

ANTHOLOGIA LYRICA

CONTINENS

THEOGNIM, BABRIUM, ANACREONTEA

CUM

CETERORUM POETARUM

RELIQUIIS SELECTIS.

CURAVIT

THEODORUS BERGK.

EDITIO ALTERA.

LIPSIAE.

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXVIII.

PRAEFATIO.

Quum poetarum Lyricorum reliquiis tertias curas adhiberem, placuit etiam hanc minorem editionem retractare, quam olim adornavi in usum eorum, qui praestantissima haec Graecae poesis monumenta vel ipsi in academiis enarrant vel in philologorum seminariis explicanda proponunt, vel denique in gymnasiis interpretantur. Pindari carmina ut antea ita etiam nunc seposui, quandoquidem peculiarem huius poetae editionem brevi commentario critico instructam paro; Theognidis autem sententias integras et Anacreontea praetermissis tantum iis poematis, quae maioris editionis appendix complectitur, in ordinem recepi, ceterorum poetarum reliquias potissimas addidi, non quod existimem omnia, quae hic delectus continet, continuo ordine interpretanda esse, sed ut illi qui hae editione utantur, quae ipsis animadversione imprimis digna videantur libero arbitrio eligere possint. Ac ne quid desideraretur, huic anthologiae etiam Babrii fabulas omnes, non solum syllogen priorem, sed etiam eam quae nuper e tenebris in lucem vocata est, quamvis sit ambiguae fidei, inserui; denique selecta carmina eorum poetarum, qui post Alexandri magni tempora floruerunt, adieci*). Cum professus sim in praefatione Poetarum lyricorum ed. 3. me hic repetiturum esse carmen Theocriti, quod nuper ex codice Ambrosiano edidi, non solum huic promisso satis feci, sed etiam reliqua

*) Elegias de oculorum remediis, alia id genus quod non recepi, haud improbabunt, qui meminerint curandum fuisse, ne libri vel sic satis ampli paginae iustum modum excederent.

Theocriti melica carmina paullo emendatiora subieci: quod spero legentes haud gravate luros esse: nam Fistulam certe Syracusani poetae non licebat praetermittere, quandoquidem cetera Alexandrinorum poetarum technopaegnia, quae arcta necessitate cum Theocriteo poematio coniuncta sunt, iam antea huic delectui inserui. Et haec quidem carmina satis obscura et ob id ipsum fere neglecta quod ad emendationis perfectionem propius adducere potui, id potissimum Guillemi Studemundi et Froehneri industriae me acceptum referre grato animo profiteor: ille enim insigni diligentia et fide Italos codices, hic Parisinos examinavit. Constitueram non solum omnem lectionis varietatem, sed etiam scholia tam edita quam inedita, quibus difficiles hae nugae explicantur, addere, sed mox intellexi id ab instituti operis forma nimis abhorrere, itaque alii opportunitati haec seposui, sed potissima delibavi in prolegomenis, ubi operam dedi, ut quae in his carminibus, quae accesserunt, novavi paucis significarem, simulque locos scriptorum veterum notavi, ubi poetarum reliquiae, quae nondum ab aliis collectae sunt, leguntur *). Habet igitur haec anthologia peculiaris quaedam, ut maioris editionis quasi quoddam sit complementum.

Scripsi Halae die X mensis Augusti MDCCCLXVII.

Theodorus Bergk.

*) Illud tenendum, asterisco notata esse ea fragmenta, quae vel adespota feruntur vel ex coniectura ad certum aliquod carmen aut carminum genus revocata sunt.

PROLEGOMENA CRITICA.

POETAE ELEGIACI.

Hedyse Athen. VII 297 B. — V. 1 ex Athenaei narratione restituere conatus sum praeunte Meineke. — V. 2. *δωρήματ'* Meineke, legebatur *δώρημα*. — V. 6. *ἀπενήχεται*, conieci *ἐπενήχεται*.

Hedylum non recepi, nam etiam quod legitur apud Strabonem XIV 683: *ἤδη οὖν πάρεστι σκοπεῖν τὴν ἡαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγείον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή*:

*Ἴσται τῷ Φοῖβῳ, πολλὸν δ' ἄ κῦμα θεῖουσαι,
ἦλθομεν αἱ ταχισταὶ τόξα φνεῖν ἔλαφοι.*

*εἶθ' Ἡδύλος ἐστίν, εἶθ' ὄστισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὀρηθη-
ναι τὰς ἔλαφους Κωρονκίης ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης
ἦνος εἰς ἀκτὰς διανηξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγε-
ται, διότι·*

*Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδεντον
χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἰδράμομεν ζεφύρων.*

haud dubie ex epigrammate aliquo petiti; medium distichon huic in modum videtur redintegrandum:

*(Τηλόθε) Κωρονκίης ἀπὸ δειράδος ἔκ τε Κιλίσσης
ἦνος εἰς ἀκτὰς (ἐνθάδε) Κουριάδας.*

aliter conformavit Meineke:

*... Κωρονκίης ἀπὸ δειράδος ἔκ τε Κιλίσσης
ἦνος εἰς ἀκτὰς αὐ διενηξάμεθα
Κουριάδας.*

Hartung sicut ego disticho comprehendit, ut integrum iam sit epigramma, scribens:

*(Ἐνθάδε) Κωρονκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσσης
ἦνος εἰς ἀκτὰς Κουριάδας (νέμεν).*

ibidem v. 1 Hecker *πολιόν* coniecit, v. ultimo *κύμα δι' εἰαρινῶν* εἰδ. *ξεφύροις*, quemadmodum etiam Meineke *εἰαρινῶν ξεφύρων* restituit.

Philetas. Fr. 1 fortasse continuo cum fr. 2 coniungendum. — Fr. 3. *πίσσω*, conieci *πήσσω*. — Fr. 4 titulus *Ἐρμηνεία* haud dubie corruptus; M. Schmidt (Mus. Rh. VI 410) existimat *γλώσσας* Philetas etiam hoc nomine dictas esse, distichon autem hoc alius poetae esse, fortasse Asii; a vero prorsus aberrat Hartung, qui hoc elegiacum carmen non diversum censet ab epico poemate, quod *Ἐρμῆς* inscriptum; ego olim *Ἐρμηνεία* legendum esse suspicatus sum. — V. 2. *μελαγκράνινον* Meineke, vulgo *μελαγκράινον*. — Fr. 5 et 6 Stobaeus ex *Παιγνίων* opere, fr. 7 et 8 idem ex *Ἐπιγραμμάτων* libro petita esse adnotat, sed diversis his nominibus haud dubie idem liber significatur, quo videntur carmina miscella, et elegiae et epigrammata comprehensa fuisse. — Fr. 5, 2 *κλήθρην*, Hartung scripsit *βλωθρήν*. — Fr. 6 v. 2 *ὄμως* scripsi, vulgo *ὄμῶς*. — Fr. 9 v. 1. *τῶς θύνω* dubitanter scripsi, legebatur *τῶ οὐ μοι*. — V. 4. *ἔμπεδ' αἶε* Meineke, legebatur *ἔμπεδα*, itaque antea scripserat *ἔμπεδα καὶ πρὸς τοῖς*, quod etiam Hartung postea suavit. Ceterum fortasse hi versus ad carmen, quod *Ἀημήτηρ* inscriptum fuit, referendi sunt. — Fr. 10, 2 *λευκόλοφος*, Hartung *λευκόλοφον*. — Fr. 11 v. 2. *ἔλοῦσα* scripsi, vulgo *ἔλοῖσα*. — Fr. 13. *Φαμενός* scripsi, legebatur *φαμενος*; — *προσεβήσατο*, Hartung *προσεβώσατο*. — Fr. 14. Schol. II. Σ 385, coll. Φ 180. — Fr. 15. *δέξαστο* dubitanter scripsi, cum antea *δύσατο* edidissem, certe *δάσατο* vel *δάσαντο*, quod libri exhibent, ferri nequit; Heinsius *νάσατο* scripsit. — ib. *μελαμπέτρον Βουρίνης* scripsi, praeeunte Hartungo, legebatur *σελαμπέτρον* (Heinsius *μελαμπέτρον*) *Βουρίνης* (*Βουρίνης* libri). — Fr. 18. Etym. M. 30 not. ad Gaisford. — Versus, quos Athenaeus XV 678 A attulit: *Φιλητᾶς δ' οὕτως γράφει· Ἰάκχα, ἐν τῇ Σικυωνία στεφάνωμα εὐώδες*.

*Ἔστιν' ἀμφὶ κόμας εὐώδεις ἀγρόθι πατρὸς
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στεφάνον.*
non ipsius sunt Philetas, ut nostri homines opinantur, sed Philetas in *γλώσσαις ἐτάκτοις* epigrammate hoc Sicyonio usus

erat. — Philetas tribuit Dilthey de Callimachi Cydippe p. 38 hemistichium *adespoton* ap. Etym. M. 94, 42:

Πολὺν τρύος ἤλασεν ἔξω.

quod satis incertum.

Hermesianax. V. 4. *κνανήν* quod ego olim et Meineke proposuimus scripsi, sed emendatio incerta, possis *διεκρότην* vel *ὀκλήν* suspicari. — V. 6. *διέκ μεγάλων*, olim conieci *δι' ἐνυελάδων*. — V. 13. *ἔνθεν*, conieci *εἰσόκ'*. — V. 19. *Ράριον ὄργειων δάπεδον διαποιπνύουσα Δήμητρος* scripsi, legebatur *Ράριον ὄργειων ἀνέμω διαποιπνύουσα Δήμητρα*. — V. 21. *πατρῶν* scripsi, quod etiam Meineke in ed. Athen. exhibet, legebatur *Βοιωτῶν*. — V. 28. *ἦδει τὸν Ἰοβητ*, vulgo *ἦδιστον*. — V. 29. *λεπτὴν δ' αἶς Ἰθάκην ἐνετείνετο* scripsi, legebatur *λεπτὴν δ' αἶς Ἰθάκην ἀνετείνετο*. — V. 39 nondum restitutus videtur, conieci *εἰδεχθῆ Ἐρμόβιον*, si eiusmodi synaloephen hunc poetam admisisse credere liceat, qua usus est Callimachus fr. 140: *Μὴ ὄφελει ἄλλήλοισιν ἐπὶ πλέον ὄματα δύναι, σive μὴ ὠφέλει*. — V. 41. *ἔρωτι* Meineke, quamquam postea improbavit, vulgo *ἔρωτος*. — V. 46. *πανόμενος* restitui, libri *πανσάμενος*. — V. 54 restitutus incerta, possis *οἰζυρήν γόνασιν κεκλιμένην πατρίδαν* conicere. — V. 72. *πτόλιος* scripsi, atque ita Meineke edidit, vulgo *πτόλεως*. — V. 77. *θοῆν* haud dubie corruptum, fortasse *ποθεῖν* scribendum, antea *ποθεῖν πέρι, πάντα κτλ.* conieci, *θύόμενον* tuitus, in cuius locum nunc *θύόμενον* substitui. — V. 79. *ἐκτίσαντο* scripsi, libri *ἐστήσαντο*. — V. 81. *λεπτὴ* scripsi (quod nunc etiam Meineke suavit, qui *λεπὴ* edidit), legebatur *αὐτῆ*. — V. 86 locus nondum expeditus. — V. 92. *ἐξεπόνησ'*, fort. *ἐξεπόλησ'*. — V. 98. *οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βία* vel potius *βίη* Schneidewin praeeunte Friedemann, libri *οὐδαμείων ἐξεφόρησε βία*.

Codicem Venetum (A) denuo examinavit Studemund, lectionis varietatem subiticio, nisi quod leviora omisi, velut saepissime in hoc codice accentus et spiritus notae desiderantur. — V. 1. *οιαγροῖς*. — V. 5. *λίμνη δ' ἐπι*. — V. 6. *δι' ἐκ*. — *ρομίνη*. — V. 7. *μονόζωστον*. — V. 9. *μηδέσαντα*. — V. 11. *φώνη*. — V. 13. *λυδίαων*. — V. 16. *ἤραν' ὄσ*. — V. 17. *ἠ τε πολυμνηστήσιν*. — V. 19. *ραριον*. — *ἀνεμῶι*

διαποιπνωισσα. — V. 21. μελαθραν. — V. 23. ἀσκραίων'. — V. 27. ἀντός. — V. 28. μούσοπόλον. — V. 31. εἰσενασσατο. — V. 32. λιπόμενος. — V. 33. ἐκλαίει δ' ἰκάρου. — πολλίωι. — V. 38. σιχε συνεξαμνη. — V. 39. ἦδ' ἤχθει. — αἰεὶ. — φρεκλήν. — V. 40. τ οἶαν. — V. 41. λυδῆς. — λυσηῖδος. — V. 43. θαυδανη. — V. 44. καλλιῶν αἰζαν διήλθεν. — V. 45. ἄκρον. — V. 49. γινώσκεις. — ἕμνων. — V. 51. ἐφωμίλησ' ἀνακρέων. — V. 52. λαισβιασιν. — V. 54. δοῦριν. — V. 55. εἰς — τόδε μυθὸν εἰσίδει λεκτρον. — V. 58. λειποῦσ'. — ἦδε χοροστασιασ. — V. 59. αργειραθειραειδος. — V. 61. αἰεὶ. — V. 66. αἰγειων μέθεπε δ' ἀρχελάωι. — V. 67. εἰς ὄκε. — δαίμων. — V. 68. ἀντιάσαντα. — V. 72. ὄρυγη. — V. 73. γινώσκει καὶ ὄυσαν. — V. 75. τόν. — V. 77. φιλιταν. — V. 82. κῆδος. — V. 83. οἶδεν ὄν. — V. 88. βίης ἐν. — V. 89. οἰαυδεχλειημενον ἔξοχον ἐχρήν πολλῶν δ' ἀνθρώπων. — V. 90. σοφῆι. — V. 92. ἐξεπόννησαν. — V. 93. οἰκιεσ. — V. 95. δ' οἰ. — V. 96. ἀπ' ἰδανῆς. — V. 98. οὐδαμενον ἐξεφόρησε βίωι.

Timon. Fr. 1. Sextus Empir. adv. Math. XI 20. — Fr. 2. Diog. Laert. IX 105. Sext. Emp. VII 30. Galen. de dignosc. puls. I t. III 54. — πάντη Galenus, ut Bekker coniecit, παντι Diog. Sext. — οὔπερ, Bekker οἶπερ. — Fr. 3. Sext. Empir. p. 545 ed. Bekker. — V. 3. δειλοῖς, Bekker λήροις commendavit, fortasse δέλτοις legendum, olim ego conieci: βιοὺς ῥῆστα . . . μὴ πρόσσεχ' ἰνδαλμοῖς ἠδυνλόγον σοφίης. — Fr. 4. Sext. Empir. XI 140. — Fr. 5. Sext. Empir. p. 670 ed. Bekker. — Ex Elegiaco hoc carmine fortasse etiam petitum, quod adhibet Sext. Empir. adv. Math. XI 164: οὕτω τε οὐκέτι

ἀφργῆς καὶ ἀνάριστος ἴσται

κατὰ τὸν Τίμωνι. De aliis dubito, velut de Timonis versu, quem Athen. VIII 337 A adscripsit:

Πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμῆ ἐστίν.

nam Ἰνδαλμοὶ fuerunt ἀπόθετα ἔπη, quibus pauci tantum videntur usi esse. — Fr. 6. Athen. IV 158 A ubi καὶ Ζηνῶνιόν legitur, delevi καί, nisi καὶ Ζήνωνος malis. Meineke hexametros restituit καὶ Ζηνῶνιόν γε φακῆν ὅς μὴ μεμάθημεν Ἐφήσαι φρονίμως.

Alexander Aetolus. I Parthen. Erot. c. 14. — V. 4. καλὸν ἐλισσομένης, conieci καλ' ἀνελισσομένης. — V. 15. ἄλα ξυνεῶνα θαλείης scripsi, legebatur θαλάσσης, eandem emendationem postea commendavit Haupt. Θαλείης breviter dictum pro δαιτός θαλείης, quemadmodum quas Homerus μηκάδας αἰγῆς vocat, superiores simpliciter μηκάδας dicere soliti sunt. Haec breviloquentia inprimis hoc poeta digna: nam nequaquam largiendum est, utramque formam ubique promiscue et pro arbitrio usurpatam fuisse. Etym. M. 442, 3 adiectivum διὰ διφθόγγον scribendum praecepit, ἐπὶ δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς διὰ τοῦ ἰ. neque aliter Eustath. 742, 36. 1474, 54. Proclus ad Hesiod. Op. 115: sed grammaticus Hamburg. editus a Welckero Mus. Rhen. X 256, auctor fide haud indignus, utramque formam substantivi tueri videtur: τὰ παρὰ τῆ γραφῆ διφορούμενα εἰσὶ ταῦτα: ἀργειφόντης καὶ . . . ἀργιφόνταν, εἰκελος . . . καὶ τὸ ἦκελος, ἀπώλεια . . . ἀπώλεια, θάλεια καὶ ἐν θαλήη γεγάννηται, ἀλαζονεία . . . ἀλαζονία, βακχία . . . βακχίη, nam dispares eiusdem nominis formas, non adiectivum cum substantivo componere decuit, quamquam mirum est, quod θαλίαν exemplo munivit, quo non erat opus, θαλίαν auctoritate locuplete firmare neglexit: verum haec ex ampliore commentario decerpta sunt: sed ibi si exemplum substantivi θάλεια fuit propositum, eodem modo, quo hic Alexandri versus, fuerit explicandum. Satis dubia auctoritas Hesychii: θαλίη, παιδεία, εὐθυμία, ἠδονὴ καὶ ἡ Μούσα, ubi Lobeckius θαλίη, ὡς παιδεία scribere voluit, ac fortasse nonnullis grammaticis θάλεια, si substantivi loco erat, paroxytonon esse placuit: sed Photius et Suidas utramque formam testantes parum fide digni: apud Pindarum Nem. XI 54 εὐρυχώρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν . . . διέποντι θάλειαν libri omnes, sed scholiasta, cum interpretatur τὴν τῶν ἀγώνων μοῖραν τῆς εὐωχίας fortasse θαλειῶν legit, atque ita aliquot edd. Sed quod Schneider ad Platon. Rempubl. IX 573 D κῶμοι καὶ θάλεια et alia id genus apud alios scriptores tuetur, omnino errat, quamvis Lehrsus et Hauptius fidem habeant. Ceterum nescio an in Alexandri versu scribendum sit ἄλα ξυνεῶνα τροπέζης, quemadmodum etiam Hartung scripsit καὶ ἄλα ξυνὴν τε τροπέζαν. — v. 33. ἀκχῆσει

scripsi, legebatur ὀγκώσει. — V. 34. συνδῶ scripsi, i. e. συνδῶνα, vulgo σύν τῶ. — Fr. 2. Macrob. Sat. V 22, 5. — V. 3. ὄντων ἦνεσεν ἀνέρι σίγλων χρυσείων, ἱερὴν εἰ τότε χιλιάδα ὑμνήσαι, ταχέων τ' Ὀπιν scripsi, legebatur τὸν ἦνεσεν ἀνέρα σ. χρ. ἱερὴν δὴ τότε χ. ὑμνήσαι ταχέων Ὀπιν. Ephesii, cum annus millesimus ageretur, ex quo Dianae templum dedicatum fuit, dixerunt se Timotheo rhylium sive cornu nummis aureis plenum daturos esse, si carmen in Dianam condidisset. — V. 7. προλίποι scripsi, legebatur προλίπη: apparet pauca admodum a Macrolio omissa esse, nam verbum hoc suspensum est item a particula εἰ v. 4. — Fr. 3. Athen. XV 699 B. Hecker epigrammatis, non elegiae partem esse censet, recte, ut videtur. — V. 1. Ἀγαθοκλείος, corrigunt Ἀγαθοκλῆος, citra necessitatem, nam recentiore illa forma usum esse Alexandrum satis est credibile: cf. Mionnet Pl. 68, 3; in Chaeremonis epigr. Anthol. Pal. VII 720 Κλένας ὁ Τιμοκλῆος cod. Pal. exhibet κλενασον τοιμοικλείος, itaque scribendum Κλένας οὐτυμοκλείος sive ὄτυμοκλείος. Formae Ἀντοκλείος, Πασικλείος aliae non tantum in ionicis titulis recentioribus haud infrequentes sunt, cf. Franz Elem. Epigr. 179, sed etiam in atticis titulo Ephem. Arch. Nov. 298 extat Ἀγάθων Ἀγαθοκλείος Ἡρακλειώτης, sed alius ibidem his exhibet Ἀγαθοκλῆος Ἡρακλειώτης. Antiquissima exempla leguntur in catalogis Thasiorum Revue Archéol. 1865 p. 275 Παντακλείος, p. 370. 371. 372 Εὐθυκλείος, p. 371 Ἀνδροκλείος, p. 376 Ἀριστοκλείος, quamquam alias ibi etiam clausula — κλέος extat. Similiter nomen, quae in εὐς cadunt, genitivus clausulam εἰός pro ἦος ascivit, quam proprietatem recentioribus Ionibus et Aeolensibus vindicat Choeroboscus I 209, quibus Dorienses addit El. Gud. 99, 42, cuiusmodi formis Antimachum, Callimachum, Nicandrum usos esse ostendi Comm. Crit. I 15, quibus addi possunt Lycophro et Apollonius Rhodius, vid. Merkel ad III 853, ac vel in Homero olim in Aristarchi editionibus talia legebantur, vide Schol. II. B 517. — Ceterum in hoc difficillimo loco nihil novavi: quod olim praeceunte Schweighaeusero scripsi οὐς Ἀγαθοκλῆος λάσαι φρένες ἤλασαν ἔξω πατρίδος, ac similiter alii, velut Meineke ὦν scripsit, ferri nequit: neque enim Boeoti maiores

ab Agathocle exules facti sunt, id quod temporum rationibus planissime adversatur, sed ipse Boeotus. Scribendum videtur: Ὡς Ἀγαθοκλείος λάσαι φρένες ἤλασαν ἔξω πατρίδος, — ἀρχαίων δ' ἦν ὄδ' ἀνήρ προγόνων, — ἦδ' ὡς ἐκ νεότητος αἰεὶ ξένοισιν ὀμίλει ξείνος: κτλ.

nam corrupta verba πότην ἴσον quomodo sint emendanda nescio, sed v. 9 videtur legendum

χοῖα Συρακοσίου καὶ ἔχων χάριν.

sere ut Hecker correxit, i. e. ac vero etiam facetus, ut Syracusanus, Meineke nunc proposuit τοῖα Συρακοσίοις καὶ ἔχει χάριν, idem v. 8 ἀτηρῆ σὺν πακοδαίμονι coniecit. — Fr. 4. Strabo XII 566. XIV 681. — Fr. 5. Gellius XV 20, 8. τρόφις scripsi, legebatur τρόφιμος, cum antea τρόφιμος τοῦ Νοῦ pro ἀρχαίου coniecissem.

Aratus. Stephanus Byz. v. Γάργαρα et Anthol. Pal. XI 437.

Archelaus. Fr. 1. Antigon. Caryst. c. 19. — Fr. 2 ibidem. — Fr. 3. Varro de re rust. III 16. cf. Nicandri locum Theriac. 741, de quo copiose et docte disputavit O. Schneider p. 146 seq. — Fr. 4. Varro ibidem. — Fr. 5. Antig. Caryst. c. 89. — V. 5. τεθνεώτος scripsi, vulgo τεθνεότος. — V. 6. Κέκροπα τὸν διφνή scripsi, legebatur τὸν διφνή Κέκροπα. Ceterum et Varro et Antigonus Carystius haec epigrammata, et ipsum Archelaum epigrammatographum (ap. Antig. c. 89 τῆ τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ μαρτυρίᾳ legendum, non τοῦ ἐπιγράμματος ποιῆ) appellant: continuum sane fuisse carmen videtur, sed ille singula admiranda breviusculis carminibus, quae ad epigrammatis speciem prope accedebant, illustraverat.

Callimachus. Αἴτια. Quod olim primo loco posui tanquam Callimachi fragmentum (Eustath. Od. 1877, 64) ὄνειρα νεράτων οὐδ' ἐλέφαντος ὄν, non est Callimachi, sed ut Meineke vidit ex adespoto epigrammate Anthol. Pal. VII 42 peti- tum. Contra fortasse Callimachi versus sunt et ex hoc ipso Originum exordio petiti, quos Apollonius de Syntaxi IV 2 adscripsit:

Καὶ γὰρ ὅτε πρότιστον ἐμοῖς ἐπὶ δέλτον ἔθηκα γούνασι.

— Fr. 1. Fronto p. 22 ed. Niebuhr. Rauch, qui de *Διτίων* libris diligenter commentatus est peculiari libello (Rastatt 1860) hos versus ex Callimachi epigrammate petitos esse censet. — Fr. 2. Et. M. 612, 58. Herodian. π. μον. λέξ. 28, 6. — Fr. 3. Cramer An. Ox. I 280, ubi ἡ δῶδε γόνον legitur, quod correxi. — Fr. 4 cod. Vossianus Et. M. 824, 13 Callimacho vindicavit et huc retulit O. Schneider. — Fr. 6. Sententia, quemadmodum locum hunc constitui, imperfecta est. — Fr. 8. Schol. Odys. γ 380. — Fr. 11 v. 2 ἐνιαυθοὶ scripsi, legebatur ἐνήριθμοι. — Fr. 12. ἐξεκένωσαν scripsi, vulgo ἐξεκένωσαν. — Fr. 13. Choeroboscus I 276, 30. Cramer An. Ox. I 413. ἐλνῶ scripsi, cum antea ἴον edidissem, Choerob. omisit, νέον Gram.; formam εἶνα testantur Arcad. p. 200, incertus περί πνευμα. post Ammonium 214. Μέσσοι εἰρηνες dicti, qui sere viginti quinque annos natierant: vocis εἰρην veriloquium neque veteres grammatici neque nostri homines (cf. G. Curtius Et. II 169) recte expediverunt, specie tantum differt a voce ἄρσην sive ἔρσην, ac forma germana fuit ΑΡΙΗΝ. — Ceterum Rauch ad Librum I *Διτίων* etiam versum adespoton retulit (cod. Voss. Et. M. 78), quem iam O. Schneider Callimacho tribuit:

Ὀππότε κέ σφας οἰζὺς ἔχοι κρυεροῦ λιμοῦ.

— Fr. 16. Sextus Empir. p. 621 ed. Bekker poetae nomine non addito. Versum huc retuli propter Ovidium Art. Am. I 647 seq. et Ibis v. 395: *Ut qui post longum sacri monstrator iniqui Elicuit pluvias victima caesus aquas.* — Fr. 19. Ὑψιζώρον, legebatur ὑψιζανός, vide quae disputavi de hoc loco in Mus. Rhén. IX 138. — Fr. 20. Choeroboscus II 456, 25. Callimacho tribui Poet. Lyr. 1035 ed. 2, Rauch huc retulit. — ἤριπον scripsi, legebatur ἔριπον. — Fr. 22. περιδηνήεντῃ scripsi, legebatur περιδηνήεντῃ, quemadmodum Hesiodo ap. Galen. de Hippocr. et Platon. dogm. III 8 restitui ἐξαπατῶν Μῆτιν καλύτερ πολυδῆνεῖ ἐοῦσαν, ubi erat πολὺ δινεύουσαν, et Sophocli in Clytaemnestra ap. Erotianum (v. ἀνταῖον θεόν) τὸν δ' ἀνταῖον περιδηνεύοντά θ' ὀράτε, ubi est περιδινεύοντα. — Fr. 24. versum ipsum servavit Choeroboscus I 279, 15. — Fr. 26 seq. De Cydippae reliquiis post Buttmanium copiose disputavit Car. Dilthey peculiari libello (Lips. 1863). — Fr. 28, ποι scripsi praecedente Bentleyo,

nullo modo probari potest τῶ, quod Dilthey proposuit. — Fr. 30. ἐπέσεισα Meineke, vulgo ἐπέθησα. — Fr. 33. Heckerum secutus sum. — Fr. 35. Choeroboscus I 132, 14, ubi Μαλός scriptum. — Fr. 36. Cyrillus adv. Iulian. p. 191. — Fr. 37. Hephæstio p. 93. Versum Callimacho vindicavit O. Schneider Philol. VI 537, probabiliter additis verbis τῶ σφ' ἄτερο ἀνὸν δέξιν καὶ στεφάνων comparans Apollod. Bibl. III 15, 7: ὄθεν ἐτι καὶ δεῦρο γοῶς ἀνδρῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισιν. Itaque in monumento Thasio (Thasios Pariorum fuisse colonos constat), quod E. Miller edidit Revue Archéol. 1865 p. 438, ubi Χάριτες Mercurium Nymphæ Apollinem Νυμφηγέτην venerantes conspiciuntur (addita inscr. Χάρισιν αἶγα οὐ θέμις οὐδὲ χοῖρον) postquam Nympharum et Apollinis sacrificia descripta sunt, legitur οὐ παυοῖζεται. Fr. 44 v. 1. Ἰλλυρικοῦ, Meineke Ἰλλυροῖο. — V. 2. ὄφιος, Bentley τάφια. — Fr. 47. Etym. M. 372, 4. Callimacho vindicavit Hemsterhusius. — Fr. 48. Schol. II. II 234. Elegiae, quae *Glauci* famam illustrabat, vindicavi, vid. Ovid. Met. XIII 935. cf. quae dixi in Jahrb. Annal. LXXXI 316 seq. — Haud dubie etiam *Αρακία*, et *Ἰούς Ἀραξίς* non fuerunt peculiaris carmina, sed elegiae Originum libris insertae: ex priore carmine fortasse petitus est versus (vide infra fr. 135):

Δέξονται Φολόης οὐρεα Παρρασίδος.

ad alterum carmen aliquando retuli fr. 46 ed. Ernesti:

Βουσόον, ὄντε μύοπα βοῶν καλέουσι ἀμορβοί.

quem versum *Hecalæ* adscribunt, usi Suidæ testimonio v. μύοψ, de quo ambigi posse credo: disputavit si recte memini de hoc ipso Suidæ loco vir doctus, sed frustra nunc indagare studui. — Fr. 50 auxi disticho addito ex Schol. Eurip. Hec. 476, idem commendavit O. Schneider. — Fr. 51. βοοκράνοιο eximiam Bentleyi correctionem recepi, quam plane firmant nummi Ambraciotarum, in quibus iuvenis bucranio insidens conspicitur, qua figura nisi fallor, Gorgus urbis conditor una cum fluvio Araetho sive Arachtho significatur; cf. Annales Instituti Archaeol. I p. 318. — Fr. 53. Cramer An. Ox. I 264. — Fr. 55. Etym. M. 207, 18. — Fr. 56 ex epigrammate peti- tum videtur Meinekio. — Fr. 57. Proclus ap. Ernesti ed. Cal- lim. I 465. — Fr. 58 fortasse recte Ruhnken δάμψι ἀκαν-

Θάδετι coniecit, ego olim suspicatus sum κνθνώλη . . . νέκυν, vide Zenob. Paroem. IV 82 et Hesych. s. h. v. — Fr. 59. σκύλος restitui ex Suida v. κατηναρισμένας, legebatur σκύλον. — Fr. 65. μηδέν ποτ' et ὀλίθοι scripsi, legebatur μηδέν et ὀλίθη. — Fr. 66. οὐδ' ἐπὶ δὴν scripsi, legebatur οὐδέ τι τὴν, Bentley οὐδ' ἐτι τὴν, O. Schneider οὐδ' ἐτι δὴν. — Fr. 67. Meineke ad epigramma refert. — Fr. 68. Schol. II. Σ 399. — Fr. 71. γαίης, conieci γλώσσης. — Fr. 72 secutus sum Schneidewinum ad Eustathii prooem. p. 39, nisi quod ἄπο praeoptavi, cum ille ἐπὶ (ἐπι) scripserit. — Fr. 74. Etym. Gud. 348, 21. — Fr. 76 v. 1. γχειότερον, videtur hoc vocabulum frequentavisse hic poeta: fortasse item ex Callimacho est, quod Suidas exhibet γέγεια βόσς, quod scuta vetusta interpretor: ex duobus fragmentis, quae Et. M. 223, 33 adscripsit, alterum sic est redintegrandum:

Ἀκανθίδος ἤχι γέγεια
ἄνθεα μήκωνός τε.

quod plane firmat Plinius XXV 167: „Caput eius numerosa dividitur lanugine, qualis est spinarum, inter divisuras excurrente: quare Callimachus eam acanthida appellat, alii papaveron.“ ἤχι autem hic non est loci adverbium, sed comparationi inservit, etenim poeta idem plane dixit, quod Sophocles γροῖας ἀκάνθης κάππος ὡς φουσώμενος, nisi quod spinarum lanugini addidit papaveris flores, qui non minus debiles sunt. — V. 4. Νεμέθητῃ Meineke, legebatur Νεμέθητῃ. — Fr. 77. Schol. Pindari Pyth. V 39. Versus nondum in integrum restitutus, conieci:

Ἀσθενέως περὶ δῖον ὄτ' ἤγαγεν ὄθρατα νομῶν.
— Fr. 78. Choeroboscus I 304, 20, ubi δὲ ἐπειτα legitur. — Fr. 79. ἔξοχος, conieci δεξιός. — Fr. 81. Gramer An. Ox. III 93. — Fr. 82. Herodian. π. μονήσ. λ. 42. 27. — Fr. 83 coniunxi haec praecedente Heckero, nuper autem Meineke versum priorem copulare maluit cum fr. 187 ed. Ernesti in hunc modum:

Ῥιπαίων πέμπουσιν ἀπ' οὐραός, ἤχι μάλιστα
Φοῖβος ὑπερβορείοισιν ὄναν ἐπιπέλλεται ἰροῖς.
ut optio sit difficilis. — Fr. 85 v. 1. εἰσι Λάκωνες scripsi, similiter Goettling ἔστε Λάκωνες, ap. schol. Dionys. Perieg. 376 est ἔσσα (ἔσαι) κώμου, unus cod. (B) corrupta verba plane

omisit, Miller proposuit πάντες ἐπ' Ἡρακλῆος ἐνήτυμον ἔσσατε κόσμον. — V. 2. Ἰταλιῶν scripsi, vulgo Ἰταλῶν. — Fr. 86 v. 1. Λάθηρ δὲ, fort. λαθηρδά. — V. 2. ἔτραφον Meineke, legebatur ἔστρεφον. — Fr. 87 secutus sum Meinekium Callim. p. 285 not. — Fr. 88. Περαῆος, corrigas Περασεῖος (ut olim vulgo in scholiis Nicandri legebatur, Bussemakeri editionem non licuit inspicere, O. Schneider critica subsidia invidit doctis hominibus) cf. ad Alexandrum Aetol. 3 v. 1. — Fr. 89. Apollon. Dysc. Bekk. An. II 504, 30. Secutus sum O. Schneiderum. — Fr. 90. ἐρμένον, legebatur εἰογμένον (εἰρμένος). — Fr. 92. Ἰδρύσαντο scripsi, erat Ἰδρύοντο. — Fr. 96. Schol. Pindari Ol. II 16 et 20. οἱ δὲ, fort. ἡ δὲ, Rauch ἡ δὲ corrigit, ad Cererem poetae verba referens. — Fr. 102. Ἰοκάστειω scripsi, legebatur Ἰοκάστον, cf. Schol. Od. κ 6; idem Nauck et O. Schneider commendaverunt. — Fr. 106 v. 1 ἡ με cod. Matrit., legebatur ἡ δὲ. — ἐν ἡέρι, malim ἐν αἰθέρι. — Fr. 107. ἤγεν ἐπ' scripsi, vulgo ἡ ἀπ'. — Fr. 108. καρήν, legebatur κάρην, sed adversantur grammatici, Arcad. p. 118: τὸ κάρη οὐδέτερον ἀπὸ τοῦ κάρη γέγονεν, τὸ δὲ κάρη ὀξύτονον θηλυκὸν ἔστιν. adde ib. p. 113. Choerob. II 515, 13; sed ap. Theognim 1018 οὐδ' εἴ μοι Τρωῶλος ἔπεισε κάρη, nihil novandum, nam est τῷ κάρητι. — Fr. 111. Etym. M. 330, 20. — Fr. 112 videtur ex libro I Αἰτίων petitum, cf. supra fr. 5. Atticos enim iuvenes compellat poeta, postquam famam de Herchio, duce Attico, pagῆ Herchiaie eponymo, qui Cererem hospitaliter excepit (vid. Steph. Byz. v. Ἐρχια), exposuit. Callimachi fortasse versus est, quem Herodian. π. μόν. λέξ. 10, 15 servavit:

Εὐμολπὸς Δόλιγός τε καὶ Ἴπποθόων μεγάθυμος.
— Fr. 113. Schol. Hephaest. p. 109 ed. 2 Gaisf. Keil Anal. Gramm. p. 6 cf. quae dixi Comment. crit. spec. I 16. Emendavit Schneidewin hoc distichon, quo poeta Archilochi ingenium adumbravit. Titulus carminis suspectus, fortasse γναφείον scribendum. — Fr. 115 cf. Choerob. I 104, 5. 115, 5. 213, 35. 290, 30. II 418, 19. — Fr. 116. Plutarch. de exil. c. 10. — Fr. 118. Choerob. I 193, 13. Hephaest. 93. Videtur autem versus ex epigrammate decerptus, hinc non mirum eo usos esse anonymos epigrammatographos Anth. P. IX 191 et 583.

— Fr. 119. Schol. Iiadis T 332 ubi κεινός legitur. — Fr. 120 v. 2 ἐμοίς, quod vulgo deest, suppeditavit cod. Va2 Pindari. — Fr. 122 suppletum ope scholiastae Platonis p. 319 ed. Bekker. — Fr. 124 fortasse epigrammatis particula est. — Fr. 125 v. 1 κῆμα, Dacieria probabiliter πνεῦμα, contra Meineke, qui tuetur κῆμα, ἀνέμω μεγάλῳ requirit. — V. 2. τρεῖς μάκαρ, εἰ πάντων ὀλβιός ἔσσι μετὰ, ναυτιλῆς τ' εἰ νῆιν ἔχεις βίον scripsi, i. e. Ter beatus, si parvo contentus et navigationis experts vitam degis. Apud Stobaeum est: τρεῖς μάκαρ ἢ πάντων ὀλβιός ἔσσι μετὰ (Bentley μέγα), ναυτιλῆσιν ἢ ἔχεις βίον (Bentley ναυτιλῆς ὅς νῆιν ἔχει βίον), Meineke τρεῖς μάκαρ ἢ π. ὀλ. ἔσσι μετὰ, ναυτιλῆς εἰ νῆιν ἔχεις βίον. Fortasse haec quoque ex epigrammate decerpta. — Fr. 126 non debebat haec tentare Dilthey p. 74 seqq. neque probandum ἀφείκε, quod Meineke v. 2 edidit, nam ἀφαιρεῖν logisticae artis proprium vocabulum, cf. Theon. Arithm. c. 20. — Fr. 137. Et. M. 229, 43 ubi Hecker pro καλεῖται recte Καλλιμαχος restituisse videtur. Spectant haec fortasse ad Molorchum, ut versus ex Αἰτίων libris sit petitus. — Fr. 138. schol. Hom. Il. A 62. ἀστὴρ αὐλιος ex scholiastae verbis restituit Blomfield. Apud Homerum dudum debebat in suum locum restitui germana lectio:

Οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται ἀλλιος ἀστὴρ
παμφαίνων.

ubi nunc οὐλιος legitur, in quo vocabulo explicando frustra laborant. Eandem lectionem etiam Apollon. Rh. sequitur IV 1630: ἡμὸς δ' ἠέλιος μὲν ἔδν, ἀνὰ δ' ἠλυθεν ἀστὴρ αὐλιος, ὅστ' ἀνέπασεν ὀξυρόνδ' ἀροτήρας. cf. etiam Hesych. Ἐπιφάνιος ὁ ἑσπέρους ἀστὴρ. — Fr. 139. Schol. Il. X 80. — Fr. 140. Schol. Il. Q 254. — Fr. 141. Choeroboscus I 15, 14. — Fr. 143. Meinekium secutus sum. De voce ἀνάγνωστος cf. Lobeck Path. I 195. — Fr. 146. Galen. comm. III de fractur. p. 259: Καλλιαν δὲ τὸν πύθηκον, ἐπειδὴ καὶ τοῦτον τὴν προσηγορίαν φυλάττοντες λέγουσιν, ὥσπερ καὶ Καλλιμαχος ὁ πρό κτλ. — Fr. 149. ἤρνεεν scripsi, legebatur ἤρνεεν. Ceterum possis etiam δίκρουν ἤρνεεν legere. — Fr. 151. ἤλασας ὦρον scripsi, non ἤλασ' ἄωρον, idem praeter alia Dilthey proposuit. — Fr. 155. Stephanum Byz. v. Παρρασία.

— Fr. 156. καὶ τὸν, ὅς scripsi, legebatur καὶ τόνος: sed totus versus tenebriocosus, fortasse ex Ithide petitus, ubi poeta obscuram aliquam memoriam obscure significavit: suspicatus sum Callimachum de Tydeo Melanippi caput mordente dixisse ὅς Ἀζειδῶν ἔγρασε κηδεμόνα (sive κηδεμόνος), ut Melanippus uxorem duxerit ex Azidarum gente. — Fr. 157 et 158 Hephaestio p. 92: prius fr. fort. resp. Apollon. de adv. Bekk. An. II 566, 22 (ubi πεισὰς legitur), alterum Plut. de adul. et amic. c. 10. Callimacho tribuit etiam O. Schneider. Prius certe ex epigrammate petatum videtur, atque usus est hoc versiculo etiam Agathias, qui praeter hymnos epigrammata tantum tractavit, id quod recte Dilthey quoque animadvertit p. 102. — Fr. 159. Schol. Theocr. IV 16. — Fr. 162. ἐπιχθονίων scripsi, legebatur ἐπιχθονίων, nisi ἐπεὶ χθονίων malis. — Fr. 164...183. De his choliamborum reliquiis vid. Meineke post Babrium p. 159 seq., a cuius vestigiis paucis locis discessi. Fr. 164 v. 1 et 2 coniunxit Meineke, ego his continuo subieci v. 3. 4, qui integri servati sunt a schol. Hephaest. p. 39 ed. 2 Gaisford.; cf. quae dixi de his ad Hipponaetem fr. 13. Si quis v. 2 a v. 1 rursus dirimere malit, certe v. 1. 3. 4 continuo se excepisse censendi sunt. — Fr. 167 integrum legitur ap. Schol. Hephaest. p. 36 ed. 2 Gaisf. — Fr. 168 v. 3 Προμηθεῖος scripsi, vulgo Προμηθέος. — Fr. 170 aliter verba disposui. — Fr. 171. L. Dindorfium secutus sum. — Fr. 173. recte ut videtur Lachmann: Σόλωνι κείνος δ' κτλ. — Fr. 175 v. 2 τῶντῳ Nauck, vulgo τοῦτο. — Fr. 176. ἀλλβαντῆ scripsi, i. e. οἱ ἀλλβαντα, legebatur ἀλίβαντα. — Fr. 178 post ἡμῖν distinxī. — Fr. 180 181 paulo aliter constitui, et ab his separavi fr. 187, quod puris iambis constat. — Fr. 185. His antea praemisit auctore Naeckio versum Ὅθεν εἶπκε τὴν φερέζων κόρη, sed hunc Nicolai Damasceni esse docuit Nauck Annal. Antiq. 1854, 1. — Fr. 188. τορώτατοι scripsi, legebatur τομώτατοι, cf. Xenoph. de rep. Lac. 2, 11: ὡς δὲ καὶ εἰ ποτε μηδεὶς τιχοὶ ἀνηρ παρῶν μηδ' ὡς ἔρημοι οἱ παῖδες ἀρχοντος εἶεν, ἔθηκε τῆς Ἰληε ἑκάστης τῶν τορώτατον τῶν εἰρένων ἀρχεῖν. Laconicae dialecti proprium videtur fuisse hoc genus dicendi, ceterum eadem vocabula confusa etiam in hymno in Del. 94. — Fr. 191. Hoc metrum re-

spexit Atilius Fortun. I c. 4 p. 318: „Nam priore commate Callimachus in epigrammatibus usus est et Bacchylides in carminibus et alii.“ Neque tamen hoc carmen, cuius exordium nobis servatum est, epigrammatis speciem refert, atque memorabile est cod. Vapud Gaisfordium in *poematibus* exhibere. — Fr. 192 V. 1. *διατηξας* servavi, nam *διανηξας* dubitabile. — Fr. 193 v. 1 *ἀναῦς ἀ τὸ μόνον* Bentley, cod. P *ἀνυσταμον*. ubi fortasse latet dorica forma *ναῦς*, de qua vide Etym. M. 605, 25. — Fr. 194. Asclepiadeum versum delitescere vidit Meineke. οὐσ' ego addidi. — Fr. 196. *ὑπ' ἄμαξαν*, fort. *ὑπ' ἄμαξαν* ut A apud Hephaest. — Fr. 198. Herodianus Cram. An. Ox. III 261, 30: *Μάγνης, Μάγνησσα· πελλίου κτλ.* Callimacho tribui Stephani Byz. usus auctoritate: *Μαγνησία . . . τὸ δὲ θηλυκὸν Μάγνησσα Καλλιμάχος.* — Lyricis carminibus adscribere voluit Meineke Callimachi fragmentum apud schol. II. X 56:

.. ὁ δ' ἐν Δοκρῶν τειχεῶς Ἰταλικοῦ
παρῆν ἀμύνταρ.

quod alii frustra ad elegiacos numeros revocare studuerunt. Mihi epigrammatis pars videtur, in quo poeta disticho iambicum trimetrum subiecit ad Simonidis exemplum: multiformibus enim metris usus est Callimachus in epigrammatis, quorum haud exiguam partem intercidisse, certum est; velut quod Atilius Fortunat. I l p. 312 dicit: „Nam ithyphallicum metrum saepe recepit hunc tribrachum, ut etiam apud Alexandrum in Phasmate et apud Callimachum in epigrammatibus ostendi potest.“ (eundem versiculum I 4, p. 315 epodon Callimachi dicit grammaticus). Epigramma autem hoc fortasse Euthymi pugilis memoriam instaurabat, quam poetam attigisse testatur Plinius (vid. fr. 399 ed. Ernesti), ac de Euthymo cf. Krause Olympia p. 288.

Philostephanus. Tzetzes Chil. VII 670. — V. 1. *λέλεκται* scripsi, vulgo *λέλειπται*. — V. 2. *καίπερ εἰ οὐκ*. Hermann, vulgo *καί εἰ οὐκ*. — V. 3. *ἐχθρὸν δὴ νήκησιν* scripsi, legebatur *ἐχερον δίνης τήσιν*. — ὁ . . . *τινάξαι, ἠηδῶς* correxi, vulgo ὁ . . . *τινάξας, ἢ δ' ἰδίως*.

Eratosthenes. Vide quae scripsi in *Analectis Alexandrinis* Part. I. II Marburgi 1846.

Phanocles vide editionem Bachii. — Fr. 1 v. 12 *Θρηκίλη* scripsi, legebatur *Θρηκίλην*. — V. 20. *ἐπειθεν*, malim *ἐπεισεύ*. — V. 25. *ἄς δ'* scripsi, nisi *ἄς τ'* quis praeferat, vulgo *ἄς*.

Nicander. Fr. 1. Aelian. de nat. Anim. X 49. — V. 2. *ἄν ζωῶς* scripsi, legebatur *ἐν ζωῶς*. — Fr. 2. Aelian. ib. XVI 28. — V. 1. *Λιβύης* scripsi, vulgo *Λίβυες*, idem postea O. Schneider proposuit. — Fr. 3. Etym. M. 305, 43, ubi *στυλάων* Gaisford addidit.

Ptolemaeus. Vita Arati p. 55 ed. Westermann. — V. 3. *ἀπὸ σκοποῦ οὐδ'* correxi, libri *ἀπὸ σκοποῦ*. — V. 4. *ἀλλ' ὅ γε λεπτολόγος* scripsi, libri *ἀλλὰ τότε λεπτολόγον*, Meineke *ἀλλὰ τὸ λεπτολόγον*.

Agathyllus. Dionys. Halic. Antiq. Rom. I 49.

Butas. Plutarch. vit. Romuli c. 21. — V. 1. *τύπτοντες* restitui, legebatur *τύπτοντας*, sed Aia *τύπτοντες*, quod apud Plutarchum verborum structurae adversatur.

Simylus. Fr. 1. Plutarchus vit. Romuli c. 17. — V. 1. *ἢ δ' ἀγχοῦ ναλοῦσα . . . Ταρπήα* scripsi, legebatur *ἢ δ' ἀγχοῦ Τάρπεια (Ταρπήια) . . . ναλοῦσα*. — Fr. 2. Plutarch. ibidem. — Fr. 3. Etym. M. 135, 30.

Parthenius. Fr. 4. *Ξυνῆ ἐγὼ Τηθύς* scripsi, legebatur *σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύν*, sed librorum scripturae meam emendationem firmant; Oceanus loquitur. — Fr. 5. *ἀποτήλιστων* scripsi, legebatur *ἀπὸ τηλέτων*. In Dionysii periegesi v. 485 Eustathius *τηλίστων Ἰβήρων*, non *τριλλίστων* legit, cf. etiam Eudocia 115, ad eundem modum ab adverbio *ἀποτήλε* novatum *ἀποτήλιστος*. — Fr. 7. *Λευκαδία σὺν τῇ Ἰβηρίῃ πλεύση* scripsi, sive *πλευσῆ* malis, legebatur apud Steph. Byz. v. *Ἰβηρία· Παρθένιος Λευκαδίας Ἰβηρίῃ πλεύσει*. — Fr. 8 v. 1. *Παρθενική* scripsi, legebatur *παρθένος, ἢ*. — Non recepi quae ex Parthenio affert schol. Dionys. Perieg. 456, nam restitutio incerta (novissimus editor Miller triplex emendandi periculum fecit), ut nescias, utrum ex elegiis an ex heroicis carminibus petita sint: ego olim ad redintegrandam haec usus sum schol. Pind. Nem. III 38, quae Hecker (Philol. V 419) non recte Pindaro adscripsit; sed quae ibi extant et vitiosa et imperfecta ad antiquius epicum carmen pertinere videntur.

fortasse ad Heracleam, ex qua schol. Apoll. Rhod. I 1165 similia adscripsit, ubi in locum Κόνωνος oportet Κινάθωνα succedere, quod etiam H. Keil animadvertit. — Parthenii fortasse versus est, quem Herodianus π. μονήρ. λέξ. p. 30:

Μιογόμεθ' ἀλλήλων ὡς Ἄραρος Ῥοδανός.

Panocrates. Athen. XI 478 A. Κογχορηγῆς haud dubie corruptum, olim conieci Κοσδορηγῆς (vid. Mus. Rhen. I 357), postea Βοκχορηγῆς vel Βογχορηγῆς, id quod praeceperunt Dobree et Meineke. Etiam LXX interpretes (Genes. c. 40) regis Pharaonis poculum κόνδν appellant, cf. Lagarde Abhandl. p. 212. — V. I. ἀργυρέοιο, malim ἀργυροέοιο, ut Dalecampius quoque proposuit.

Zenothemis. Tzetzes Chil. VII 683.

Incerti poetae Μυθικά alia elegiaci versibus, maiorem partem heroicis illustrata, quorum reliquias solus Suidas servavit, addidi, ne quid desideraretur. Composuerunt has reliquias Knoche Babrii Fragm. p. 292 seq. (quae idem de his commentatus est Torgoviae 1838 non vidi) et Lachmann in praef. ad Babrium VII seq. Ego alia adieci; asterisco sunt insignita, quae ad hos apologos ex coniectura revocata sunt.

Fr. 1. Suidas v. Προκάρονος. — Fr. 2 idem v. Αἴς. — Fr. 3 v. Λάχος. — Fr. 4 composuit Lachmann ex duabus particulis, quae leguntur apud Suidam v. ἄδεν et v. πολλόν. — Fr. 5 composuit Lachmann, quae diversim leguntur apud Suidam v. φηλοῦν et v. ἠπειδανός, idem Lachmann κερδοῖ pro κέρδεσιν proposuit. — Fr. 6. Suidas v. Ἐταιρία, hos versus Babrii adscribens, quemadmodum idem vicissim v. ταπίγριφα Babrii versum fab. V 9 adscripsit Μυθικοῖς, sicut alias quoque ap. Suidam Βάβριος ἐν Μυθικοῖς legitur. — V. 3. ἐστρέφεθ' scripsi, legebatur ἐτρέφεθ'. — Fr. 7 idem v. Ἀμαλθείας κέρας. — Εἰθ' Kidd scripsit, legebatur ἐνθ'. — Fr. 8 S. v. μεταχρολία. — Fr. 9 S. v. στυφελισμούς. — Fr. 10 S. v. οἶτος. — Fr. 11 S. v. σκώλος. — Fr. 12 S. v. ἄνεως. — Fr. 13 S. v. στείλειός. — Fr. 14 composui quae divisa leguntur apud Suidam v. ἄγκος (unde in Zonaræ lexicon propagatum), et v. ἀποροῶγας et ἀμβασις, carminis nomine non addito. — Fr. 15. Suidas v. Πίσσα. — Fr. 16. Suidas v. λάτρον. — Fr. 17 v. δέδοιμι (ita enim vitiose Suidas).

— Fr. 18 S. v. ψαφαρῆ. — Fr. 19 S. v. συνθεσία. — Fr. 20 S. v. ἀκηδής. Lachmann πικροὶ ἐτάκηδεῖς requirit. — Fr. 21 S. v. πορφύρη. — Fr. 22 quod extat ap. Suid. v. κλισίη, et fr. 23 ib. v. ὑποδράξ, dubitanter in ordinem recepi, nam quamvis uterque versus satis commode in his apologis potuerit usurpari, tamen incertum ad quas fabulas referendi sint. Mythicis vindicavit prius Bernhardt, utrumque Knoche et Lachmann; Callimacho tribuit alterum Ruhnken, utrumque Hecker Comm. de Callim. 94 et 118. — Fr. 24 et 25 inverso ordine Suidas exhibet, Αἰπεινή· ὑψηλή· αἰπεινήν (fr. 25) κτλ. καὶ αἰπειναῖς· ὑψηλαῖς, μακροαῖς, ἐν Μύθοις· αἰπειναῖς κτλ. et fr. 25 iterum v. αἰσὺλα, παράνομα, ἄδικα· ἐν Μύθοις· αἰπεινήν κτλ. Lachmann fr. 24, 1 αἰπεινή ἢ ἐλάτη requirit, Suidas adversante. — Fr. 26. Suidas v. δύη. — Fr. 27 S. v. Αἰβύσσα ὄρνις. — πλάζε καὶ ἀμφοτέροισ, fortasse πλάζεν ἅμ' ἀμφοτέροισ. — Extant in Suidae lexico alia fragmenta adespota, quae praeunte Naeckio aliis fere omnia Callimacho vindicare studuit Hecker, qui quod p. 94 dicit Callimachea a Μυθικῶν opere facile dignosci posse, mihi secus videtur: nam saepe numero res parum explorata; magna tamen pars horum versuum haud incommode ad Μυθικά referri poterit, velut quod legitur v. λιμός.

Γαστέροι μούνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκίτηρια λιμοῦ.

item v. ἐπήλυσιν et φώριον.

Ἐπήλυσιν ἔφθ' ἀλίοιτο

φώριον.

item v. ακηνος (et Zonar.):

Ἄκημος ὄρπιον.

et v. φόβη:

Ὅστε φόβησιν

ξανθοτάταις ἐκόμα.

quod de leone dictum videtur: item v. βέβυστο.

Βέβυστο δὲ πᾶσα γόλοιο.

nec non quod v. ἀήσυρον testatur dictum esse ἐπὶ ὀρνέων.

Ἀήσυρον γόνυ κάμψει.

ubi ἀήσυρον ὄν γ. κ. vel ἀήσυρον ὡς γ. κάμψει videtur

scribendum. Incertus haereo de versibus, qui leguntur v. *Σκῶλος*.

*Τοῦ μὲν ἐγὼ ζῴοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι
σκῶλους ὀφθαλμοῖσι καὶ εἰ θέμις ὡμα πασαιμένην.*

fidem facere videtur, quod Suidas continuo addit: καὶ αὐθις·
Ἐκ μοι σκῶλον κτλ. (fr. 11) ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον,
quamquam sane hoc argumentum nonnumquam fallax. Porro
v. *τινθαλέοισι*.

Τινθαλέοισι κατιμῆραντο λοετροῖς·

fortasse de avibus lavantibus dictum, vide Babrii Fab. LXXII. —
Ex fabula de simia gloriosa (Babr. LXXXI) fortasse petitus est
versus apud Suidam v. *κοκκύαι*.

Ἄφ' ὑμέων κοκκύσι καθήμενη ἀρχαίησιν.

nondum ille quidem in integrum restitutus. — Item poteris
apologis vindicare versum v. *ἐπέσειεν*.

Τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον, ὡς αὐτίκα τεθνήξοντος.

ubi si τῶ δ' scripseris, versus ad medicum imperitum (Ba-
brius Fab. LXXV) referri potest. Quod Suidas exhibet v. *αἰεί-
πιανα, πεπλανημένα, φλναρά, πλήρη φλναρίας*, nescio an
grammaticus erraverit ac potius divisim scribendum sit;

Ἄτι πλάνα χελικα γρηός.

quae poterat lupus ab anu deceptus dicere, vid. Babr. XVI. —
Quod legitur v. *ἐλέγχωμεν*.

Νυκτι δ' ὄλη βασιλῆας ἐλέγχωμεν.

fortasse spectat ad epimythium apologi de ranis regem expe-
tentibus, ut dixerit homines similiter interdum pariter atque
noctu regibus conviciari. — Denique plane epimythii speciem
refert, quod grammaticus v. *παρ πόδα* adscripsit:

Εἰ δὲ Δίκη σε

*παρ πόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τόσον αὐθις
ἔσσειται ἐν πλεόνεσσι καλίντροπος.*

IAMBOGRAPHI.

Phoenix I v. 1 *χειρα*, Meineke *χίδρα*, quod non est
verisimile. — V. 3. *ἦτ' ἄρτον ἦτ' ἡμαιθον*, legebatur *ἦ ἄρ-
τον ἦ ἡμαιθον*. — V. 8. *ἔκρουσεν*, legebatur *ἦκρουσεν*. —
V. 14. *τοῖς κασίγνητοῖς*, conieci *τοῖσιν ἰγνήτοῖς*, vid. com-
ment. de Phoenicis iambo (Halae 1858), sed librorum scriptu-
ram tuetur Meineke in adnotationibus ad Athenaeum. — V. 15.
φέρουσιν, legebatur *φέρουσιν*. — *ὀφθαλμοῦς*, conieci *ἰφ-
θίμους*, quod occupavit Haupt, qui praeterea *ὄκοι με πόδε
φέρουσι* proposuit. — V. 17. *πλείονα τῶν γ' ἐῶ*, olim *τῶν
λεῶ πλείονα* proposui, postea *πλήμα τῶν ἀγγέων*. — V. 19.
δὸς ἂν ἀναξ δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη, libri δὸς *ῶναξ
δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη*. Ceterum hic versus videtur
post v. 20 collocandus. — V. 21. *τοσαῦτ' αἰέθω δὸς τι*, lege-
batur *τοιαῦτ' εἰδῶς δὸς τι*. — II v. 1. *ἐγὼ κλύω*, Meineke
ἐγὼ κούω. — V. 3 et 4 nondum persanati. — V. 7. *οὐ μυ-
θητήης*, conieci *οὐ θυμητήης*. — V. 15. *κομητής*, corrigen-
dum cum Meinekio *κομήτης*. — V. 18. *ἦεῖσα*, fort. *ἦ λειψα*,
olim hoc hemistichio deleto proposui *ἔχω δ' ὀκόσον ἔδαισα
χῶκόσσ' ἠράσθην*, vel *ἔχω δ' ὀκόσσ' ἔδαισάμην τε κηράσθην*,
quod comprobans ten Brinck (Philol. VI 220) praeterea hic
tres versus fr. III inserendos esse censuit. — V. 22. *ἀλθην*
Meineke, legebatur *ἄθην*, fort. *ἀλδ'*. — III v. 1. *Νίνου*, malim
Νίνω. — V. 2. *κόμη* corruptum, fort. *κῦβοι*, Meineke
κῦμβη. — V. 3. *χεῖτε* Lachmann, libri *καῖται*. — IV v. 1.
ἰστόρων Haupt et v. 3 *ἔην* Meineke, legebatur *ἀστέρων
et εἰῶν*.

Apollonius Rhodius. Fr. 1. Steph. Byz. v. *Κόριν-
θος*. — Fr. 2 idem v. *χώρα*.

Charinus. Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. 191.

Parmeno. Fr. I. Athen. V 221 A. — Fr. 2 idem III 75 F,
ubi Meineke coniecit *πλέων μ. θ φόρτον, ἔξοχὴ
τατον βρωμα*.

Hermias Athen. XIII 563 D.

B A B R I U S.

Codicem Athoum, qui nunc in Museo Britannico servatur, denuo examinavit G. Dindorf, vid. Philol. XVII 361 seq. Eberhardi studia Babriana foras data sunt hac recensione iam typis mandata, neque nunc licet viri doctissimi observationes adhibere; item si forte alia meam animadversionem fugerunt, condonabunt hoc aequi iudices.

Prooem. v. 3 τις ἐγενήθη, Hartung speciosius quam verius τις γενέθλη, nam τις (τής) non legitur in codice. — V. 15. ἡμιν scripsi, legebatur ἡμῶν, vel potius inverso ordine ἡμῶν γέροντος. — V. 16. τῆς ἐλευθέρας μουσῆς, conieci τῆς ἀλοιδορου μουσῆς. — V. 17. ἵνα τιθῆς scripsi, cod. ἀν θείης. — V. 18. λῶστε Dübner, cod. γῶ τό. — δῶσω scripsi, legebatur θήσω.

Fab. I v. 3 δρυμός, cod. δρόμος. Δρυμός, quod postea etiam Piccolos commendavit, videtur Babrius correpta priore syllaba usurpavisse, ut est in versu ap. Plutarchum (Stob. Flor. LIII 14):

... Ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμόν εἶλε ποδάγραϊς.

— V. 4. τοῖτον, paraphr. videtur μουῆος reperisse. — V. 8. ποιητόν, in proecdosi ποιητέ' scripsi, Schneidewin ποιητόν. Paraphrastes aliud quid legit, velut ὁ δεσπότης τίς ἐστίν. — V. 12. τούτου δ' ἀλώπηξ, malim σοφῆ δ' ἀλώπηξ.

Fab. II v. 2 ἐπεζήτει Boissonade, cod. ἐζήτει. — V. 3. μή τις, cod. μή τῶν. — V. 14. ὁ θεός, cod. θεός.

Fab. III v. 1 κλείσων scripsi, nisi κλήσων malis, cod. κλείζων. — V. 2 intactum reliqui, videtur ex duobus versibus coaluisse, antea conieci ἐπέσιξεν· εἶθ' ὡς, cf. Paraphr.: ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χροόμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤννευ.

Fab. IV v. 8 κινδύνων, cod. κίνδυνον.

Fab. V v. 4 ἐκρυπτεῖς, cod. ἐκρύπτετ'. — V. 8. ὁ δ' ἀδεῶς ἐπανέβαινε θηλείαις, cod. ὁ δ' ἄλλος ἀμφέβαινε θηλείαις. Correxerit Brenn, seminarii philologi Marburgensis olim sodalis; paraphr. ὁ δ' ἐν ἀκρότῳ κεκρυμμένος ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινε.

Fab. VI v. 2 σῶζων, cod. ζῶων, eandem correctionem Baiter et Nauck proposuerunt. — V. 4. οὐ τῶν εἰς τάγγρον

ῶραλον Lachmann, cod. ἐκ τῶν εἰς τάγγρον ῶραϊον, conieci οὐκ ἐτ' εἰς τάγγρον ῶραϊον. — V. 8. ἔπτυσεν cod., non ἔκνυσε, v. 9 μὴ μάτην μ', non μὴ μάτην, v. 17 ἄν, non ἄν γ'. — V. 15. ὀξέλι σχολίνῳ, corrigunt ὀξέλη, sed potest etiam ὀξέλι σχολίνῳ scribi. In Batrachomyomachia vero 214 ἤλασεν ὀξέλι σχολίνῳ et 253 ἀκόντισεν ὀξέλι σχολίνῳ nescio an ὀξυσχολίνῳ praestet.

Fab. VIII v. 3 ζῶ κάμηλος, expectaveram χῆ. Post hunc v. haud dubie alius excidit, nam oratio nimis obscura, ac desideratur lepor., quem ipse poeta praedicat.

Fab. IX v. 3 ἤξειν, quod Schneidewin scripsit ἄξειν, et ipse conieci, sed illud tuetur paraphr. — V. 8. τοιαῦτ' Sauppe, cod. τοσαῦτ'. — V. 9. ὑμας, cod. ὑμᾶς. V. 11—13 cancellis sepsi, praeeunte Hartungo. — V. 13. τότε Ahrens, cod. τό.

Fab. X v. 4 κνήμης cod., non κνήμας. — V. 13 et 14 epimythium fabulae satis suspectum, quamquam pro πηρός fortasse πῆρος poterat scribi, ut μωρός et μῶρος variari solebat.

Fab. XII v. 1 μακρόν scripsi, quod etiam Knoche dubitanter proposuit, cod. μακράν. — V. 6. πρόσωμίλου, fort. συνωμίλου. — V. 13 codex non omisit, sed hoc loco, in quem iam in proecdosi restitueram, exhibet; non recte Lachmann et Meineke post v. 17 inseruerunt, neque audiendus Hartung, qui v. 11 et 12 adpuxit, quos ex alia fabula temere insertos esse censet. — V. 16. ἐννυζος, conieci ἐν μυχοῖς, quod etiam Schneidewin et Piccolos proposuerunt. — V. 17 nondum in integrum restitutus. Sauppe traicienda censet verba: καὶ ζαῦμα τῆκεῖ; πάντα δ' ἀγρότην θάλλει. — V. 18 cancellis sepsi. — V. 27. οἷσιν εὐθενῶν ὠφθη scripsi, probavit Hartung, ac Schneidewin similiter, nisi quod οἷς ποτ' scripsit, cod. om. οἷσιν et deinde εὐσθενῶν ὠφθη.

Fab. XIII v. 7 ζῶων, malim πάντων.

Fab. XV v. 12 λόγοις, conieci λόγον.

Fab. XVI v. 9 ὡς πρὶν εἰώθεις, legebatur ὡσπερ εἰώθεις. — In Epimythio pro μάλιστα potius ἤκιστα scribendum.

Fab. XVIII v. 3 σίσυριαν Τουρ, nisi quod σιάυριαν

scripsit, cod. *σισύραν*. — V. 6. *μαλλὸν Boissonade*, cod. *μᾶλλον*. — V. 7 et 8 transposui, legebantur inverso ordine.

Fab. XIX v. 2 *ποικίλη πλήρεις Ἰδοῦσα κερδῶ Ahrens*, codex *ποικίλη κερδῶ Ἰδοῦσα πλήρεις*. — V. 7 et 8, quos Suidas loco versus 8 exhibet, quique alterius recensionis sunt, proscripsi. — In epimythio *ψόγους C. Fr. Hermann*, legebatur *τρόπους*.

Fab. XX conferas cum hoc apologo Photium p. 586 (Suid. v. *τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν*). — V. 3. *βοηθεῖν, αὐτὸς Fix*, legebatur *βοηθεῖν αὐτόν*, nisi forte *ἀργὸς αὐτὸς* praestat.

Fab. XXI v. 5 *πολλὰ δ' ἦν*, cod. *πολλὰ γὰρ ἦν*. — V. 11 et 12 epimythium suspectum.

Fab. XXII v. 3 *μελαίνας*, cod. *μελαίνας*. — V. 12. *ἐκάστη corruptum*, conieci *ἐξ ἧς* vel *ἐπιτάξ*, deinde autem cum Lewisio *ἀποσπῶσα* vel *ἀποσπῶσαι* corrigendum. — V. 14. 15 hoc quoque epimythium subditicium. — V. 16 cancellis sepsi.

Fab. XXIII v. 4 *τοῖς πέριξ, ἄρνα λοιβὴν παρασχεῖν* haud dubie corruptum, conieci *περισύαν (περυσίαν) ἄρνα θολύνην παρασχεῖν*, i. e. qui *πηγὴν* dici solebat. — V. 9 seq. epimythium suspectum.

Fab. XXIV v. 5 *ἡμιν*, cod. *ἡμῖν*. — V. 7. *τί μὴ οὐ* Hartung, cod. *τί μὴ*. — V. 10. *οὐχί*, conieci *οὔτε*, quod etiam Schneidewin proposuit.

Fab. XXV v. 10 *ἡμῶν ἀσθενεστέρους ἄλλους*, cod. *ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν*, quod servari oportebat, scribendum *ἡμῶν*. cf. Apollon. de pronom. 303: *ὡς ἐπὶ τῶν τετραχρόνων ἤρπασέ τις ἡμῶν*. idem de synt. II p. 130: *ἤκουσεν ἡμῶν Διονύσιος*.

Fab. XXVI v. 4 *ψόφω*, cod. *φόβω*. — V. 11. *ἡμας*, cod. *ἡμᾶς*.

Fab. XXVII v. 2 *συναγκία Knoche*, legebatur *συναγγία*. — V. 4. *ὄν*, cod. *ὄν*. — V. 7 inserui ex paraphrasi, addita vocula *δ'*. — V. 8. *ἡμας*, cod. *ἡμᾶς*.

Fab. XXVIII v. 4 *πρὸ τῆς ὄρας*, fort. *πρὸ τῆς ὄρας*, Dübner deleta vocula *γὰρ* coniecit *ἄρτι πρῶτης ὄρας*. — V. 6. *χηλὴ μαλαχθεῖς*, conieci *ἀμαλαφθεῖς*. — V. 7. *το-*

σοῦτον Hecker, cod. *τοιούτον*. — V. 10. *πιότητα Coraes*, cod. *ποιότητα*.

Fab. XXIX v. 2 *ἐσπέρον*, fort. *ἡμέρον*.

Fab. XXX v. 9 *εἶδεν λέγοντα*, coniecio „*εἶεν*“ *λέγοντα*, cum antea priora sic conformaverim: *συνθέμενος εἰς τὸν ὄρθρον αὐθις αὐτὸς δεῖξαι Ἐλθοῦσιν αὐτοῖς· ὁ δὲ λιθοργὸς [εἶδεν] ὑπνώσας*. — *ταλαντεύη*, conieci *ταλαντεύεις*.

Fab. XXXI v. 11 lacunam indicavi. — V. 20. *μυχῶν*, fort. *τραγλῶν*. — V. 24 *ἠτέλεια Fix*, cod. *εὔτέλεια*.

Fab. XXXIII v. 11 *ἡμας*, cod. *ἡμᾶς*. — V. 13 fort. *ἔλθωσι πάλιν*, *ἐγὼ μὲν [εἶπεν] ἄρτον αἰτήσω* vel *ἔλθωσ'*, *ἐγὼ μὲν [εἶπεν] εὐθὺς ἀρ. αἰτ.* — V. 25 quod praemittit codex *ὅτι* delevi: idem placuit Halmio et Schneidewino.

Fab. XXXV v. 4 *ἀργίους*, fort. *ἀργίως*.

Fab. XXXVI v. 23 restitui ordinem versuum, qui est in codice.

Fab. XXXVIII v. 2 *ἐνείραν*, ut iam in proecodosi scripsi, codex, non *ἐνήραν*. — V. 9. *πρὸς Boissonade*, cod. *ὑπ'*.

Fab. XLII v. 8 videtur scribendum *ὄς οὐδὲ ποίαν ἀναλύειν με χρῆν*, *ἢ δεῖν*, nam displicet, quod minus recedit *ἀνέλνόν με γνώσκω*, ubi *με* redundat.

Fab. XLIII v. 5 *ἐπὶ τοῖς κέρασι δ'*, cod. *ἐπὶ τοῖσδε κέρασι*.

Fab. XLV v. 3 *ἄκρη*, fort. *ἀργῆ*. — V. 8. *τὰς δ' ἰδίας*, fort. *τὰς δὲ τιθασούς*. — V. 12 *γελᾶσας*, paraphr. 2 videtur *γελαστὸς* reperisse, fort. *κνεφαῖος*. — V. 13. *τὰ κρείσσω*, cod. *τὰς κρείσσους*.

Fab. XLVI v. 3 *ἔτοιμον*, cod. *ἐτοίμην*, quod etiam Fix correxit. — V. 7. *τάλας*, quod inserui, om. cod., qui deinde *πεινή* exhibet. — V. 8 revocavi, sed cancellis sepsi.

Fab. XLVII v. 1 *ὑπεργήρως*, cod. *ὑπεργηρως*. — V. 11. *ὑμας*, cod. *ὕμας*.

Fab. XLVIII v. 6 *ἂν μοι τοῦτο μὴ πικλιχμῆσης* Fix, cod. *ἂν μὴ τοῦτο μὴ πικλιχμῆσης*, nisi forte *ἀπολιχμῆσης* praestat.

Fab. L v. 16 cancellis circumscripsi. — V. 19. *με σώσας* et *ἀποκτείνας* Ahrens, cod. *μ' ἔσωσας* et *ἀπέκτεινας*.

Fab. LI v. 9 *σὺ*, cod. *τε*.

Fab. LIII v. 8 ὡσπερ αὐτὸς εἰ κάμνοι Dübner, cod. ὡσεὶ περ αὐτὸς κάμων.

Fab. LIV v. 3 ταῦτ', cod. αὐτ'.

Fab. LV v. 6 ὅς πρῖν, cod. ὅσπερ.

Fab. LVI v. 4 σιμὸν γυμνόν, cod. γυμνὸν σιμὸν. —

V. 9 αὐτοῦ Schneidewin, cod. αὐτοῦ.

Fab. LVII v. 4 ῥάπων, cod. ἀνθρώπων. — V. 11. καὶ περ ὄντας ἀνθρώπους, fort. καὶ περ ἂν (πρόσω) ῥάπους.

Fab. LVIII v. 9 ἡμας, cod. ἡμᾶς.

Fab. LIX v. 3 ζῶων, quod scripsi, etiam Fix proposuit, cod. ζῶον. — V. 12. βλέπει τις, cod. βλέπειτο. — Post v. 15 lacunam indicavi.

Fab. LX epimythium v. 5, 6 cancellis sepsi, praeunte Hartungo.

Fab. LXI v. 5 θηρῶν, cod. θήραν.

Fab. LXIII v. 7 conieci οὐδ' ἂν εἴ τις ἡρώων θελοῖ παραάχοι. — V. 9. ἂ ξύνεστιν, cod. αἶτε σύνεστιν. — V. 12 cancellis circumscripsi.

Fab. LXVI v. 1 ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων, fort. ἄχρο τῶν πρώτων. — V. 4. φέροντα, fort. φθάνοντα. — V. 7. ἰδίων δὲ τὴν ὀπισθεν, ἦτις ἦν μείζων Lewis, cod. ἰδίων δ' ὀπισθεν, ἦτις ἦν πολὺ μείζων.

Fab. LXVII v. 2 ἦν scripsi, idem Schneidewin edidit, cod. ἐν.

Fab. LXVIII v. 8 τῶντό, cod. τοῦτο.

Fab. LXIX v. 1 δασύποδ' ἐξαναστήσας scripsi, similiter Dübner, cod. δασύπουν ἀναστήσας.

Fab. LXX v. 3 μόνην Hertzberg ex paraphrasi, cod. ἄρης. — V. 7. μετέλθοι, cod. ἐπέλθοι.

Fab. LXXI v. 8 πάντως scripsi, quod etiam Dübner coniecit, cod. πάντες.

Fab. LXXII v. 4 Sauppe coniecit καὶ πάντ' ἀέθλων ἔσχεν ἕμερον τοίων. — V. 15. καὶ παρείχε, fort. κ' ἂν παρείχε. — V. 20. σπίζων, cod. παίζων. — V. 21. εὐθροος Sauppe, cod. ἐφρηβο, Hoch societatis philologiae Halensis sodalis δλεθροος.

Fab. LXXIII v. 1 κλάγγην, fort. κλάγγα, quod etiam Schneidewin commendavit.

Fab. LXXIV v. 15 γηράσας, paraphr. γηράσκων.

Fab. LXXV v. 2 δέδιχθι, cod. δέδειθι, idem suasit O. Schneider, et apud Nicandr. Alex. 443 unus liber δέδιχθι praebet, eandem formam Schmidt apud Hesychium pro δέδειθι propter litterarum ordinem restituendam esse censet. — V. 4 cancellis circumscripsi, v. 5 et 6 transposui, nam in cod. inverso ordine leguntur: similiter Hartung locum restituit. — V. 7. τὴν αὐριον γὰρ τὸ μακρὸν, conieci τὴν αὐριον γ' ἀκρότατον.

Fab. LXXVI v. 8 δὲ Baiter, cod. τε. — V. 12. πᾶσαν Hartung, quod ipse quoque suspicatus eram, cod. πᾶσιν.

Fab. LXXVII v. 2 ἰζανῶσα, cod. ἰζανῶσα.

Fab. LXXIX v. 2 καὶ δὴ πέρησε, cod. καὶ δὴ παρήει.

Fab. LXXXI v. 1 et 3 transposui priora utriusque versus hemistichia, similiter Ahrens et Nauck. — V. 6. ἂν, cod. κ' ἂν.

Fab. LXXXII v. 3 fort. ἐκθογεν φωλῆς κοίλης. — V. 5. θηρῶν θεμιστεύων, cod. βασιλεύων θηρῶν. — V. 8 cancellis circumscripsi.

Fab. LXXXIII post v. 1 excidit κλέπτων ἐπῶλει κτλ. — V. 5—7 restitui, cod. ὅτι τῶν καιρῶν δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν καὶ συμφερόντων· κόσμος γὰρ οὐδὲν ὀνήσει τὸν αποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.

Fab. LXXXIV v. 1. ἐπιπτάς Tyrwhitt, cod. ἐπιστάς.

Fab. LXXXV v. 5 videtur versus excidisse, et scribendum εἰ μὴ προάξει, τῇ μάτην ἐνεδρεύσει ... ἀχθεσθεῖν-τες· ὁ δὲ

Fab. LXXXVII v. 2 κατελήφει, fort. κατελήφοι.

Fab. LXXXVIII v. 2 τῷ χαραδριῷ τε, cod. ὅς τὸ χαραδριῷ. — V. 15. πέμψειν Coraes, cod., qui om. v. 16, exhibet δώσειν.

Fab. LXXXIX v. 4 σὺ δὴ με, cod. σὺ τί με.

Fab. XC v. 4 ἦμιν, cod. ἡμῖν.

Fab. XCI v. 4 ἐμβας Baiter, cod. ἐμβαντα. — V. 5. τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω· ἀνέξομαι, malim τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων ἀνέξομαι. — V. 7. ἐπεὶ παρελθέτω με, conieci γε.

Fab. XCIV v. 3 ἔφασκε Fix, cod. ἔταξε. — Epimythium versuum reliquias ostendit: Ἀνήρ πονηρός ... λόγον ποιεῖται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

Fab. XCV v. 2 γῆς ἔφ' ἀπλώσας Hartung, cod. γῆς ἐφαπλώσας. — V. 12. προσέκυσσε, cod. ἔστυσε. — V. 26. οὐδὲν Sauppe, cod. ἀν. — V. 31. δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης κεφαλῆς ἀκούεις, ἔπρεπεν παρεδρεύειν, cod. δοκῶ δὲ καὶ σε τέκνον· εἴ τι τῆς γραίης κεφαλῆς ἀκούεις, ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν. — V. 43. ἐπεκρότησεν, malim ἐκρότησεν. — V. 45. ἐστίναζε, cod. ἐστέναζε. — V. 61. Dübnerum secutus cancellis circumscripsi, ceterum olim κεί φρέγω fuit scriptum. — V. 63. καὶ τι γούξει τομῆσης, malim καὶ τι τομῆσης γούξει. — V. 66. ἐτρέφθη, cod. ἐτέρφθη. — V. 87. offendit ἀγχαίνην producta praenultima syllaba. — V. 90. δαῖτα παντοίων, varia olim scriptura videtur fuisse δαῖτα καὶ θολῆν. — V. 99. κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα „Ταῖς ἀληθείαις οὐκ εἶχε πάντως, cod. κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης „Οὐκ εἶχε πάντως. Ceterum versum interceptum esse paraphrasis indicat, fuit κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα μηκρόθεν (vel μακρόθεν) σταῖσα „αὐτὴ γὰρ ἔλαφος κερδῆν ἀληθείαις οὐκ εἶχε.

Fab. XCVIII v. 7 ἡμῖν, cod. ἡμῖν. — V. 10 videtur versus excidisse, quod Hartung quoque suspicatur. — V. 18. ποικίλον τε, malim δέ. — V. 21. αὐτόν, cod. αὐτόν.

Fab. XCIX v. 3 ἐνέχρῳ μοι, cod. ἐνέχρῳ.

Fab. C. In epimythio τὸ et ζῆν, cod. τόν et ζῶν. — φενκτέον ὁ μῦθος παραινεί cancellis sepsi, nisi praestat verba ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον delere.

Fab. CI v. 5 μὴ κφρευθεῖν, quam coniecturam etiam Lachmann memorat, cod. μὴ φρευθεῖν. — In Epimythio ἐπιγινώσκοντας, cod. ἐπιγινώσκων.

Fab. CII v. 8 δ' ὑπ', cod. δ' ἐπ'. — V. 10. ὁ πτώξ λαγῶδες εἶπεν, ἀλλ' ἐγὼ ταύτην, conieci ὁ πτώξ τότ' εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼγ' ἰδεῖν ταύτην.

Fab. CIII v. 17 σῶζοιο, cod. ζῶοιο.

Fab. CIV v. 1 λάθρα, cod. λάθρα. — V. 7. ἐπεικείης Nauck, cod. ἐπεικείης.

Fab. CV v. 3 αὐτό, cod. αὐτοῦ.

Fab. CVI v. 3 ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φνὴν ἔγνω, expectaveram φῦσιν ὀριτρόφων. — V. 6. ἡμέσως, conieci ἡμέρων. — V. 8. ἄλις, cod. ἀλήν. — V. 9. φίλην, conieci

φῆλον. — V. 10. συνεζήτει, fort. συνωμίλει. — V. 15. νεοδρόμω, Nauck εὐδρόμω, quod ego quoque conieci. — V. 16. κερδοί, cod. κερδῶ. — V. 18 huc revocavi, in codice post v. 19 legitur. — V. 20. ὡς πρὶν εἰώθεις φαιδρῶ προσώπω· δαιτός, cod. ὡς πρὶν εἰώθεις· φαιδρῶ προσώπω δαιτός. — V. 28. μούνη, fort. ἡδῆ.

Fab. CVII v. 5 σαρκί τῆδε, fort. τῶνδε. — V. 7. ἀνοσγρῶν, cod. ἀμέσων. — V. 9 videntur hic nonnulla intercidisse, cf. paraphrasin. — V. 10. καὶ δῆ, cod. καί. — V. 11. σφαλοῖς Meineke, cod. σφαλεῖς. — V. 16. ἀντιζωγρείας, cod. ἀντιζωγορήσας. — V. 17. εὐνοοῦσιν, cod. εὐνοοῦσιν. — V. 18. μηδέ των, cod. μηδέ τῶν.

Prooemium II v. 6 Κιβύσσης, cod. Λιβύσσης. — V. 10. καὶ σοφωτέρας μούσης, conieci καὶ τρωτέρας μούσης, i. e. καὶ ἀντι. — V. 12. ἢ με γινώσκων, fort. ἢ με νοσοφίζειν.

Fab. CVIII v. 9 et 32 κρῖνα, cod. κρῖνα. — V. 16. πλήθη, cod. πλήρη, antea conieci πυθμῆν· ἀλφίτων πλήρη. Meineke nuper proposuit ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήρη.

Fab. CX v. 2 σοι, fort. σοῦ. — V. 4. σὺ δὲ βραδύνεις, conieci σὺ δηθύνεις, quod Nauck quoque proposuit, vel σὺ δ' αὐτὸ μείλλεις. — In epimythio καὶ et πρὸς cancellis sepsi, atque ita Halm.

Fab. CXI v. 12 γόμους τήξας κούφως ἀνέστη γαῦρος, cod. ὄλους τήξας γαῦρος ἀνέστη κούφος. — V. 14. ὁ δ' ἔμπορος, τέχνην γὰρ ὑπενόει, πλείστους, cod. ὁ δ' ἔμπορος τέχνην μὲν (hoc delevit corrector) ἐπενοεῖθ (corr. ἐπινοεῖ) καὶ πλείστους, quamquam etiam ἐπενόει scribi poterat, et sic legit paraphrastes. — V. 16. τοὺς δ', cod. τοὺς θ'.

Fab. CXIII v. 4 ἡμῖν, cod. ἡμῖν. Sed praeterea malim πῶς σπεύδων τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγεις ἡμῖν. atque ita legit paraphr.

Fab. CXV v. 4 ἐκ τύχης, Meineke nunc satis probabili- liter ἐντυχῶν. — V. 5. χέλυμα, Hartung χέλυνα, fortasse recte.

Fab. CXVII v. 10 εἶναι ὑμῶν cod., ὑμῶν εἶναι Lachmann ex paraphr., fort. ὑμῶν εἶναι, vide quae ad XXIV 10 scripsi.

Fab. CXVIII v. 5 πτερισκοῖς πορφυροῖς ἐπανθούτων

vix graece dici poterat, expectaveram *πιτθ. πορφυροῖσιν ἀνθούτων*. — In epimythio *τοῖς ὑπὸ μείζονων*, cod. *τούτοις ὑπὸ μ.*

Fab. CXXIX v. 1 *χερνήτης*, cod. *τεχνίτης*. — V. 8 *ἡμάς*, cod. *ἡμάς*.

Fab. CXX v. 8 *ζωλὸν* duae paraphrases firmant, sed tertia *ζλωρὸν* testificatur, quod etiam Roeper restituendum censuit.

Fab. CXXII v. 13 τ' videtur delendum, quod etiam Schneidewin suspicatur. — In epimythio *ἐπιτηδεύμασιν*, cod. *ἐπιτηδεύειν*.

Fab. CXXIII v. 1 desinit cod. Athous, reliquos versus addidit manus recens, itaque barbariem v. 2—4 intactam reliquit. — V. 6. *ῥῆμαξε*, legebatur *ῥῆμαξε*. — Sequuntur fabulae tres (124, 125, 126), ex quibus postremam Dositheus servavit, priores ex paraphrasibus hominum doctorum studio restitutae sunt, omissis iis, quas altera sylloge suppeditat; denique versuum reliquiae, quae apud grammaticos extant.

Fab. CXXIV v. 19 *οἶσθα*, legebatur *οἶδας*.

Fab. CXXV v. 4 *ἡλόα* Hertzberg et Nauck, legebatur *ἡλεγγεν*.

Fab. CXXVI v. 9 *χρεῶν ἀναγκαίων*, legebatur *ἀναγκαίων χρεῶν*. — V. 10. *προσέσχειν* Boissonade, legebatur *προσέγγειν*.

Fab. CXXVII. Hoc novae fabulae initium servavit Suidas v. *Κωλώτης*.

Fab. CXXVIII fragmentum extat apud Suidam v. *στελεόν*, — V. 1. *ἐγεννάτε*, legebatur *τίκτετε*.

Fab. CXXIX fragmentum legitur apud Suidam et Zonaram v. *ἡῶν*.

BABRII

FABULARUM SYLLOGE ALTERA.

Edidit Georgius Cornewall Lewis Londini 1859 ex apographo, quod Minoides Menas vendidit Musei Britannici curam agentibus, asserens se has fabulas, quae inscriptae sunt ἐκ

τῶν Βαβρίων ζωλιάμβων item in monte Atho indagavisse, sed codex Athous nusquam comparuit. Haec obscura origo, multoque magis insolens plane ac foeda ipsarum fabularum species haud immerito fraudis suspicionem dedit, itaque statim Cobetus (Mnemos. VIII 330) negavit quidquam ex germanis Babrii poematis in his sordibus inesse, idemque postea (Mnemos. IX 278) pluribus haec persecutus est*). Neque magnopere abhorret ab hac sententia Io. Conington, qui post Lewisium Menae apographon denuo examinavit atque de hac fabularum sylloge diligenter commentatus est (Mus. Rhen. XVI 361 seq.); nam quamvis largitus sit nonnulla melioris notae neque Babrio indigna inesse, tamen existimat eum, qui hanc syllogem adornaverit, plurima petivisse ex recente aliqua Aesopiarum fabellarum editione Furiana aut Coraesiana, praeterea usum esse Laehmanniana recensione germanorum Babrii apologorum, denique glossarum thesauros studiose trivisse, ut verbis obscuris et insolentibus operam suam exornaret. Solus H. Sauppe (Soc. Gott. nunt. 1860 p. 245 seq.) Menae sive Babrii causam tuitus est; sed quod ex neglecta vocalium *α ι υ* quantitate colligit, has fabulas ad saeculum fere septimum p. Ch. n. referendas esse, non assentior: tam foeda barbaries ne in extrema quidem labentis Byzantii tempora cadit. Nostro demum saeculo Graecus homo audacia insignis omnisque metricae artis ignarus potuit tam proterviter grassari.

Fabulae nuper repertae argumentorum novitate saepe non commendantur, nam plurimarum paraphrases pedestres extant: aliarum argumenta aliunde nota, velut statim Fab. II argumentum Aristophanis auctoritate munitum, unde constat hunc apologum iam in Aesopiarum fabularum sylloge fuisse, quae Aristophanis saeculo in omnium manibus erat. Hac autem causa neque iis, qui omnia sive a Graeculo labentis aetatis sive a nostri saeculi homine mala fraude condita esse con-

*) Spero virum ingeniosissimum si quando placide et secundis curis haec iteraverit, minus iniquo animo futurum esse; nam haud negabit in fabula LIII germanae poesis multo plures reliquias inesse, quam olim opinatus est. Dübnerus quae de hac quaestione scripsit non vidi.

tendant, neque iis, qui Babrio patrocinari velint, satis tuto uti licet, siquidem eadem etiam conditio est germanarum Babrii fabularum. Sola Fab. XXXI plane est nova, in qua sane haud pauca insunt, quae offendant; verum neque homo Byzantinus neque Menas poterat suo ingenio tale quid comminisci, nisi alienis subsidiis atque opibus confisus.

Suidas alique Byzantini grammatici saepius versus Babrianos adhibent: plerique comparuerunt in germanarum fabularum sylloge: item in hac nova sylloge leguntur versus, quos grammaticorum auctoritas Babrio vindicat, velut XVI 2. XLII 1. 2. L 4. LVII 1. LXXXI 5. 6 et 24. 25*). Sed hoc quoque argumentum in neutram valet partem, nam poterat homo fraudulentus facili negotio his versibus uti ad operam suam exornandam.

Apologorum, quos haec altera sylloge complectitur, tam foeda est species, ut non sit mirum, si homines docti has sordes Babrio prorsus indignas esse censeant: verum hic quoque omnis iudicii temeritas procul habenda; nam si quis diligentius rimetur, animadvertet auri micras quamvis situ obrutas, quas non decet fastidiose spernere. Illud enim nego atque pernego, ex pedestribus apologorum Babrianorum expositionibus, quae quidem nunc extant, quemquam potuisse has fabulas concinnare, quod spero largituros esse, quos accuratius haec examinare non pertaesum fuerit; argumento est, ut paucis defungar exemplis, fab. LXXX, cuius complures paraphrases admodum diversae feruntur, quam fabellam etiam Lachmannus ex parte restituere tentavit: nec minus rem illustrat fabula LXXXIV, quam frustra olim ope paraphrasis refingere conati sunt Lewis et Schneidewin: nam cum Lewisius paraphrasis verba τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με fideliter secutus versum parum numerosum instaurasset:

τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί με ξένον φεύγειν;

neque melius res Schneidewino cessisset scribenti:

*) Igitur versuum, quos grammatici ex Babrii fabellis adhibent, nunc tenues tantum supersunt reliquiae, vide Coll. I 127. 128 et fortasse 129.

Τί δὴ ξένον τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας φεύγειν;
nunc demum prodiit versus Babrio dignus:

Τί τὸ ξενίζον, εἰ ξένη με θριξ φεύγει;

quem nulla criticorum sagacitas, nedum diasceustae stupor potuit divinando assequi. Porro fabulam XLIII, quamquam multum de pristino nitore descivit, tamen si cum Schneidewini inventis comparaveris, facile intelliges aliam esse originem huius syllogae. Usus est novicius diasceusta, sive ipse Menas, sive alius quis illi fraudem fecit. Aesopiarum fabularum expositione pedestri, in qua germanae poesis Babrianae reliquiae plurimae servatae erant, rursus autem aliis locis omnibus poesis luminibus extinctis sermo humi serpebat. Hinc summa inaequalitas: modo deprehendimus lumina poesis, quae nullus unquam interpolator nedum diasceusta pinguissimi ingenii homo assequi potuit, insignem leporem et ingenii acumen, lecti sermonis elegantiam ac vocabula recondita; modo offendimur inficitis et summo stupore, oratione plane pedestri, vel quod gravius est, scriptoris proletarii infantia; velut cum aliae plurimae fabulae, tum IX hanc inaequalitatem ostentat. Quod si is, qui hanc novam fabularum Aesopiarum syllogen indagavit, integram, quemadmodum virum honestum decuit, publici iuris fecisset, optime de litteris nostris esset promeritus; sed cum ipse suo periculo Babriana poemata restituere maluerit homo et audacissimus et imperitissimus, non thesaurum, sed carbonem musei Britannici curatoribus vendidisse censendus est.

Quantum virtute nova haec collectio praestet facile apparet, si quis fabulas LI, LIII, LIV*) composuerit cum paraphrasibus pedestribus et cum criticorum hominum periculis, quae inde sunt suspensa; velut in fab. LIII, ubi est in paraphrasi ἀλλὰ καὶ τροφή γῆς πᾶσα, ἐν ὄρεσιν εὐθαλές τι γεννᾷ σοι, ὠραία βοτάνη, καὶ δρόσον γειμισθεῖσα, haec sylloge praebet:

*) Fab. LI nunc demum ope huius codicis plane pristinum nitorem recuperavit.

ἀλλὰ καὶ φορβὴν
 πᾶσαν φέροι σοι γῆ τιθηνὴς ἀπάντων.
 κἂν τοῖς ὄρεσιν εὐθαλὴς τι γεννᾷ σοι
 ζεῖδωρος αἴη σῶν ἀπειράτως ἔργων,
 αὔρας νοτίης καὶ δρόσου πεπωκνῖα.

sane non licet totum locum in integrum restituere, at ultimum certe versum Babrio dignissimum recuperamus:

αὔρας τε νοτίης καὶ δρόσου πεπωκνῖα.

ubi paraphrastes interpretandi gratia γεμισθεῖσα substituit, in Menae sylloge germanum vocabulum prona corruptela πεπωκνῖα est oblitteratum. Namque codex fuit plurimis vitis contaminatus, quae quamvis manifesta non animadvertit diasceuaasta, velut fab. LXXXIX 3: ὁ μὲν γὰρ ἄλσῶν ἄλλος, τὴν δὲ λειμώνων τρέχει βαδίζων, ubi scribendum ὁ μὲν γὰρ ἄλσῶν ἄμ ὅσε γ' ἠδὲ λειμώνων. Codex ut passim interpolationibus et intertextamentis intempestive auctus est, ita rursus aliis locis hiat oratio et librarii oscitantia unus alterve versus excidit, id quod plerumque paraphrasis confirmat; neque tamen ubique hoc auxilio uti licet; ita ut uno defungar exemplo, LXXV 3 legitur:

καὶ σὺς μὲν ὄμνυ τὴν θεῖαν Κυθηρείην,
 ἢ μὴν ὁδοῦσι τὴν κύνην ἀναρρήξειν.

ubi Lewisius τὴν κύνην scripsit atque id τὴν κύνα interpretatur, quod commentum viro docto prorsus indignum. Sane paraphrastes nihil praebet, nisi ἢ μὴν τοῖς ὁδοῦσιν ἀναρρήξειν τὴν κύνα. At scriptum fuit olim τὴν κύνην, ἢ μὴ παύσῃται, ἀναρρήξειν, sed verba necessaria μὴ παύσῃται librarii negligentia intercepta sunt; nam diasceuaastam, ut versum edolaret, ea omisisse vix credibile. Omnino autem diasceuaastam, quod haec et alia menda plurima non animadvertit aut intacta reliquit, laudandum potius quam castigandum censemus; at graviter culpandus est, quod temere et imperitissime plurima immutavit; inprimis foeda barbaries, qua infuscatus est graecus sermo, magna certe ex parte ab hoc diasceuaasta profecta est, qui ut orationem ad numeri leges, quas sibi reperisse visus est, revocaret, saepe miro modo truncavit graeca vocabula, velut ὀλέκοις, ἦκος, alia.

Ad hunc diasceuaastam etiam fabularum ordo referendus est, nec silentio praetermittendum fabulas XLVIII et LXVII, ut Conington auctor est, postea adiectas esse in chartis singularibus. Ita fabulam LXXXIII, cuius principalis est versus:

Φάσις ποτ' ἦλθε τοῖς τετραπόδοις ζῴοις.

inseruit post litteram T, quoniam non perspexit librarium errore manifesto, qui quidem etiam paraphrasi inhaeret, φάσις pro στάσις scripsisse. Fab. LXXXV hoc est exordium:

Φιλίαισι δεξιούντο ταῖς ἀμοιβαῖς
 γέρονος Αἰβύσσα καὶ βίασας ἀλώπηξ.

sed erat haud dubie:

Αἰβύσσα γέρονος βίασας τε λαμπούρις
 φιλαῖς ἐδεξιούντο ταῖς ἀμοιβαῖς.

Codicem consentaneum est etiam alias fabellas comprehendisse, quas diasceuaasta praetermiserit; quaeritur an inseruerit alias, quae ibi non legebantur, velut Conington suspicatur cum fab. LXXXVI ex Appiano totam pelvisse, de qua anceps est iudicium*). Maxime dubitationi obnoxium prooemium: in priore sylloge Babrii fabularum duo prooemia reperiri non est mirum; sed a pedestri fabularum paraphrasi videntur aliena esse: neque tamen propterea huic prooemio omnem fidem abrogaverim: ut concedam fieri potuisse, ut diasceuaasta v. 4. 5. 7. 8 ex Lachmanni editione descripserit, at vero hemistichium versus 4 praemissum φητῆρ μὲν οὐκ ἔγωγε tam commodum est supplementum, ut ab interpolatore inepto additum esse prorsus sit incredibile, praesertim cum idem satis intempestive alio additamento (v. 6) eundem locum deformavisse videatur: ultimus autem v. 9 λιπόντες ἐπιγόνοισι βάζειν ἐχθίστην aptissimus et Babrio prorsus dignus, v. 1 autem, qui non caret offen-

*) Fab. LXXXVI v. 5 ego quoque ad eundem modum restitueram:

ἔς πύρ χιτῶν ἔρριψε, μὴ θάμ' ἀργοίη.

Sed verbum λιπουργεῖν, quamvis alias non legatur, certe non est a diasceuaasta profectum.

sione, fortasse vitium contraxit: vide quae adnotavi ad illum locum.

Diasceuasta autem non solum suo periculo librum quo usus est interpolavit, sed etiam Lachmanni inventa ascivisse videtur*), quamquam cautio magna adhibenda est: nam Lachmannus multa verissime divinavit, quae postea libri alicuius auctoritate firmari minime mirum est. Ex paraphrasi Σικτή ποτε πάρθαλις ἐπιανγὰτο φορεῖν ἀπάντων ζώων ποικιλωτέραν δέρον· πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπεν· ἐγὼ σου τῆς δορᾶς κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω, Lachmann hunc apologum finxit:

Σικτή ποτ' ἤχει πάρθαλις φορεῖν μόνην
δορὴν ἀπάντων ποικιλωτάτην ζώων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κακείνης
κρείττω τ' ἔχω καὶ ποικιλωτέραν γνώμην**).

elegantem sane, sed nimis audacter mihi videbatur haec instauravisse, itaque olim nolui hanc fabellam, quemadmodum alias ab eodem critico restitutas, in ordinem recipere. Iam vero Menae liber exhibet:

Σικτή ποτ' ἤχει πάρθαλις φέρειν μόνην
δορὴν ἀπάντων ποικιλωτάτην ζώων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κακείνης
καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέραν γνώμην.

igitur in primis versibus plane firmat Lachmanni scripturam, sed in ultimis recedit: est autem oratio tam commoda tamque arguta, ut nullo modo diasceuastam ita Lachmanniana correxisse credibile sit: equidem credo Babrii fabulam integram servatam fuisse in antiquiore illo libro. Porro fab. LXX et primum et novissimum versum Menae liber plane ita scriptos

*) Quod diasceuasta, cuius recensio saepius conspirat cum Lachmanni emendationibus, alias, ubi iis commode poterat uti, discrepat, in neutram valet partem.

**) Praeivit Tyrwhittus, sed is minus recte versatus in primoribus novissima sic constituit ἀλλ' ἐγὼ σοῦ τῆς δορᾶς ἔχω γε ποικιλωτέραν γνώμην.

exhibet, quemadmodum Lachmannus conformavit, verum haec quoque possunt ex antiquiore libro fideliter descripta esse. Item in fabula LIV Menae codex compluribus locis plane Lachmanni emendationes exhibet, sed cum in hac fabula codex multis locis praeter spem lucem attulerit, iste consensus haudquaquam mirus videbitur. Maxime suspicioni obnoxia fab. XIII; ibi v. 4 quod codex καὶ τὰ τῆς τέχνης praebet, ut Lachmannus verissime emendavit, non καὶ κακῆς τέχνης, non magno opere offendit; sed quod v. 6 in codice est περιόντες ἦτον ὄψα, τίς κτλ., apud Lachmannum περιόντες ἔλεγοντ' ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων κτλ. hic consensus in dubia re vel potius in coniectura falsa valde suspectus: nam apud Tzetzem legitur versu truncato, sed sententia plana περιόντες ἔλεγον· τίς κτλ. Credo in codice antiquiore fuisse ἦτον, quod longe est aptius quam ἔλεγοντο, quod Lachmannus Bentleium secutus scripsit, credo etiam v. 8 codicis lectionem προθαίνας (hoc novum sed haud inelegans vocabulum) germanam esse, cum apud Tzetzem ἀπαρχάς legatur, sed ὄψα haud dubie diasceuasta ex Bero-linensi editione intulit, ut versui labanti subveniret; Babrium scripsisse credo περιόντες ἦτον ἦα.

Lex, quam Babrius in priore apologorum collectione constanter observavit, ut in novissimo pede versus ictus et accentus congruant, in hac altera sylloge in iis versibus, qui germani videntur, saepius negligitur: sane est, ubi facili negotio ista offensio removeri potest, velut LXX 1: Σκύμον λύκου νεογνὸν εὐρέ τις ποιμήν, ubi possis verba traicere Ποιμήν νεογνὸν εὐρέ τις λύκου σκύμον, quemadmodum etiam Nauck suasit; item LIII, 5: Σὺ δ' οὖν ὀδηγεῖς πρὸς μόνην νομήν ἡμᾶς· πλέον γὰρ ἡμῖν οὐδέν· ἀλλὰ καὶ φορβὴν πᾶσαν φέρει γῆ, ubi facili negotio scripseris ἡμᾶς et ἀλλὰ καὶ πᾶσαν φορβὴν φέρει γῆ. Verum alii loci refragantur, velut, ut praetermittam prooemium, cuius auctoritas non satis locuples nonnullis videbitur, XIII 18 εἰ ζῶν, XVI 3 ὄδάς, XXI 28 ὄφλειν, XLVI 6 φωνῆς, LXIII 3 ἐπικαλόνται, LXIV 11 μεμολορῆνται, LXXIII 11 et 15 κνωροραιστῶν et κνωροραιστῆς, v. 17 Ννμφῶν. LXXVI 15 κατέρχονται. Fortasse Babrius in priore recensione minus sedulo hoc curavit, ut auctor paraphrasis, qua usus est diasceuasta, potissimum

hanc priorem recensionem adhibuerit, cum sylloge prior, quae integras Babrii fabulas continet, fere secundae recensionis poemata comprehendat. Huius duplicis recensionis etiam nunc licet vestigia persequi. Ita huius alterius collectionis fab. XI componenda est cum prioris syllogae fab. LII, quae cum sit paulo uberior videtur secundae recensionis esse; cuius apologi complures extant paraphrases, quarum aliae hoc, aliae illud exemplum sequuntur. Contra in hac sylloge fabula XLII ornatior est quam prioris collectionis fab. LXV, quae in eodem argumento versatur, atque ut mihi quidem videtur, ex priore recensione est petita*). Denique huius alterius collectionis fab. XXIV exhibet apologum de Iove, Prometheo, Minerva, Momo, eaque prioris fuisse videtur recensionis, quam etiam paraphrasis pedestris sequitur: at eadem fabula enarratur etiam in sylloge priore LIX, ubi cum alia variantur tum Neptunus in Promethei locum substitutus est, quae videtur secundae recensionis esse**). Atque hinc etiam repetendum videtur, quod in pedestribus expositionibus idem argumentum haud raro variatur, velut ὄρνις χρυσοτόκος et γῆν χρυσοτόκος. Sed haec planius exponere non est huius loci.

Fabulas alterius syllogae in integrum restituere non licet: quod si ipsa illa paraphrasis, qua diasceuasta est usus, nobis servata esset, periculosum negotium suscepturus foret, qui germanam formam ubique revocare conaretur: nunc cum ad paraphrastae licentiam et librariorum socordiam diasceuastae

*) Quod hic v. 1 legitur Ἡοῖζε τεφρῇ γέρας ἐσφνεῖ τὰὼ adversatur arti Babrianae, sed hoc ipsum exemplum videtur meam suspicionem firmare, Babrium, cum primum ederet fabulas, minus curavisse hanc numerorum elegantiam. Neque vero offendit quod in priorem syllogen passim etiam prioris editionis fabulae, in alteram collectionem secundae recensionis poemata sint recepta.

***) Apologum hunc saepius respexit Lucianus, velut Nigr. 32, Hermotim. 20 et imprimis Vera Hist. II 3, neque tamen ille Babrium sequitur, siquidem hominem neque Iuppiter neque Prometheus, sed Vulcanus fingit: alia apud Lucianum propius accedunt ad Babrianam fabulam I, LIX quam II, XXIV. Lucianus fortasse germanam Aesopi fabellam enarravit.

temeritas ac fraus accesserit, illa spes plane abicienda. Quare cum post Lewisii curam has fabellas denuo recenserem, operam potissimum dedi, ut legentium commodis inservirem, maximaque modestia usus cum tollerem naevos, plurima menda manifesta intacta reliqui. Vel sic tamen vereor, ne aliis vel nimis multa vel iusto pauciora tentavisse videar. Pravos vocabulorum tenores et distinctionem verborum vitiosam, cuiusmodi erroribus Lewisii editio abundat, tacitus correxi.

Fab. I v. 1 Prooemium secundae editionis fuit, si recte se habet scriptura, sed eiusdem recensionis praefatio reperitur in priore sylloge: neque vero probabile, hos versus alii cuiquam libro alterius editionis praemissos fuisse: Babrius enim ut arguunt fabulae integrae servatae, quas prior sylloge complectitur, sedulo cavet, ne in novissimo versu vocabula proparoxytona vel oxytona vel perispomena collocentur: haec autem lex in hoc prooemio in tribus versibus (4.5.7), quos plane ita scriptos exhibet etiam Apollonius Soph. (v. ἀεῖδε), violatur. Consentaneum autem poetam, cum denuo opus retractaret, numerorum elegantiae magis studiosum fuisse, quam antea; itaque suspicor haec prioris esse recensionis, in qua minus diligenter istam legem observavisse videtur: nescio igitur an scribendum sit δευτέραν στάσιν μύθων, ut hi versus libro secundo prioris editionis praemissi fuerint: nam eiusdem editionis prooemium etiam nunc extat. — V. 6 cancellis sepsi. — V. 8. Babrius scripsisse videtur:

Ἄλλ' ἔωσαν αὐτὸν νῆπιαι κατὰ κρημονῶ.

Fab. II v. 2 γεγενῆσθαι, B γεγενῆσθαι, nisi forte γενέσθαι reperit diasceuasta. — V. 5. γεννητῆν, B γενήτην, nisi forte fuit γενέτην, utrumque sane ἀμέτρως. — βιότου, Lewis τοῦ βίου. — V. 6. γαίης Lewis, B γήης. — V. 8. πεμπταῖος, B πεμπταῖη. — V. 11. εἶδ', παλαιάτατον νόμον τ' ἀρίστον, B εὐκαλαίτατον, νόμον ἀρίστον.

Fab. III v. 1 ναυπήγιον Lewis, B ναυπήγεον. — V. 9. ὕδατιου intactum reliqui. — πλήθους, in m. B βάρους, unde Lewis βένθους coniecit. — V. 10. κείς Lewis, B κές. — τῆδε ut

etiam Sauppe; B τῆσδε. — V. 12. εἰς Lewis, B ἐς. — V. 13. δ' εἴτ', fuit olim opinor δ' αὐτ'. — V. 16. τὰ γε, Lewis πάντα.

Fab. IV v. 3 μεθῆκ', B μεθῆκεν, contra Lewis οἰκίη scribere maluit: deinde versum omissum esse notavi, vid. paraphr. — V. 6. ὅς δὴ, legebatur in codice, quo usus est diasceuaasta, haud dubie ὁ δέ. — V. 10. αὐτὸς, B αὐτός. — V. 11. πτίλα Lewis, B πτίλλα. — τὸ δεύτερον scripsi praeceunte Sauppio, B δεύτερον. — σ' ἐτιλώση, in codice opinor fuit σ' ἐρημώση ut est in paraphrasi. — V. 13. πόρω ineptum, nec tamen πέρω satis facit. — κακῶν με Lewis, B με κακῶν.

Fab. VI v. 1 τε Lewis, B τις. — V. 2. δ' om. B. — V. 4 in B cancellis septus. — V. 5. ἐπιδέξας Lewis, B πιδέξας. — V. 8. ὑπὸ λειόντων diasceuaastae est, poeta dedisse videtur:

πολλοὺς ἂν ὑμῶν ὑποκάτω λιῶν εἶδες.

— V. 9 cancellis sepsi. — V. 16. ἐξάριε, B ἐξαιρεῖ.

Fab. VII v. 4 B in marg. ὡς οὖν ἔδει τὸν χῆνα καταθύσειν. — V. 5 et 7 cancellis sepsi. — V. 6 poeta opinor scripserat:

Καὶ νῦξ ἐπῆλθεν, ἣ τὰ πάνθ' ὁμοῦ κρύπτει.

— V. 8. δ' proscripti. — V. 10. ἤχθη, in marg. B ἀπήχθη. — V. 11. καταγγέλλει B in marg., cum legeretur ἐξαγγέλλει. — V. 12. διαφεύγει, fuit olim διεκφεύγει.

Fab. VIII v. 3 ἄλλης Lewis, ἄλλη B, idem in marg. ταύτην καταλείψαντες ἐσκοποῦν ἄλλη. — V. 4. καὶ δὴ πέκυσαν φρέατι, B καὶ δὴτ' ἐκυρσαν φρέατ'. — V. 5. τὸ δ', B τόδ'. — τούτων B in marg., cum antea ἄλλῃ legeretur.

Fab. IX v. 3 ὅς δὴ diasceuaasta posuit, paraphr. uterque recte ὁ δέ. — V. 7 in B in marg. est additus. — V. 9. εἰς βάθιστα τῆς λίμνης, paraphr. εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης. — V. 12. οὕτως, B οὔτοι. — V. 16. ἀνήσαν, B ἀνήσαν. — V. 18. ἐπάξιον, B ἐπαξίως. — V. 20. μῆτι, B μῆτοι. — V. 23. εὐήθησ, B εὐήθη. — V. 24. αὐτὸν, fort. αὐτὸν. — V. 26. ἀμείβειν, scriptum olim fuit ἀλλάζει, ut etiam Lewis animadvertit. — V. 28. μετανάσσει Lewis, B μετανάσσει.

Poeta scripserat θεμιστευοί. — V. 30. ἀνάσσουσαν, fortasse ἀναξουσσαν scribere voluit. — V. 30. ἕκαστον λαμβάνουσα ἀνὰ τούτων, haud dubie in paraphrasi erat ἀν' ἕκαστον τούτων λαμβάνουσα, quae corrupit diasceuaasta. — V. 33. ὡς μὴ κοάζειν πλεῖν μῆδ' ἔτι βρεκεκκίξειν. Babrius scripserat:

ὡς μὴ κοάζειν μῆδ' ἔτι βρεκεκκίξειν.

nam πλεῖν, quamvis non est pro interpolatoris captu, tamen numero versus segregatur, nisi forte μῆδ' ἐπὶ πλεῖν βρεκ. dixit.

Fab. X v. 2 τὸν ἀετὸν βεβλήκει, fuit olim καιρίαν ἐβεβλήκει. — V. 4. ὄν, B τοῖς, quod imperitus diasceuaasta substituit, cum ὄν excidisset. — V. 5. φεῦ ἐμοὶ τάλαιπῶρω structurae insolentia offendit. — V. 6. κατεννήθην, Conington testatur in B κατεβλήθην legi quemadmodum apud Tzetzam.

Fab. XI ut opinor primae editionis est, postea Babrius ipse retractavit, qui apologus extat in sylloge 152. Paraphrastae utraque fabula usi sunt. — V. 2. τριζοντος (ita non solum paraphr., sed etiam altera fab.), B τριζοντος. — V. 4. κρώζεις (ut est in altera fabula), B et paraphr. κρώζεις.

Fab. XII v. 1 δύο, B δύο. — V. 3. μάλα, B μῆ. — V. 4. κὰν ὁδῶ δ', B κὰν ὁδῶ θ'. — V. 5. ὁ δὴ, debebat ὁ δέ dici. — γε παρήνει Lewis, B γ' ἐπαρήνει. — V. 6. συμβιωτεύειν, B συμβιωτεύειν. — V. 10. κάμαλάχθη Lewis, B κέμαλάχθη. Fuit olim ἢ συνετρέφθη.

Fab. XIII v. 1. 2 B servat iustum versuum ordinem, quem Tzetzes exhibet, quem Lachmann non recte invertit. — V. 3. φέρη Natalis Comes IX 5, qui ex Gabriae fabulis affert v. 3 et 4, quos omisit Tzetzes, B φέρε. — καὶ πανούργοισιν Nat., B ἡδὲ πανούργοις, possis πανουργοῖσιν scribere, quod etiam Nauck commendavit. — V. 4. ἄκος B, ut dudum correctum, nam Nat. σάκος. — τὰ τῆς B, ut Lachmann emendavit, κακῆς Nat. — V. 6. περιόντες ἦτον ὄψα B, περιόντες ἔλεγον Tzetzes, περιόντες ἔλεγον ὄψα Lachmann. — V. 8. προθοίνας B, ἀπαρχάς Tz. Nat. — V. 11. πεσῶν τεθνήκει, τῷ κότῳ δ' ἀπηνθήκει, scribendum videtur:

πεσών ἀπηύδα τῷ κόπῳ τ' ἐτεθνήκει.

— V. 13. ἤραρον ταύτη, B ἤραρον, τούτου. — V. 15. ἐτέροις δέ πως συνηβόλησαν ἀγύρταις, olim fuit opinor ἐτέρων δέ πως Γάλλοισι συναβολησάντων. — V. 16. τίπτ', Lewis τί ποτ'. — V. 18. ὄσας εἰ ζῶν, malim ὄσας ζῶν εἰ. — V. 19. ποτ' ἂν ἔτλη, Lewis ἂν οὐκ ἔτλη, fort. ἀνατλήναι.

Fab. XIV v. 2. τόνδ', B τὸν δ'. cf. fab. 16. 8 et 12. — V. 18. κάρριψε Lewis, B κέρριψε. — V. 11. μέμηται et παθὸν Lewis, B μέμηται et παθῶν. — V. 12. ἀγνώμων, potius ἀγνώμων.

Fab. XV v. 4. αἴφνης, τέως B in marg. — V. 6. παρ' ἐμοῦ, fuisse videtur παρὰ Τύχης. — V. 9. δυσμενοῦς scripsi, idem Sauppe proposuit, B δυστυχοῦς. Integer versus erat opinor:

Τοὺς δ' αὖθις ἀτυχεῖς δυσμενοῦς καθιστώσης.

— V. 14. σὴν φύσιν, fuit, ut videtur, τὴν φύσιν. — V. 15. ταῦτα προσδαπανήσης, olim haud dubie fuit ταῦτα πάντ' ἀναλώσης. — V. 16. τῇ Τύχῃ δ' ἐμοὶ scripsi, B τῇ δ' ἐμῇ τύχῃ.

Fab. XVI v. 1. περίφρονος Lewis, περιφρόνον B. — V. 2. δμῶς, B δμῶας. — ἄσπερ B, non ὥσπερ. — V. 3. ἀνιστάν, fuit olim ἐγείρειν. — V. 7 et 9. ἔτλων, Lewis ἔτλαν. — V. 8. πρὸς, B προ. — V. 10 in margine est additus. — V. 11. νυκτίως γε κοκκῦζει, Lewis γ' ἐκοκκῦζεν requirit, in paraphrasi fortasse fuit νυκτὸς εἰώθει κοκκῦζειν.

Fab. XVII v. 2. τῆς, B τήν. — V. 4. ἐτέλει, Sauppe ἦται corrigit. — ὅμως non convenit, sed diasceuaetae infantiam tolerare satius est. — V. 7. ῥήτρα, B ῥήτραι, correctio incerta. — V. 14. ῶν, debebat certe ὄϊον dici, sed orationis scabrities et obscuritas hac correctione haud tollitur. — V. 16. ἀνέροις, Lewis ἀνδράσιν. — V. 17. ἔλκοιεν Lewis, B ἔλκειεν. — V. 18. τίνεις, B τίνει.

Fab. XVIII v. 1 lacunam notavi, sed debebam potius Sauppium sequi ἐπεκλήκει τῶν κτλ. corrigentem pro ἐκεκμήκει. τῶν κτλ. — V. 3. ἑαυτὴν τῆς νόσου θεραπεύσῃ, debebat ἑαυτῆς τὴν νόσον θερ. dici. — V. 4. τε cancellis sepsi,

nisi forte rescribendum. — V. 5. τῆσδε, B τήνδε. — καθυγιάσει Lewis, B καθυγιάσει. — V. 9. εἰδ' ὄς, B ὄς εἶτ'. — V. 10. τε proscripsi. — V. 11. δέρκειν soloeicis diasceuaeta intulit. — V. 13. δέ, B τε. — V. 14. γε, fortasse τε scribendum. — V. 16. ἀφίθη, cave ἀφείθη corrigas, sed finxit hoc verbum diasceuaeta, cum ἰήθη reperisset in codice. — V. 17. ἰατρα, i. e. ἰατρεῖα. — V. 18. αὔτη, B αὐτή. — V. 22. ἰβουλέτ' of, Lewis ἰβουλέθ' of. — V. 25 fortasse plura intercederunt, ut fuerit ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε· „ταῖς ἀληθείαις — V. 27. νοσοῦσας, B νοσοῦσης. — V. 31. τ' proscripsi.

Fab. XIX v. 1 videntur nonnulla omissa esse, hinc orationis scabrities of ζύνεις . . . of θρασείς γνώμην. — V. 7. 8. ἀσθενέσιν ἀνθρώποις κακηγοροῦντας, aut κακηγοροῦσι requiritur, ut fuerit ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε· „ταῖς ἀληθείαις — V. 27. νοσοῦσας, B νοσοῦσης. — V. 31. τ' proscripsi.

Fab. XX v. 2. ἂν, Lewis τόν. — V. 3. περιελήσας Lewis, B περιελήσας. — V. 4. μικροῦ, Sauppe μικροῦ γ', B μικρόν. — V. 6. ἀνέτας, in codice haud dubie fuit ἀνετον. — V. 11. χείρας Lewis, B χέρρας, in codice fuit χερὸς vel χερῶν.

Fab. XXI v. 1 ὑπό, B πό. — V. 2. συλλέγουσ' ἄνθη barbarum, fuisse videtur:

Σουθαὶ μέλισσαι δοῦνός ὑπὸ ῥίζῃ κοίλῃ
κηρὸν κατειργάζοντο συνέλεγόν τ' ἄνθη.

— V. 5. αὐται, erat αὐται δέ. — V. 8. καὶ μέλιτος οὐ χρῆζω, erat κοῦχί κηρῶν χρῆζω.

Fab. XXII v. 4 ἐναυτιάζων, Lewis ἐπαυτιάζων, fort. ἐξυπτιάζων. — V. 6. ὄψει γε μούνη θην δοκεῖς, B ὄψει γε μούνη καθ' ἣν δοκεῖ. — V. 7. καταφθείρεις, B καταφθείρει. — V. 8. ἀνταπημείφθη, B ἀντεπαμείφθη. — V. 11. ἐς cancellis sepsi. — V. 14. κυμῶ, B κυμῶι. — V. 15. τοῖς ἀναυτίοις, B τοῖσιν αἰτίοις.

Fab. XXIII v. 4 ὄς ἂν Lewis, B ὄς ἂν. — ἀλόγων, fuit θηρίων. — V. 6. πλῆθ' περισυγγραψί. — V. 10. εὐρηκέναι, B εὐρήμαι vel εὐρήναι. — ἀπλετα πλούτη, nolui barbariam tollere, fuit ἀφθονον πλούτον. — V. 11. τεθμόν, B τεθμός. — V. 12. πεπαγίδεντο B, non πεπαγίδεντος. —

V. 14. ἀνήκοντ', exspectaveram προσήκοντ'. — V. 15. δώσεις, B δώσει.

Fab. XXIV v. 1 Τριταγενής neque hic neque v. 13 mutavi. — V. 4. ἐπί, B in marg. δὲ τῷ, quod recepit Lewis. — V. 7. δέον, ut etiam Sauppe, B δέων. Deinde aut κέρα κάτων ὀμμάτων θείναι, quod etiam Conington suavit, aut κεράτων ἀνωθεν ὀμματα θείναι dici oportebat. — V. 10. ἤρησ' Lewis, B ἤρησεν. — V. 11. κατ' ἐμφανές, B καὶ γ' ἐμφανές, Lewis καὶ ταύφανές. — V. 12. ὅτον τις ὡς ἕκαστος, fuit fortasse εἰς ἕκαστος. — V. 16. ἀποσταλή, malim μετασταλή. — V. 18 deest versus, vid. paraphr. — V. 20 scabritium orationis tollere nolui. — V. 21. τὰ circumscripsi. — V. 24. παρὰ Μώμων, pronum est παρὰ Μώμον corrigere, sed videntur homines fastidiosi dici.

Fab. XXV v. 6 σάλπιγξ, B σάλπιξ. — V. 10. ἄλλους, littera α ex corr.

Fab. XXVI v. 3 κατεπιτρέβειν, fuit συγκατατροῖψαι. — V. 6. τοῦτό γ' ἐν βίῃ παίων, fuit πρὸς βίην. — V. 7. fuit opinor τὸ δ' εἰς μέγιστον ὄγκον ἐξεφυσήθη. — V. 8. διαβαίνειν, fuit πέρα βαίνειν. — V. 10. ἦει, B ἦει. — V. 11. ὀφθείσα, fuit εἰσόβδη. — V. 12. Ἡράκλεις, B Ἡρακλῆς. — V. 14. ταύτην δ' ἄμαχον, fuit ταύτην γὰρ ἄμαχον. — V. 15. μενεῖ, fort. μένει.

Fab. XXVII v. 1 et 5 barbariem orationis toleravi. — V. 3. θεῶν θ', B θεῶν. — V. 6 cancellis sepsi. — V. 7. Ἡρακλέην τ', B Ἡρακλέην. — V. 8. προσειρήκοι, οι in rasura

εικ
B. — V. 9. προσφωνήσαι, B προσφων. Conington fortasse rectius προσφωνοίη (προσφωνοίη). — V. 12. τοῖσι πανούργοις, Lewis τοῖς πανούργοισιν.

Fab. XXVIII 1 fuit ἤριξε μηλέη καλλονῆς πέριξοιῆ, sive ξοίη. — V. 4. ἀκούσασ' ἔριδος, fuit ἔριδος δ' ἀκούσασ'. — κομπώδης, B κομπώδη. — V. 7. μωρία Lewis, B μωρία.

Fab. XXIX v. 3 θατέρην πηρὸς B in rasura. — V. 5. αἴσιον, B αἴσιμον. — V. 6. οὐκ Lewis, B οὐ. Barbariem orationis, qua hic quoque apologus passim laborat, nolui tollere.

Fab. XXX v. 1 ἀναρπάσας, fuit ἀναρπάξας. — V. 4.

τοῖον Lewis, B οἶον. Fuit καὶ σὺ τί πεπονθὼς τοῖον ἐξευρωθήσης; — V. 5. πρὸς ineptum additamentum, fuit fortasse ὄφ' οὐπερ οὐδέν.

Fab. XXXI v. 3 intactum reliqui. — V. 11. αὐτὴν Lewis, B αὐτῆ. — V. 16 B sec. Coningtonum ἔστιν ἐν κόμῃ, cor-

β
α
rector ἔστιν ἐν κόμῃ πλησίον. — V. 17. ἰπιηδείων B sec.

Coningtonum, non ἐπιηδείων. — V. 22 videtur verbis traiectis scribendum ἐλθοῦσι δ' αὐτοῖς πανδοκεὺς παρεκτείνει τράπεζαν ἀἴψα βρωμαίων καλῶν πλήρη. — V. 30. εἰλήφοι, B εἰλήφει. — V. 36. ἔρον, ἔρον corrigi Conington, Lewis κάτω requirit. — V. 38. εἰσθ', nolui ἦσθ' reponere. — V. 39. εἶπ', B εἶπεν. — V. 41. γ' ἐτεθνήκειν, B γε τεθνήκειν.

Fab. XXXII v. 1 elisio inaudita ἀμφοτέρ', v. 5 vitiosa forma ἤλακει, v. 7 monstrum vocabuli εἰς ἀναμάχην ad ineptum diasceustam sunt referenda, quemadmodum etiam inscite v. 2 λυπεῖ adhibuit tempus praesens, multo rectius paraphrasta diligenter Babrii vestigia legens: Θέροντες ἐν ὄρε, ὅτε τὸ κἄνυμα δίνει (δίψη) λυπεῖ. — V. 3. ζῶ, B ζῶ. — V. 4. ὕδωρ, Sauppe ὕδατος, fortasse fuit: ἤριζονον τις πρώτος (πρότερος) αὐτέων πίνουσι. — V. 6 et 7 olim opinor fuit ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες ὥστ' ἀναπνεῦσαι. — V. 8. ἀντίον, Lewis ἀντί'. — V. 12 inscite diasceusta orationem contraxit in artum. — V. 15. γυψῖν Lewis, B γύπεσσιν. — V. 17. αὐτῆ, B αὐτῆ. — πόλις φθείρει Lewis, B πόλις φείρει.

Fab. 33 v. 2 γεγενῆσθαι, B γεγενήσθαι. Deinde nonnulla interciderunt. — V. 3. εἰ γ' B, ut ego dudum correxi, non εἰ γὰρ. — V. 4. ἐσχῆκει Lewis, B ἐνσχῆκει. — V. 8 circumscripsi cancellis, diasceusta confecit ex epimythio pedestri, quod in paraphrasi extat φύσιν οὐκ οἶδε μεταβάλλειν ἢ δάιτα.

Fab. XXXIV v. 5 ἔγωγ', B ἐγὼ γὰρ. — V. 6. στοργγύλα, novissimae litterae ex corr. — V. 7. τάληθές αἶρου Lewis, B αἶρου τάληθές. — δόξῃ, B δόξει.

Fab. XXXV v. 1 εὐρήκει, B ὠράκει. — V. 3. εἰ' ἀπεθρήκει, B εἰ' ἀπεθρήκει. — V. 4. ἦκο', Lewis ἦσθετ'. — V. 8 ita B in margine, in ordine verborum exhibet δράσας τε

κακὸν ἔσθι καὶ παθεῖν μέλλεις. Fuit opinor Κακόν τε θράσας ἔσθι καὶ δίκην δώσω.

Fab. XXXVI v. 2 πλέον δύνῃ, fuit δύνῃ πλεῖον. — V. 4. κώδοῦσι, B χώδοῦσι. — V. 5. ἀνέρι γ', B ἀνέρι γάρ. — V. 7. εἰ δ', εἰθὲ, Lewis εἴ' εἰθὲ, qua coniectura non opus, sed deinde fortasse περιρηθόμεν, non περιρήσωμεν poeta scripserat. — V. 9. τε καὶ in rasura. Satis imperite diasceuasta, fuit πρόσωπα δάνων καὶ λεοντείας θήνας. — V. 10. ἐδρῶφῃ, Lewis ἐδρῶφθῃ. — V. 11. ἄχρῃς ἀπέγνω, fuit ἔστ' ἀπειρήκει. — V. 13. χῆπιτατο χαιρών, Lewis χαιρών τ' ἀπέκτη. — V. 14. ἐμπλακείς Lewis, B ἐμπλακῆς. — V. 15. πρὸς μικρῶν, fuit πρὸς ὀλίγων. — V. 16 nolui quidquam novare.

Fab. XXXVII v. 2 βασίλισσ', fuit ἔργε κοῦρη βασίλις εἰμ' Ἀθηναίῃ. — V. 4. εἶλον, quod scripsi, etiam Conington, B εἶλον. — V. 5. οὔσα καὶ in rasura, fuisse videtur ἐκώτελλεν εὐσ'. — V. 6 intercidit trimeter, vid. paraphr. — V. 9. μὴ στερημένη, B μὴ στερημένη.

Fab. XXXVIII v. 3 κἀνδίκως Lewis, B κἐνδίκως. — V. 4. ἔχων, malim ἔλών. — V. 6. ὀλέκοις, nolui ὀλέκοις scribere, nam diasceuasta hic quoque more suo perfectum detruncavit.

Fab. XXXIX v. 1 λειμῶνα Lewis, B λειμῶνα. — V. 5. cancellis sepsi. — V. 7. θαμά, fuit θαμάκι. Deinde versus intercidit; proximi versus scabritiem nolui elevare. — V. 12. τε proscripsi. — V. 15 fuit opinor ὄρα τό τοι φίλαυτον ἡλικῆς ἀτης.

Fab. XL v. 12 κῆκουσεν, B κατήκουσεν. — V. 14. ἄντρον Lewis, B ἄντρον. — V. 16 inscitus diasceuasta debebat certe ἀλλὰ μεταδοῦναι οἱ λόγων ἐλιπάρει scribere. — V. 18. καὶ τίς σε, B καὶ τίς. — V. 19. αὐτῇ, B αὐτή. — V. 20. φημ' ἐγὼ, B in marg. φημ' ἰγώ. — V. 24. ἐξεύρον in rasura, item v. 25 ἐνεργόν. — V. 34. κείνος, B κείνο.

Fab. XLI v. 2. μιν auctore paraphrasta restitui, B μέν. — V. 3. μὲν inserui. — V. 4. δέ, B τε. — V. 5 diasceuasta hic quoque ineptit, fuit ἔθηκε θηρῶν ἄλκιμον πλέον πάντων. — V. 9. μοῖραν, B μοίρην. — V. 13. αὐτόν, B αὐτόν. Fuit λέων ἑαυτὸν ἐταλάνιζε τῆς μοίρης. — V. 24. ἦν εἰσδύη μου τὸν ἀκοῆς ὀδόν, θνήσκω scripsi, B

ἦν εἰσδύη μου τὴν ἀκοῆν, ὀδῶ θνήσκω. neque minus vitiose paraphrastes: ἦν εἰσδύη μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὀδῶ, τέθνηκα. — V. 31. γνώμη, B γνώμη.

Fab. XLII v. 5 κῆρεξε Lewis, B ἤρηξε. — V. 6 et 7 cancellis sepsi. — V. 9. ἔχειν, B εἶναι. Deinde versus intercidit, vid. paraphr. — V. 10. ἀνταπεκρίθη, B ἀντεπεκρίθη. — V. 11. ἐφίπταμαι Lewis, B ἐφίπταμα. — V. 15. μετ' ἀλεκτορίσκων, B ἀλεκτορίσων. — V. 17. ζῶν Lewis, B ζῆν.

Fab. XLIII v. 2. θεσμόν Lewis, B θεμόν. — V. 3. ὅτι, B τι. Versum integrum exhibet paraphrastes: ἔν' ὅτι τις αὐτῶν δὴ ποτ' οὐν κυνηγῆση. — V. 4. ἀγγῆ, fuit ἀγάγγῆ, ut est apud paraphr. — V. 5. ἀνέσεισε, fuit ὄνος δ' ἀκούσας ταῦτ' ἔσεισε. — V. 6. γελῶν δ', B γελῶν. — δοτῆρι, Conington coniecit δατῆρι. — V. 9 fuit ἀπέθου λαθραίως εἰς τροφήν σοι τῇ κοίτη. In B est τῇ in rasura.

Fab. XLIV v. 2 κλίνοντος ἤδη Lewis, B ἤδη κλίνοντος. — V. 3 fuit δολιχῆν ἑαυτοῦ τὴν σκιῆν ἰδῶν οὔσαν. — V. 6. γενήσομαι, B γενήσωμαι.

Fab. XLV v. 1 κίνεσσι δηχθείς, fuit fortasse κυνόσπαρακτος. Deinde versus interceptus. — V. 2. ἦται, B ἦται, Lewis ἦται. Fuit fortasse τῆνδ' ἰδεῖτ' ἄκος δίνης. — V. 3 fuit πῖδαξ γὰρ ἦν τις πλησίον θεούσ' ὕδαρ. — V. 5. αὐτός, fuit ἔγωγ'. — Deinde trimeter intercidit. — V. 7. αἰετᾶχος, fuit ὦς τᾶχος vel ἦ τᾶχος, sed nunc demum video cod. δεῖ exhibere, sed non sine rasura, in qua est etiam τᾶχος.

Fab. XLVI v. 2 συμφύλων Lewis, B συμφύλλων. — V. 3. προείλετο Lewis, B προείλεται. — V. 8. ἐν τάχει, fuit fortasse ἐξ ἀφνης. — V. 10. οἷσπερ ἀπέστη, debebat ὠνπερ dici. — V. 11. ἀπεποιήκει, possis ἀπεποιήκει scribere. — V. 12. ὑποδεχθῆναι (i. e. ὑποδέξασθαι) scripsi, idem commendavit Sauppe, B ὑποδεχθῆναι.

Fab. XLVII v. 1 ταμείω Lewis, B ταμηίω. — V. 6. κᾶφασκον Lewis, B κέφασκον.

Fab. XLVIII postea inserta est, scripta in singulari char- tula. — V. 3. ὑφάνοι, Lewis ὑφαίνοι. — V. 6 diasceuasta

tam praeposere perfunctus est, ut non liceat haec in integrum restituere. — V. 8. *παμμήνωσ*, Lewis *παμμηνος*.

Fab. XLIX v. 6 potest in hunc modum restitui *λίνο γὰρ αὐτῷ τὸν μῦθον ἐνδήσας*. — V. 10. *δεμοῦ* Lewis, B *δεμοῦ*. — V. 13. *ὄμοῦ*, B *ὄμοσ*. — *συνείλεθε* ὁ Lewis, B *συνείλετο*, sed fuisse videtur *συνείλεθε* ὡς.

Fab. L v. 1 *νέος τις ἄσωτος*, fort. *νέος ἦν ἄσωτος*. — V. 2. *ἱματίον τε καὶ μόνον περιλειφθέντος*, videtur in archetypo fuisse *ἱματίον δὲ οἱ* (sive αὐτῷ) *μόνον περιλειφθέντος*. — V. 3. *χειδίον*, fuit *χελεδόν*. — V. 7. *φέρων τ' ἀπηπόλησε*, B *φέρων ἀπεπωλήσε*. — V. 8. *χειμάτων* Lewis, B *χειμάντων*. — V. 9. τ' cancellis sepsi. — V. 11. *νεκρῶν* B, ut correxi, non *μικρῶν*, emendavit etiam Conington. — V. 14. *αὐτῇ τ' ὄλωλας καὶ ἀπώλεσας*, B *αὐτῇ τε καὶ ὄλωλας ὄλεσας*.

Fab. LI v. 4 *βίον ἐξερευνήσας*, B *βιοτὴν ἐρευνήσας*. Ceterum haud scio an hic versus post v. 5 sit collocandus. — V. 8. *εὐθύνοι* Lachmann, B *εὐθύνει*. — V. 9. *τῶν οὖν* paraphr., B *τῶν δή*.

Fab. LII v. 8 *ναίεις*, B *ναίης*. — V. 10. *παρ' ὀλίγοισιν ἦν* paraphr., B *παρ' ὀλίγοις τὰ*. — V. 11. *εἰσεληλούθει* aperte diasceuaista scripsit, *ἐλήλυθε ψεύδος* paraphr. — V. 13. *νῦν βίος πονηρός* Lewis, B et paraphr. ὁ *νῦν πονηρός βίος*.

Fab. LIII v. 3 *γάλα δ' ἀμέλγειν*, fort. *γάλα σοὶ δ' ἀμέλγειν*. — *ἔστι*, B *ἔστῃ*. — V. 5. *ἡμας*, B *ἡμάς*. — V. 6 scribendum *ἀλλὰ καὶ πᾶσαν φορβὴν φέρει σοὶ γῆ τε θηρὸς ἢ πάντων*. — V. 9. *αἰῶ*, B *οἶη*. — *ἄπειρος οὐσ'*, B *ἀπειράτως*. — V. 10. *αὔρας τε νοτίης*, B *αὔρας νοτείης*. — *πεπικνωῖα* scripsit, idem vidit Conington, B *πεπικνωίας*. — V. 11. *τοσοῦτο*, B *τοσοῦτον*. — V. 12. *ὄμως σὺ*, B *ὄμως δὲ*. — *ἡμῖν*, B *ἡμῖν*. — V. 18. *ὄρειβάτοις*, fuit *ὄρειφοίτοις*. — V. 19 B exhibet, quemadmodum Matthiae constituit, sed praestat *ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω*, quod C. Schneider proposuit.

Fab. LIV v. 2 *δεσμώτης*, B *δεμώτης*. — V. 3. *κἄτρωγε* Lewis, B *κἄτρωγε*. — V. 4. *ἦθυρεν ευρύθυμος παίξων* Lewis, B *ἦθυρε χαρίεν παίξων*. Paraphrasta *κυνίδιον* δὲ *χαρίεν ὄν*

εὐρύθυμος παίξων, similia exhibebat liber, quem diasceuaista adhibuit, quo recte uti ille nescivit. — V. 8. *τὴν μὲν νύκτα* paraphr., B *νύκτα τὴν μὲν*: diasceuaista, ut metri speciem revocaret, verba temere traiecit. Videtur scribendum esse:

Ὅνος δ' ὁ τλήμων τὴν μὲν ἐσπέρθην ἤλει
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ' ὕλην
κατῆγ' ἀφ' ὕψους ἐξ ἀγροῦ θ' ὄσων χρεῖη.

nam paraphrasis hic meliora suppeditat. — V. 12. τ' circumscripti, quod hic quemadmodum alias inseruit diasceuaista, ut versus numero subveniret. Videtur scribendum *ἀβρότησιν ἐν πάσῃς*, Cobet *ἐν ἀβρότητι τῇ πάσῃς*. — V. 13. *δεσμά* Lewis, B *δεμά*. — V. 14. *ἦλθ'* Lewis, B *ἦλθεν*. — Inter v. 14 et 15 intercepta sunt nonnulla, paraphr. exhibet *σαίνων δ' ὅποια καὶ θέλων περισκαίρειν*, sed hic quoque versus videtur ex duobus coaluisse. — V. 18. *κατατρίβον* partim in rasura, in m. *καταθλίβον*. — V. 21 cancellis circumscripti. — V. 24 videtur ex duobus coaluisse, nam asini aperte mentio fieri debebat, fort. *ἔκτεινον ὄνον . . . ἕως δῆτ' αὐτός*, nam:

Ἐκτεινον ὄνον ἕως αὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων.

non satis placet. — V. 26. *οὐρήσσειν*, B *οὐρήσσειν*. Cobet *τί γὰρ ποτ' οὐρεῦσιν μὲν*. — V. 27 vitii experts, sed supervacaneus, neque legit paraphr. — V. 30. *φθονούτων* Lewis, B *φθονούτων*.

Fab. LV v. 5 proscripti, neque agnoscit paraphr.

Fab. LVI v. 3 *λείοντά τινα*, Lewis *λείοντ' ἀληθῆ*. — V. 7. *τύχη τινί* Lewis, B *τετυχηκυῖη*, Conington *τετυχηκυῖα*, videtur in archetypo fuisse *ἔτυγεν ἀκηκουῖα*. — V. 10. τε cancellis sepsi. — *ἔδειδοίκεν*, B *ἔδειδοίκεν*.

Fab. LVII v. 1. Fuit:

Ὅνος τις ἐπιθείς ξόανον εἶχε κωμήτης,
κἠλάνεν αὐτὸν διὰ μέσης ἄγων κώμης·
ὄνος δ' ἀπάντων τὸ βρέτας † προσκυνούτων
ἀνεπερωώθη.

— V. 6. τε cancellis sepsi auctore Lewisio. — V. 7 fuit

ἀπηξίον τε μὴ περὶ αἰτέρω βαίνειν. — V. 9. τοῦτον ἤλασε παίων, fuit τὸ νῶτον ἤλασεν παίων. — V. 10. ὄνος εἶ, λέγων, σὺ καί, B ὄνος, λέγων, εἶ σὺ.

Fab. LVIII v. 1 πτηνοῖς, fuit ὄρνέοις. — V. 2. 6. 10. κορυδός, fuit κορυδαλλός. — V. 5. ἀπεκρύβη, Lewis ἀπεκρύφθη. — V. 8. κάλαθε Lewis, B κέλαθε, fuit κατ' ἔλαθε. — V. 9. ἐκδραμῶν συλλαμβάνει, fuit προσδραμῶν συνειλήφει. — V. 11. κτίσης Lewis, B κτίσεις. — V. 14. ἐπετραπή, Lewis ἐπετρέφθη.

Fab. LIX v. 2 τάλλα B in m., λοιπά in verborum ordine. — V. 4. κόμμάτων Lewis, B κόμμάτων. — V. 5. τε hic quoque diasceuasta videtur temere inseruisse. — V. 8. πάντα, B πάντη. — V. 13. κακῆς γὰρ Lewis, B δὲ κακῆς.

Fab. LX v. 1 πρὸς θύραις ἐμφολεύων, fuit πρὸς θύραισι φωλεύων. — V. 2. κάτεθνηκει Lewis, B κέτεθνήκει. — V. 4. ὁ πατήρ δὲ δηχθεῖς Lewis, B δηχθεῖς δ' ὁ πατήρ. — V. 10 cancellis sepsi. — V. 11. φωνεντήρα in rasura. — V. 13. κτείνη Lewis, B κτείνει. — V. 14. τ' circumscripsi. — V. 18. ἀπεκρύβη, fuit ἀπεκρύφθη. — V. 19. τοιάδε Lewis, B τοιαδή, fuit τοιάδ' ἄττα.

Fab. LXI v. 3 ἄκριν, fuit ἀκρίδα. — V. 4. καταφέρων ex paraphrasi restitui, B κτάγων, Lewis τεταγών. — V. 7. καῖ, καῖ, B καῖ. — V. 8. εἰ οὖν μ', fuit εἰ γὰρ μ'.

Fab. LXII v. 4 τε proscripti: erat in archetypo μηδ' ἄλλοις χεῖρα ἐπιβάλλειν. — V. 6 versum imperfectum diasceuasta reliquit. — V. 8. χιρόσυλος B in margine, antea χιερόσυλος. — οὗτος, B αὐτός. — V. 12. ὁ παῖς δ', B ὁ παῖς. — V. 13. ἐνεγκούση quid sibi velit prorsus obscurum. — V. 19. πεπράκοι, requiro δεδράκοι.

Fab. LXIII v. 4 ἀναβέβληθε συντόμως, B ἀναβέβλησθ' ἐντόμως.

Fab. LXIV v. 4 φύρειν, Lewis φθειρείν. — V. 5. ἐξ ἀνθρώπινον εἶδος ἀμπλάσαι, fuit ἐξ ἀνθρώπειον εἶδος ἀμπλάσσειν. — V. 8. συνέβη δ' ὄμως, fort. ὄμως δὲ συνέβη. — V. 10 haud dubie scribendum γνώμην δ' αἰετώσαντες ἔσχον ἀρχαίην, oratione paululum inflexa.

Fab. LXV v. 1 ἐξ θέρους ἀκμήν ὄρης, nolui hanc barbariem expedire, omnino diasceuasta hic pessime adulteravit

festivam narrationem, quemadmodum v. 6 certe scribere debet πεσοῦσαν (δ') ἐπὶ γῆς, τῶν πτεροῶν καταγέτων, αἰλουρος ἀντίκ' ἔσχεν ἄμοχθον θολύην: nam ἄμοχον videtur ipse temere novasse, sicut etiam v. 9 ταχὺς pro ταχύν scripsit hiatus evitandi causa: itaque satius est hic omnino coniecturis abstinere. — V. 2. Ante κρατῆρ' aliquid erasum. — πινακίω Lewis, B πινακίω. — V. 5. προσεργάγη, B in marg. προσεργάθη.

Fab. LXVI v. 4 ζῶον, B σῶον. — σύντε μὴ θύσης, erat in archetypo μὴ σύντε θύσης. — V. 5. ἐγὼ δέ σοι γὰρ diasceuasta manum producit. — V. 8 omisit diasceuasta σε, quod necessarium, nec tamen καὶ γὰρ μάλιστα σὲ διὰ τοῦτ' ἐγὼ θύσω corrigendum.

Fab. LXVII postea inserta est in chartula singulari. — V. 9. ἔξιμι δ' αἰε, fortasse ἔξιμι ἄωρί. — V. 11. ἀνταπεκρίθη, fuit ἀνταπημελῆθη. — V. 14. θήρην, Lewis ξηρήν. Ego non expedio. — V. 15. οὖν addidi, om. B. — V. 16. οὕτως Lewis, B οὕτω. — V. 18. αὐτή, B αὐτή. — V. 19. μῦς, B μῦν. — V. 20. πτερωτός Lewis, B πτερωτόν, itaque fortasse potius μὴ λέγουσα μῦν εἶναι οὕσαν πτερωτόν scribendum, nam in proximo hemistichio haud dubie fuit οἱ μῦες γὰρ ἀπιήνες.

Fab. LXVIII v. 7 λαγών, fuit πτωκα. — V. 13. ὑπνωτε, B ὑπνω τε, Conington ὑπνωτο. — V. 15. κὰν Lewis, B κέν. — V. 16. ἀμελή Lewis, B ἀμελεῖ.

Fab. LXIX v. 7. λίνα, B λίνα. — V. 9. τελοῦν, possunt varia conici, sed maxime verisimile in codice fuisse καὶ νέον διατελοῦν ζώεις, i. e. διατελεῖς ζῶον, sed quoniam forma ΖΩΟΝ ambigua, scriptor invertit structuram. — V. 10. καθεστήκοι Lewis, B καθεστήξοι. — V. 11 sensu cassum et plane otiosum proscripti.

Fab. LXX v. 1 plane ita hic legitur, quemadmodum Lachmannus paraphrasi usus constituit, sicut etiam v. 18 τίποτε hic extat, quod Lachmannus pro τρέφει coniectura erat assecutus, sed ibidem φνῆς est ut in paraphrasi, ubi Lachmannus non recte γνώμη scribere maluit. Quamquam autem Babrius in priore editione nondum ea severitate, qua postea, videtur in pede novissimo accentum cum ictu versus concilia-

visse (is autem, qui hanc alteram syllogem concinnavit, videtur imprimis priore Babrii editione usus esse). tamen hoc loco Menae fides satis est suspecta. Babrius haud dubie scripserat:

ποιμὴν νεογνὸν εὐρέ τις λύκου σκύμονον.

— V. 3. *συνηυξήθη* Lewis, B *συνηυξήθηθη*. — V. 4. *ἐπήρξεθ' ἀρπάσων*, debebat *ἀπὴρξεθ' ἀρπάσας* scribere, sed fortasse nonnulla praetermissa sunt. — V. 15. *λάθρα*, B *λάθρ'.*

Fab. LXXI v. 1 *προσήριζεν*, η est in rasura. — V. 6. *χειμαρ*, possis *χειμάς* suspicari, sed fortasse in paraphrasi, quia diasceuasta usus, olim legebatur *χειματι γιών ὅταν πίπτῃ*. — *πίπτῃ* Lewis, B *πίπτει*. — V. 8. *κάλλος*, expectaveras *κακῶς*, sed diasceuastae infantia hic quoque perperam suo libro videtur usa esse. — V. 9. *ἐκγυμνουμένη* Lewis, B *ἐκγυμνουμένη*. — *ὑπορρυσίς*, B *ὑπορρυσία*. — V. 11. *ἔστ' ἢ εἰς*.

Fab. LXXII. Exstat huius apologi paraphrasis. *Στικτὴ ποτε πάρδαλις ἐκηνότατο φορεῖν ἀπάντων ζώων ποικιλωτέρων δέρον· πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπεν· ἐγὼ σοῦ τῆς δορᾶς κρείττονα καὶ ποικιλωτέρων γνώμην ἔχω*. in quibus iam Tyrwhittus Babrii reliquias agnovit, nec tamen illi successit restitutio. Satis audacter sed ingeniosissime Lachmannus haec ita conformavit:

Στικτὴ ποτ' ἤνχει πάρδαλις φορεῖν μούνη
δορὴν ἀπάντων ποικιλωτάτην ζώων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κἀκείνης
κρείσσω τ' ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην.

Atqui B v. 1—3 plane ad eundem modum exhibet, nisi quod v. 1 *φέρειν* legitur, videtur igitur id quod acutissime divinavit Lachmannus firmare: sed potuit haec qui adornavit, ex editione Berolinensi petere. At quod novissimus versus in B scribitur:

καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέρην γνώμην.

non potuit diasceuasta suo ingenio; quod nullum est, indagare; igitur hic locus vel maxime docet, quam egregiis copiis sit usus. — V. 5. *μεγαλύνει* Lewis, B *μεγαλλύνει*.

Fab. LXXIII v. 4 post *τοῖς* aliquid erasum, fort. iteratum fuit *τοῖς*. — V. 6. *ἐξεβράσθη*, B *εἰσεβράσθη*. — V. 7. *σπήλυγγος* Lewis, B *σπήλιος*. — *βαθείης*, Lewis *βαθείην*. — V. 9. *οὐσά τ' οὐχ οἶη*, in codice haud dubie fuit *οὐχ οἶη τ' οὐσα*. — V. 11. *αὐτήν*, B *αὐτῆς*. — *ἤλυθεν* Lewis, *ἤλυθε* B. — V. 17. *τοῦσδε* Lewis, B *τοῦδε*. — V. 21. *κηλάς* Lewis, B *κημάς*. cf. 79 v. 20. 82. v. 2. Etiam Suidas *κηλάς· ἀλώπηξ*, quam glossam in paucis codd. omissam editores oblitteraverunt. Praeterea Lewis *ἐπέπε κηλάς* verbis traiectis edidit. — V. 23. *λιμοξήριοι* diasceuasta suo periculo pro *λιμόξηροι* videtur scripsisse, poeta scripserat *λιμοθυήτες*. Post h. v. intercedisse alium indicavi.

Fab. LXXIV v. 1 *ἔριζέτην*, oportebat *ἠριζέτην* scribi. — V. 4 poetam *ἴσθι δ' ὡς τυφλοῦς τίχτεις* scripsisse paraphrasta duce suspicatur Lewis.

Fab. LXXV v. 2 *Κυθηροῖην*, nolui *Κυθέρειαν* restituere, quemadmodum etiam v. 4. 5 soloeca oratio non est mutanda. — V. 3. *τὴν κύν'*, B *τὴν κύνην*, in paraphrasi erat *τὴν κύν'*, ἢν (κύνην) *μὴ παύσηται, ἀναρρήξειν*. Ineptus diasceuasta, ut haec in versus formam redigeret, *μὴ παύσηται* eiecit, *κύνην* tenuit. — V. 5. *οὔση* B in marg., erat *οὔσα*. — V. 10. *ἐγρύλλισ'* Lewis, B *ἐγρύλλισεν*. — V. 14. *ἀποτροπιάζει*, B *ἀποτροπάζει*. — V. 17. *ἀντέστρεψεν* Lewis, B *ἀντέστειπεν*. — *ἔδον*, B *ἔδον*, poeta *ἴδιον* scripserat.

Fab. LXXVI v. 1 *ἀπεβλήθη*, debebat *ἐξεβλήθη* dici. — V. 7. *σύνειεν*, ambigo utrum *συνεῖεν* an *συνόειεν* in archetypo scriptum fuerit, *συνεῖεν* etiam Conington. — V. 10. *σπίδιον*, v. 12 *ὑμεῖς*, v. 14 *κούδαμῶς* Lewis, B *σπίσι, ἡμεῖς, καὶ οὐδαμῶς*.

Fab. LXXVII v. 7 *παρεκεται* B, *παρέρχεται* Lewis, conieci *παραιτεῖται* (vel *ἄπερ ἀρνεῖται*) *δαίμων*, quamquam *ἀνάρισον* satis insolenter dictum.

Fab. LXXVIII v. 2 *πιθήμων*, B *πιθήκους*. — V. 5. *εἰμὲν' ἠδὲ κομψώδη*, diasceuasta hic quoque pessime truncavit, quae in codice reperit *εἰμὲνοι καὶ προσώπειτα κομψά* vel *κομψώδη*, quamquam alias hoc vocabulum non extat, quemadmodum etiam alia in hoc apologo singularia leguntur, velut v. 11 *ἐνδύτης* pro *ἑπενδύτης*. — V. 6. *μορμῶπαι*, Lewis

μορμῶπιες vel μὀρμῶποι requirit. — V. 9. ἄσσα, B ἄσσα. — V. 10. κυλινδόμεν', diasceuasta debebat certe κυλινδόμεν' scribere. — V. 12. μορμῶς, alias paroxytonon est. — V. 14. δυνηρόν, scripsi, quemadmodum etiam Conington, B δυνηρόν.

Fab. LXXIX v. 1 ὄρη, B ὄρη. — V. 8. ἐνπάρχει finxit diasceuasta, qui etiam proximo versu pessime rem administravit. — V. 11. εὐγενέειον, fort. εὐγένειον. — V. 20. ἀνέδην, B ἀναίδην. — V. 23. ἴν' ἐξέλθοις, B ἄν ἐξέλθης, Lewis ἦν ἐξέλθης. ἴνα est qua ratione, qua via.

Fab. LXXX v. 2 ἀνῆλθεν Lewis ex paraphr., B ἤλθεν. — V. 4. ἠδυντοίων haud dubie diasceuasta novavit. — V. 5. δ' addidi, — μελισσίω, rectius μελισσιῶ scripseris. — V. 6. γέρας θ' ὑπόστας, delendum θ', quod diasceuasta more suo addidit, nam versum intercidisse non est verisimile: poeta autem scripserat:

γέρας δ' ὑπέσχεθ' οἶον ἄν περ αἰτήσῃ.

— V. 7. αὐτή, B αὐτή. — V. 9. κεντοῦσ' Lewis, B κεντῶσ'. — ὄς, B οἷς. — V. 11 et 12. ἔδωκεν pro δίδωκεν scribendum, cf. paraphr. — ὀλεθροῖον Lewis, B ὀλέθρον. — V. 15. κέντρον Lachmann, B τὸ κέντρον quemadmodum paraphr. — V. 16 cancellis sepsi, volebat qui hunc versum subiecit dicere:

Τὸ ζῆν τε γὰρ σὺν τῷδε προσεπολλύει.

In codice a correctore ordo versuum mutatus σὺν γὰρ . . . ζῶν γὰρ . . .

Fab. LXXXI post v. 1 videtur versus praetermissus, quo adolescens venandi studiosus fuisse narrabatur, cf. paraphr. 1. — V. 2. τεθνήξειν, Lewis θνήσκειν requirit. — V. 3. τοῦναρ Lewis, B τόναρ. — ἀληθεύσοι, paraphr. uterque ἀληθεύσῃ. — V. 7. ἐγράφη, Lewis ἐγραφή. — V. 9. βαρεῖα, B βαρεῖη. — λύπη B, non λύσση. — V. 11. θηρίον Lewis ex paraphr., B θήρ, qui certe θῆρ κἀκίστη scribere debebat. — V. 14 videtur scriptum fuisse α, τὶ δὲ ποιήσω γώ σε, cf. paraphr. 2. — V. 16. χεῖρα, B χέρρα, Lewis χεῖρα. — V. 17. βάτιον, B βατιον, Lewis βατίον. — V. 19. δακτύλον, B δακτύλω.

Fab. LXXXII v. 3 οὐκ ὄντος supra versum additum. — V. 6. ἀπωλόμην, B ἀπωλούμην. — V. 9. ὄλη, B ὄλης.

Fab. LXXXIII v. 1. Στάσις, B φάσις, nolui tamen hoc vitio correcto hanc fabulam suo loco inserere. — V. 8. εἶς, B εἷς.

Fab. LXXXIV v. 10 χρῆσται, B χρήσται. — ib. βιωτικῶν, B βιωτέων. Quod restitui, diasceuasta novissimus in suo libro reperit, poeta quid scripserit incertum.

Fab. LXXXV v. 3 βάσαρος, etiam ap. Pollucem VI 60 βάσαρα scriptum, sed poeta videtur dixisse:

Αἰβύσσα γέρανος βάσσαρός τε λαμπουρῆς
φιλλίαις ἐδεξιούντο ταῖς ἀμοιβαίαις.

nam in codice versuum ordo perperam est confusus. — V. 3. πλατεῖαν, B πλατεῖην. — V. 4. ξείνη, B ξείνης. — V. 7. ἀναλήπτως, non est nauci, in codice ἀλλήκτως fuisse videtur. — V. 8. ῥῆδιον, malim ῥηδίως. — τὸδ' Lewis, τὰδ' B. — V. 9. ἡ δ' Lewis, B τὸ δ'. — Post v. 10 lacunam notavi, atque etiam v. 13 post ἐφ' οἷς nonnulla intercepta esse videntur, ut hic versus ex pluribus sit conglutinatus, quemadmodum v. 14, ubi post ἀξυμβολον distincti, nam post χύτρης δείρη plura omissa sunt, itaque interstitium notavi.

Fab. LXXXVI v. 3 ἀνέδην, B ἀναίδην.

Fab. LXXXVII v. 2 ἔδραθεν, B ἔδρηθεν. — V. 3. ἔδοντος, fuit initio ἐσθλοντος. — ὑπνον cancellis sepsi, fuit hoc in margine adscriptum ad explicandum ἔδραθεν, poeta scripsisse videtur ἐκτάδην κύων κελτό. — V. 4 lacunam indicavi. — V. 7. ὡς εὔδεις, in codice haud dubie ὄς fuit, quod mutavit diasceuasta.

Fab. LXXXVIII v. 7. ὁ τλήμων, B ὦ τλήμων. — V. 9 suspectus, sed tale quid olim additum fuisse docet paraphrasis altera.

Fab. LXXXIX v. 3 ἀμόσε γ' ἠδέ, B ἄλλος, τὴν δέ. — V. 4. τε cancellis sepsi, nam hoc complementum diasceuasta hic et aliis locis inseruit. — V. 5 ὅτω γ' scripsi, atque ita ut videtur, B, non ὅτω γὰρ. — V. 6. ἠδὺ πνειόντων, B ἠδὺ πνειόντων. — V. 7 post h. v. plura praetermissa. — V. 9. αὐτὸς ἀμβάτης, videtur αὐτοῖς ἀμβάταις scribendum. —

V. 11. χαλάξης, B χαλάζας, poeta opinor scripserat καί πάγους χαλαζαίους. — V. 12. κρυμώδους, B κρυμοπα-
παγ

γώδους, in codice fuit κρυμώδους, i. e. παγώδους vel παγε-
τώδους. — V. 13. απλανήτως haud dubie diasceuastae inven-
tum, in codice fuit ἀγαπητῶς ut est in paraphrasi. — V. 14.
ἦτοι παρ' ἐστέρῃσιν ἢ δὲ τραπέζαις, cave ἦ vel ἢ δὲ τραπέ-
ζαις corrigas, nam si τραπέζαις recte se habet, nullus
locus particulis ἦτοι... ἦ. Deinde ut orationis scabrities
removeatur possis coniecere v. 16 praemittendum esse versū
15, sed fortasse praetermissum est verbum, unde suspensa
sunt ἠδὲν κτύπω... παίδων. — V. 19. ἐράσμιον, B ἐρασ-
μίας. — V. 20. ὀρθήν γνώμη, id ὁρθὴ ἢ γνώμη dici debe-
bat. — V. 23. κάκεινοις B i. m., legebatur κἄν τούτοις.

Fab. XC v. 3 τούσδ' Lewis, τούδ' B. — V. 7. πόλεις
Lewis, πόλις B. — V. 8. στέγαι τε Lewis, στέγαι δὲ B. —
V. 12. Πανδίονα, B Πανδίονα. — V. 13. κάκτομήν, B καί
τομήν. — V. 15. χῶπος, B ὄπος. — V. 17. πόλλ' ἄτ' , B
πολλά τ' . — V. 20. ἔμπης δὲ γ' ἤξιωσαν, Conington ἐπεὶ δὲ
κἠξιωσαν coni. — V. 22. ἀφίκοιτο, B ἀφίκοιτο, paraphr.
ἀφίκοιτο. — V. 23. ἐπαύσωσιν scripsi, atque similiter
Conington, B ἐπαύσωσιν. — V. 26. ἀρμονίης, olim fuit ἀρμῶ-
σῆς. — V. 29. μηδὲ, B μήτε. — V. 30. φιλοσοφοῦμεν, B
φιλοσοφοίμεν. — V. 32. πάντες, B πᾶσιν. — V. 34. λάλην, nisi
fuit λαλήν. — δὲ, B τε. — V. 36. μή τιν' ἐκτομήν γλώσ-
σης, B τὴν τομήν τε τῆς γλώσσης, quae imperita est dia-
sceuastae interpolatio. — V. 37. τιτυβλίξιν, B τιτιβύξιν.
Ceterum infantiam hanc vix licet corrigere, expectaveram
οὐδὲ μὴν τιτυβλίξιν ὀπόσσ' ὑπέστη' ἐν δόμοισι, παύ-
εσθε. — V. 38. ἀνέδην, B ἀναίδην.

Fab. XCI v. 1 ποτάμιον Lewis, B ποτάμιον. — V. 2.
ἦν addidit Lewis. — V. 5 versus deest, velut:

Κἄν μὴ θέλω σοι μηδὲ τὰ γυρι προσψαῦσαι.

— V. 7. δεινὸν ἄν τι καὶ τλήσαι cancellis sepsi, quae im-
peritus diasceuasta adiecit, ut epimythium in versus redigeret.

Fab. XCV v. 1 ἀθλητοῦ Lewis, B ἀθλητῆς. — V. 6.
ἀνείπεν Ἡράκλεις Lewis, B ἄν εἶπεν Ἡρακλῆς. Post h. v.
nonnulla intercepta videntur. — V. 7. θεοῦς, B θεοῖς.

Fab. XCVI v. 2 εἶσθα, paraphr. εἰ σύ. — V. 3. πᾶν
Lewis, B πάντ', quod argumento est, olim πάντα τὰ μέλη
hic lectum fuisse, cf. paraphr. — ἀνέδην, B ἀναίδην. —
V. 4. ἐνθεν πτλ. prorsus obscura, paraphr. ὦ οὐτός, σῶξέ με.
— V. 8. 9 videtur scriptum fuisse:

ὃ γὰρ κακὸν πέφυκεν, (εἴθε μὴδ' εἴη)
αἰεὶ κακὸν κἄν μάλισσι κἄν ἐλαχίστοις.

Fab. XCIV v. 3 τὰδ' Lewis, B τὰδ'. — V. 7 summa
diasceuastae negligentia deprehenditur, qui post ἀνθρώπων
omiserit γένει (vid. paraphr.); idem v. 9. 10 quae in codice
reperit satis inepte extenuavit, nisi forte v. 10 plane delendus.
— V. 10. δὲ μὲ supra versum addita.

Fab. XCV v. 2 hic quoque diasceuasta satis imperite ora-
tionem in brevius contraxit, videtur post v. 2 in codice repe-
risse ὀνηλάτη δὲ συμβαλῶν ἐπὶ ῥητοῖς κἄν θωνα
ἐμισθώσατο, quae truncata alieno loco inseruit. —
V. 5. ἀλέης, primum est ἀλέης corrigere, sed vocabuli
emendatio incerta. — V. 9. συνειρησθαι, B συνερησθαι. —
V. 12. δὲ circumscripti.

POETAE MELICI.

Cleomachus. Fr. Hephaest. p. 63. — V. 1. ἡμῶν
scripsi, Hephaestionis libri ἡμῶν vel ἡμῶν. De Cleomacho
Magesio cinaedologo vide praeter schol. Hephaest. ap. Gais-
ford. ed. 2 Strabo XIV 648.

Theocritus. In aeolicis poematis neque prosodiam
neque dialectum ad aequabilem legem redigere conatus sum,
sed ea in re codicum auctoritatem sequi salius duxi, si a
paucis quibusdam locis discesseris.

Carmen I. Denno collatus est cod. Ambros. B 75 sup.
(A, apud Ahrensium c). Inscriptum est hoc carmen in A
ἀλακάτα παιδικὰ αἰολικά. — V. 1. γλαύκας, A γλαύκας.

ἄσ
Ἀθανάσιος, A ἀθανάσιος, sed ai expunctum. — V. 2 A γυναιξί
et οἰκωρεκία σαῖσι. — V. 3. θεροσιῶ scripsi, vel potius
θέρσιος, A m. pr. θαροσιῶ, sed m. s. θεροσιῶ, idem ἡμάρτη

et Νελλεω, fortasse Νελλεως scribendum. Formam Νελλεω sane tuetur Eust. Od. 1681, 45: *δηλοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις ἱστορικοῖς καὶ ὁ γράψας τεχνικὸς τὸ Νελλεὺς ἐν διαφθόγγῳ, οὗ ο πατὴρ τοῦ Νέστορος, ἀλλ' ὁ Ἀττικὸς, ὁ καὶ Νελλεως, οὗ γενικὴ Νελλεω, ὡς Μενέλεω.* cf. Et. M. 602, 23. — V. 4. ὄπια, A ὄπια, idem ἴσον καλάμω. — ὑπαί πάγω scripsi, A pr. m. ὑπαπάλω, m. s. ὑπ' ἀπάλω. — V. 5. τυῖδε, A τυ δέ. — V. 6. ὄπιας, A ὄπιας. — τέρψωμ', A τέρψωμ', idem cum reliquis κἀντιφιλήσω. Conieci κἀντιφιλήσομεν vel ad exemplum dorici sermonis κἀντιφιλήσεω. — V. 7. ἱεροφώνων, A ἱεροφόνων. — V. 8. πολυμύχθω, A ὀ in ras. — V. 9. A νεκλά σεις et χεῖρας. — V. 10. A ἔργ' ἀκατέλεσται sed m. s. γρ. ἐκτελεσεῖς. — V. 11. A ὑδάτι νεβράκη. — V. 12. A αὐτοῖται θευγένιδος ἔνεκ' ἠυσφύρω, sed m. s. εὐσφύρω. — V. 14. οὔτως, A pr. οὔτωσ, m. s. οὔτωσ'. — ἀνοστέργος, A ἀνοστέργος. — ὄσσα, A ὄσα. — V. 15. ἀλύκρας scripsi, nisi θαλύκρας malis, quamquam Aeoles fortasse ἀλικρος dixerunt, A ἀκίρκας. — ἐβολλόμαν, A ἐβολλλάμαν. — V. 16. ὄπιασαι, A ὄπια σαί, in marg. σα. — V. 17. τοι,

A τι, idem ἀνωῖζε φύρας κτίσας, sed m. s. κτίσε. — V. 19. ἔχοισ', A ἔχεις. — V. 20. νόσοις, A νούσοις. — ἀπαλακτέ-

μεν, A ἀλακτέμεν. — V. 21. A Μίλλατοτόν. — V. 22. A θεύγενις ἐν θαμότσι πέλει. — V. 23. αἰί, fort. αἰν. —

παρέχης, A παρέχοισ. — V. 24. κῆνο dudum ante Ahrensium correxi, A κείνοσ', sed σ deletum, deinde ἔρει τω ποσειδῶν ἦ. — V. 25. σύν' scripsi, legebatur σὺν (ξύν). Cave δῶρω σὺν τ' ὀλίγω conicias, sane recentiores poetae passim adhibent, vide Koechly Proleg. ad Quintum Smyrn. p. LXX, sed iis tantum locis, ubi novum sive obiectum sive subiectum adiungitur: quod apud Pindarum Pyth. IX 96 veteres libri exhibent σὺν τε ὀλίγῳ ferri nequit.

Carmen II. Inscr. οἶνο: ἀλάθεια suppeditat A. In schol. Ambros. (cod. K), quae edidit Ziegler, legitur: ὑπόθεσις παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί. Librarii enim passim doricās formas substituerunt, hinc ista dubitatio orta.

V. 1. ἀλάθεια, A ἀλάθεια. — V. 2. A κάμεις, ut libri omnes. Sane Hesychius ἀμεις' ἡμεῖς, ἡμῶς. item Et. Gud. 45, 18 ἀμεις ad πῶσιν αἰτιατικὴν refert, sed hi testes non satis locupletes. Deinde A ἀληθείας. — V. 4. οὗ ὄλας iam

dudum correxi, quod firmat A ἀκόλας, vulgo οὗ ὄλας. — φιλέειν μ', fortasse fuit με φίλην. — ἐθέλησθ' etiam A.

— ἀπό, malim ἀπὺ. — V. 5. τὸ, A τὺ. — ἄμιον, fort. αἰμισυ. — ζωίας etiam A, quod servavi. — V. 6. ζά, quod olim restitui, etiam A. — τὸ δέ, A τὸ. — V. 7. χῶτα scripsi, quod etiam Ahrens commendavit, legebatur χῶταν. — ἄγω, A m. s. γρ. ἔγω. — V. 8. ὄτα scripsi, idem suasit Ahrens, legebatur ὄκα, quod profectum a librariis, vide ad inscr. — ἐθέλης A, ceteri libri ἐθέλης vel ἐθέλεις. — V. 9. ταῦτ' ἄρμενα A, non ταῦθ' ἄρμενα. — ἀνίαις, malim ἀνίαις. A

pr. ἀνί δίδων, m. 2 ἀνί δίδως. — V. 10. αἰ scripsi, legebatur εἰ, A εἴ μοι τι πείθοιο. — V. 11. τότα scripsi, A cum plerisque libris τὸ καὶ i. e. τόκα. — αὐτός, A αὐτως. — ἔμ', A ἔμ'. — ἐπαινέσης A pr., sec. corr. ἐπαινέσαις, ut vulgo. — V. 12. ποιήσαι etiam A pr., sed m. s. ποιήσου. — δειδοῖω

A corr., fuit δειδοῖω. — V. 13. ὄπιοι, A ὄπιο. — ὄρπε-

τον, A ερπετον. — V. 14. ἄματος, A ἄματος. — ἔχης A, reliqui ἔχεις. — V. 15. αὔριον, A αὔριον. — μάτης, A μάθης, quod fortasse verum, cf. Hesych. μάθαιμι ζητώ. ubi legendum videtur μάθαιμι. Antea μάθη conieci. — V. 16. καὶ κεν σευ, A pr. καὶ κέν σα, sed m. s. σευ, idem deinde τίς. — αἰνέσαι tueor, neque αἰνέση corrigendum arbitror. — V. 17. τριέτης, fort. τριένης. — V. 18. πρώτον, A πρώτον. — ἐθήκω, etiam A ἐθήκας. — V. 19. δοκέεις, A δοκέοις, sed ο ex corr. Locus nondum in integrum restitutus, conieci δόζει εἰσπνέειν, ut sententia haec sit: *simulate viros praepotentes amare, s. d. reapse supparem ames*, ut εἰσπνέειν quemadmodum ἐρᾶν genitivum asciscat, cf. Hesychius ἐμπνέει μου, ἐρᾶ μου, ποθεῖ με. Sed Aelianus dativum

adiunxit Var. Hist. III 12: αὐτοὶ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν εἰσπνεῖν αὐτοῖς. Λακεδαιμονίων δὲ ἐστὶν αὐτῆ ἢ φωνῆ, ἐρᾶν δεῖν λέγουσα. Illud vero huic coniecturae obstare videtur, quod hoc vocabulum non de pueris, sed de viris dici solet, cf. Plut. Cleom. c. 7: ὄντος δὲ αὐτῷ φίλου Ξενάρου, ἐραστοῦ γεγονότος, τοῦτο δὲ ἐμπνεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν. Scholiasta Ambros. ita hunc locum interpretatur: τὸν δὲ πρῶτον ἀγαπήσαντά σε ἔσχατον τέθεικας, δόξας αὐτὸν εἶναι τῶν μάταν ἐμπνεόντων ἀνδρῶν. Hariolatur ille quidem, sed fortasse recte hunc versum copulavit cum prioribus, ut sit scribendum:

τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκασ,
ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνεῖν.

Amator (εἰσπνήλας) ἐμπνεῖν sive εἰσπνεῖν, amasius ἐμπνεῖσθαι dicebatur, itaque idem etiam πνεῖν τινός poterat dici, ut haec sit sententia: *viris praepotentibus carus acceptusque esse ratus*. — V. 20. ἄς, A αῖς. — ζόης, A pr. τρῶης, sed corr. ζόης. Meineke ἄς κεν ὄρῆς, sed neutrum institutae sententiae conveniens, expectabam: *dum flos tibi iuventutis est, non dum viris, nec tamen ἄς κ' ἔτ' ἔρῳ, dum amaris satis placet*. — ὕμιον, A pr. ὄμιον, m. s. in marg. ὕμιον.

— ἔχην, ἔχειν A, legebatur ἔχειν. — ἀεὶ, fort. ἄε. — V. 21.

αἰ, A αῖ. — πόης, A πόεις. — V. 22. Ἔρος, A pr. ἔρως. — ἔχοι, A ἔχει. — V. 23. ὑποδάμναται, A ὑποδάμνεται. — V. 24. μάλθακον A, μάλθακὸν vulgo. — ἐξ ἐποίησε σιδαρέω, A ἐξεποη ||| σε σιδαρόν. — V. 25. ἀλλὰ προὔγελω scripsi, libri plerique ἀλλὰ περὶ (πέριξ) ἀπαλω, A ἀλλὰ γὰρ πέρι ἀπαλλῶ. — στυμάτος, A στόματος. — V. 26. ὀμνάσθην, A ἐμνάσθην. — πέρυσιν, A πέρυσιν ut vulgo, fort. πέρυσινον i. e. περυσινόν. — V. 28. ῥύσοι A, ceteri ῥυσοί vel ῥυσοί. — νεότατα, A νεώτατα. — ἔχην scripsi, quod delitescit in scriptura cod. A ἔχ + — νειν, ceteri ἔχειν. — V. 29. ἐπωμαδίας, A ἐπ' ὀμασδίας, ubi fortasse peculiaris

forma delitescit. — φῶρει, A φῶρη, nec tamen ausus sum hanc

formam revocare, quamquam infra c. IV v. 22 ὄρη legitur. — V. 30. βραδύτεροι, A βραδύτεροι ut ceteri, idem ταποτέμενα. — συλλάβην, συλλάβην A, ceteri συλλαβεῖν. — V. 31. ποτιμώτερον, A προτιμώτερον. — V. 32. τῶραμένω, A τῶ λα-

μένα. — συνέραν, A συνέραν, vulgo συνερᾶν. — V. 33. ἀνδρεῖαν, A ἀνδρεῖαν. — ἔχης, A ἔχης, vulgo ἔχεις. — V. 34 A. ἀλλήλοισι πελόμεθ' ἀχίλλιοι. — V. 35. αἰ, A αἰ. — ταῦτα, A ταῦτά γε, atque ita praeter alios libros etiam lemma schol. Ambros., an forte αἰ δὲ ταῦτά γε φρεῖν scribendum? — ἐπιτρόπης scripsi, sed aptius ἐπιτρέπης, libri

tamen magis illam formam commendant, etiam A ἐπὶ τρώπις. Quare haud scio an ἐπιτρόπης aoristi sit coniunctivus i. e. ἐπιτρέπης, ut Aeoles στόλεις i. e. σταλεις, ἐφθορθαι, alia dicebant, atque ita iam plane apparet, iure me coniunctivum restituisse. — V. 36. λέγης scripsi, A λέγης, vulgo λέγεις. — ἐνόχλης, A ἐνόχλης, legebatur ἐνοχλεῖς. Post hunc versum librorum socordia videntur duo versiculi intercepti esse: olim v. 35 et 36 censebam post v. 38 traiciendos esse, id quod etiam Meineke suavit. Scholiasta Ambros., qui haec ita interpretatur: ἐὰν ἄ σοί φημι τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέποις καὶ με ὡς ὀχληρὸν ἀποπέμποις, ἀχοὶ μὲν γενήσῃ ἀνήρ, φιλῶν σε ἐπακούσω σοι, καὶ ἐὰν Ἡρακλείου ἀθλοῦς τελέσαι μοι ἐπιτάσῃς, μῆλα χρυσᾶ ἀγαγεῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἐξ Ἰδίου κομίσασθαι. non est libro magis integro usus, sed cum animadverteret institutam sententiam non satis recte procedere, interpretando conatus est ea, quae desiderantur, supplere. — V. 37. νῦν μὲν A, non νῦν μὲν δὲ, idem κῆ-

πειτα. — χρύσεια, rectius χρύσεια. — μάλ', A μάλ'. Fortasse Aeoles μάλλα potius quam μάλα dixerunt, cf. var. script. Sapphus fr. 93 v. 1. — ἔνεκεν, A εἵνεκεν, rectius ἐνεκεν. — V. 38. πεδὰ, A παιδα. De anastrophe in huiusmodi locis veteres grammatici ambigunt. — Κέρβερον, A litteras ερ in vocis initio ex correctione. — V. 39. τότα, legebatur τόκα. — οὐδὲ, A οὐ. — ἀυλείαις, A αὐλείαις. —

V. 40. προμύλοιμ κε, A προμήλοιμ κε. Scholiasta Ambr. οὐδ' ἐν ταῖς ἀυλείαις θύραις ποτὲ προσπελάσαιμ. — πόθω, A pr. μόνω, m. s. πόθω.

Carmen III legitur in eodem codice Ambrosiano, ubi duobus Theocriti aeolicis carminibus, quae hic exhibui, continuo est subiectum: quamquam autem codex ille iam saepius ab hominibus doctis sit examinatus, tamen poematum plane delituit; nuper demum Guil. Studemund indagavit, descripsit, transmisit, unde edidi et restituere conatus sum in prooem. lat. Hallae 1865/6. Idem Studemund postea carmen dento ad codicis fidem exploravit, praeterea etiam Ziegler apographum in Iahni Annalibus 1866 p. 181 seq. publici iuris fecit, quod exemplum paucissimis locis discrepat. Ipsum carmen denuo sub examen vocaverunt tres homines docti, *Theodorus Fritzsche*, Halensis olim disciplinae alumnus (Rostochii 1865), *Arminius Fritzsche* in Museo Rhen. XXI 247 seq. (1866). *Ludovicus Schwabe* in indice lect. Dorpatens. 1866*). Primum igitur ipsum carmen, quemadmodum in codice legitur subiciam:

παιδικὰ αἰολικά: ~

Καὶ τῶ χαλεπῶ κἀνομόρω τῶδε νοσήματος

τετορταῖ⁵ ἔχει παῖδα ἔρωσ μῆνα δεύτερον
 κάλω μὲν μετρίως ἀλλ' ὅποσον τῶ παιδί περιέχει
 καὶ νῦν μὲν τὸ κἀκὸν ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὐ.
 5 τῆς γὰρ τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ π' ἀυλαῖς γλυκὴ με-
 δίαιμα
 τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω πίτυγην ἔσσει' ἐρωῖα

*) Theodorus Fritzsche strophas binorum versuum descripsit ad exemplum Sapphus et Alcaei; Arminius Fritzsche, qui versum excidisse censet, ternorum versuum strophis poemam usum esse censet, quod prorsus improbandum. Equidem credo Theocritum hanc aequabilitatem in his carminibus non curavisse, cum eam legem, quam Aeolenses secuti sunt, aut non animadvertisset, aut consulto negligeret.

- ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λεπτὰ μελιφρύγων
 αἰδεσθεῖς ποτίδην ἀντίος ἠρενυθετο δὲ χροῖα
 ἔμεθεν δὲ πλεον τῆς καρδίας σωρὸς ἔδραξατο
 10 εἰς οἶκον δ' ἀπίθαν ἔλκος ἔχων καὶ τὸ
 πολλὰ δ' εἰσκαλέσας θυμὸν ἔμαντοῦ διέλυξε
 τί δὴ ταῦτ' ἐπόησ' ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσεται
 λεύκας οὐκ ἐπίσθησθ' ὅτι φόροις ἐν κροτάφοις τρία
 ὄρα τοι φρονέσιν μὴ . . . κλέος τῶν ἰδέων πέλη
 15 πάντ' ἔρδ' ὅσα περ οἱ τῶν ἐτίων ἄρτια γεγευμένοι
 καὶ μὰν ἄλλος ἐλάθειτο δ' ἄρης λώϊον ἔμμεναι
 ξείνον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔραν
 τῶ μὲν γὰρ βίος ἔρπε ρωῖ σαγόνους ἐλάφω θροαῖς
 δλάσει δ' ἔτέρα ποντοπόρην αὐρίον ἀμέραν
 τ
 20 οὐ δ' ἂν γλυκερῶς ἀνθεμονάβας πεδιμακικῶ
 μένει τῶ δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μιελὸν ἔσθίει
 ὄμμα μνασκομένω πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς εὐύπνι
 α
 πᾶσασθ' δ' ἐνιαυτὸς οὐ χαλεπαὶ οὐχί
 ταῦτα χ' ἄτρεα πολλὰ ποτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμφάμαν
 *
 25 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφρ' ὅτις δοκεῖ μοι τὸν δολομάχαναν
 νικάσειν ἔρον· οὗτος δοκεῖ μοι τῆς ὑπὲρ ἄμμ'
 εὐρεῖν βραδίας ἀστέρας ὀπποσάκιννενν εὐνέα
 καὶ νῦν εἴτε θέλω, χρη με μακρὸν ἔχοντα τὸν ἄμφεννα
 ἔλκειν τὸν ζυγόν, εἰτ' οὐκ ἐθέλω ταῦτα γὰρ ἄγα θεός
 30 βούλεται θεόςος καὶ διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον
 καῦτας κνπρογενήσας ἔμε μὰν φίλον ἐπάμερον
 σμῆρας δευόμενον ἀσρας ὁ μέλλων αἶκα φορεῖ.
 ος

— V. 2. Ziegler plane τετορταῖ, atque id significat compendium, quod non licet plane hic exhibere. — V. 5. Ziegler παραύλαις, atque hoc significare compendium addit Studemund. — ib. Ziegler μεδίαιμα, in codice litterae α adhaeret lineola. — V. 11. διέλυξε vel fort. διέλιξε cod. (non διέλεξε), atque διέλυξε etiam Ziegler. — V. 13. ἐπίσθησθ' A (non ἐπίσθησθ'), Ziegler ἐπίσθησθ'. — V. 12. ἐπόησ, Ziegler

+
ἐπόρσ. — V. 16. λώϊον, Ziegler λώϊον, quod alias corrupte-
lae est indicium, vide II 28. III 27, sed hoc quidem vocabu-
lum labi immune videtur. — V. 17 interpunctio post ἔραν
non compareret in Ziegleri apographo. — V. 18. σαγόνους,
Ziegler σα γόνους. — V. 21. πόθος cod. (nou πόθον) —

α
V. 22. εὐύπνι Studemund, ἐνύπνια Ziegler. — V. 23. Zieg-
ler plane πάνσασθαι. — οὐ a librario est deletum, item χ

ο
in voce οὐχί. — V. 25. δολομάχαναν, librarius ipse litteram
α adpunctit. — V. 27. ὀπποσάκινινεν εννέα Studemund,

+
ὀπποσάκινιν εννέα Ziegler: Studemund asserit ν, cui
Ziegler + addidit, expunctum esse, consentiente Zieglero. —
V. 29. ὄγα θέος, Ziegler ὄγαθός. — V. 30. νόον, Ziegler

ον
γόνον. — V. 31. ἐπάμερον, Ziegler ἐπάμερ .

Correxi carmen ut potui: eorum quae novavi si quis
rationes requirat, prooemium illud adeat: in praesentia pauca
quaedam retractavi, quae infra adscribam: aliorum emendandi
pericula percensere, non est huius loci. — V. 3. τοι scripsi,
A τῶ, — V. 4. ταῖσι δέ μ' οὐκ ἔχει scripsi, quamquam etiam
ταῖσι δέ μ' οὐδ' ἀμα, alia proponi possunt: sed ταῖσι δέ μ'
οὐ· παῖς, quod fortasse aliquis coniciat, improbandum. —
V. 5. τὰς παῖς ὄτ' ἄχαρις, τὰς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδία
scripsi. i. e. hoc die est puer quasi Veneris omnino ex-
pers, alio die dulce genis renidet. Ἄχαρις gramm. Bekk.
An. I 473 recte interpretatur ἢ τινι μὴ μέτεσι χάρις, ἢ τῇ
μὴ πῶ δυναμένη χαρίζεσθαι. adde Sapphus fr 34 et Plutarchi
locum Erot. c. 5, quem ibi adscripsi. Hoc Theocriti loco cur
τὰς . . τὰς δὲ, quam ταῖς . . ταῖς δὲ scribere maluerim fa-
cile apparet. — V. 7. λέπτ', conieci λόξ'. — V. 12. τί δὴ
ταῦτ' ἐπόης; Kreussler, ego antea τί δὴ ταῦτ' ἐπόησ'; nisi
forte fuit ἐπόθησ'. — V. 13. Tenui, quod proposui, λεύκας
οὐκ οἶδησθ' ὅτι φόρεις ἐν κροτάφοις τρία; quamquam haud
infirior οἶδησθ' a litterarum vestigiis nimis recedere, nec mag-
is probabile οὐ κατ' ὄρησθ'; fortasse scribendum:

Λεύκας οὐκ ἐπ' Ἴσ' οἶσθ' ὅτι φόρεις ἐν κροτά-
φοις τρία;

i. e. οὐκ οἶσθα, ὅτι ἐπὶ Ἴσα κτλ. nam traiectione verborum in
his carminibus haud infrequens: τρία; quod etiam alii cer-
tatim proposuerunt, praeeoccupavit Studemund. Quod
Schwabe proposuit οὐκέτ' Ἴσησθ', duobus nominibus displicet:
nam neque ἔτι huic loco conveniens, et Aeolica dialectus
Ἴσας sive Ἴσας requirit. — V. 19. ἀλλάσσει Kreussler com-
mendavit, ego τλάσεται scripseram. — V. 27. μετρεῖν, quod
pro εὐρεῖν scribendum esse dixi, plane confirmat Nicetas Eu-
genianus, qui solet Theocriti carmina diligentissimo studio
imitari, IV 411: δοκεῖ δέ μοι τις, ἂν παρέλθῃ καὶ φύγῃ ἔρωτα
τὸν τύραννον ἐπερωμένον, καὶ τοὺς ἐπ' ὕψους ἐκμετρή-
σειν ἀστέρως. quem locum commode adhibuit Schwabe. —
ὀπποσάκιν εννέα G. Curtius, praeeunte Th. Fritzsche: nam
quod ego conieci ὀπποσάκι μεις νέα, id ὀπανίκα potius dici
oportebat: neque tamen ista correctio satisfacit, latet aliud,
fortasse ὀππόσσ' ἀκλίνα γμ' ἴει vel ὀππόσσα κελίνδε-
ται i. e. ἄστρα, sed possis alia quoque suspicari, velut satis
conveniret sententiae ἢ ὀππόσσ' ἀκλίνα κλίματα, item nume-
rus innumerus arenae in littore maris poterat apte commemo-
rari. — V. 31. φύλλον emendavit Theod. Fritzsche. — V. 32.
ἰμάλωσ αἶσα κακὸν φορεῖν dubitanter scripsi.

Carmen IV a Theocriti ingenio sane abhorret, neque
tamen tanquam subditiuum ex Bucolicarum poetarum sylloge
removendum: mihi quidem Bionis videtur poematum esse. —

Denuo collati sunt cod. Ambros. B 75 sup. (A, apud
Ahrensium c) et Vaticanus 1311 (V, apud Ahrensium 11).

Titulum carminis om. V. — V. 1. Ἄδωνιν, V δωνιν. —
Κυθήρα, legebatur Κυθήρη. — V. 2. εἶδε, A εἶδεν, V ἴδεν.
— V. 3. χαίταν, A χαίταν. — V. 4. τὰν, τὴν A. — V. 5.
αὐτάν, A αὐτήν. — V. 10. καὶ πέδασαν, AV κ' ἀπέδησαν.
— V. 11. κατάψας A, vulgo καθάψας. — V. 12. αἰχμάλω-
τον, A αἰμάλωτον, idem v. 13. ὁ δ' ἐξ ὀπισθ'. — V. 16.
Κυθήραν, V κυθείραν, legebatur κυθήρη. — V. 17. τῶ δ',
V τῶδ'. — V. 19. ἴψω, V ἦψω. — V. 22. ὄμνημι, A ὄμ-
νημι. — V. 23. αὐτάν, AV αὐτήν. — σὲ A, vulgo σε. —
V. 27. ἦθελον πατάξαι, A ἔθελον παπατάξε. — V. 28. ἐσεῖ-

δον, A ἔσειδον. — V. 31. ἔμαινόμαν, A ἔμαινόμην, Hecker ἔμαινόμαν. — φιλάσαι, A φίλασαι. — V. 32. κατεσίναξε AV, locus pondum emendatus, Hecker κάμερσεν ἵνα κραντήρ. — V. 33. τούτους hic et deinceps vulgares formas intactas reliquit. — τέμνε . . . Κύπρι, A κύπρι . . . τέμνε. — V. 35. περισσῶς, ut olim comieci, 23, AV περισσούς. — V. 37. ἀρχεῖ, A ἀρχεῖ. — V. 38. ταῦτά μου, legebatur ταῦτ' ἐμοῦ. — V. 39 om. A. — V. 43. τῶδ', A τῶδ'. — ἐπηκολούθει, AV ἐπικολούθει. — V. 44. κὰς ὕλαν, quod Meineke commendavit, iam olim comieci, A καὶ ὕλαν, idem ἔβαινεν. — V. 45. καὶ τὰν Κύπριν scripsi quemadmodum Κύπρις etiam apud Theocritum et Bionem correpta priore syllaba legitur, AV καὶ τε πηλί. —

προσε

προσελθῶν, A προσέλθων, V προσελ . . . — V. 46. αἰκαλλε Ahrens, ἔκαλε V, ἔκαε A ut vulgo. — τῶς τ' Ἐρωτάς scripsi, vulgo τῶς Ἐρωτάς.

Carmen V. Pessimo exemplo Theocriti editores post Valckenarium Fistulam plane praetermiserunt: eademque levitate multi grassantur, qui nunc veteres scriptores edunt, ita ut nonnullorum antiquitatis monumentorum memoria iam prope sit intermortua. Licet unicuique sub iudicium vocare antiquarum litterarum fidem, licet editoribus, ea quae sibi subditicia vel incertae fidei videntur, segregare ab iis quae germana esse censent, at non licet pro arbitrio subtrahere communi usui, quae antiquitatis auctoritate propagata sunt. Neque video ullum argumentum in medium allatum, cur Fistula Theocrito abiudicanda sit: lusum vocat Theocriti ingenio minime dignum Iacobsius: sunt sane nugae sive παίγνια, quemadmodum recte Hephaestio p. 114 appellat (ταύτης δὲ τῆς ἰδέας ἐστὶ τὸ Ἄν τοῦ Σιμμίον καὶ ἄλλα παίγνια), at placuit illius saeculi poetis ludendi causa certatim carmina figurata componere; neque tenebrosus dicendi genus, quod hic pariter atque in Lycophrone, Alexandro Aetolo, aliis eiusdem aetatis poetis deprehendimus, postea quisquam sectatus est. Simmiae autem et Dosiadae si hanc ludendi veniam concedunt, non video cur Theocrito minus sit iuris.

Ipsius autem carminis argumentum ita est comparatum,

ut bucolico poetae inprimis conveniat*). Denique Theocriti nomen non solum libri veteres et scholia testantur**), sed ipse quoque poeta aperte profitetur:

ὦ τόδε τυφλοφόρον ἔρατόν
πάμα Πάρις θέτο Σιμμιδάς.

itaque qui his fidem abrogant, eos credere oportet, aliquem Theocriti personam mutuatum esse ac mala fraude hoc poemation Theocriteis inseruisse; at quis credat, falsarium tam operosi laboris onus ingratum in se recepisse; potius Theocritus princeps videtur figuratum poema composuisse, cuius exemplum continuo, ut fieri solet, alii secuti sunt. Itaque grammatici omnia figurata carmina Theocriti Fistulae subiecerunt***). Fortasse Artemidorus Aristophanius, qui bucolicorum poetarum reliquias collegit et recensuit, Simmiae, Dosiadae, Besantini technopaegnia inseruit Theocriti carminibus. Ex Bucolicorum autem poetarum editionibus postea una cum scholiis propagata sunt in Anthologiam Palatinam†): ibi enim non solum extat Theocriti Fistula XV 21,

*) Griphus, quem Sextus Empiricus adv. Gramm. p. 673 adscripsit: οἷόν ἐστι τὸ ἐβαρβαρίζε τὸ ὄλον ἔλκη ἔχον ἐν τῇ χειρὶ· τοῦ μὲν ἐβαρβαρίζεν ἀπὸ τοῦ ἐσθριζε κτεμένον· βαρβαροὶ γὰρ οἱ Σχολοὶ· τοῦ δὲ ὄλου ἀπὸ τοῦ παντός· ὄλον γὰρ καὶ πᾶν συνώνυμον· τοῦ δὲ ἔλκους ἀπὸ τῆς σύριγγος· εἶδος γὰρ ἔλκους ἢ σύριγγος· ὥστε τὸ ὄλον γίνεσθαι τοιοῦτον· ἐσθριζεν ὁ Παν, σύριγγος ἔχων ἐν τῇ χειρὶ. fortasse antiquior est atque Theocrito huius lusum ansam dedit.

**) Etiam Schol. Theocr. VII 83 utitur, hoc carmine tanquam germano: πέπλαστα τὰ περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ Θεοκρίτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαβάνομενα, ὑπὸ μελισσῶν τραφόμενον, καθάπερ ὁ Δάφνης ἱστορεῖται· οὐχὶ κεράστειαν, ἃν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ (h. e. Fist. v. 3). Item Eustathius Theocriti Fistulam respicit ad ll. 1189, 47: οὐ μόνον γὰρ σύριγγος ποιμενική, ἐτι δὲ καὶ παθὸς ἔλκος, ὡς ὁ Θεόκριτος.

***). Haud dubie etiam duo alia carmina eiusdem generis, quae scholiasta Hephaestionis p. 54 commemorat: ἀγγράμμα ὁ Πίλεως· ἐπεὶ κατὰ μίμησιν πελέκκος συντέθειται· μικρὰν γὰρ ἐκατέρωθεν τέθεικεν· ἐστὶ δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος ἀγγράμμα καλούμενον· olim his adiuncta fuerunt.

†) Quamvis enim cod. Palat. haud raro discedat a lectionibus

sed etiam (Simmiae) *πέλεκυς* XV 22, cui subiectum est novicium carmen *εἰς τὴν βιβλὸν μάρκον* (XV 23), credo ut ne quid chartae vacuum esset: tum sequitur (Simmiae) *πτέρυγες ἔρωτος* (XV 24), quod carmen ob eandem causam bis in eadem pagina *) videtur repetitum esse: hoc carmen excipit ionica Ara (XV 25), simpliciter *βωμός* inscripta, tum sequitur dorica Ara (XV 26) *δοσιάδα βωμός*, huic subiiciuntur duo Marini epigrammata, quae et ipsa in fugam vacui sunt addita, denique (Simmiae) sive ut in codice inscriptum est *βησαντίου ῥοδίου ὠδὸν χελιδόνος*, quod iam Anacreontea excipiunt.

Ceterum animadvertendum est, in indice, qui Anthologiae Palatinae praemissus est, eadem carmina, omnia tamen ara altera, diverso ordine recenseri: haec enim ibi leguntur, ut Holderus, qui denuo codicem examinavit, testatur:

ἸΓ̄ ΣΤΡΙΨΘΕΟΚΡΪΤΟΥ ΚΑΙ ΠΤΕΡΥΤΕΚΚΙΜΜΙΟΥ·
ΔΟΣΙΑΔΑ ΒΩΜΟΣ

ἸΔ̄ ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ὠδὸν · ΚΑΙ ΠΕΛΕΚΥΣ Χ̄ ἸΔ̄
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΪΟΥΤ̄**).

librorum Theocriteorum, tamen quod scholiorum pars utrisque est communis, argumento est, utramque syllogen ab eadem stirpe descendere. Nisi forte olim ferebatur libellus singularis, qui haec Alexandrinorum poetarum technopaegnia una cum scholiis comprehendebat, unde postea haec poemata et in Theocriti libros et in Anthologiam Palatinam translata sunt. Hecker Anthol. II 127, si recte intelligo, Constantinum Cephalam ex Meleagri corona haec carmina descripsisse censet, quod minime probandum est.

*) Alia ratio est codicis Florentini (L. c), qui bis sed diversis locis Fistulam exhibet.

**) Consentaneum est in indice ordinem eum exhiberi, qui fuit in archetypo Anthologiae Palatinae; sed ut fieri solet negligentia librarii nonnulla omissa sunt. Fuit fortasse olim scriptum: *Σύγξι Θεοκρίτου καὶ πτέρυγες Σιμμίου. Δοσιάδα βωμός (καὶ βωμός) Βησαντίου. (Σιμμίου) ὠδὸν καὶ πέλεκυς. vel Σύγξι Θεοκρίτου καὶ πτέρυγες Σιμμίου. (βωμός) Δοσιάδα βωμός Βησαντίου. ὠδὸν καὶ πέλεκυς (Σιμμίου).* Igitur dorica Arae Dosiadae subiecta fuit ionica Ara, cui Besantini nomen adscriptum erat: nunc inverso ordine leguntur.

Etenim cum in his carminibus describendis praecipue commodi loci ratio esset habenda, non est mirum, librarios carminum ordinem plane pro arbitrio variavisse. Multo minus mirum est, in bucolicorum poetarum libris, in quibus gravissimam fere ubique perturbationem deprehendimus, neque certum locum haec poemata obtinere, neque omnia legi: multi codices Theocriti his carminibus figuratis plane carent, alii unum plurave exhibent, nullus quod sciam extat liber, in quo sex poemata simul legantur*).

Codex autem Palatinus quamquam et antiquitate et virtute praestat Theocriteis libris, qui maxima ex parte sunt proletarii, non tamen illis omnem abrogat fidem; nam illis quoque peculiaris quaedam sunt, quae non decet temere spernere: velut in Simmiae securi versus medius desideratur in cod. Pal., quem Constantinus Cephalas praetermississe videtur, quoniam imperfectus et sensu carens erat, quemadmodum etiam alia omisit, quae supervacanea esse existimavit.

In plerisque codicibus Theocriteis, neque vero in cod. Pal. Fistulae praemissus est versus:

Σύγξι οὐνοῦ ἔχεις, ἄδει δέ σε μέτρα σοφίης
(σοφίας).

quem subditivum esse recte perspexit Salmasius. — V. 4. *ἀλλ' οὐ ἀπειλήεις* de coniectura scripsi, nam *ἔνυς* sive margo clypei naturaliter caret littera *π*, itaque praepostere plane et incassum poeta *πειλήεις* addidisset: deinde autem non *ἔνυς* Panis animum amore accendit, sed *πένυς*, itaque Theocritus dicere debebat *ἔνυς* littera *π* aucta Pani in deliciis fuit, quare *ἀ—π*—*λήεις* sive *ἀπειλήεις* ausus sum poetae restituere. Proxime a vero abest cod. P *ἀλλ' οὐ πειλήεις*, ceteri

*) Besantini aram primus Salmasius ex cod. Pal. edidit, neque tamen abest hoc poematum a codicibus Theocriteis, sed quod Ahrens auctor est in cod. Paris. 2832 utramque aram legi, exstat sane ibi Dosiadae ara, sed alteram neque in hoc neque in alio nullo Parisino libro legi testificatur Froehner. In Leidensibus libris, si fides est Valckenario, utraque ara legitur: haec igitur ii, quibus licet, examinabunt.

fere ἀλλ' ἀπέλειπε (ἀπέλειπε) οὐ. — V. 5. δίξων pauci libri, plerique δίξων, ut vulgo; δίξων, non δίξως Theocritus dixit, ut nimiam litterae sibilantis repetitionem evitaret. — V. 7. ἔχε solus P, ceteri ἄθε, αθε, ἄθε, αἰθε, haud dubie aliud quid delitescit. — V. 10. Τυρίαν τ' ἐξέλετο, libri fere Τυρίας τε (τ') ἀφέλετο, praeter P qui nihil nisi Τυρίας τε. — V. 13. ᾧ, quod Iacobsius coniectura assecutus est, ex libris restitui, Pal. asi. — V. 16. χάροις, ut Salmasius tacitus edidit, complures libri, ceteri χάρους, ego olim χάρεις correxeram, quod etiam Hecker proposuit. — V. 17—20 in unum contrahunt aliquot libri. Fistulae species decem disticha sive totidem calamos exhibet: sane numerus calamorum variari solet, sed Theocritus, qui Id. VIII 18: σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἔχω ἐννεάφωνον dixit, cf. ib. 21, haud dubie etiam huic fistulae totidem calamos tribuit, idque etiam Holobolus confirmat: τὸ ἐπιγραμμάτιον ἢ σύριγγ' τοῦ Θεοκρίτου ἐστὶ μὲν ἐννεάφωνον, quod non ipse est commentus, sed manifesto aliunde descripsit. Equidem suspicor duos novissimos versus, qui redundare videntur, annuli speciem, cuius ope fistula suspendi poterat, exhibere, hunc fere in modum;

καλλιόπη

ἢ γλεῦστα

Salmasius tamen denarium numerum tuetur, quem censet ideo a Theocrito ascitum esse, quoniam totidem idyllia bucolica condiderit. Publilii Optatiani Porphyrii fistula (ap. Wernsdorfium Poet. Min. II 384 seq.) septem calamos ostentat; constat enim carmen, quod ad Theocritei idyllii exemplum compositum est, versibus quindecim: primo enim calamo tribuit latinus poeta, ut amplitudinem auget, versus tres: neque tamen utar hoc argumento, ut Porphyrium, Constantino aetate supparem, versum subditicium, qui praemitti solet Theocriti fistulae, quique satis est novicius, in suo exemplo reperisse censeam.

Simmiae Rhodio quin recte tribuantur tria haec poemata *Securis*, *Ovum*, *Alae Amoris*, non videtur dubitandum esse: sane in Anthologia Palatina duo priora adespota extant, tertium *Besantino Rhodio* (βησαντινον ῥοδίον αἰὼν χειδόνος), de quo dicitur infra, tribuitur, et congruit praeterea subscriptio: βησαντινον ῥοδίον αἰὼν ἢ δοσιάδα ἢ σιμίλον, ἀμφοτέρω ῥοδίω. In indice vero Anth. P. Alae Simmiae tribuuntur, Ovum Besantino, *Securis* adespotos fertur, vel eidem Besantino adscribitur. Sed ex his erroribus facile possumus nos expedire, quandoquidem Hephaestio p. 54 aperte Simmiae et Alae et *Securim* tribuit: πρὸ γὰρ αὐτοῦ Σιμμία ὁ Ῥοδίος ἐχρησατο ἐν τε τῷ Πελέκει . . . καὶ ταῖς Πιέρυξιν, ubi utriusque poematis primum versum addit*). Idem vero etiam Ovum eidem poetae vindicat p. 114, ubi de metris antitheticis disserit, ταύτης δὲ τῆς ιδέας ἐστὶ τὸ Ῥιὸν τοῦ Σιμίλου καὶ ἄλλα παίγνια. et rursus p. 124: τοῦτο δὲ τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιστάτων ἐστὶ, παρὰ δὲ Σιμμία τῷ Ῥοδίῳ ἐστὶν οὕτω πεποιημένα ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Ῥιῷ. Iam poeta, qui *Securim* composuit, Rhodo se oriundum esse ipse testatur: huic autem poemati simillimum alterum, quod *Amoris Alae* inscribitur: nam non solum numeri plane iidem sunt, sed etiam dicendi genus simillimum; utrumque carmen, si cum ceteris componitur, simplicitate quadam commendatur. Obscurius sane est tertium, non tantum quod propter numerorum difficultatem multa vitia contraxit, sed quod ipsa totius carminis figura et numerorum multiplex varietas verborum ambagibus poetam irretivit: sed agnosco insignem artis rhythmicæ peritiam, qua, si recte interpretor, *Securis* scriptor v. 7 (13) se reliquos poetas superare gloriatur, atque hic ipse versus insignem habet similitudinem cum Ovi v. 20, ut non iam dubitem tria haec carmina eidem poetae adiudicare. Idem etiam Theocritei codices passim testantur, nam *Securis* in cod. Ambr. B 99 exhibet Σιμίλον ῥοδίον πάλεινος, alius autem Ambros. B 75 post *Securim* praebet τὸ αὐτοῦ σιμίλον

*) Simmiae Rhodio *Securim* et *Alae* etiam Tricha p. 28, *Securim* et *Ovum* Tzetzes tribuit in Cramerii An. Paris. I 65, 25, sed uterque haec ex Hephaestione petiit.

ῥοδίου ὠόν et rursus in margine carminis *σιμμίος*. Nam quod in libris Theocriteis passim haec carmina ipsi Theocrito adscribuntur, velut in priore codice Ambr. Alae inscriptae sunt:

πιέρυγες τοῦ αὐ	τοῦ ἤγουν ἔρωτ ^{τος}
πόλημα θεο	κρίτου

vel adespota feruntur, non est mirandum.

Simmiae carmen I, quod legitur in Anth. Pal. XV 22 et in compluribus Theocriti codicibus, satis integrum servatum, ut nulla de lectione dubitatio relinquatur. V. 6 *κρανῶν* scripsi, codd. *κρανῶν* vel *κρηῶν*. — Ibidem *δυσκλῆς* Salmasius (cod. P *δύσκλῆς*, reliqui variant) ac sic *εὐκλῆς* apud Hesychium scribitur, quamquam propriorum nominum similitudo velut *Εὐκλῆς* potius *δυσκλῆς* videtur commendare, quod etiam Dindorf requirit, adversante quidem Lobeckio Pathol. I 242. Neque tamen hoc carmen, quemadmodum vulgo legitur, securis speciem refert: nam manubrium desideramus, itaque iam dudum suspicatus eram, versum de medio carmine sublatum intercidisse. Plane autem confirmata est haec suspicio tribus codicibus, duobus Italis, ex quibus Studemund, tertio Parisino, ex quo Froehner hunc versum, quem desideraveram, recuperavit: atque postea comperi hunc versum etiam in antiquis Theocriti editionibus legi, velut in Basiliensi anni 1530, quas in praesentia non licuit examinare. Salmasius autem cum p. 204 seq. H. Stephani lectiones secutus (vide infra) de versu hoc expediendo desperaret, argutius quam verius contendit, hunc versum a sciolo aliquo, qui animadverterit hanc securi manubrium deesse *), satis audacter et impudenter additum esse; atque ita Salmasii auctoritate factum, ut huius versus memoria plane oblitteraretur.

Denique scholiasta Hephaestionis quoque hunc versum

*) Scite sane Salmasius adnotavit, moris fuisse, ea quae diis veteres dedicabant, inprimis arma sive fabellia instrumenta, mutilare, ne in hominum usum adhiberi potuerint: sed facile apparet, eam religionem non cadere in hoc technopaegnium, quod integram securis speciem exhibuisse consentaneum est.

testificatur, vulgo quidem p. 54 legitur *σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς* (A *πέλυς*), *ἐπεὶ* (A *ἐπειδὴ*) *κατὰ μίμησιν πελέκνος συντέθειται* (AS *συντέθεικε*) *μακρὰν γὰρ* (om. AS) *ἐκατέρωθεν τέθεικεν* (S *θεὸς καὶ ἐν τῷ μέσῳ*), verum haec lectio a correctore est profecta, qui non iam reperit hunc versum in suo Securis exemplo: optimorum librorum lectiones arguunt scholiastam scripsisse: *σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς, ἐπειδὴ κατὰ μίμησιν πελέκνος συντέθεικε, μακρὰν ἐκατέρωθεν θεὸς καὶ ἐν τῷ μέσῳ*: itaque plane significat versum longiorem medium locum obtinuisse.

Hic versus, quem neque scholiasta neque Holobolus noverunt, in cod. Barberin. sic scriptus extat: *τὰς βίνων κλυτὸς εἶσε θεοὶς ὡς εὔρε ῥόδου γεγαῶς ὁ πολύτροπα μῦνος μέτρα μολπῆς* (atque ita fere exhibet ed. Brubach. III), in Parisino *τὰς βίνων κα . . . ἰσα θεοῖς ὡς εὔρε ῥόδου γεγαῶς ὁ π. μ. μ.*, in Ambrosiano priore in codicis folio ultimo satis detrito litteris minutis et passim evanidis hunc fere in modum legitur *τὰς βίνων κλυτα ἰσα θεοῖς ὡς εὔρε ῥοδο γεγαῶς ὁ πολύτροπα μῦνος μέτρα μο.* In Ambrosiano altero deest sane versus, sed iusta securis species delineata extat ac versus medii loco hic titulus legitur:

Σιμίλον ῥοδίου πέλεκυς ὃν ἐπειὸς ὁ Φωκεὺς τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ἔδωκεν.

Denique H. Stephanus (unde suspensa Pileneji ed. Parm. 1780) *τὸν Βίων κλυτοῖς ἦσε θεοῖς, ὃς εὔρε Ῥοδοῖ γεγαῶς πολύτροπα μῦνος μέτρα μολπῆς*. Versum ipsum non integrum esse apparet: nam cum esset amplissimus, ut charta non satis caperet, asciae pars, quae a sinistra parte prominebat, intercidit. Simmias numerorum *μεταβολῆ* usus in choriamborum locum dactylos substituit: supersunt pedes XI fere integri, fortasse olim erant pedes XVI. Emendavi ut potui, *βαίνων* et *θοοῖς* scripsi, ubi libri *βίνων* et *θεοῖς* exhibent, primum vocabulum *τὰς* intactum reliqui, videtur autem totus versus in hunc fere modum redintegrandus:

Ἐρμείας τὸ δ' Ἰδεῖξε, νεβροῖσιν ὄρεσιβή-
ταις βάλων κλυτὸς ἰσα θοοῖς, ὡς εὔρε Πόδον
γεραῶς ὁ πολύτροπα μῦθος (Ἰσας) μέτρα
μολπᾶς.

Simmias enim, si recte divinavi, respexit his verbis Ovum suum, ut appareat illud poema paulo ante Securim compositum fuisse: quemadmodum illic, ita hic quoque Mercurii auxilio se adiutum dicit hoc artificiosum carmen tenuavisse, simulque non iniuria gloriatur, se solum ex aequalibus artis rhythmicæ gnarum esse. Quod in Ovo νεβροῖσιν feminini, hic masculi generis sunt, vix poterit offensionem esse, quamquam potest etiam hic scribi νεβροῖσι πολυπλάγκταις κλυτὸς ἰσα θοοῖς. Inserui Ἰσας, quod et numeri lex et instituta sententia requirit, poterat etiam ἐπιστάμενος scribi, sed probabilius est breve vocabulum neglectum esse; participium Ἰσας (hoc enim accentu Aeolicorum more notandum esse docet Apollon. de adv. 587, 8) non solum Pindarus adhibuit Pyth. III 29 πάντα Ἰσάντι νόφ, sed etiam Nossis Anthol. Pal. VII 718 Ἰσας δ' ὅτι μοι τὸννομα Νοσσίς Ἰθι, idemque restitui Theocrito IX 24 τὰν οὐδ' ἂν Ἰσας μωμάσαστο τέκτων, (collato Blonysii versu, qui Perieg. v. 341 dixit οὐκ ἂν ἐκείνο Ἰδρις μωμήσαστο) ubi vulgo Ἰσας legitur. Ceterum si quis et in Simmiae versu et apud Theocritum Ἰσας praeferat, non refragabor.

Simmiae carmen II sive Ovum praeter cod. Palatinum extat in cod. Ambros. B 75 part. super., ubi legitur p. 148 inscriptum τοῦ αὐτοῦ σιμυλον ῥοδίου ὄν, praeterea in margine post medium carmen in sinistra parte σιμυλος, in dextra ἔρμης adscriptum. Sed in P inscriptum Βησαντίνου ῥοδίου ὄν χειλιδόνος (in indice βησαντίνου ὄν), ego χειλιδόνος ὄν, quemadmodum etiam Hephaestion breviter ὄν appellat.

In Palatino sic descriptum est carmen, ut versibus XXII constet, ipsique versus recte descripti sunt; sed in Ambrosiano credo propter loci angustias sic versus dirempti sunt, ut Ovum stare, non iacere videatur: exhibet igitur ille codex versus XXIX; nihil enim librarius curavit numerorum leges, sed ut Ovi speciem servaret, plane pro arbitrio dirempti. Verum

etiam illa divisio, quam P praebet, non omni ex parte recte se habet, neque enim hoc poema XXII, sed XX versibus constat: testatur hoc poeta ipse, nam cum dicit v. 9: ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροισ' ἀέξειν ἀριθμὸν εἰς ἑκατὸν ἰχνίαν, nihil aliud significat, quam numeros versuum auctos esse a monometro (sive dipodia iambica) usque ad decametrum*); denique igitur debent in utraque parte Ovi versus esse, singuli proximis vel minores vel maiores. Nullo pacto igitur ferri possunt hinc monometri, qui vulgo supra et infra leguntur: non solum totius carminis legi haec aequabilitas adversatur, sed etiam figurae propositae infesta est. Neque vero licet poetae verba aliter describere nisi cum numeri detrimento; itaque oportet de quattuor monometris duos removere tanquam subditicios: etenim interpretamenta antiquitus adscripta iustos numeros corruperunt.

Neque tamen plane aequali portione singuli versus augentur et minuuntur, constat enim

v. 1	pedilus 2.
v. 2	" 4.
v. 3	" 6.
v. 4	" 8.
v. 5	" 9. (3. 6.)
v. 6	" 10. (4. 6.)
v. 7	" 12. (4. 4. 4.)
v. 8	" 15. (4. 6. 5.)
v. 9	" 17. (4. 8. 5.)

igitur consentaneum est versum 10 usque ad 20 pedes sive decametrum auctum esse, verum hic versus propter amplitudinem graviter est depravatus, ut non liceat iustum numerum certa emendatione restituere. Utitur Simmias iambico numero, sed passim ordines logaedicos, qui eandem legem sequuntur, inseruit**): praeterea, ut variaret numerum,

*) Recte quoque scholiasta: μονοβάμονος δὲ μέτρου, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προήλθεν.

***) Novissimo versui et qui ei respondet poetam alienos numeros inseruisse apparet: cum esset hic versus usque ad

saepius vacua tempora admisit, quae vel silentio vel adiectione redintegranda sunt.

Scrīpsi, ut primos et novissimos carminis versus ad iustum numerum revocarem:

Κωτίλας
τῆ τὸδ' ὦν νέον

ματέρος Δωρίας
ἄτριον.

glossematis remotis. In P. est:

κωτίλας
ματέρος
τῆ τὸδ' ὦν νέον.

ἀγνᾶς ἀηδόνας: πανδιωνίδας
δωρίας: νασιώτ
ἄτριον: ῥόδου

A haec sic exhibet:

κωτίλας
ματέρος τι τὸδ' : ἀηδῶν
ὦν νέον πρόφρωνδὲ.

ἀγνᾶς ἀηδόνας δω
ρίας ἀγρίου.

Poterat sane lenior medicina adhiberi haec:

κωτίλας
ματρὸς τὸδ' ὦν νέον.

ἀηδόνας Δωρίας
ἄτριον.

decametrum augendus, non iam licuit iambicum vel logaoedicum genus perpetuare: nam nimis amplius erat futurus versus ex decem dipodiis constans; itaque μεταβολῆ numerorum usus dactylos quaternorum temporum, quibus singulis singula metra conficiuntur, inseruit: sed cum non liceat satis tuto ordinem dactylicum et iambicum dirimere, restitutio incerta.

sed mihi quidem ἀηδόνας non ab ipso poeta, sed ab interprete profectum videtur: Simmias cum ambiguo vocabulo κωτίλας esset usus, alii de hirundine cogitaverunt, hinc in P inscriptum est carmen ὦν χελιδόνας, alii de lusciniā: ipse poeta si se dilucide ἀηδόνα appellavisset, vix poterat quisquam isto modo aberrare, quamquam non ignoro nonnunquam haec vocabula a librariis esse confusa, vid. Meineke ad Theocr. p. 439. Ceterum scholiasta ἀηδόνας identidem testificatur. Salmasius, quem ceteri secuti sunt, scripsit:

Κωτίλας
ματέρος
τῆ τοῦτ' ὦν νέον.

αγνᾶς ἀηδόνας
Δωρίας
ἄτριον.

V. 7. ἔδειξε scripsi, ἐκίξε Pal., ἤκίξε Ambr. — V. 8. ὑπὸ φιλίας ἰλῶν πετροῖσι (ita Salmasius, Pal. πέτροις, Ambr. πέτροισι), sed structurae insolentia valde offendit, videtur vitium altius delitescere. — V. 10. κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν scripsi,

ο ο
κοσμι νέμοντο ρυθμῶν Pal. κόσμον νέμοντα ῥυθμόν A. — V. 11. νεῦμα haud dubie corruptum, conieci νῆμα. — V. 12. θενῶν, legebatur θένων. — V. 13. θοαῖς ἰσ' emendavi, θοαῖσι δ' Pal., θοαῖσι τ' Ambr. — V. 16. Νυμφῶν scripsi, vulgo Νυμφῶν. — V. 18. ὄρουσ' restitui, legebatur ὄρους. — V. 19. καὶ τᾶσδ' ὄκα βοᾶς scripsi, legebatur καὶ τᾶδ' ὄκα βοᾶς, sed A recte βοᾶς, idem κοᾶν μεθέπων ἄφαρ ὄγε λασίων ὀφοβόλων. — ἔσσονται ἄγκος Salmasius, ἔσσουτ' ἀνάγκαις PA. Sed medinae partis restitutio incerta, cum etiam antistrophae versus in hac parte labem contraxerit. Decametrum licet restituere, si duas voces traieceris in hunc modum:

καὶ τᾶσδ' ὄκα βοᾶς ἀκοᾶν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιον || νιφοβόλων ἀν' ὀρέων || ἔσσονται ἄγκος.

ut heptametrum dactylicum excipiat dimetrum iambicum et

monometrum logaoedicum (h. e. dipodia): tunc alter versus ad eundem modum foret refingendus:

ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς Ἴσα θεοῖσι ποσὶν δονέων || ~ ~ πολὺπλοκα μεθί || εἰ μέτρα μολπᾶς.

verum heptametro dactylico hic usum fuisse poetam non satis est probabile. Salmasius audacter neque recte καὶ τὰ δ' ἄκνυβας μεθέρπων, ἄφαρ ὅς γε τὸ λάσιον νηροβόλων κτλ. — V. 20. ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς Ἴσα θεοῖς ποσὶ scripsi, ac θεοῖς etiam Iacobs coniecit, P ταῖς δὴ δαίμων κλυταῖς Ἴσα θεοῖς ποσὶ, A ταῖς δὴ δαίμων κλυταῖς θὸ ποσὶ. — δονέων, A πονέων. — μολπᾶς A, μολπαῖς P. Salmasius ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς Ἴσα θεοῖσι ποσὶ δονέων τὰ πολὺπλοκα μετρεῖ μέτρα μολπᾶς.

Simmiae carmen III, *Amoris alae*, extat in Anth. Pal. XV 24 et praeterea in multis Theocriti codicibus reperitur. — V. 1. Ἀκμονίδαν, complures libri ἀκμονάδαν. — V. 3. ἔκραν' scripsi ex Salmasii emendatione, libri ἔκριν', Iacobs ἔκριν'. — V. 6. δι' αἰθέρας. Χάους δέ, οὔτι scripsi, legebatur δι' αἰθέρας χάους τε, οὔτι κτλ., at languet praeter necessitatem additum χάους τε, multoque commodius integra sententia absolvitur strophā integra: ante omnia autem Amoris natales plane indicandi. Simmias igitur veteres Hesiodi interpretes secutus Amorem Chao prognatum esse prodidit, verum ea quoque quae sequuntur non satis expedita. V. 9 particulam incommodam δέ, cuius loco Salmasius τε restituere voluit, proscripti, sed etiam proximum vocabulum de vitio suspectum, quod iam scripturae varietas arguit; nam pro ἀέριος libri

plerique ἀέριος, ἀέρος, αἰρος, ἄρεος exhibent. Suspicio poetam scripsisse ἄκνυβτας ἀβρός Ἐρωσ καλεῦμαι, atque tale quid videntur etiam veteres interpretes legisse. — V. 10. ἔκρανα scripsi, libri ἔκριννα, Salmasius ἔκριννα. Deinde legebatur πρᾶννα δὲ πειθοί, quod certa correctione ac lenissima in integrum restitui πρᾶννὸφ δὲ πειθοί. — V. 12. ἔκριννον Salmasius, legebatur ἔκριννον.

Simmiae fr. 4 Hephaest. p. 74. — Fr. 5 idem ibid. — Fr. 6 idem p. 75. — Fr. 7 idem p. 38. ἔταγε, fort. ἔκατε

scribendum. — Fr. 8 idem p. 69. — Fr. 9 idem p. 46. Ἰστία scripsi, legebatur ἰστία, sed Ἐστία MCP. — σ' ἄτ' scripsi, vulgo ἀπ' ἔξείνων edidit. Audacissime deformavit Hartung ἔπεσιν τ' ἀγανοῖσιν ἀπὸ ξείνων μεσοκοκτων. Hoc Simmiae carmen in Vestam respicit Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 63, Apollodori haud dubie copiis περὶ θεῶν usus: Σιμμίας δ' (ὁ Ρόδιος τὴν) αὐτὴν Ἐστίαν (καὶ Δαμῖαν, quemadmodum Gomerz supplevit; sed hoc supplementum incertum, conieci Δαῖραν sive Δάσιραν (de qua cf. Boeckh Oecon. II 136), quam etiam Pherecydes, cuius mentio ibidem apud Philodemum sit, memoravit; vid. Eustath. II. 648, 37: ὅτι δὲ θεία λέξις τὸ Δάσιρα, δηλοῖ ὁ εἰπὼν Δάσιραν Θερεκύδης ἱστορεῖ Στυγὸς ἀδελφὴν, καὶ ἔδικέ φησιν οὕτως ἔχειν· ἐπὶ γὰρ ὑγρᾶς οὐσίας τᾶπτονται οἱ παλαιοὶ τὴν Δάσιραν, quamquam haec interpretatio, quam ut ibidem Aelius Dionysius testatur sequebatur, qui mystica sacra rimabantur, non satis congruere videtur cum Vestae vi et natura. Nisi forte huc spectat Hesychii glossa Δαῖα, Ῥωκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δήμητρος, siquidem Simmias recondita sectabatur; nam Ἀμμαίαν legendum esse non est veri simile.

Dosiadas modo Doriensis vocatur (Anth. Pal. XV 26), modo Rhodius (ib. XV 27). Dosiadae Κρητικά, quae passim adhibentur, utrum a Rhodio poeta, ut Heckerus existimat, an ab alio fuerint composita, plane incertum. Huic Dosiadae tribuunt nostri homines utramque Aram, quarum altera Doriensium, altera Ionum sermonem prae se fert; verum haec satis infirma est coniectura*). In Anth. Pal. XV 25 ionica Ara fertur adespotos, tum sequitur dorica Ara (XV 26), quae inscripta est δοσιάδα βωμὸς, et rursus adscriptum δοσιάδα (Froehner δοσιάδα) βωμὸς δωρικῶς ὃν ἔστασε (Froehner ἔστασε) μού-

*) Valckenarius Diatr. p. 129 sane scripsit: „Hoc tenebriocosum poema, cui idem atque alteri praefigitur in codicibus Mss. Dosiadae nomen, quod absque scriptis codicibus detexit Io. Meursius Att. Lect. III 17⁴, sed id qua fide dixerit, nescio: fortasse Leidenses codices, si denuo fuerint examinati, hoc confirmabunt, neque tamen propterea adducar, ut credam utrumque carmen eiusdem esse poetae.

σαι ἐν γαῖ*^{*)}. Musarum mentio cum a dorica Ara videretur aliena esse, Salmasius censuit hanc subscriptionem referendam esse ad Ionicam Aram, quae in Anthologia antecedit. Verum ista subscriptio ne alteri quidem Arae satis convenit, quae non Musis dedicatur, sed a Musis condita esse dicitur, ut potius dicendum fuisset ὃν ἔστασαν μουσαί ἐν γαῖ. Omnino autem non est verisimile eundem poetam his idem argumentum tractavisse; multo magis credibile a duobus poetis inter se certantibus haec carmina composita esse. Atque id planissime confirmat Lucianus, qui in Lexiphane c. 25 unam tantum Dosiadae Aram testificatur: ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαυροῦμεν τοὺς κατὰ γλωττία γράφοντας ποιήματα, τὰ δὲ σά, ὡς περὶ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Δωσιάδα βωμός, ἢ τῶν καὶ ἡ τοῦ Ἀνοκόφρονος Ἀλεξάνδρου καὶ εἴ τις ἐτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. Sane nescimus, utram Aram Lucianus respexerit; nam vocabulis a vulgi consuetudine remotis utrumque carmen redundat, quamquam γλωττία quae dici solent in Ionica Ara plures quam in dorica deprehenduntur. Augetur difficultas intelligendi perplexis verborum ambagibus; insigne est hoc artificio Ionicae Arae exordium, nam quae sequuntur iam fere expedita sunt; at dorica Araeque hac obscuritate laborat, ut ad aenigmatis speciem plane accedat: poterat igitur haec commode a Luciano cum Lycophronis poemate componi. Atque hoc planissime confirmat codicum auctoritas, quae dorica Aram Dosiadae vindicat, velut in Vaticano (1379), item in Ambros. (B 75 sup.) ad sinistram partem carminis Δωσιάδης, dextrorsum ἀπόλλων est adscriptum; in Ambros. (B 99 sup.) inscribitur ΔΟΙΔΑ ΔΟΥ ΒΣΜΟC, et in dextro margine ποιήμα Δωσιάδου ποιητοῦ, item in Vat. (434) βωμός τοῦ Δωσιάδου, sed in Laurentiano

*) Hecker comm. de Anthol. II 127 parum recte haec in verum redexit choriambicum, ut illi videtur:

Δωσιάδα Δωριέως βωμός, ὃν ἔστασ' ἐν γαῖ* Μούσαις.

monosyllabum vocabulum excidisse ratus, quod ipse non potuit indagare, neque opus omnino erat ad verum redintegrandum talisupplemento.

(XXXII 40) ubi Theocriti Fistulam excipit, simpliciter Βωμός inscriptum, Ionica autem Ara non Dosiadae, sed aliud plane nomen prae se fert. Denique accedit scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri An. II 734, qui doricae Arae v. 1 respiciens item Dosiadae nomine utitur: τί δὲ εἰσιν οἱ γοῖφοι; τὰ ζητήματα ἦτοι τὰ νοήματα· ἢ ὡς ἐν τισιν εὐρίσκομεν τὸ δέγμα τοῦ ἀγνός κληθὲν σκέπαρον, ἢ ἐκ πρώτης ἀκοῆς νομίσαιεν ἂν τις εἰρηκέναι τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· πάλιν ἐν τισιν ἱστοριογράφοις τὸ δόγμα εὐρίσκομεν λεχθὲν βαλάντιον, τῆς συνηθείας ἡμῶς εἰς ἄλλο φερούσης· ὁ δὲ διὰ τὸ βαλεῖν κατεναντίον οὕτως αὐτὸ ἐκάλεσε*^{*)} καὶ τὸν Τηλέμαχον Μακροπόλεμον ἐν τοῖς στίχοις τούτοις·

Οὔτινος ἐνάτειρα, Μακροπολέμοιό τε μάτηρ,
μαλαῖς ἀντιπάτροιο θεοῦ τέκες ἰθνητήρα.

καὶ τὰ ἐξῆς· ἢ ὡς ἐν τῷ Βωμῷ τοῦ Δωσιάδου ἡ γυνὴ εἶρηται στήτη (v. 1), ἐπειδὴ τινες τὸ παρ' Ὀμήρου διαστήτην εἰρῶντες οὕτω ἐξηγήσαντο, διὰ τὴν γυναῖκα. Σύριγγες δὲ καὶ Βωμός ποιήματα τινὰ εἶσι (διὰ) μέτρων τὸ σχῆμα καὶ τὴν διατύπωσιν τῆς ἐπιωνυμίας ἔχοντα. Descripsit iste haec aliunde, neque figurata carmina ipse inspexit; nam στήτη, quod ex Dosiadae Ara affert, poterat Theocriti auctoritate, qui in Fistula eodem verbo utitur (v. 14), firmare: itaque etiam maior fides huic testimonio accedit.

Neque celabo me antea dorica Aram Theocrito tribuisse, ut Ionicum carmen Dosiadae esse videretur: etenim maxima similitudo inter Theocriti Fistulam et dorica Aram intercedit: utrumque carmen pariter aenigmatum obscuritate insigne: eadem vocabula, velut στήτη, μέρος, ἀπάτωρ (quamquam non eadem utroque loco significatio in hac voce inest), δίζωος

*) Σκέπαρον pariter atque βαλάντιον ex Dionysii tragicodii deprompta sunt, ut pro ἱστοριογράφοις aliquis conficiat τραγωδογράφοις legendum esse, sed nihil mutandum censeo: scholiasta iste videtur scriptorem dicere, unde haec depromsit, fortasse Helladium, qui chrestomathias composuit. Ceterum σκέπαρον ex Dionysio adhibet etiam Artemidorus On. IV 22 et alii, quos Meineke Anal. Alex. 136 affert, quae neglexit Nauck.

repetuntur; imprimis autem memorabile, quod in *Fistula Theocriti* appellatur *Πάρης*, in *Ara Paris* audit *Θεοκρίτος*; quae similitudo imprimis videbatur communem utriusque carminis originem prodere. Codicum tamen auctoritas non tuetur hanc suspicionem*), itaque videtur Dosiadas Iudendi causa Theocriti colorem aemulatus esse.

V. 1. *Ἠμάροσενος* scripsi auctore Salmasio, i. e. *ἡμάρσενος*, legebatur *εἰμάρσενος*, quod perperam interpretantur virilli veste indutam, libri fere *εἰμ' ἀρσενος*. — V. 3. *οὐ*. Salmasio non recte *οὐ* legendum suasit. — V. 4 de Alexandro sive Paride accipiunt, at *μόρος* auctor est caedis (quemadmodum est *Medea φόνος Πελίαο* apud Pindarum *Pyth. IV 250*) neque ad eum, qui occiditur, potest referri; itaque, nisi locus vitium contraxit, poeta Hectorem dixit *τέκνονμα Τεύκρου βούτα καὶ κυνός*, i. e. Priami et Hecubae filium. — V. 5. *Χρῦσας αἶτας* neque Iason (ut visum est Valckenario, qui *Χρῦσας δ' αἶτας* scripsit), neque Achilles poterat dici; aliquanto verisimilius ad Talon haec revocaveris, ut scribendum sit: *τεκνόνματος. Χρῦσας αἶταν ἄμος ἐψάνδρα τὸν χαλκόγχιον οὐρον ἔρραισεν*, sed omnino hic usus vocabuli *αἶτας* suspectus, exspectaveram potius *Chrysaë in honorem* sive *Chrysaë imperio*. Ceterum pro *Χρῦσας* (cod. P *χρῦσας*), ceteri libri *χρῦσοῦς* (Vatic. *χρῦσοῦς*) exhibent, fortasse *Χρῦσοῦς* scribendum, cf. Hesych. *Χρῦσω* (i. *Χρῦσά*) *δαίμων*. — *ἐψάνδρα*, cod. Pal. *ἐψάνδρα*, ceteri libri fere *εὐσ' ἀνδρα*, unde *εὐσάνδρα* conficias, sed hoc minus aptum. — V. 6. *γυιόχαλιον* satis insolenter novatum vocabulum, cuius loco *χαλκόγχιον* exspectaveram. — V. 7. *ἀπάτωρ*, potius cum Salmasio scribendum, quam *ἀπάτωρ*, libri *ἀπάτωρ*. — *δίσενος*, Auratus *δύσενος*.

*) Nam quod Ioh. Tzetzes in *II. 68, 15* scribit: *τὸ δὲ στήτην ἢ γυνὴ εὐρηται παρὰ Θεοκρίτω ἐν τῷ βίωμῳ. Εἰμάρσενος μὲ στήτας ποίσις μέγαν*, nullius est momenti: reperit enim ille hoc carmen in Bucolicorum poetarum codice, ubi omnia poemata unius Theocriti nomen prae se ferebant. Item ad *Aram Dosiadae*, non ad Theocriti *Fistulam* referenda Eustathii de eodem re adnotatio ad *II. p. 21, 41*: *ἰστέον δὲ, ὅτι περιέγωγος τινὲς ἐπιβαλόντες Θεοκρίτου στήτην τὴν γυναῖκα εἰπόντος γραφόντων ἐν ταῦθα: διὰ στήτην ἐρίσαντες*.

— V. 8. *μόγησε* solus Ambrosianus alter (B 99) suppeditavit, ceteri *μόρησε*. — *ματρώπιτος* scripsi, libri geminant *φ*. — V. 12. *αἶξε νῶν ἰνῆας* scripsi (de dorica forma *νῆας* vid. *Et. M. 605, 25*), cod. P *θῶνξεν ἀνῆξας*, ceteri *αἶξεν ἀνῆξας*, unde Vossius *αἶξεν ἀν' ἰνῆας*, sed *αἶξεν* si sic diceretur, esset *petebat aram*, quod omnino alienum. — V. 14. *σύργαστρος ἐκδύς γῆρας* versus legi adversatur, coniecti *σουργαστρος ἀύτ' ὄν ἐκδύς*, ut *γῆρας* sit interpretamentum. — V. 15. *ἄλλινενντ*, si integrum est, significat Philoctetam aves vel feras irretire solitum esse, sed cod. Pal. *ἀεὶ λινενντ*, olim coniecti *ἀλλινενντ*, quod etiam Hecker proposuit. — V. 17. *Ἰλοραίσταν* scripsi, cod. P *Ἰνοραίσταν*, ceteri *Ἰλοραίστας* vel *Ἰλοραίστας*.

Besantinus, poeta prorsus ignotus, cui ionicam *Aram* tribui, secutus duorum codicum auctoritatem Vaticanam et Ambrosianam, in quibus *βησαντίνου βωμός* inscribitur: in *Anthol. Pal. (XV 25)* poemation adespoton fertur, nam nihil nisi *βωμός* ibi legitur; index *Anthol. P.* nihil nos iuvat, nam ibi una tantum *Ara Dosiadae* memoratur, errore manifesto, ut supra monui: in eodem vero indice *Ovum* tribuitur Besantino, atque reapse huius poemati et titulus et subscriptio in cod. Pal. Besantini nomen testificatur: nulla tamen ea in re codicis P est auctoritas, nam *Ovum Simmiae* esse supra vidimus: neque vero existimandum est, de auctore *Ovi* veterum grammaticorum indicia fluctuavisse, nam subscriptio *βησαντίνου ῥοδίων ωίων ἢ δοσιάδα ἢ σιμίλον· ἀμφοτέροι ῥόδιοι* manifestum librarii est additamentum, qui cum in libris poetarum nomina confusa essent, has varietates adnotavit. Nam cum olim haud dubie in singulis carminibus poetae nomen non solum primo versui additum, sed etiam in poematis sine iteratum esset, ordo autem carminum propter eam causam, quam supra significavi, a describentibus immutaretur, non mirum est, graves turbas exortas esse. Ita *Simmiae Ovum*, cum in aliis codicibus *Arae Dosiadae*, in aliis *Arae Besantini* subiunctum esset, facile potuit utrumque nomen in *Simmiae* locum se insinuare*).

* *) Principalis ordo carminum fortasse hic fuit, *Theocriti Syrinae, Dosiadae Ara, Besantini Ara, Simmiae Ovum, Securis, Alae*. Neque enim verisimile est ab initio *Simmiae* poematis

Igitur si Besantini nomen ab Ovo prorsus alienum est, etiam firmatur fides Vaticani et Ambrosiani codicum, qui Aram ionicam huic poetae vindicant: apparet enim etiam in Anthologia fuisse carmen figuratum, cui olim merito hoc nomen inscriptum fuerit: cum autem ceterorum poematum auctores non ignorentur, consecrarium est, hoc ipsum carmen, de cuius scriptore quaestio est, Besantini esse. Hoc certum, poetam qui ionico sermone usus Aram concinavit, Dosiadae exemplum secutum esse; nam v. 25 aperte doricam Aram respexit: atque hoc quoque argumento est, haec carmina a diversis poetis esse composita.

Sane de hoc poeta incerta omnia, nisi quod Theocriti et Simmiae aequalis fuisse videtur pariter atque Dosiadae. Quod Rhodius dicitur in Anth. Pal., credo librarii autoschediasma esse, ut permulta alia id genus in lemmatibus Antho-

diremta fuisse. Eiusmodi errores ne se insinuarent videtur a principio cautum esse: nam fuit olim in margine poetae nomen additum: velut in Theocriteis libris *Fistula Theocriti* in sinistra parte *θεόκριτος*, in dextra *πάν* exhibet, item Arae Dosiadae in sinistra parte *δοσιάδης*, in dextra *ἀπόλλων* adscriptum, in Simmiae Ovo in sinistra margine *σμμίος*, in dextra *ἐρμῆς* legitur. Animadversione imprimis dignum, dei alienius nomen additum esse, cui poematum illud quasi dedicatum sit. Ac Theocritus quidem *Fistulam* suam haud obscure *Pani* consecrat, vid. v. 11, neque inepte in compluribus libris titulus carminis exhibet *τῷ Πανί*, Theocritum autem hic quoque secutus est *Optatianus Porphyrius*. Item non obscurum, cur *Mercurii* nomen Ovo sit additum, quamquam poetae haudquam hoc propositum fuit, ac dissentiant homines nostri, quemadmodum *Salmasius* p. 161 dicit nonnullos interpretes credidisse, hoc *Oyum Dianae* a poeta offerri. Sed imprimis offendit, quod *Dosiadae Ara Apollinis* nomen ostentat, quamquam ab *Apolline* hoc poematum plano alienum; nam vana est *Salmasii* suspicio, qui v. 5 *Χρονίας ἀίρας* ad *Apollinem* referre voluit; et subscriptio cod. Pal. Musis dedicatum fuisse hoc carmen perhibet, quamquam ne hoc quidem commodum est. Musarum nomen convenientius *Arae Besantini*, quamquam ipse poeta haudquamquam significat, se *Musis* consecrare hoc poematum. *Optatianus* vero *Porphyrius*, qui *Besantini* carmen hoc imitatus est, aperte *Apollini* suam aram dedicavit:

Vides ut ara stem dicata Pythio
Fabre polita vatis arte musica.

logiae. Sane praeterea *Besantini* nomen comparet etiam in *Anthol. Pal. IX 118*, ubi leguntur *Theognidis* versus 526, 27:

Ῥωμαὶ ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

quibus versibus adscriptum est a m. sec. in rasura *βησαντί-
νου* (item ap. *Iriarte Catal. Bibl. Matr. 106*, et ap. *Planud. vett. edd. βιαντινίου*, nam *Θεόγνιδος* manifesta correctio est), at fuit olim ut videtur *καλλιὰ* (deinde tres praeterea litterae erasae): proximo epigrammati (*IX 119*) ad v. 2 pr. m. adscripsit τοῦ αὐτοῦ, sed manus 2 ad v. 1 addidit *καλλιὰ*, itaque apparet, utrumque epigramma olim *Palladae* tributum fuisse, correctorem autem *Theognidis* versus, qui sane a *Pallada* sunt alieni, *Besantino* adscripsisse: quae confusio quo pacto sit orta plane latet*.)

Omnino ipsum *Besantini* nomen insolentia offendit**): similitudinem quandam deprehendimus in *Helladii* patria, qui *Antinoeae* fuit natus, ut *Photius* *Bibl. 535, B 39* testatur: οὗτος ὁ συγγραφεὺς ὁ ταῦτα συνταξάμενος, γένος μὲν Ἀιγυπτίως ἦν, πόλεως δὲ τῆς Ἀντινόου ἢ ὡς αὐτὸς ἐπιγράφει *Βησαντινόου*, etenim ille vicus antea *Βῆσα* (*Bῆσσα*) vocaba-

*) *Salmasius* quod dicit *Besantini* nomen apud *Stobaeum* legi, haud dubie errat: ego nusquam reperi, neque ipse locum indicavit, nisi forte intellexit *Flor. CXVI 11*, ubi *Theognidis* illud distichon extat.

**) Itaque suspicetur aliquis, nomen *labis* haud immune esse, nam poterat ipsius poetae nomine oblitterato gentilicium, velut *βιανθηνοῦ*, a librariis, quibus *Helladii* cognomentum notum fuit, mutari; nam *Helladii chrestomathia*, quae iambicis versibus scripta fuit, adhuc usi sunt magistri *Byzantini*, atque vel omisso *Helladii* nomine *βησαντινον* breviter nuncupant, vid. *Et. M. 212, 49. 609, 1. 685, 56*. *Bisantie Propontidis* urbs, unde etiam *Phaedimus elegiographus* oriundus, de quo *Steph. Byz.*: ἀφ' ἧς *Φαίδιμος ἐλεγείων ποιητὴς βιανθηνοῦ ἢ ἀναστοιανῶς ἢ κρωονίτης*. Neque tamen de *Phaedimo* cogitandum, cuius quatuor epigrammata haud invenusta in *Anthologia* leguntur: nam ille saeculo secundo videtur adscribendus esse, si verum sum assecutus (vid. *Diar. Antiq. 1855 n. 21*). Omnino autem in re prorsus incerta coniecturis abstinerere satius est.

tur, haud dubie in honorem dei cognominis, quem Aegyptii colebant (vid. Ammian. Marc. XIX 12, de cuius oraculo fortasse scripsit Leo nescio quis, *περὶ Βησαίων*, vid. Suidas v. *Αἰών*), atque etiam vocabulum *βήσσιον*, quod *ποτήριον* interpretantur, Aegyptiae originis fuisse videtur (cf. Letronne Notices et Extraits des Manuscrits XVIII 2 196 not.), hinc Aegyptiorum nomina *Βησαῖς* et *Βησαϊτᾶς* descendunt^{*)}; neque tamen propterea adducor, ut insolens hoc *Βησαεντίον* nomen Aegyptium fuisse credam.

Hoc Besantini poematum, non Dosiadam, imitatus est Pubilius Optatianus Porphyrius, cuius carmen XXIV versibus constans (ap. Wernsdorf Poet. mih. II 379) inscribitur *ara Pythia*, sed titulus ab editoribus profectus.

Cum Theocritus, Simmias, Dosiadas in his technopaegniis dorica dialecto usi sint, mirum sane Besantium ionico sermone uti maluisse. Suspicio propterea iada adhibitam esse, quoniam ionici architecti, cum arae vulgo quadratae et aequilaterales essent, ad columnarum exemplum ararum speciem conformarent ac disparibus figuris variarent: hinc Nicomachus Arith. II, 16 (quem locum iam Salmasius adhibuit): *ἔτεροι δὲ τοὺς αὐτοὺς βομίσκους προσαγορεύουσιν ἀπὸ οἰκείας εἰκότος· οἱ γὰρ παλαιότεροι βομοί, μάλιστα δὲ οἱ Ἰωνικοί, οὔτε τὸ πλάτος τῷ βάθει, οὔτε συναμφοτέρα τῷ μήκει ἴσα ἔχουσιν, οὔτε τὴν βάσιν τῇ κορυφῇ, ἀλλὰ πάντῃ εἰσὶν ἐξηλλαγμένοι ταῖς διαστάσεσιν.* At Dosiadas, cuius ara ad eundem modum est delineata, dorica usus est dialecto.

V. 2. *κάχλης* scripsi, legebatur *κάχλη* vel *κάχλην*. — V. 3. *ὑποφοινίησι* scripsi, nisi *ὑποφοινίωσι* malis, vulgo *ὑπὸ φοινίησι*. — V. 4. *Ναξίης*, vulgo *Ναξίας*. — V. 7. *μητ' Ἀγούρου* dubitanter scripsi, nisi quis praeferat *Ἀχούρου*, quod ipsum suppeditat cod. Vatic. *μητ' Ἀχούρου*, schol. Vat. *ταρχούρου* (omisso *μητῆ*), cod. Pal. *μητῆ ταρχούρου*. Th. Struve in Annal. Antiq. 1847 n. 136 praeevit, sed *μητῆ ταρχού-*

^{*)} Reinisch (Pauly Encycl. v. Besa ed. 2) dicit Besae religionem ex Arabia ad Aegyptios propagatam, nomenque ipsum ex Semitarum sermone repetit.

ρου quod ille coniecit, metro adversatur: sane *Ἀγούρου*, regis Midae filium, solus Plutarchus, qui fertur, in libello Parallel. Graec. et Rom. c. 5 fide minime dignus auctor memorat, sed hic quoque in commenticiis narrationibus passim antiquae famae vestigia deprehenduntur. Praeterea olim suspicatus sum poetam scripsisse *μητῆ γλουρού πλίνθοις*, Phrygum vocabulo usum, quod servavit Hesychius: *γλουρός· χρυσός*, quocum componas glossam quae antecedit: *γλούρεα· χρύσεια, Φρύγες*, ita enim propter pallidum colorem videntur aurum appellavisse, nam *γλουρός* plane est quod Graeci *χλωρόν* dicunt, siquidem Phrygum sermo cum Graecorum lingua arctissima necessitate fuit coniunctus. Nunc utraque scriptura spreta malim *μητῆ Τάγρου πλίνθοις*, ut Tagrus mons intelligatur in Olisiponensi agro prope Tagum (de quo vid. Varro de re rust. II 1, 30); flumen auro abundabat, sed fortasse erant etiam in monte metalla, certe Besantino obscura sectanti licuit montem vice fluminis vicini appellare. Scholiastae nihil subsidii praebent, schol. Vatic. in ed. *ταρχούρου ἤρου χρυσοῦ· Τάγρου γὰρ ἔθνος, ἐν οἷς πολὺς χρυσός*. Scholiasta autem Palatinus: *ταρχουρος γὰρ ο χρυσός· ἢ λέξις περσικῆ*. Lagarde Abhandl. p. 227 *τάγρος* retulit in numerum vocum Persicarum^{*)}, sed nescio an ille secutus sit Salmasium, qui cum intellexisset *μητῆ ταρχούρου* ferri non posse, censuit ut versus legi satisfiat, certe *μητῆ τάγρου* legendum esse, sed deinde *μητῆ γ' αἰούρου* coniecit. — V. 10. *λαβοῦσα* scripsi, legebatur *λαβόντα*, Salmasius *λαβῶν τά*. — V. 13. *γηγενῆς* mihi de vitio suspectum est: *Οὐρανοῦ ἔκγονοι* non sunt Gratiae, ut scholiastae Pal. visum est, sed antiquiores Musae, Coeli et Terrae filiae, novem autem Iovis filias Terra prognatas esse nullus est auctor: minime igitur huic loco *εἰνὰς γηγενῆς* convenit. Conieci *πληγενῆς*, cf. Hesychius: *πληγενεῖς, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί*. Novem enim Musae apte poterant sorores priorum Musarum vocari, quamvis neque pater neque mater communis fuerit. — V. 21.

^{*)} Commentationem de reliquiis iuris eccles. Graecorum, in qua videtur Lagarde accuratius de hoc vocabulo exposuisse, non licuit inspicere.

Τμητιάδων scripsi, legebatur *Τμητιαδῶν* (Vat. cum schol. *ὑμητιδῶν*), at apes *Τμητιάδες μέλισσαι*, neque vero *Τμητιάδαι* dicantur. — V. 22. *σπονδὴν ἄδδην ἔθι* scripsi et distinxī, legebatur *σπονδὴν ἄδην ἔθι*, cod. Vat. *σπονδὴν ἄδδην* (schol. Vat. *ἄδδων*) ἔθι omisso δῆ, Ambros. haec verba sic scripta exhibet:

Πολὺ λαβροτέρην σπονδὴν ἄδδην.

Quod hic poeta, qui alias ternario versuum numero utitur, undecim dimetros iambicos, non duodecim inseruit*), seclit necessitate coactus: nam primoribus versuum litteris acrostichis conficitur**) *Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτεσι θύσειας*, ubi πολλοῖς ἔτεσι satis insolenter est dictum, quamquam Latini non solum vulgo dicere solebant *vixit annis, lude multis*

*) Etiam apud Porphyrium media pars Arae, qua parte species maxime est contracta, versibus duodecim constat, nisi forte Besantinus simul propterea versibus XI quam XII uti maluit, ut imparem numerum per omnia servaret: Dosiadas vero ubique parem numerum versuum secutus est; facile apparet poetas, cum idem argumentum aemulantes inter se tractarent, talia consulto variavisse.

**) Antiquissimum hoc acrostichidis exemplum, quod quidem ad nostram memoriam pervenit. Hoc artificium primum videtur usurpatum fuisse in oraculis, maxime Sibyllinis, de quibus Cicero de div. II 54 auctor est: haud inepte igitur Besantinus hic adhibuit, nam hoc technopaegniorum genus ad vaticiniorum similitudinem prope accedit, hinc scite Holobolus de Dosiadae Ara haec praefatur:

Ὅ τῆς Ἀθηνᾶς οὐτοσι βωμός, φίλοι,
Φοῖβον δ' ἀληθῶς Δελφικῆ τῆς Πυθία,
Δεινούς ἀνεῖσα λαβρινθώδεις λόγους.

Mox Alexandrini acrostichide usi sunt potissimum, ut scriptorum nomina ac librorum titulos ab oblivione vel mala fraude vindicarent, velut ostendit epigramma in Eudoxi institutiones, ubi versuum primoribus litteris geminatis commode provisum est, ne acrostichis animadversionem legentium fallat (vid. Poet. Lyr. p. 1281). Romae Ennius primus Graecorum exemplum secutus est (Cic. de div. II 54), postea alii multi, velut Aurelius Opillus (vid. Sueton. de gramm. c. 6) qui falso nomine *Opillus* perhibetur.

annis, ut tituli testantur, sed etiam probi latinistae auctores passim ad eundem modum dicunt, velut Cicero de Orat. III 35 Periclem scripsit *triginta annis praefuisse Athenis*. Rarissimum hominis nomen *Ὀλύμπιος*, quod si recte memini semel tantum legitur apud schol. Plat. Gorg. p. 352 ed. Bekk. *Ἀρχάγας δὲ πάλις Σικελίας . . . ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός*, nam *Olympium Nemesianum* poetam latinum, item inscriptionem ap. Iahn Spec. epigr. 27 *aeterna domus Olympiorum* et titulum Christianum apud Mommsen Insc. R. N. 5749 *Olympi vivas in Deo* sciens praetermitto. — Philiscus. Fr. 1. Hephæst. p. 53. — Fr. 2 idem p. 54.

Theocles. Athen. XI 497 C. cf. Hecker Philol. V 423. — V. 3. τὸ δίαρας recte P, vulgo τῶδὶ ζέρας, Porson κέρας τῶδ'. cf. G. Kramer de vasculis p. 127 in adn.

Melinnos. Stob. Flor. VII 13 *Μελινοῦς Ἀεσβίας εἰς Ῥώμην*, sic A, sed Schow edidit *Μελινοῦ ἢ μάλλον Ἡρόνη Ἀεσβία εἰς Ῥώμην*. Melinnus nomen verum esse testatur etiam Photius Bibl. in indice poetarum, quibus Stobaeus usus: Erinnae nomen ex temeraria librarii aliculus coniectura restitutum: patria poetriae latet, nam Lesbica vocatur propter genus poesis, quod sectabatur, fuit fortasse ex Italia inferiore oriunda. Dialectus carminis prorsus ambigua. — V. 2. *χρυσεομίτρα*, vulgo *χρυσεομίτρα*, A *χρυσεομίτρα*. Meineke voluit coniungere *Ἄρηος χρυσεομίτρα*, non recte, nam hoc epitheton Romae imprimis conveniens, atque ipse deinde in Addendis *χρυσεομίτρα* ὡς proposuit. — V. 3. *ναεῖς*, librorum corruptelae *ναίης* ostentant. — V. 6. *βασιλῆον* et v. 7 *κοιρανῆον* scripsi, vulgo *βασιλῆον* et *κοιρανῆον*. — V. 9. *κρατερῶ λεπάδνω*, vulgo *κρατερῶν λεπάδνων*, quod correxi. — V. 18. *μεγάλως*, A *μεγάλους*, displicet utrumque, fort. *μεγάροις* vel *μελάθροις*. — V. 20. *ἀπ' ἀνδρῶν* haud dubie corruptum, fortasse *ἀπ' ἀγρῶν* vel *ἀφουρῶν*.

Theodoridas. Fr. 1. Athen. XV 690 F. — V. 2 legebatur *οἶον ἀπ' . . . παδων*, quae redintegravi, Dobree *οἶον ἀπὸ λαμπάδων* (ita Schweighaeuser supplevit) tanquam librarii additamentum expunxit. — Fr. 2. Athen. VII 302 C. — V. 2. *διοιστρήσονται* Iacobs, libri δὲ *οἰστρήσονται*.

Euphronius Chersonesita. Fragmentum hoc legitur ap. Hephaest. 103, unde v. 1 et 2 in Dionysii librum de compos. verb. c. 4 pervenerunt. Integrum poetae nomen Strabonis libri exhibent VIII 382 *ὁ τὰ Πριάπεια ποιήσας Εὐφρόνιος*, apud Hephaest. vulgo legitur *παρ' Εὐφροῖωνι τῷ χερσονησίτῃ* (χερσονησιώτῃ), unde Meineke Euphor. p. 341 seq. Euphorionis nomen etiam Straboni reddere voluit, quamquam in Add. ipse de correctionis veritate ambigit: sed potius apud Heph. corrigendum *παρ' Εὐφροῖωνι*. Huc accedit quod Scholiasta cod. S p. 64, quamquam falsum nomen tuetur, tamen illam emendationem firmat, dicit enim: *Πριάπειον δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ Εὐφροῖων ὁ γραμματικὸς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔγραψεν εἰς Πριάπον τοῦτο τὸ μέτρον . . . ἰστέον δὲ, ὅτι τοῦτον τοῦ Εὐφροῖωνος γέγονεν ἀκροατῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, οὐ μόνον Ἀριστοφάνης τοῦ τοῦ Βυζαντίου, ubi non Ἀριστοφάνους τοῦ Βυζαντίου est scribendum, ut Westphalio visum, sed Ἀριστοφάνης ὁ Βυζαντίος, hunc enim grammaticum Euphronii disciplina usum esse testantur Suidas et Eudocia: Ἀριστοφάνης . . . μαθητῆς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου . . . πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ Διονύσιον τοῦ Ἰαμβου καὶ Εὐφροῖον τὸν Κορινθίου ἢ Σικωνίου, ubi iam R. Schmidt vidit Euphronium, Aristophanis comici interpretem dici. Integrum poetae nomen idem schol. S servavit p. 199 ed. 2 Gaisfordi, ubi Pliadis tragicæ poetae recensentur: *τινὲς ἀντὶ τοῦ Αἰαντιάδου καὶ Σωσιφάνους Διονυσιάδην καὶ Εὐφρόνιον τῆς πλειάδι συντάττονσιν*: hinc etiam supra p. 158, ubi vulgo legitur *εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὀμηρος νεώτερος, Σασίδεος, Ἀνκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, Διονυσιάδης, Αἰαντιάδης*, sed novissimum hoc nomen ES omittunt, potius legendum *Διονυσιάδης, Εὐφρόνιος*. Itaque Euphronius non tantum ludicra poemata scripsit, nam Priapeiorum princeps fuit auctor, sed etiam scenicae poesi operam dedit. Tragœdias scripsisse facile sumas, siquidem inter Pliadis poetas refertur, sed si legimus Athen. XIV 664 A de Machone ita iudicantem: *ἦν δὲ ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοῦς ἑπτὰ*, non prorsus a veritatis specie abhorret, nonnullos criticos etiam comicum poetam Septemtrionibus inse-*

ruisse: et comicæ poesis professio certe magis quam tragicæ cum hominis ingenio et studiis videtur convenire. Nunc sive Euphronii sive Euphorionis fabularum nullum superesse videtur vestigium; nam apud Athen. XI 503 A *Εὐφροῖων ἐν Ἀποδοῦσῃ* nunc ex Meinekii coniectura *Εὐφρων* est restitutum^{*)}. Hic Euphronius more illius sæculi non poeta solum, sed etiam grammaticus fuit; in primis veteris comœdiæ monumentis operam navavit, hinc non mirum quod et Aristophanes Byzantius et Aristarchus eius disciplina et consuetudine usi sunt. Quod apud Hephaest. Chersonesita dicitur, Meineke Aegypto oriundum esse idque ipsis his versibus confirmari sagaciter coniecit; ego ad Chersonesum, quod fuit promontorium agri Corinthiaci, refero, hinc Suidas *Κορινθίου ἢ Σικωνίου* nuncupat, quæ diversitas inde videtur repetenda esse, quod circa illud ipsum tempus (Ol. 134) Corinthus Sicyoniorum et Arati virtute in libertatem vindicata et Achaeorum foederi adscripta est, hinc etiam Macho, Euphronii aequalis, et Corinthius et Sicyonius dicitur, qui et ipse videtur in Corinthiorum agro natus esse^{**)}.

In ipsis versibus monendum est, post v. 1 fortasse nonnulla ommissa esse, nisi forte v. 2 scribendum *καὶ γὰρ ὁ δ'*. — V. 1. *ὦ τελεταί*, Meineke coniecit *ὦ τελέται* i. e. *ὦ τελεσταί*. — V. 2. *ἐξ εὐεργεσίας* satis obscurum, fortasse *ἐξ εὐηγεσίας*, ut Hemsterhusius et Ungerus coniecerunt.

^{*)} Euphron, non ignobilis poeta comicus, ætate suppar fuit Machoni et Euphronio, ut fabularum reliquiae arguunt: itaque subnata est coniectura, eundem tribus diversis nominibus appellari, *Εὐφρόνιος, Εὐφροῖδας, Εὐφρων*, quemadmodum apud Strabonem XIV 648 idem homo et *Σίμων* et *Σίμος* dicitur; nam quod Suidas Euphronem Atheniensem dicit, ipse haud dubie est commentus.

^{**)} Nauckium offendit patriæ hæc diversitas in duobus simul conspicua, itaque apud Suidam suspiciatur legendum esse: *καὶ Εὐφροῖον τὸν . . . (καὶ Μάχωνος) τοῦ Κορινθίου ἢ Σικωνίου*, sed hæc coniectura facile caremus. Quamquam possis diversitatem hanc etiam inde repetere, quod Corinthiorum urbe deleta Romani maximam partem agri Corinthiaci Sicyoniis tradiderunt.

Selencus. Athen. XV 697 D.

Heraclides. Athen. XIV 649 C.

Mesomedes. Tria carmina I. II. III, quae huic poetae vindicavi, leguntur in libris Musicorum Graecorum, ac vulgo Dionysio tribuuntur, poetae prorsus ignobili: sed iam Burette vidit tertium carmen Mesomedis esse, usus testimonio Ioannis Lydi, cuius fragmentum ex cod. Paris. 1630 a Boivino secum communicatum adhibuit (cf. Hasii proleg. ad Lydum p. XXX ed. Bonn.): ἐκ τῆς ἱστορίας Ἰωάννου τοῦ Φιλαδέλφειος: φασὶ γὰρ τὴν Νέμεσιν τὰ γλαφυρὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὸ ἔμπαιον τρέπειν, ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς τύχης, ὡς φησὶ Νουμῆσιος, τῶ ἑαυτῆς τροχῶ τὴν ἰσότητα ἐπάγουσαν· ὅθεν ὁ Μεσόδημος οὕτω πῶς πρὸς αὐτὴν· Τπὸ σοῦ τροχὸν ἄστατον ἀστιβῆ γαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχη (Mesomed. III v. 10. 11) quae fortasse Lydus ex Numenio descripsit, ut is poetae aetate supparis versus adhibuisse sit censendus. Iam inter carmen II et III tanta similitudo intercedit, ut utrumque poematum eiusdem poetae esse veri sit simillimum, itaque iam olim conieci Mesomedī etiam hymnum in Solem tribuendum esse, ut a Dionysio breviusculum tantum prooemium in Musam fuerit conditum. Verum nullus omnino fuit poeta Dionysius, cuius nomen errore manifesto translatum est ad haec carmina: praecedit enim in codicibus *εἰσαγωγή τέχνης μουσικῆς*, quam Bellermann edidit (Berol. 1841) tanquam Bacchii opusculum, *Βακχείον τοῦ γέροντος*: at Bacchii nomen ab hac institutione plane alienum, recte in margine cod. Neap. I *Διονυσίου* legitur: huius Dionysii nomen cum in libelli novissima parte, ut fieri solet, subscriptum esset, prono errore adhaesit tribus carminibus, quae in musicorum graecorum sylloge erant subiecta, adespota illa quidem, ut opinor; nec tamen diversorum poetarum carmina sunt, sed omnia Mesomedī attribuenda censeo; verum plura alio loco ea de re dicam.

Mesomedis carmen I. Olim suspicatus sum hoc carmen ex duobus breviusculis prooemiis (v. 1—4 et v. 5—9) coaluisse, quemadmodum etiam Hermannus existimavit duorum hymnorum exordia hic exhiberi, sed iam dudum istam suspicionem abieci.

Carmen II v. 1 seq. cf. Aristoph. Thesmoph. 39 seq., inscript. ap. Boeckh Corp. Inscr. Gr. III 6763, Luciani Tragodopod. 129: *Σίγα μὲν· αἰθὴρ νήνεμος ἔστω καὶ πᾶς ποδαγωγῶν εὐφραεῖτω*, ita enim scribendum, legitur vulgo *σίγα μὲν αἰθὴρ καὶ νήνεμος ἔστιν*. — V. 2. γὰ Hermann, legebatur γῆ. — V. 5. μέλλει γὰρ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν, Hermann ἐφ' ἡμᾶς, non recte, nam v. 5 et 6 dimetri acatalecti sunt, neque tamen, quod aliquis suspicetur, μέλλει γὰρ προσβαίνειν ἡμᾶς satisfacit; fortasse scripsit poeta μέλλει γὰρ πρόμος ἡμῶν φαίνειν, ut est apud Aristophanem: μέλλει γὰρ ὁ καλλιπῆς Ἀγάθων πρόμος ἡμέτερος. — V. 7. χιονοβλεφάρον, Emperius κνανοβλεφάρον, non recte, sed χροσοβλεφάρον haud ineptum. — V. 16. ἄλητα certa emendatione restitui, legebatur ἄνακτα. — V. 22 et 23 huc transtuli, vulgo leguntur post v. 14, cf. quae dixi in Mus. Rhen. IX 306 seq. — V. 29. σοὶ scripsi, legebatur οἶ. — V. 25. κόσμον, Emperius κῶμον.

Carmen III. V. 1—3, qui vulgo leguntur post v. 18, huc transtuli, nam manifestum est, hoc ipsum hymni esse principium: itemque suavit Hermann, cuius commentatione de Mesomede tunc carebam. Olim etiam v. 19 et 20 huc revocavi, sed hi quidem versus clausulae satis conveniunt. — V. 2. νυχίαν scripsi, legebatur νύκην, Hermann δεινὴν coniecit. — V. 3. Δίκας scripsi, vulgo Δίκαν. Post h. v. fortasse unus alterve versus interceptus, nisi praestat exordium versibus traiectis ita conformare:

*Νέμεσιν θεὸν ἄδομεν ἀφθίταν,
νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκας
νυχίαν, τανυσίπτερον, ἀμβόλιαν.*

— V. 8. ἔχθουσα δ' ὕβριν ὀλοῶν βροτῶν, Hermann versum deletum esse censet ἔχθ. δ'. ὕβριν τ' ὀλοῶν βροτῶν καὶ ἀτασθαλίαν ὑπερήφανον, fort. legendum ἔχθουσα βροτῶν δ' ὀλοῶν ὕβριν. — V. 15. νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ὄφρον κατὰ Bellermann, legebatur νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κατὰ ὄφρον. — V. 16. Fortasse cum Hermann scribendum ζυγὸν ἐν μετὰ χ. πο. — V. 19. μεγαλοορίαν, fort. μεγαλαγο-

ρίαν, quae scripturae varietas etiam apud Eurip. Phoeniss. 190 reperitur. — V. 20. *Νεμίσσεως* cancellis sepsi, subscriptum olim fuit τέλος ἕμνον Νεμίσσεως, unde alienum vocabulum se insinuavit et aliam vocem germanam de sede sua removit: sed emendatio versus incerta, conieci ἐφορῆς κατὰ Τάρταρον εὐρύν. Ceterum cum hoc Mesomedis hymno componas Ammianum Marcellinum XIV 11 p. 74 ed. Ernesti.

Carmen IV, quod vitri inventionem illustrat, extat Anth. Plan. 323. V. 1 et 2 graviter corrupti, conieci:

Ἐξ ὄρους ἐκόμισε κόψας
ἕλον ἐργάτας ἀνήρ.

Hermannus, qui non recte totum carmen in tetrametros redigere conatus est, ἕλον ἀνεκόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνήρ ποτε scripsit. — V. 5. ὁποῖα scripsi, atque ita Hermannus, legēbatur οἶα. — V. 7. ἐκπυρομένη scripsi, legebatur ἐκπυρούμενος vel ἐκπυρομέναισι. — V. 13. χειλέων, Iacobs χηλέων coniecit, quod ipse quoque suspicatus sum, sed non satis dialecto carminis convenit. Post haec plura intercidiisse apparet.

Carmen V, quod aenigma de Sphinge proponit, extat Anth. Pal. XIV 63. — V. 1 et 2. Ἐρπονσα, βεβῶσα, ποτωμένα [κούρα], νόθον ἕγνος ἀειρομένα δρομάς [λέαινα] scripsi, atque ita iam Hermannus, cuius commentationem nunc demum nactus sum, in cod. P est Ἐρπονσα, πετωμένα, βεβῶσα κούρα, v. ἔ. ἀραμένα δρομαία λέαινα. Post hos versus sequuntur in cod. v. 9—11 πτερόεσσα . . . δράκων, quos in novissimum locum transtuli, nam his versibus manifesto griphi recondita sententia aperitur, itaque ab hoc plane alieni: Hermannus tamen hoc non fuit offensionem. — V. 3. ἀπέτρεχεν, Hermannus ἐπέτρεχεν, fortasse recte. — V. 5. κούρα, legebatur κόρη. — V. 6 aperte vitiosus, sententiae institutae conveniret κεφαλαῖς δ' ἀπ' ἀνευθε βρέμουσα θήρ, Hermannus κεφαλαῖς δ' ἄτερ ἔσκε. Deinde aliquid interceptum esse significavi, dixerat poeta: *alas habebat ut avis, caudam ut serpens.*

Gnosticorum cantilena legitur apud Origenem adv. Haeret. V 10: Ταῦτα μὲν οὖν ἐκ πολλῶν ὡς ὀλίγα παρεθέμεθα: ἔστι γὰρ ἀνεπίδητα τῆς μωρίας ἐπιχειρήματα ὄντα

φλῦαρά καὶ μανιάδη: ἀλλ' ἐπειδὴ δυνάμει τὴν ἄγνωστον αὐτῶν γνώσιν ἐξεθέμεθα, καὶ τοῦτο ἔδοξε παραθεῖναι ψαλμὸς αὐτοῖς ἐσχεδίασται οὕτως (legas αὐτοσχεδίασται οὕτως), δι' οὐ πάντα [αὐτοῖς] τὰ τῆς πλάνης μυστήρια δοκούσι διὰ ἕμνον ἀεὶ δοῦν (sort. διυμνωδεῖν) οὕτως: Νόμος ἦν κτλ. Ipsum carmen subilicio, quemadmodum in codice legitur, sed interpretamenta, quibus foede interpolatum esse non perspexerunt critici, cancellis circumscripti:

Νόμος ἦν γενικός [τοῦ παντός ὁ] πρώτος νόμος·
ὁ δὲ δεύτερος ἦν [τοῦ πρωτοτόκου] τὸ γυθὲν χάος.
τρίτη ψυχή δ' ἔλαβεν [ἐργαζομένην] νόμον.
διὰ τοῦτο ἔλαφον [μορφὴν] περιειμένην
5 κοπιᾷ θανάτῳ μελέτημα [κρατουμένην].
ποτὲ βασιλείαν [ἐχοῦσα] βλέπει τὸ φῶς,
ποτὲ δ' εἰς ἔλαιον ἐρομένη κλαίει,
ποτὲ δὲ κλαίεται χαίρει,
ποτὲ δὲ κλαίει κρίνεται,
10 ποτὲ δὲ κρίνεται θνήσκει,
ποτὲ [δὲ] γίνεταί [ἀνέξοδος] ἢ μελέα κακῶ
λαβύρινθον εἰσηλθε πλανωμένη
εἶπεν διησοῦς ἐσὸρ πάτερ
ζήτημα κακῶν ἐπὶ χθόνα
15 ἀπο σῆς πνοῆς ἐπιπλάζεται.
ζητεῖ δὲ φυγεῖν τὸ πικρὸν χάος,
καὶ οὐκ οἶδε πῶς διελύσεται.
τούτου με χάριν πέμψον, πάτερ·
σφραγίδας ἔχων καταβήσομαι,
20 αἰᾶνας ὅλους διοδεύσω,
μυστήρια πάντα διανοίξω,
μορφὰς δὲ θεῶν ἐπιδείξω.
[καὶ] τὰ κεκρυμμένα τῆς ἀγίας ὁδοῦ
γνώσιν καλέσας, παραδώσω.

V. 3. τρίτατον, cod. τρίτη, correxit Miller. — ib. ἔλαφον scripsi, cod. ἔλαβεν. — V. 4. τάφον scripsi, cod. ἔλαφον. — V. 5. θανάτου scripsi, cod. θανάτω, sed nescio an praeterea μελετήματι vel μελετήμασι sit corrigendum. —

V. 6. *ποτὲ μὲν* Miller, cod. *ποτὲ*. — *ib.* *βασίλεια* scripsi, quod est in codice *βασίλειαν ἔχουσα*, germani vocabuli est interpretamentum. — V. 7. Miller scripsit *εἰς ἔλεον ἐρριμμένη*, ego v. 7—10 restituere nequeo. — V. 11. *κακῶν* et v. 12 *εἰσῆλθε* Miller, cod. *κακῶ* et *εἰσῆλθε*. — V. 13 et 14 hoc loco inserui, in codice leguntur post v. 17. — V. 14 *οὐκ οἶδεν ὅπως* Miller, cod. *καὶ οὐκ οἶδε πῶς*. — V. 15 emendavit Miller. — V. 16. *ἴαμα* scripsi, cod. *ζήτημα*, fuit opinor scriptum *ζήτησι* *ἴαμα*. — *ib.* *ὅτ' ἐπὶ* scripsi, cod. *ἐπὶ*. — V. 17. *πνοιῆς*, cod. *πνοῆς*. — V. 19 et 20 fortasse traiciendi sunt:

*μυστήρια πάντα δ' ἀνοίξω,
αἰῶνας ὅλους διοδεύσω.*

πάντα δ' ἀνοίξω Miller, cod. *πάντα διανοίξω*. — V. 24. *τελέσας* emendavi, cod. *καλέσας*.

CORRIGENDA.

In *Alcmanis* fragmento 16. quod legitur p. 348 seq., chartae Parisinae exemplo examinato licuit nonnulla certius restituere vel probabilius emendare, de quibus dictum est in Addendis ed. maj. p. 1378 seq. Hic vero potissima repetere par est. Pag. I v. 2 *καμουσιν*, scribendum *καμῶσιν*, v. 15 *ἀλιά*, legas *ἀλικάν*. — Pag. II v. 7 seq. *ὄνπερ ἀμιν Ἀγιδῶ μαρτυρεται· Φαένων ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινὲν οὔτε καμῆσθαι νιν ἅ Κλεινά Οὐδ' Ἄως ἐγ.* corrigendum:

*... ὄνπερ ἀμιν
Ἀγιδῶ μαρτυρεται
Φήσιν· ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινὲν
οὔτε μωρᾶσθαι νιν κτλ.*

— V. 12. *ἐμπρεπῆς*, scribendum *ἐμπρεπῆς*. — V. 14. *Καιρὸν* alienum, quid delitescat incertum; at ibidem *καυαχά(π ο)δᾶ* legendum, non *καυαχάδᾶ* (*θέορτα*). — V. 15 in charta nova pericopa non hoc versu, sed proximo (v. 16) inchoatur. — V. 20. *ἀρσῆς ἀκήρατος*, fuit potius plane *χρυσός (ῶς) ἀκήρατος*. — V. 26 in charta hic nova pericopa inchoatur. — V. 28. *νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἀπ' ἰσχυρῶν ἀστρον κτλ.* Locum certa emendatione redintegrare licuit:

*νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
ἀστρον ἀντιρομῆναι μάχονται.*

— Paginae III reliquiae prorsus incertae.

INDEX.

Poetae Elegiaci.

	Pag.	
I. Callinus	1	2
II. Tyrtæus	2	7
III. Asius	8	
IV. Pisander	8	
V. Mimnermus	8	12
VI. SOLON	12	23
VII. Cleobulina	23	
VIII. Aesopus	24	
IX. Demodocus	24	25
X. Phocylides	25	27
XI. Pseudophocylidea	28	35
XII. Xenophanes	35	38
XIII. THEOGNIS	38	92
XIV. Hipparchus	92	
XV. Pigres	93	
XVI. Epicharmus	93	
XVII. Aeschylus	93	94
XVIII. Sophocles	94	
XIX. Ion	95	97
XX. Melanthius	97	
XXII. Hippo	97	
XXIII. Empedocles	98	
XXIV. Dionysius Chalens	98	99
XXV. Euripides	99	100
XXVI. Thucydides	100	
XXVII. Alcibiades	101	
XXVIII. Agathon	101	
XXIX. Euenus	101	102
XXX. Critias	103	105
XXXI. Iophon	105	
XXXII. Socrates	106	
XXXIII. Antimachus	106	107
XXXIV. Plato	107	112
XXXV. Simmias Thebanus	113	
XXXVI. Zeuxis	113	

	Pag.	
XXXVII. Parrhasius	114	
XXXVIII. Praxiteles	114	
XXXIX. Dionysius minor	115	
XL. Mamerus	115	
XLI. Astydamas	115	
XLII. Philiscus	116	
XLIII. Aphareus	116	
XLIV. Spensippus	116	
XLV. Demosthenes	116	
XLVI. ARISTOTELES	116	126
XLVII. Cleon Siculus	126	
XLVIII. Crates	126	130
XLIX. Theocritus Chius	130	
L. Menander	130	
LI. Hedyle	131	
LII. Philetas	131	133
LIII. HERMESIANAX	134	137
LIV. Timon	138	
LV. Alexander Aetolus	139	141
LVI. Aratus	141	
LVII. Archelaus	141	142
LVIII. CALLIMACHUS	142	163
LIX. Philostephanus	164	
LX. Eratosthenes	164	165
LXI. Phanocles	165	166
LXII. Nicander	166	167
LXIII. Ptolemaeus	167	
LXIV. Agathyllus	168	
LXV. Bntas	168	
LXVI. Simylus	168	169
LXVII. Parthenius	169	170
LXVIII. Pancrates	171	
LXIX. Zenothemis	171	
LXX. Mythica	171	175

Iambographi.

I. ARCHILOCHUS	179	193
II. SIMONIDES AMORGINUS	193	200
III. HIPPONAX	200	209
IV. Ananius	210	211
V. Diphilus	211	
VI. Hermippus	211	
VII. Seythinus	212	

	Pag.
VIII. Herodas	213-214
IX. Cercidas	214-215
X. Aeschrio	215-216
XI. Phoenix	217-219
XII. Apollonius Rhodius	219
XIII. Charinus	219
XIV. Parmeno	220
XV. Hermias	229
XVI. BABRIUS sylloge prior	221-229
XVII. BABRIUS sylloge alter	290-342

Poetae Melici.

I. Eumelus	345
II. Terpander	345-346
IV. ALCMAN	346-360
V. Arion	360-361
VI. SAPPHO	361-375
VII. Erinna	375-376
VIII. ALCAEUS	376-387
IX. Pittacus	387
X. Bias	387-388
XI. Chilo	388
XII. Thales	388
XIII. Cleobulus	389
XIV. Echembrotus	389
XVII. STESICHORUS	390-395
XVIII. IBYCUS	395-398
XIX. ANACREON	399-413
XX. ANACREONTEA	413-436
XXII. Lasus	437
XXV. Telesilla	437
XXVI. SIMONIDES	437-469
XXVII. Timocreon	469-471
XXIX. Corinna	471-473
XXX. Lamprocles	473-474
XXXI. Pratinas	474-476
XXXII. Phrynichus	476
XXXIII. Dingoras	477
XXXV. Cydias	477
XXXVI. Praxilla	478
XXXVII. BACCHYLIDES	479-488
XXXVIII. Melanippides	488-490
XL. Ariphron	490-491

	Pag.
XLI. Licymnius	491-492
XLII. PHILOXENUS	492-497
XLIII. TIMOTHEUS	498-500
XLIV. TELESTES	501-503
XLVI. Lycophronides	503-504
XLVII. Castorio	504
XLIX. Cleomachus	504
L. THEOCRITUS	506-510
LI. SIMMIAS	511-516
LII. DOSIADAS	517
LIII. BESANTINUS	518
LIV. Philiscus	519
LV. Theocles	519
LVI. MELINNO	520
LVII. Theodoridas	520-521
LVIII. Euphronius Chersonesita	521
LIX. Seleucus	521
LX. Heraclides	521
LXI. MESOMEDES	522-524
LXII. Gnosticorum cantilena	525

Scolia, Carmina Popularia, Fragmenta
adespota.

Scolia	526-531
Carmina Popularia	531-539
Fragmenta adespota	539-554

I.
CALLINUS.

I. [1.]*

Μέγρις τεῦ κατάκεισθε; κόντ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδέισθ' ἀμφιπερικτίονας,
ᾧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἅταρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * *

καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5
τιμῆν τε γὰρ ἔστι καὶ ἀγλαῶν ἀνδρῶν μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅπποτε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ', ἀλλὰ τις ἰθύς ἴτω 10
ἔγγος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιννυμένον πολέμου.
οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φνεῖν εἰμαρμένον ἔστιν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθηνάτων.
πολλάκι δηϊότητα φνεῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων 15
ἔργεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου
ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τόν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
 θυήσκουτος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
 20 ὡσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦθος ἑών.

II.

TYRTAEUS.

I. ETNOMIA.

2. [1.]

Αὐτός γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
 οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

* 3.

Ἄ φιλοχορηματία Σπάρταν ὀλει, ἄλλο δὲ οὐδέν.

* * * * *

ὦδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 χρυσοκόμης ἔχρη πίνος ἐξ ἀδύτου.

4. [2.]

Φοῖβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἰκαδ' ἐνεικαν
 μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπειτα·
 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
 οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
 5 πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἀνδρας
 εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους

μυθεῖσθαι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
 μηδ' ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει (τι κακόν),
 δῆμον τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
 Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν ἀνέφηγε πόλει.

10

5. [3. 4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
 ὃν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,
 Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
 ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκα ἔτη
 5 ναλεμέως αἰσί, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 αἰχητὰ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
 εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πλοῖνα ἔργα λιπόντες
 φεύγον Ἰθαμαίων ἐκ μεγάλων ὄρεων.

6. [5.]

Ὅσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
 δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
 ἡμῖσιν παντὸς ὄσου καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. [5.]

Δεσπότης οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
 εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχρη θανάτου.

II. (ΤΠΟΘΗΚΑΙ)

10. [6.]

Τεθνήμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
 ἀνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
 τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πλοῖνας ἀγροῦς
 πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
 5 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.

5

ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἴκηται
 χρημοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στρυγερῇ πενίῃ,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
 10 πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται.
 εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένου οὐδέμ' ὄρη
 γίγνεται, οὐτ' αἰδῶς οὐτ' ὄπισ οὐτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυχῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβον,
 ἀλλὰ μέγαν ποιείσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἐρατῆς ἠβῆς ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 30 ζῶς ἑῶν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσῶν.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβᾶς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηρικθῆεις ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

11. [7.]

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ', οὐπὼ Ζεὺς ἀγένην λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθύνει δαιμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ' ἐχέτω,

ἐχθρὸν μὲν ψυχῆν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας 5
 κῆρας ὁμῶς ἀνάγεις ἠέλλοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρυῶντος ἐργ' ἀδδῆλα·
 εὖ δ' ὀργῆν ἰδέητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ θαμὰ φευγόντων τε διωκόντων τε γέγενσθε,
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἤλάσατε. 10
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' ἀντοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σωῦσι δὲ λιὼν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετῆ.
 οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα, 15
 ὅσσ' ἦν αἰσχρὰ πέδη, γίγνεται ἀνδρὶ κακῷ.
 ἄγαλέον γὰρ ὀπίσθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δήφ' ἐν πολέμῳ·
 αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυσ κακκείμενος ἐν κονίησιν
 νότον ὀπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος. 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβᾶς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηρικθῆεις ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστροὶ καλυπόμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν ἀντοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ
 ἢ ξίφει οὐτάξων δήλον ἀνδρ' ἐλέτω· 30
 καὶ πόδα παρ' ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ'
 ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κνήην κνήῃ
 καὶ στέρνον στέρνῳ πέπλημένος ἀνδρὶ μάχεσθω,
 ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἔλαιν.
 ὑμεῖς δ', ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35

πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χειμαδίοις,
 δούρασι τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἰστάμενοι.

12. [8.]

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιδείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Θρηῆκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φνὴν χαριέστερος εἴη,
 πλουτοῖη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ μάλιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν Θυρίδος ἄλκῆς·
 10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαῖ μὲν ὄρῳν φόνον αἱματόεκτα
 καὶ δῆϊων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος,
 ἢ δ' ἀρετῆ, τόδ' ἀεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἀριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰσχυρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθεται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρῆστώς·
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τροχέας, σπουδῇ τ' ἐσχεθε κῆμα μάχης·
 ὅς δ' αὐτ' ἐν προμάχοισι πεσῶν φίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἄστν τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,
 25 πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ γέροντες,

ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω. 30
 οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρναμένον τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θούρος Ἄρης ὀλέσῃ.
 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα ταυηλεγέος θανάτοιο, 35
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τεργνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Ἀἴδην·
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40
 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτὸν
 εἴκουσ' ἐκ χώρης οἳ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄχρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθίεις πολέμον.

III. EMBATHPIA.

15. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἐνάνδρου
 κοῦροι πατέρων πολιτῶν,
 λαῖᾶ μὲν ἴτην προβάλεσθε,
 δόρῳ δ' ἐντόλμῳ [βάλλετε]
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς· 5
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶ Σπάρτα.

* 16. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἐνοπλοὶ κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρσος
 κίνασιν.

III.

ASIUS.

Χολός, στιγματίας, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
 ἤλθεν κνισσοκόλαξ, εὔτε Μέλῃς ἐγάμει,
 ἄκλητος, ζωμοῦ κεχορημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἦρος εἰστήκει βορβόρον ἐξαναδύς.

IV.

PISANDER.

Ἄνδρ' ἄνδρ' Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἕκπ' δὲ Πόδαργος,
 καὶ κνὴν Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβῃς
 Θεσσαλός, ἐν Κρήτης, Μίγνης γένος, Αἰμονος υἱός,
 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν Ἄρη συνάγων.

V.

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. [1.]*

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τεργνὸν ἄτερο χρυσῆς Ἀφροδίτης;
 τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ἔσθ' ἦβης ἄνθεα γίγνεται ἀργαλέα
 ἀνδράσιον ἢ δὲ γυναῖξιν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ 5
 γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τίθει,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακὰ τέρονσι μέριμναι,
 οὐδ' ἀγὰς προσορῶν τέρεται ἡελίου,
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναῖξιν·
 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός. 10

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φῦει πολυανθέος ὄρη
 ἕαρος, ὅτ' αἰψ' ἀγῆς αὔξειται ἡελίου,
 τοῖς ἱκελοὶ πῆχυνον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἦβης
 τεροπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν 5
 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήμασι μέλαιναί,
 ἢ μὲν ἐχουσα τέλος γῆραος ἀργαλέον,
 ἢ δ' ἐτέρη θανάτου· μινυνῆται δὲ γίγνεται ἦβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίθναται ἡέλιος·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,
 αὐτίκα τεθνήμεναι βέλτιον ἢ βίωτος· 10
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τροχούται, πενήτης δ' ἐργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδευέται, ὦντε μάλιστα
 ἰμείρων κατὰ γῆς ἐργεται εἰς Ἄϊδην·
 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν 15
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ δίδοι.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὄρη,
 οὐδὲ πατήρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεὺς
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ἥγιον ἀργαλέον.

Die Jugend - ein [3] ...

(*Ἀντίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ὄρει ἄσπετος ἰδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἔσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὠφελεν εἶναι*)
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
5 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τίθει ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμούς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

*Αἰ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν
ἐξημονταίτη μοῖρα κίχρη θανάτου.*

7. [7.]

(*Μῆτε τίνα ξείνων δηλεύμενος ἐργασί λυγροῖς
μῆτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος εἶναι*)
τὴν σαιτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

*Ἀληθείη δὲ παρῆστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.*

9. [12.]

*Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστν λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
ἔς δ' ἑρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἔξομεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἠγεμόνες·
5 κείθεν δ' αὐτ' Ἄλεντος ἀπορνούμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.*

11. [10.]

*Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων
ἔξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελλῇ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὀκεανοῦ καλὸν ἔκοντο ῥόον,
* * **

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκίος Ἥελλιοιο 5
*ἀκτίνες χρυσέω κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὀκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἴν' ὄχητο θεῖος Ἴησων.*

12. [9.]

*Ἥελιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἥματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ ἀντῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
Ὀκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἶδαναβῆ* 5
*τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοίλῃ, Ἥφαίστον χερσὶν ἔλληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἔστασ', ὄφρ' Ἥως ἠριγένεια μόλῃ* 10
εὐθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος νῆος.

14. [13.]

*Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
τοιοῦ ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
Ἀνδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἐρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην
τοῦ μὲν ἄρ' οὐποτε πάμπαν ἐμείψατο Παλλὰς Ἀθήνη 5
δριμὺν μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματοέντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πυκνὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσεν.*

οὐ γὰρ τις κείνου δήτων ἐτ' ἀμεινότερος φῶς
 10 ἔσκειν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
 ἔργον, ὅτ' ἀγγῆσιν φέρετ' ὠκέος ἡελίου.

VI.

SOLON.

ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.]*)

Αὐτὸς κήρξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμίνος,
 κόσμον ἐπέων ᾠδῆν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

2. 3. [12.]

Εἶην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινῆτης
 ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος
 αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο
 Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

5 Ἴομεν εἰς Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
 ἱμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἰσχρὸν ἀπώσόμενοι.

(ΤΠΟΘΗΚΑΙ ΕἰΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.)

4. [13.]

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται
 αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων
 τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὄβριμοπάτρῃ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ χεῖρας ὑπερθευ ἔχει
 5 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachisanae.

ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
 ὄβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ

10

πλουτοῦσιν δ' ἄδίκους ἔργμασι πειθόμενοι

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσουνται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἔοντα,
 15 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
 τοῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
 ἢ στάσις ἐμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοῦτ' ἐπεγείρει,
 20 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ἄλεσεν ἡλικίην.

20

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρῶχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ τῶν δὲ πενυχῶν
 ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν

25

πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελλοῖσι δεθέντες,
 καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρονσι βία.
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ,
 αὐλοῖ δ' ἐτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 30 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέσθορον, εὖρος δὲ πάντως,

30

εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυγῷ ἢ θαλάμῳ.
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει,
 εὐνομία δ' εὐκόσμη καὶ ἄγρια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θάμα τοῖς ἀδίκους ἀμφιτίθησι πέδας
 35 τραχέα λειαινει, πανεὶ κόρον, ὄβριον ἀμανροῖ,

35

ἀναΐνει δ' ἄτης ἄνθεα φρούμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς ὑπερήφανα τ' ἔργα
 πρᾶννει, παύει δ' ἔργα διχοστασίας,
 παύει δ' ἀργαλέης ἐριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 40 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινύτια.

δ. [14.] Solons Verfassung

Λήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
 τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεξάμενος
 οἱ δ' εἶχον δυνάμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν
 5 ἔσθην δ' ἀμφιβαλῶν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οὐκ εἶας οὐδετέρους ἀδίκως.

6. [15.]

Λήμος δ' ὦδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἐποίτο,
 μήτε λίην ἀνεθείς μήτε πιεζόμενος.

7. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

8.

Τίττει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἐπῆται.

δ. [17.] Gammeli thoren hi Anketen

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάξης,
 βροντῆ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς
 ἀνθρώπων δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὀλλυταί· εἰς δὲ μονάρχου
 δῆμος ἀδριῆ δουλοσύνην ἐπεσεν
 5 λείως δ' ἐξείρανε οὐ βᾶδιον ἔστι κατασχεῖν
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρῆ περὶ πάντα νοεῖν.

10. [18.]

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βραῖος χρόνος ἀστοῖς,
 δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

11. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέσθην κακότητα,
 μὴ τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠΰξήσατε ἡύματά δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην
 ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχρυσι βαίνει, 5
 σύμπασι δ' ὑμῖν κούφος ἔνεστι νόος
 εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

12. [17.]

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται ἦν δέ τις αὐτὴν
 μὴ κινῆ, πάντων ἔστι δικαιοτάτη.

(ΤΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.)

13. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένῳ
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθὴν
 εἶναι δὲ γλυκὴν ὦδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν, 5
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρήματα δ' ἱμεῖρα μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
 πλοῦτον δ' ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφὴν 10
 ὄν δ' ἀνδρες τιμῶσιν ὑπ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἐρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἐργμασι πειθόμενος

οὐκ ἐθέλων ἔπεται ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾶ
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπλήρης δὲ
 ὥστ' ἀνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠριυός, ὃς πάντου πολυζύμονος ἀτρογγέτιο
 20 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰάνει
 οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὐτίς ἐθήκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πτόνα γαίαν
 καλόν, ἅτῃ νεφέαν οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 25 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκίστῳ,
 ὡσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὄξυχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἔλεληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρών
 θυμὸν ἔχη, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγῳσιν
 30 αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη,
 ἤλυθε πάντως αὐτίς ἀνάτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ὧν ὀπίσω.
 θνητοὶ δ' ὠδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε·
 ἐν δήειν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου
 χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγιῆς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 [ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
 40 καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·]
 εἰ δὲ τις ἀχρήμων, πενήτης δὲ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶν χρήζων οἰκαδὲ κέρδος ἄγειν

ἰχθυόειτ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλέοισιν, 45
 φειδωλήν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνειω
 ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίον· 50
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθεὶς,
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
 ἄλλον μάντιν ἐθήκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55
 οὔτε τις οἰωνὸς ἴσεται οὔθ' ἰερά·
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
 ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλὰκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
 κούκ ἂν τις λύσῃτ' ἤπια φάρμακα δούς· 60
 τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κινώμενον ἀργαλείαις τε
 ἀψιάμενος χειροῖν αἴψα τίθησ' ὑγιῆ.
 Μοῖρα δὲ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
 δῶρα δ' ἄφνικα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δὲ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, 65
 ἢ μέλλει στήσῃν χρήματος ἀρχομένον·
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
 εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
 συντυχίην ἀγαθῆν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης. 70
 πλοῦτον δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κέεται·
 οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὄπασαν ἀθάνατοι·
 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὀπίταν Ζεὺς 75
 πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρ οὐδὲίς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροί
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἡέλιος καθορᾷ.

15. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

16. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

17. [9.]

Πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρώποισιν.

18. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΤΗΡΟΝ.

19. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολιοῖσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
τῆνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νῆσου
ἄσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
5 οἰκισμῶ δ' ἐπὶ τῶνδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάξοι
ἑσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

20. [21.]

Ἄλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἐτι πείσειαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαίρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,

καὶ μεταποιήσον, Λιγναστάδῃ, ὧδε δ' ἄειδε·
Ὅ γδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

21. [21.]

Μηδέ μοι ἄγλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
ποιήσαιμι θανῶν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

22. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρός ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἀμαρτινῶφ πείσεται ἡγεμόνι.

23. [2.]

Ὅλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀργεῦνται καὶ ξένος ἄλλοδαπός.

24. [5.]

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν ὄτω πολὺς ἀργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστροί τε καὶ πλευρῆς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
5 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπήν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
ἧβης· σὺν δ' ὄρη γίνεται ἀρμόδια.
(ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄλδω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαθείας
10 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχομένον.)

25. [1.]

Ἔσθ' ἧβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμεύων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

26. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενεῖς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέω, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

27. [3.]

Jahnertchen

Παῖς μὲν ἄνηβος ἑὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
φύσας ἐβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτούς,
ἤβης ἐκφαίνει σήματα γεινομένης·
5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένῳ ἔτι γυῖων
λαχνοῦται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μὲγ' ἄριστος
ισχύν, ἦντ' ἀνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ὄριον ἀνδρα γάμον μεμνημένον εἶναι
10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μὲγ' ἄριστος
ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
15 τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίην·
τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτούς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἑὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

EPII.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

IAMBOS.

Τετράμετρα.

Πρὸς Φῶκον.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ κατηφάμην, μίανας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

33.

Οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἔσθλα γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀρασθεῖς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ δ' ἀμαρτῆ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς·
ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἀφθονον λαβῶν 5
καὶ τυραννέυσας Ἀθηναίων μῦνον ἡμέραν μίαν,
ἄσκός ὕστερον δεδάσθαι κάπιτετριφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρῶσιν πάντες ὥστε δήϊοι.

35.

Ἄ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἦνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Τοῖμετρα.

36. [25.]

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων

ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 ὄρους ἀνείλον πολλαχῆ πεπηγότας·
 5 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
 ἀνήγαγον προθέοντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
 χρησμὸν λέγοντας, γλώσσαν οὐκέτ' Ἀττικῆν
 10 ἴεντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἥδη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
 ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 15 ἔρεξα καὶ διήνυσ' ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
 εὐθτεῖαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκλήμων ἀνήρ
 20 οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὔτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταράξας πῖαυ ἐξέλη γάλα.

37. [25.]

* * * Εἰ γὰρ ἤθελον
 ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἦνδανεν τότε,
 αὐθις δ' ἂ τοῖσιν ἀτέροις δράσαι, διὰ
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἠδ' ἐχηρώθη πόλις.
 5 τῶν οὐνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυζεύμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

38. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
 οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
 γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων

ἄπεισιν οὐδέν, οὔθ' ὅσ' ἀνθρώποισι γῆ
 φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

5

39.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
 οἱ δ' ὄξος.

MEΛΗ.

42. [27.]

.....

Πεφυλαγμένος ἄνθρωπος ἕκαστον ὄρα,
 μὴ κρυπτόν ἔχων ἔγχος κραδίη
 φαιδρῷ σε προσεννέπη προσώπῳ,
 γλώσσα δὲ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρονὸς γεγωνῆ.

VII.

CLEOBULINA.

1.

"Ἄνθρωπος εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2.

"Ἄνθρωπος εἶδον κλέπτοντα καὶ ἑξαπατῶντα βιαίως·
 καὶ τὸ βλάβειν οὕτω δικαιότατον.

VIII.

AESOPUS.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μύρια γὰρ σευ
 λυγρὰ καὶ οὔτε φρυγῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
 ἠδέα μὲν γὰρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
 ἄστροι, σεληναίης κνύλα καὶ ἡέλιον·
 τἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
 ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐνδέχεται Νέμεσιν.

IX.

DEMODOCUS.

EPIGRAMMATA.

1.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χίοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ,
 πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίου.

2.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
 εἰς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

3.

Καππαδόκην ποτ' ἔγιννα κακὴ δάκην· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
 κάτθανε, γεσσαμένη αἵματος ἰσβόλου.

4.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἶε, ζώνης δὲ τυχόντες
 φανλότεροι, κέρθους δ' εἵνεκα φανλότεροι·
 ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρίς μεγάλης θράξονται ἀπήνης,

δὴ ἦν τὸτ' εἰς ὄρας φαυλεπιφανλότεροι.
 μὴ, λιτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτός
 κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοικζόμενος.

5.

(Καὶ τόδε Δημοδόκου·) Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
 οὐκ εἰσί, δρωσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

IAMBOS.

6.

Ἦν τύχης κρίνων, δικάζεν τὴν Πριηνίην δίκην.

X.

PHOCYLIDES.

ELEGIA.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς
 δ' οὔ·
 πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

2 A.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
 τοὺς δὲ κακοὺς διάλον πάντας ἀποστρέφομαι.

2 B.

Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὔς δ' ἄρα τιμῶ,
 τοὺτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

ΕΠΗ.

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
 φῦλα γυναικείων· ἢ μὲν κυνός, ἢ δὲ μελίσσης,
 ἢ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἢ δ' ἴππου χαιτηέσσης·
 εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἀρίστη·
 5 ἢ δὲ σὺς βλοσυρῆς, οὐτ' ἂν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
 ἢ δὲ κυνός, χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἢ δὲ μελίσσης
 οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
 ἢς εὖχου, φίλ' ἑταῖρος, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
 οἷς οὐτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλήῃ;

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
 οἰκεῦσα συμκρῆ κρέσσων Νίνου ἀφροαινούσης.

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρῆ τοι τὸν ἑταῖρον ἑταῖρον
 φροντίζειν ἄσπ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

Χρητῶν πλούτου μελέτην ἔχε πίνος ἀγροῦ·
 ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθαίης κέρας εἶναι.

8.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φρήν
 ἀνδράσιν· ἡσυχίῃ δ' ἀρετὴν διζημένω ἐσθλή.

9.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
 σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἑόντες.

10.

Διζησθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἢ βίος ἦδῃ.

11.

Χρῆ δ' ἐν συμποσίῳ κυλικῶν περιουσιμενάων
 ἠδέα κατίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

... Χρῆ παῖδ' ἐτ' ἑόντα
 καλὰ διδάσκειν ἔργα

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἄλλ' ἄρα δαιμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
 οἱ μὲν ἐπερχομένοι κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

16.

Χρηστέης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός
 φεύγειν, μὴ σέ γ' ἀπιήσῃ [διδούς] παρὰ καιρὸν ἀπαι-
 τέων.

17.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ' στίβ.

XI.

PSEUDOPHOCYLIDEA.

ΦΩΚΤΑΙΔΟΤ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ βουλευήματα φαίνει
 Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα
 μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
 μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μαινίειν·
 5 μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν·
 ἀρκεῖσθαι παροῦσι καὶ ἀλλοτριῶν ἀπέχεσθαι·
 ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
 Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
 πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκε.
 10 μὴ ὀψίης πενήην ἀδίκως· μὴ κρίνε προδωκτον.
 ἦν σὺ κακῶς δικάσης, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
 μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν.
 παρθεσίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
 μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἅπασιν.
 15 σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτεροζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
 μηδ' ἐπιρκήσης μήτ' ἀγνώως μήτε ἕκοντί.
 ψεύδορον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσση.
 σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔληται.
 μισθὸν μοχθήσαστι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
 20 γλώσση νοῦν ἐχέμεν· κρυπτόν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
 μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλοις, μήτ' οὖν ἀδικούντας εἴσης.
 πτωχῶ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἰπης.
 πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χορῆζοντι παράσχου.
 ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὀδηγεῖν.
 25 ναυηγούς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
 χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·
 πλοῦτον ἔχων σῆμ' χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
 ὧν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χορῆζονσι παράσχου.
 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἀμύναν·
 [αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]
 εἶθε δὲ μὴ χορῆζοις μήτ' ἐκνομα μήτε δικαίως.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινίεις.
 Ἄγρου γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 35 [πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.]
 χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλον δ' ἀδικῶν ἀνόητος.
 μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
 Ἔστωσαν δ' ὁμοίτιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιτείαις·
 πάντες γὰρ πενήης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
 40 χῶρη δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 Ἡ φιλοχρημοσύνη μητρη κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 45 σεῦ γὰρ ἔκρητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε,
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε συναίμοις.
 Μηδ' ἕτερον κεῦθιοις κραδίη νόου, ἄλλ' ἀγορεύων·
 μηδ' ὡς πετροφυῆς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 50 Ὅστις ἐκῶν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης,
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθύνεθ' ἐκάστου.
 Μὴ γαυροῦ σοφίη, μήτ' ἀλκῆ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
 εἰς θεὸς ἐστὶ σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολυκόλος.
 Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τῶν ἥπαρ·
 55 οὐκ ἐπι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
 Μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
 πολλαὶ γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσαν.

Ἔστω κοινὰ πάθη' μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
 60 οὐδ' ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφν θνητοῖσιν ὄνειαρ'
 ἢ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀσέμνους ἔλκετ' ἐρωτας'
 ὑψανχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενος μακίην ὀλοόφρονα τίκει.
 ὀργή δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
 65 ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φανύων δ' αἰδής.
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελει ἐσθλὰ πονεῦντα.
 σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει.
 [ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κελήσκειται ἐν πολυήταις.]
 μέτρον εἶδεν, μέτρον δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεῦσιν.
 70 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
 Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
 ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
 οὐ φθονεῖ μῆνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίον ἀνράϊς'
 οὐ χθῶν οὐρανόισι ὑψώμασι νέφθεν εἰούσα·
 75 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἶε δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθῃ.
 Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχροῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
 πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
 80 μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
 νικῶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλείνεσσι καθήκει.
 Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείσταις θυλλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
 Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
 85 μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω·
 μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἴν' ἔχῃς ἀν' τῆσδε νεοσσούς.
 Μηδέποτε κρῖνειν ἀδαήμενας ἀνδρας ἑάσῃς·
 [μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.]
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνης δ' ὁμοτέχνης.
 90 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκονή'

οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
 Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους·
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν·
 ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι. 95
 Λαῶ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.
 λαὸς τοι καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθοις φίλον ἦτορ.
 μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν. 100
 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀδέατα
 δεῖξῃς ἡλίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησι.
 οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀναλνέμεν ἀνθρώποιον·
 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
 105 λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
 ψυχὰ γὰρ μίμνουσιν ἀχθῆροι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κάπειτα πρὸς αὐτὴν γῆν
 λνόμενοι κόμῃ ἐσμέν· αἴη δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
 Πλοῦτον μὴ φείδον· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις. 110
 οὐκ ἔστ' εἰς Αἴδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρις Αἴδης·
 πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεύειν.
 οὐ πολὺν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρὸν· 115
 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσις ζῆ διὰ παντός.
 οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὄραν.
 ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
 Μῆτε-κακοῖς ἀχθον, μῆτ' οὐν ἐπαγάλλεο χάρη.
 120 πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
 πῆμα, καὶ ἀχθόμενοισι κακοῦ λύσις ἦλυθεν αἰφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.

- Μὴ μεγαληγορή φουσῶν φρένα λυσσωθείης
 εὐεπίην ἄσκειν, ἢ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
 125 ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
 ὄπλον ἐκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠερόφοιτον
 ὄρνισιν, πώλοισ ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταύροις δ' αὐτόφυτ' ἐστὶ κερᾶτα· κέντρα μελίσσαις,
 ἐμφυτον ἄλκαο, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρην ἀνθρώποισιν.
 130 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·]
 βέλτερος ἀλκήεντος ἔφν σισοφισμένος ἀνήρ·
 ἀγρούς καὶ πόλιας σφρήν καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἀνδρ' ἀνέ-
 λέγτον,
 ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπᾶσθαι ἀνάγκη.
 135 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαραεόντες.
 Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀδίκων παραθήκην·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
 Μοίρας πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
 Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
 140 μὴ κτήνους θνητοῖο βορῆν κατὰ μέτρον ἔλθαι.
 Κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέση καθ' ὁδόν, συνέγειρε
 πλαζόμενόν τε βοτὸν καὶ ἀλίτροπον οὐχ ὑπαλύξεις.
 βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τεύχειν φίλον εὐμενέοντα.
 Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλκος τ' ἀκέσασθαι·
 145 ἔξ ὀλίγου σπινθήρος ἀθέσφατος αἰθεταὶ ὕλη·
 Ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
 φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
 μηδὲ τι θηρόβορον δαίση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λείπε κνσίν· θήρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
 150 φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 νηπιάρχους ἀταλούς μὴ μάφης χειρὶ βιαίως.
 φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμον προσιόντος.
 [μὴ κακὸν εὐ' ἐξῆς· σπείρειν ἴσον ἐστ' ἐνὶ πόντῳ.]

- Ἐοράξεν, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν. 155
 τέχνη τοι τρέφει ἀνδρας· ἀεργὸν δ' ἴφατο λιμός.
 μηδ' ἄλλον παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέξης·
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίωτον διάγοις ἀνυβρίστως.
 εἰ δὲ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιο δικέλλη.
 ἐστὶ βίος πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλησθα. 160
 ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεία θάλασσα·
 εἰ δὲ γρηπονίην μεθέπειν, μακροὶ τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετές ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρημκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους, 165
 ἔρχονται βίωτου κεχρημένοι, ὅππότε ἄρουραι
 λήθα κειράμεναι καρπῶν πλῆθυσιν ἀλώας·
 οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτρίβες ἄχθος ἔχουσιν,
 ἢ κριθῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην συνάγοντες 170
 ἄτροτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολὺμοχθον.
 κάμνει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν
 ἢ θρονὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἐνδοθι σίμβλων
 σμήνεσι μυριότοια κατ' ἀνθεα κηροδομοῦσα. 175
 Μὴ μείνης ἄγαμος, μὴ πῶς νόνημνος ὀλθαι·
 δός τι φύσει καντός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
 Μὴ προαγαγεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μιαινῶν·
 οὐ γὰρ τίκει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μηρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος· 180
 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἔχνια βᾶσαν.
 μηδ' ἐπὶ παλλακίους πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ γυνὴ φθείροι βορέφος ἔμβρον ἐνδοθι γαστρός,
 μηδὲ τεκοῦσα κνσίν ὄψῃ καὶ γυνὴν ἔλωρα. 185

- μηδ' ἐπὶ σῆ' ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλλει.
μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν·
μηδ' ὕβρις γυναικ' αἰσχυντηροῖς λεχέεσσιν.
190 μὴ παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κύβριν ἄθεσμον·
οὐδ' αὐτοῖς θήρῃσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδὲ τι θηλύτῃρα λέχος ἀνδρῶν μιμήσαντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας θενύσης ἀκάθεκτος.
οὐ γὰρ ἔρως θεὸς ἐστὶ, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.
195 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
στέργε τεινὴν ἀλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρισ,
καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδιχα νεῖκος;
μηδὲ τις ἀμνήσταντα βίη κούρησι μιγείη.
200 Μηδὲ γυναικα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι·
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγοῆας·
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
205 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφρονὸν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἀγοῖς ἐπὶ πῆματι πῆμα·
μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἐλθῆς.
Παιδὸν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος εἶης.
ἦν δέ τι παῖς ἀλλήτῃ σε, κολουέτω νύεα μήτηρ,
210 ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηῖδα
χαίτην·
μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβαν·
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν.
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρονεῖν νεοτήσιον ὄφην·
215 πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
παρθενικῆν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν·

- μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσης.
κάλλος δυστήρητον ἔφν παίδων τοκέεσσιν.
Στέργε φίλους ἄχρις θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὁσίην θ' ὁμόνοιαν. 220
αἰδέσθαι πολιοκροτάφους, εἰκειν δὲ γέρουσιν
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς Ἰσαῖς τιμαῖσι γέραιε.
Γαστρός ὀφειλόμενον δασμόν παρέχειν θεράπου-
σιν. 225
δούλω τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίξων θεράποντα.
δούλον μὴ βλάβῃς τι, κακηγορέων παρ' ἀνακτι.
λάβανε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτον εὐφρονέοντος.
[Ἀγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί.]
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῦντες 230
ζωῶν ἐκτελέουσι· ἀγαθὴν μέγρι γήραος οὐδοῦ.

XII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

I.

- Νῦν γὰρ δὴ ξάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτίθει στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃσι προτείνει·
κρατῆρ δ' ἔστηκεν μεστός εὐφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἑτοίμος, ὃς οὐποτε φησὶ προδώσειν, 5
3*

μέλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθος ὀσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγρῶν ὄδμην λιβενωτὸς ἴησιν,
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὸν καὶ καθαρὸν·
 ἀρκεῖνται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρῆ τε τράπεζα
 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται,
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χρῆ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον,
 οὐχ ὕβρις, — πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἶκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὅς ἐσθλά πίων ἀναφαίνει,
 20 ὡς οἱ μνημόσυν' ἦ, καὶ τὸν, ὅς ἀμφ' ἀρετῆς,
 οὔτι μάχας διέπει Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανῆς τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστίν·
 θεῶν δὲ προμηθεΐην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2. *Κεῖμα ἔχειται*

Ἄλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Λιδὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἄστοισίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρόην φανερόην ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,
 καὶ κεν οὔτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κ' ἅπαντα λάχοι,
 οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγὼ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων

ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ.
 ἄλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πυκτῆς ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη, 15
 οὔτ' εἰ πενταθλεύειν, οὔτε παλαισμοσύνην,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἀν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 σμικρὸν δ' ἀν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, 20
 εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλεως.

3.

Ἀβροσύνας δὲ μαδόντες ἀνωφελῆς παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγεροῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορῆν παναλουργεῖα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
 5 ἀνχάλοιο, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
 ἀσκητοῖς ὄδμην χροίμασι δεινόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειε τις οἶνον
 ἐγγέας, ἄλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦραο πίον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
 ἔστ' ἀν αἰδοπόλων ἢ γένος Ἑλλαδικῶν·

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* * *

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασιν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
παῦσαι μὴδὲ θάπιξ', ἐπεὶ ἤφίλον ἀνέρος ἐστίν
5 ψυχῇ, τὴν ἔγνων φθερξαμένης αἰών.

7.

Ἦδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοί
βληστορίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἴκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἔγω περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἄνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφανρότερος.

IAMBOL.

9.

Ἔγω δ' ἔμαντόν ἐκ πόλεως πόλιν φέρων
βληστορίζουην.

XIII.

THEOGNIS.

ὦ ἄνα, Διτοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλυθὶ καὶ ἐσθλά διδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ, 5
φοίνικος θαδινῆς χερσὶν ἐφραμμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὄδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
10 γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλος πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχόμενος μοι κλυθὶ, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκε'
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμω 15
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
ὅττι καλόν, φίλον ἐστὶ τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κύρως, σοφισζομένω μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικεῖσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα. 20
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ περιόντος·
ᾧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· Θεύγγιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἄστοις τοῖσδ' οὐ πω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδῃ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέγων.

Σοὶ δ' ἔγω εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρην, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' εἶὼν ἔμαθον.
πέπνυο, μὴδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μὴδ' ἀδίκουσιν
τιμὰς μὴδ' ἀρετὰς ἔλκεο μὴδ' ἄφενος. 30

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει

ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχει
καὶ παρὰ τοῖσιν πίσι καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἔξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
35 ἔσθλων μὲν γὰρ ἅπ' ἔσθλὰ μαθήσεαι· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσγης, ἀπολείς καὶ τὸν ἕοντα νόον.
ταῦτα μαθῶν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
εὖ συμβουλευεῖν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύνει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
40 εὐθυνητῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλῆν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὄλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὕβριζεν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
45 δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμειεῖσθαι,
μηδ' εἰ νῦν κείται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ,
εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
50 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνου ἀνδρῶν
μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἦδεσαν οὔτε νόμους,
55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορᾶς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος·
καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἔσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χροίης εἵνεκα μηδεμῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χοῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
σπουδαῖον· γνώση γὰρ οἴζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
65 ὧς σφιν ἐπ' ἐργοῖσιν πίστις ἐπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως, ὧς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυρος βούλευε σὺν ἀνδρῶν,
εὐτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλης τελέσαι,
70 ἀλλὰ μετ' ἔσθλῶν ἰὼν βούλεν καὶ πολλὰ μογήσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὄδον ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὄλωσ ἀνακοίνεο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυρος μέγαλ' ἀνδράσιν ἐργ' ἐπιγίγρει,
75 μήποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χροσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιός ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
80 οἱ τινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

Οὐ τόσσους χ' εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄροι,
85 οἴσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐπεστίν
αἰδᾶς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπι κέρδος ἄγει.

ἄλλοι ἐν φρεσὶ σὶν δὲ ἐν σκευῶν τελευτῶν φιλίᾳ
 Μῆ μ' ἐπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχει καὶ φρένας
 ἄλλας,

εἰ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποσιπῶν
 90 ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νείκος ἀειράμενος,
 ὅς δὲ μὴ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
 δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὦν.

Ἦν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσον ὄρωγης,
 νοσφισθῆεις δ' ἄλλη γλώσσαν ἴῃσι κακῆν,
 95 τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀτῆ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
 ὅς κ' εἶπη γλώσση λῶα, φρονῆ δ' ἔτερα.

Ἄλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
 γινώσκων ὄργην καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 100 φράζεο, καὶ ποτ' ἐμοῦ μνήσῃαι ἐξοπίσω.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλήσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἐστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὦν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνον ἤυσαιτο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

105 Δειλοὺς εὐ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλως πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήθον ἄμφορ,
 οὔτε κακοὺς εὐ δρωῶν εὐ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμάσῃης,
 110 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχῃται φιλότης.
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπανορίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιῆσθαι ἑταῖρον,

ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.
 Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
 115 ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
 Κύρν', οὐδ' εὐλαβῆς ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσῷ κιβδήλοιῳ καὶ ἀργύρῳ ἄνσχετος ἄτη,
 Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ὄαδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
 120 εἰ δὲ φίλον νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη
 ψυδρὸς ἑῶν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχη,
 τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

οὐ γὰρ ἂν εἰδέης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 125 πρὶν πειρηθεῖς ὥσπερ ὑποζυγίου·
 οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὄριον ἐλθῶν·
 πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὐχον, Πολυκταῖδη, ἔξοχος εἶναι,
 μήτ' ἀφενος· μούνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
 130

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἐπλετο, τοῖς ὀσίῃ, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Μεμηληλός
 Οὐδεὶς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδῶς
 135 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
 πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν·
 καὶ τε δοκῶν θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
 οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλησιν·
 140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.

ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

οὐδεὶς ποῦ ξείνον, Πολυπαῖδην, ἔξαπατήσας
οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

145 Ἰούλειο δ' εὐσεβέων ὀλέγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
εἰ δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῆ' ἐστιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος εἶν.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
150 Κύρνε· ἀρετῆς δ' ὀλέγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ἴθρην, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὥπασεν ἀνδρὶ,
οὐ μέλλει χάριν μηδεμίαν θέμεναι.

Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἐπιῆται
ἐνθρώπῳ, καὶ ὄτῳ μὴ νόος ἄσπιος ἦ.

155 Μιχότε τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ γολωθεῖς,
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφρασε·
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιφρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν εἶχειν.

Μιχότε, Κύρνε, ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
160 ἀνθρώπων ὅ τι νυξὶ χημέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοὶ τοι χροῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
ὅς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἱ βουλή τ' ἀγαθῆ καὶ δαίμονι δειλῷ
μωχθίζουσι, τέλος δ' ἐργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς
165 οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστὶ, τὸ δ' ἀτρεκέλις ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρῆ φεύγοντα καὶ εἰς βαθυκρήτα πόντου
170 ῥιπτεῖν, καὶ πετρεῖον, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλώσσα δὲ οἱ δέδεται.
Χρῆ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 διζῆσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ,
ἢ ζῶειν χαλεπῆ τειρόμενον πενίη.
Κριούς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακῆν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἣν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεῖον βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
190 χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἐγνημεν,
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
οὔτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδην, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριον εὐῶσαν
εἰς οἶκους ἄγεται, χροῖμασι πειθόμενος,
195 εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χροῖμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέει θυμῷ
200 κτήσεται, εἰθ' ὄργῃ παρ τὸ δίκαιον ἑλών,
αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὐτίς ἔγειτο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες πηγήματος ἀμπλακίας·
205 ἀλλ' ὃ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χροῖος οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερχρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζητο κῆρα φέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
210 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον.

[Οἶνόν τοι πίνειν πούλην κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.]

Κύρνε, φίλους κἀτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον
ἦθος,
ὄργῃν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

215 Πουλύπου ὄργῃν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπον, τοτὲ δ' ἄλλοιός χροῖα γίνου.
κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσῃν δ' ἔρχεω τὴν ὁδόν, ὡσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδμεναὶ οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μῦθος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
κείνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὃ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἔπεσθαι, 225
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἔδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρεμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἔν κορέσειεν ἄπαντας;
χροῖματὰ τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη· 230
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἦν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρνε, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Οὐδὲν ἔτι πρόπει ἡμῖν, ἄτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν, 235
αὐλὸς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἐν ἀλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πατήσῃ καὶ γῆν πάσαν ἀειράμενος
ὀηδίας· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν· 240
καὶ σε σὺν ἀυλίσκοισι λιγυροδόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐνόσμως ἔρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
ἄσονται· καὶ ὅταν θνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῆς πολυκακύτους εἰς Ἄϊδαο δόμους,
οὐδὲ τότ' οὐδὲ θανῶν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις 245

ἄφθιτον ἀνθρώποις ἀλὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἢ δ' ἀνὰ
 νήσους,
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νότοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
 250 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
 πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῆ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ἡ γῆ τε καὶ ἡέλιος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατῶς.
 255 Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶστον δ' ὑγαίνειν·
 πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῆ καὶ ἀεθλή, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον·
 πολλαὶ δ' ἠμέλλησα διαρρηξασα χαλινὸν
 260 φεύγειν, ὥσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.

Οὐ μοι πίνεταί οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδί τερσίχη
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων·
 ψυχρὸν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς,
 ὡσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει, καὶ με γοῶσα φέρει·
 265 ἐνθα μέσσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρῆν, ἣ δὲ τέρεν φθέρηγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτριή περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορῆν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμυκτος,
 270 πάντη δ' ἐχθρῆ ὁμῶς γίνεται, ἐνθα περ ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·

τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασῶν νόσων ἐστὶ πονηρότατον,
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις, 275
 χρήματα δ' ἐγκαταθῆς, πόλλ' ἀνηρά παθῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατοπίσθ' ἄζόμενον νέμεσιν· 280
 δειλῶ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ' ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τίθει.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς εἶν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκω πίσυρος μήτε φιλημοσύνη.
 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
 ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τίθειν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγῳ ἀνθάνει οὐδέν·
 ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἠγρόνται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις· 290
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικῆσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίννεται, ἀλλὰ μιν ἐμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀργεὶ ἀμηχανίη.

Κωτίλω ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
 φθεγγόμενος δ' ἀδαῆς, οἷσι παρῆ, μέλειται, 295
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμυξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδέεις λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
300 οὐδ' ὧ κ' ἐκ γαστρὸς, Κύρνε, μιῆς γερόνη.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀσπαλέος καὶ ἀπηγῆς
λάτρισι καὶ δμῶσιν γείτοσί τ' ἀρχιδύροις.

Οὐ χροὴ κυκλῆζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρομελίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

305 Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γερόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήν
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
310 πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπέοντα δοκοῖ
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερός εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἣν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαινομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

315 Πολλοὶ τοὶ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρην ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον
αἰεὶ,

320 τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μὴ ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολῆ.
εἰ τις ἀμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο, 325
οὐ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἀνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκη ἀθανάτων. 330

Ἦσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἐτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Μὴ ποτε φεύγοντ' ἀνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βᾶς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μὲς ἄριστα· καὶ οὕτως 335
ἔξεις, Κύρην, ἀρετὴν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν,

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δόλη τίσειν, οἳ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, θνητὸν ἄνθρωπον.
χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἰ μ' ἐποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου. 340

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε κείριον εὐχὴν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίνην δ', εἰ μὴ τι κακῶν ἄμπαγμα μεριμνέων
εὐροίμην, δόλην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
αἴσα γὰρ οὕτως ἐστὶ· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν 345
ἀνθρώπων, οἳ τὰ μὰ χροῖματ' ἔχουσι βίην
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·

τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
350 δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἄδειλῃ πενίῃ, τί μένεις προλιπούσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ λῆν οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

355 Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κάσθλοισιν ἔχαιρες,
εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτίς
ἐκδύναί πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι, Κύρν', ἐπιφαίνων
360 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἔξοπίσω.

Εὐ κἀτίλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τίσαι νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

365 Ἴσχε νόον, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρῃ.

Ἄστων δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὃν τιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς
μωμεῖνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
370 μμείσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μὴ μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου· 375
σὸν δὲ κράτος πάντων ἐσθ' ὑπάτον, βασιλεῦ.
πῶς δὴ σευ, Κρονίδῃ, τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτροῦς
ἐν ταυτῇ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβρι
ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργμασι πειθομένων; 380

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἰσχυρταὶ θυμόν, ὁμῶς πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες, 385
ἦ τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἐμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατεροῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεῖα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνη εἰκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἐριδας, 390
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν εἰκεν·
ἦ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὐτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὐ τέ περ αἰεὶ 395
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρῆ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήμερας ὄρκους
ἐντρέπεν, ἀθανάτων μῆριν ἀλευάμενος. 400

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ, κέρδος διζήμενος, ὃν τινα δαίμων
 πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 405 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ' ἀγάθ'
 εἶναι
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλιπτος ὢν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θεσανυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
 410 αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρην, ἔπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναιμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

415 Οὐδέν' ὅμοιον ἐμοὶ δύναιμι διζήμενος εὐρεῖν
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 εἰς βάσανον δ' ἔλθὼν παρατρέβομαι ὥστε μολίβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 420 σιγῶ, γνώσκων ὑμετέρεην δύναιμι.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·
 πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἑσθλὸν δ' ἐξεληθὸν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, 425
 μηδ' εἰσεῖν ἀγὰς ὀξέος ἡέλιου·
 φῦντα δ' ὅπως ἄμισα πύλας Αἴδαο περῆσαι,
 καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ὄρον βροτόν, ἢ φρένας ἑσθλὰς
 ἐνθήμεν· οὐδέεις πῶ τοῦτό γ' ἐπεφράσατο, 430
 ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κακ' κακοῦ ἑσθλόν·
 εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρᾶς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον·
 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα, 435
 οὐ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
 οὐ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδέν ἐπιστρέφεται. 440

Οὐδέεις γὰρ πάντ' ἐστὶν ἀνόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἑσθλὸς
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοῦκ ἐπίδηλος ὄμως·
 δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων δὲ δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν 445
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης·
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργασιν ὥσπερ ἄπεφθον
 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ, 450
 τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰὸς
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ἐνθραπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοῆς,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐρένου,
455 πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνή νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηθαλίῳ πείθεται ὥστ' ἄκατος,
οὐδ' ἀγνοῦναι ἔχουσιν· ἀπορορήξασα δὲ δεσμὰ
460 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μὴ ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοις νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσσι γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὐτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἐργασι κῦδος ἐπι.

465 Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβον, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικᾶτω κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἐστίν.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὃν τιν' ἂν ἡμῶν
470 θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,
μητε τὸν ἀργυρπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθενύδειν·
πάν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηρὸν ἐστίν·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖται·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρὰ παθεῖν·
475 αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὑπνον λυσιμάκον μνήσομαι οἰκαδ' ἰών,
ἤξω δ' ὡς οἶνος χειρῆστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος

τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόου· 480
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω 485
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον —,
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις· 490
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δὲ τοι οὗτος,
ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
ἡμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἐριδος δῆριν ἐρυνόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῖντες ὁμῶς ἐνὶ καλῇ συνάπασιν· 495
χοῦτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔσθηκε νόον.
Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἰδρῖες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον, 500
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε κατασχεῖναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλῆν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
οἶνος, αὐτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς 505
πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

510 Οἶνος πινόμενος πούλῳς κακόν· ἦν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν ἄλλ' ἀγαθόν.

Ἥλθες δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὧ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
νῆός τοι πλερωῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ' ὅλ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

515 τῶν δ' ὄντων τάριστα παρεξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ' ὡς φιλότιτος ἔχεις.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μείζον
σῆς ἐνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.

ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
520 ὡς εὐ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὐ,
ὣσθ' ἔνα μὲν ξείνου πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἧ γὰρ φηιδίως τὴν κακότητα φέρεις.

525 Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἧ πενίη δὲ κακῶ σύμφορος ἀνδρὶ ἔρειν.

Ὡ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
530 οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίνεται, ὅπποτ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων λιμερόεσσαν ὄπα.

Χαίρω δ' ἐμπίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὐφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὐ ποτε δουλείῃ κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
535 ἄλλ' αἰεὶ σχολιῆ, καυχένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται ἀντῶ,
540 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἧπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
545 μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις Ἰερωῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροῦν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῶ δὲ δικαίῃ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
550 Κύρνε, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἐμβαλλε ταχυπτέρουσι χαλινούς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνὸν διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
555 πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα.

560 Ἀψτά σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσει.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
565 τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

Ἦβη τερόμενος παῖξω· δηρὸν γὰρ ἐνεσθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο,
570 ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὐ ἔρδων εὐ πάσχε' τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίας ἤδη δὲ ἀγγελίη.

575 Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ' οὐ τοι τηλέκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
580 σμικρῆς ὄρυθος κούφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτριήν βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τα μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

Ἠᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἐργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν 585
πῆ σήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
590 συντυχίην ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρὴ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
θηδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τεροφθῆς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἑταῖροι· 595
πλὴν πλοῦτου παντὸς χρηματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλίαςτροις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην. 600
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλου εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν Ἴερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἦδη 605
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔθειλον.

Ἄσχη ἐπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
 αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
 γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεύδος προσομαρτῆ
 610 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθη πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
 αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
 σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

615 Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἥελιος καθορᾷ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελείται·
 πολλῶ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀγνύμενος κῆρ·
 620 ἄκρη γὰρ πενίης οὐχ ὑπεροδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τρεῖ, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
 πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
 παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

625 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
 καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσιν εἶναι,
 αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
 630 πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀπλακίην.

Ἵτι τιμὴ μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἴεν ἐν ἄταις,
 Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλεύου δις καὶ τρίς, ὅ τοι κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθη·
 ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἄνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
 οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
 οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὐφραίνε
 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος. 640

Οὔ τοι κ' εἰδείης οὔτ' εὔνοον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
 εἰ μὴ σπουδαῖον πρήγματος ἀντιτύχῃς.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
 ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι πανρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὔροις κεν ἑταίρους 645
 κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
 ἀντάρ ἀναιδείη γαίαν ἐπιστρέφεται.

Ἄδειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὄμοις
 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον; 650
 αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη κατὰ πολλὰ διδάσκεις,
 ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
 Κυρνε· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

655 *Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλὰ τοι ἄλλότριον κήδος ἐφημέριον.*

*Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαίρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.*

*Οὐδ' ὁμοῖα χρῆ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
660 θεοὶ γάρ τε νειμειῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ προῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ τε πειρηχρὸς ἀνήρ
αἴψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὅς μάλ' ἀπολλὰ πέπεται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
665 καὶ σῶφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλὰκι δοῖα
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.*

*Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ἦδειν,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνῶν·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
670 χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστί' ἀλευκὰ βαλόντες
Μηλίον ἐκ πόντου νύκτα διὰ θνοφερῆν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλ' ἀπολλὰ χαλεπῶς
675 σῶζεται· οἱ δ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἀρπάξουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθ' ὑπερθεν.
680 δειμαίνω, μὴ πως νῦν κατὰ κύμα πίη.
ταῦτά μοι ἠνύχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκουσι δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφός ἢ.
Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀδούρις· οἱ δὲ τὰ καλὰ*

*ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήν.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
685 εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.*

*Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.*

*Οὐ χρῆ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῶιον ἢ τελέσαι.
690*

*Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καὶ σε Ποσειδάων χάριμα φίλοις ἀγάγοι.*

*Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γινῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλά παρῆ.*

*Οὐ δύναμαι σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
695 τέλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μῦνος ἐρᾶς.*

*Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινόν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.*

*Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
700 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις· Ραδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅσπερ καὶ ἐξ Αἰδέω πολυειδρήσιον ἀνήλθεν,
πεισας Περσεφόνην αἰμυλλοῖσι λόγοις,
ἥτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλέπτουσα νόοιο —
705 ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χώρον ἀποφθιμένων,*

κτανέας τε πύλας παραμείψεται, αἴτε θανόντων
 710 ψυχὰς εἰργουσιν καίπερ ἀναινομέναις·
 ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἦρωσ
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις —
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὅμοια,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 715 ὠκύτερος δ' εἰρηθεα πόδας ταχεῶν Ἀργυριῶν
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσι πόδες.
 ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτη καταθέσθαι,
 ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτω πολὺς ἄργυρός ἐστιν
 720 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρον πεδιά
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
 γαστήρι τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
 παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικὸς· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
 ὄρη, σὺν δ' ἦβη γίνεται ἀρμοδία,
 725 ταῦτ' ἀφενὸς θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἐρχεται εἰς Ἄϊδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα δίδουσι θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 730 μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βίωτον.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθειφῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακά, μηδὲ τ' ὀπίσσω
 πατρὸς ἀτασθαλίᾳ παισὶ γένοιτο κακὸν
 παῖδες δ', οἳτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἄζόμενοι,
 740 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίθειν κατέρων.
 ταῦτ' εἰη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον, 745
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρῳν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἀδίκος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος, 750
 ὑβρίξει πλοῦτῳ κεκορημένος, οἳ δὲ δίκαιοι
 τρῶγονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἔταίρε, δικαίως χρήματα ποιῶ,
 σάφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλῆς,
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτήν 755
 αἰνήσεις μύθῳ σάφρονα πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλης ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων 760
 ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὐτὸν φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλὸς·
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἄρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 765 ὦδ' εἰη κεν ἄμεινον· ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνῳσ διαίγειν

τεροποιμένους, τηλοῦ τε κακῶς ἀπὸ κῆρας ἀμύναι,
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρῆ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
770 εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερόν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ
ποιεῖν
τί σφιν χρήσεται μούνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθῶ Πέλοπος παιδί χαριζόμενος
775 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τεροπόμενοι κιδάρης ἢ δ' ἐρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν·
780 ἢ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἔσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σὺ, Φοῖβε,
ἴλαος ἡμετέραν τήνδε φύλασσε πόλιν.

Μήνυμι
Ἥλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαίαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
785 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ
καὶ μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὐτίς μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανεῖη
790 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἶεν ἔχων
τεροποιμὴν φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῶ καὶ αὐοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινα ξείνων δηλεύμενος ἐργασί λυγροῖς

μήτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος εἶν,
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν 795
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαιεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθούλ γίνεται οὐδεὶς·
ἀλλ' ὅς λείος, ὅς μὴ πλεόνεσσι μέλοι. 800

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Ἄιδεω·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἄδειν δύναται.

Τόρον καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν 805
εὐθύτερον χρῆμεν, Κύρνε, φυλασσόμεναι,
ᾧ τινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἰέρεια
ὄμφην σημήνη πίονος ἕξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἐτι φάρμακον εὖροισ,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις. 810

Χρῆμ' ἐπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνηρότατον·
οἷ με φίλοι προὔδασκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσση κρατεροῦ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων 815
ἴσχει κατίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπης ὅτι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα μαθεῖν.

Ἐς πολυάφροντον κακὸν ἤκομεν, ἐνθα μάλιστα,
820 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἱ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκήας,
τούτων τοι χάρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μῆτε τιν' αὖξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μῆτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

825 Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' ἀνήτηρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὐρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῆσιν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κείρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ
κῶμον,

830 πένθει δ' εὐώδη γῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίη δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
835 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Λισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελής καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
840 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἀνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγη.

Ἄλλ' ὅποταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἰκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὐ μὲν κείμενον ἀνδρὶ κακῶς θέμεν εὐμαρές· ἔστιν, 845
εὐ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λιξὲς ἐπίβη δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτει δὲ κέντρον
δέξει, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὀπόσους ἠέλιος καθορᾷ. 850

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὅς τὸν ἐταῖρον
μαλθακὰ κατὶλλων ἑξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἦϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶία δὴ νῦν,
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα 855
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὄρᾳ μὲ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἦν δέ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανράκι γίνεται ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσι τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτῃ
ἐσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρῇ αὐτίς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρούωνων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρηστοῖσι θεὸς δίδοι ἀνδράσιν ὄλβον 865
ἐσθλόν, ὅς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν

οὔτε φίλοις ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστρ' ἔσται.

Ἐν μοι ἐπειτὰ πέσοι μέγας οὐρανόθεν εὐρύς ὑπερθεῖν
870 χάλκεος, ἀνθρώπων δέμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεύσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέφομαι· οὐδέ σε
πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
875 ἔσθλόν καὶ κακόν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο;
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβρα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαινα ἔσομαι.

Πίν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηῦγέτοιο
880 ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρον
οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσσει πολλὸν ἐλαφροτέρως.

885 Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κομάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἂν' οὓς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκνπόδων ἐπιβάντα
890 ἱππῶν μὴ πόλεμον διακρούοντ' εἰσιδεῖν.

Οἷ μοι ἀνακλῆς· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
Ἀηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
οἷ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ, 895
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρην', ὀδυνηρότερον.

Κύρην', εἰ πάντ' ἀνδρεςσι καταθνητοῖς χαλέπαινε
γινώσκων Ζεὺς νοῦν οἶον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργατα τῶν τε δικαίων
τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν. 900

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
κνδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιέουσιν ἔχει.
εἰ μὲν γὰρ κατιθεῖν βίотου τέλος ἦν, ὅπόσον τις 905
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἄϊδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἔμιμνεν,
φειδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
καὶ δάκνομαι ψυχῆν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω, 910
ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔργον, ὅς ἐφείδετο, κοῦποτε γαστροὶ 915
σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ἂν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἰσὼ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,

ὣστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ὧ κ' ἐθέλη τις.
 920 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἤ γαστροὶ χαριζόμενος
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὕπᾳ γὰρ φρένα
 τέρψας“
 πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης,
 οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείois
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐῃ.
 ἐν δὲ τοιῶδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτήs, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηται,
 930 παῖδοι, κούκῃθ' ὁμῶs αὐτὸs ἀνὴρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεῖs, ἦν μὴ ὄρεῃ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ
 ὄλβιος, ὃs τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 935 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶs νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν
 χάρις εἰκουσιν, τοῖ τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦs οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' αἰδέμεν ὧσπερ ἀηδῶν
 940 καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
 οὐδὲ τὸν ἀύλητὴν προφασίζομαι ἄλλὰ μ' ἑταῖρος
 ἐκλείπει σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν ἀύλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάs
 δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὀδόν, οὐδετέρωσσε
 κλινόμενος· χροὴ γὰρ μ' ἄστυα πάντα νοεῖν. 945

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
 τέρψας οὔτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡs ἀλλὴ πεποιθώς
 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἐπιον· 950
 τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάs πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
 ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
 προήξας δ' οὐκ ἐπροήξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
 δρησας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦνυσσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοῦs εὐ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ 955
 χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
 χορήζων ἡμετέρους αὐτίς ἴκοιο δόμον.

Ἔσθε μὲν αὐτὸs ἐπινοῦν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 ἠδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ· 960
 νῦν δ' ἠδῆ τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
 ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μὴ ποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆs ἄνδρα σαφημέωs,
 ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦ.
 πολλοὶ τοὶ κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχουτες 965
 κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
 τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
 καὶ γὰρ ἐγὼ γυνάμης πολλὸν ἄρ' ἐκτόs ἔβην·
 ἐφθην αὐλήσας πρὶν σου κατὰ πάντα δαῆναι
 ἦθεα. νῦν δ' ἠδῆ ναῦs αἴθ' ἐκὰs διέχω. 970

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδείς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἰς τ' Ἔρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
975 τέρεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀνλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαιράμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρ' ἔτ' ἐλαφρά
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προσφέρω.

Μῆ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω·
980 χερσίν τε σπεύδον χροῖμασί τ', ἀμφοτέρω·
μηδὲ περὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγεις,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοι', εἰ τι δύναι', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερωπλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
985 αἴψα γὰρ ὣστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη·
οὐδ' ἵππων ὀρμὴ γίνεται ὠκνέσση,
αἶτε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρωσ, πυροφόρῳ τεροπόμεναι πεδίῳ.

Πῦν' ὀπόταν πίνωσιν ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
990 μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεται, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
995 σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντων,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μάινυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλαι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι. 1000
χέρνιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἰσω
εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἦδ' ἀρετὴ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ, 1005
ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλά νοῆ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου 1010
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἀπτεται ἀκροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἀἴδεω δῶμα μέλαν καταβῆ,
πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη, 1015
ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον.
Ἄντίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ὅσει ἄσπετος ἰδρῶς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὠφελεν εἶναι·
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ 1020
ἦβη τιμήσασα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορπον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερχρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
δύσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τιμῶλος ἐπεστι κόρη.

1025 Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξεις ἰθύτεραι.

Ῥηίδιη τοι πρήξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

1030 Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθῶς
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξύτερη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἐργασίην ἄλγος ἀέξων
ὄχθει, μηδ' ἄχθον, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθρούς εὐφραϊνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
1035 οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἑξαπατήσῃαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέρνεται.

1040 Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κύνος ἀρχομένον.

Δεῦρο σὺν ἀνλητῆρι παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνον κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

1045 Ναὶ μὰ Δί', εἰ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὐδαι,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες
ἅσσα δ' ἐπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδί πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλεν· 1050
μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξεις κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σὺ τ' ἀγαθόν τι νόω.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόος ἔσθλος ἄγει.

Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἔασομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ 1055
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
αὐταὶ γὰρ τὰδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργῆν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπὸν, καίπερ ἔοντι σοφῶ. 1060
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρούσαντες ἔχουσιν
πλοῦτον, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένη πενίη.

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν ξὺν ὀμήλει καὶ λιθ' εὐδαιν,
ἱμερῶν ἐργῶν ἐξ ἔρον ἰέμενον, 1065
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀνλητῆρος αἰδέειν.
τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἐπι τερπνότερον
ἀνδράσι μὴ δὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἤβης ἀνθος ἀπολλύμενον. 1070

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργῆν οἶος ἕκαστος ἔφω.
νῦν μὲν τῶδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοιός πέλει ὀργῆν
κρείσσον τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν 1075

γνωῖναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελεῖσαι
 ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

1080 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μαμήσομαι ἐσθλὸν ἔοντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἔοντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὔτω χοῆ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
 ἔμπεδον αἶεν ἔχειν ἐς τέλος ἄνδρϊ φίλῳ.

1085 Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρῦ· οὐ γὰρ ἐπίστη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταδύμιον ἦ.

Κάστωρ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαιμόνι δῖη
 ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
 εἴ ποτε βουλευσάμην φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι
 1090 εἰ δέ τι κεινὸς ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλοῦτος·
 οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
 γνώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἄνδρϊ γένηται,
 ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1095 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν, τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἦδη καὶ πτερόγεσσι ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
 ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν,
 βρόχον ἀπορηξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλοῦτος ἀμαρτῶν
 1100 ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ἔβρις καὶ Μάγνητας ἀπάλεσε καὶ Κολοφῶνα
 καὶ Σμύρνην· πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἔλθῶν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ 1105
 χρυσὸς ἄπεφθοσ ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔση.

Ὁ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
 τοῖς δὲ φίλοισι πόνοσ δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρν', οἳ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἳ δὲ κακοὶ
 πρῶν

νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν, 1110
 τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας
 τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενήην μοι ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὰ μὲν μοι 1115
 ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἰμεροέστατε πάντων,
 σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
 Αἰτωλίδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς, 1120
 ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἦβη καὶ πλοῦτερ θυμὸν λαυνόμενος.

Μὴ με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσ-
 σεύς,

ὅστ' Ἀἰδεῶ μέγα δῶμ' ἦλνυθεν ἔξαναδύς,

1125 ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέϊ θυμῷ
 Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδῆς ἀλόχου,
 ἢ μιν δὴθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχοῦς.

Ἐμπύομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
 1130 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς.
 ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἢ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.

1135 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μόνη θεῶς ἐσθλή ἐνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·

ᾠχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾠχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὧ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,

1140 οὐδὲ θεοῦς οὐδέϊς ἀξεται ἀθανάτους·
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἐφθιται, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦς, Ἐλπίδα προσμενέτω,

1145 εὐχόμενός τε θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ μηρία καίαν
 Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πνυμάτῃ θυέτω.
 φραξέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 ἐσθλὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μὴ ποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ὄημασι πειθόμενος.

Εἶη μοι πλουτεῖντι κακῶν ἀπίστευθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Οὐκ ἐραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἶη 1155
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

(Πλούτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσασιν)
 ὡς δ' αὐτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφενύγει,
 ἀλλ' ἐραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι. 1160

Οὐδένα θησανρὸν καταθήσειν πιασὶν ἀμεινόν·
 αἰτούσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὄφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσσω στηθέων ἐν συννετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μὴ ποθ' ὀμάρτει, 1165
 ἐντ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρατα' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλή μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
 τῶν δὲ κακῶν ἀνεμοὶ δειλὰ φέρονσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταίρης κακὰ γίνεταί· εὐ δὲ καὶ ἐντός
 γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
 ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
 ὕβριος οὐλομένης λειργαλέου τε κόρου·

ἔστι κακόν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὐτι κάκιον 1175
 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθής καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μερίστην κεν πείραν ἔχῃς ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιδι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
1180 εἶργει μὴδ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίνει
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλώσσα, τὰ τ' ἐν παύροισι πέ-
φικεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

1185 Οὐδένα, Κύρν', ἀνγαί φρασειμβρότου ἡελίου
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέματα.

Οὐτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρατα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεια πέμποι,
1190 θνητὸς ἀνὴρ δώροισι βουλόμενος προσφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιληῶν ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρωῶμα θανόντι·
τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.

1195 Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνηθι· οὐ γὰρ ἀνυστόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

μητιναβορρηγη
Ὅρνιθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὄξυ βωόσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὠραίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,

ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρον,
1200 τῆς ἄλλης μνηστῆς εἴνεκα ναυτιλῆς.

Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμαχθεῖς ὑπὸ γῆν εἰσι τύραννος ἀνὴρ.
οὐδ' ἂν ἐκείνος ἐμοῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνωτό,
1205 οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θεορᾶ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἀρπαλέος παρεῶν, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θῆβην
οἰκῶ, πατροφῶς γῆς ἀπερνύομενος.
1210

Μὴ μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκήας,
Ἄργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἡμᾶρ ἐπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἐπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περναῖσι· πόλις γε μὲν ἐστι καὶ ἡμῖν
1215 καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μὴ ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτεροῦμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατήσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ὀπίδιον ἐξαπατῶν.
1220

(Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταισμάτα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.)

(Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.)

1225 (Οὐδέν, Κύρην, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μέγστις ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.)

[*Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.*]

(Ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἰκαδὲ νεκρός,
1230 τεθνηκώς ζωῆ φθεγγόμενος στόματι.)

(ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β.)

Σχέτι' Ἐρως, μανίαι σ' ἐτιθνήσαντο λαβοῦσαι
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Ἄλας,
1235 ἔσθλος Ὀκλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλίαις.

1235 ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας, οὗ τοι
ἀπειθή

μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλήθῃ νόῳ συνιεῖν ἔπος· οὗ τοι ἀνάγκη
1240 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ἦ.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
1240 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνει.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροισχυμένη φιλότῳ,
1245 τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔσῃ ταμίης.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἐπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

1245 Οὐπόθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίζεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πίστοι ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσοῦμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρταλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὐτως ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,

αὐτίς ἐπὶ σταθμοῦς ἤλυθες ἡμετέρους, 1250
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὀλβιος, ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἄλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παιδᾶς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
καὶ κύνας, οὐπότ' οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ὦ παῖ, κινδύνουσι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὄργῃν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖν.

ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφες καλὸς, ἀλλ' ἐπίκειται 1260
καρτερός ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτινοῦ γὰρ ἔχεις ἀγχιστόρφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

ὦ παῖ, ὅς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὠνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη 1265
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυγον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κοίτῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
1270 ἄς δ' αὐτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

ὦ παῖ, μαργουσίνης ἀπὸ μὲν νόον ἄλεσας ἰσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμι δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἠκά γ' ἐνωρμίσθη νυκτὸς ἐπειγομένης.

1275 Ὁραῖος καὶ Ἔρωσ ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θύλλει ἀεζομένη,
τῆμος Ἔρωσ προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

1280 Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἰ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κᾶθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παιδῶν οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

ὦ παῖ, μὴ μ' ἀδίκει, εἴ σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ·
1285 οὐ γὰρ τοί με δόλω παρελεύσει οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.
ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὡς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ᾠραίην περ εἰούσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
1290 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθῆ Ἀταλάντη·
ᾠχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,
φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χροσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

1295 ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίναις,
μηδὲ με σὴ φιλότης δάματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξει; ὡς σε διώκων
δίξην· ἀλλὰ τί μοι τέραμα γένοιτο κίχην 1300
σῆς ὄργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
φεύγεις, ἱκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον Ἰοστιγάνου.

Θυμῷ γνοῦς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος 1305
ᾠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιῆσαι, ὄβριμε παιδῶν,
Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὡσπερ ἐγὼ νῦν ᾧδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ τὰντα φύλαξαι,
μηδὲ σε νικήσῃ παιδ' ἀδαῆ κακότης. 1310

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γὰρ σε διώμμαι
τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἦδὲ φίλος
ἔπλεν, ἐμὴν δὲ μεθῆμας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον 1315
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
ἀνθρώπων ἔσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

ὦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὺν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει, 1320
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
γνοῦς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένῃ, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' ἀνθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακίας, δὸς δ' εὐφρονη θυμῷ 1325
μέτῳ ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ὁ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σάινων
 παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.
 Σοὶ τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν
 ἐρῶντι

1330 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων
 αἰδέο μ', ὦ παῖ . . . διδοῦς χάριν, εἰ ποτε καὶ σὺ
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
 χρητίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσειαι, ἀλλὰ σε δαίμων
 δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

1335 Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἰκαδε δ' ἐλθῶν
 εὔδει σὺν καλῷ παιδί πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
 μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
 ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς εὔστεφάνου Κυθραεῖος·

1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἐστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαί, παιδὸς ἐγὼ ἀπαλόχροος, ὃς με φίλοισιν
 πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·
 τλήσομαι οὐ κρύψας ἀκούσια πολλὰ βίαια·
 οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

1345 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυ-
 μήδους

ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεὺς,
 ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
 δαίμονα, παιδείης ἀνθος ἔχοντ' ἐρατόν.

οὔτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα γὰρ γῶ
 1350 ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἐρωτὶ δαμείς.

Ὁ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
 οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπηνής,
 ὄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρωσ·
 ἦν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων 1355
 μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀνέχει κείται
 δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.

Χρὴ γὰρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
 ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν,
 ὦ παῖ, καὶ σαπρῶ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπειῶν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
 οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

Ὁ παῖδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων, 1365
 στήθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστὶ, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
 οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
 πολλὸν δ' εὐρῆσθαι ὀήτερον ἢ τελέσαι. 1370
 μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
 ἀλλ' ἐν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πο κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
 αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν, 1375
 οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νῦξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἔων κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὀμιλεῖς
 ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
 ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἀμαρτῶν,
 1380 ἀνήμην ἔρδων οἴά τ' ἐλεύθερος ὦν.

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσεῖς παρὰ δῶρον ἔχοντα
 ἔλθειν Κυπρογενεῖς.

(Κυπρογενεῖς) δῶρον ἰσπεφάνου
 γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
 1385 ἢν μὴ Κυπρογενεῖς δῶ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενεῖς Κυθήρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσόν
 Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
 δαμνᾶς δ' ἀνθρώπων πικινᾶς φρένας, οὐδέ τίς
 ἔστιν
 οὕτως ἰφθίμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

XIV.

HIPPARCHUS.

1.

Μνήμη τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνήμη τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἔξαπάτα.

XV.

PIGRES.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

XVI.

EPICHARMUS.

Εἰμὶ νεκρός, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἢ κόπρος ἐστίν,
 εἰ δέ τε γῆ νεκρὸς ἐστ', οὐ νεκρὸς, ἀλλὰ θεός.

XVII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιῶν ἔθνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κυανὴ καὶ τούσδε μενεγγέας ὄλεσεν ἄνδρας
 μοῖρα, πολύρρητον πατρίδα ἕνομένους.
 ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
 τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναίων τόδε κεύθει
 μνήμη καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας
 ἀλλήν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἶποι
 καὶ βαθυχατῆεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

5.

Βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάτος ἀντιπάλοις.

XVIII.

SOPHOCLES.

ELEGIA.

1.

Ἀρχέλεως ἦν γὰρ σύμμετρον ᾧδε λέγειν.

EPIGRAMMATA.

4.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὃς με χλαῖνων
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέρων
 Βορρᾶς ᾠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
 ἀλλοτριαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

5.

Ῥιθὴν Ἡροδότω τεύξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ᾧν
 πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα

XIX.

I O N.

ELEGIA.

1.

Θυροσόφοις μέγα προσβένων Διόνυσος
 αὐτῆ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
 αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλαῖαι τε ἀνέκτων,
 ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπτύξατο πήχει 5
 αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
 παῖδες φωνήεντες, ὅταν πῆσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 πρὶν δὲ σιωπᾶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται μόνου ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
 ξυτὸν τοῦ χαιρεῖν φάρμακον αὐτοφνές 10
 τοῦ θαλαῖαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε
 τῶν δ' ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
 τῶ σὺ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῦτανι,
 χαιρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων, 15
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
 κερνάντων προχύντασιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσός
 οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλῆϊ τ' Ἀλκμήνῃ τε 5
 Προκλῆϊ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδῆ,
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.

10 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
τὰς συμφωνούσας ἀρμονίας τριόδους·
πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες
Ἕλληνας σπανίαν μουσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠγορή τε κενασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοὶ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βλοτου,
εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

8.

Χαῖρε μελαμπετάλοις, Εὐριπίδη, ἐν γνάλοισιν
Πιερίας τὸν αἰὲ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ᾧν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

ΜΕΛΗ.

9.

ΔΙΟΥΓΡΑΜΒΟΙ.

.....

.....

.....

.....

..... Ἄδαμον

παῖδα, ταυρωπόου, νέον οὐ νέον, ἠδιστον πρόπολον
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
ἀνθρώπων πρῦτανιν.

10.

.....

.....

Ἄώιον ἀεροφοίταν
ἀστέρῳ μείναμεν ἀέλλου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ.

14.

.....

.....

.....

Οὐδ' ὄγε σῶμα τυπαῖς διφνεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται
ἀλκῆς,
ἀλλ' ὀλιγοδραπέων φθογγάζεται
θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XX.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

I.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἠμιθέων ἀρεταῖς.

XXII.

HIPPO.

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXIII.

EMPEDOCLES.

1.

"Ακρον ἰητρὸν Ἄκρων", Ἀκραγαντίνου πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

2.

Πανθανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγγίτου υἱόν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτουςιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

XXIV.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

ὦ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
σοι πρώτῳ χαρίτων ἐγμεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον αἰοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
5 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι
καὶ κυλίκων ἐριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἰστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρατε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίην,
5 εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.

4.

Ἔμους οἴνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
Φαλακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλιματα πέμπει.
5

5.

Καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
* * περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

XXV.

EURIPIDES.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Οἶδε Συρακοσίουσιν ὅκτω νίκας ἐγράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ Ἰσου ἀμφοτέροις.

7*

2.

Ὡ τὸν ἀγήραντον κόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμων,
 ἄρ' εἶδες τοιούτ' ὄμμασι πρόσθε πάθος,
 μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσοῦς τε συνταίμους
 ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

M E Λ H.

3.

ΕΠΗΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ.

~~~~~  
 ~~~~~  
 ~~~~~  
 ~~~~~  
 δ ~~~~~

Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ
 καλὸν ἂ νικά· (τὸ) κάλλιστον (δ') ὃ μηδεὶς ἄλλος
 Ἑλλάνων (λάχεν),
 ἄρματι πρώτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτατα,
 βῆμαί τ' ἀπονητί, Διὸς στεφθέντ' ἐλαίᾳ
 δ κάρυκι βοᾶν παραδούναι.

XXVI.

THUCYDIDES.

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 γῆ Μακεδῶν, τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίον.
 πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλείστα δὲ μούσαις
 τέρας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXVII.

ALCIBIADES.

Βάπτεις μ' ἐν θυμύλλῳ, ἐγὼ δὲ σε κύμασι πόντου
 βαπτίζω ὀλίγω νόμασι πιροτάτοις.

XXVIII.

AGATHON.

Ὁφελεν, ὡς ἀφανῆς, οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρὸς, ὃς ἀξάνεται πλείστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXIX.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
 ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὃ παλαιός,
 „σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.“
 τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ, δ
 οἷπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μὴδ' ἐλάχιστον·
 ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἰτιος ἢ μανίης.

χαίρει κινούμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότατος·
 5 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
 βαπτίζει δ' ὑπὸν γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἦγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
 ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

4.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
 χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
 κρυπτόμενον, μανίας πολλὴν χειρότερον.

6.

Ἦ θεός ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

... (Υβρις,)
 ἥτις κερδαίνουσ' οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.

8.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρῶγμ' ἀνιαρὸν ἔφν.

E Π Η.

9.

Φημί πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
 ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXX.

CRITIAS.

E A E F E I A.

(ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.)

1. [1.]*

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐμπρεπὲς ἔργον,
 ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
 εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλει δαπάνη τε κράτιστος

* * * * *

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα·
 εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει

5

Μίλητός τε Χίος τ', εὐναλος πόλις Οἰνοπίωνος·

Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσοτύπος φιάλη,
 καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρείᾳ·
 Φοῖνικες δ' εὖρον γράμματα λεξιλόγα·

Θήβη δ' ἄρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·

10

φορηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλως ταμίαι·
 τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἔκρονον εὖρον,
 ἄλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
 ἢ τὸ καλὸν Μεγαθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
 μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσον

ἄγγεα * * * * *

* * Ἀυτὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενής,

5

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἔξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει·
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσειων γλώσσης τε λύνουσιν
 10 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σώμα τ' ἀμαυρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 λήστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· θυμῶς δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς διαπάνη·
 15 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
 εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
 20 πρὸς θ' ὕπνοι ἤρμους, τὸν καμμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τεργνωτάτην τε θεῶν θυητοῖς Ὑρίειαν,
 καὶ τὴν Εὐσεβίης γέλωτα Σωφροσύνην.

* * *

αἶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρήμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον·
 25 ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δῖαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,
 ἐσθιεν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνώσει σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

Εἰς ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναίου στεφανώσω,
 Ἀλκιβιάδην νέουσις ὑμνήσας τρόποις·
 οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἔλεγείῳ
 νῦν δ' ἐν ἱαμβεῖῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3.]

Γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
 εἶπον καὶ γράψας τοῦτορον ἔδρασα τόδε·
 σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κείται.

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
 νίκας δ' Ἀργεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

Ε Π Η.

7. [7.]

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδὰς
 ἠδὴν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγειν,
 συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπενμα,
 αἰλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάσβιτον, ἠδὴν, ἄλυπον·

οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται, 5
 ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
 παῖς διαπομπεύη, προπόσεις ἐπιδέξια νομῶν,
 παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλειαι χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
 πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίξει
 κοιτάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσι. 10

XXXI.

ΙΟΡΗΟΝ.

Κρύπτω τῶδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεία λαβόντα,
 τῆς τραγικῆς τέχνης σχῆμα τὸ σεμνότετον.

XXXII.

SOCRATES.

1.

Αἰσωπὸς ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῃ σοφίῃ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

2.

Δῆλι' Ἀπολλὸν χαίρει καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινὰ.

3.

Οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοῦς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

XXXIII.

ANTIMACHUS.

ΑΥΔΗ.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Λατιάδος.

2.

Γενεᾶ Καβάρονος θῆκεν ἀγακλέας ὄργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας Πόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἴππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

* 4.

Τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαι
Ἥλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

* 5.

Τῶν μεγάλων ἐγκτορες εἰσὶ κακῶν.

* 6.

Ἦντε καύηξ
(ἐνδιος) δύπτης ἄλμυρόν εἰς πέλαγος.

XXXIV.

PLATO.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον
ἦλθε γὰρ ἡ κλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο, νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ᾠρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βύλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν ρεῖσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ πρὶν ἐραστῶν

ἔσμεν ἐπὶ προθύροις Λαίης ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοῖη μὲν ὀφείσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιπόρος εὐχος ἔθηγεν,
πνεύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀνεσάμενος.
5 πλαζομένο γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκταρον αἰείσας
κοιλιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίβω στόματι.
φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὀδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
[εὐρε πόσιν γλυκερῶν ὡν ἐπόθει νεμάτων.]

6.

"Αρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνήρ ὃδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖρα ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Δίαν, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐφείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
5 κείσαι δ' εὐφυχόρῳ ἐν πατρὶδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἔμῳ ἐκμηνας θυμὸν ἔρωτι Δίαν.

8.

Νῦν ὄτε μηδὲν Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἶπ', ὅτι καλὸς
ᾧπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἰτ' ἀνήσει
ὑστερον· οὐχ οὔτω Φαίδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἶδε ποτ' Αἰγαῖοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐν μεσάτῳ.

χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι,
γέλτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμεν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσαν
κείμεθα φεῦ, γαίης ὅσπου ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγῶ τάφος εἰμ'· ὁ δ' ἐναντίον ἐστὶ γεωργῶ
ὡς ἄλλ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὑπεστ' Ἀίδης.

12.

Ναυηγὸν με δέδορκας· ὃν ἢ κτείνασα θάλασσα
γυμνώσαι πνεύματος φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
5 κείνο καὶ ἐνδύσατο καὶ εἰς Ἄϊδαο φέροίτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες σώξοισθε καὶ εἰν ἄλλ κατὰ γαίαν·
ἴστε δὲ ναυηγῶ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἄστειρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἄστηρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐφῶς,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἐσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρὸν με παρερχόμενοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχλῆς·

πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλείας ὀροδάμνους
κλάσμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη·
5 δένδρεσιν ἐνκάροισι οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἔμην ὕβριν ἐκαρποφόρου.

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρώων ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσῶν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρώων ἦψεν ὄν εὔρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν
εὐρώων
ῥίψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρώων λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιγὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὐνομα καὶ μορφήν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

20.

Ἐννία τὰς Μοῦσας φασὶν τινες· ὡς ὀλιγώρως·
ἠΐδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἢ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν Ἰασπις,
ὡς ἦδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένης·
καὶ τάχα κἄν ἀπέφενγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραγὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεῖρ,
μόνη θεοπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὀμῆπιος· ἀντι δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθους λαφόν ὕδωρ προχέω.
5 εὐκῆλον δ' ἴθινε φέρων πόδα, μὴ τάχα κούρον·
κινήσῃς ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράσιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναιάδων·
θέλω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα.

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἱ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληγῆ πουλνυμυγῆς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελλίζεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἐῖς ζευκτῶν χεῖλος ὑπέρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
5 Ἵδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

25.

Ἵψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
καὶ σοὶ καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
θελγομένων στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἡ Παφίη Κυθήρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
παντὴ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
φθέγγετο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ αἰδηρὸς
ἔξεσ', Ἄρης οἶαν ἦθελε τὴν Παφίην.

27.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
φεῦ, φεῦ ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνήσατο, οὔθ' ὁ αἰδαρὸς·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρηνομένη.

28.

Τὸν Σάντρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν
ἢ νύξῃς, ἐργεῖς ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

29.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὄπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

30.

Ἀρχαίνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίρην,
ἣς καὶ ἐπὶ ἠυτίδων πικρὸς ἐπεστιν ἔρως·
ἂ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκαίνης
πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

31.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι κοράσια, τὴν Ἀφροδίταν
τιμᾶν ἢ τὸν Ἔρωτ' ὕμιν ἐφοπλίσομαι.
καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν ἄρει τὰ στομύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

E P H.

32.

Ἄλσος δ' ὡς ἐκόμεσθα βαθύσιμον, εὖρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης·
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπειάλοισι κρέμαντο·
5 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὖθεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτης ἐσμὸς λαοῖς ἐπὶ χεῖλεσι βᾶννον.

XXXV.

SIMMIAS THEBANUS.

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστὴρα Κεκρότιον,
πολλάκις ὃν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῆσι τεθηλῶς
βλαίσος Ἀχαιοῖτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰῶν ἀθανάτοις δέχεται ἐν σελίσιν. 5

2.

Ἡεὺν ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
ἐρπύλοισι χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἢ τε φιλορρώξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χεναμένη,
εἵνεκεν εὐεπίης κινντόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν Μουσῶν ἀμμιγα καὶ Χαρίτων. 5

XXXVI.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξίς δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πειρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω.

δοκᾷ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερά ἔχειν.

XXXVII.

PARRHASIUS.

1.

Ἄβροδίατος ἀνήρ, ἀρετὴν δὲ σέβων τὰδ' ἔγραψεν
 Παρράσιος, κλεινῆς πατρὶδος ἕξ Ἐφέσου.
 οὐδὲ πατρός λαθόμεν Ἐυήνορος, ὅς ἦα μ' ἔφυνε
 γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τὰδε· φημί γὰρ ἤδη
 τέχνης εὐρησθαι τέρατα τῆσδε σαφῆ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
 οὗρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

Οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
 Παρρασίω δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄραν.

XXXVIII.

PRAXITELES.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκριβῶσεν ἔρωτα,
 ἕξ ἰδίης Ἑλλων ἀρχέυτου κραδίης,
 Φρονὴν μισθὸν ἐμῶ διδοῦς ἐμὲ· φλίτρα δὲ βάλλω
 οὐκέτι οἰστεύων, ἀλλ' ἀτενίζομενος.

XXXIX.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοῖβον κοινώμασι βλαστῶν.

2.

Χαιρε, καὶ ἠδόμενον βλοτον διάσωζε τυράννου.

XL.

MAMERCUS.

Τὰσδ' ὄστριογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρον
 ἀσπίδας ἀσπίδιοις ἐλλομεν ἐντέλεσιν.

XLI.

ASTYDAMAS.

Εἰθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν,
 οὐ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφειθεῖς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ὃ φθόνος οὐχ ἔπεται.

XLII.
PHILISCUS.

(Νῦν) ὦ Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυηρόε Φρόντι,
δείξεις, εἰ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σῆμα μεταμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίον σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,

* * * * *

5 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,
δόντα καταφθιμένων καὶ σοφῶ ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIII.
APHAREUS.

Ἴσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

XLIV.
SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γὰρ Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

XLV.
DEMOSTHENES.

Εἶπερ ἴσῃ γνώμῃ ῥάμῃ, Δημοσθένης, εἴχης,
οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἠρξεν Ἀφῆς Μακεδῶν.

XLVI.
ARISTOTELES.

ΕΠΗ.

1.

Ἄγνέ θεῶν πρόεβισθ' ἑκατηβόλε.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέκνον μητρὸς θυγάτηρ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΤΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κερροπῆς δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλῆς ἰδρύσατο βωμόν
ἄνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἑναργῶς
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθὸς τε καὶ εὐδαιμόνων ἅμα γίνεται ἀνὴρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

5

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσίως παραβάς μακάρων θέμιν ἀγνήν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
 οὐ φανερώς λόγῳ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρυσάμενος δολίου.

5.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΟΥ ΠΕΠΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ
ΕΠΙΤΑΦΙΑ. *)

1. [10.] Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένον ἐν Μυκῆναις.
 Αἰύσσεις Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένη, τύμβον,
 ὃς θαν' ὑπ' Ἀλγίσθου κούλομένης ἀλόχου.

2. [11.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.
 Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνονος, ὃν ἔα κατέκτα
 διὰ Κλυταιμνήστρη Τυνδαρίσ οὐχ ὀσίως.

3. [12.] Ἐπὶ Μενελάου.
 Ὀλβιος, ὃ Μενέλαε, σὺ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ
 ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μεγάλου.

4. [28.] Ἐπὶ Ἀχιλλέως, τιμωμένον ἐν Λεύκη τῇ νήσῳ.
 Παῖδα θεῆσ Θετίδος, Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα,
 ἧδ' ἱερὰ νήσοσ ποτιῆσ ἀμφίσ ἔχει.

5. [29.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, κειμένον ἐν Τροίῃ.
 Θεσσαλὸσ οὗτοσ ἀνήρ Ἀχιλλεύσ ἐν τῷδε τέθαιπται
 τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννεῖα Πιερίδες.

6. [30.] Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένον μετὰ Ἀχιλλέωσ.
 Πατρόκλου τάφοσ οὗτοσ, ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆϊ τέθαιπται,
 ὃν κτάνεν ὠκὺσ Ἄρης Ἐκτοροσ ἐν πάλαιμαισ.

*) Numeri cancellis additi sunt editionis Canterianae.

7. [6.] Ἐπὶ Αἶαντοσ τοῦ Τελαμωνίου.
 Ἄδ' ἐγὼ ἄ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κἀθῆμαι
 Αἶαντοσ τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμόν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, κίπερ Ἀχαιοῖσ
 ἄ δολόφρων Ἀπίατα κρέσσον ἱμεῦ κέκρται.

8. [7.] Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένον ἐν Σαλαμῖνι τῆσ Κύπρου.
 Ἴων ὠκνυόρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε
 Τεύκρου ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμίσ κατέχει.

9. [13.] Ἐπὶ Νέστοροσ, κειμένον ἐν Πύλῳ.
 Τὸν βαθύνουν, ψυχῆν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἀνδρ' ἀγαθόν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. [14.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.
 Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
 γῆ κατέχει βουλή φέρτατον ἡμιθέων.

11. [15.] Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένον ἐν Τροίῃ.
 Μνήμ' ἀρετῆσ νιού τοῦ Νέστοροσ, Ἀντιλόχοιο,
 ὃσ θάνεν ἐν Τροίῃ ἠυσάμενοσ πατέρα.

12. [20.] Ἐπὶ Ὀδυσσεώσ, κειμένον ἐν Τυρρηνίῳ.
 Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
 κλεινότατον θνητῶν, τύμβοσ ἐπέσκησεν.

13. [21.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.
 Οὗτοσ Ὀδυσσοσ κείνου τάφοσ, ὃν διὰ πολλὰ
 Ἕλληνεσ πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

14. [8.] Ἐπὶ Διομήδοσ, κειμένον ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.
 Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοισ Διομήδην
 ἧδ' ἱερὰ κατέχει νήσοσ ὁμωνυμῆ.

15. [23.] Ἐπὶ Ἰδομενέωσ καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσῳ.
 Κνωσσίου Ἰδομενήσοσ ὁρῆσ τάφον· αὐτάσ ἐγὼ τοι
 πλησίον ἱδρῦμαι Μηριόνησ ὁ Μόλου.

16. [3.] Ἐπὶ Αἰάντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.
Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχευ,
Αἴαντ' Ὀλλιάδην ἐν πελάγεσσι φθιμένον.
17. [26.] Ἐπὶ Νιρέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.
18. [24.] Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Ῥόδῳ.
Ἄδ' Ἡρακλείδην ἡξήνορα θυμολόντα
Τληπολέμονα κατέχει κνυματόεσσα Ῥόδος.
19. [2.] Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλιμένου.
Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένον καὶ Ἰαλιμένου ἥδε
ὄστ' ἐπὶ πληξέσπων γῆ Μινυῶν κατέχει.
20. [34.] Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλείριου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.
Οἷδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἥδ' ἐπὶ Μαχάων,
πρὸσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.
21. [1.] Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.
Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺν ἕλονται
παῖδες Βοιωτῶν σάφρονα Πηνέλεων.
22. [35.] Ἐπὶ Εὐρύπυλον, κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.
Πάτρην ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαῶν υἱόν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.
23. [22.] Ἐπὶ Θόαντος.
Τῶν ὑπερθύμων Ἀνδραίμονος ἥδ' ἐπὶ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνείως ἥδε κοινὸς κατέχει.
24. [32.] Ἐπὶ Φιλοκτήτου.
Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυῶν κατέχει.

25. [19.] Ἐπὶ Μέγητος, ἀπολομένου ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος
δὲ τάφον ἐν Δουλιχίῳ.
Μνημα Μέγητι θεῶν μεγαθύμου Φυλλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.
26. [31.] Ἐπὶ Πρωτεσίλαον ἀδελφῷ Ποδάρακι, κειμένῳ ἐν Σικυνῶνι.
Γῆ μὲν Ἀχαιῖς ἔθροψε Ποδάρακην, Ἄκτορος υἱόν·
ὄστ' ἐπὶ δ' αὖ Σικυνῶν γῆ κατέχει φθιμένον.
27. [36.] Ἐπὶ Πολυπόιτον καὶ Λεοντεύς.
Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυπόιτης ἥδ' ἐπὶ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέμν' ἀφίκοντο βίον.
28. [38.] Ἐπὶ Προθόου κενοταφίῳ.
Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὐνομα τύμβος ἔχει.
29. [33.] Ἐπὶ Εὐμήλον.
Υἱὸς ὄδ' Ἀδαμήτιο, Φερητιάδης Εὐμήλος,
νέροθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.
30. [16.] Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.
Ἄρχος ὄδ' ἐκ Τερής Ἀγαπήνορος, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ, Παφίων πελοποροῦ βασιλεὺς.
31. [17.] Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.
Ἄρχων Ἀμφιμάχος, Κτεάτου παῖς, ἥδ' ἐπὶ Διώρου
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίον.
32. [37.] Ἐπὶ Γουνείως.
Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄρας· ψυχὴ δὲ θανάτος
ἀέθ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.
33. [4.] Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
Νῆσον ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορος, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίον.

34. [5.] Ἐπὶ Μενεσθέως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.
 Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶ Μενεσθέως,
 ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.
35. [9.] Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρύαλου, κειμένων ἐν Ἀργεῖ.
 Ἀργεῖος Σθένελος Καπανηῖος ὡς τεθάρται
 τυμβῶ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.
36. [18.] Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου, κειμένων ἐν Ἡλίδι.
 Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἡλίδι δὴ
 δημηθέντες κρυφοῦ δῶμ' Αἴδαο ἔβαν.
37. [39.] Ἐπὶ Ταλθύβιου, κειμένου ἐν Μυκῆναις.
 Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
 ὡς Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.
38. [40.] Ἐπὶ Ἀυτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.
 Ἀυτομέδοντ', Ἀχιλλῆϊ εὖν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
 ἦδε κατεσκίασε Τρωῆας ἄρουρα τάφῳ.
39. [27.] Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφον.
 Φειδίππον Τροίην περσάντ' ἦδ' Ἀντίφον ἦρω
 γαῖα πατρὶς κόμη ἦδ' Ἐγύρα κατέχει.
40. [25.] Ἐπὶ Δηϊπύλου.
 Δηϊπύλου κόρης εὐειδέος Ὀρμενίου
 μῆμα τόδ' ἐν κλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.
41. [45.] Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.
 Ἑπατύλου Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κείται ὑπ' ὄχθῳ
 Ζήθος, δὴ Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.
42. [47.] Ἐπὶ Πυλάδου, ἐν Φωκίᾳ.
 Τὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίᾳ γαίῃ
 κείται, ἐπεὶ παντὶς μοῖραν ἔπλησε βίου.
43. [44.] Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.
 Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
 ἐνθάδε πανδαμάτω μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. [48.] Ἐπὶ Ἀταλάντης, ἐν Ἀρκαδίᾳ.
 Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
 σῆμα πέλας στείων ἀτρεικὲς ἔστι τόδε.
- Ἐπὶ τῶν Τρώων.
45. [43.] Ἐπὶ Λαομέδοντος.
 Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν Λαομέδοντα,
 ἵππων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.
46. [41.] Ἐπὶ Ἐκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.
 Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιωτῖοι ἄνδρες ἔτευξαν
 τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγυγνομένους.
47. [42.] Ἐπὶ Πυραΐχμου, ἐν Τροίᾳ.
 Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδιῶνος ἀπ' Ἀξίου ὡς Πυραΐχμης
 ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.
48. [46.] Ἐπὶ Ὀρφίως, κειμένου ἐν Κικονίᾳ.
 Θρήϊκα χρυσολύρη Οἰάγρον παῖδα θανόντα
 Ὀρφία ἐν χώρῳ τῶδε θέσαν Κίκοιες.
49. (Ἐπὶ Πρωτεσίλαον, ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντος).
 Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσαν
 Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.
50. (Ἐπὶ Πανδάρου.)
 Τηλεβόλον θυτήρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
 ἐν Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἦδε κόνας.
51. (Ἐπὶ Δόλωνος.)
 Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἱόν·
 πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριούσι μαθεῖν.
52. (Ἐπὶ Ῥήσου.)
 Ὑπῶ καὶ καμάτῳ δεδημημένον ἐνθάδε Ῥήσον
 Τρῶες δὴ θάψαν Τενκρίδος αἰγίαιῳ.

53. (Ἐπὶ Σαρπηδόνας.)

Κῆρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα διὸν
Ζάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀνάου ἔθεισαν.

54. (Ἐπὶ Γλαύκων.)

Εὐώδης Κυπαρίστος ὁμοῦ καὶ λαῖνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

55. (Ἐπὶ Μέμνονος.)

Μέμνον Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κείμεῖ
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

56. (Ἐπὶ Πείρωος καὶ Ἀκάμαντος.)

Πελοπόρου Θρηῆης Ἀκάμας καὶ Πείρωος ἦρωες
ἔδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαγον φθίμενοι.

57. (Ἐπὶ Τληπόλεμου, κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὄδ' ἀνθεμοεις.

58. (Ἐπὶ Πυλαιμένου, κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Ερμεία, στερεῆς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενίος.

59. (Ἐπὶ Αἰνείου.)

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγγίσου φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Ἀἶδην.

60. (Ἐφ' Ἐκτορος, κειμένου ἐν Ὀφρυνίῳ λόφῳ τῆς Τροίας.)

Ἔκτορι τόνδε τάφον Πριάμος μέγας ἐπέτελεσεν,
ὄχθον υπὲρ γαίης μνήμῃ ἐπιγιγνομένοις.

61. (Ἐπὶ Πενθεσιλείας.)

Στήσω σε σπυῖδοντα, δορύσσοε, Πενθεσιλείας
αἰπὴν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδος.

62. (Ἐπὶ Κόννου.)

Θυμὸν δὴ Κόννου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθήρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τυμβος ὄδε.

63. (Ἐπὶ Ἀσίῳ.)

Ἴππων ὠκνπόδων ἔλατῃ θρασυκάριος . .

64.

Νότω μὲν μαλάχῃν τε καὶ ἀσφόδελον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Ἀἴλου υἱὸν ἔχω.

IAMBOS.

6.

Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἤρχεν Ἐρμίας.

MELEH.

7.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ἀρετὰ, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,

5

10

15

- σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ξηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
5 καὶ πόνους τλήναι μαλεροῦς ἀκάμαντας
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπὸν τ' ἀθάνατον χροσού τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακανγήτιό θ' ὕπνου
σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ ἰδὸς Ἡρακλῆς Ἀήδας τε κούροι
10 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὴν ἀγρευόντες δύναιμι.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Ἄλας τ' Ἄιδας δόμους ἦλθον
σᾶς δ' ἔνεκεν φίλου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἑντροφος
ἄελλου χήρωσεν αὐγᾶς
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι
Μοῦσαι
15 Μνημοσύνας θυγάτρεις, Διὸς ξενίου σέβας ἀσκούσαι
φιλίας τε γέρας βεβαίον.

XLVII.

CLEON (SICULUS).

Τοῦτο μὲν οὖν ὄξεντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βανριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

XLVIII.

CRATES.

ΠΑΙΡΝΙΑ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὴ μοι εὐχομένῳ

χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ἀφέλμιον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε. 5
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρον
ὄλβον

μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγνεῖν
εὐφορον, εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχῶν Ἑρμῆν καὶ Μοῦσας ἰάσομαι ἀγνάς 10
οὐ δαπάναις τροφραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΤΤΕΛΕΙΑΝ.

Χαίρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
Εὐτελέη, κλεινῆς ἔργου Σωφροσύνης,
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκούσιν.

3.

Τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη,
οὔθ' ὑπὸ χροσείων δουλουμένη, οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
τηξιπόθων.

Ε Π Η.

4.

Καὶ μὲν καὶ Στίλπιον ἔσιδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς
ἐνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἑρετοῆ.

6.

Καὶ μὴν Μίκυλον εἰσεῖδον
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγχαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.

7.

Πῆρῃ τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
καλὴ καὶ πείρα, περίρρηπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίγνος πόρνος ἐπαγαλλόμενος πυνγῆσιν·
ἅλλα θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
ἔξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὄπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8. 9.

Οὐδ' ἔτι (σοὶ γε) συνέμποροί εἰσι, φίλυβρι
(Ἠδονή).
Ἠδονῆ ἀνδραποδάδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
ἀθάνατον βασιλείαν ἔλευθερίαν ἀγαπῶσιν.

10.

Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὐξῶν
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

11.

Κόγγον καὶ κύαμον σύνναγε.

12.

Ταῦτ' ἔγω, ὅσο' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ
Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύφος ἔμαρψεν.

13.

Ἐλκε ποδὸς τεταγὸν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

14.

Στείχεις δὴ φίλε κυρτῶν
βαίνεις τ' εἰς αἶδαο δόμους κυρτὸς διὰ γῆρας.

IAMBOS.

15.

Τίθει μαγείῳ μνᾶς δέκ', ἱατρῷ δραμηῆν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

16.

Οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλικίην ἔχει
θέρμων τε γοῖνιξ καὶ τὸ μηθενὸς μέλειν;

17.

Ἐρωτα πᾶναι λιμὸς, εἰ δὲ μὴ χρόνος·
ἐὰν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεράπειά σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθαι βρόχος.

18.

Ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

19.

Ὀνειδισάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

20.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.

22.

*Οὐχ εἰς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδιαυᾶσθαι πάρα.*

XLIX.

THEOCRITUS CHIUS.

*Ἐρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνήμα κενὸν κενόφρων τεύξεν Ἀριστοτέλης
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστροῦ φύσιν εἴλετο ναλεῖν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.*

L.

MENANDER.

1.

*Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὃν ὁ μὲν ὑμῶν
πατριῶτα δουλοσύνας ᾄδουσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.*

LI.

HEDYLE.

ΣΚΤΑΛΛΑ.

*(Καὶ Γλαῦκος Σκύλλης ἄντρον ἐσηλθε, φέρων)
ἢ κόγχου δωρήματ' Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
ἢ τοὺς ἀλκύνωνναι παῖδας ἔτ' ἀπτεροῦγους,
τῆ νύμφῃ δυσπείστον ἀθύρηματα δάκρυ δ' ἐκείνου
καὶ Σειρῆν γείτων παρθένος οἰκτίσατο 5
ἁκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης.*

LII.

PHILETAS.

ΔΗΜΗΤΗΡ.

1. [1.]*)

*Ἄλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὅς ἐκ Διὸς ἄλγεια πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μόνος ἔχει.*

2. [2.]

*Καὶ γὰρ τις μελέοιο κορυσσάμενος κλαυθμοῖο
κῆδεα δευλαίων εἴλεν ἀπὸ πραπίδων.*

3. [3.]

*Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
πῆμα, κακοῦ δ' οὐπω γίγνεται ἡσυχία.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

4. [6.]

Λευγαλέος δὲ χιτῶν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἄραιή
ἰξὺς εἰλείται κόμμα μελαγκράνινον.

ΠΑΙΓΝΙΑ (ἢ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ).

5. [9.]

Οὐ μέ τις ἐξ ὄρεων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἰρήσει κλήθρη, αἰρόμενος μακέλην,
ἀλλ' ἐπέων εἰδῶς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας,
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

6. [10.]

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι με τὰ μέτρια, καὶ τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνήσθαι τ' οὐκ ἔτ' ἑόντος ὄμως.

7. [12.]

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
λαιψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὄραν τέμενος.

8. [11.]

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε, πολλὰ γὰρ ἔγνωσ
καλά, κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἐνειμε θεός.

ΛΔΗΛΑ.

9. [13.]

Τῶς θύνω πολέων γαίης ὕπερ ἠδὲ θαλάσσης
ἐκ Διὸς ὠραίων ἐρχομένων ἐτέων·
οὐδ' ἀπὸ μοῖρα κακῶν μελέω φέρει, ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδ' αἰεὶ, καὶ τοῖς ἀλλὰ προσανξάνεται.

10. [14.]

Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἦν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

11. [15.]

Τὰ οἷ ποτε Κύπρις ἐλοῦσα
μῆλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

12. [16.]

Γηρούσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχῆν ὀλέσασα,
ὄξειης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

13. [17.]

Βουγενέας Φαμενὸς προσεβήσατο μακρὰ μελίσσας.

14.

Καὶ κεν Ἀθηναίης δολιχαόρου ἱερὸν ἄστυ.

15. [19.]

Δέξατο δ' ἐν προχοῆσι μελαμπέτρου Βουρίνης.

16. [18.]

Διωίδες εἰς ταλάρους λευκὸν ἄγουσιν ἔρι.

17. [20.]

Οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγεν.

18.

... Ἀγαθὴ δ' ἐπὶ ἠθεσιν αἰδώ.

LIII.

HERMESIANAX.

ΛΕΟΝΤΙΟΝ.

Βιβλίον α΄.

1.

Δερκόμενος πρὸς κύμα, μόνη δέ οἱ ἐφλέγετο γλῆν.

Βιβλίον γ΄.

2.

Οἶη μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάργιο
 Ἀργιόπην, Θρηῆσαν στειλάμενος κιδάρην,
 Αἰδόθεν ἐπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπεχθέα χώρον,
 ἔνθα Χάρων κυανὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον
 5 ψυχὰς οἰχομένων· λίμνη δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ
 θεῦμα διέκ μεγάλων συρομένη δονάκων.
 ἀλλ' ἔτλη παρὰ κύμα μονόζωστος κιδαρίζων
 Ὀρφεὺς, παντοίους δ' ἐξεπάεισε θεοὺς,
 Κωκυτὸν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὄφρῳσι μειδήσαντα
 10 εἶδε, καὶ αἰνοτάτου βλέμ' ὑπέμεινε κυνός,
 ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένον, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
 σκληρόν, τριστοίχοις δαίμα φέρων κεφαλαῖς.
 ἔνθεν αἰοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἀνακτας
 Ἀργιόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βίοντον.

15 Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραστον ἔδηκεν
 Μουσαῖος, Χαρίτων ἤρανος, Ἀντιόπην,
 ἥτε πολὺν μύστησιν Ἐλευσίνος παρὰ πέξαν
 εὐασμὸν κρυφίαν ἐξεφόρει λογίων,

Ῥάριον ὄργειῶν δάπεδον διαποικινύουσα
 Δήμητρος· γνωστὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰν' Αἴδη. 20

Φημι δὲ καὶ πατρῶον ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
 Ἡσίοδον, πάσης ἤρανον ἱστορίας,
 Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἐκόνθ' Ἐλικωνίδα κόμην·
 ἔνθεν ὄγ' Ἠοίην μνώμενος Ἀσκραϊκὴν
 πόλλ' ἐπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους, 25
 ὕμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀπαρχόμενος.

Αὐτὸς δ' οὗτος αἰδός, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει,
 ἦδει τὸν πάντων δαίμονα μουσοπόλων,
 λεπτήν δ' αἶς Ἰθάκην ἐνετείνετο θεῖος Ὀμηρος
 30 φῶησιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης,
 ἦν διὰ πολλὰ παθῶν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσου
 πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος·
 ἐκλεε δ' Ἰκαρίου τε γένος καὶ δήμον Ἀμύκλον
 καὶ Σπάρτην ἰδίων ἀπτόμενος παθέων.

Μίμνεμος δέ, τὸν ἠδὺν ὃς εὔρετο πολλὸν ἀνατλάς 35
 ἦγον καὶ μαλακοῦ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμέτρου,
 καίετο μὲν Ναννοῦς, πολιῶ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῶ
 κημοσθεῖς κόμους εἶχε σὺν Ἐξαμύη·
 δῆχθη δ' Ἐρμόβιον τὸν αἰε βαρὺν ἠδὲ Φερεϊλῆν
 40 ἐχθρὸν μισήσας, οἷ' ἀνέπεμψαν ἔπη.

Αύδης δ' Ἀντίμαχος Ἀνθηΐδος ἐκ μὲν ἔρωτι
 πληγείς Πακτωλοῦ θεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ,
 Δαρδανίη δὲ θανούσαν ὑπὸ ξηρῆν θέτο γαίαν
 κλαίων, Αἰζάνιον δ' ἦλθεν ἀποπρολιπόν
 45 ἄκρον ἐς Κολοφῶνα· γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
 ἰγὰς, ἐκ παντὸς πανόμενος καμάτον.

Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους,
 Σαπφοῦς φορμίζων ἱερρόεντα πόθον,
 γινώσκεις· ὁ δ' αἰδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ' ὕμνων,
 50 Τήιον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίη.
 καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιγρὸς ἐφημιλλήσατ' Ἀνακρέων
 στελλομένην πολλαῖς ἄμμιγα Λεσβιάσιν.
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμιον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
 οἰνηρὴν οὔρει κεκλιμένην πατριδα,
 55 Λέσβον ἐς εὖοιον· τὸ δὲ Μύσιον εἶσιδε Λεκτόν
 πολλαῖς Αἰολικοῦ κίματος ἀντιπέρας.

Ἄτθις δ' οἷα μέλισσα πολυπρόηνα Κολώνην
 λείπουσ' ἐν τραγικαῖς ἤδε χοροστασίαις
 Βάκχον καὶ τὸν ἔρωτ' ἐγέγραψε Θεωρίδος
 60 Ζεὺς ἔπορευε Σοφοκλεῖ.

Φημι δὲ κάκεινον τὸν αἰετὸν πεφυλαγμένον ἄνδρα
 καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐξ ὀνύχων
 πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
 τόξου, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας,
 65 ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατενίστατο λαύρας
 Αἰγυῶν, μεθέπειν δ' Ἀρχέλεω ταμίην,
 εἰσόκε σοὶ δαίμων, Εὐριπίδῃ, εὔρει ὄλεθρον
 Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κινῶν.

Ἄνδρα δὲ τὸν Κυθήρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι
 70 Βάκχον, τὸν λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
 Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς
 Ὀρτυγίην ταύτης ἦλθε διὰ πτόλιος,
 γινώσκεις, αἶονσα μέγαν πόθον, ὃν Γαλατείης
 αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις.

Οἶσθα δὲ καὶ τὸν αἰοιδόν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται 75
 Κῶοι χάλκειον θῆμαν ὑπὸ πλατάνῳ,
 Βατίδα μολπάζοντα θοῆν, περὶ πάντα Φιλητῶν
 ῥήματα καὶ πᾶσαν ῥωόμενον λαλίην.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀπόσοι σκληρὸν βίον ἐκτίσαντο
 ἀνθρώπων, σκολιὴν μαυόμενοι σοφίην, 80
 οὐς λεπτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγγατο μῆτις,
 καὶ δεινὴ μύθων κῦδος ἔχουσ' ἀρετή,
 οὐδ' οἱ κείνον ἔρωτος ἀπετρέψαντο κυδοιμόν
 φαινομένου, δεινὸν δ' ἦλθον ὑπ' ἠνίοχον.

Οἷη μὲν Σάμιον μαυίη κατέδησε Θεαυοῦς 85
 Πυθαγόρην, ἑλλίκων κομπὰ γεωμετρίας
 εὐρόμενον, καὶ κύκλον ὅσον περιβάλλεται αἰθήρῳ
 βαιῇ ἐνὶ σφαιρῇ πάντ' ἀπομασσόμενον.

Οἶω δ' ἐχλίηνεν, ὃν ἔξοχον ἔχη Ἀπόλλων 90
 ἀνθρώπων εἶναι Σακράτη ἐν σοφίῃ,
 Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει· ἐκ δὲ βαθείης
 ψυχῆς κουφοτέρως ἐξεπόνησ' ἀνίας,
 οἰκ' ἐς Ἀσπασίης παλευόμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
 εὔρει, λόγων πολλὰς εὐρόμενος διόθους.

Ἄνδρα Κρηναῖον δ' εἶσω πόθος ἔσπασεν Ἴσθμου 95
 δεινός, ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαῖδος ἠράσατο
 ὄξυς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λίσσας
 φεύγων, οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βία.

LIV.
TIMON.

ΙΝΔΑΑΜΟΙ.

1.

Ἦ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι,
μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,
ὡς ἢ τοῦ θείου τε φύσις καὶ τὰ γαῖθον αἰεὶ,
ἔξ ὧν ἰσότητος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

2.

Ἄλλὰ τὸ φαινόμενον πάντη σθένει, οὔπερ ἂν ἔλθῃ.

*3.

Ῥῆστα μεθ' ἡσυχίης
αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτά,
μὴ προσέχων δειλοῖς ἠδὲ λόγου σοφίης.

*4.

Οὔτ' ἀγαθὸν . . . ἔστιν φύσει οὔτε κακὸν τι,
ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόφ κέκριται.

*5.

Μοῦνος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις,
ὃς περὶ πᾶσαν ἐλῶν γαίαν ἀναστρέφεται,
δεικνὺς εὐτόρμου σφαίρας πυρκαϊκώτα κύκλον.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

6.

Ζηνώνειόν γε φακῆν ἔψειν ὃς μὴ φρονίμως μεμά-
θηκεν.

LV.
ALEXANDER AETOLUS.

ΑΠΟΔΛΩΝ.

1.

Παῖς Ἴπποκλῆος Φοβίος Νειληϊάδαο
ἔσται ἰθαγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων·
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμου ἴξεται, ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἐλισσομένης
Ἄσσησὺ βασιλῆος ἐλεύσεται ἐκγονος Ἀνθεύς, 5
ὄρσι ὀμηρεῖης πλίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωτήβης, ἕαρος θαλερώτερος· — οὐδὲ Μελίσσω
Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεισίβοιον ὕδωρ
θηλήσει μέγαν νιόν, ἀφ' οὗ μέγα χάσμα Κορίνθω
ἔσται καὶ βοιαροῖς ἄλγεα Βαυγιάδαις· — 10
Ἀνθεύς Ἐρμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἐπι νύμφῃ
μαινὰς ἄφαρ σήσει τὸν λιθόλευστον ἔρω·
καὶ ἐ καθαρὰμένη γούνων ἀτέλεστα κομίσσαι
πέσει· ὃ δὲ Ζῆνα ξείλιον αἰδόμενος
σπονδάς τ' ἐν Φοβίου καὶ ἄλα ξυνεῶνα θαλείης, 15
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψεται ἀεικέλις ἔπος.
ἢ δ' ὅταν ἀρνηῖται μελεὸν γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς,
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἔξαπαφούσα· λόγος δὲ οἱ ἔσεται οὗτος·
γαυλὸς μοι χρύσεος φρεῖατος ἐκ μυχάτου 20
νῦν ὅτ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κακὸν ἤρκεν οὔσον,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφνδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἰ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηιδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίον,
ἰθύσας ἀνέλοιω, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης. 25
ὦδε μὲν ἢ Φοβίου Νειληϊάδαο δάμαρ

φθέγγεθ'. ὁ δ' οὐ φρασθεῖς ἀπὸ μὲν Λελεγῆιον εἶμα
μητρὸς ἐῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμενῆς,
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
30 φραίματος ἢ δ' ἐπὶ οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνή
ἀμφοτέρας χεῖρεςσι μυλακρίδα λαῶν ἐνήσει·
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἥριον ὀκλήσει τὸ μεμορμένον, ἢ δ' ὑπὸ δείρην
ἀψαμένη σινδῶ, βήσεται εἰς Αἶδην.

ΜΟΤΣΑΙ.

2.

Ἄλλ' ὄγε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεσθαι
Τιμόθεον, κιδάρης ἰθμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θεοσάνδρον, ἄντιον ἤνεσεν ἀνέρι σίγλων
χουσεῖων, ἱερὴν εἰ τότε χιλιάδα
5 ὑμνήσαι, ταχέων τ' Ὀπιν βλήτειραν ὀϊστῶν,
ἢ τ' ἐπὶ Κεγχρεῖω τίμιον οἶκον ἔχει.

μηδὲ θεῆς προλίποι Λητωίδος ἀκλέα ἔργα.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

3.

Ὡς Ἀγαθοκλεῖος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος, ἀρχαίων ἦν ὃδ' ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὀμιλεῖν
ξείνος, Μιμνέρομον δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰῶν
5 παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι πότην ἴσον· ἔγραφε δ' ὠνήφω
εὖ παρ' Ὀμηρεῖην ἀγλαίην ἐπέων
πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλοῦνην,
φλύων ἀνθηροῇ σὺν κακοδαιμονίῃ,
τοια Συρηκοσίους καὶ ἔχων χάριν· ὅς δὲ Βοιωτοῦ
10 ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέφρεται οὐδ' ὀλέγον.

4.

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσιν, ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σειληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

5.

Ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφις ἀρχαίον στρυφνὸς μὲν
ἔμοιγε προσειπεῖν
καὶ μισογέλωσ καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμα-
θηκώς,
ἀλλ' ὅτι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἔτε-
τεύχει.

LVI.

ARATUS.

ΕΙΣ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

Αἰάζω δ' ὅτι μῦθος ἐνὶ πέτρῃσι κάθηται
Γαργαρέων παισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

LVII.

ARCHELAUS.

ΙΔΙΟΦΤΗ.

1.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμευρν διαλύει,
σκορπίοι, ἢ πάντα ζωοθετούσα φύσις.

2.

Ἐκ νέκνος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
σφήκας ἰδ', ἐξ οἴων οἶα τίθησι φύσις.

3.

Ἴππων μὲν σφήκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι.

4.

... Βοὸς φθιμένης πεποτημένα τέκνα.

5.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰῶν
ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως
δεινὸς γίνετ' ὄφρις, νέκνος δειλοῖο σαπέντος,
ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβη τέρατος,
5 τεθνεώτος ζωὴν ἔλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
οὐ θαῦμα βλαστεῖν Κέρκροπα τὸν διφυῆ.

LVIII.

CALLIMACHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

ΑΙΤΙΑ.

Βιβλίον α'.

*1.

Ποιμένι μῆλα νέμοντι παρ' ἴχμιον ὀξέος ἵππου
Ἡσιόδῳ Μουσέων ἔσμὸς ὅτ' ἠντίασεν.

*) Numeri adiecti sunt editionis Ernestianae.

*2.

Μούσῃσι γὰρ ἤλθον ἐσόβδην.

*3.

Μνημοσύνης ἧ δ' ᾧδε γόνου χαρίεντος ἐπίσσα.

*4.

Τὼς δ' ἐφθέξατο Καλλιόπεια.

5. [11.]

Γηράσκει δ' ὁ γέρον κείνος ἐλαφρότερον,
κοῦροι τὸν φιλέουσιν, ἔδν δέ μιν οἶα τοκῆα
χειρὸς ἐπ' οἰκείην ἄχρῃς ἄρουσι θύρην.

6. [234. 472.]

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Δικελειόθεν ἀμπερῆοντες
ταῦρον ἐριμύκην, εἰς ἐνὸς ἀντιπέτου . . .

7. [154.]

Τετράενον Δαμάσον παῖδα Τελεστογίδην.

*8.

Ἰλαθί μοι Φαλαγίτι, πυλημάχε.

9. [13.]

Οἴη τε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύστια.

10. [12.]

* Ἀπ' ὄστλίγγων αἰὲν ἄλειψα ῥέει.

(Λίνος.)

*11. [127.]

Ἄρνες τοι φίλε κοῦρε συνήλικες, ἄρνες ἐταῖροι
ἔσκον, ἐνιαυθοὶ δ' αὐλῖα καὶ βοτάναι.

12. [424.]

Μητέρας ἔξεκένωσεν, ἐκούφισθεν δὲ τιθῆναι.

*13.

Ἄλλ' ἀντὶ βρεφείων πολλῶν εἴν' εἴρενα μέσσων.

Βιβλίον β΄.

14. [106.]

Καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ μὲν ὅσα κερήατι τῆμος ἔδωκα,
ξανθὰ σὺν εὐόδοις ἀβρὰ λίπη στεφάνοις,
ἄπνοι πάντ' ἐγένοντο παραχρῆμ' ὅσα τ' ὀδόντων
ἐνδοθι, νειαιρην τ' εἰς ἀχαρίστον ἔδν,
δ καὶ τῶν οὐδὲν ἔμεινεν ἐς αὔριον· ὅσα δ' ἀκουάς
εἰσεθέμην, ἔτι μοι μούνα πάρεστι τάδε.

*15. [182.]

Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιῆς.

*16.

Θεσπέσιον νεφέων ἐκ Διὸς ἕνεν ὕδωρ.

17. [194.]

Τῆν κείνου Φάλαρις προᾶξιν ἀπεπλάσατο.

18. [119.]

Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον
εὔρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γιγνόμενον.

19. [19.]

Ἢ μὲν ἀεργάζουσα μέγα τρύφος Ἰψιζώρου
ἄστυρον εἰσανέβαινε.

*20.

Κούραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάτων.

21. [20.]

Ὡς τε Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς.

*22. [147.]

Τῷ περιδηνήεντ' Ἀκμονίδην ἔβαλεν.

*23. [172.]

Κέκρυπται γύπη ζάγκλον ὑποχθονίη.

*24. [382.]

Τριγλώχιν ὀλοῶ νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδω.

25. [21.]

Οὔνεκεν οἰκτεῖρειν οἶδε μόνη πόλιων.

Βιβλίον γ΄.

(Κυδίππη.)

*26. [169.]

Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὀππότε κούρος τοι
φωλεὸν ἦε λόετρον.

*27. [102.]

Πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἦκαν ἔραζε
οἰνοπόται Σικελῆς ἐκ κυλίκων λάταγας.

28. [26.]

Ἄγραδέ ποι πάσησιν ἐπὶ προγάνησιν ἐφοῖτα.

*29. [101.]

Ἄλλ' ἐνὶ δῆ φύλλοις κεκολαμμένα τόσσα φέροιτε
γράμματα, Κυδίππην ὅσσ' ἐρέουσι καλήν.

* 30. [229.]

Λιὸς ἐγὼ· τί δέ σοι τόνδ' ἐπέσεισα φόβον;

31. [27.]

Τῶς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὧδε συναινω̄.

* 32. [293.]

Τὰ μὴ πατέουσιν ἄμαξαι,
τὰ στείβειν, ἐτέρων δ' ἴχνια μὴ καθ' ὀμά.

* 33. [128.]

Καὶ νύμων ἄπο χεῖρας ἔχειν, ἀνιῶντος ἔδεστοῦ,
κἀγὼ, Πυθαγόρου ὡς ἐκέλευε, λέγω.

Βιβλίον δ'.

34. [32.]

Δειπνιάς ἐνθεν μιν δειδέχαται.

* 35.

Ὅ δ' ἀείδων
Μαλλόες ἦλθε χορός.

* 36.

Καὶ νήσων ἐπέτεινε βαρὺν ζυγὸν ἀνχέμι Μίνως.

* 37.

(Ἄτερ ἀλῶν)
ῥέζειν καὶ στεφάνων εὐαθε τῷ Παρίῳ.

Ἐξ ἀδήλων βιβλίων.

(Ἄργους οἰκισμοί.)

38. [113.]

Ἄρχμενος, ὡς ἦρως ἀπ' Αἰήταο Κυταίου
αὐτίς ἐς ἀρχαίην ἔπλεον Αἰμονίην.

39. [113.]

Αἰγλήτην Ἀνάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρη.

40. [112.]

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
μήτηρ εὐῖππου πατρίδος ἡμετέρης.

41. [122.]

Καὶ παρ' Ἀθηναίους γὰρ ἐπὶ στέγος ἱερὸν ἦνται
καλπίδες, οὐ κόσμον σύμβολον, ἀλλὰ πάλης.

42. [281. 253.]

Σκέροβόλα μυθήσαντο
Κηκάδι σὺν γλώσση.

43. [277.]

Μαστύος ἀλλ' ὄτ' ἔκαμνον ἀλητύ.

44. [104.]

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῦ πόρου, σχάσαντες ἔρετμά,
λαὰ παρὰ ξανθῆς Ἀρμονίης ὄφις
ἄστυρον ἐκτίσαντο, τὸ μὲν φηγάδων τις ἐνίσποι
Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλώσση ὀνόμηνε Πόλας.

45. [269.]

(Ὅϊ) καὶ Ἀμαντίνην ἔκισαν Ὠρικίην.

(Σεμέλη.)

46. [175.]

... Τὸν οὐκ ἐπλησε φέρονσα
μήτηρ, οὐδ' ὦδιον, ἐννέα μῆνας (ὄλους).

*47.

Κεῖθι δέ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχε' Ἐρίφη
χωρὶς ἀπ' ἀνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασ' Εἰραφιώτην.

(Γλαῦκος.)

48.

Κρητέων τ' Εὐρώπῃ μισγομένων ἑκατόν.

49. [108.]

Τοῖς μὲν ἀρισκίδης εὖνις ἀνήκε Διὸς
Ἄργος ἔχειν, ἰδιὸν περ εὖν λάχος, ἀλλὰ γενέθλη
Ζηρὸς ὅπως σκοτίῃ τρηχῆς ἄεθλος ἔοι.

50. [195.]

Μηκώνην μακάρων ἔδρανον αὐθις ἰδεῖν,
ἦν πάλους ἐβάλοντο διεκρίναντό τε τιμάς
πρῶτα Γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.

51. [203.]

Αἰ δὲ βοοκράνιοι παρ' ἀγκύλον ἶχνος Ἀραΐθου.

52. [159.]

Καὶ γλαρίδες σταφύλη τε καθιεμένη τε μολυβδῆς.

53.

Λαοὶ Δευκαλίανος ὅσοι (λάων) γενόμεσθα.

54. [154.]

Ἐν δὲ Πάρῳ καλαί τε καὶ αἰόλα βεύδε' ἐχουσαι.

55.

Βουθοίη Δριλῆανος ἐπὶ προχοῆσιν ἐνάσθη.

56. [156.]

Ἐξ ἁλὸς οὐδ' ὕκην ἀνέρα Βουχέτιον
ἔλκειν.

57.

Πάλαι δ' ἔτι Θεσσαλὸς ἀνήρ
ὄυστάζει φθιμένων ἀμφὶ τάφον φονέας.

58. [204.]

Ῥάμφει κωνθῶδει τόργος ἔκοψε νέκυν.

59. [142.]

Τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη
γιγνόμενον, νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

60. [211.]

Θηρὸς ἀεργάξων δέσμα καταμαΐδιον.

61. [322. 198.]

Ἴερην

Ἴηλιν ἀνάσσεισθαι Διὸς οἴκλον ἔλλιπε Φυλεῖ.

62. [216.]

Σὺν δ' ἄμυδις φόροντόν τε καὶ ἱππια λύματ' ἄειρεν.

63. [161.]

Ξεῖνος ἐχιθναῖον νέσθεν ἄγων δακετόν.

64. [120.]

Χαίρε βαρυσκίπων, ἐπίτακτα μὲν ἐξάκι δοιά,
ἐκ δ' ἀνταρρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών.

65. [136.]

Ἐκλυε, τῶν μηδέν ποτ' ἐμοὺς δι' ὀδόντας ὀλίσθου,
Πηλεύς.

66. [218.]

Οὐδ' ἐπὶ δὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

67. [226.]

Εἰμὶ τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἴσθμῳ.

68.

Οἱ δ' ἔνεκ' Εὐρυνόμη Τιτηνιάς εἶπον ἔτικτεν.

69. [224.]

Ἴππους καιετάεντος ἀπ' Εὐρώταο κομίσσαι.

70. [163.]

Ἐν Δίῃ τὸ γὰρ ἔσκε παλαιότερον οὔνομα Νάξω.

71. [160.]

Γραικοὶ καὶ γαίης ἡμετέρης ἀδαεῖς.

72. [230.]

Ἄρμοι γὰρ Δαναοῦ γῆς ἄπο βουγενέος.

73. [193.]

Ζηρί τε καὶ Νεμέη τι χαρίσιον ἔδνον ὄφειλω.

*74.

Ἴχι πολυκροτάλοιο παρ' ἀνδῆροισι Νεμείης.

75. [250.]

Ἄξονται δ' οὐχ ἵππον ἀέθλιον, οὐ μὲν ἔχινον
βουδόζον.

76. [103.]

Καί μιν Ἀλγητιάδαι πούλν γεγειότερον
τοῦδε παρ' Αλγειῶν θεῶ τελέοντες ἀγῶνα

θήσουσιν νίκης σύμβολον Ἴσθμιάδος
ξήλω τῶν Νεμείθι πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
ἢ πρὶν ἀγωνιστάς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρη.

77.

Δωδεκάκις περὶ δίφρον ἐπήγαγεν ὄσματα δίφρου.

78.

Ἀτράκιον δὴπειτα λυκοσπάδα πῶλον ἐλαύνει.

79. [197.]

Ἐργίνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ.

80. [105.]

Οὐπω Σμίλιος ἔργον ἐῦξοον, ἀλλ' ἔτι τεθμόν
δηραῖον γλυφάνων ἄξοος ἦσθα σανίς·
ὥδε γὰρ ἰδρύνοντο θεοὺς τότε καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Δίνῳ Δαναὸς λαῶν ἔθηκεν ἔδος.

81.

Ἴχης

ἀγνὸν ὑφαινόμεναι τῆσι μέμηλε πάτος.

82.

Εἴτε μιν Ἀργείων χροὶ με καλεῖν ἀάτην.

83. [215. 188.]

Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ' οὔρεος, ἦχι μάλιστα
τέρπουσιν λιπαρὰ Φοῖβον ὀνοσφαγία.

84. [123.]

Νηφάλιαι καὶ τῆσιν αἰὲ μελιθήδεας ὄμπνας
λήτειραι καλεῖν ἔλλαχον Ἴσονχίδες.

85. [448.]

Πάντες ἀφ' Ἡρακλῆος ἐτήτυμόν εἰσι Λάκωνες,
ἔξοχα δ' ἐν πεδίοις οἱ πόλιν Ἴταλιδῶν
ὠκίσσατε.

86. [129.]

Λάθρη δὲ παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις
ἔτραφον, αἰράων ἔργα διδασκόμενοι.

87. [130.]

Ἄλλ' ἀπὸ τόξου
αὐτίς ὁ τοξευτῆς ἄρδιν ἑλών ἐτέρον.

88. [139.]

Καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀρόδαμον
Αἰγύπτῳ κατέπηξε.

89.

Περσὶν, ἧς θ' ἔνεκεν πένθος ἀπωμόσατο.

90. [140.]

Ἀμφί τε κεβλήν
ἐρμένον ἀγλίδων οὐλον ἔχει στέφανου.

91. [153.]

Ἥμισυ μὲν Πέρσαι, ἧμισυ δ' Ἀσσύριοι.

92. [220.]

Χῆ Παλλάς, Δελφοί νιν ὄθ' ἰδρῶσαντο Προναίην.

93. [164.]

Ἄλλὰ θεῆς, ἧτις με διάκτρον ἔλλαχε Παλλάς.

94. [184.]

Σκύλλα γυνὴ κατάκασσα καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

95. [185.]

Βριλησοῦ λαρόνεσσιν ὁμούριον ἐκτίσσαντο.

96.

Οἱ δὲ Γέλα ποταμοῦ κεφαλῇ ἐπικείμενον ἄστν.

97. [209.]

Φωκαίων μέχρις κε μένη μέγας εἰν ἄλλ' μύδρος.

98. [221.]

Μέσσα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

99. [213.]

Ἄντι γὰρ ἐκλήθησ' Ἰμβροσε Παρθενίου.

100. [210.]

Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδί σὺν ἐμφιθαλεῖ.

101. [207.]

Τὴν μὲν ὄγ' ἐσπέμμηεν Ἐριννύϊ Τιλφωσσαίη.

102. [202.]

Ῥήγιον ἄστν λιπὼν Ἰοκάστεω Αἰολίδαο.

103. [201.]

Πολλάκι δ' ἐκ λύγρον πτόν ἔλειξαν ἔαρ.

104. [176.]

Εἰδυλίαν φάλιον ταῦρον ἠλεμίσαι.

105. [171.]

Ἦτα Διώνυσον Ζαγρέα ρειναμένη.

(Εἰς τὸν Βερονίκης πλόκαμον.)

106. * [462.]

Ἦ με Κόνων ἐβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερονίκης
βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

107. * [152.]

Ἦγεν ἐπ' Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή.

108. [464.]

* * Σὴν τε καρὴν ὤμοσα, σὸν τε βίον.

109. [463.]

Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτόν οἱ μιν ἔφηναν.

110. * [305.]

... Δέδαεν δὲ λαχαινέμεν ἔργα σιδήρου
(Ἐλλοπιῆας).

* 111.

Ἐσχατίην ὑπὸ πέζαν ἔλειψται λέοντος.

Ι Β Ι Σ.

112. [174.]

Ἦλεὰ μὲν ἠέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε.

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν.

113.

Ἐίλκυσε δὲ δοιμὴν τε χόλον κυν' ὄξυ τε κέντρον
σφηγός, ἀπ' ἀμφοτέρων δ' ἰὸν ἔχει στομάτων.

Α Δ Η Λ Α.

114. [165.]

Μηδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα φοφέουσαν ἰοιδίην.

115. [306.]

Μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον οὔνεκα χαλκῶν
ἤγειρον.

116.

Μὴ μετρεῖν σχοίνῳ Περσίδι τὴν σοφίην.

117. [138.]

Καὶ τὸν ἐπὶ θάβδῳ μῦθον ὑφαινούμενον
ἠνεκὲς ἀεῖδω δευδεγμένος.

118.

Νηΐδες οἱ Μούσης, οὐκ ἐγένοντο φίλοι.

119.

... Μουσέων κείνος ἀνὴρ ἀτέει.

120. [121.]

Ἦλλατέ νυν, ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας
χείρας ἐμοῖς, ἵνα μοι πουλὸν μένωσιν ἔτος.

121. [107.]

Αἴθε γὰρ ὦ κοίροισιν ἐπ' ὄμμασι λίγνα φέροντες,
Ἔρχιος ὡς ὑμῖν ὄρισε παιδοφιλεῖν,
ὦδε νέων ἐράοιτε πόλιν κ' εὐανδρον ἔχοιτε.

122. [239.]

Ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυσιτίδος αὐτίκα δώσω
πέντε νεοσμῆκτους ἄστριας.

123. [238.]

Δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λάτρων.

124. [109.]

Καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπέστρυγε χανδὸν ἄμυστι
ζωροποτεῖν, ὀλίγω δ' ἦδετο κισσυβίῳ.
τῷ μὲν ἐγὼ τὸδ' ἔλεξα, περιστείχοντος ἀλείσου
τὸ τρίτον.

125. [111.]

Ἐνθ' ἀνέμων μεγάλων κῆμα διαλύγιον.

Τρὶς μάκαρ, εἰ πάντων ὀλβιὸς ἔσσι μετὰ,
ναυτιλῆς τ' εἰ νῆν ἔχεις βίον· ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
κύμασιν αἰθυλῆς μάλλον ἐσφκίσατο.

126. [67.]

Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνταί,
ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφείλε μίαν,
ἢ φίλον ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἢ ὅτε κωφαῖς
ἄλγεα μαψανθραῖς ἐσχατου ἐξερέη.

127. [126.]

Δέσποινα Λιβύης Ἡρωῖδες, αἱ Νασαμίωνων
αὔλι καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,
μητέρα μοι ζώνουσαν ὀφέλλετε.

128. [133.]

Εἰ σε Προμηθεύς
ἐπλασε, καὶ πηλοῦ μὴ' ἔξ ἑτέρου γέγονας.

129. [134.]

Οὐχ ὦδ' ἐμόγησαν
ἐλπίδες, ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίαις καλέσσαι.

130. [135.]

Ἄλλὰ θεόντων
ὡς ἀνέμων οὐδεὶς εἶδεν ἄματροχίας.

131. [137.]

Εἰ θεὸν οἶσθα,
ἴσθ' ὅτι καὶ ῥέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν.

132. [225.]

Ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χᾶτερόπορπος ἔτι.

133. [412.]

Πᾶν ὁ Μαλειήτης τρύπανον αἰπολικόν.

134. [223.]

Τοῦ τε μεθυπλήγος φροῖμιον Ἀρχιλόχου.

135. [152.]

(Θεὸς) ὅστις ἀλιτροῦς
ἀνγάξειν καθαράς οὐ δύναται λογάσειν.

136. 199.]

Ἄρθμὸν δ' ἀμφοτέροις καὶ φιλίην ἔταμον.

*137.

Τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειομόρον.

138.

(Ἀστήρ
αὔλιος), ὃς θυθυμὴν εἶσι μετ' ἡελίου.

*139.

Ἀπὸ κόλπου
μητρὸς Ἐλειθυίης ἦλθετε βουλομένης.

140.

Μὴ ὀφέλετ' ἀλλήλοισιν ἐπὶ πλέον ὄμματα δῦναι.

141.

Ἀρχόμενοι μακίην ὄξυτάτην ἔχομεν.

142. [419.]

Πιπράσκει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον.

143. [422.]

Μηδὲν ἀνάγνωστον καλὸν ἔχοιμι φίλω.

144. [460.]

Μουσέων δ' οὐ μάλα φιδὸς ἐγώ.

145. [260.]

Πουλὸν θαλασσαιῶν μυνδότεροι νεπόδων.

146.

Ὅ πρὸ μιῆς ὥρας θηρίον οὐ λέγεται.

147. [179.]

Αἰεὶ τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδοῦσι θεοί.

148. [363.]

Μεῖον ἐδάκρυσεν Τρώϊλος ἢ Πριάμος.

149. [246.]

Δίκρον δ' ἤρηνεν φέτρον ἀειραμένη.

150. [148.]

Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις ἤϊθεοι.

151. [150.]

Πολλάκι καὶ κενθῶν ἤλασας ὦρον ἄπο.

152. [167.]

... Δύπται δ' ἐξ ἀλὸς ἐρχόμενοι
ἐνθιοὶ κανήκες.

153. [228.]

Ἐρπετά, τῶν αἰεὶ τεθρόφαται λοφία.

154. [180.]

*Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

*155.

Δέχονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος.

156. [200.]

Καὶ τόν, ὃς αἰζηῶν ἔργα κηδεμόνα.

*157.

Παῖς ἄτε, τῶν δ' ἐτέων ἢ δεκάς οὐκ ὀλέγη.

*158.

Τίκτησθαι βροντῶν δ' οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.

159.

Πρώκιον ἐνθυκέως εἶδαρ ἔδων.

160. [240.]

... Ὅσον βλαμοῦ πίονος ἤράσατο.

161. [257.]

... Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχευ ἕως.

162. [262.]

... Χαλεπὴ μῆμις ἐπι χθονίων.

163. [263.]

... Πτέρη θ' ἵππος ἐλευνόμενος.

164. [92. 85. 90.]

Ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω
ἐκ τῶν, ὅζου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν,
φέρων λαμβον οὐ μάχην ἀείδοντα
τὴν Βουπάλειον.

165. [83.]

Μοῦσαι καλά κἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω.

166. [86.]

Ἐς τὸ πρό τείχενς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε,
οὐ τὸν πάλαι Παργαῖον ὁ πλάσας Ζῆνα
γέρον ἀλαζῶν ἄδικα βιβλία ψήχει.

167. [319.]

Ἦτις τραγῳδὸς μοῦσα ληκυθίζουσα.

168. [87.]

Ἦν κείνος οὐνιαυτός, ᾧ τό τε πτηρόν
καὶ τοῦν θαλάσση καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφθέγγεθ', ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθεΐος.

169. [93.]

Ἀκουε δὴ τὸν αἶνον· ἐν ζοτε Τιῶλω
δάφνην ἐλαίη νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοί
λέγουσι θέσθαι.

170.

Ἐγὼ δὲ φαύλη δενδρέων πάντων εἰμί.

171.

Ἐν οἷς ὁ Φρονὲς Εὐφορβος, ὅστις ἀνθρώποις
τρίγωνά τε σκαληνά καὶ κύκλων ἑπτὰ
ἔξευρε μήκη, καὶ δίδαξε νησιτεύειν

τῶν ἐμπνεόντων· οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν
πάντες.

172. [94.]

Ἐπλευσεν εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θάλητος, ὅστ' ἦν τᾶλλα δεξιὸς γνώμη,
καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
τοὺς ἀστερίσκους, ἧ πλείουσι Φοίνικες.

173. [89.]

Σόλων ἐκεῖνος δ' ὡς Χίλων' ἀπέστειλεν.

174. [96.]

Πάλιν τὸ δῶρον εἰς Θάλητ' ἀνώλισθεν.

175. [95.]

Θάλης με τῷ μεδεῦντι Νείλεω δῆμον
δίδωσι, ταῦτό δις λαβὼν ἀριστεῖον.

176. [88.]

Ἐβηξαν, οἶον ἀλίβαντα πίνοντες.

177. [91.]

Οὐ πάντες, ἀλλ' οὐς ἔσχευ ἄτερος δαίμων.

178. [84.]

Οὐ πρόν μὲν ἡμῖν· ὁ τραγῳδὸς ἤγειρεν.

179.

Τὰ νῦν δὲ πολλὴν τυφεδῶνα λισχαίνεις.

180. 181.

... Ἰσχε δὲ δρόμον . . .
μαργῶντας ἵππους, μηδὲ δευτέρην κάμψης·

... μὴ τι παρὰ νύσση δίφρον
ἄξωσιν, ἐκ δὲ κύμβαχος κυβιστήσης.

182.

... ὦ 'μαὶ τὰπιόντος ἄγκυραι.

183.

... Αἴχμος εἰμι καὶ τὸ πεύθεσθαι.

I A M B O I.

184. [77.]

Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
τὴν Μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ἰλλίχου νέπους.

185. [76.]

Τὴν ὄραμένων, ὡς ὁ μῦθος, εἶσατο,
τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

186. [82.]

Οὐχ ὧδ' Ἀρείων τὴπέσαντι παρ Διὶ
ἴθυσεν Ἀρηῆς ἵππος.

187.

Τὸ πῦρ δέ, τάνέκασας οὐ πολλῇ φλογί,
πρόσω κεχώρηκε.

188. [78.]

Καὶ τῶν νεήκων εὐθύς οἱ τορώτατοι.

M E Λ Η.

ΒΡΑΓΧΟΣ.

189. [36.]

Δαίμονες ἐνυμνότατοι, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδύμων
γενάρχαί.

190. [116.]

Ἐνεσιτ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ τῆς λύρης ἀκούω
καὶ τῶν Ἐρώτων ἡσθόμην ἔστι κάφροδίτα.

191. [117.]

Ἡ παῖς ἢ κατάκλειστος,
τὴν οἱ φασὶ τεκόντες
εὐναίους ὀαρισμούς
ἐχθρὸν ἴσον ὀλέθρω.

192. [115.]

Ἐρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς
Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης
ἄγων.

193. [114.]

Ἄ ναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος εἰμι τὸ γλυκὸν τᾶς ζωᾶς
ἄρπαξας, ποτὶ τὲ Ζανὸς ἰκεῖν ἡμινοσκοπῶ.

194. [170.]

Τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρ' (οὐσ') ἔτεκεν γυνά.

195. [146.]

Ἄγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δέχα τῶδ' αἰδεῖν.

196. [146.]

Νύμφα, σὺ μὲν ἄστεριαν ὑπ' ἄμαξαν ἤδη.

197. [146.]

Φιλωτέρα ἄρτι γὰρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

198.

... Πελίου τε Μάγνησσαν κόραν.

LIX.

PHILOSTEPHANUS.

Γαίη δ' ἐν Σικελῶν Τρινακρίδι χεῦμα λέλεκται
αἰνότατον, λίμνη καὶ περ' εὐσ' ὀλίγη,
ἐχθρὸν δὴ νήκτεσιν ὃ πρὶν ποσὶ παῦρα τινάζαι,
ῥηϊδίως ξηρὴν ἤλασεν ἐς ψάμαθον.

LX.

ERATOSTHENES.

ΗΡΙΓΟΝΗ.

* 1.

Τῆς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον.

* 2.

Νιψάμεναι κρήνης ἔδραμον Ἀργαφίης.

3.

Ἦ δ' ὅτε δὴ Θεοικοῦ καλὸν ἴκανεν ἔδος
(ἄστυ περίκλειτον.)

* 4.

Καὶ βαθὺν ἀκρήτω πνεύμονα τεγγόμενος.

5.

Μόσχους καὶ χλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας.

* 6.

Οἶνός τοι πρὸ ἴσον ἔχει μένος, εὐτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ, κυμαίνει δ' οἶα Αἰβύσσαν ἄλα
Βορέης ἢ Νότος· τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσοῦθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον
οἶνος ἀμαρτοεπής, οἶνος μεθύουσιν ὄλισθος,
οἶνος φυγαπάτης.

LXI.

PHANOCLES.

ΕΡΩΤΕΣ Η ΚΑΛΟΙ.

1.

Ἦ ὡς Οἰάροιο πάς, Θεῆκιος Ὀρφεύς
ἐκ θυμοῦ Κάλαν στέρξε Βορητάδην,
πολλάκι δὲ σκαιοῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἔζετ' αἰδῶν
ὄν πόθον, οὐδέ οἱ ἦν θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ,
ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄγρουπνοι ὑπὸ ψυχῆν μελεδῶναι 5
ἔτρουχον, θαλαρῶν δερκομένου Κάλαν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθείσαι
ἔκτανον εὐήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὐνεκα πρῶτος δεῖξεν ἐνὶ Θεῆκεσσι ἐρωτας
ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ἤνεσε θηλυτέραν. 10
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆν χαλκῷ τάμον, αὐτίκα δ'
αὐτήν
εἰς ἄλα Θεῆκίη ῥῖψαν ὁμοῦ χέλνι
ἤλω καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσση
ἄμφω ἅμα, γλανκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις·
τὰς δ' ἰερῆ Λέσβω πολὴ ἐπέκελσε θάλασσα, 15
ἤχη δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύσης,

νήσους τ' αλγαιούς θ' ἄλιμυρέας, ἐνθα λίγειαν
 ἀνέρες Ὀρφεΐην ἐκτέρισαν κεφαλὴν.
 ἐν δὲ χέλυν τύμβω λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
 20 πέτρας, καὶ Φόρκου στρυγνὸν ἐπειθεν ὕδωρ.
 ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
 νῆσον ἔχει, πασέων δ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.
 Θρηῆκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήτοι ἔργα γυναικῶν
 ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσηλθεν ἄχος,
 25 ἄς δ' ἀλόγους ἐστιζον, ἵν' ἐν χροῖ σήματ' ἔχουσαι
 κυάνεα στρυγεροῦ μὴ λελάθωιντο φόνου.
 ποιῶς δ' Ὀρφεῖ κταμένω στίζουσι γυναίκας
 εἰς ἔτι νῦν κείνης εἴνεκεν ἀμπλακίης.

2.

Ἄλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλλυτον, οὐδέ πη ἐστὶν
 ἐκφυγέειν, ὅποσοι γῆν ἐπιφεροβόμεθα.

3.

Ἡ ὡς θεῖον Ἄδων ὄρειφοίτης Διόνυσος
 ἤρπασεν, ἠγαθέην Κυπρον ἐποιχόμενος.

LXII.

NICANDER.

ΟΦΙΑΚΑ.

* 1.

Οὐκ ἔχῃς οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθεῖς οὐδὲ βαθυπλήξ
 ἄλσεσιν ἂν ζῶσι σκορπίος ἐν Κλαρίοις,

Φοῖβος ἐπεὶ θ' ἀλύωνα βαθὺν μελίησι καλύψας
 ποιηρὸν δάπεδον θῆκεν ἐκὰς δακετῶν.

* 2.

Ἐκλυον, ὡς Λιβύης Ψυλλῶν γένος οὔτε τι θηρῶν
 αὐτοὶ κάμνουσιν μυδαλέησι τυπαῖς,
 οὓς Σῦρτις βόσκει θηροτρόφος, εὐ δὲ καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσιν ἤμναν τύμμασιν ἀχθομένοις,
 οὐ ῥίξαις ἔρδοντες, ἔων δ' ἀπὸ σύγχροα γυίων . . .

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

3.

Ἄρτεμις εὐρίνων ἐσμὸν ἄγει (σκυλάκων).

LXIII.

PTOLEMAEUS.

ΙΔΙΟΦΤΗ.

Πάνθ' Ἠγησιάναξ τε καὶ Ἐρμιππος τὰ κατ' αἶθρον
 τέλεια καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
 βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀφάμαρτον,
 ἀλλ' ὅ γε λεπτολόγος σκῆπτρον Ἄρατος ἔχει.

LXIV.

AGATHYLLUS.

Ἴκετο δ' Ἀρκαδίην, Νήσῳ δ' ἐγκάτθετο παῖδας
δοιάς, Κωδώνης λέκτρα καὶ Ἀνθεμόνης,
αὐτὸς δ' Ἐσπερίην ἔστυ χθόνα, γείνατο δ' υἷα
Ῥωμύλον.

LXV.

BUTAS.

(ΑΙΤΙΑ.)

Ἐμποδίους τύποντες, ὅπως τότε φάσαν' ἔχοντες
ἔξ Ἀλβης ἔθειον Ῥωμύλος ἠδὲ Ῥέμος.

LXVI.

SIMYLUS.

1.

Ἢ δ' ἀγγὸν ναίουσα παραὶ Καπιτώλιον αἶπος
Ταοπήν' Ῥώμης ἔπλετο τειχολέτις.
Κελτῶν ἢ στέρεσσα γαμήλια λέκτρα γενέσθαι
σκηπτούχῳ, πατέρων οὐκ ἐφύλαξε δόμους.

2.

Τὴν δ' οὖν ἄρ Βότοί τε καὶ ἔθνεα μυρία Κελτῶν

χρηάμενοι φείθρων ἐντὸς ἔθειον Πάδου,
ὄπλα δ' ἐπιπροβαλόντες ἄρειμανέων ἀπὸ χειρῶν
κούρη ἐπι στυγερῇ κόσμον ἔθειον φόνου.

3.

Μύσιον ἠπύοντα παρὰ ῥόου Ἀργανθώνης.

LXVII.

PARTHENIUS.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΡΧΕΛΛΙΔΑ.

1. [3.] *)

Ἀμυσχρόν οὔνομ' ἔσσει' Ἀρχελαῖδος.

B I A Σ.

2. [5.]

Ἴλαος ταύτην δέχνησο πυρκαϊήν.

3. [6.]

Ὅστις ἐπ' ἀνθρώπους ἐξυσεν αἰγανέην.

Δ Η Λ Ο Σ.

4. [7.]

Ξυνηῖ ἐγὼ Τηθύς τε καὶ ὠγενίης Στυγὸς ὕδαρ.

5. [8.]

Οὐδ' ἀποτηλίστων ἄκρα Βεληδονίων.

*) Numeri adiecti sunt editionis Meinekianae.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΑΣ.

6. [10.]

Ἄμφοτέροις ἐπιβάς ἄφρυς ἐληΐσατο.

ΛΕΤΚΑΔΙΑ.

7. [11.]

(Σὺν τῇ) Ἰβηρίτῃ πλεύσῃ ἐπ' αἰγιαλῷ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

8 [24.]

*Παρθενικὴ Κιλίκων εἶχεν ἀνακτορίην
ἀγγίγαμος δ' ἔπελεν, καθαρῷ δ' ἐπεμαίνετο Κύνδωφ
Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσόν ἀναψαμένη,
εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο, μῖξε δ' ἔρωτι
Κύνδου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον.*

9. [23.]

Ἄλλ' ὅτ' ἀφ' ἑσπερίης Ἐρκυνίδος ὄρωστο γαίης.

10. [29.]

Οὐδὲ πόροι ζήξης δρύψελα Ποντιάδος.

11. [33.]

Γλαύκη καὶ Νηρηϊ καὶ Ἰνώφ Μελικέσχη.

LXVIII.

PANCRACTES.

ΚΟΓΧΟΡΗΣ.

*Αὐτὰρ ὃ γε σπείσας ἐκ κύνδου ἀργυφίοιο
νέκταρ, ἐπ' ἄλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.*

LXIX.

ZENOTHEMIS.

ΠΕΡΙΠΑΟΤΣ.

*Σύγχροτον δ' Ἀριμασποῖσιν ναίει μέγα φῦλον
Ἰσσηδῶν Σκυθίης νάμασι παρ ποταμοῦ.*

LXX.

ΜΥΘΙΚΑ.

ΕΠΗ.

(Ἄρῆς καὶ κάλαμοι.)

1.

*Ἦχῆεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.**(Ὄνος καὶ λέων.)*

2.

Ἐς βίοτον κοινανὸς ὄνφ γένετ' ὠμοβόρος λίς.

3.

Τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἶσομαι.

(Λέων τοσήσας.)

4.

Οὐδέ οἱ οὐδ' αἰθῶν ἄδε κάρδαλις, οὐνεκα θυμὸς
ἐμπλήη τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν.

5.

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοῇ κεμάς, ἐγγύθι δ' ἔστη
ἠπεδαυοῖο λέοντος.

(Μῦς ἀρονηαῖος καὶ μῦς ἀστικός.)

6.

Θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἔταιρειν μνῆς δοιῶ,
οὐ καθ' ὅμα ζώοντες· ὁ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην
ἔστρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ'
ἀνδρῶν.

7.

Ἔλθ', ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός.

(Χελώνη καὶ αἰτός.)

8.

Τίς γὰρ ἐμοὶ σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἦν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

9.

Ὅθι στρυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γνία κιάσθη.

10.

Οὐ τι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέει δάμναμαι οἴτω.

(Ὄνος καὶ λύκος.)

11.

Ἐκ μοι σκῶλον ἐρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἐμπεσεν
ὀπλῆ.

(Λογύες καὶ Ζεύς.)

12.

Ὅς φάσαν, οὐδέ ἀναξ ἄνεως ἦν.

13.

Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρω,
ὑμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στείλειον ἀρήρει;

(Λύκος καὶ αἶξ.)

* 14.

Ποσοὶ δ' ἀνελθεῖν
ἄρκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίξετο· πᾶσα δ' ἀπορρώξ
πέτρῃ ἐην ὑπένεσθε, καὶ ἄμβασις οὐ νύ τις ἦεν.

* 15.

Καὶ ἀγλαὰ πίσεια γαίης
βόσκειο.

(Κεραμεύς, ὄνος καὶ ὀνηλάτης.)

* 16.

Λάτριον ἄγειν παλίνορσον ἀεικέει τῷ κεραμῆϊ.

(Κυρὸς οἰκία.)

* 17.

Οἰκίον εὐτε δέμοιμι.

18.

Ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῆ μεμίαντο κονίη.

19.

Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην.

20.

Πικρὴ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδής.

21.

Καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

* 22.

Λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δὲ μοί ἐστιν ἐτοίμη.

* 23.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ
ὀσσομένη.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

(Ἐλάτη καὶ βάτος.)

24.

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος· ἢ μὲν ἔειπεν
καὶ ναῦς καὶ νηοῦς τεμνομένη τελέειν.

25.

Αἰπεινήν ἐλάτην ἔρις ὄροσεν αἰσυλα φάσθαι.

(Ἀνθρωπος σὺν δυοῖ πῆραις.)

26.

Τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύην.

(Στρουθοκάμηλος.)

27.

Ἄλλὰ Αἰβυσσα
στρουθὸς ἀλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέροισι.

IAMBOGRAPHI.

I.
ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.]*

Leier y Siharweit
Είμι δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίῳ ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

* 2.

Οὐ γὰρ μοι πενίη πατρώϊος, οὐδ' ἀπὸ πάπων
εἰμι λιπερονήτης.

3. [56.]

Alte y Siharweit
Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

4. [50.]

Alte y Siharweit
Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδόναι, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσειται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπότηαι Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5

5. [49.]

Alte y Siharweit
Ἄλλ' ἄγε, σὺν κῶθωνι θεῆς διὰ σέλιμα νηός

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae.

φρίτα καὶ κοίλων πόματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπο τρυγῶς οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

6. [51.] *Amulone Sili*

Ἀσπίδι μὲν Σαῦων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἐντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαυτὶς κτήσομαι οὐ κακία.

7. [58.]

Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

8.

Αἰσιμίδη, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων,
οὐδείς ἂν μάλα πόλλ' ἡμερόεντα πάθοι.

Π Ρ Ο Σ Π Ε Ρ Ι Κ Λ Ε Α.

9. [48.] *Amulone Sili*

Κήδεα μὲν στονόμεντα, Περίκλεες, οὐδέ τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίης τέρπεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐκλυσεν, οἰθαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνης ἔχομεν
5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κατοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἐξαυτὶς δ' ἐτέρουσ' ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

10. [85.]

Κρύπτωμεν δ' ἀνηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
δῶρα.

11. [55.]

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἄλῶς ἐν πελάγεσσιν
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον

12. [54.]

Εἰ κείνου κεφαλῆν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

13. [53.]

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κίκιον
θήσω τερπωλᾶς καὶ θαλίης ἐφέπων.

* 14.

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.

15. [81.]

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη.

* 16.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

17.

Ἵψηλούς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντα τε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

18. [72.]

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, κουριδίαν εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

19. [57.]

Συκὴ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτοια Πασιφίλη.

I A M B O I.

TRIMETRA.

20. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

21. [9. 3.]

"Ἦδε δ' ὥστ' ὄνου θάχης
ἔσθηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

22.

Καί μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

23.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

24. [15.]

Καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

25. [2.]

Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρόσου μέλει,
οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίωμα
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

26. [89.]

.. Ὁ δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφον.

27. [4.]

"Ἀναξ Ἀπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
σήμαινε καὶ σφραγὸς ὄλλν' ὥσπερ ὄλλύεις.

28. [17.]

Verse

1) Οἶνον Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρον.

29. [7. 13.]

2) Ἐχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέροπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δέ οἱ κόμη
ᾧμους κατεσνίαζε καὶ μετάφρανα.

30. [12.]

3) Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσασατο.

31. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

32. [5.]

"Ὡσπερ παρ' αὐλῶ βρῦτον ἢ Θοῆτξ ἀνήθ
ἢ Φρὸξ ἔβρυξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

33. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενῆς βάβαξ.

34. [19.]

Πρὸς τοίχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήφ.

35.

Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

36. [25.]

Ἄλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίνεται.

37. [22.]

Χαίτην ἀπ' ᾧμων ἐγυντὶ κεκαρμένος.

38. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δειπνον αἰγνὲς φέρων.

39. [8.]

*Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἰδρις.*

40. [16.]

Τοῖτον γὰρ αὐλὴν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

41.

Ἄμισθὶ γὰρ σε πάμπαν οὐ διάζομεν.

42. [18.]

*Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φτυοῦ
εἰκασιν.*

43. [21.]

Ἴστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου.

44. [24.]

Μετέροχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

45. [27.]

Τροίαναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτην σοφόν.

46. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῃ.

T E T P A M E T P A.

50. [83.]

*Ὁ λιπερνῆτες πολίται, τάμὰ δὴ ξυνίετε
ρήματ'.*

51. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῶνα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

52. [87.]

Ὅς Πανελλήνων ὀϊζὺς ἐς Θάσον συνέδρομεν.

53. [45.]

*Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσον κρεμάσθω.*

54. [35.]

*Γλαῦκ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρῆων ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κηχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.*

55. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

56. [32.]

*Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρες ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὐ' βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόον παρήγορος.* 5

57. [148.]

Τὸν κροκλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

58. [33.]

*Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἶη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖ
ῥοικός, ἀσφαλῆως βεβηκῶς ποσσὶ, καρδίης πλέος.*

59. [39.]

Ἐπὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
ἥλιοι φρονῆες ἐσμέν.

60.

Ἐρξίη, πῆ δηνύτ' ἄνολβος ἀθροίζεται στρατός;

61. [42.]

Ἐλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ,
ὄξυς ἐλλάμπων.

62. [74.]

Ἐρξίλων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

63. [34.]

Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν κἀναρῖθμιος θανάων
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
[ζωοὶ κάκιστα δὲ τῶ θανόντι γίγνεται.]

64. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλά καταναοῦσι κεροτομέειν ἐπ' ἀνδράσιν.

65. [75.]

Ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς με δρωῖντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

66. [31.]

Θυμέ, θυμ' ἀμηγάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἐνάδευ, δυσμενῶν δ' ἄλξεν προσβαλῶν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
ἀσφαλῶς· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μήτε νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο
ἄλλὰ χαρτοῖσιν τε χεῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην γίγνωσκε δ' οἷος ἦν σμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

67. [100.]

... Σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγγεο.

68. [14.]

... Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

69. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κείται, Λεωφίλῳ δ' ἀκούεται.

70. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ,
γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγη,
καὶ φρονέσσι τοῖ, ὁκοίσις ἐγκυρέωσιν ἐργασσιν.

71. [43.]

Ἐὶ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

72. [96.]

Καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

73. [41.]

Ἡμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢδ' ἄτη κηγήσατο.

74. [31.]

Χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν ἐστίν οὐδ' ἀπόμοτον,
οὐδὲ θανατάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἥλιον λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους
δέος.

ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαναμαζέτω,

μηδ' ὅταν δειφίσι θήρες ἀνταμείψονται νομόν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 5 φίλτερον ἠκείρον γένηται, τοῖσι δ' ἠδὺ ἦν ὄρος.

75. [36.]

Κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γοννουμένω
 ἴλαος γενοῦ, χαρίζεν δ' οἷάπερ χαρίζεται.

76. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον καιήονα.

77. [38.]

Ὡς Διωνύσοι' ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
 οἶδα διθύραμβον, οἶνω συγκεραυνωθεὶς φρένας.

78. [1.]

... Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκορον μέθυ,
 οὔτε τιμον εἰσενεγκῶν
 οὔτε μὴν κληθεὶς (ὑφ' ἡμῶν) ἤλθες, οἷα δὲ φίλος
 ἀλλὰ σ' (ἡ) γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 5 εἰς ἀναιδίην.

79. 80. 81. 82. [47. 110.]

Ἐρασιμονίδη Χαρίλαε, χοῆμά τοι γελοῖον
 ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρψει δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνὸν περ εἶντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἄστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

83.

Ἐώθεν ἕκαστον ἐπινεν· ἐν δὲ βακχίῃσιν.

Ε Π Ω Δ Ο Ι.

84. [68.]

Δύστηνος ἐγκειμαι πόθῳ
 ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἐκῆτι
 πεπαρμένος δι' ὀστέων.

85. [77.]

Ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμνεται πόθος.

86. [59.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
 ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυνωνίην
 ἐμιξαν.

* 87.

Ὅρᾳς ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
 τρηγῆς τε καὶ παλίγκοτος,
 ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

88. [6.]

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
 σὺ δ' ἐργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρᾳς
 λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
 ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

89. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρονκίδη·
 ἄχθυμένη σκυτάλη·
 πύθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεὶς
 μούνος ἀν' ἐσχατιήν·

5 τῷ δ' ἄφ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

90.

Ῥόπτρω ἐρειδόμενον.

91. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίδακτε, τὴν πυγὴν ἔχων;

92. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

93. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρὶ, τῆτέρῃ δὲ πῦρ.

94. [63.]

Πάτερ Ανκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;
ἄς τὸ πρὶν ἠφῆρισθα' νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἄστοισι φαίνεται γέλωσ.

95.

Τίς ἄρα δαίμων καὶ τεοῦ χολούμενος;

96. [82.]

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεζαν. . . .

97. [79.]

Ἥ δέ οἱ σάθη

ὥσει τ' ὄνον Πριηνέος
κῆλωνος ἐπλήμμυρην ὄτρυνγητάγου.

98. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἶκαδ' ἄγρεσθαι.

99. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἔδαισάμην.

100. [76.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ' κάρφεται γὰρ ἤδη.

101. [95.]

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυας ἐδέξω.

102. [97.]

Ἦφ' ἠδονῆς σαλευμένη χοροῖν.

103. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότῃτος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἔλυσθεις
πολλὴν κατ' ἀγλὴν ὀμμάτων ἔχενεν
κλέψας ἐκ στηθῶν ἀπαλάς φρένας.

104. [64.]

Εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

106. [102.]

Πτώσσουσεν ὥστε πέρδικα.

107. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

* 108.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

109. [104.]

Ὡς δ' ἂν σε θωῶν λάβοι.

110. [105.]

Μή τευ μελαμπύγου τύχης.

111. [103.]

Ἐμπλην ἑμοῦ τε καὶ φίλου.

112.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνουν.

113. [117.]

Ὡς φίλ' ἐναγεί Ταργήλια.

114. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κόϊρανου ἤπιος Ποσειδῶν.

115.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἤβης.

116. [94.]

Ὅγμος κακῶν δὲ γήραος καθαιρεῖ.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

119.

*Τήνελλα.**Καλλίνικε γαῖρ' ἀναξ, Ἡράκλειες,
αὐτός τε καὶ Ἴόλαος αἰχηγὰ δύο.**Τήνελλα.**Καλλίνικε γαῖρ' ἀναξ, Ἡράκλειες.*

120. [70.]

Δήμητρος ἀργῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

II.

SIMONIDES AMORGINUS.

I. [L.]*)

Ὡ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἐχει βαρύνκτυπος
 πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπη θέλει
 νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν ἄλλ' ἐφήμεροι
 ἂ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός. 5

ἐλπίς δὲ πάντας κάπιπειθειή τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέτην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπῆς.
 νέωτα δ' οὐδεις ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἴζεσθαι φίλος 10

φθάνει δὲ τὸν μὲν γήρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός· 15

οἱ δ' ἐν θαλάσῃ καίλαπι κλονεύμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλός
 θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν μὴ δυνήσονται ζοεῖν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυνάτην ἄμορφ,
 καυτάρχετοι λείπουνσιν ἥλιον φάος.
 οὔτω κακῶν ἄπ' οὐδὲν ἄλλὰ μυρία

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

βροτοῖσι κήρες κἀνεπίφραστοι δύναι
καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν κίχιζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θυμόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἰ τι φρονοῖμεν, πλείον ἡμέρης μῆς.

3. [3.]

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ παῦρα (καὶ) κακῶς ἔτεα.

4. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

5. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὧς ἄμα τρέχει.

6. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ὄριον κακῆς.

7. [8.]

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφρυμένῃ
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις τ' ἐν εἴμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἰδρῖν' οὐδὲ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν, οὐδὲ τῶν ἄμεινόνων.

τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἄλλοίην ἔχει.

10

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λίταργον, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκούσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρα.
15 παύσεις δ' ἂν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήσ,
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὔτ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἀπρηκτοῦ αἰουήνῃ ἔχει.

15

20

Τὴν δὲ πλάσαντες γῆνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
οὔτ' ἐσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθλίειν ἐπίσταται·
25 κούδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ὄργῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

25

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἢ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοις ἰδῶν·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λῶϊων γυνή
30 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὄφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ' ἄσσον εἰθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπλητον, ὥσπερ ἄμφι τέκνοισιν κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ
35 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
ἔσθηκ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
θέρεος ἐν ὄργῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται.
βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη
40 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή

30

35

40

ὄργην φωνὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.

Τὴν δ' ἐκ τε σποδιῆς καὶ παλιτροιβέος ὄνου,
ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγις
45 ἔστειρεξεν ὦν ἅπαντα καὶ ποιήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
προνούξ, προήμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδισίον
ἔλθονθ' ἑταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

50 Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δίστημου οἰζυρὸν γένος.
κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσιμιον·
εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ δίδοι·
55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει.

Τὴν δ' ἵππος ἀβοή χαιτέσσ' ἐγείνατο,
ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει·
κοῦτ' ἂν μύλης ψεύσειεν, οὔτε κόσκινον
60 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἱπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἔξουτ' ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ἴππον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
85 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
ἢ μὴ τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτούχος ἢ,
70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδόν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ἔπασεν κακόν.
αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή

εἶσιν δὲ ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ἐπ' ἀγένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
75 ἄπυγος, αὐτόκωλος· ἂ τάλας ἀνῆρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγχαλίζεται.
δῆνα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίδακος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἐρξείεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὄρᾳ,
80 καὶ τοῦτο πᾶσαι ἡμέρην βουλεύεται,
ὄκως τιν' ὡς μέγιστον ἐρξείεν κακόν.

Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβῶν·
κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσίζενοι·
θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς ἀπαΐζεται βίος·
85 φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκούσα καλὸν κούνομάκλυτον γένος·
κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσησι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη,
90 ὄκον λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

Τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
95 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναικας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται·
100 οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνῆρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
105

ὄκου γυνή γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξείνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἥτις δέτοι μάλιστα σαφρονεῖν δοκεῖ,
 αὐτῆ μέγιστα τυγχάνει λαβωμένη·

110 κεληνότες γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γέλτονες
 χαίρουσ' ὄρωντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιννώσκομεν.

115 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδῃς,
 ἐξ οὔτε τοὺς μὲν Ἄϊδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8. 9. [9.]

* * * Ὡσπερ ἔγγελος καταγλοιοῦ.
 * * *

Ἐρφοδιὸς γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην
 τριόρχον εὐρῶν ἐσθίουτ' ἀφείλετο.

10. [15.]

Τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. [16.]

Οἶόν τε χηνὸς ὄσον Μαιανδρίον.

12. [17.]

Σπλάγγν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἱκτίνου δίκην.

13. [18.]

* * * Τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπιπτο,
 τὸ ζώτων κάκιστον ἐκτεταί βλον.

14. [19.]

Οὐκ ἂν τις οὔτω δασκίους ἐν οὔρεσιν
 ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
 μῦνος στενυγρῆ συμπεσῶν ἐν ἀτραπῶ.

15.

Θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

16. [20.]

Κήλειφόμεν μύροισι καὶ θυώμασιν
 καὶ βακκίῳ· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. [20.]

Καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθύρης ἠλσάμην.

18. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίης.

19. [23.]

Ἦ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

20. [24.]

Θύουσι Νύμφαις τῶ τε Μαιάδος τόκῳ·
 οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἵμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. [25.]

Σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἴμασιν.

22. 23. [26.]

(H) πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῆ, Τηλέμβροτε.

* * * *

Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
 Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

24. [27.]

* Χῶς ἄφενσα χῶς ἐμίτυλα κρέα
 ἰρωσί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

25. [28.]

Ἐδωκεν οὐδείς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

26. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

27. [30.]

Αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἄργειη κύλιξ.

28. [31.]

Ὅπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

III.

HIPPONAX.

BIBLION A.

1. [1. 18.] *)

Ἐβωσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
 Ἐρημὴ κυνάγχα, Μηρονιστὶ Κανθαῦλα,
 φωρῶν ἑταῖρε, δευρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

2. [5.]

Κίμων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης,
 τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

3. [44.]

Κοραξικὸν μὲν ἤμφισμένη λῶπος.

4. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράθῃσι βάλλεσθαι.

5. [44.]

Βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ θραπίζοντες
 κράθῃσι καὶ σκίλλῃσιν, ὥσπερ φαρμακόν.

6. [44.]

Δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

7. [44.]

Κάφῃ παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζην
 καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

8. [44.]

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
 κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

9. [44.]

Λιμῶ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
 φαρμακὸς ἀχθεὶς ἐπτάκις θραπισθείη.

11. [4.]

Ὡς οἱ μὲν ἀγέτ' Βουπάλῳ κατηρῶντο.

12.

Τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνθήκησας;

* 13. [6. 33.]

Ὡ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κᾶθημις,
 ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦνω.

14.

Τούτοισι θηπῶν τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
φή μητροκώτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
κνίζων καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον.

15.

Τέαρε δεύεις τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Αὐδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλειον τύμβον
καὶ σῆμα Γύγαι καὶ μεγάλου στήλην
καὶ μνήματ' ὄτος μυτάλιδι πάλυδος,
5 πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

16 [10.]

Ἐομῆ, φίλ' Ἐομῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνιε,
ἐπέυχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ὄιγῶ.

17. [10.]

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ὄιγῶ
καὶ βαμβακίζω.

18. [9.]

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβαλθρα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατήρας ἐξήκοντα τούτερον τοίχου.

19. [9.]

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ὄιγεις,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασείησιν
ἐκρυπας, ὥς μὴ μοι χίματλα ῥήγνυται.

20. [14.]

Ἐρέω γὰρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἐομῆ.

21. [15.]

Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη' πιαλεὶ ὀιγηλή.

22 A.

Μακάριος ὅστις θηραύει.

22 B.

Καίτοι γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω.

BIBAION B.

26. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΒΙΒΑΙΩΝ.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

28. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

29. [12.]

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἤδιστα,
ὅταν γαμῆ τις κάκφερη τεθνηκυῖαν.

30 A. [2.]

ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλυ.

30 B. [3.]

Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλυ;

31. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἀρτεμις, σὲ δὲ κώπολλων.

32. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίω·ν Ἐρμῆν.

33.

Ἐφίσε κάπελονσεν ἀσκαρίζοντα.

34. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

35. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆ τε καὶ ῥύβδην
θυρνίδα τε καὶ μυτιωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κληῖρον ὥστε χρῆ σκάπτειν
πέτρας ὄρειας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κριθίνον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

36. [26.]

Οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρύκων,
οὐ τηρανίτας σησαίμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

37. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρη
Ταρρηλίοισιν ἐγγυτον πρὸ φαρμάκου.

38. [32.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὃ παῖς γὰρ ἐμπροσθὼν κατήραξεν.

39. [24.]

Ἐκ δὲ τῆς πέλλης

ἐπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προῦπιεν.

40. [22.]

Σπονδῆ τε καὶ σπλάγγνοισιν ἀγρίης χοίρου.

41. [27.]

Βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
ἤλειπον ἔστι δ' οἶά περ κρόκος . .

42.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηάκων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἴλλου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥήσος, Αἰνείων πάλμυς.

43.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
ἦν μὴ ἀποπέμψης ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίας.

* 44. [113.]

Ἀναξίως ἀδμήτι προσπταίων κώλω.

45. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὀπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σαφροπέστατον πάντων.

46. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περναῖσιν,
Φούγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

47. [31.]

Ὅκει δ' ὀπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνη,
μεταξὺ Τρηγείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλὰντα ψύχων.

49. [7.]

*Μιμῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψης
ὄφιν τριήρεος ἐν πολυζύγω τοίχῳ
ἅπ' ἐμβόλον φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γὰρ ἔστι συμφορὴ τε καὶ κληδίων
Νικύρτα καὶ Σάβαντι τῷ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ὄφισ τῶντικνήμιον δάκνη.*

50. [35.]

Ἐπειτα μάλθη τὴν τροπὴν παραχρίσας.

51. [8.]

*Ὁ δ' αὐτίκ' ἔλθὼν σὺν τριοῖσι μάστιγσιν,
ὄπον τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρὴν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.*

52. [36.]

Καί μιν καλύπτει μῶν χαραδριὸν περνας;

53. [38.]

Ἄλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες.

54. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

Ὁμίξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

56. [41.]

Σίφουσι λεπτῷ τοῦπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπήτου σάκκος.

58. [43.]

Κᾶλειφα ῥόδινον ἠδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοῦ ποδὸς φῶδας θέρωμων
οὐ πάνετα.*

60.

Τὴν ἴτινα καὶ τὴν μύξαν ξεραάξασα.

* 61.

*Χλοῦνης ἀνὴρ ὁ δ' ἐσπέρης καθεύδοντα
ἅπ' οὐν ἔδυσεν.*

62.

*Οἱ δέ μιν πάντες
ὀδόντες ἐν τῆσι γνάθοις κεινέαται.*

63. [37.]

** Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ φητῆρ
κνεφατος ἔλθὼν ἠφδιῷ κατηνλίσθην.*

64.

*... Ἀθηνᾶ μαλὶς
κοῖς κελαιρε, καὶ με δεσπότεα βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ἠαπίζεσθαι.*

T R I M E T R A.

72. [52.]

*[Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.]*

αὐτὴ γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ἵστις δὲ τροφεῖραν τὴν γυναικᾶ ἄγει λαβῶν

* * * * *
5 συνεγγὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὐνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ γάλιν πεπωκότες.

74.

Οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χίος ἐν κασσωρικῷ δόμῳ.

76. [65.]

Λαιμᾶ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρῳδιού.

T E T P A M E T P A.

* 78. [112.]

Μητροτίμῳ δηντέ με χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

79. [32.]

Καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

80.

Μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ.

81.

... Στέφανον εἶχον κοκκυνήλων καὶ μίνθης.

82. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρόν.

83. [58. 59.]

Λάβετε μου θαίματα, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κοῦχ' ἀμαρτάνω κόπτων.

84. [60.]

... Ἐπίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑπογράσαι.

E Ξ Α Μ Ε Τ Ρ Α.

85. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐθρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάριβδι,
τὴν ἐγγραστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεφ', ὅπως ψηφίδι κακὸς κακὸν οἴτου ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θέν' ἀλὸς ἀτρογέτιο.

* 89. [114.]

Ἐρμῆ μακάρταθ', ὃς καθ' ἕπνον οἶδας ἐγρήσσειν.

90. [64.]

Εἰ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρπεινα.

* 91. [113.]

Ὁ Κιθαιρῶν Ανδίοισιν ἐν χοροῖσι Βακχῶν.

* 92. [111.]

Καὶ κνίση τινὰ θυμήςσας.

* 93. [115.]

Οἱ θεοὶ τὰ λοιπὰ Ταντάλω δόντες.

IV.

ANANIUS.

ΧΩΔΙΑΜΒΟΙ.

1.

"Απολλον, ὃς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις,
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἴκου καθ' ἑρόν, ἢ Σκύθας ἀφίξειαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθτερος ὡς οὐδὲν τάλλα.

3.

Εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ θυ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσφ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, καὶ μὰ τὴν κράμβην.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

5.

"Εασι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συνκῆς φύλλον
ἠδὲ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρείας
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν
5 καὶ κυνῶν αὐτῆ τόθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπῆγων.
ὅιος αὐθ', ὅταν θέρος τ' ἢ κηχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθυέσσιν ἐμπροκῆς ἐν μυττωτῶ.

βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἠδύς
κήμερης.

10

V.

DIPHILUS.

1.

Στρέψας δὲ πάλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῶ.

VI.

HERMIPPUS.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

2.

Τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

4.

Εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζον σπληνόπεδον ἀφικόμην
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

5.

Ἰσπερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὐς ἀνελωτημένην
καὶ κασαλβάουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωμένην.

VII.
SCYTHINUS.

IAMBOT.

1.

*Τὴν λύρην ἀρμόζεται
Ζηρὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.*

EPIGRAMMATA.

2.

*Ἦλθεν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἰλισσὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καιρὶ ἔχων ἐγκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνώναι, φωνὴν μίλι, καὶ τὸ φιλήσαι
χέλλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμειπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄραν μόνον· ἢ ἄγρονπνήσω
πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν;*

3.

*Ὅρθον νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαράνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε πανσόμεινον.
ἀλλ' ὅτε μοι Νημεσηνὸς ὄλον παρέλιπεν ἑαυτὸν
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ ἠήσοο καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως·
οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀπ' ἡμετέρης.*

VIII.
HERODAS.
MIMIAMBOT.

1.

ΜΟΛΠΗΝΟΣ.

*Ἐπὴν τὸν ἐξηχοστὸν ἡλίον κάμψης,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνήσκε καὶ τέφρη γίνεο·
ὡς τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζῆς ἀπήμβλυνται.*

2.

ΣΤΗΝΕΡΤΑΖΟΜΕΝΑΙ.

Προσφῦς ὄκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

3.

*Ἡ χαλκῆν μοι μυτιὰν ἢ κύθρην παίζει,
ἢ τῆσι μηλάνθησιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεδκίου μοι τὸν γέροντα λαβῆται.*

4.

*Μὴ δὴ κόρη τὴν γολῆν ἐπὶ θινὸς
ἐχ' εὐθύς, ἢν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθη·
γυναικίος ἐστὶ κρηγύης φέρειν πάντα.*

5.

*Ὡς οἰκίην οὐκ ἐστὶν εὐμαρέως εὐραῖν
ἄνευ κακῶν ζῶονσαν· ὅς δ' ἔχει μείον,
τούτῳν τι μείζον τούτερον δόκει προήσσειν.*

6.

*Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γνιὸς ὦν· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, κῆν σκιῇ παραστήκη.*

7.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν.

H M I A M B O I.

10.

T I N O S.

Φεύγωμεν ἐκ προσώπου
μὴ σ' ἐκπερῶν ὁ πρόσβυς
οὐλῆ κατιθῆ . .
βατηρὴ καλύψῃ.

IX.

CERCIDAS.

I A M B O I.

1.

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

M E Δ I A M B O I.

2.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Οὐ μὰν ὁ πάρος γὰ Σινωπεύς

τῆνος ὁ βακτροφόρος, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας,
ἀλλ' ἀνέβα χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας,
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν
ἧς γὰρ ἀλαθέως
Διογενὴς Ζανὸς γόνος οὐράνιος τε κύων.

3.

— — — — —
— — — — —

Ὅ τὰς ῥικνᾶς χελῶνας
ἐμναμόνευ'. οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

4.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

[Νοῦς ὀρῆ καὶ νοῦς ἀκούει.]
πῶς κεν ἴδοιεν τὴν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν
ἄνδρες, ἂν τὸ κέαρ παλῶ σέσασται
καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί;

5.

— — — — —
Ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει.

X.

A E S C H R I O.

I A M B O I.

1.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα.

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώραν,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

Ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάτια φορτίου ζώνην.

* 4.

Ἴρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 5.

Καὶ πιάσαν ἐφθίην, ἣ θύραι μυρίζονται.

TETRAMETRA.

6.

Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὐρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

EPIGRAMMATA.

8.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ πῖβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γῆρα τῷ κακῷ κεκοίμημαι
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην
5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
οὐκ ἦν ἐς ἀνδρας μάχλος οὐδὲ δημῶδης
Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

EΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

9.

Σύν ᾧ ἐχύθη ψυχὴν, πουλὺς τέ μιν ἔσχ' ὄρουμαγδός.

XI.

PHOENIX.

1.

Ἐσθλοὶ κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδί τὰ πόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
ἦτ' ἄρτον ἦτ' ἡμαῖθον ἢ ὅ τί τις χορήξει.
δοτ' ὦ γαθοὶ τι τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
ἔχει κορώνῃ· χάλα λήψεται χόνδρον
φιλέει γὰρ αὐτῇ πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι
ὁ νῦν ἄλας δούς αὐθι κηρίον δάσει.

5

ὦ παῖ θύρην ἀγκλίψε· πλοῦτος ἐκρουσεν
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέροι σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμειπτος ἢ κούρη,
κάφνειὸν ἄνδρα κώνομαστον ἐξεύροι
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κούρον εἰς χεῖρας,
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα καταθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήταις.
ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρωσιν ὀφθαλμοὺς
ἄμειβομαι μούσαισι πρὸς θύραις ἄδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλείονα τῶν γ' ἐῷ.

10

15

* * *

ἀλλ' ὦ γαθοὶ πορέξασθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.
δός ὦν ἀναξ δός καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν ἐπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι καὶ καταχρήσει.

20

2.

Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ κλύω,
Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον
καὶ τἄλλα πολλῶ πλέονα Κασπίης ψάμμον.

ὅς οὐκ ἰδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰδῶν ἐδίξητο,
 οὐ παρὰ μέγισσι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
 ὡσπερ νόμος, θάβδοισι τοῦ θεοῦ ψάνων
 5 οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κείνος,
 οὐ λεαιλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρηῆσαι·
 ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 κήρῶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ᾧθει.
 ὡς δ' ἀπέθαν' ὄνηρ πᾶσι κατέλιπεν ῥήσιν,
 10 ὅκου Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·
 ἄκουσον εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μήδος
 εἰς ἣ Κοραξὸς ἣ πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 Σινδὸς κομητῆς· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 ἐγὼ Νίνος πάλαι ποκ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 15 νῦν δ' οὐκ εἶ' οὐδέεν, ἀλλὰ γῆ πεποιήμαι·
 ἐγὼ δ' ὀκόσον ἐδαισα χῶκόσ' ἤμισα
 χῶκόσσ' ἐράσθην. * * * *
 τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήτιοι συνελθόντες
 φέρουσι ὡσπερ ᾧμὸν ἔριφον αἱ Βάκχαι.
 20 ἐγὼ δ' ἐς αἶθην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππου
 οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ᾧχόμεν ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλῆ γῶ μιτρηφόρος κείμαι.

3.

Νίνον κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
 κόμη δὲ τόξα, δήτιοι δὲ κρητῆρες,
 ἵπποι δ' ἄκρητος, κάλαλή· μύρον χεῖτε.

4.

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἱστορῶν ὀνήϊστος
 καὶ τῶν τότε ὡς λέγουσι πολλὸν ἀνθρώπων
 ἦν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

5.

Ἐκ πελλίδος γὰρ τάργανον κατηγυῆς
 χολοῖσι δακτύλοισι τῆτέρη σπένδει,
 τρέμων οἶόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

XII.

APOLLONIUS RHODIUS.

ΚΑΝΩΠΟΣ.

1.

Κορινθιουργῆς ἐστὶ κίονων σχῆμα.

2.

Τέρψει δὲ νηῶν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
 πλόος κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου.

XIII.

CHARINUS.

Ἐρροῖς πλανῆτι καὶ κακῇ πέτρῃ Λευκάς,
 Χαρίνον, αἶα!, τὴν λαμβικὴν Μοῦσαν
 κατηθάλωσας ἐλπίδος κενοῖς μύθοις·
 τοιαῦτ' Ἐρωτος Εὐπάτωρ ἐρυσθείη.

XIV.

P A R M E N O.

1.

Ἄνηρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος
 σκυθιστὶ φωνεῖ, κούδὲ κόππα γιννώσκων
 κείται δ' ἀνευδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας
 κέθνπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.

2.

Ἦλθον μακρὴν θάλασσαν, οὐκ ἄγων σῦκα
 Καναῖα φόρτον.

XV.

H E R M I A S.

Ἀκούσατ', ὦ στῶακες, ἔμποροι λήρον,
 λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
 τῶν τοῖς πίναξι, πρὶν τι τῶ σοφῶ δοῦναι,
 αὐτοὶ καταρροφεῖτε, καὶ ἄλίσκεσθε
 ἐναντία πρᾶσσοντες, οἷς τραγοδεῖτε.

XVI.

B A B R I U S.

FABULARUM SYLLOGE PRIOR.

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Στίχοι ζωλιαμβικοί.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
 ὦ Βράγχε τέκνον, ἦν καλοῦσι χροσεῖην.

* * * * *

τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν τις ἐγενήθη χαλκείη,
 μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θεῖαν ἡρώων
 πέμπτης σιδηρᾶ ῥίξα καὶ γένος χεῖρον.

5

ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῶων
 φωνὴν ἐνασθρον εἶχε καὶ λόγους ἦδει
 ἄγορᾶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσσις ὕλαις.

ἐλάλει δὲ πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης
 ἐλάλει δὲ πόντος, Βράγχε, νηὶ καὶ ναύτῃ
 στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὠμίλου.

10

ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης
 θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἐταιρείη.

μάθοις δ' ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνώης
 ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῖν Αἰσώπου
 μύθους φράσαντος τῆς ἐλευθέρας μούσης.

15

ἂν νῦν ἕκαστον ἵνα τιθῆς ἐνὶ μνήμῃ,
 μελισταγές σοι, λῶσθε, κηρίον δάσω,
 πικρῶν λέμβων σκληρὰ κῶλα θηλύκας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

1.

(ΤΟΞΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κρηνησίων,
τόξου βολῆς ἐμπειρὸς ἦν δὲ τῶν ζώων
φυγῆς τε πάντων καὶ φόβου δορυμὸς πλήρης.
λέων δὲ τοῦτον προῦκαλεῖτο θαρσήσας
5 αὐτῷ μάχεσθαι. „Μεῖνον,“ εἶπε, „μὴ σπευδέε“
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ' ἐπελπίσης νίκη“
„τῷ δ' ἀγγέλω μόν προῦτον ἐντυχῶν, γνώση,
„τί σοι ποιητόν ἐστιν.“ εἶτα τοξεύει,
μικρὸν διαστάς. χῶ μὲν οἰστός ἐκρούφθη
10 λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ᾤρησε φεύγειν εἰς νάπας ἐρημίας.
τοῦτον δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἰστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„Οὐ με πλανήσεις,“ φησὶν, „οὐδ' ἐνεδρευῆσαι·“
15 „ὅπου γὰρ οὕτω μικρὸν ἄγγελον πέμπει,
„πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“

Ἵτι δαί ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκων τὴν ἑκάστον διά-
θειν· [καὶ τί ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΔΙΚΕΛΛΑΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.)

Ἄνθρωπος γεωργὸς ἀμπελωνὰ ταφρευῶν
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἐπεζητεῖ,
μὴ τις παρόντων τῆνδ' ἐκλεψεν ἀγορίκων.
ἤρνεϊθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὁ ποιήσει,
5 εἰς τὴν πόλιν κατήγε πάντας ὀρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθειαι
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους

εἶναι τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πόλεις ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἐνίζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
10 κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μῆντρα σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „Ὡς μάτην ἦκα.
„κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς ὁ θεὸς ἂν εἰδείη,
„ὅς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
15 „ἕηται δὲ μισθοῦ μὴ τις οἶδεν ἀνθρώπων;“
Ἵτι καὶ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις, ὧν οὐκ εἰσείδες
πίστιν.

3.

(ΑἰΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑἰΞ.)

Αἰγὰς ποτ' εἰς ἑπὰνλιον αἰπόλος κλείσων
ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἰ μὲν ἦλθον, αἰ δ' οὔπω,
μῖα ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τραγούσης
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σκίνου,
10 τὸ κέρας κατέαξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
τὴν δ' ἐκέλευε· „Μὴ, χίμαιρα συνδούλη,
„πρὸς τοῦ σε Πανός, ὅς νάπας ἐποπτεύει,
„τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μὴ με μηνύσης·“
„ἄκων γὰρ ἠύστογγησα τὸν λίθον ἔβησας.“
ἠ δ' εἶπε· „Καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
10 „τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

Ἵτι τὰ δημοσία ἀμαρτηθῆναι κατ' οὐδένα τρόπον καὶ
κρύπτειν.

4.

(ΑἰΙΕΤΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΣ.)

Αἰεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
ἀνείλετ' ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτός εἰς βυθὸν φεύγων

ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου.
 5 ὁ μέγας δ' ἄγρευθεις εἰς τὸ πλοῦτον ἠπλώθη.
 Σωτηρία πως ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
 τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῆ δόξῃ
 σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνων.

5.

(ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΙ.)

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
 οἷς θυμὸν εἶναι φασιν οἶον ἀνθρώποις.
 τούτων ὁ λειψθεὶς, τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης,
 ἐκρυπτ' ἐς οἶκον γωνίην ὑπ' αἰσχύνῃς.
 5 ὁ δ' ἄλλος εὐθύς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας
 ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
 καὶ τὸν μὲν ἀετός τις ἐκ στέγους ἄρας
 ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς ἐπανέβαινε θηλείας,
 ἀμείνονα σχὼν ἀπίχειρα τῆς ἥτις.
 10 Ἄνθρωπε, καὶ σὺ μὴ ποτ' ἴσθι κωνήμιον,
 ἄλλου πλέον σε τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
 πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.

6.

(ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΔΙΟΝ.)

Ἀλιεύς θαλάσσης πᾶσαν ἦνα ξύων
 λεπτῶ τε καλᾶμῶ τὸν γλυκύν βίον σώζων
 μικρὸν ποτ' ἰχθύν ὀρμῆς ἄφ' ἰππέης
 ἤγρευσεν ἐκ τῶν εἰς τάγηνον ὠραίων.
 5 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευεν ἀσπαίρων·
 „Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ πόσον με πωλήσεις;
 „οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος· ἀλλὰ με πρόφην
 „πρὸς τῆδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσεν μήτηρ.
 „νῦν οὖν ἄφες με· μὴ μάτην μ' ἀποκτείνης.

„ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσιῶν 10
 „μέγας γένωμαι, πλουσίους πρέπων δειπνοῖς,
 „τότ' ἐνθάδ' ἔλθῶν ὑστερόν με συλλήψῃ.“
 τοιαῦτα μύζων ἰκέτευσ ἀσπαίρων·
 ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
 15 ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξεῖη σχολίνῳ·
 „Ὅ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
 „μάταιός ἐστιν, ἂν ἄδηλα θηρεύῃ.

7.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.)

Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε· τοῦτον εἰώθει
 κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτου
 ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμων
 ἐκεῖνος ἔλθῶν πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλει·
 5 „Ἄν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
 „τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μὴ, θνήσκω.“
 ὁ δ' „Οὐ προάξεις;“ εἶπε, „μηδ' ἐνοχλήσῃς.“
 εἶρπεν σιωπῶν· τῷ κόπῳ δ' ἀπανθήσας
 πεσῶν ἐκεῖτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
 10 τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
 ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων
 ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους
 καὶ τὴν ὄνειρην προσεπέδηκεν ἐκδείρας.
 ὁ δ' ἵππος „Οἷμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
 15 „οὐ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
 „τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεῖα.“

8.

(ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΚΑΜΗΛΟΣ.)

Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηράτα,
 πότερ' ἀναβαίνειν μάλλον ἢ κάτω βαίνειν

αίροῖτο. *χῶ κάμηλος, οὐκ ἄτερ μούσης,
εἶφ'· „Ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“*

*Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἀνδρας [δικαστραμμένους] τῆς εὐ-
θείας [καὶ] ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.*

9.

(ΑΛΙΕΥΣ ΑΤΛΩΝ.)

*Ἄλιεύς τις ἀνλοῦς εἶχε καὶ σοφῶς ἠΐλει.
καὶ δὴ ποτ' ὄφον ἐλπίσας ἀμοχθῆτως
πολὺ πρὸς ἀνλῶν ἠδυφανίην ἤξειν,
τὸ δίκτυον θεῖς ἑτερέτιζεν εὐμούσως.*

5 *Ἐπεὶ δὲ φουσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ἠΐλει,
βαλῶν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδῶν σπαίροντας ἄλλον ἄλλοίως,
τοιαῦτ' ἔκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„Αναυλα νῦν ὀρχεῖσθε· κρεῖσσον ἦν ὕμας*

10 *„πάλαι χορεύειν, ἠνίκ' εἰς χοροὺς ἠΐλον.“*

*[Οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἀλύοντα κερθαίνειν·
ὅταν βαλῶν δὲ τοῦθ' ἔλῃς ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρὸς ἔστι καὶ παῖζειν.*

*Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαιῶς] πηρὰ τὸ δέον τι
ἐργαζομένους.*

10.

(ΔΟΤΙΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.)

*Αἰσχροῦς τις ἦρα καὶ κακορρύπου δούλης
ἰθίας ἑαντοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἐτοίμως. ἢ δέ, χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτήν πορφύραν ἐπὶ κνήμης,*

5 *πᾶσαν μάχην συνήπτειν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην, ὥσπερ αἰτίην τούτων,
λύχνους ἐτίμα καὶ καθ' ἡμέραν πᾶσαι
ἔθνευ, ἠΐχεθ', ἰκέτευν, ἠρώτα,*

*ἕως ποτ' αὐτῶν ἢ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ' ὕπνου καὶ φανείσα τῇ δούλῃ
10 „Μὴ μοι χάριν σχῆς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
„τούτω κερθόλωμαι“ φησὶν, „ὦ καλὴ φάνη.“
“Ἄπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβῆς τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.*

11.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

*Ἀλώπεξ' ἐχθρὰν ἀπέλων τε καὶ κήπων
ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίη,
τὴν κέρκον ἄψας καὶ λίνον τι προσδήσας,
ἀφήκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
ἔς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ᾤδηγει
5 τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ λητῶν ᾠρη
καὶ καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων·
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλωνα Δημήτηρ.*

*Χρὴ πρόον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμούσθαι.
10 ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.*

12.

(ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.)

*Ἄγροῦ χελιδῶν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἢ δ' ἀπεθρόνηει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ᾠρης.
ἔκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δῦ' ἀλλήλας·
5 καὶ δὴ προσέειπεν τε καὶ προσωμίλον.
χὴ μὲν χελιδῶν εἶπε· „Φιλτάτη ζώεις;
„πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην.*

- „ἀεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
 10 „καὶ παρθένου γὰρ χωρὶς ἡμεῖν ἀλλήλων.
 „ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
 „συσκηνοσ ἡμεῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
 „ὅπου γεωργοῖς κοῦχλι θηρίοις ἄσεις.“
 [„ὑπαιθρον ὕλην λείπε καὶ παρ' ἀνθρώποις
 15 „ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.]
 „τί σε δροσίξει νυκτὸς ἐννυχος στίβη
 „καὶ καῦμα θάλπει; πάντα δ' ἀγρότην τήκει·
 [„ἄγε δὴ σεαυτὴν σοφὰ λαλοῦσα μῆνυσον.“]
 τὴν δ' αὐτ' ἀηδῶν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
 20 „Ἐὰ με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις·
 „καὶ μὴ μ' ὄρεινῆς ὄργαδος σὺ χωρίσσης.
 „μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
 „οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
 „λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξάνει.“
 25 Παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
 λόγος σοφὸς καὶ μούσα καὶ φυγὴ πλήθους·
 λύπη δ' ὅταν τις (οἴσιν) εὐθενῶν ᾤφθη,
 τοῖτοις ταπεινὸς αὐθις ὦν συνοικήσῃ.

Ἵτι συμφέροι τῷ ἡδικομένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀτά-
 μνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.)

- Ἀὐλαξί λεπτὰς παρίδας ἀγρότης πῆξις
 γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
 τοῦτον πελαργὸς ἰκέτευε χαλεύων·
 ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἠλώκει·
 5 „Οὐκ εἶμι γέγρανος· οὐ σπόρον καταφθείρω.
 „πελαργὸς εἶμι (χῆ χρόνῃ με σημαίνει),
 „πτηγῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῶων·

- „τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
 κἀκείνος „ὦ πελαργέ, τίνα βίω χαίρεις
 „οὐκ οἶδα,“ φησὶν, „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω·
 „ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τὰμὰ παρθούσαις.
 „ἀπολῆ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἦλως.“
 [Κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκείνοι μισήσῃ,
 κἂν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃ.]

Ἵ ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώ-
 πων κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

14.

(ΑΡΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

- Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἤξει·
 νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
 πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε· „Μᾶλλον ἠροῦμην,
 „εἰ νεκρὸν εἴλικες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἤπτου.“
 Ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρὸν με θρηνείτω. 5

15.

(ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΟΣ.)

- Ἄνηρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
 κοινῶς ὀδεύων, ὥσπερ εἰκὸς ᾠμίλει.
 ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέγρις ἠρώων,
 μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη.
 τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος νῖδον Ἀλκμήνης 5
 μέγιστον ἀνδρῶν, νῦν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
 ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν, ὡς πολὺ κρείσσων
 Θεσεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
 ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
 λέγων δ' ἐνίκαι· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ· 10
 ὁ δ' ἄλλος, ὡς Βοιωτός, οὐκ ἔχων ἴσην
 λόγοις ἄμιλλαν, εἶπεν ἀργίῃ μούσῃ·

15 „Πέπανσο' νικᾶς. τοιγαροῦν χολωθεῖη
 „Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.“

Ἄσκιον οὐ δεῖ τοὺς μεγατᾶνας κινεῖν εἰς ὄργην κατὰ τῶν
 ὑπεξουσίων. — Εἰς ματαιολογίας καὶ ἱριδας.

16.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΤΣ)

Ἄγροικος ἠπειλήσει νηπίω τίτθῃ
 κλαίοντι. „Παῦσαι, μὴ σε τῷ λύκῳ ὄψω.“
 ὁ λύκος δ' ἀκούσας τὴν τε γραῦν ἀληθεύειν
 νομίσας ἔμεινεν, ὡς ἔτοιμα δειπνήσων,
 5 ἕως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη,
 αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανῶν ὄντως
 ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλλίσιον παρεδρεύσας.
 λύκαινα δ' αὐτὸν ἢ σύννοικος ἤρωτα.
 „Πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὡς πρὶν εἰώθεις;“
 10 ὁ δ' εἶπε. „Πῶς γάρ, ὅς γυναικὶ πιστεύω;“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χεῖρ πᾶσι πιστεύειν, γυ-
 ναικὶ δὲ μάλιστα, μεγάλα καὶ ἀμύθηλα ἐπαγγελιομένη. —
 Πρὸς τὸν κενεῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.

17.

(ΑΙΛΟΤΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΩΝ.)

Αἰλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων
 ὡς θυλάκος τις πασσάλων ἀπηροτήθη.
 τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
 καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας.
 5 „Πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδῶν ἦδη.
 „οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου.“

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μη-
 κέτι ταῖς τοῦτων ὑποκρίσεισι τινα ἐξαπατᾶσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

18.

(ΒΟΡΕΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.)

Βορέη λέγουσιν Ἠλίω τε τοιαύτην
 ἔριν γενέσθαι· πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
 ὀδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
 Βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἶος ἐκ Θράκης,
 5 βία νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν.
 ὁ δ' οὐ μεθῆκε μαλλόν, ἀλλὰ ὀργώσας
 καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας
 καὶ πάντα κύκλω χερσὶ κράσπεδα σφίγγας.
 ὁ δ' Ἥλιος τὸ πρῶτον ἠδύς ἐκκύψας
 10 ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσσημέου ψύχους.
 ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἀλέην πλείω,
 καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης.
 αὐτὸς δὲ ὄψας τὴν σίσυρναν ἐγυμνώθη.
 Βορέης μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη.
 Λέγει δ' ὁ μῦθος· πρῶτότητα, παῖ, ζήλου.
 15 ἀνύσεις τι πειθοὶ μᾶλλον ἢ βίᾳ ὄξων.

Μῦθος παραινῶν, ὅτι οὐ χεῖρ φιλόνηκον εἶναι, ἀλλὰ
 πρᾶντητι καὶ πειθοὶ ἀνύειν τὰ ἀνηκοντα.

19.

(ΒΟΤΡΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρ' αἰώρη
 ἀπεκρέμαντο· τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
 ἰδοῦσα κερδῶ πολλάκις μὲν ὠρμήθη
 5 πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θυγαῖν ὄρης.
 ἦν γὰρ πέπειρος κείς τρύγητον ἀκμαία.
 κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν)
 [ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα,

οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλείον αἰώρας,]
παρηλθεν, οὕτω βουκολούσα τὴν λύπην·
„Ομφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέβατα κοπιῶντας πράγματα
καὶ τούτων ἀστοχοῦντας ψόγους φενδεῖς προβαλλομένους.

20.

(ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.)

Βοηλάτης ἄμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης·
τῆς δ' ἐμπεσοῦσης εἰς φάραγγα κοιλαῖδη,
θεῖον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει·
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὄν μόνον πάντων
5 θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα·
θεὸς δ' ἐπιστάς εἶπε· „Τῶν τροχῶν ἄπτου
„καὶ τοὺς βόας κέντριξε· τοῖς θεοῖς δ' εὐχου,
„ὅταν τι ποιῆς καὐτός, ἢ μάτην εὐξῆ.“

21.

(ΒΟΕΣ.)

Βόες μαγείρους ἀπολέσαι πότ' ἐξήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίαν ἐπιστήμην.
καὶ δὴ συνεθροίζοντο, πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἰς δέ τις λίην
5 γέρον ἐν αὐτοῖς (πολλὰ δ' ἦν ἀροτρεύσας)
„Οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείροισι
„σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
„ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
„διπλοῦς τότε ἔσται θάνατος· οὐ γὰρ ἐλλείψει
10 „τὸν βοῦν ὁ θύσων, καὶ μάγειρος ἐλλείψει.“

Ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
ὄραν ὀφείλει μὴ τι χειρὸν ἐξεύρη.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ
ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδευτῶν.

22.

(ΑΝΗΡ ΜΕΣΟΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΔΤΟ ΕΡΩΜΕΝΑΙ.)

Βίου τις ἦδη τὴν μέσσην ἔχων ᾤρην
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκάς μελαίναις μιγάδας ἐκλόνει χαίτας·
εἴτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους·
ἦρα γυναικῶν δύο, νέας τε καὶ γραιάς· 5
νέον μὲν αὐτὸν ἢ νεανίς ἐξήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἢ γραια.
τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἄς ἠῦρισκε λευκανθίζούσας·
ἔτιλλε δ' ἢ γραιῦς, εἰ μέλαιναν ἠρῆκει· 10
ἕως φαλακρὸν ἢ νέα τε χῆ γραια
ἔθηκαν, ἐκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα·
αἰεὶ γὰρ ἔν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
Φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλευνὸς ὅστις εἰς γυναικας ἐμπίπτει· 15
[αἰεὶ γὰρ ἔν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23.

(ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΤΑΤΡΟΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.)

Βοηλάτης ἀνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην
ταῦρον κειράστην ἀπολέσας ἀνεξήτει·
ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἐρμῆ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχέιν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην. 5
ὄχθον δ' ὑπερβάς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχῆς δ' ἐπαράται
καὶ βοῦς προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
Ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' εἰκε γινώσκειν·
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν, 10
ἐκ τῆς πρὸς ᾤραν ἐκφοβουμένους λύπης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

24.

(ΓΑΜΟΙ ΗΛΙΟΥ.)

Γάμοι μὲν ἦσαν Ἴλλου θερούς ὄρη·
 τὰ ζῶα δ' Ἰλαρούς ἤγε τῷ θεῷ κώμους.
 καὶ βάτραχοι δὲ λιμναίους χορούς ἤγον·
 οἷς εἶπε πάνσας φρόνως· „Οὐχὶ παιάνων
 5 „τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
 „ὅς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν ἀναίνει,
 „τί μὴ οὐ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
 „ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;“
 Χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων,
 10 ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.

25.

(ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.)

Γνώμη λαγωὺς εἶχε μηκέτι ζῶειν,
 πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
 ὀθούνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῶων
 ψυχὰς τ' ἄτολμοι, μῶνον εἰδότες φεύγειν.
 5 ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
 καὶ βατράχων ὄμιλον εἶδον ἀκταίων
 βαθέην ἐς Ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδῶντων,
 ἐπεστάθησαν, καὶ τις εἶπε θαρσήσας·
 „ἂψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεῶν θνήσκειν·
 10 ὁρῶ γὰρ ἡμῶν ἀσθενεστέρους ἄλλους.“

26.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.)

Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
 ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.

ὁ δ' ἄχρη πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων,
 ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ ψόφῳ καταπλήσσω.
 αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας, 5
 κατεφρόνησαν λοιπόν, ὥστε μὴ φεύγειν,
 ἕως ἐκείνος οὐκέθ', ὡς πρὶν εἰώθει,
 λίθους δὲ βάλλον, ἠλόησε τὰς πλείους.
 αἱ δ' ἐκλιπούσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
 „Φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαλίων· 10
 „ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐφοβεῖν ἡμᾶς
 „ἔοικεν· ἦδη δ' ἄρχεται τι καὶ πρῶσσειν.“

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐν λόγον παραινέσει
 πταίοντας εἶπειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν
 ὀδύνας.

27.

(ΓΑΛΗ ΣΤΑΛΗΦΘΕΙΣΑ.)

Γαλῆν δόλω τις συλλαβῶν τε καὶ δήσας
 ἐπιγεῖν ὕδατων ἐν συναγκείᾳ κολίῃ
 τῆς δ' αὐτῆς λεγούσης, „Ὡς κακὴν χάριν τίνεις
 „ὄν ὠφέλουθ' ἀφελῶν θηρώσα μὺς τε καὶ σαύρας.“
 „Ἐπιμαρτυρῶ σοι,“ φησί, „ἀλλὰ καὶ πάσας 5
 „ἐπιγιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἡρήμους,
 („κρεῶν δ' ἀνέφρες ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ,)·
 „βλάπτουσα μᾶλλον ἢπερ ὠφελούσ' ἡμᾶς.“

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελούντας, βλάπτοντας δὲ τὰ
 μεγάλα, εὐκαιρὸς ἐστὶν ὁ λόγος.

28.

(ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΤΝΟΣ.)

Γέννημα φρόνου συνεπάτησε βοῦς πίνων·
 ἐλθοῦσα δ' αὐτόσ' (οὐ παρῆν γὰρ) ἢ μήτηρ
 παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπέξῃται.
 „Τέθνηκε, μήτηρ· ἄρτι γὰρ πρὸ τῆς ὄρας

5 „ἤλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κείται
 „χηλῆ μαλαχθεῖς.“ ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα
 φρυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκω
 τὸ ζῶον. οἱ δὲ μητρὶ „Παῦε, μὴ πρίου
 „θάσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
 10 „ἢ τὴν ἐκείνου πύοτητα μιμήσῃ.“

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

29.

(ΙΠΠΟΣ ΓΕΡΩΝ.)

Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπρώθη.
 ζευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην ἤλεσ' ἐσπέρην πᾶσαν,
 καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „Ἐκ δρόμων οἴων
 „καμπτήρας οἴους ἀλφιτεῦσαι γυρεύω.“
 5 [Μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον
 πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνουσ ἀνηλώθη.]

30.

(ΛΙΘΟΤΡΓΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.)

Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
 τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
 (υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἔτεθνήκει),
 ὃ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
 5 ἦν δ' ὄψέ· χῶ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
 συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὐ' δεῖξαι
 ἔλθοῦσιν. ὃ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
 αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὄνειρεῖταις
 εἶδεν λέγοντα „Τὰμὰ νῦν ταλαντεῦν
 10 „ἐν γὰρ με, νεκρὸν ἢ θεόν, σὺ ποιήσεις.“

31.

(ΓΑΛΑΙ ΚΑΙ ΜΤΕΣ.)

Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
 ἄσπονδον ἀεὶ πόλεμον, αἱμάτων πλήρη
 γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἤτης
 ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσι ταύτην,
 ὅτι στρατηγούς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
 5 ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
 εἴλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
 γνώμῃ τ' ἀρίστους εἰς μάχην τε γενναίους,
 οἱ σφᾶς ἐκόσμον καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
 λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις.
 10 ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ σνηθηροῦσθη,
 * * * * *
 καὶ τις γαλῆν μῦς προῦκαλεῖτο θαρσήςας,
 οἱ τε στρατηροὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
 κάρφη μετώποις ἀρμόσαντες ἀχρεῖα
 ἠγούντο, παντὸς ἐκρανέστατοι πλήθους.
 15 πάλιν δὲ φύξα τοὺς μύας κατειλήφει.
 ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις
 τοὺς δὲ στρατηγούς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα
 τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
 20 μόνοι δ' ἔάλων αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.
 νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει,
 γαλῆς ἐκάστης μῦν στρατηγὸν ἐλκούσης.
 Λέγει δ' ὁ μῦθος „Εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
 „τῆς λαμπρότητος ἠντέλεια βελτίων.“

32.

(ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.)

Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείση
 δίδωσι σεμνὴ Κύνρις, ἢ Πόθων μήτηρ,

μορφὴν ἀμειψαὶ καὶ λαβεῖν γυναικείην
καλῆς γυναικός, ἣς τίς οὐχ ἐκὼν ἦρα;
5 ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει)
γαμεῖν ἐμελλεν. ἡμέτερον δὲ τοῦ δαίπνου
παρέδραμεν μῦς. ἢ δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβῆσα κλίνης ἐπέδωκεν ἢ νύμφη.
γάμου δὲ δαιτὴ λέλντο, καὶ καλῶς παῖξας
10 Ἔρωσ ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἠττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ
βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ
μῦθος ἔχει.

APXH TOY Δ.

33.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΨΑΡΕΣ.)

Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὦρη·
καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεῖον ῥίψας
ἐφύλασσεν ἐστῶς. καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
5 ψᾶρες τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος, οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην πότ' ἠτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὖρος δὲ τέχνην
10 ὁ γεωργὸς ἄλλην, τὸν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ, χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
„σοφὸν δολῶσαι φύλον· ἠνίκ' ἂν τοίνυν
„ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω·
„σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δὲ μοι δώσεις.“
15 οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώραν.

ὁ δ' ἄρτον ἦτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην·
οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρον ῥίψας
τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
20 ἑτέρου τὸν ὦμον. οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρας.
γέρανοι συνηντων καὶ τὸ συμβᾶν ἠρώτων.
καὶ τις κολοιῶν εἶπε· „Φεύγετ' ἀνθρώπων
„γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
„λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“
[Δεινὸν τὸ φύλον τῶν δόλω τι κρατούντων.] 25

34.

(ΠΑΙΣ ΕΣΘΙΩΝ ΣΠΛΑΓΧΝΑ.)

Δήμητρι ταύρου ὄχλος ἀγρότης θύων
ἄλω πλατεῖαν οἰνάροισ κατεστρώκει,
* * * * *
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
5 ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη.
κάπηλθ' ἐς οἴκους, γαστροὺς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσῶν δ' ἐν ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „Οἶμοι·
„τί ταῦτ' ;“ ἐφώνει· „δυστυχῆς ἀποθνήσκω.
„τὰ σπλάγχνα γὰρ, τεκοῦσα, πάντα μουκίπτει.“
ἢ δ' εἶπε· „Θάρσει κάποβαλλε· μὴ φείδου· 10
„οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
Ὅταν ὄρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας,
ἔπειτα ταύτην ἐκτίμων ἀποιμώξῃ,
πρὸς τοῦτον ἂν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.

35.

(ΠΙΘΗΚΟΙ.)

Δύο μὲν υἱοὺς ἢ πίθηκος ἀδίδνει,
τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστὶν οὐκ ἴση μήτηρ,

ἀλλ' ὄν μὲν αὐτῶν ἀθλήης ὑπ' εὐνοίης
θάλλουσα κόλποις ἀγροίους ἀποπνίγει,
10 τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐβάλλει
κάκεινος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζῶει.

Τοιοῦτο πολλῶν ἐστὶν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνεται.

36.

(ΦΗΓΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΟΣ.)

Λοῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἔδωκε ποταμῷ τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
πολὺς δὲ κάλαμος ἐκατέρωθεν ἐστήκει

5 ἐλαφρός, ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρυὸν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τ' ἐὼν ἀβλήχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.

σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „Μηδὲν ἐκπλήσσου·
10 „σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικῆθης,
„ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
„κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“
κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατούσιν, ἀλλ' εἰκεῖν.

37.

(ΔΑΜΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑΤΡΟΣ.)

Δαμάλης ἐν ἀγροῖς, ἄφετος, ἀτριβὴς ξενύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρω

„Τάλας,“ ἐφάνει· „μόχθον οἶον ὀτλεύεις.“

ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χυπέτευε τὴν χώραν.

5 ἐπεὶ δ' ἐμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρον εἰς νομάς ἀπεξεύχθη,

ὁ δὲ μόσχος ἀδομῆς κείνος ἔλλεκετο, σχοίνῳ
δεθεῖς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.

κάκεινος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·

„Εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πουῶν ἐτηρήθης·

10 „ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα καὶ θύη,

„καὶ σοῦ τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος, ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου
θύεται.

38.

(ΠΕΥΚΗ.)

Λοιπὸι τινὲς σχίσαντες ἀγροῖν πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφήνας, ὡς διασταίη
γένειτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ἥρων.

πεύκη στένονσα „Πῶς ἂν“ εἶπε „μεμφοίμην
5 „τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσήκε τῇ ὄλῃ,
„ὡς τοὺς κακίστους σφήνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
„ἄλλος γὰρ ἄλλη μ' ἐμπροσθὼν διαροήσσει.“

Ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν πρὸς ἀνθρώπων
πάθοις τι τῶν ἐξωθεν, ὡς ὑπ' οἰκείων.

39.

(ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.)

Δελφίνες αἰεὶ διεφέροντο φαλαίνας·

τούτοις παρήλθε καρκίνος μεσιτεῦν·

ὡς εἰ τις ἂν ἄδοξος ἐν πολιτείαις

στάσιν τυράνων μαχομένων εἰρηνεύοι.

40.

(ΚΑΜΗΛΟΣ.)

Διέβαινε ποταμὸν ὄξυν ὄντα τῷ ῥείθρῳ

κρυτῇ κάμηλος, εἰτ' ἔχεξε· τοῦ δ' ὄνθου

φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν· „Ἡ κακῶς πράττω
 „ἐμπροσθεν ἤδη τάξοπισθέ μου βαίνει.“
 5 Πόλις ἂν τις εἶποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
 ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.

41.

(ΣΑΤΡΑ.)

Διαφραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νότου
 δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.

Βλάψεις σεαυτὸν κούδεν ἄλλο ποιήσεις,
 ἂν τὸν σὲ λίσαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

42.

(ΚΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.)

Δείπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
 ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
 ἔλθειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δείπνον ἠρώτα·
 κάκεινος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
 5 ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
 ἐς τὴν ἀγυίαν· τῶν κυνῶν δ' ἐρωτῶντων,
 ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „Πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
 „ὅς οὐδὲ ποίαν ἀναλύειν με γινώσκω;“

Ἵτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἔπεται παλ-
 λάμιας τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

43.

(ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΤΝΗΓΕΤΑΙ.)

Ἐλαφος κεράστῃς ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
 λίμνης ὕδαρ ἐπινεν ἡσυχάζουσης·
 ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
 χηλῆς μὲν ἔνεκεν καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
 ἐπὶ τοῖς κέρασι δ' ὡς καλοῖς ἄγαν ἤνχει. 5
 παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
 κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
 ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις·
 ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
 καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἰγνεσιν κούφοις. 10
 ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
 κέρατα θάμνοισι ἐμπλακεῖς ἐθηρεύθη,
 καὶ ταῦτ' ἔφη· „Δύστηνος, ὡς διεψεύσθην·
 „οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπηδούμην·
 „τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγανρούμην.“ 15

Περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνης,
 μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
 μηδ' αὐτ' ἀπογνῶς μηδ' ἀπελπίσης· οὕτω
 σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἰ πεποιδήσεις.

44.

(ΤΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς αἰὲ μετ' ἀλλήλων.
 λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων
 ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
 λόγοις δ' ὑπόλοις διαβολαῖς τε συγκρούων 5
 ἐχθροὺς ἐποίηε, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
 ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ἡαδίαν θοίνην.

16*

Ὅταν μάλιστα ξὴν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίσται, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.

45.

(Αἰπόλος καὶ Αἴγες.)

Ἐνευφεν ὁ Ζεὺς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλανε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἴγας ἄκη χιόνι λευκανθίζούσας.
εὐρῶν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκίας
5 αἴγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ἂν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ' ἠθροίαζε, τὰς μὲν εὖρε τεθνώσας
10 αἰ δ' οὐκ ἔμειναν, ἀλλ' ὄρων ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον ὄρουμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ' αἰπόλος γελᾶσας ἦλθεν εἰς οἶκους
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω
οὐκ ὄνατ' οὐδ' ἂν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν,
μάλιστα κέρδους ἔνεκα ἀμφιβάλλον ὑπάρχοντος.

46.

(Ελαφος καὶ Νόσων.)

Ἐλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα νασκήσας
ἔκειτο πεδίῳ ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
ἐξ ἧς ἔτοιμον χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζώων
5 ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβῆς γείτων.
ἔλθων δ' ἕκαστος τῆς πόας τ' ἀποτρώγων,
ἦει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ (τάλας) πελὴν θνήσκει,
[ἔλαφος δὲ λιμῷ, κοῦ νόσῳ, κατεσκληῖται.]

μὴ πῶ κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας,
ὅς, εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει. 10

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· δεῖν τὰ ὁπωσούν ἐπιόντα δεινὰ λό-
γοις ἐξευμαρῆζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

47.

(Γεωργὸς καὶ Τιοί.)

Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσκειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἰ τίς ἐστί που, ῥάβδῳ
δέσμην ἐνεγκεῖν. ἦκέ τις φέρων ταύτην. 5
„Πειρᾶσθε δὴ μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
„ῥάβδους καταῆξαι δεδεμένους σὺν ἀλλήλαις.“
οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο. „Κατὰ μίαν τοίνυν
„πειρᾶσθ'“ ἐκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης
„ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, ἂν μὲν ἀλλήλοις 10
„ὁμοφρονήτε πάντες, οὐδ' ἂν εἰς ὕμας
„βλάψαι δύναίτο, κἂν μέριστον ἰσχύῃ·
„ἦν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
„πεισεσθ' ἕκαστος ταῦτά τῇ μιᾷ ῥάβδῳ.“
Φιλαδελφία μέριστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις, 15
ἢ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμοιοῦς καλὸν καὶ
τί πάλιν τὸ ἐπιζημιῶν τοῖς μηδαμῶς ταυτην κεντημένοις.

48.

(Ἐρμῆς καὶ Κτῶν.)

Ἐν ὁδῷ τις Ἐρμῆς τετράγωνος εἰστήκει
λίθῳ δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κῶνον τούτῳ
εἶπε προσελθῶν· „Χαῖρε πρώτον, Ἐρμεία·
„ἔπειτ' ἀλείψαι βούλομαι σε μῆδ' οὕτω
„θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“ 5

ὁ δ' εἶπεν· „*Ἄν μοι τοῦτο μὴ πλιχιμῆσης*
τοῦλαιον ἐλθῶν, μηδὲ μοι προσουρήσης,
ἡ χάριν εἰσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

*Ἐπι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέλος, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις
 τὰ βελτίω δρᾶσαι, καὶ τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.*

49.

(ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.)

Ἐκάθευθε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίας
φρέατος ἐγγύς· τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν· „Οὔτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
μηδ' ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
 5 *ἔμοι γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,*
ἡ δὲ ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῆ τις ἢ πιαίῃ.“

*Ἐλεγχος τῶν εἰμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκη τὰ τῆς
 ἡμῶν ἔξουσίας ἀποβαλλόντων καὶ μὴ τῶ ἀντεξουσίῳ εἰς θεῶν
 κερημέντων.*

50.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.)

Ἐφενγ' ἀλώπηξ· τῆς δ' ὀπίσθε φευγούσης
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν· ἡ δ' ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ' ἰδοῦσα· „Πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
ἡ κούφον με ταύταις, αἷς ἔκοψας, αἰγέροις·
 5 *καὶ τῶ κυνηγῶ“ φησί· „μηδ' ἐμὴν μνησῆς.”*
ὁ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ', ἡ δ' ἀπεκρύφθη.
ἤλθεν κυνηγὸς καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
μηδ' ἀλώπηξ καταδέδυνκεν ἡ φεύγει.
„Οὐκ εἶδον,” εἶπε· τῶ δὲ δακτύλῳ νεύων
 10 *τὸν τόπον ἐδείκνυ', οὐ πανούργος ἐκρύφθη·*
ὁ δ' οὐκ ἐπισχῶν, τῶ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
παρήλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγούσα κινδύνου

κερδῶ παχείας ἐξέκλυπεν αἰγείρου,
σεσηρὸς αἰκάλλουσα· τῆ δ' ὁ πρεσβύτης
„Ζωαγρίους μοι χάριτας“ εἶπεν· „ὄφλησεις.”
 15 *[„ἔρουσάμην σε“ φησί, „ἀλλὰ μὴ μνησῆς.”*
„Πῶς οὐκ ἂν,” εἶπεν, „ὡν γε μάρτυς εἰστήκειν;]
ἔρωσο τοῖνυν, καὶ τὸν Ὀρκον οὐ φεύξῃ
ἡ φωνῆ με σώσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνεις.”
 20 *Σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ' ἂν τις*
λαθεῖν ἐπιτοκῶν προσδοκᾷ, δίκην φεύγει.

*Εἰκαιρῶς ὁ μῦθος δηθήσεται πρὸς ἐκείνους, τοὺς χρηστὰ
 μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.*

51.

(ΧΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.)

Ἐν τῷ ποτ' οἰκῶ πρόβατον εἶχε τις χήρα.
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μελίζω,
ἔκειρεν ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε· „Μὴ με λυμᾶίνου·”
 5 *ἡ πόσση γὰρ ὀλκήν τοῦμόν αἶμα προσθήσει;*
ἡ ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρῆζεις,
ἡ ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
ἡ εἰ δ' εἰρίων πόκου σὺ κοῦ κρεῶν χρῆζεις.
 10 *ἡ πάλιν ἔστι κουρεύς, ὅς κερεῖ με καὶ σώσει.”*

*Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας,
 ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος, ὅση βλάβη προσγίνεται.*

52.

(ΒΟΗΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑ.)

Εἰς ἄστν τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι
ἄμαξαν ὤμοις εἶλκον, ἡ δ' ἐτετριγεί,
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε· τῆ δ' οὔτως
ἐγγύς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·

5 „Ὡ παγκράτιστον κτημάτων, τί δὴ κρώσεις,
 „ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
 Κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἔστι μακρὸν οἰμῶζειν
 ἄλλων πονούντων, ὥσπερ αὐτὸς εἰ κάμνῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων
 πονούντων ἄλλους ἀδίκως οἰμῶζειν καὶ πόρους ἄλλοτρίους
 ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

53.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΩΠΗΞ.)

Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
 ζωορεῖν ἐδεῖτο μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
 ὁ δ' „Ἄν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινούς εἰπῆς,
 „ἐγὼ σε νῆ τὸν Πᾶνα“ φησὶ „ζωορήσω.“
 5 ἢ δ' „Εἶθε μὲν μοι πρῶτα μὴ συνητήκεις·
 „ἔπειτα δ', εἶθε τυφλὸς ὦν ὑπνητήκεις·
 „τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς, εἶθε μὴ σύγ' εἰς ὄρας
 „ἴκοιο μηδὲ μοι πάλιν συναντήσῃς.“

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην
 τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοῦμφανῆς ἄγειν.

54.

(ΕΓΝΟΤΙΧΟΣ ΚΑΙ ΘΥΤΗΣ.)

Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παιδῶν
 σκεψόμενος, ὁ θύτης δ' ἄγνόν ἤπαρ ἀπλώσας
 „Ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατήρ γινῆ·
 „ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνήρ φαίνη.“

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιούμενους ἢ
 καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

55.

(ΒΟΤΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.)

Ἐαν βοῦν τις εἶχε· τὴν ὄνου δὲ συζεύξας
 ἡροτρία, πτωχῶς μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίως.

ἐπεὶ δὲ τοῦρογον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
 ἐμελλεν αὐτούς, ἢ τ' ὄνος διηρώτα
 τὸν βοῦν· „Τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“ 5
 ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „Ὅς πρὶν εἰώθει.“

56.

(ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.)

Εὐτεκνίης ἐπαθλα πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε· πάντα δ' ἐβλεπε κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος ὡς καλὴ μήτηρ,
 πίθωνα σιμὸν γυμνὸν ἡρμένη κόλπῳ.
 γέλωσ δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη. 5
 ἢ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην·
 „ἔμοι δὲ πάνταν οὕτός ἐστι καλλίων.“

Ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.

57.

(ΕΡΜΟΥ ΑΜΑΞΑ ΚΑΙ ΑΡΑΒΕΣ.)

Ἐρμῆς, ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης,
 ἦλανε διὰ γῆς, ἄλλο φύλον ἐξ ἄλλου
 σχέδην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ἠώπων 5
 νέμων ἐκάστω μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
 τῷ τῶν Ἀράβων ἐπήλθε καὶ διεξῆει,
 λέγουσιν αὐτοῦ συντριβείσαν ἐξαίφνης
 ἐπισταθῆναι τὴν ἄμαξαν. οἱ δ', ὥσπερ
 πολύτιμον ἀρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
 ἐκένωσαν αὐτήν, οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους 10
 ἔτι προσελθεῖν, καίπερ ὄντας ἀνθρώπους.
 ἐντεῦθεν Ἀραβῆς εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,

ψεύσται τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κἀθήται ὄημα τῆς ἀληθείας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

58.

(ΔΙΟΣ ΠΙΘΟΣ.)

Ζεὺς ἐν πίδαφ τὰ χρησιτὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπων.
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας
5 διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἶκους
κάκει πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἑλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἑλπίς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφηνγότων ἡμᾶς
10 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγνωμένη δώσειν.

59.

(ΖΕΥΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.)

Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
ἦριξ' Ἀθηνᾶ, τίς καλὸν τι ποιήσει.
ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζώων
ἄνθρωπον, ἣ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
5 ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταύρον. ἤρεθθη τούτοις
κριτὴς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾔκει.
κάκεινος, ὡς πέφυκε, πάντας ἐχθραίνων,
πρῶτον μὲν εὐθύς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κείσθαι,
10 ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε. τοῦ δὲ γ' ἀνθρώπου,

μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
ὡς ἂν βλέπει τις τὸν πέλας, τί βουλευοί
τῆς οἰκίας δέ, μὴ τροχοῦς σιδηρεῖους
ἐν τοῖς θεμελίοις γερονέμει, τόπους ἄλλους
συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.

15

Τί οὖν ὁ μῦθος φησιν ἐν διηγήσει;
„Πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν“
„ἀρεστὸν ἀπλῶς οὐδὲν ἔστι τῷ Μῶμῳ.“

60.

(ΜΤΣ ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΧΥΤΡΑΙ.)

Ζωμοῦ χύτρας μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστω
καὶ τῷ λίπυι πιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
„Βέβρωκα“ φησί „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
τροφῆς πέπλησμαι· καιρὸς ἔστι μοι θνήσκειν.“
[Τὸτ' ἂν λίχνος γένοιτο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
5 ἂν τὸ καταβλέπτον ἠδὲ μὴ παραιτήσῃ.]

Ὅτι τὰ ἐπιερόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰδῶσι τινες
τοιούτοις λόγοις ἐξομαλίζειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

61.

(ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΣ.)

Ἦει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
ἦει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας,
καὶ πως συνηβόλησαν οἱ δὴ ἄλλήλοισ'
χῶ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιπλώων,
θηρῶν δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγροῖην.

5

τά τ' εἶχον ἀντέδωκαν· εἶτα τὴν θήρη
 ἤμειβον ἀεὶ, δαίπνα δ' εἶχον ἠδῖα,
 ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν· „*Ἀλλὰ καὶ τούτων*
„τὸ χρηστόν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείᾳ,
 10 *„πάλιν δ' ἕκαστος ἅ πρην εἶχε ζητήσῃ.“*

Ἵτι πᾶς δυσάρετος, τοῦ παρόντος ἠδέος μικρόν τι ἀπο-
 λαύσας, εὐθύς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.

62.

(HMIONOS.)

Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
 καὶ κριδιάσας ἐτρόχαζε κἀφῶναι,
 τένοντα σείων· „Ἴππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
 „ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἤττων.“
 5 ἄφρω δ' ἔπαινε τὸν δρόμον κατηφῆσας·
 ὄνου γὰρ εὐθύς πατρός ὦν ἀνεμνήσθη.

Ἵ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημε-
 ρίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξα-
 σθέντας.

63.

(HPΩΣ.)

Ἦν τις κατ' οἶκον ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἤρωσ
 ἔχων ἐν ἀυλῇ τέμενος. ἔνθα δὴ θύων
 στέφων τε βομῶν καὶ καταβρέχων οἴνω
 προσηύχετ' ἀεὶ· „*Καίρε, φίλταθ' ἠρώων,*
 5 *„καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῇ ποιεῖ.“*
κἀκείνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„Ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδὲν ἄν τις ἠρώων
„ᾧ τὰν παράσχοι· τὰντα τοὺς θεοὺς αἰτεῖ
„κακῶν δὲ πάντων, ἅ ξύνεστιν ἀνθρώποις,
 10 *„δοτῆρες ἡμεῖς· τοιγάρ εἰ κακῶν χρῆξαις,*

„εὐχον· παρέξω πολλά, κἂν ἐν αἰτήσῃς.
 [„πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσῃς.“]

Ἵτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθὰ· οὐ γὰρ παρέ-
 ξουσιν· εἰ δὲ κακὰ τις αἰτεῖται, ἑτοιμῶς μᾶλλον παρέχουσι.

64.

(ELATH KAI BATOS.)

Ἦριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
 ἐλάτης δ' εἰαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
 „*Καλὴ μὲν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,*
 „*καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθῆ φῦω*
 „*στέγγη τε μελάθρων εἰμι καὶ τροπίς πλοίων.*
 5 „*δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπεστάτη πάντων.“*
 βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „*Ἦν λάβης μνήμη*
 „*τῶν πελέκεών γε τῶν ἀεὶ σε κοπτόντων*
 [„*καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεὶ σε τεμνόντων.*]
 „*βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήσῃ.“*
 10 Ἵππας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
 καὶ δοῦσαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.

Ἵ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμητικὰς ἀρχαῖς μεγαλοφρονούντας
 καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας καταπειρούμενους, οἱ μετὰ ἀνταρκείας
 βιούντες κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

65.

(GERANOS KAI TAPΣ.)

Ἦριζε τεφρὴ γέρανος εὐφρεῖ ταῶ
 σείοντι χρουσᾶς πτέρυγας. „*Ἄλλ' ἐγὼ ταύταις,*
 ἢ γέρανος εἶπεν, „*ὦν σὺ τὴν χρόνιν σκώπτεις,*
 „*ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κραίω.*
 „*σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις*
 5 „*χαμαὶ πτερούσῃ“ φησὶν, οὐδ' ἄνω φαίνῃ.“*
 Θανμαστός εἶναι σὺν τριβῶνι βουλοίμην,
 ἢ ξῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

66.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗΝ ΛΤΣΙ ΠΗΡΑΙΣ.)

Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
 τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζώων
 ἀνθρώπων ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ θύω πήρας
 κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
 5 κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθυείων,
 ἰθίων δὲ τὴν ὀπισθεν, ἧτις ἦν μελίων.
 διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
 βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴζοι.

67.

(ΟΝΑΓΡΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινῶνουν,
 ἀλκῆ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἦν ποσὶν κρείσσω.
 ἐπεὶ δὲ λείαν εἶχον ἄφθονου ζώων,
 ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
 5 καὶ „Τὴν μὲν αὐτὸς“ φησὶ „λήψομαι πρώτος·
 „βασιλεὺς γὰρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην,
 „ὡς ἐξ ἴσου κοινῶνός· ἡ τρίτη δ' αὕτη
 „κακῶν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
 Μέτρει σεαυτὸν· πρῶγμα μὴδὲν ἀνθρώπων
 10 δυνατωτέρῳ σὺναπτε, μὴδὲ κοινῶνει.

68.

(ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.)

Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
 „Οὐκ ἂν βάλοι τις πλείον οὐδὲ τοξεύσει.“
 ὁ Ζεὺς δὲ παλίων ἠρίθαινε τῷ Φοῖβῳ.
 Ἐρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.

λαχῶν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας
 τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφείς πρώτος,
 τὸ βέλος ἐπήξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
 ὁ Ζεὺς δὲ διαβάς ταυτὸ μέτρον εἰστήκει,
 καὶ „Ποῦ βάλω, παῖ;“ φησὶν· οὐκ ἔχω χώραν.“
 τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μὴδὲ τοξεύσας. 10

Ἵτι ἔστι τινα καὶ κόπον χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σαφῶς τοῖς
 πράγμασι κεχημένον.

69.

(ΛΑΓΩΟΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Θάμνον λαγῶν δασύποδ' ἐξαναστήσας
 κύνων ἐδίωκεν, οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν·
 δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καὶ τις αἰπόλος σκώπτων
 „Ὁ πηλίκος σου“ φησὶν „εὐρέθη θάσσων.“
 ὁ δ' εἶπεν· „Ἄλλως ἄλλον ἀρπάσαι σπεύδων
 5 „τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σώζων.“

70.

(ΘΕΩΝ ΓΑΜΟΙ.)

Θεῶν γαμοῦνταν, ὡς ἕκαστος ἐξεύχθη,
 παρῆν ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ κλήρω.
 Ἴβροι δὲ γήμυς, ἦν μόνην κατειλήφει,
 ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη·
 5 ἔπεται δὲ ταύτη πανταχοῦ βαδίζούση.
 Μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
 ὕβρις μετέλθοι προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
 ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἦξει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

71.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.)

Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
 βάπτουσαν ἤδη κύμα κυρτὸν ἐκ πρόωρης
 „ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
 „ἀνηλεὲς στοιχεῖον, ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
 5 ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα καὶ γυναικείην
 λαβοῦσα φωνὴν εἶπε· „Μή με βλασφήμει·
 „ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
 „ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κείμεαι.
 „τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδης με καὶ πλεύσης,
 10 „ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέραν γαίης.“

Ἵτι πολλά χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
 τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους, οἳ τινες διαβολαῖς πρὸς
 τοὺς δυνάστας βλέπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἱ παραπλήσιοι
 εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

72.

(ΟΡΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.)

Ἰοῖς ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
 πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἰκοῖς
 ἀγῶνα κείσθαι· πασι δ' εὐθύς ἠκούσθη,
 καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἕμερον δῶρον.
 5 ἔσταξε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
 καὶ θερινὸν ὕδωρ καὶ διανγὲς εἰστήκει,
 πάντων δ' ἐπ' αὐτὸ φύλον ἤλθεν ὀρνίθων,
 πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
 ἔσειε ταρσοὺς, ἐκτένιζε τὰς χάλκας.
 10 ἤλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοῖος εἰς κρήνην,
 γέρον κορώνης υἱός· ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου

πτερόν καθύγρων ἐντὸς ἀρόσας ὄμων,
 μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
 καὶ πρὸς θεοὺς ἤρξεν αἰετοῦ κρείσσων
 ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρείχε τὴν νίκην,
 εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναία.
 ἤλεγξεν, ἐλύσασα τὸ πτερόν πρώτη.
 ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· „Μή με συκοφαντήσης.“
 τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάραττε καὶ κίχλα,
 καὶ κίσσα, καὶ κορυθαλλὸς οἶν τάφοις σπίζων,
 20 χῶ νηπίων εὐθήρος ὀρνέων ἰρηξ,
 τὰ τ' ἄλλ' ὁμοίως· καὶ κολοῖος ἐγνώσθη.
 ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκτεῖον κόσμει
 ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ τούτων.

Ἵτι οἱ νόθον καὶ ἐπίσταντον ἑαυτοῖς περιθέντες κόσμον
 ἄλλοτρίω τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἰ ποτε τοῦ τοιοῦτου γυντω-
 θεῖεν, γέλωσ λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὀρῶνται.

73.

(ΙΚΤΙΝΟΣ.)

Ἴκτινος ἄλλην ὄξέην εἶχε κλαγγήν·
 ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφάνως,
 μιμούμενος τὸν ἵππον, οὔτε τὴν κρείττω
 φωνὴν θελήσας ἔσχεν, οὔτε τὴν πρώτην.
 Ἵτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖ-
 ρας ἀστοχοῦσιν.

74.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΙΠΠΟΣ, ΒΟΤΣ ΚΑΙ ΚΡΩΝ.)

Ἴππος τε καὶ βοῖς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
 κάμνοντες ἤλθον οἰκίην εἰς ἀνθρώπου.
 κάκεινος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
 παρήγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἐστὶν θάλασσαν
 πυρὸς γεμούση παρετίθει τι τῶν ὄντων,
 5

- κρίθας μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτη ταύρω·
 ὁ κύνων γὰρ αὐτῷ συντραπέζος εἰστήκει.
 ξενίας δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ,
 μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν, ἀπ' ὧν ἔξων·
 10 ὁ μὲν ἵππος εὐθύ· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
 ἕκαστος ἡμῶν γαυρός ἐστι τὴν γνώμην·
 ὁ δὲ βούς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἦκων
 μοχθεὶ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων·
 ὁ κύνων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους.
 15 διὸ δυσκολαίνει, Βράγγε, πᾶς ὁ γηράσας
 καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφήν μόνον σαίνει,
 αἰεὶ δ' ὕλακτεὶ καὶ ξένοισιν οὐ χαιρεί.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων. τῶν μηδεμίαν
 τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνους δὲ τοὺς οἰκείους
 τὴν στοργὴν περιματῶντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κύνος ὑποδείξεως.

75.

(ΙΑΤΡΟΣ ΑΤΕΧΝΟΣ.)

- Ἰατρός ἦν ἀτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
 πάντων λεγόντων· „Μὴ δέθιχθι, σωθήσῃ·
 „πάθος μὲν ἐστὶ χρόνιον, ἀλλ' ἔση ῥάων.“
 [ὁ δ' ἀτεχνὸς ἰατρός εἶπεν εἰσβαίνων·]
 5 „Οὐκ ἔξαπατῶ σε“ φησὶν, „οὐδ' ἐνεδρεύω·
 „ἔτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
 „τὴν αὔριον γὰρ τὸ μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
 ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσήει.
 χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφῆλας
 10 προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
 ὁ δ' ἰατρός αὐτῷ „Χαῖρ“ ἔφη συναντήσας,
 καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
 κάκεινος εἶπεν· „Ἡγεμοῦσι, τῆς Ἀθήνης
 „πιόντες. ἡ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων

- „πρώτην ἰατροῖς δεῖνὰ πᾶσιν ἠπέλουν
 „ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους,
 „ἀνέγραφοι δὲ πάντας· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
 „καὶ σὲ γράφειν ἐμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δέσας
 „εὐθύς προσῆλθον ἠψάμην τε τῶν σκήπτρων
 „κάπῳμοσ' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
 „ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.“

Ὁ μῦθος οὗτος ἠθροῖται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ
 πράγματι τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τοῦτον πείραν παντελῶς
 οὐκ ἔχοντας.

76.

(ΙΠΠΕΤΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.)

- Ἰππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη,
 καὶ μισθὸν ἰππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
 5 τότε ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατήγευ ἐἰς πόλιν βαίνων,
 μισθῷ δὲ φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοιον,
 τὸ πνεῦμα σώζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοισι,
 σάγην τε νῶτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἰππεῖην.
 10 ὡς δ' αὐτὸ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐκέλευε πᾶσαν ἀσπίδα σμήχειν,
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κάκεινος αὐτὸν ἵππον ἐρχαλινώσας
 15 ὁ δεσπότης παρήγευ, ὡς ἐφιππεύσων.
 ὁ δ' ὀκλάσας ἐπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων,
 „Ἐντασσε πεζοῖς σαυτὸν“ εἶπεν „ὀπλίταις·
 „σὺ γὰρ μ' ἀπ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
 „πῶς αὐτίς ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

Μηδαιῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμεισθῆναι μόνον ὁ

17*

μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μᾶλλοντος προνοεῖσθαι. τὸ γὰρ μὴ οὕτως γινόμενον πολλοῖς πολλὰς οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

77.

(ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Κόραξ δεδηγῶς στόματι τυρὸν εἰστήκει
 τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰσχανῶσα κερδῶν
 μῦθος τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιοῦτόφ
 5 „Κόραξ, καλαὶ σοι πτέρυγες, ὄξέη γλήνη,
 „θηητὸς αὐχὴν· στένον αἰετοῦ φαίνεις·
 „ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
 „ὁ τοῖος ὄρνις κωφὸς ἐστὶ καὶ κρώζεις.“
 κόραξ δ' ἐπαίνω καρδίην ἐχαννώθη,
 στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
 10 τὸν δ' ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμω γλώσση
 „οὐκ ἦσθ' ἄφρονος“ εἶπεν, „ἀλλὰ φωνήεις.
 „ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα· νοῦς δέ σοι λείπει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοισι ἐξαπατάσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰσῆσαι γίνεσθαι.

78.

(ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.)

Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
 „Μὴ κλαῖτε, μήτερό· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὐχόν
 „νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι.“
 „Καὶ τίς σε“ φησί „τῶν θεῶν, τέκνον, σώσει;
 5 „τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησὶν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνοφελεῖς γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

79.

(ΚΤΩΝ ΚΑΙ ΣΚΙΑ.)

Κρέας κύων ἐκλεψεν ἐκ μαγειρείου·
 καὶ δὴ πέρησε ποταμὸν· ἐν δὲ τῷ ῥείθῳ
 πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
 τὸ κρέας ἀφήκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
 ἀλλ' οὐτ' ἐκείνην εὗρεν, οὐθ' ὁ βεβλήκει,
 5 πεινώσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῆει.

Βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
 ἐλπῖσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.

80.

(ΚΑΜΗΛΟΣ.)

Κάμηλον ἠνέγκαζε δεσπότης πίνων
 ὄρχεισθ' ὑπ' αὐλοῖς κυβάλοις τε χαλκείοις.
 ἡ δ' εἶπ'· „Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὄδῳ βαίνειν
 „ἄνευ γέλωτος, μὴ τι κἂν χορῶ παίξειν.“

Ἀντίρρησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἰρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

81.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.)

Κερδοὶ πίθηκος εἶπεν· „Ἦν ὄρεος στήλην,
 „ἐμὴ πατρώα τ' ἐστὶ καὶ παππῶν.“
 κερδῶ πιθήκῳ φησὶν· „Ὡς θέλεις ψεύδου,
 „ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.“

Κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ μὴ φεύγειν ψεῦδος,
 5 ἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.

Οὕτως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

82.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ)

Κοιμωμένου λέοντος ἀγροῖς χαίτης
 διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη
 φριξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
 κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
 5 πρὸς μὲν ὁ πάντων θηρίων θεμιστεύων.
 ὁ δ' „Οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
 „δέδοικα, μὴ μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
 „χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἔμην κατασχίγειν.
 [„κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει.“]
 10 Ἀρχόμενον ἄσπι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
 κἄν μικρὸν ἦ, κάλυε, μηδὲ συγχώρει
 εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γενῆθῆναι.

83.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ)

Κριθᾶς τις ἵππου πᾶσαν ἡμέραν πίνων
 * * * * *
 ἔτριβεν, ἐκτένιζεν ἡμέρη πάσῃ·
 ὁ δ' εἶπεν „Εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
 „καλὸν γενέσθαι, τὸ τρίφρον με μὴ πῶλει.“
 5 Τῶν καιρῶν δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
 καὶ συμφρόντων· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔν κόσμος
 ὀνίνησι τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.

Ὁ παρὼν ἐξηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντι ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνους τοὺς πέλαις ἐξαπατώντας.

84.

(ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΤΑΤΡΟΣ)

Κώνωψ ἐπιπὰς κέρατι καμπύλω τάρου
 μικρὸν τ' ἐπισχῶν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
 „Εἰ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
 „καθεδοῦμ' ἀπελθῶν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου.“
 ὁ δ' „Οὐ μέλει μοι“ φησὶν, „οὐτ' ἐὰν μείνης,
 οὐτ' ἂν ἀπέλθης· οὐδ' ὅτι ἦλθες ἐγνωσκείν.“
 5 Γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων
 τῶν κραιπτόνων θρασύνεθ' ὡς τις ὦν σφόδρα.

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

85.

(ΚΤΝΕΣ ΚΑΙ ΑΓΚΟΙ)

Κυσὶν ποτ' ἐχθρα καὶ λύκοις συνεισθήκει,
 κύων δ' Ἀχαιοὺς ἤρέθη κυνῶν δήμου
 στρατηγὸς εἶναι, καὶ μάχης ἐπιστήμων
 ἔμελλεν, ἐβράδυνεν· οἱ δ' ἐπηπαίλου,
 εἰ μὴ προᾶξῃ τὴν μάχην ἐνεδρεύσει.
 5 „Ακούσατ“ εἶπεν „οὐ χάριν διατρίβω,
 „τί δ' εὐλαβοῦμαι· χορὴ δ' αἰεὶ προβουλεύειν.
 „τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὦν ἕρω πάντων
 „ἔν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κορήτης,
 οἱ δ' ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἱ δ' Ἀκαονῶν,
 10 „ἄλλοι δὲ Δόλοπες· οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θράκη
 „ἀνχοῦσιν· ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
 „τὸ χρώμα δ' ἡμῖν οὐχ ἔν ἐστιν ὡς τούτοις.
 „ἄλλοι μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις·
 15 „ἔνιοι δὲ λαμπροὶ καὶ διάοργμοι στήθη,
 „ἄλλοι δὲ λευκοί· πῶς ἂν οὐν δυνηθείην
 „εἰς πόλεμον ἄρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων

„πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;“
 Συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις
 20 τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δούλον.

86.

(ΔΙΩΠΗΞ ΟΓΚΩΘΕΙΣΑ)

Κοίλωμα ὄψεως φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη.
 ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
 ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης
 ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
 5 ἐξέφαγε· γαστήρ δ', ὡσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
 στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
 ἑτέρα δ' ἀλώπηξ, ὡς ἐπῆλθε κλειούση,
 σκώπτουσα „Μεῖνον“ εἶπεν, „ἄχι πεινήσης“
 „οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον, ἄχι τοιαύτην
 10 „τὴν γαστέρα σχῆς, ἡλίκην ὄτ' εἰσήεις.“

Ὁ μῦθος παραινεί μηδαμῶς σπεύδειν τιμὰ πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

87.

(ΚΤΩΝ ΚΑΙ ΔΑΓΩΟΣ)

Κύων λογαῶν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
 ἐδίωκε δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει
 μεταστραφεὶς δ' ἔβαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.
 ὁ λαγῶς „Ἀπλοῦν“ δ' εἶπε „θηρίον γίνου“
 5 „φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;“
 Ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
 οἷς οὐτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν, οὔτε πιστεύειν.

88.

(ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣΣΟΙ.)

Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων
 τῷ χαρᾶδιῳ τε πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντάδων
 καὶ παῖδας εἶχε λητὸν κόμη θρέψας
 λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
 ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων,
 5 ὡς ξηρὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε· „Νῦν ὦρη
 „πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.“
 καὶ τις κορυδαλλοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
 ἤκουσεν αὐτοῦ τῷ τε πατρὶ μηνύει,
 σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφείας μεταστήσει.
 ὁ δ' εἶπεν· „Οὐπω καιρὸς ἐστὶ νῦν φεύγειν“
 „ὅς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
 ὡς δ' αὐτίς ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
 ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας,
 μισθὸν μὲν ἀμητήρσιν αὔριον πέμψειν,
 10 μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματηφόροις δώσειν
 εἶπεν, κορυδαλλὸς παισὶ νηπίοις· „Οὕτως
 „νῦν ἐστὶν ὦρη, παῖδες, ἀλλαγῶ φεύγειν,
 „ὄτ' αὐτὸς αὐτῷ κοῦ φίλοισι πιστεύει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οικείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, φαρροῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

89.

(ΑΤΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.)

Λύκος πότε ἄρνα πεπλανημένον πολίμνης
 ἰδὼν βία μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἀοπάξων.

ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐξήτει.
 „Σὺ δὴ με πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“
 5 „Ἐγὼ οὐ περυσινὸς εἰμ', ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην.“
 „Οὐκοῦν σὺ τὴν ἄρουραν, ἣν ἔχω, κείρεις.“
 „Οὐπὼ τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.“
 „Οὐδ' ἄρα πηγὴν ἐκπέτωκας, ἣν πίνω;“
 „Θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητροφά.“
 10 τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβῶν τε καὶ τρώγων
 „Ἄλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
 „κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίαν λύσης.“

Ἵτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὐλογος ἀπολογία πείθει.

90.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΒΡΟΣ.)

Λέων ἐλύσσα τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
 ἰθὺν ἔφησεν· „Ἡμέων ταλαιπώρων.
 „τί γὰρ μεμηνῶς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
 „ὅς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;“

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἰμαβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς
 κατὰ τὸν ὀπηκῶν λαμβάνοντα.

91.

(ΤΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.)

Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
 σπήλυγγα κατέδν ποιμένων ὄρειφοίτων,
 ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας
 τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
 5 ὁ δ' εἶπεν· „Οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.
 „ἀνέξομαι σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης“

„ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ,
 „πόσον τράγον μεταξὺ καὶ πόσον ταῦρον.“

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικει-
 μένην αὐτοῖς συμφορὰν.

92.

(ΚΤΗΝΗΓΟΣ ΛΕΙΛΑΟΣ.)

Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
 Ἰχθυεὺν ὄρεῶν ἐν βαθυσκόλοις ὕλαις
 δροτόμῳ δὲ μακρᾷ ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
 „ὦ πρὸς σέ Νυμφῶν“ εἶπεν, „ἄρα γνώσκεις
 „ἰχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
 5 κἀκεῖνος εἶπεν· „Ἄλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
 „αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
 ὁ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκροῦσαν
 „Μή μοι χαρίζου“ φησὶ „πλείου οὐ χηρίζω·
 „τὸ δ' ἰχθὺς εἶπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξης.“
 10

Ὁ μῦθος ἐλέγχει [ἐκείνους] τοὺς λόγους (μὲν) ἀνδρείους
 ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

93.

(ΑΤΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.)

Λύκων παρήσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποίμνην,
 ὄρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
 ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
 δι' οὓς μάχονται καὶ κοιτοῦσιν ἀλλήλοις.
 5 μωρὰ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχῶδης
 πέμπειν ἐμελλεν. ἀλλὰ τις γέρον ἤδη
 κριὸς βαθείη φρικτὸν μαλλὸν ὀρθώσας
 „Καινὴς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείας.
 „ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,

10 „δι' οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
 „ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

Ὁὐδαμῶς ἀκαταλλάντοις ἔχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε
 τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὄρκους τοχὸν
 τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

94.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΛΙΔΙΟΣ.)

Λύκω ποτ' ὄστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη
 ἐρωδιῶ δὲ μισθὸν ἄξιον δῶσειν
 ἔφασκε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
 ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.

5 ὁ δ' ἔλκυσας τὸν μισθὸν εὐθέως ἤπει.
 κἄκεινος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
 „Σοὶ μισθὸς ἄρκει“ φησί „τῆς ἰατρείας,
 „κεφαλὴν λυκεῖου στόματος ἐξελεῖν σάην.“

Κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψη
 10 ἀλλ' ἄρκεσει σοι, μὴ τι τῶν κακῶν πάσχειν.

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὐ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεί-
 ται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

95.

(ΛΕΩΝ ΝΟΣΗΣΑΣ.)

Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
 ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφ' ἀπλώσας·
 φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν, ἣ προσωμίλει.
 ταύτῃ ποτ' εἶπεν „Εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν —

5 „πεινῶ γὰρ ἔλαφον τῆς ὑπ' ἀγροῖαις πεύκαις
 „κεῖνον τὸν ὑλήεντα θρυμὸν οἰκουμένης·
 „καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω· —
 „σὺ δ' ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἦξει,
 „λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“

ἀπῆλθε κερδῶ· τὴν δ' ὑπ' ἀγροῖαις ὕλαις
 σκιρτῶσαν εὖρε μαλθακῆς ὑπὲρ πόλης
 προσέκυσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαιρεῖν
 προσεῖπε χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.

10 „Ὁ λέων,“ ἔφασκεν, „οἶσθας, ἔστι μοι γείτων·
 „ἔχει δὲ φανῶς, κάργυς ἔστι τοῦ θυήσκειν.”

15 „τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυρανῆσει,
 „διεσκοπεῖτο· σὺς μὲν ἔστιν ἀγνώμων,
 „ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 „τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.

20 „ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιοτάτην κρίνει·
 „γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει·
 „κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἐρπετοῖς φύει,
 „δένδροις ὅμοιον κούχ ὅποια τῶν ταύρων.
 „τί σοι λέγω τὰ πολλὰ; πλὴν ἐκυρώθης
 „μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοῖτων.

25 „τότ' οὖν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 „δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπουσῆς.
 „ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαιρε, φιλάτη· σπεύδω
 „πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλα μὲ ζητήσῃ·
 „χρηταὶ γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις·

30 „δοκῶ δέ, καὶ σέ, τέκνον, εἰ τι τῆς γοατῆς
 „κεφαλῆς ἀκούεις, ἐπρεπεν παρεδρεῦειν
 „ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 „τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 „ψυχὰ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων.”

35 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαννώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν· ἦλθε δ' εἰς κολίην
 σπήλυγγα θηρὸς καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' ἐνῆς ἀσνόπως ἐφορμήσας
 40 ὄνυξιν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
 σπουδῇ διωχθεῖς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην

θύρης κατιθύς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 45 κάκεινος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων
 ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη.
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτευε φωνήσας,
 ἄλλον τιν' εὖρεν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 50 „Χαλεπὸν κελύεις αὐθις, ἀλλ' ὑποουρήσω.“
 καὶ δὴ κατ' ἴχνος, ὡς σοφὴ κύων, ἦε,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας·
 αἶε δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα,
 μὴ πού τις ἔλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 55 τὴν δ' ὡς τις εἶδε, δεικνύων ἄν ᾠδήγει,
 ἕως ποθ' εὖρεν ἐν κατασίῳ χώρῳ
 ὁρόμων ἀναψύχουσαν. ἦ δ' ἀναιδείης
 ὄφρον' ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἔλαφον δὲ φρεξ' ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 60 χολὴ δ' ἐπέξει καρδίην· ἔφη δ' οὕτως·
 [„Σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με, καὶ φεύγω.]
 „ἀλλ', ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 „ἦν μοι προσέλθης καὶ τι γούξαι τολμήσης.
 „ἄλλοις ἀλωπέκιζε τοῖς ἀπειρήτοις·
 65 „ἄλλους δὲ βασιλεῖς ὑπερέθιζε καὶ ποιεῖ.“
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμὸς· ἀλλ' ὑποβλήθη
 „Οὕτως ἀγεννής“ φησί „καὶ φόβου πλήρης
 „πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
 „ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευῶν
 70 „μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
 „ἔψανσεν ᾧτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
 „ἔμελλε γὰρ σοι πάσαν ἐντολήν δῶσειν,
 „ἄρχῆν τσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.

„σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 „βίη δ' ἀποσπασθεῖσα μάλλον ἐτροφέης. 75
 „καὶ νῦν ἐκεῖνος πλείον ἢ σὺ θυμοῦται,
 „λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κόφην,
 „βασιλέα δὲ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 „οἴμοι πονηροῦ δεσπότου· τί ποιήσω;
 „ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ. 80
 „ἀλλ' ἔλθε καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναῖα,
 „μηδ' ἐπτόησο πρόβατον οἶον ἐκ ποιμνῆς.
 „ὄμνυμι γὰρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 „οὕτω γένοιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
 „ὡς οὐδὲν ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 „τίθησι πάντων κυρίαν σε τῶν ζώων.“
 τοιαῦτα κοτίλλουσα τὴν ἀχαιῖνῃν
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἔδην.
 ἐπεὶ δὲ λόγχης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα παντοίην, 90
 σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγγνα δάπτων· ἦ δ' ἀγωγὸς εἰστήκει
 πεινωδῶσα θήρης· καρδίην δὲ νεβρεῖην
 λάπτει πεσοῦσαν, ἀρπιάσασα λαθραίως·
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας
 μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπέζητει
 καὶ πάσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἠρεῦνα·
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα, „Ταῖς ἀληθείαις
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζητεῖ.
 „ποίησ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἣτις
 „ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἶκους;“ 100

Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σφραγισθέντας εἰ-
 κότως ἀφνικὰ κακὰ διαβλέπεται· ἐν ᾧ καὶ ἕλεγχος κατὰ φιλο-
 δόξων.

96.

(ΑΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΟΣ.)

Αύκος παρήει θριγκόν, ένθεν έκκύβας
άρνειός αυτόν έλεγε πολλά βλασφημίως.
κάκεινος είπε τās σιαγόνας πρόϊων

5 „Ο τόπος μ' έλοιδορήσει' μη σὺ καυχῆση.“
5 Ο μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει
μηδείς διὰ καιρὸν ισχύων τι γαυρούσθω.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ
τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρουμένοις.

97.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΤΡΟΣ.)

Λέων ποτ' έπεβούλευεν άγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον έλθεῖν ἐπὶ τὸ δειπνὸν ήρώτα.
κάκεινος ήξειν είπεν, οὐχ ὑποπτεύσας.

5 έλθῶν δὲ καὶ στᾶς ἐπὶ θύρας λεοντέλους,
ὡς είδε θερμοῦ πολλά γαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας, βουδόρους νεοσμῆκτους,
πρὸς τῇ θύρᾳ δὲ μηδὲν άλλ' ή δεσμώτην
άλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
10 έμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.
ὁ δ' „Ηλθον“ είπε, „καὶ τὸ σύμβολον δώσω“
„οὐκ ήν ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρεῖῳ.“

Ο μῦθος ήμᾶς ὑπομινθάνει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν
προσορᾶντας, μηδαμῶς άμελεῖν τῆς έναντῶν σωτηρίας.

98.

(ΛΕΩΝ ΜΝΗΣΤΗΡ.)

Λέων ἄλους έρωτι παιδὸς ώραίας
παρὰ πατρὸς έμνήστευε' τῷ δ' ὁ πρεσβύτης,

οὐδέν τι δύσνον οὐδ' ὕπουλον εμφήνας,
„Δίδωμι γῆμαι“ φησί „καὶ διδοὺς χαίρω.
5 „τίς οὐ δυνάστη καὶ λέοντι κηδεύσει;
„φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων
„σὺ δ' ήλικους μὲν ὄνυχας, ήλικους δ' ήμιν
„φέρεις ὀδόντας; τίς κορη σε τολμήσει
„ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ιδούσα μη κλαύσει;
10 „πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου χοήξεις,
„μηδ' άγριος θῆρ, άλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
έξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
άπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
15 τὴν παιδ' άπήτει. τὸν δ' έκαστος ήλοία,
ῥοπάλω τις ή λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
έκειτο δ' άργός, ὡσπερ ὕς άποθνήσκων,
γέροντος άνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθεὶς, ὡς άμικτον άνθρώποις
20 έῤῃαν λέόντων ή λέοντας άνθρώπων.
Αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδη.

99.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.)

Λέοντι προσπτᾶς αἰετῶν τις έξήτει
κοινωνὸς εἶναι' χῶ λέων „Τί κωλύει;
πρὸς αὐτὸν είπεν' „άλλ' ένέχυρά μοι δώσεις
5 „τῶκύπτερόν σου μη μεθεῖναι τὴν πίστιν'
„πῶς γὰρ φίλῳ σοι μη μένοντι πιστεύσω;“

Ο μῦθος έμειδάσκει μη τάχιστα πᾶσι πιστεῦειν, καὶ μά-
λιστα τοῖς μήπω φίλοις.

100.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Λύκος συνήντα πιμελής κύνων λίαν.
 ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεῖς οὕτως
 μέγας κύνων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
 „Ἄνθρωπος“ εἶπε „δαφιλῆς με σιτεύει.“
 5 „Ὁ δέ σοι τραγγηλός“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“
 „Κλοῖῳ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρεῖω,
 „ὄν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
 λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καργάσας „Ἐγὼ τοίνυν
 „χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τροφῇ ταύτη,
 10 „δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀνχένα τρέφει.

Ἵτι αἰσχροὺς καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρὰς ἡδονῆς χάριν
 δουλοπρεπῶς ζῆν. [φροντικέον ὁ μῦθος παραινεί.]

101.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΩΠΗΞ.)

Λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
 λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν. ὁ δ' ἀγνώμων
 τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
 ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.
 5 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „Μὴ κφρευωθεῖν“
 εἶφη „τοσοῦτον, ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης.
 „σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
 ἐν δ' αὖ λέοντων συγκρίσει λύκος γίνῃ.“

Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμέ-
 νους κἀντεῦθεν μέγα φρονούντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους,
 ἐαυτοὺς ἐπιγινώσκοντας.

102.

(ΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΔΙΚΑΙΩΣ.)

Λέων τις ἐβασίλευεν, οὐχὶ θυμώδης
 οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαιρών,

πρῶτος δὲ καὶ δίκαιος ὡς τις ἀνθρώπων.
 ἐπὶ τῆς ἐκείνου, φασὶ δὴ, θυναστίας
 τῶν ἀγρίων ἀγρυμὸς ἐγεγόνει ζώων, 5
 δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
 τὰ ζῶα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
 λύκος μὲν ἀρού, ἀρόδαλις δ' ὑπ' αἰγάργω,
 ἐλάφω δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
 ὁ πτώξ λαγῶς εἶπεν· „Ἄλλ' ἐγὼ ταύτην 10
 „τὴν ἡμέραν αἰεὶ ποτ' ἠνχόμην, ἦτις
 „καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰσθενῆ θήσει.“

Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ λίαν δικαίω.

103.

(ΛΕΩΝ ΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΘΗΡΙΑ.)

Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν,
 πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει,
 κοίλης ἔσω σπῆλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
 ἔκειτο, δολίως οὐκ ἀληθῆς ἀσθμαίνων,
 φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων. 5
 θηρῶν δ' ἐπ' αὐτὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
 καὶ πάντες ἦλθον, ὡς λέοντος ἀρρώστον
 ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσήει.
 τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
 κατήσθιεν· γῆρας δὲ λιπαρὸν ἠύρηκει. 10
 σοφῇ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε καὶ πόρρω
 σταθεῖσα „Βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
 κάκεινος εἶπε· „Χαίρει, φιλιότη ζώων,
 „τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δὲ με σκέπτῃ;
 „δεῦρο, γλυκεία, καὶ με ποικίλοις μύθοις 15
 „παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης.“
 „Σῶξοιο“ φησὶν, „εἰ δ' ἀπειμι, συγγνώσῃ

18*

„πολλῶν γὰρ ἰχνη θηρίων με κωλύει,
 „ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὃ μοι δεῖξαις.“
 20 Μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδευθῆ.

Οὕτω τινῶν οἱ κινδύνοι διδασχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν
 σωτηρίας.

104.

(ΚΥΩΝ ΚΩΩΩΝΟΦΩΡΩΝ.)

Λάθρα κύων ἔδρανε· τῷ δὲ χαλκεύσας
 ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
 πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
 ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορᾶς σείων
 5 ἤλαζονεύετ'· ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ὦ τάλαν, τί σεμνύνη;
 „οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον, οὐδ' ἐπικείλης,
 „σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς
 φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθωσιν.

105.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποιμνης
 ἐκόμιζεν οἰκαδ'· ὃ λέων συναντήσας
 ἀπέσπασ' αὐτό. καὶ λύκος, σταθεὶς πόρῳ,
 „ἀδίκως ἀφείλω τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
 5 λέων δὲ τερπθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων·
 „Σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη;“

Ὁ μῦθος δικαίως (καὶ) προσφόρως δηθήσεται πρὸς ἄν-
 θρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι
 κειμένους.

106.

(ΛΕΩΝ ΠΡΑΙΟΣ.)

Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐξήλου,
 καὶ δὴ κατ' εὐθὺν φωλὸν διατρέβων,
 ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φην ἔγνω,
 φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράτο.
 πολὺς δ' ὑπὸ σπήλῳ θάμινά παντοῖων 5
 θηρῶν ὄμιλος ἡμέρωσ συνηυλίσθη·
 ὁ δ' εἰστία τε κάφλει νόμῳ ξείνων,
 ἄλις τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμῆρη.
 φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύνοικον εἰλήφει,
 μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίως συνεζήτει. 10
 γέρων δὲ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανεμῶν μοίρας·
 ὅς, εἰ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταῦτόν παρετίθει δεσπότη τε κἀκείνῳ,
 ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβῶν θήρη· 15
 κερδοῖ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν,
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
 „Κερδοῖ σοφῆ, λάλησον ὡς πρὶν εἰώθεις 20
 „φαιδρῶ προσώπῳ· δαιτός, ὧ φίλη, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν· „ὦ φέριστε θηρίων γένους,
 „πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξάλνω·
 „οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μούνον ἀλγύνει·
 „τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπομένη κλαίω. 25
 „καθ' ἡμέραν γὰρ εἰ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 „ξένος πελάζει, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
 „τάχ' οὐδ' ἐώλων γενέσθαι κρεῶν μούνη.“

ὁ λέων δὲ τερωθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
30 εἶπεν· „πιθήκῃ ταῦτα, μηδ' ἔμοι μέμφου.“

Ἵτι μᾶλλον ἀλύγειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ
παρόντα μόνον, καδ' ὅσον ἤδη ἢ τῶν μελλόντων προσδοκᾷ.

107.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.)

Λέων ἀγρεύσας μὴν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκότεριψ κλώψ ἐγγύς ὦν μόρου τλήμων
τοιοῖσδε μύθοις ἰκέτενε τὸν θῆρα·
5 „Ελάφους πρόπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
„θηρῶντι νηδὺν σαρκὶ τῆδε πιαίνειν·
„μυὸς δὲ δειπνὸν οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
„χειλῶν ἀμυσχρῶν. ἀλλὰ, λίσσομαι, φείδου.
„ἴσως χάριν σοι τῆσδε μικρὸς ὦν τίσω.“
γελάσας δ' ὁ θῆρ παρήκε τὸν ἰκέτην ζῶντα.
10 καὶ δὴ φιλαργευσταῖς ἐμπεισῶν νεηνίσκοις
ἐδικτυώθη καὶ σφαλοῖς ἐδεσμεύθη·
[κάντεῦθεν ἀπεργνάκει ὁ θῆρ τὴν σωτηρίαν.]
ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας
στερρόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
15 ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦτο φῶς βλέψαι
ἐπάξιον δοῦς μισθὸν ἀντὶ ζωοφείας.
Σαφῆς ὁ μῦθος εὐ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σφῆξιν πένητας μηδέ τιν ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μῦθος μὲν, ὃ καὶ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἔστιν εὖρεμ' ἀνθρώπων,
οἱ πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δὲ φασιν εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
5 Αἰσώπος ὁ σοφός· εἶπε καὶ Λιβυστίνας
λόγους Κιβύσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέη μουσῆ
δίδωμι, καθαροῦ χρυσίου χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον, ὥσπερ ἵππον ὀπλίτην.
ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρῶτον τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
10 εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μουσῆς
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλείον ἢ με γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι φῆσει,
καὶ τῶν λάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
15 ἀλλ' εὐ πυρώσας, εὐ δὲ κέντρα προήνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλου ἀείδω.

108.

(ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.)

Μυῶν ὁ μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ' οἰκίστιος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
5 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρῶγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
θήλας, μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλω,
„Μύρμηκος“ εἶπε „ξῆς βίον ταλαιπώρου
„ἐν πυθμῆσιν γῆς κοῖμα λεπτὰ βιβρώσκων·
10 „ἔμοι δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσέυει·

„τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείας.
 „εἰ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις, ἄσωτεύσῃ,
 „παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην.“
 ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνου πείσας
 15 εἰς οἶκον ἔλθειν ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου.
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀφρίτων πλήθη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων,
 στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
 ὁ δ' ὡς ἐτέροφθη πᾶσι καὶ παρωρηθήθη
 20 καὶ τυρὸν ἤγειν ἐκ κλισίου σύραν,
 ἀνέφξε τὴν θύραν τις ὁ δ' ἀποπηδήσας
 στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχών, εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας,
 25 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειφαίης·
 ἔτερος δ' ἐπήλθεν ἄλλο τι προαιρησών·
 οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρείτης
 „Τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαίρε καὶ πλούτει,
 „καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρούφα δειπνοῖς,
 30 „ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων·
 „ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλον,
 „ὑφ' ἣν τὰ κριμα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

Ταῦτα φητίον τῷ ἐν προσήματι φίλιος κακαῖς συμβου-
 λίσαι ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχον, καὶ κινδύνους
 καθυποβάλλαι χάριν θεουσῶν ἡδονῶν.

109.

(ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.)

„Μὴ λοξὰ βαίνειν.“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
 ὑγοῆ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“

ὁ δ' εἶπε „Μήτηρ, ἢ διδάσκαλος, πρώτη
 „ὄρθην ἀπειθε, καὶ βλέπων σὲ ποιήσω.“

Ἀντίορην ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις
 διδασκαλίας ποιουμένους.

110.

(ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΕΣΠΟΤΗΣ.)

Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνός τις ἐστώσης
 εἶπεν· „Τι χάσκεις; πάντ' ἔτοιμά σοι ποίει·
 „μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.“ ἢ δὲ κέρκον οὐραίης
 ἄρσά φησι· „Πάντ' ἔχω· σὺ δὲ βραδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρσικεύστων, [πρὸς] τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ
 ὄντα [καί] περὶ συνοδοιπορίας κατεπιέγοντα, ὁ λόγος εὐκαιρός.

111.

(ΟΝΟΣΖΑΛΑΣ ΦΕΡΩΝ.)

Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
 τοὺς ἄλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
 τούτους πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπούσης,
 5 ὤλισθεν ἄκων εἰς τι φεῖθρον ἐξαίφνης,
 καὶ συντακέντων τῶν ἄλων ἐλαφρόνθη·
 ῥάων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἄλας δὲ πωλήσας
 πάλιν γομῶσαν τὸν ὄνον ἤγει, καὶ πλείω
 10 ἔτ' ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπὲρ ἦν πεσὼν πρόωγν,
 ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
 κούφως ἀνέστη γαῦρος ὡς τι κερδήσας.
 ὁ δ' ἔμπορος, τέχνην γὰρ ὑπενούει, πλείστους
 15 σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους

ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἄλας μεμισήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προῆλθε τῷ ἑλίδρω,
 ἐκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπογγῶν
 διαβραχέυτων πᾶς ὁ φόρτος ἀγκώθη,
 20 βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
 Πολλάκις ἐν οἷς τις ἠτύχησε καὶ πταίει.

112.

(ΜΥΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.)

Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ᾤρουσεν ἐστῶς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 5 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
 ὁ μῦς ἐφέρει καὶ πάλιν δακῶν φεύγει.
 ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὁ ποιήσει
 διηγορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύχας
 „Οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ', ὅπου μᾶλλον
 10 „τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“

113.

(ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Μάνθρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δαίλης,
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἐμελλε συγκλείειν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε· „Πῶς σπεύδεις
 „τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;
 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.

114.

(ΛΥΧΝΟΣ.)

Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἠύχει
 πρὸς τοὺς παρόντας, ὡς ἑωσφόρου κρείσσων

λάμπειν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος.
 ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθύς ἐσβέσθη
 πνοῇ ἤραπισθεῖς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
 εἶπεν τις αὐτῷ· „Βαιὸν ἦν λύχνου πνεῦμα·
 „τῶν δ' ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φρειοῦσθαι ἐπὶ τοῖς
 τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

115.

(ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΕΤΟΣ.)

Νωθῆς χελώνη λιμνάσιν ποτ' αἰθνίαις
 λάροις τε καὶ κήϋξιν εἶπεν ἀγρώσταις·
 „Καμὲ πτερωτὴν εἶθε τις πεποιήκει.“
 τῇ δ' ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα
 „Πόσον, χέλυνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
 5 „ὅστις σ' ἐλαφρὸν καὶ μετάρσιον θήσω;
 „Τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
 „Τοιγάρ διδάξω,“ φησὶν. ὑπὲρ δ' ἄρας
 ἐκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ὄψας
 ἤραξεν αὐτῆς οὐλον ὄστρακον νώτων.
 10 ἡ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα· „Σὺν δίκῃ θνήσκω·
 „τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεῖα,
 „τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;“

116.

(ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΜΟΙΧΟΣ.)

Νυκτὸς μεσοῦσης ἦδε παῖς τις εὐφώνως·
 γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε κάξαναστᾶσα

θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρᾶς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίαν,
5 τὸν ἄνδρ' ἐαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι,
κάτω μελάθρων ἦλθε καὶ θυρῆς ἔξω
ἔλθουσ' ἐποίει τῇ προθυμίῃ πλήρη.
ἄνῃς δὲ ταύτης ἔξανίστατ' ἔξαίφνης,
ζητῶν ὅπου ἴστί, κοῦκ ἰδῶν δόμων εἰσω
10 μηδὲν χανῶν τε καὶ τὸς ἦλθεν εἰς οἶμον,
καὶ τῇ συννεύῃ φησί· „Μηδὲν ἐκπλήσσον,
„τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πείσον εἰς δόμους εὔδειν.“
ὄν καὶ λαβὼν παρήγεν. εἶτα κάκεινος,
ἄμφω θελούντων δρᾶν τι, τῆδ' ἐραθύμει.
15 Τοῦτ' ἐμὲν οὕτως· ἐμφασίς δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαιρεῖν ὅταν ἔχη τις ἐκτίσαι.

117.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.)

Νεῶς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ιδῶν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρῖνειν·
ἐνὸς γὰρ ἄσεβοῦς ἐμβεβηκὸς πλοῖω,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
5 καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβάλει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἔσμος ἦλθε μυρμηκῶν,
σπεύδοντες ἄγρως πυρίνας ἀποτρῶγειν.
ὑφ' ἐνὸς δὲ δηγθεῖς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἐρμῆς δ' ἐπιστάς τῷ τε ἑαυθίῳ παῖδι
10 „Εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι
„ὑμῶν δικαστάς, οἷος εἰ σὺ μυρμηκῶν;“

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν νέγειν τὰς τοῦ Θεοῦ περὶ
τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, καὶ ἄδικοι τοῖς
ἀπαιδεύτοις δοκοῦν εἶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

118.

(ΧΕΛΙΔΩΝ ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ ΣΤΝΟΙΚΟΥΣΑ.)

Ξουθὴ χελιδῶν, ἡ πάροιχος ἀνθρώπων,
ἦρος καλὴν ἠϋθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κάκει νεοσσῶν ἐπὶ γίνεται μήτηρ,
οὕτω πτερίσχοις πορφυροῖς ἐπανθούντων. 5
ὄφις δὲ τούτους ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἐξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἁώρων συμφορὰς ἀπεθρήνει,
„Οἱμοί“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μόρης.
„ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
10 „ἐνθεν χελιδῶν ἡδίκημένη φεύγει.“

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος, βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν
κακὸν πράξασαι, καὶ τοῖς ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
ἀντίληψιν παρεχομένων.

119.

(ΑΓΑΛΜΑ ΕΡΜΟΥ.)

Ξύλινόν τις Ἐρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ χερσητής·
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέραν θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐδυμώθη·
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας,
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρῆν καταγείσης, 5
ὄν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν· „Ἐρμεία,
„σκαῖός τις εἰ σὺ καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
„ὅς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
„ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἡμεῖσιν.
„τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.“ 10
Καὶ τοὺς θεοὺς Αἰσωπος ἐμπλέκει μύθοις,

βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους·
πλέον οὐδὲν ἔξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

120.

(ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.)

Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρνυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις
ιατρός εἶναι φαρμάκων ἐπιστήμων,
5 οἷων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων,
ὡς Ὀλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς λατρεύει.
„Καὶ πῶς“ ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἴηση,
„ὁ σαυτὸν οὕτω χαλὸν ὄντα μὴ σῶζων;“

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδέυτον, ἄλλους παιδεύειν
ἐπαγγελλόμενον.

121.

(ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΑΙΛΙΟΤΡΟΣ.)

Ὅρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ παρκύψας
αἰλουρος εἶπε· „Πῶς ἔχεις; τίνων χρηζέεις;
„ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῶζου.“
ἡ δ' „ἂν ἀπέλθης;“ εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω.“

Πρὸς τοὺς ποιητᾶ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους
ὁ λόγος εὐκαιρος.

122.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΤΚΟΣ.)

Ὄνος πατήσας σκόλοπα χαλὸς εἰστήκει·
λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω,
„μέλλω δ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
5 „σὺ μᾶλλον ἢ γῆψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
„χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
„ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
„ὡς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγές εἰς Αἶδου.“
κάκεινος εἰπὼν „Χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
10 ὁδοῦσιν ἄκροισ σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει.
ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κίνησι πάσης
τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ὄλινας, μέτωπα, γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„Οἶμοι“ λύκος, „τάδ'“ εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω.
15 „τί γὰρ ἄρτι χαλὸς ἠρξάμην λατρεύειν,
„μαθῶν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκονσιν ἐπιτηδεύουσιν ἐπιχει-
ροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιπέρουσιν.

123.

(ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.)

Ὅρνιθος ἀγαθῆς ῥᾶ χρυσᾶ τικτούσης,
θησαυρὸν ὧσθ' ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν
ἐν τῆσδε πολλὸν ἐγκάτοις ἀγεροθέντα·
κάκτεινε ταύτην, ἀθρόον θέλων λήψειν.
5 εὐρῶν δ' ὅμοια τᾶνδον ὀρνέοις ἄλλοις
ᾧμωξε πολλὸν ἐλπίδων ἀτενεκτήςσας
πλειονος ἔρωσ γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων.

124.

(ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ, ΠΕΡΛΙΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΣ.)

Ὀρνιθοθήρας φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
 μέλλοντι θύμβραν καὶ σέλινα δειπνήσειν.
 ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγροῦνκει.
 ὄρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
 5 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.
 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευσε μὴ κτείνειν.
 „τὸ λοιπὸν“ εἶπε „δικτύῳ τί ποιήσεις,
 „ὅταν κυνηγῆς; τίς δέ σοι συναθροίσει
 „εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
 10 „τίνος μελωδοῦ πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις;“
 ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
 ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
 ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
 „πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἔω λείπει,
 15 „τὸν ὠρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
 „πότ' ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὠρίων;
 „ἔργων δὲ τίς σε προῖνων ἀναμνήσει,
 „ὅτε θροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
 κάκεινος εἶπεν· „οἶσθα χρησίμους ὄρας·
 20 „ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν τὸν φίλον, τί δειπνήσει.“

Ὅτι τῶ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίας εἰθισμένῳ οὐδεὶς λό-
 γος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν αἰεὶ τὰ καθ' ἡδονήν.

125.

(ΟΝΟΣ ΠΑΙΖΩΝ.)

Ὀνος τις ἀναβὰς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ παίζων
 τὸν κέραμον ἔθλα, καὶ τις αὐτὸν ἀνθρώπων
 ἐπιθραμῶν κατήγε τῷ ξύλῳ παίων.
 ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὅς τὸ νῶτον ἠλοία,

„καὶ μὴν πύθης ἐχθρὸς“ εἶπε „καὶ πρόων
 „ἔτερεπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“ 5

126.

(ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΞ.)

Χειμῶνος ὄρη σίτον ἐν μυχοῦ σύρων
 ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
 τέττιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευσε λιμώτων,
 δοῦναί τι καὶ τῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ·
 „τί οὖν ἐποίησας“ φησὶ „τῷ θέρει τοῦτω;“ 5
 „οὐκ ἐσχόλαξον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων.“
 γελᾶσας δ' ὁ μύρμηξ, τὸν τε πυρὸν ἐγκλείων,
 „χειμῶνος ὄρχον“ φησὶν „εἰ θέρους ἤσας.“
 Κρείττον τὸ φροντίζειν χρεῶν ἀναγκαίων,
 ἢ τὸ προσίσχειν τέρψεσιν τε καὶ κῶμοις. 10

127.

Σοφῆς ἀράγνης ἰστὸν εὖρος κωλώτης,
 καὶ λεπτὸν ἐνέδου φᾶρος ἐκτεμῶν τοίχου.

128.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' ἐγεννᾶτε,
 οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

129.

Οὐπω δὲ καιρὸς ἐστὶν ἦτα λύειν.

BABRII

FABULARUM SYLLOGE ALTERA.

1.

(ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.)

Ἄκουσον, ὦ παῖ, δευτέρων πάλιν μύθων·
 κἄν παραπικραίνω σε τῶν ἄλων πλείων,
 ἀλλὰ πλέον μέλιτος ὕστερον καθηδύνω.
 ὁ γὰρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἰσωπος
 5 ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅτιν' οἱ Δεῖλοι,
 [θεοῖσι δρώντες οὐκ ἀνασχετά, καλόν]
 ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.
 ἀλλ' ἀπέωσαν νήπιοι κατὰ κρημνοῦ,
 λιπόντες ἐπιγόνουσι βᾶξιν ἐχθίστην.

2.

(ΚΟΡΥΔΟΣ ΘΑΠΤΩΝ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ.)

Αἰσωπος εἶπε καὶ τὸδ' ἐν παλαιφάτοις·
 ὄρνιθα πρώτην τὸν κόρυδον γεγενῆσθαι·
 καὶ γῆς μὲν αὐτῆς εἶπέ μιν προὔπαρχειν.
 ταύτης δὲ συμβέβηκεν ἐκ τινος νοῦσου
 5 φίλον γεννητὴν τέρμα βιότου πλήσαι.
 μήπω δὲ γαίης τηνικαῦθ' ὑπαρχούσης,
 οὐκ εἶχε, ποῦ γάρ; τὸν νεκρὸν καταδάπτειν·
 ὁ δ' ἀκτέριστος προυβέβλητο πεμπταῖος·
 ὅμως δ' ἀμηχανοῦσαν ἐν κόρῃ θάψαι.
 10 Θάπτειν θανόντας εὐσεβὲς ὃν αἶψα γνώσῃ
 σέβειν τε τοὺς τεκόντας ἐν, παλαιάτατον
 νόμον τ' ἄριστον καὶ τεθειμένον φύσει.

3.

(Αἰσωπος ἐν Ναπηγίῳ.)

Αἰσωπος ἐς ναπήγιον ποτ' ἐληλούθει —
 σχολὴν γὰρ ἦγε πρὸς θεωρίας πάτον —
 ἐκεῖ δ' ἀεργοῖς ἠβόλησε ναυπηγοῖς.
 ἔσκαπτον οὗτοι τὸν σοφὸν παναγροίκως,
 καὶ τοῦτον ἐκκαλοῦντο πρὸς λόγους χλεύη,
 5 ὃς δὴ τιν' οὐκ ἄμουσον εἶπε τὸν μῦθον.
 χάος τὸ πρῶτον ἦδ' ὕδωρ γενηθήτην.
 ἐβούλετο Ζεὺς καὶ γένη ἐποφθῆναι,
 τέως ἄφαντον ἐξ ὕδατιοῦ πλήθους.
 καὶ τρεῖς παρήνει τῆδε νᾶμα θαλάσσης
 10 ἀπορροφήσαι· τῆς δ' ἄπαξ πεπωκνίας,
 ὄρη τὸ πρῶτον ἐξέφηγεν εἰς ὕψη.
 τὸ δεύτερον δ' εἶτ' ἐκροφησάσης γαίης,
 ἀπεγυμνοῦτο δάπεδα γλόης πλήρη.
 15 ἐὰν δὲ δόξη καὶ τρίτον τόδε πράττειν,
 οἰχήσεθ' ὑμῖν φροῦδα τὰ γε τῆς τέχνης.
 Πρὸς κρείττονας πᾶς τις λόγισιν ἀφραίνων
 ἐφ' ἑαυτὸν μᾶλλον προυκέκληκε τὴν χλεύην.

4.

(Αἰετός καὶ ἄνθρωπος.)

Ἄετός ποτ' εἶχετ' ἐν βρόχοισιν ἀγρότου,
 ὃς δὴ τὰ τασά τοῦτον εὐθέως τίλας
 μεθῆκ' ἄνετον κατ' οἰκίην μετ' ὄρνιθων
 * * * * *
 5 ἄλλος δὲ τοῦτον θηράτωρ ἐξανεῖται,
 κάναπτερώσας εἶχε πρὸς τὸ θηρεύειν.
 ὃς δὴ πετασθεὶς καὶ λαγῶν ἀναρπάσας
 ἤνεγκε δῶρον δεσπότη νεφ' ἀρόφρων.

ἰδοῦσα κερδῶ ταῦτα φησὶν αἰετή·
 „μὴ σὺ γε τοῦτον, ἀλλὰ τὸν πάλαι τίμα.
 10 „μὴ τοί σε πάλιν αὐτὸς ἐμπαγιδεύσας
 „τὰ πτεῖλα καὶ τὸ δεύτερόν σε τιλώσῃ.“
 πρὸς ἣν ἔλεξε τοιάδ' ἱρὸς αἰετῆς·
 „πόρρω κακῶν με τοὺς καλοὺς θεὸν τίειν.“

5.

(ΤΡΑΓΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.)

Ἄμπελος ἐθαλλε βοτρύνεσσι καὶ φύλλοις.
 τραγὸς παρελθὼν παρέτρωγε τῆς βλάστης.
 τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος· „τί με βλάπτεις
 „κείρων τὰ φύλλα; μὴ γὰρ οὐκ ἐνι γλοίῃ;
 5 „ἀλλ' ἀξίαν οὐκ ἐς μακρὰν δίκην δώσεις.
 „κἂν γὰρ με κείρων σὺ φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν,
 „ἀλλ' οὐν γε λοιβὴν θνυμένῳ σοι παρεξῶ.“

6.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.)

Ἄνθρωπος καὶ λῆς ἠβόλησαν ἀλλήλοισι,
 ἀνθρώπων δ' ἕκαστος θατέρω συνωμίλει.
 χάδοιποροῦντες εὐθέως ἰδὼν στήλην,
 ἐν ἣ λέοντ' ἀνθρώπος ἠγγ' ἐπιβαίνων.
 5 ἄνθρωπος αὐτὴν τῷ λέοντι ἐπιδείξας,
 „ὄρας λέοντων, εἴφ' ὅσον βροτοὶ κρείττους.“
 „ἀλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἤδεσαν γλύφειν,
 „πολλοὺς ἂν ὑμῶν εἶδες ὑπὸ λειόντων
 [„πατουμένους τε κάγχομένους ὄσους ἄλλους.]“
 10 Ἐκαστος αὐτὸν ἐν λόγοισιν ἐξάιρει.

7.

(ΚΥΚΝΟΣ ΚΑΙ ΧΗΝ.)

Ἄνθρωπος τις ἐπρίατο χῆν' ἔμα κύνωφ,
 τροφήν τε παρέβαλλεν οὐκ ἴση γνώμῃ·
 τὸν μὲν γὰρ φόβῃς, τὸν δὲ χάριν τραπέζης.
 ὡς οὐν ἐμελλε χηνίον καταθύσειν,
 [ἐτετράφη γὰρ ἵνα δεσπότην θρέψοι,] 5
 ἐπῆλθε καὶ νύξ, ἣ τὰ πάντα καλύπτει,
 [νυκτὶ δὲ ῥᾶσ' ἂν τις ὄρνιν συλλάβοι.]
 ὁ δεσπότης [δ'] οὐκ εἶχεν εὖ διοπτρεύειν,
 τίς ἐκατέρων ὁ κύκνος εἶθ' ὁ χῆν εἶη,
 10 ἀντὶ δὲ χηνὸς ὠδικὸς κύκνος ἤχθη.
 ἀλλ' οὗτος φῶδῃ τὴν φύσιν καταγγέλλει,
 καὶ τὴν τελευταίην τῷ μέλει διαφεύγει.
 Πολλοὺς ἔσωσε φθέγμα ῥηθὲν εὐκαίρως.

8.

(ΒΑΤΡΑΧΟΙ.)

Βάτραχοι νέμοντο δύο τινὲς ἐν λίμνῃ.
 ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ θέρους ξηρανθείσης,
 ταύτην λιπόντες ἐσκόπονν τυχεῖν ἄλλης·
 καὶ δὴ πέκυρσαν φρεῖατι λίοντες εὐνύδρω.
 5 τὸ δ' εἰσιδὼν ἐφησεν ἄτερος τούτων·
 „συγκατίωμεν, εἰ δοκεῖ, τὸδ' εἰς ὕδωρ.
 „εἰς γὰρ νομὴν τε καὶ δίαιταν εὖ ἦκει.“
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησ' ὑποβλήδην·
 „ἀλλ' εἰ τυχὸν καὶ τοῦτο νῶν ἐπιλείψοι,
 10 „πῶς εἶτ' ἂν ἐμβαίημεν ἐξ ὄσου βένθους;“
 Μηδέν τι ποιεῖν ἔργον ἀπερισκέπτως.

9.

(ΒΑΤΡΑΧΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.)

Βατράχους κατείχε τῆς ἀναρχίης λύπη,
 πρέσβεις τ' ἐπέμψαν εἰς Ὀλυμπον ἱκτῆρας,
 εἰ πως Κρόνον παῖς σφιν ἄνακτ' ἐπιπέμψοι.
 ὃς δὴ γινώσκων τοῦσδ' ἔοντας εὐήθεις
 5 ἐκέλευσεν Ἐρμῆν ξύλον ἐν μέσῳ λίμνης
 λαβόντα ἴψαι κοίρανον κοαζόντων.
 τοῦ δὲ ξύλου πεσόντος οἶδμ' ἐπατάχθη.
 κείνοι παρ' αὐτὰ δειματούμενοι κτύπῳ
 κατέδυσαν αὐτοὺς εἰς βράθιστα τῆς λίμνης.
 10 χρόνος δὲ βραχὺς τῶδ' ἐπι παρορήκει,
 χάς ἀκίνητον σφῶν ἄνακτα καθώρων,
 θεός ἀπεβάλλοντ', ἦδ' ὑπερφρόνουν οὕτως,
 ὡς κἀπὶ τοῦτον ἀδεῶς ἐπιβαίνειν,
 ἦδ' ἀναβάδην τῶδ' ἐπι καθιζάνειν.
 15 καὶ δῆτ' ἄνακτα τόνδ' ἔχειν ἀπηξίουν.
 ἀνήεσάν τε δεύτερον εἰς θεῶν οἴκους,
 ἦδ' ἱκέτεον τὸν ὑπατου κρειόντων,
 ἐπάξιον σφῶν λαγέτην ἐπιπέμψαι.
 „δοκὸν δ' ἐκείνην οὐκ εἰκεν ἀνάσσειν,
 20 „οὐδὲ ξύλοις αὐτοῖσι, μῆτι γε ζώοις·
 „ἔς γὰρ νομῆν πέφυκεν ἔμμεν Ἥφαιστον.“
 ὁ Ζεὺς πρὸς αὐτοὺς ἐγγελὺν καταπέμπει.
 ὀρῶντες οὖν καὶ τοῦτον, ὡς μάλ' εὐήθης,
 οὐδ' αὐτὸν ἠθέλησαν αὐτέων ἄρχειν,
 25 τρίτην τ' ἐπέμψαν ἱκέτειαν ὡς Ζῆνα,
 ἐκλιπαροῦντες αὐθις αὐτὸν ἀμείβειν,
 ἄλλον τε πέμψαι νουνεχέστερον τούτου,
 ὃς ἀξίως σφιν κἂν δίκη μετανάσσοι.
 ὁ Ζεὺς ἀκούσας ταῦτα κάγαυακτῆσας

ἐπέμψεν ἀνάσσουσαν αὐτέων ὕδραν. 30
 ἦ δ' οὖν ἕκαστον λαμβάνουσ' ἀνὰ τοῦτων
 τοὺς τλήμονας κατήσθιε νηλεῶς πάμπαν,
 ὡς μὴ κοῤῥεῖν πλεῖν μηδ' ἐτι βρεκκεκέξαι.
 Πάσχουσι ταῦτα πλείονες μετ' ἀνθρώποις,
 ἄρχοντα μὴ στέρχοντες, ὃν γ' ἔχον πρόην. 35

10.

(ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟΤΗΣ.)

Βέλει τοξευτῆς ἀετοῦ γ' ἔστογάσθη,
 ἀφίς δ' ὀλοτὸν τὸν ἀετὸν βεβλήκει.
 ἐπιστροφίς δ' ἐκείνος, ὡς ἑωράκει
 βέλος πτεροῦτον ὃν πτεροῖσιν οἰκείοις,
 5 θνήσκων ἔλεξε· „φεῦ ἐμοὶ ταλαιπώρω·
 „πτεροῖσι τοῖς ἐμοῖσι νῦν κατεννήθην.“
 Ἐκ τῶν ἰδίων πόλλ' ἔπαθον οἱ πλείστοι.

11.

(ΒΟΕΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑ.)

Βόες ποθ' ἄμαξαν εἰλικον ἰόντες εἰς κάμην·
 τοῦ δ' ἄξιος τρύζοντος οἶδ' ἠγανάκτου,
 κάπιστραφέντες ταῦτ' ἐφώνεον κείνῳ·
 „ἡμῶν φερόντων ἄχθος ὄλον, σὺ τί κωλύεις;
 5 „Ἄλλων πονούτων σφᾶς τινὲς φασὶν κάμναι,
 εἰ καὶ δράσαντες μηδὲν οἴγε παράπαν.

12.

(ΒΑΤΡΑΧΟΙ.)

Βάτραχοι δύο ποτ' ἐγεινύων παρ' ἀλλήλοις.
 ἐνέμοντο δ' οὖν, ὁ μὲν τις ἐν βάθει λίμνης,
 καὶ τῆς ὁδοῦ δὲ μάλα μακρὰν ἀφεστῶσης,

ὁ δ' αὖ τι τέλμα κἄν ὀδῶ δ' ἄμαξήρει.
 5 ὁ δὲ λιμναῖος θατέρῳ γε παρήνει
 πρὸς αὐτὸν ἀποστάντα συμβιοτεύειν,
 ὡς ἂν διαίτης ἀσφαλεστέρης τύχοι.
 ὁ δ' οὐκ ἐπίθεται, ἀλλὰ δυσασποπάστως
 ἔχειν ἔφησε τῆς τόπου συνηθείης,
 10 ἕως ἄμαξ' ἐπήλθεν, ἧ κάμαλάχθη.
 οὕτως ἀπειθῶν ἐξόλωλεν ὁ τλήμων.

13.

(ΓΑΛΛΟΙ.)

Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
 ὄνος τις οὐκ εὐμοῖρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ πανούργοισιν
 πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τὰ τῆς τέχνης.
 5 οὗτοι δὲ κύκλω πᾶσαν ἐξ ἔθους χώραν
 περιόντες ἦτον ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων
 οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν, ὡς ἐπηρώθη;
 τίς οὐ προθοίνας ὀσπρίων τε καὶ σίτων
 ἀγνώ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ρεῖης;
 10 ὄνος δ' ὁ τλήμων πολλὰ βαστάζων ὤμοις
 πεσῶν τεθνήκει, τῷ κόπῳ δ' ἀπηνυθίκει.
 ὄνπερ ἀπεκδείραντες οἱ συναγύρται
 δορὴν τάνυσσαν, τύμπαν' ἤραρον ταύτη,
 καὶ τυμπανήρεις ἐτρόχαζον ἐν κόμαις.
 15 ἐτέροις δὲ πως συνηβόλησαν ἀγύρταις,
 οἱ σφᾶς ἐπυνθάνοντο, τίπτ' ὄνος πρᾶττοι.
 θανεῖν πάλαι μὲν εἶπον, ἀλλ' ὅμως ἦδη
 πληγὰς τοσάσδε λαμβάνειν, ὅσας εἰ ζῶν
 ἀκμὴν ἰπήρηεν, οὐδαμῶς ποτ' ἂν ἔτλη.

14.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.)

Γεωργὸς εἶδεν ἐν πάγῃ τιν' ἀείτην
 κάλλους ἀγασθεῖς τὸνδ' ἔλυσε πτηνάγρης,
 βρόχων τ' ἔλευθέρωσεν ἣν δ' ἄρ' ἀείτης
 ὕφ' οὐ σέσωστο γηπόνῳ μάλ' εὐγνώμων.
 5 ἰδὼν γὰρ αὐτὸν ἤμενον παρὰ τοίχῳ,
 καθῆστο δ' ἐκ καύσανος ἀμπνέων αὐρην,
 ἀφείλει' ἐπιπὰς τὸν φάκελλον ἐκ κόψης,
 κάθριψε μακρὰν γηπόνος δ' ἐφορηήσας
 μέθεπε φάκελλον· τοιχίον τ' ἐπιπίπτει.
 10 οὕτω γεωργὸς ἀντίμισθον εἰλήφει.
 Εἶπερ μέμνηται πτηνὸν εὐ παθὸν σώστων,
 πῶς οὐ βροτῶν κάκιστός ἐστιν ἀγνώμων;

15.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.)

Γεωργὸς εὗρε χουρσὸν ἐν γῆι σιάπτων,
 στεφάνοις δὲ τὴν γῆν ἔστεφ' ἡμέραν πᾶσαν,
 ὡς δὴ παρ' αὐτῆς εὐ παθῶν ἀναιτήτως.
 αἰφνης δ' ἐπιστᾶς ἡ Τύχη λέγει τούτῳ·
 5 „τί δὴ ποτ', ὦνερ, δῶρα τάμὰ τῆς γαίης
 „εἶναι νομίζεις; παρ' ἐμοῦ γὰρ εἰλήφεις,
 „δι' ἣν λέγουσι τοὺς μὲν εὐτυχεῖς εἶναι
 „ἐμοῦ τυχόντας εὐμενοὺς ὑπαρχούσης,
 „τοὺς δ' ἀτυχῆας δυσμενοὺς καθεστῶσης.
 10 „ἐγὼ δὲ σοι δέδωκα ταῦτα, πλουτίσαι
 „θέλουσα καὶ τῆς σῆς λαβεῖν πείραν γνώμης,
 „εἰάνπερ εὖ καὶ μὴ κακῶς ἀναλώσης.
 „ἔδει σ' ἐμοιγε τὴν χάριν καταθήσειν
 „ἣν γὰρ ὁ καιρὸς σὴν φύσιν μεταλλάξῃ,

- 15 „καὶ μὴ δεόντως ταῦτα προσδαπανήσης,
 „οὐ δῆτα τῆ γῆ, τῆ Τύχῃ δ' ἐμοὶ μέμνη.“
 „Ἐρθεῖν τι καλόν, ὅς σε καλόν ἂν δράσῃ.

16.

(ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙΝΑΙ.)

- Γυνὴ φιλεργὸς καὶ περίφρονος γνώμης
 ὁμῶς κατ' οἶκον εἶχεν, ἄσπερ εἰώθει
 νύκτωρ ἀνιστᾶν ἀμφ' ἀλεκτόρων ᾠδᾶς.
 εἰδοῦναι ὅτι λείπει πολλά τῆ τ' ἐρηγόρσει
 5 ἔργοις τε συχοῖς ἐν ταλασιουργείῃ,
 κᾶγνωσαν οἰκόσιτον ἀλέκτορα κτείνειν
 αὐτὸν γὰρ ᾠοντ' αἰτίην ὅσων ἔτλων.
 ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν τάσδε καλὸν ἐπράχθη
 χεῖρω γὰρ ἔτλων τηρικαντα τῶν πρώτων.
 10 ἡ δεσπότης γὰρ ἀγνοοῦσα τὴν ᾠον,
 καθ' ἣν ἀλέκτωρ νυκτίως γε κοκκύζει,
 τάσδε πρὸς ἔργον ἐννεχώτερον ἀνίστα,
 καὶ μᾶλλον ἢ πρὶν ἀθλίαι ταλαιπώρον.
 τὰ γὰρ τέλη τοιαῖτα τῆς κακῆς γνώμης.

17.

(ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.)

- Γυνὴ τις ἤνχει μαντικῆς ἐπιστήμων
 τῆς κατ' ἐπιφθᾶς, ἀλλὰ καὶ μηνιμάτων,
 ὅταν κακούργοις οἱ θεοὶ νεμεσῶνται.
 ἐτέλει δ' ὁμῶς οὐ μικρὰ τοὺς ἐρωτῶντας,
 5 εὐροῦσ' ἀρίστην τοῦ πορίζεσθαι τέχνην
 ἢ μάγος αὐτῆ, καὶ βίον σεσωρευκέι.
 ἐφ' οἷς τινὲς γραψάμενοι γραφὴν ῥήτρα
 αἰροῦσιν αὐτὴν κηροσιφόρῳ ψήφῳ.

- ἰδῶν τις αὐτὴν ἀγομένην ἐκεκράγει
 „οὐ σὺ θεῶν γε μῆνιν ἄρ' ἐπηγγέλλου 10
 „ἀποτρέπειν αὐχούσα τῶν βροτῶν ἄλλων;
 „πῶς οὖν δικαστῶν οὐ κατίσχυσας ψήφου,
 „πεῖθουσα τούτους; μηδαμῶς τι τῶν θεῶν
 „ᾠον νεωτερίσαι, τὰς θεῶν βουλὰς
 „βροτοῖς ἀποκαλύπτουσα, καθὰ δὴ κείνοι 15
 „ἔχουσιν ὀργῆς ἀνέροις κακορρέκταις,
 „ἵνα σε μὴδ' ἔλκοιεν οἶμον εἰς ἄδου.
 „ψεύδους δὲ μάντις ἀξίαν δίκην τίνας.“

18.

(ΓΡΑΤΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.)

- Γυνὴ τις ὀφθαλμῶ νοσοῦσ' ἐκεκμήκει.
 * * * * *
 τῶν τιν' ἰητρῶν τῶν λαβεῖν παλιντριβῶν,
 ὅπως ἑαυτὴν τῆς νόσου θεραπεύσει.
 διέκειτο δ' αὐτοῖν μαρτύρων [τε] παρόντων,
 5 ὡς εἴπερ ὄψιν τῆσδε καθυγιάσει,
 πολὺν τινα μισθὸν λαμβάνειν παρὰ ταύτης
 εἰ δ' οὖν ἀκέστωρ μὴ πάθους ἀπαλλάξει,
 μηδὲν λαβεῖν ὃν ἡ νοσοῦσ' ὑποσταίη.
 εἶθ' ὡς ἐκεῖνος φαρμάκοισι τὰς γλήνας
 καθ' ἡμέραν [τε] φοιτᾶσιν τε καὶ χροῖον 10
 περιέδει τῆς γραδὸς ὥστε μὴ δέρκειν,
 σκευῶν ἕκαστα τῆς νοσοῦσης ἀφήρει.
 ὀσημέραι δὲ τοῦτ' ἐτύγγανε πράττων,
 ὡς κατὰ μικρὸν οἰκίης γε τὰ σκεύη
 καὶ χρήμαθ' ἀπλῶς τῆς γυναικὸς εἰλήφει. 15
 μετὰ δὲ καιρὸν ἡ γυνὴ ἀφνήθη,
 καὶ τήνδ' ἀκέστωρ ἰατροῦ προσεπήτει.

αὐτὴ δ' ἀναβλέψασα, τῶν θ' ὑπαρχόντων
 μηδὲν ὄρωσα, μισθὸν οὐκ ἐβουλήθη
 20 τελεῖν ἠτηρῶ τῶν γ' ἀφαιρέτη πάντων.
 ἐπέκειτ' ἀκέστωρ, τὸν τε μισθὸν ἐξήτει.
 ἢ δ' ἀνεβάλλετ', οὐδ' ἐβούλετό οἱ δοῦναι.
 ὁ γοῦν ἀκέστωρ ἐς δίκην προκαλεῖται.
 σταθεῖσα δ' ἠ γράυς ἀντίου δικαζόντων
 25 ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε τῆς ἀληθείας
 „οὔτος μὲν, ἄνδρες, φησὶ μου θεραπεῦσαι
 „γλήνας νοσοῦσας φαρμάκων τε χρηζούσας.
 „ἐγὼ δὲ δεινὴν, φῆμ', ἀβλεψίην πάσχω.
 „νοσοῦσα γὰρ ὄψεις ἔβλεπον πόλλ' εἰν οἴκῳ,
 30 „σκευῶν [τ'], ἐπίπλων, χρημάτων, ὄσων κτώμην·
 „ὅμως δὲ νῦν, ὅθ' οὔτοσί μ' ὄραν φάσκει,
 „οὐδὲν βλέπειν ἐγωγέ φημι τῶν πάντων.“
 Οὕτω πονηρός, φιλοληψίης ἦντων,
 ἑαυτὸν ἐξήλεγχεν ἰδίῳις ἐργοῖς.

19.

(ΚΤΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Δορὴν λέοντος οἱ κύνες ποθ' εὐρόντες
 ταύτην διεσπάραττον οἱ θρασεῖς γνώμην.
 ἰδοῦσα κερδῶ τὴν κυνῶν ἀναιδείην,
 „ἀλλ' εἶπερ ἦν, ἔφησε, λῖς μετὰ ζώντων,
 5 „τότ' ἂν ἐγνώτε τοὺς ὄνυχας λεοντείους
 „ὑμῶν ὀδόντων ὄσσον εἰσί γε κρείττους.“
 Τοῦτ' εὖ ἂν εἴποις ἀσθενέσσιιν ἀνθρώποις
 κακηγοροῦντας κατ' ἐρημίην κρείττω.

20.

(ΔΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.)

Δράκων καίετης συμπλακέντες ἀλλήλοις
 ἐμάχοντο δεινὸν τίς ἂν ἄλλον αἰρήσοι.
 τὸν γοῦν αἰετὴν ὁ δράκων περιειλήσας
 σφίγγων κατεῖχεν ὡς μικροῦ κόποπυτζα.
 ἰδὼν γεωργός, καὶ πλοκὴν δρακοντεῖην 5
 λύσας, ἀφήκεν ἀνέτως τὸν αἰετὴν.
 βαρὺν δὲ θυμὸν εἶχε πρὸς τοῦθ' ὁ δράκων,
 λόν τ' ἐφῆκε τῇ πόσει γεωπαίνου.
 ἀγνοῶν δ' ἐκεῖνος ὡς ἐμελλ' ὕδωρ πίνειν,
 αἰετὸς ἐπιπτάς καὶ πτεροῖσι πατάξας 10
 ἔρριψε τὴν κύλικα γηπόνου χεῖρας,
 κάσωσε τὸν σώσαντα, χάριν ἀμείψας.

21.

(ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΠΟΙΜΗΝ.)

Ἐογατῖναι μέλισσαι ὑπὸ θρονὸς ὄϊνη
 κηρὸν κατεργάζοντο, συλλέγουσ' ἄνθη.
 ποιμὴν τις αὐτὰς εἶδεν ἠδουοργούσας.
 λαβεῖν ἐγνώκει κηρὸν ἐμπλέων ἠδους.
 αὐτὰι περιίπταντο, κάλλεπαλλήλως 5
 κέντροις ἐπαιον, τῆς κλοπῆς ἀποστῆσαι·
 τέλος δ' ὁ ποιμὴν, παιόμενός γε τοῖς κέντροις,
 „ἄπειμι, φησὶ, καὶ μέλιτος οὐ χρήξω,
 „εἰ δεῖ μελισσῶν ἐντυχεῖν με τοῖς κέντροις.“
 Ἄλλοτριῶν ἀπόστειχ', εἰ θέλεις τι μὴ πάσχειν. 10

22.

(ΝΑΤΑΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.)

Ἐς θῖνα πόντου ναηγὸς ἐξεβράσθη,
 καμῶν δὲ πολλὰ τῷ κόπῳ κατευνήθη.

μετὰ δὲ μικρὸν ἐξαναστὰς τοῦ ὕπνου
 ἐναιτιάζων κατεμέμεφετο θαλάσση,
 5 φάσκων ἀπατᾶν προύτητι τοὺς ναίτας
 „ὄφει γε μούνη θην δοκεῖς γαληναίη,
 „δεχθείσα δ' αὐτοὺς κύμασιν καταφθείρεις.“
 ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν τοιάδ' ἀταπημείφθη
 „ὦ οὔτος οἶδμα πόντιον περῶν ναῦτα,
 10 „μὴ δῆτ' ἐμοίγε, τοῖσι δ' ἀνέμοις μέμφου.
 „ἐγὼ δέ τοι πέφυκ' [ἐς] ἀεὶ γαληναίη,
 „οἷαν ὄρῳς πέλουσαν τήνδε καθ' ὄρη.
 „αἴφνης δ' ἐκείνοι προσπεσόντες λαβρώδεις
 „ἐξαγριούσι τήν κυμῶ θαλασσαίην.“
 15 Τοῖς δρωῶσιν, οὐχὶ τοῖς ἀναιτίοις, μέμφου.

23.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.)

Ἐκκλησίην κήρυττε πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὄνος βαρύφωνος κἀγέρωχον ὀγκάζων.
 ὀμήγυρις δ' ἦν ὡς ἀνακτ' ἀναρρήσαι,
 ὅς ἂν δικαίως ἀλόγων δυναστεύσῃ.
 5 πίθηξ δ' ἐν αὐτοῖς εὐκρότως ἀνοοχεῖται,
 κἀνηγορεύθη κοίρανος [πίθηξ] ζώων.
 φθονεῖ δ' ἀλώπηξ, καὶ τοδὶ πανουργεῖει.
 κρέας θεήσασ' ἐμπεπαρμένον λίνοις,
 ἀπῆγε τὸν πίθηκον εἰς δόλον πάγης,
 10 εὐρηκέει τ' ἔλεξεν ἄπλετα πλούτη,
 γέρας προσῆκον ἀναξί, τεθμὸν ἀνθρώπων.
 πίθηξ πεπαγίδευτο. κερδῶ καργάζει
 „εἴτ' ὦ πίθηκε, τοῖος ἂν δυναστεύσεις;“
 Πράττων ἀνήκοντ', ἴσθι μὴ κακῶς πράξων,
 15 ὑπέρβιον δὲ παμμέγα βλάβος δώσεις.

24.

(ΖΕΥΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.)

Ζεὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Τριταγενὴς κούρη
 ἕκαστος ἐγνώκεισαν ἐν τι ποιῆσαι
 ταῦρον μὲν ὁ Ζεὺς, ὁ Προμηθεὺς δ' ἀνθρώπους,
 οἶκον δ' Ἀθηνᾶ· χῆ κρίσις ἐπὶ Μώμῳ.
 ὁ δὲ φθονήσας πᾶσι τοῖς θεῶν ἔργοις,
 5 „ὁ Ζεὺς μὲν ἡμάρτηκεν, εἶπε, τοῦ ταύρου
 „δέον κέρατ' ἀνωθεν ὀμμάτων θεῖναι,
 „αὐτὸς ὑπέθηκε ταῦτα τῶν κερῶν κάτω.
 „ὁ δὲ Προμηθεὺς, ὡς φρένας ἀνθρωπείας
 „ἐξωθεν οὐκ ἤρτησ', ὅπως πονηρεύων
 10 „μηδεὶς λάθοι κατ' ἐμφανὲς καθεστήκοι,
 „ὅπου τις ὡς ἕκαστος ἐνδεὴς εἴη.“
 οὐδὲ τὸ Τριταγενὴς ἔσχεν ἀμώμως
 „ἔδει γὰρ αὐτὴν οἶκον ἀστάτως κτίζειν,
 15 „τροχούς ὑποθεῖσαν, ὡς, ἐὰν παροικήσῃ
 „τῶν τις πονηρῶν, ἄδιδως ἀποσταίη.“
 ἐχάσατο Ζεὺς ἐν δίκῃ γε τῷ Μώμῳ,
 οἷα φθονοῦντι τοῖς θεῶν καλοῖς ἔργοις.
 * * * * *

Πολλὴ μὲν, ὦ παι, τοῦ λόγου ἔστιν ἡ γνώμη,
 ἣς ἂν σε τάντης μηδαμῶς λάβοι λήθη.
 20 αἰεὶ γὰρ εὐπράττουσι θεοὶ [τὰ] πρὸς ἀνθρώπους,
 ἀλλ' οὐδὲ τούτων τοῖς κακηγόροις φειδώ.
 εἰ δ' οὖν θεοὶ περ οὔτι Μῶμον ἀπέδραν,
 τί ἂν βροτῶν τις οὐ πάθοι παρὰ μῶμων;

25.

(ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.)

Ἦν τις συνάγων λαὸν ἐς μάχην κῆρυξ,
 μάχης ἄπειρος, ἀλλὰ καλὸν σαλπίζων.

ὅς γε κρατηθεὶς τοῖς λαβοῦσιν ἐξηύδα·
 „μὴ δὴ κτανητέ μ' οὐδοτιοῦν ἐπεπράχειν.
 5 „οὐ γὰρ ποτ' αὐτὸς ἐν πολυκλόνῳ μάχη,
 „ἀλλ' οὐδ' ἐμὴ τινα πόποι' ἔκτανεν σάλπιγγ'
 „κουνδέν τι πλείον τῆσδ' ἐγὼ φέρω πλούτου.“
 οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτα νηλεῶς ἠΐδον·
 „τούτου χάριν γε καὶ μάλιστα τεθνήξῃ·
 10 „ἀναγκῆς αὐτὸς ἐς φόνου καλεῖς ἄλλους.“
 Ὁ δὲ αὖν ἐν οἷς τέθνηκα, κείνος ὁ κτείνων.

26.

(ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ)

Ἡρακλῆς ὠδενέ ποτε στενήν ὄμην·
 χαμαὶ δεδόρκει χροῆμ' εἰκόσ δ' ἄν μῆλω,
 βοπάλῳ τ' ἐπειράτ' αὐτὸ κατεπιτρέβειν.
 τὸ δ' οὖν παταχθέν αὐτίκ' ἤρξατ' οἰδαίνειν.
 5 ὡς δ' εἶδε πλείστον εὐθέως ἐπαυξήσαν,
 ἐπέκειτο μᾶλλον, τοῦτό γ' ἐν βίῃ παίων.
 τὸ δ' αὖ φουσηθέν εἰς μέγιστον ὠγκώθη,
 ὀδόν τ' ἔφραξεν, οὐκ ἔων διαβαίνειν.
 Ἡρακλῆς θαύμασεν, οἷον συμβαίῃ·
 10 ῥίψας ῥόπαλον ἔστηκε· ποῦ γὰρ ἂν ἦει;
 αἰφνης δ' Ἀθήνη τῶδ' ἐπήλθεν ὀφθεισα·
 „πέπανσο κίμωνων, Ἡράκλεις, καλῶς τ' ἴσθι,
 „ἔρις τὸ φανθέν ἐστίν, ὃ βλέπεις ἤδη.
 „ταύτην δ' ἄμαχον ἦν ἔας, ὡς ἦν πρόων,
 15 „μενεῖ γ' ἀναυξής, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως
 „ὡς εἶδες ἐξοργισμένη κρατεῖ πάντων.“

27.

(ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ.)

Ἡρακλῆς κέκλητό ποτ' εἰς θεῶν δειπνοῦς,
 ἦδη θεωθεὶς ὁ πρὶν ἐν βροτοῖς ἦρας,

θεῶν θ' ἐκάστω προφρόνως συνωμίλει.
 καὶ δὴ τελευτῶν Πλούτος εἰσεληλούθει,
 ἦρας δ' ἀπηξίωσε τῶδ' ἐτι φθέρξει,
 5 [μηδὲ προσεπειν ὡς γε πᾶσι τοῖς ἄλλοις.]
 ὁ Ζεὺς ἐθαύμασ', Ἡρακλῆγ' ἴ' ἀνηρώτα,
 τί δὴ ποτ' ἄλλους μὲν θεῶν προσειρήκοι,
 μόνον δὲ Πλούτου οὐδὲ γρὺ προσφωνήσαι.
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν τοιάδε προσημείφθη
 10 „ἔγωγε τοῦτον κάπλ γῆς ὦν ἐστύγουν,
 „ὄρων ἄει συνόντα τοῖσι πανούργοις.“

28.

(ΡΟΙΑ ΚΑΙ ΜΗΛΕΑ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.)

Ἦρις μηλέη τε καὶ ῥόη κάλλους,
 ἐκατέρῃ δ' ἐνίστατο δυσμενεῖ γνώμη.
 γαίτων δ' ὑπήρχε βάτος ἢ ἀκυνδόπληξ·
 ἀκούσας ἔριδος εἶπε τῆσι κομπώδης·
 „πανσώμεθ' ἔριδος, ὦ φίλοι, περὶ κάλλους.“
 5 Μῦθον λέγοις ἂν πρὸς μικρὸν ἐν ἀρίστοις
 αὐτὸν θέλοντα μαρτῖα παρεμβάλλειν.

29.

(ΟΛΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.)

Ἦσαν ποτ' ἀνδρες ἐπ' ἔργα τινὲς ἐκ κόμης·
 κατ' οἶμον αὐτοῖς οὖσιν ἐξακινάως
 κόραξ ἐπέπειθε θαιτέρην πηρὸς γλήνην.
 5 ὁ μὲν τις αὐτῶν σφᾶς ἔφη· πανακάμπειν,
 μὴ γὰρ τὸν οἰωνόν σφιν αἰσιον φαίνειν.
 ὁ δὲ τις πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔφησ' ἄτερ μούσης·
 „καὶ πῶς ἂν ἡμῖν αἰσιόν τι μαντεύσοι,
 20

„ὅς τὴν ἰδίαν πήρωσιν οὐ προεγνώκει,
 „ὅπως ἑαυτῷ τὰς κόρας προφυλάξει;“

30.

(ΙΚΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

Ἰκτίνος ἔπτη γῆθεν ὄφιν ἀναρπάσας,
 ὁ δὲ στραφεὶς ἔκτεινεν εὐθέως πλήξας,
 εἰπὼν πρὸς αὐτὸν λοίσθια πνέουτ' ἤδη
 „καὶ τί πεπονθῶς τοῖον ἐξεφρενώθης,
 5 „ὑφ' οὐ πρὸς οὐδὲν ἐβλάβης, ἀδικῆσαι;
 „ὅμως πέπονθας, ἂ δρᾶσαι μ' ἐβουλεύσας.“

31.

(ΨΕΤΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ.)

Ἦλ ποτ' ἀγέρωχος ἦρχετ' εἰς κόμην,
 τῶν ψευσμάτων ἄγεσμα πάντα κρατούντων.
 στολὴν μὲν εἶχε ποικίλην τε πορφύρην,
 ἵπποι δ' ἐκοσμέοντο φαλάροις χρυσοῖς.
 5 αὐτοῖς δ' ἐφείπετ' οὐλαμὸς ἀναιδείης,
 δόλον τ' ἀπάτης τε καὶ πανουργίης πάσης.
 καὶ δὴ συνεβόλησαν καθ' ὁδὸν κούρη
 λιτῶς μὲν ἦδ' ἔσταλτο τοῖς χιτωνίσκοις
 καὶ πῶς περιχρῶς, ἀλλὰ τι σεμνὸν ἐσγῆκει
 10 ἦν δ' ἡ τύλαιν' ἄσιτος ἐκ χρόνου πλείστου.
 προσεῖπε δ' αὐτὴν ψεύσματ', ἦδ' ἀνηρώτα,
 ποῖ γῆς τροχάξοι, καὶ χάριν τίνας βαίη.
 ἦ δ' εἶπε· „σύγνωτ', ἄνδρες, ἦν τι μὴ λέξω
 „ἄσιτος οὐσα κάποτος ἐκ χρόνου πολλοῦ.“
 15 τὰ δὲ πρὸς αὐτὴν ᾧδ' ἠμείβετο ψεύδη
 „ἔπου μεθ' ἡμῶν ἔστι πλησίον κόμη,
 „μικρὰ μὲν οὐσα, εὐ δ' ἔχει πιτηδείων,

„καὶ πανδοκεῖον ὅψ' ἔχοι τὰ πρὸς θοίνην.
 „σύνδειπνος ἡμῖν ἔλθ' ἐκ καὶ κορεσθήσῃ.“
 ἦ δ' ἠκολούθει τοῖσιν ἐν κατηφείῃ
 20 ἐς πανδοκεῖον, κούδεν αὐτοῖς εἰρήκει.
 ἐλθοῦσι δ' αἴψα πανδοκεὺς παρεκτείνει
 τράπεζαν αὐτοῖς βρωμάτων καλῶν πλήρη.
 φραγόντες οὖν ἅπαντες ἐς κόρον θυμοῦ,
 ἵππους χαλινώσαντες ἤθελον φεύγειν.
 25 αἰτεῖ δ' ἐπιστάς πανδοκεὺς τὰ τῆς θοίνης.
 τὰ δ' ἠγανάκτου οἷς ἐκεῖνος ἀπήτει,
 καὶ δόντα μηδὲν εἶπε μηδ' ὄλωσ ὄφλειν.
 μάτην ὁ δ' ἰκέτετε τέκν' ἀναιδείης
 τὰ δ' ἰταμῶς ἐφασκεν, ὡς πᾶν εἰλήφοι
 30 δεδωκέναι γὰρ ἀξίως τὰ τῆς θοίνης.
 μάτην τὰ δαιτρα πανδοκεὺς ἐπεξήτει,
 οὐκ ἦν δὲ πληθὺν πρὸς βίην ἀναγκάζειν
 καὶ τί δ' ἂν ἐδρασ εἰς ἐὼν ὄλην ἴλην;
 35 ἐφίσταθ' ἦ σύνδειπνος ἐν κύλης βηλῶ,
 ἔριν βλέπουσα, καὶ τ' ἀνανδος εἰστήκει.
 ὁ δαιταλεὺς δὲ τοῦ λαβεῖν ἀπεγνώκει,
 βοῶν τ' ἔφησε· „ποῦ σύγ' εἶσθ', ἀληθείη;“
 ἦ δ' εἶπ'· „ἄνερ, πάρειμι· τί δὲ ποιήσω;
 „τροφῆς ἐγὼ γὰρ οὐδ' ὄλωσ ἄνευ τούτων
 40 „καυτὴ μέτεσχον, καὶ πάλα γ' ἔτεθνήκειν.
 „μὰ τοὺς καθ' ὑμᾶς νῦν ἔοντας ἀνθρώπους
 „οἱ χαίρετε ψεύδεσσι κούκ ἀληθείη,
 „ἀλλ' ἔρρετ' οἰμώζοντες ἐργάται τούτων.“

32.

(ΔΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΣ.)

Κάπρος τε καὶ λῆς ἦλθον ἀμφοτέρω' εἰς κρήνην
 θέρους γὰρ ᾧρη πάνθ' ἀπλῶς λυπεῖ δίψα,

20*

γένη τε καὶ ξῶ' ἠδὲ φυτὰ κἀνθρώπους.
 ἤριζον οὖν, τίς πρῶτος ὕδωρ πλοί.
 5 ἔρις δὲ λυγρή, κείς φόνους ἂν ἠλάκει,
 εἰ μὴ καμόντες τῆσδε μικρὸν ἀπέστην,
 λαβεῖν ἀναψύχωσιν εἰς ἀναμάχην,
 δεινὸν τι προσβλέποντες ἀντίον ἀλλήλοισ.
 ὅμως δὲ γῦπας ἐωράκεσαν ἐξαίφνης,
 10 οἵπερ ἄνωθεν τὴν ἔριν παλευόντων
 βλέποντες ἀνέμιμον αἰσιον θοίνην·
 τὸν γὰρ πεσόντα βρωμα θυμαρὲς θήσειν.
 τούτους ἰδόντες οἱ καμόντες ἐκ πάλης,
 „θεῦρ' ἴθι, μάχης λήγωμεν, εἶπον, ἀλλήλων·
 15 „φίλους γὰρ εἶναι κρείσσον ἢ γυψίν θοίνην.“
 Οὕτω μὲν, ὦ παῖ, καὶ σὺ φεύγ' ἔριν λυγρῆν.
 ἀεὶ γὰρ αὕτη δάματα καὶ πόλεις φθείρει.

33.

(ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΚΤΚΝΟΣ.)

Κύνου κόραξ τις τῇ χροῇ παρεξήλου,
 τοῦτον νομίσας λευκόχροον γεγενῆσθαι,
 * * * * *
 εἰ γ' ἐν λίμναισι καὶ ποταμοῖς ἐπιπλώη,
 ἀφῆκε βωμούς, ἐνθα σίτον ἐσχῆκει,
 5 κἀπὶ δάιταν ἤλθε λιμναίην κύκνου.
 χροῆν μὲν οὐκ ἤμειψε σῶμα φαιδρόνων,
 τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἐξόλωλε λιμῶντων.
 [Δάιτα φύσιν οὐδαμῶς μεταβάλλει.]

34.

(ΚΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΧΛΟΣ.)

Κύων τις ὡς καταπίνειν εἰώθει·
 ἰδὼν δὲ κόχλον ὦν αὐτὸν ᾤθη,

ὦν δὴ παρ' αὐτὰ καὶ χανῶν καταπίνει.
 βαρούμενος δὲ κοιλίη τε καὶ σπλάγχνοις,
 5 „ἔγωγ', ἔφη, δίκαια ταῦτα νῦν πάσχω,
 „στρογγύλα πάνθ' ἠγούμενος ὡς τυγχάνειν.“
 Τάληθες αἰροῦ, μηδ' ὅπερ καλὸν δόξη.

35.

(ΤΑΤΡΟΣ ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΣΤΕ ΑΓΡΙΟΣ.)

Κοιμώμενον λέοντα ταύρος εὐρήκει·
 τύψας κέρασι τοῦτον εὐθέως κτείνει.
 μήτηρ δ' ἐπῆλθε καὶ τὸν υἱ' ἀπεθρήνει.
 σύαγρος αὐτῆς ἦκο' αἰνὰ θρηνοῦσης,
 καὶ στὰς ἄνωθεν ταῦτ' ἔφη· „πόσαι δ', οἶει,
 5 „ἄλλαι τεκοῦσαι σφέτερα τέκν' ὀδύρονται,
 „ἅπερ κτανόντες ἴσχεθ' ὑμέες θοίνην;“
 Λράσαντα κακὸν ἴσθι καὶ δίκην δώσειν.

36.

(ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Κώνωψ προσελθὼν εἶπε λέοντι κομπάζων·
 „οὐδὲν φοβοῦμαι σ', οὐδ' ἐμοῦ πλέον δύνη.
 „τίς δ' ἐστὶν ἰσχύς, ὃς ὄνυξί τε ξύεις,
 „κῶδοῦσι δάκνεις; καὶ γυνή τὸδ' ἂν πράττοι,
 5 „ἀνέρι γ' ἐριδαίνουσα τάχα τηνάλλως.
 „ἔγῳ δὲ λίην δυνάμει σ' ὑπερπαίω.
 „εἰ δ', ἐλθέ, πειρήσωμεν ἀμφοῖν ἰσχύος.“
 καὶ σαλπίσας κνώψ ἐμπέπηγεν ἀτρίχοις,
 ὄϊνάς τε καὶ πρόσωπα δάκνων λεοντείας.
 10 ὁ λῆς δὲ τοῖς ὄνυξιν αὐτὸς ἐδρύφη
 αἰμοσταγῆ πρόσοψιν, ἄχρισ ἀπέγνω.
 σάλπιγγι κώνωψ ἦδε τάπλ τῆς νίκης,

χλιπατο χαλρών, τὸν λέοντα νικήσας.
 Ἰστῶ δ' ἀράχνης ἐμπλακίς ἔφη, „τλήμων
 15 „μικῶν μεγίστους πρὸς μικρῶν ἀποδνήσκω.“
 Κὰν τὰσθενές τι δρᾶν ἔδοξε πρὸς κρείσσους,
 ὅμως δίκην δέδωκεν οἷσιν οὐκ ἔγνω.

37.

(ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.)

Αἶλος χελιδῶν πρὸς κελάρυζαν ἐξηύδα·
 „ἔγωγε κούρη βασίλισσ' Ἀθηναίη,
 „καὶ τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ βασιλῆων·
 „κλέος μέγιστον εἶχον ἀνέρες κείνοι.“
 5 ὡς δ' ἄκριτ' ἐκώτιλλ', οὔσα καὶ λαλιστάτη,
 καὶ Τηρέως τε τὴν βίην κατατείνει,
 * * * * *
 πρὸς ἣν κορώνη τοιάδε προσημείφθη·
 „ὦ Πανδιωνίς καὶ χέουσ' Ἀθηναίη,
 „τί δ' οὐκ ἂν εἶπες μὴ στερημένη γλώσσης,
 10 „ὅπου γε τμηθεῖο ἡλίκον τιτυβλίξεις;“

38.

(ΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΙΝΟΣ.)

Λάρος ποτ' ἰχθὺν ἐκλαφύσας ἐφράχθη
 βαθὺν φάρυγγα, καὶ πεσῶν ἔτεθνήκει.
 ἰκτινὸς εἶδε, „κάνδικος, ἔφη, πάσχεις,
 „ἔχων δίκαιαν πτηνὸς ὦν θαλασσαίην.“
 5 Ἔδει τὰ σαντοῦ, μὴδὲ τὰ γ' ὑπὲρ πράττειν·
 ὃ γὰρ πέφυκας οὐκ ἂν ὀλέκοις δράσας.

39.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.)

Λειμῶνα κατ' εὐάνθεμον ἠρινῆς ὄρης
 ἄφειτος ἔβασκεν ἵππος εὐτόλμου χαίτης.

ὃς οὐκ ἐβούλετ' οὐδὲν ἄλλο τῶν ζώων
 πόης μετασχεῖν ἥσπερ αὐτὸς βιβρώσκει.
 [ἤγειτο λειμῶν' οἱ μόνω προσανήκειν.] 5
 ἔλαφος δέ τις, καίτοι πέλουσα δειλήμων,
 ἦει παρατρώγουσα θαμὰ τῆς ποιῆς.
 * * * * *

καὶ τῷ τρόπῳ σιέπτειτ' ἔλαφον τιμωρήσειν.
 ἄνθρωπον εἶδε, καὶ κέχρητο συμβούλῳ.
 ὁ δ' ἔτοιμος εἶναι φησὶν οἱ βοηθήσειν, 10
 καὶ παρ' ἐκείνης ἄξιαν γε λήψεσθαι
 δίκην, εἰαν χαλινὸν αὐτὸς [τε] δέξηται,
 ἀναβάτην τ' ἄνθρωπον ὦν ἐπὶ νῶταν.
 ἔφησεν ἵππος, καὶ τὰ νῦν γε δουλεύει.
 Ὅρα δέ μοι τὸ φίλαντόν ἐστιν ἡλίκης ἄτης. 15

40.

(ΛΕΩΝ ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Λέων νοσήσας ἐν σπέει κατεκλίνθη.
 παρήσαν οὖν ἅπαντα τᾶλλα τῶν ζώων,
 ἐπισκοπήσονθ' αὐτέων βασιλῆα·
 μόνη δ' ἀλώπηξ ὑστέρησε τῶν ἄλλων. 5
 εὐκαιρίας μὲν οὖν λύκος τυχὼν ταύτης,
 ἀλώπεκος κατεῖπε πόλλ' ἐπιβούλως,
 ὡς δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν δυνάστην
 ζώων ἁπάντων, ἄπερ ἡ γένη φέσβει,
 δέον παρεῖναι πρὸς παραίφασιν νοῦσου 10
 σοφὴν εἰούσαν καὶ πεπνυμένην γνώμη.
 ἔτι τοῦ λύκου λέγοντος ἵκετ' ἀλώπηξ,
 κῆκουσεν αὐτοῦ ῥημάτων τελευταίων.
 λέων δὲ θυμῷ κατέσεισε τὴν χαίτην,
 ἰδὼν ἀλώπεκ' εἰσιούσαν εἰς ἄντρον.
 σοφὴ δ' ἀλώπηξ οὐδαμῶς ἐδειδοίκει, 15

ἀλλ' οἱ μεταδοῦναι καὶ λόγον τ' ἐλιπάρει,
 τυχοῦσα δ' εἶπε, καὶ λύκος παρειστήκει,
 „καὶ τίς σε, βασιλεῦ, τῶν ἀφιγμένων ζώων
 „τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὡς ἔγωγ' αὐτῆ;
 20 „πᾶσαν γὰρ, φῆμ' ἐγώ, περιήλθον χάσθην,
 „καὶ πάντ' ἠητρὸν σοῦ πέρι διηρώτων,
 „εἰ πως μάθοιμι παρὰ του θεραπέην.
 „ἔξευρον ἄλλ' οὔν, κοῦ μάτην ἐκεκμήκειν
 „φασὶ τῶν ἠητρῶν οἱ μαθόντες ἐκ πείρης
 25 „ἄκος ἐνεργὸν τοῦ νοσοῦντος ἐσσεῖται,
 „ἦν ζῶντα τὴν δορὴν λύκου τιν' ἐκδείρας
 „θερμὴν ἑοῦσαν σὸν δέμας περιβάλλῃ.“
 παρ' αὐτὰ νεκρὸς κείτο συνοφαντήσας
 λύκος, παθῶν δίκαια τῆς κακῆς γνώμης.
 30 γελῶσ' ἀλώπηξ εἶπεν· „ὦ λύκος τλήμων,
 „ἔδει σε τὸν λῖν μὴ κακῶς παραπειθεῖν,
 „ἀλλὰ πρὸς ὀρθὴν καὶ φιλόφρονα γνώμην.
 „ὁ γὰρ κατ' ἄλλον κακὸν ἐκτολυπέων
 „κεῖνος πρὸς αὐτὸν ἀντεπιστρόφως βαίνει.“

41.

(ΛΕΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΦΑΣ.)

Λέων Προμηθεὶ κατεμέμφετ' ἀλήκτως,
 ὅτι μέγαν μιν καὶ καλὸν πεποιήκει,
 καὶ τὴν γέννιν μὲν τοῖς ὀδοῦσιν ὀπλίσας,
 πόδας δὲ τοῖς ὄνυξι κατακρατύνας,
 5 ἢ δ' ἄλκιμόν τε θηρίων πλέον πάντων,
 „τοιούτου ὄντα πῶς πτοεῖ με δ' ἀλέκτωρ;“
 ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς λέοντ' ἀπημείφθη
 „τί δὲ μάτην με, θηρίον, καταμέμφῃ;
 „τά γ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ πάντ' ἔχεις κατὰ μοίρην
 10 „εἶπερ δὲ θυμὸς τι μικρὸν ἐμαλακώθη,

„θανμαστόν οὐδέν, εὐ' τυχῶν γε τῶν ἄλλων.“
 εἰπόντος αὐτῷ τοῦ Προμηθεῦς οὕτως,
 λέων ἐταλάνιζεν αὐτὸν τῆς μοίρης,
 καὶ τῆς ἑαυτοῦ δειλίας κατεγνώκει,
 15 ἄλλ' οὐδ' ἐβούλετο δειλὸς ὦν εἶ ζῶειν.
 ἔχων δὲ γνώμης ὠδ', ἐλέφαντι συνήντα,
 καὶ τῷ προσειπὼν συνομιλῶν εἰστήκει.
 ὀρθῶν δὲ θαμὰ τοῦτον ὡτα σείοντα,
 „τί δὴ πεπονθῶς ὦτ' ἀεὶ κινοῦντ' ἰσχίαι;
 20 „τίν', ὦ φέριστε, σὺ γε, φησί, τῶν ζώων
 „φοβῆ τοσοῦτον, ὡς ἀκοῆν τετὴν σείειν;“
 αἰφνης κώνωπα συνέβη περιπτῆναι.
 „ὄρας τὸ μικρὸν, φησί, καὶ περιβομβοῦν;
 „ἦν εἰσδύη μου τὸν ἀκοῆς ὀδόν, θνήσκω.“
 25 λέων ἀκούσας ταῦτα φησὶ θαρσύνσας
 „τίνος χάριν δὲ βούλομαι θανεῖν ἤδη,
 „ἐλέφαντος αὐτοῦ τυγχάνων πολὺ κρείττων;
 „ὄσον δ' ἀλέκτωρ συγκρίσει γε κωνώπων,
 „τοσοῦτον αὐτὸς κρείττονος πέλω μοίρης.“
 „Οὐδεὶς καθ' αὐτὸν τάλας, ἀλλὰ παρβλήθην.“
 30 παλαίφατος πέφυκε πάνσοφος γνώμη.

42.

(ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.)

Αἰβυσσα γέρανος ἠδὲ ταῶς εὐπήληξ
 χλωρὴν ἀεὶ βόσκοντο χεῖματος ποίην.
 τέως μὲν ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς ἀλλήλω,
 ἔρις δὲ λυγρὴ δυσμενεῖς πεποιήκει,
 5 κῆριζε τερρῆ χρουσόταρσος εὐχροίης,
 [ταῶς γεράνω καταγελῶν ἐκαμῶδει,
 καὶ κατεμυκτῆριζε τῆσδε τὴν χροίην.]
 αὐτὸς λέγων χρύσειον ἠδὲ πορφύρης

ἔχειν πτέρωμα, καθάπερ τις ἀνάκτων.
* * * * *

10 ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν καλὸν ἀνταπεκρίθη·
„καὶ μὴν ἔγωγ' ἐφρίπταμαι μεφῶν ὕψη,
„ἐγγιστα φωνῶν ἀστέρων σελασσόντων·
„σὺ δ' οὖν σχολαίῃ κάσθενεὶ βάσει βαίνων
„χαμαὶ πτερούσση, κοῦδ' ὄλωσ ἀνω φαίνῃ,
15 „μετ' ἀλεκτορίσκων ὡς ἀλέκτωρ κοκκυζῶν.“
Εὐδοξος εἶπεν εἵματα τριβωνείῳ,
ἢ ζῶν ἀδόξως γαυριῶν τ' ἐπὶ πλούτῳ.

43.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.)

Λύκος λύκος τις ἐκστρατηγέων ἄλλους
ἔλεξε, πᾶσι θεσμὸν ἴσον ἐντάξας,
ὅπως τις αὐτῶν ὅ τι ποτ' οὖν κνηγήσας
εἰς μέσσον ἄγῃ πρὸς διανομὴν ἄλλοις.
5 ὄνος δ' ἀκούσας ἀνέσεισε τὴν χαίτην,
γελῶν δ' ἔλεξε τῷ δοτήρι τῶν ἴσων·
„καλῶς μὲν εἶπας, τοῖς λύκοις θεμιστεύων·
„πῶς δ' αὐτὸς ἐχθρὸς ἦν ἐθηράσω δαίτην
„ἀπέθου λαθραίως τῇ παρὰ σοὶ κοίτῃ;“

44.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Λύκος πλανηθεὶς ἐν τόποις ἐρημαίοις,
κλίνοντος ἤδη πρὸς δύσιν τοῦ φαστήρος,
ὄρων σκίην τε δουλίχην ἐὼν οὖσαν,
„λέοντ', ἔφη, δέδοικ', ἐὼν πολὺ μείζων,
5 „πλέθρον δ' ἔχων τὸ μήκος, οὐχὶ τῶν ξείων
„αὐτὸς δυνάστης τῶν ὄλων γενήσομαι;“

λύκον δὲ γαυρωθέντα λῆς ἐφορηήσας,
καὶ συλλαβῶν κατήσθι' ὅς δ' ἐκεκράγει·
„οἴησις ἡμῖν αἰτίη γ' ἀπωλείας.“

45.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.)

Λύκος κύνεσσι δηχθεὶς ἦν νοσηλεύων.
* * * * *
ὄν περῶσαν, ἦτι τήνδ' ἄκος δίψης·
ἦν γὰρ πίδαξ τις πλήσιον ἕων ὕδωρ.
„εἰ γὰρ σὺ βούλει νᾶμα, φησί, μοι δοῦναι,
„αὐτὸς ἐτοίμην καὶ τροφὴν προσευρήσω.“
* * * * *
5 „ἀλλ' ἦν ποτόν σοι δῶ, σὺ καὶ τροφὴν μ' ἔξεις.“
Ἐχθρὸς ἐνεδρεύοντας αἰεὶ τάχος φεύγειν.

46.

(ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΚΕΣ.)

Μεγέθει κολοῖος ὑπερεῖχε τῶν ἄλλων,
χῦπερφρονήσας τῶν ἐαυτοῦ συμφύλων
προείλετο τοῖς κόραξι φυλέτης εἶναι.
καὶ δὴ προσελθὼν ἠξίον διακταῖσθαι
ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς, ὡς σύναυλος ἀπ' ἴσων.
5 οἱ δ' ἀγνοοῦντες εἶδος, οὐδὲ τῆς φωνῆς
ἐπαῖοντες τοῦδε τῆς ὁμοφθόγγου,
παίοντες ἐξέωσαν αὐτὸν ἐν τάχει.
ὄθεν διωχθεὶς πρὸς ἰδίους ἐπανήει.
οἱ δ' ἀγανακτήσαντες οἷσπερ ἀπέστη, —
10 ὕβριν γὰρ ᾤθησαν ἅ πεποιήκει, —
ἀπηξίωσαν αὐτὸν ὑποδεχθῆναι.
οὕτω κολοῖος ἀγενῆς καθεστήκει.
Οὐδεὶς παρ' ἄλλοτρίοισιν εὐδοκίμησει.

47.

(ΜΤΙΛΙ.)

Μέλιτος ἐκχυθέντος ἐν ταμειῷ
κατήσθιον τοῦθ' αἱ περιπᾶσαι μυῖαι.
ἤδ' οὖς δ' ὁ καρπὸς οὐκ ἔα φρυγῆν ταύτας,
οὐδ' ἠδύναντο πάλιν αὐ ἀναπτῆναι,
5 δεινῶς ἐν αὐτῷ τῶν ποδῶν κρατηθέντων,
κᾶφασκον ἀποπνιγόμεναι πρὸς ἀλλήλας'
,,αἱ δύσμοροι θανόμεθ' ὑπὸ βραχείης
,,φρεῦ ἠδονῆς οἰκτιστον ἐκπλανηθεῖσαι."

48.

(ΜΗΝΗ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.)

Μῆνη ποθ' ἰκέτετε μήτερ' αἰδοίην,
ὅπως ἑαντῇ σύμμετρον χιτωνίσκον
ὑφάνοι' πρὸς ἣν μειδήσασ' εἶπεν ἡ μήτηρ'
,,καὶ πῶς χιτῶν σύμμετρος ἂν ὑφανθείη
5 ,,ὡδ' ἀστατούσῃ; νῦν μὲν οὖν ὑπερφαίνῃ,
,,πάμμηνος οὔσα' πλησιφαῆς δ' ἐπὶ τούτῳ'
,,ἔπειτα δ' ἀμφίκυρτος ἠδὲ μηνώδης'
,,αἰεὶ γὰρ αὖξεις φθινύθεις τε παμμήνως."

49.

(ΜΤΣΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.)

Μῦς ἐξ ἀρούρης βατράχῳ κακῇ μοίρῃ
ἐφιλιώθη, καὶ κακῶς ἐτέθνηκει.
τὸ πρῶτον ἦλθον δειπνον εἰς ἀρουραίου,
ἔπειτ' ἀπῆλθον βατράχου πρὸς οἰκήσεις.
5 ὁ βάτραχος δ' οὖν οὐ καλῶς ἐβουλεύθη'
λίμῳ γὰρ ἑαντῷ τὸν μῦς πόδα συνδήσας
ἀπῆγε τὸν μῦν χεῖλος εἰς τὸ τῆς λίμνης,

καὶ συγκαθείλων' εἰς βάρη τὰ λιμνώδη.
ὅς δ' ἠ φουσηθεῖς νάμασιν ἀπεπνίχθη,
τέθνηκε δ' οὕτως ἐκ δεσμοῦ βατραχείου. 10
ἐπιπολαίως οὖν φορούμενον σάλῳ
ἰκτίνος ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἀρπάξει.
καὶ βάτραχος δ' ὁμοῦ συνείλεθ' ὁ δεσμώτης,
διπλοῦν τε δειπνον ἠτέρεπισεν ἰκτίνῳ,
15 κέλληφεν οὕτω τὰπίχειρ' ἀβουλείης.

50.

(ΝΕΟΣ ἈΣΩΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ)

Νέος τις ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρώα,
ἱματίον τε καὶ μόνον περιλειφθέντος,
χελιδίον εἶδεν ἀμφιποτῶσαν ἀώρως,
ταύτης δ' ἀκούσας μικρὰ τιτυβιζούσης,
ἤδη προσελθεῖν ἔστ' ἠριήνῃ ὥρην, 5
χιτωνίου τε μηκέτι δεήσεσθαι,
φέρων τ' ἀπημπόλησε καὶ τὸδ' ὡς τᾶλλα.
μετὰ δὲ μικρὸν χειμάτων ἐπελθόντων,
ἠδὲ σφοδροῦ πνεύσαντος ἀνεμοῦ [τ'] αἰφνης,
10 τλήμων χελιδῶν τῷ ψύχει γ' ἐτέθνηκει.
ταύτην δὲ νεκρὰν κατιδὼν νεηνίης,
,,τάλαιν', ἔφησεν, οἷα δὴ κατειργάσω,
,,ἐπιφανείσα πρὶν ἕαρ ἐποφθῆναι,
,,αὐτὴ τ' ὄλωλας κάμ' ἀπόλεσας μάτην."
15 Ἀσωτὴν κάκιστον ἠδ' ἀβουλείη.

51.

(ΖΕΤΣ ΚΡΙΤΗΣ.)

Ὁ Ζεὺς γράφοντ' ἐν ὀστράκοισιν Ἑρμείην
βροτῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτάδας πάσας

ἐκέλευσεν εἰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν,
καλῶς ἀπάντων βίωτον ἐξερευνήσας
5 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει.
τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις,
τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τάχιον ἐπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἰποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσήκε θανυμάζειν,
10 εἰ θάσσον ἀδικῶν ὅπερ τις δίκην δώσει.

52.

(ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ)

Ὀδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην
ἔστῶσαν οἴην εὖρεν ἐν κατηφείῃ
σεμνὴν γυναῖκα, ἀλλ' οὐ δοκοῦσαν εὖ πράττειν.
καὶ φησιν αὐτῇ· „τί πέπονθας, ἀρίστη;
5 „καὶ τίς ἂν εἴης; ὦθε τοῦ χάριν μίμνεις;“
„ἐγὼ μὲν, εἶπεν, εἰμί σοι γ' Ἀληθείη.“
πρὸς ταῦτ' ἔθανυμασ' ὀδοίπορος, κἀνηρώτα·
„τί πόλεις ἀφείσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
ἢ δ' εὐθὺ πρὸς ταῦτ' εἶπεν ἢ βαθυγνώμων·
10 „ἐν τοῖς πύλαι γὰρ παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεύδη,
„νῦν δ' εἰς βροτοὺς ἅπαντας εἰσεληλούθει.
„εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν,
„ὃ νῦν βίος πονηρός ἔστιν ἀνθρώπων.“

53.

(ΟΙΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Ὅτις νομῆα τοιάδε προσεξήνδα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
„γάλα δ' ἀμέλγειν ἔστι, καὶ φίλον, πῆξαι·
„ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.

„σὺ δ' οὖν ὀδηγεῖς πρὸς μόνην νομὴν ἡμᾶς· 5
„πλέον γὰρ ἡμῖν οὐδέν· ἀλλὰ καὶ φορβὴν
„πᾶσαν φέροι σοι γῆ τιθηνὶς ἀπάντων.
„κἂν τοῖς ὄρεσσι εὐθαλὲς τι γεινῶ σοι
„ξείδωρος κἰα σῶν ἄπειρος οὐσ' ἔργων,
„αὔρας τε νοτίης καὶ θρόσον πεπωκνῖα. 10
„τοσοῦτο δ' ἡμῶν ὠφέλημα λαγγάνων,
„ὅμως σὺ φέρβεις τὴν κύν' ἐν μέσοις ἡμῖν,
„τρέφω, ὅποια σαυτὸν, εὐθαλεὶ σίτῳ.“
παροῦσα δ' ἤκουσ' ἢ κύνων, κἀπημείφθη·
„ὦ σύγε βληχάζουσα κακόβουλον βάζειν, 15
„εἰ μὴ παρήμην κἂν μέσαις ἐπωλούμην,
„οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἀφθονον ποίην,
„κἂν ἦτε θοίνῃ θηρίοις ὄρειβάτοις.
„περιτρέχουσα παντόθεν δὲ κωλύω
„δρηστήρα ληστήν καὶ λύκον διωκτῆρα.“ 20
πρὸς ἀχάριστον εὖ ἔχει τὰ τοῦ μύθου,
εὐεργέτην κακηγοροῦντα πρὸς βλαβήν.

54.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΤΝΙΔΙΟΝ)

Ὀνον εἶχε τις καὶ κννίδιον Μελιταῖον·
ὃ μὲν ἦν ἐν ἀύλῃ παρὰ φάτναισι δεσμώτης,
κἄτρωγε κριθὴν, γόρτον, ὥσπερ εἰώθει·
ὃ δ' αὖ κύνων ἤθυρεν εὐρύθμως παίζων,
τὸν δεσπότην τε ποικίλας περισκαίρων. 5
κἀκείνος αὐτὸν κατέχων ἐν τοῖς κόλποις
ἔσωζεν, ἄθυρμα ἢ δὴ παραμυθείης.
ὄνος δ' ὃ τλήμων τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρην δ' ὕλην
κατάγων ἀφ' ὕψους ἕξ ὄρους ὅσων χρεῖη. 10
δηχθεῖς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμῶξας,

σκόμνον θεωρῶν ἀβρότητα [τ'] ἐν πάσῃ,
φάτνης οὐκείης δεσμά και κύλωσ ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθ', ἄμετρα λαυτίζων.
* * * * *

- 15 τὴν μὲν τράπεζαν ἐς μέσον βαλῶν ἔθλα,
ἅπαντα δ' εὐθύσ ἠλόησε τὰ σκευή,
δειπνοῦντα δ' ἐγγύσ ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβὰσ και ποσὶν κατατρίβου.
οἱ δ' οἰκέται βλέποντες οἶον ἐπράχθη,
20 τόλμης οὐκείης ἐσχάτου τε κινδύνου
[τὸν δεσπότην ἐν μέσοις ἄμ', ὡσ εἶδον,]
ἐσάωσαν αὐτὸν παρ' ὀλίγον μαλαχθέντα.
κρανέης δὲ κορύναισ ἄλλοσ ἀλλόθην παίων
ἔκτεινον. ὡσ δὴ καὐτὸσ ὕστατ' ἐκπυεῖων
25 „ἔτλην, ἔλεξεν, οἶα χροῖ με, δυσδαίμων.
„τί γάρ παρ' οὐρήσσειν οὐκ ἐπωλεῦμην;
„τί δὴ παθῶν ὄρησα τὰ κύνωσ πράξων,
„βαιῶ δ' ὁ μελεὸσ κυνιδίῳ παρισούμην;“
Οὐ δῆτα πάντες ἄρτιοί γε πρὸσ πάντα,
30 οὔτε φθονούτων ἀσφαλῆ τὰ τῆσ μοίρησ.

55.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

- “Ονος τις ἦδετ' ἐσθίων ἀκανθώδη·
ἰδοῦσ' ἀλώπηξ μειδιῶσ' ἀνηρώτα·
„πῶσ, ὦ φέριστε, σὺ γ' ἀπαλὴν ἔχων γλωσσαν
„σκληρὴν ἐδωδὴν ἐσθίεισ κάκωνθώδη;“
5 [πῶσ οὐ πέπληγεν ἠ τεῖ γλωσσ' ἀκίανθαισ;]
καλῶσ ἂν εἰποισ ταῦτα τοῖσι φλημάφοισ.

56.

(ΟΝΟΣ ΛΕΟΝΤΗΝ ΦΕΡΩΝ.)

- “Ονος λεοντὴν ἐνδυθεῖσ περιῆει·
τοῦτον κατεπτόητο τᾶλλα τῶν ζώων,
λέοντά τινα κοῦκ ὄνον νομιζόντων.
ἰδὼν δὲ κερδῶ κατεπεῖρα και ταύτης,
ἐὰν φοβηθῆ γῶσ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων. 5
ἀλλ' ἦγε κερδῶ τοῦτον ὡσ ἐωράκει,
ὄγκωμένου γάρ ἦκοε τύχη τινί,
ἔφη πρὸσ αὐτὸν· „ἴσθι τοιγαροῦν οὔτως,
„εἰ μὴ βοῶντοσ πρὸ μικροῦ γ' ἐνωτίσθην,
„αὐτῆ [τε] καγῶ καυτελῶσ ἐδειδοίκειν.“ 10

57.

(ΟΝΟΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ ΑΓΑΜΑ.)

- “Ονο ποτ' ἐπιθεῖσ τι ξόανον κωμήτης
ἦλαννεν αὐτὸν εἰσάγων διὰ μέσσης
κώμης, ἀπάντων τὸ βρέτας προσκυνούτων.
ὄνοσ δ' ἐπήρθη, και θεῶν τισ φῆθη
αὐτὸσ γενέσθαι, γῶσ θεὸσ προσκυνεῖσθαι. 5
ἀγκάτο δεινόν, ὡτά [τε] πρὸσ τᾶνω τείνων,
ἀπηξίου τε και προσωτέρω βαίνειν.
ὄνηλάτης δὲ ταῦθ' ὄρων καταργίσθη,
και τῷ ῥοπάλῳ τοῦτον ἦλασε παίων,
„ὄνοσ εἰ, λέγων, σὺ, κεί θεὸν φέρεισ ὦμοισ.“ 10

58.

(ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΤΑΛΛΟΣ.)

- “Ορνιθοθήρης παγίδασ πτηνοῖσ ἴσθη·
κορυδὸσ εἶδε τοῦτον, ἠδ' ἀνηρώτα·
„τί τοῦθ' ὁ πράττεισ ὡδε κατ' ἀγρὸν κάμων;“

- „ταύτην ἀρίστην, εἶπε, τὴν πόλιν κτίξω.“
 5 εἰπὼν δὲ ταῦτ' ἀπῆλθεν ἢ δ' ἀπεκρούβη.
 πεισθεὶς κορυθὸς τοῖς λόγοισι τοῖς τούτου
 προσῆλθεν εὐθὺς τὴν πόλιν κατοικήσων.
 κάλαθε ληφθεὶς ἐν βρόχοις παναγραίοις.
 ὀρυιθοθήρης ἐκδοραμῶν συλλαμβάνει.
 10 ὁ γοῦν κορυθὸς συσχεθεὶς λέγει τούτῳ
 „ἐὰν πόλεις, ἀνθρώπε, τοιάσδε κτίξῃς,
 „πολλοὺς ἐνοίκους αὐτὸς οὐχὶ καθ' ἕξεις.“
 Οἴκοι μάλιστα καὶ πόλεις ἐρημοῦνται,
 ὅταν κακῶς ἄρχωσιν οἷς ἐπετρόπη.

59.

(ΟΦΕΩΣ ΟΤΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ.)

- Οὐρή ποτ' ὄφις ἤξιόν προηγεῖσθαι,
 ἔλκειν δὲ τᾶλλα τῶν μελῶν ὀπηδούντων.
 ἀπντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραϊνούση
 „πῶς ῥινοὺς ἀνευ κωμμάτων ὀδηγήσεις,
 5 „ἐναντίως τε πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων;“
 ἀλλ' οὐκ ἐπειθε· τὸ φρονοῦν ἐνικήθη.
 οὐρὴ μὲν ἤγε, κῆρχεν ἀφρόνως ἄλλων,
 σύρουσα τυφλῇ σώματος μέλη πάντα,
 ἕως γε πετρῶν ἐς βάρανθρα πεπτῶκει·
 10 ῥάχῃς, κάρη, πᾶν σῶμα δεινὰ πεπλήγει.
 σαίνουσα δὴ τόθ' ἰκέτευε τὴν κάρην·
 „δέσποινα σῶσον, λιπαρῶ σε, κινδύνου·
 „ἄλις κακῆς γὰρ ἀπολέλαινα τῆς γνώμης.“
 Κάλλιστα δῆμον πρὸς παράνονον τόθ' ἂν εἶποις,
 15 ἄρχειν θέλοντα τῶν σοφωτέρων ἄλλων.

60.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

- Ὅφις γεωργοῦ πρὸς θύραις ἐμφωλεύων
 ἔδακε παιδὸς τὸν πόδ', ὃς κάτεδνήκει.
 μέγα δὲ πένθος τοὺς τεκόντας εἰλήφει.
 ὁ πατὴρ δὲ δηχθεὶς συμφορᾷ πλὴ τοιαύτη,
 πέτραν λαβὼν ἐλήλυθεν παρὰ τρώγλην, 5
 ὄφιν τ' ἐμιμνεν ἐξίοντ' ἀποκτεῖναι.
 ἐξῆλθε δ' οὗτος τῆς ὀπῆς ἐπὶ θήρη.
 εὐθύς δ' ὁ πατὴρ δεδρόμηκ' ἐπισπέρχων,
 στερωῶς τ' ἐπ' αὐτὸν τὴν πέτραν ἐπιρρίπτει,
 [βολῆς δ' ἀμαρτῶν ἀποτυγχάνει τούτου,] 10
 κοῦ καιρίως ἐπλήξε τὸν φουεντήρα,
 οὐρῆς δὲ τακρον ἠλόησεν ἢ πέτρα.
 καὶ δὴ φοβηθεὶς, μὴ τὸ θηρίον κτείνῃ
 αὐτόν [τ'] ἐκείνου εἵνεκεν τῆς οὐραίας,
 λαβὼν ἄλευρον σὺν μέλιθ' ὁμοῦ χυδωρ, 15
 ἐκάλει προσελθὼν τούρπετόν πρὸς εἰρήνην.
 ὁ δ' οὖν ὀπῆθεν λεπτόν ὑποσυρξίξας, —
 φυγῶν γὰρ πληγεὶς εἰς ὀπῆν ἀπεκρούβη, —
 λέγων ἔφησε τοιάδε τινα τάνθρώπων·
 „ἕως σὺ τύμβον, τὴν δ' ἐγὼ βλέπω πέτραν, 20
 „οὐκ ἔσθ' ὅπως γένοιτο νῶν εἰρήνη.“

61.

(ΠΑΙΣ ΑΚΡΙΔΑΣ ΘΗΡΕΤΩΝ.)

- Παῖς τις συνῆγεν ἀκρίδας ἀρουραίας,
 λαβὼν δὲ πολλὰς ὡς κατεῖδε σκορπηῖα,
 ἄκριν νομίσας τὴν τε χεῖρα κοιλήνας,
 ἔτοιμος ἦν καταφέρων συναγρεύσειν.
 ὁ δ' οὖν τὸ παιδὸς ἄνακτον θεωρήσας, 5

21*

ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὠδέ φησι φωνήσας·
 „ἀπελθε παῖ, παῖ, μηδ' ὄλωσ' ἐμοῦ ψαύσης·
 „εἰ οὖν μ' ἀγρεύσεις, ἄστ' ἔχεις ἀποροΐψεις.“

62.

(ΠΑΙΣ ΚΛΕΠΤΗΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.)

Παῖς συμμαθητοῦ δέλτον ἐκ διδασκάλου
 ἤνεγκε κλέψας πρὸς τεκοῦσαν ἦν χαίρων.
 ἔδεξάθ' αὐτῇ, κοῦν ἔφη κακῶς πράττειν,
 ἄλλοτρίοις [τε] χεῖρα μηδ' ἐπιβάλλειν.
 5 νεηνίης δὲ τῷ χρόνῳ μαθὼν κλέπτειν
 ἀπέχετ' οὐδὲ μειζόνων ἄλλων·
 ἔθος δὲ τέχνη πολλὰκις καθιστήκει.
 καὶ δῆτα χιρόσυλος οὗτος ἠλώκει
 ἐπ' αὐτοφώρῳ, καὶ περιαγκωνισθεῖς
 10 τοῖς δημίωσι τὴν ἐπὶ δίκης ἤχθη.
 μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, δακρῦει, στοναχίζει.
 ὁ παῖς δ' ἔδειτο δημίων κατανεύσειν
 πρὸς οὓς λέγειν τι λοίσθιον ἐνεγκούση.
 αὐτῇ δ' ἐπέστη, κοῦς ὑπέσχε τῷ τέκνῳ.
 15 ὁ δὲ σφοδρῶς ἐδηξεν οὓς διατηξας.
 ταύτης βοώσης οἷα πρὸς τέκνον πάσχει,
 καὶ τῶν παρόντων αὐτὸν αἰτιαζόντων
 ὡς κείς τεκοῦσαν ἀσεβῶν ἐαλώκει,
 οἷα πεπράκοι, παῖς ἔλεξ', „ὅμως αὐτῇ
 20 „παραίτιός μοι τῆς ἀπωλῆς· ταύτην
 „ἔδει τὰ πρῶτα τῆς κλοπῆς ἀποτρέπειν.
 „ἢ δ' ἀσμένως ἔδεκτο τὴν κλοπὴν δέλτου,
 „καὶ νῦν ἐς Αἴδου δώματά με προπέμπει.“

63.

(ΚΟΧΛΙΑΙ.)

Παῖς τις γεωργοῦ κοχλίης λαβῶν ὄπτα.
 αὐτῶν δ' ἀκούσας, ταῦτά φησι, τρυζόντων·
 „ῶ ζῶ' ἀφραίνουτ' οἰκίαι πικαίονται,
 „ὕμεῖς δ' ἀναβέβλησθε συντόνως ἄδειν.“

64.

(ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.)

Πάλαι Προμηθεύς, — Ζεὺς γὰρ ἦν ἐπιτάξας, —
 ἐδημιούργει ζῶα, φασί, κἀνθρώπους.
 ὁ Ζεὺς ἰδὼν δὲ ζῶα πλείον' ἀνθρώπων
 ἐκέλευσεν αὐτὸν θηρίων τινα φύρειν,
 5 καὶ ταῦτ' ἐς ἀνθρώπινον εἶδος ἀμπλάσαι.
 ὁ δὲ Προμηθεύς ἀνέφηνε τὰ ζῶων,
 βροτούς τ' ἀνέπασ', οἷα Ζεὺς ἐβουλήθη.
 συνέβη δ' ὅμως τοὺς πεφυρμένους οὕτω
 μορφῆν μὲν εἰς ἀνθρώπινον μετηλλάχθαι,
 10 γνώμην δ' ἀεὶ σώσαντας ἦν ἔσχον ἀρχαίην·
 τῆς θηριώδους γὰρ πάλαι μεμοίραται.

65.

(ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΔΙΨΩΣΑ.)

Πέλεια διψῶσ' ἐς θέρους ἀκμήν ὄρης
 κρατῆρ' ἔσειδε νάματος ἐν πινακίῳ.
 ἔδοξε δ' εἰκῶ χρημ' ἀληθείης εἶναι,
 5 ῥοίζῳ δὲ πολλῷ τοῦδ' ἐπι κατηνέχθη.
 ὅμως λαθοῦσα τῷ πίνακι προσερχάγη,
 πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς, τῶν πτερῶν καταγέντων.
 αἰλουρος αὐτίκ' εἶχεν ἄμογον θοίνην.
 Πρὸς μηδὲν ὄρουσ' ἔργον ἀπερισκέπτως
 πάθει γὰρ εἰκῶν ταχὺς ἂν κατωλώλεις.

66.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.)

Πέρδικ' ἀγρεύσας ἔσχε τις κυνηγῆτωρ,
 τοῦτον δ' ἔμελλε δόρυπον εὐθέως θήσειν.
 θρηνηῶν δ' ὁ πέρδιξ ἰκέτευε μὴ κτείνειν·
 „ζῶόν μ' ἔασον, εἶπε, σύγε μὴ θύσης.
 5 „ἐγὼ δέ σοι γὰρ πλῆθος ἄλλο περδικῶν
 „θήρην ἑτοίμην ἐν πάγαις τεαῖς θήσω.“
 ὁ δ' εἶπε· „μὴ κακάβριζε, χαλίφρων πέρδιξ·
 „καὶ γὰρ μάλιστα διὰ τοῦτ' ἐγὼ θύσω,
 „ὅπως φίλων σῶν μὴ προδότης πάλιν γίγνη.“
 10 Εἰς σαυτὸν ἔρπει πᾶν κακὸν τὸ κατ' ἄλλων,
 ὅπερ τεχνάξῃ κακομηγάνῳ γνώμη.

67.

(ΝΥΚΤΕΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗ.)

Πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς νυκτερίς συνελήφθη
 γαλῆς ὑπ' ἐχθρῶς τῶν πετεινῶν ἀπάντων.
 μέλλουσ' ὑπ' αὐτῆς εὐθέως ἀναιρεῖσθαι
 ἢδ' ἰκέτευε μηδαμῶς κατακτείνειν.
 5 „μὴ σύ με θύσης, εἶπεν, ὦ γαλῆ φίλη.
 „οὐ γὰρ ποτ' οὐδὲν ἠδίκησ' ἐγὼ ζῶον.
 „μεθ' ἡμέρην μὲν οὐκ ἔξειμι τῆς κοίτης,
 „ὀπῆνικα πρόεισι τᾶλλα πρὸς θήρην.
 „ἔξειμι δ' ἀεὶ κάσέληνον εἰς ὄρφην,
 10 „ἔξουσ' ἔδωδῆν ἠέρος δροσοβρύτου.“
 γαλῆ πρὸς αὐτὴν τοιάδ' ἀνταπεκρίθη·
 „καὶ πῶς ἐγὼ λύσω σε, πολέμιος πτηνοῖς;
 „οὐ πτηνὸν εἰμι, νυκτερίς προσημείφθη,
 „τετράπουν δ' ἐγὼ σοι, καὶ τροφήν ἔχον θήρην.“
 15 τοῦτ' οὖν ἀκούσας ἡ γαλῆ παραλείπει.

σωθεῖσα δ' οὕτως οὐ μικροῦ γε κινδύνου
 γαλῆς πρὸς ἄλλης καὶ πάλιν συνελήφθη,
 αὐτῇ δ' ἔμελλεν, οἷα μὲν, καταβρώθειν.
 ἡ δ' ἰκέτευε, μὴ λέγουσα μὲς εἶναι,
 οὔσα πτερωτός, οἱ δὲ μύες ἀπτήνες.
 20 χούτως ἐσώθη διπλοῦν γε κινδύνου.

68.

(ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΣ.)

Ποδῶν χελώνης κατερέλα λαγῶς πτώξ.
 ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν μειδιῶσ' ἀπημείφθη·
 „ἐγὼ σε τὸν ποδήνεμον παραθροέξω.“
 „οὐ μοι δοκεῖς, λαγῶς εἶπ', ἀληθεύειν·
 „ὅμως ἔριξε, καὶ πόδας ἐμούς γνώσῃ.“
 5 „τίς οὖν δὲ νόῦν τέρμα καὶ γέρας δειξέι;
 χέλυν' ἐπρωότησεν ὠκύπουν λαγῶν.
 πρὸς ἣν ἐκεῖνος εἶπε, κερδοῖα βλέψας·
 „τούτων μελήσει κερδαλῇ βαθυγνώμῳ.“
 ἡ δ' οὖν χελώνη, μηδ' ὄλωσ' κατοκνουσα,
 10 βάδην ἔβαινεν, ἀλλ' ὄρον κατελήφει.
 ὁ δ' αὖ λαγῶς ὠκίτητι θαρσήςσας,
 ὑπνωττε, χῶρον ὡς πάλιν διαθροέξων,
 ὅμως δ' ἀναστάς, εἶδε τὴν χέλυν τέκνωρ
 καταλαβούσαν, κἄν μέρει καθευδουσαν.
 15 Ἀμελῆ φύσιν νοῦς ἐπιμελής ὑπερβάλλει.

69.

(ΡΟΔΟΝ ΚΑΙ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ.)

Ῥόδῳ παραφνὲν ἀμάραντον εἰρήκει·
 „οἷόν σύγ' ἄνθος εὐπρεπὲς πεφύτευσαι,
 „θεοῖς ποθητὸν ἢδ' ἐραστὸν ἀνθρώποις.
 „ἐγὼ μακαρίζω σε τῆς τε σῆς ὀσμῆς,

„ἐφιμέρου τε καλλονῆς.“ τὸ δ' ἠμείφθη·
 5 „ἔμοι μὲν, ὦ ἀμάραντον, ὡς καλῶς ἔγνως,
 „βαιῶς κέκλωσται λίνα μοι τὰ τῆς μοίρης.
 „καὶ μὴ κοπὲν γὰρ οἰκόθεν καταρρέυσω.
 „σὺ δ' αἰεὶ ἀνθεῖς, καὶ νέον τελοῦν ζῴεις.“
 Ἔμοι γένοιτο καλὸν ὃ καθεστῆκοι
 10 [καὶ τοί γε μικρὸν ἢ μέγα τῶν ἀστατούντων.]

70.

(ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.)

Σκύμνον λύκου νεογνὸν εὐρέ τις ποιμήν.
 λαβὼν δὲ τοῦτον ἔτρεφ' ἅμα κύνεσσ' οἴκοι.
 οὕτω δὲ θρηφθεὶς τῷ χρόνῳ συνηξήθη.
 εἰ γοῦν ἐπήρχεθ' ἀρπάσων τι τῶν ἄλλων
 5 λύκος τις ἄμνον ἢ ἔριπον ἐκ ποιμνῆς,
 μετὰ τῶν κυνῶν ὁδ' αὐτὸς ἔτρεχ' ἐν πρώτοις,
 ἐπιδιώκων τὸν θρασὺν ἀρπακτῆρα.
 εἰ δ' οἱ κύνες θέοντες ἔσθ' ὅτ' ἀπηύδων,
 κούκ ἠδύναντο τὸν ἀρπαγα καταφθῆναι,
 10 ἀλλ' εἰς ἔπανλιν ἔστρεφον παλισσύντας,
 ἐκεῖνος εἶπετ', οὐ λύκον γε διώκων,
 ἀλλ' ὡς ἐπιφθᾶς συμμεταλάβοι θοίνης.
 εἰ δ' αὖ λύκος τις μὴ, πρόβατον ἀρπάσων,
 ἔξωθεν ἄλλος εἰς ἔπανλιν ὀρμήσαι,
 15 θύων λάθρα αὐτὸς σὺν κύνεσσι βεβρωῖει.
 ἕως ὃ ποιμήν, ἐννοήσας τὸν ῥαιστῆν,
 εἰς δένδρον αὐτὸν κατέπεφν' ἀναρτήσας.
 Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίπτει.

71.

(ΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΗ.)

Συκῆ ποτ' ἐλαίη καλλονῆς προσήριξεν.
 „ἔγῳ μὲν, εἶπεν, εὐανθῆς ὄλας ὄρας,

„συκῆς δὲ τῶνθος εἰσάπαξ ἀναθάλλει
 „μίαν καθ' ὄραν ἠδὲ καὶ πάνυ γλίσχωρος.“
 ἢ δὲ πρὸς αὐτὴν τοιάδε προσημείφθη·
 5 „ἀλλὰ γε χεῖμαρ ἢ χιῶν ὅταν πίπτῃ
 „σοῦ δὴ κομώσης ἰξάνουσα τοῖς φύλλοις,
 „κάλλος σε διέφθειρεν ἅμ' εὐθαλείῃ.
 „ἔμπης δ' ἔμ' εὐροῦσ' ἐκγυμνουμένην φύλλων.“
 „οὐκ ἀδικεῖ μ' ὑπορροεῖσ' ἐπὶ γαίης.“
 10 Κάλλος ἀφραϊνὸν ἐστ' ὄνειδος ἀνθρώπου.

72.

(ΠΑΡΑΛΙΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΣ.)

Συκτὴ ποτ' ἠύχει πάρδαλις φέρειν μούνη
 δορὴν ἀπάντων ποικιλωτέτην ζώων.
 πρὸς ἦν ἀλώπηξ εἶπ' „ἔγῳ δὲ κἀκείνης
 „καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέτην γνώμην.“
 5 Πᾶς τις ἑαυτῷ τὸ προσὸν μεγαλύνει.

73.

(ΑΛΩΠΗΣ ΚΑΙ ΚΤΝΟΡΑΙΣΤΑΙ.)

Συνηγορῶν Αἰσωπος ἐν Σάμῳ τείως
 τινὲ γραφὴν φεύγοντι λαγέτη κείνων, —
 ἐτύγχαν' οὗτος τῶν ἄγαν βαθυπλούτων, —
 εὐμουσον εἶπε τοῖς Σαμίοισι τὸν μῦθον.
 5 ποταμὸν περῶσα ταχύροου ποτ' ἀλώπηξ
 ἐκ τῶν βιαίων ἡευμάτων ἐξεβράσθη
 σπήλυγγος ἐντὸς εἰς φάραγγα βαθείης.
 ἐκεῖ πεσοῦσ' ἔκειτο κἀπηνδηκῦτα,
 ἀναδραμεῖν τ' ἐκεῖθεν οὐσά τ' οὐχ οἶη,
 10 χρόνον δὲ μακρὸν εἶχε καὶ ταιλαιπώρως.
 σμῆνος δ' ἐπ' αὐτὴν ἤλυθεν κυνορραιστῶν,
 πειναλέων τε χαϊμάτων μυζητήρων.

πλανώμενος δ' ἔχινος ὡς πάθην ὄρα,
 ταύτην κατωκτείρησεν οἷς ὑποτλεύοι.
 15 καὶ δῆτ' ἐπηρώτησεν, εἰ κυνορραστὰς
 βούλοισ' ἀναιρεῖν· „μηδαμῶς, ἔφη κείνη,
 „μὴ μοι δίωκε τούσδε, μὴ σύ, πρὸς Νυμφῶν.“
 „τί δὴ ποτ' οὖν ἀπαλλαγὴν τῶνδ' οὐ βούλει;“
 ἔχινος ἤρετ' αὐτίς. „οἶδε νῦν γὰρ μοι
 20 „πλήρεις πέλουσι παντάπασιν αἱμάτων,
 „κηλὰς ἐπέειπε, καὶ μικρὸν με μυζῶσιν.
 „ἐὰν κορεσθέντων δὲ τῶνδ' ἀπαλλάξῃς,
 „ἄλλοι δὲ λιμοξήριοί μ' ἐπελθόντες
 * * * * *
 „κεῖνοι πρόπασαν τηλεῶς ἐκπιοῦνται.“

74.

(ΣΤΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Σὺς καὶ κύων ἐριζέτην πρὸς ἀλλήλα
 τίς εὐτοκοίη. τῆς κυνὸς μὲν εἰπούσης
 τετραπόδων τάχιστα τῶν ὄλων τίκτειν,
 καὶ σὺς δ' ἐπέειπε· „μέμνησο δ' ὡς τυφλὰ τίκτεις.“

75.

(ΣΤΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.)

Σὺς καὶ κύων ἐλοιδοροῦντο συναλλήλως.
 καὶ σὺς μὲν ὤμνυε τὴν θεὰν Κυθηρείην
 ἢ μὴν ὁδοῦσι τὴν κύν' ἀναρρήξειν.
 κύων δ' ἔσκωπε τῇ σὺν προσομνύσῃ
 5 οὕτω Κυθήρησιν ἰσοῦ τάχ' ὡς οὐσῆ·
 „καλῶς γε τὴν Κυθήρειαν ἡμῖν ὀμνύεις·
 „δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὡς μάλιστα φιλεῖσθαι,
 „ἤτις τὸν ἐσθίοντα τῶν κρείων σῶν
 „μακρὰν ἑαυτῆς ἰσοῦ παραπέμπει.“

πρὸς ταῦτα σὺς ἐγρούλλισ' ἢ παλαμναίη 10
 „ἐντεῦθεν οὖν μάλιστα μανθάνεις πόσσω
 „στέργουσα μ' ἐστὶ πᾶσιν ἢ θεὸς δήλη.
 „μισοῦσα καὶ γὰρ τὸν θέλοντά με βλέπτειν,
 „ἢ καὶ κτανεῖν τολμῶντ', ἀποτροπιάζει.
 „σὺ δ' οὖν κάκοδος ζωσά τ' ἠδὲ τεθνώσα.“ 15
 Ἀνὴρ ἐχέφρων τὴν κακηγόρων χλεύην
 πρὸς αἶνον ἀντέστρεψεν εἶον εὐμούσως.

76.

(ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ)

Τὰ καλὰ πάντα πρὸς κακῶν ἀπεβλήθη
 κοινῆς διαίτης, ἣν ἔχον μετ' ἀνθρώπων
 πληθὺς κακῶν γὰρ τὰπλ γῆς κατεσχήκει.
 ἐς οὐρανὸν δ' ἴκοντο, καὶ δίκην ἤτουθ' 5
 λαβεῖν δικαίαν πρὸς γε τῶν διωζάντων,
 μηκέτι δὲ συζῆν ἠθέλον μετὰ τούτων.
 ἢ γὰρ φύσις ταῦτ' οὐ σοφῶς συνηνώκει.
 καὶ πῶς ἂν σύνοιεν, ὡς ἔχει γε τᾶνθρώπων,
 μαχεύμεν' αἰεὶ καὶ μάχην ἀκηρύκτως;
 καὶ Ζῆν' ἀπήτουν τεθμὸν ἐν σφίσι τάξει. 10
 Διὸς δὲ θεσμός· „κεῖνα μὲν μετ' ἀλλήλων,
 „ὑμεῖς δ' ἀπέρχεσθ' ἐν καθ' ἐν παρ' ἀνθρώπους.“
 τούτου χάριν γοῦν κείνα μὲν συναλλήλως,
 καὶ γὰρ συνηῖπται, κούδαμῶς καθ' ἐν βάλνει·
 καθ' ἐν δὲ τὰ καλὰ πρὸς Διὸς κατέρχονται, 15
 ἀλλ' οὐδὲ πᾶσι, καὶ βράδιστ', ἐς ἀνθρώπους.

77.

(ΚΑΜΗΛΟΣ ΚΑΙ ΖΕΤΣ)

Τάφῳ κάμηλος τῶν κερῶν παρεξήλου.
 πρὸς Ζῆν' ἀνήλθε, χικέτευε τυχεῖν ἰσῶν.

ὁ Ζεὺς ἀγανακτῶν, εἴ γ' ἐβούλετο πλείω,
 δέμας πελωρὸν εὐσθενές τε λαβούσῃ
 5 οὐκ οὐκ κέρα δέδωκε, καὶ τι τῶν ὠτων
 κόψας παρήρη, πλειονεξέτην μισῶν.

Αἰτεῖν ἀνάρσιον ἅ παρεκεται δαίμων.

78.

(ΠΙΘΗΚΟΙ ΟΡΧΗΣΤΑΙ.)

Τὴν πυρρίχην δίδασκέ τις ἄναξ Αἰγύπτου
 χορὸν πιθήκων. μιμὸν ἔστι τῶν ζῴων
 ὁ πίθηξ· ἅ γὰρ δέδοκε δρωῶντας ἀνθρώπους,
 καὶ τὸς τὰ κείνων βούλεται γε μιμῆσθαι.
 5 στολὴν μὲν λαμπρὰν εἰμέν' ἠδὲ κομψώδη
 ἔδραματούργουν οἱ καλοὶ γε μορμῶπαι,
 πολλῶν ὄρωντων· καὶ τέως μὲν εὐμούσας.
 ἀλλὰ γέ τι παιπάλημα τῶν θεωρούντων
 ἀφῆκεν ἐς μέσον κάρυ' ἄσσα τοῦ κόλπου.
 10 οἱ πυρρίχιστα δ' ὡς κυλινδοῦμεν' αὐθ' ὄρων,
 χοροῦ τ' ἐλήθοντ', ἐνδύτας τε διέσπων,
 μορμούς συνέθλων, ἠδ' ἐπ' αὐτὰ συνώρμων,
 φανέντες οὐδὲν ἢ γένη τὰ πιθήκων.

Οὔτοι δυνηρὸν τὴν φύσιν μεταλλάττειν.

79.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.)

Τράγος ποθ' ὄρη συσχεθεῖς θέρους δίψει,
 ὡς εἶδε νῆμα, κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνόν.
 πῶν συνήκεν, ὡς κατῆλθεν ἀσκέπτως,
 βόθρου μόνος γὰρ οὐκ ἐδύνατ' ἐκβαίνειν.
 5 ἔστως ἀνέβλεπε, καὶ βοηθὸν ἐξήτει.
 διψῶσα κερδῶ τὸ σπέος παραμείβει,

κίδουσα τὸν τράγον ἀσμένως ἀνηρώτα,
 εἶπερ τὸ ρεῖθρον τῶν ποτίμων ἐνυπάργει.
 καὶ φησὶν οὗτος· „καὶ γε σὺν διαυγείῃ
 10 „ὄμως ἀνάντης ἠδ' ἀνέκβατος σπήλυγξ.“
 ἠ δὲ πρὸς εὐρυγένειον ὠδ' ἀπημείφθη
 „μὴ τῶδ' ἀθύμει· καὶ γὰρ ὡς ἐσκεψάμην,
 „ἔγνωκα κείθεν τὴν ἀνάβασιν ὄραστην.“
 „κλῖνον κέρας ἐμπροσθε βοθρίου τοίχου,
 15 „ἔφησ' ἀλώπηξ, ὡς ἔγωγε κατέλθω,
 „ἀναδραμοῦσα δ' ἐνθεν ἐγὼ σ' ἀνεκλύσω.“
 κατῆλθε, καὶ πέπωκε, κἄξέβη βόθρου,
 κούδὲ σμικρὸν τι τῶ τράγῳ συνηρώγει.
 ἐμέμφει' αὐτῇ κείνος· ἦν γὰρ ἀγνώμων.
 20 κηλᾶς ἀνέδην ταῦτά γε προσειρήκει
 „ἀλλ' εἶπερ εἶχες καὶ φρένας γε τοσσαύτας,
 „ὄσας ὁ πάγων τὰς τρίχας διασείει,
 „οὐκ ἂν κατῆλθες ἀγνοῶν ἴν' ἐξέλθοις.“

80.

(ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΖΕΤΣ.)

Ἰμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
 δῶρον φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
 μέλι τῶ Διὶ νεόρρυτον παρὰ σίμβλων,
 μή πω καπνισθὲν ἀνθέων ἠδυπνοίων.
 5 ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη τῶ μελισσίῳ δῶρῳ,
 γέρας θ' ὑποστὰς οἶον ἂν περ αἰτήσῃ.
 αὐτῇ δὲ „κέντρον, εἶπε, δός, ἴν' ἀνθρώπων,
 „εἴ τίς τι τολμήσειε κηρίων ἄψαι,
 „κεντοῦσ' ἀναιρῶ τοῦτον ὃς ἐμὲ βλέπτει.“
 10 ὁ Ζεὺς νεμεσσᾶ τοιάδε προσαιτούσης
 ἔργα βροτοφθόρ', ἀλλ' ὄμως ἀναγκαίῃ
 καὶ μὴ θέλων δέδωκεν· εἶπε γὰρ δάσειν.

δέδωκε μέντοι κέντρον ὀλεθρίου μοίρης,
 ὡς τήνδε τούτῳ πλήξασαν ἔτι μὴ ζώειν.
 15 ζῶν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης κέντρον,
 [σὺν γὰρ τε τὸ ζῆν τῷδε προσπολλύειν.]

81.

(ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ.)

Πῶν γέρον τις δειλὸς εἶχε γενναῖον.
 καθ' ὕπνου εἶδ' ἐμὴν λέοντος ὕπο τεθυήξειν.
 καὶ δὴ φοβηθεὶς μὴ τοῦναρ ἀληθεύσοι,
 οἰκῆμα τούτῳ τερπνὸν ἐδείματο σπεύσας,
 5 χῶπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης·
 ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλος γραφὰς ζώων,
 ἐν οἷσι καὶ λέοντος ὄψις ἐγράφη.
 ὡς οὖν ἐώρα τουτοῖν νεησίκοις,
 μᾶλλον βαρεῖα τόνδε κάτεχεν λύπη.
 10 στάς οὖν ἐναντι τοῦ λέοντος ἐξηύδα.
 „ὦ σύγε θηρίον κάκιστον, ὀθούνεκα ψευδὲς
 „ἐμὸς πατήρ ὄνειρον εἶδε καθ' ὕπνου,
 „διὰ τοῦτ' ἐγὼ καθείργομαι μάτην ὕπαρ.
 „καὶ τί δὲ ποιήσω σε νῦν ἐφ' οἷς πάσχω;“
 15 νεηνίης λέοντι ταῦτ' ἀπειλήσας
 παρεξέτεινε διὰ τινος θυρίου χεῖρα,
 νάρθηκα ὀήξων βᾶτιον ἐγγύθεν τοίχου.
 ἔμελλε γὰρ λέοντα φλοξί τεφρᾶσαι.
 ἀλλ' οὖν ἐπλήγη φεῦ σκολόπεσσι δάκτυλον.
 20 συνέβη παρ' αὐτ' ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος,
 ἄλγει τε δεινῷ συσχεθεὶς νεησίκοις
 ἄναυδος εὐθὺς τῷ πόνῳ κατεκλίθη.
 καὶ πορθμὸν Ἀχέρουτος ἐκπέρα τλήμων.
 „Α σοὶ πέπρωται, ταῦτα τλήθι γενναίως,
 25 καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ φεύξει.

82.

(ΤΣ ΑΓΡΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Ἴς ἄγριός ποθ' ἴστατο πλήσιον δένδρου,
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἔθηγε. κηλὰς ἠρώτα,
 τί δὴ παθῶν οὐκ ὄντος οὔτε κινδύνου
 οὔτ' αὖ κυνηγετοῦτος, ἐκτὸς ἀνάγκης
 5 θήξειε τοὺς ὀδόντας. ὕς ἀπημείφθη·
 „ἦν ἂν μάταιος καὶ κάκιστ' ἀπωλόμην,
 „εἰ γ' ὄπλ' ἐπεξήτησα παρόντος κινδύνου.“
 Ὁ πᾶς ἐπιβούλευμα βίος ἐστὶν ἀνθρώπων.
 ἔτοιμον εἶναι δεῖ σε, μὴ κακῶς ὄλη.

83.

(ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ.)

Στάσις ποτ' ἦλθε τοῖς τετραπόδοις ζώοις,
 καύχημα κατέχουσα πρὸς τέκνων πλήθη.
 καὶ δὴτ' ἰόντες πρὸς λέαιναν ἠρώτων,
 ταύτην ἐλέγχειν βουλόμενοι γ' ἀπαιδείης.
 5 „δεῦρ', εἰπέ καὶ σύ, παιδας ὀππόσους τίκεις;“
 γελῶσα δ' ἡ λέαινα τοῖσιν εἰρήκει·
 „ἐνὰ σκύμνον μὲν, ἀλλὰ πάντα γενναῖον.“
 Κρεῖσσων ἀνήρ εἰς εὖ φρονῶν ἀφραδοῦς πλήθους.

84.

(ΦΑΛΑΚΡΟΣ.)

Φέρον φενάκην τις φαλακρὸς ὠκύπους
 ἔθει δίαυλον Ἰσθμίων ἐπ' ἀγώνων.
 σφοδρὸν δὲ πνεύσας εἴλεθ' ὠνεμος κάρης.
 ἢ δὴ τάχιστ' ἀνίπτατ' ἠέρος πνοιῆ.
 γέλωσ δὲ πλατὺς τοὺς παρόντας ἐσχέκει.
 5 ὁ ψηνὸς εἶπε, τοῦ δρόμου καταπαύσας·

„τί τὸ ξενίζον, εἰ ξένη με θοίξῃ φεύγει,
 „ὄπουπερ ἡμῆ κάλλιπεν ἐκ χρόνου πλείστου;“
 Μηδεὶς ἐπ' ἄρσει κτημάτων ἀνιάσθω
 10 χοῆσται γὰρ ἴσμεν πραγμάτων βιωτικῶν.

85.

(ΓΕΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Φιλίαισι δεξιούντο ταῖς ἀμοιβαίαις
 γέρανος Αἴβυσσα καὶ βάσαρος ἀλώπηξ.
 ὧν ἡ μὲν ἔτνος λιπαρὸν ἀνὰ πλατεῖαν
 παροφλὶδ' ἀγγέασα προύθετο ξείνη,
 5 καὶ προυκαλεῖτο τήνδε λαμβάνειν δεῖπνων.
 γέλων παρεῖχεν ἥδ', ἐφ' οἷς μάτην μόχθει,
 τύπτουσα ῥάμφος πρὸς πέτρην ἀναλήπτως.
 ὕγρον γὰρ ἔτνος ῥήθιον τόδ' ἐκφεύγει.
 ἡ δ' ἐν μέρει Αἴβυσσα τῇ πανουρογούσῃ
 10 θοίνην ὑπέστη προφρόνως ἀμοιβαίην
 * * * * *
 κὰν λεπτοδείρῳ λαγύνῳ κρήνων πλήρει
 ῥάμφος κατήγε, καὶ τροφήν ἀνείληφει,
 γελῶσ' ἐφ' οἷς χάλινουσα κηλὰς εἰστήκει.
 κερδοῦς τὸ ῥύγχος ἀξύμβολον' χύτρης δείρη
 * * * * *
 15 κερδοί, πέπονθας ἄπερ ἄλλον ἐπράξω.

86.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΘΕΙΡΕΣ.)

Φθείρες γεωργὸν ἔδακνον ἀροτριῶντα.
 ὁ δὲ δις μὲν τᾶροτρον ἀφείξῃ χιτωνίσκον
 ἐκάθηρεν· ὡς δ' ἔδακνον αὐθις ἀνέδην,
 ἀπαλλαγῆναι παντελῶς θέλων τούτων

ἔς πῦρ χιτῶν' ἔροψε, μὴ θαμάκις λιπουροῖη. 5
 Κἀγὼ παραινῶ μὴ τρίτου πυρὸς δεῖσθαι,
 ὃς δις γυναικῶν πημοναῖς τετύφεται.

87.

(ΧΑΛΚΕΤΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Χαλκεὺς τις εἶχε κύν' ἐν δόμῳ τραπέζῃα.
 τούτου δὲ χαλκεύοντος, ἐκείνος ἔδραθεν.
 καὶ αὐθις ἔδοντος, ἐκτάδην κύων [ὑπνου,]
 καὶ δεσπότην ἔσαινευ
 ὀστέων ὄλωει. 5
 ποτὲ δ' ἀγανακτῶν καὶ ῥάβδον κατασεισας,
 „ὦ σὺ ταλάνται', εἶπε, τῶν κυνῶν ἄλλων,
 „τί δ' αὖ σὲ ποιήσασαι τοῖον, ὡς εὔδει
 „ὄκνω τοσοῦτω κεκρατημένος τλήμων;
 „οὐπόποτ' ἔγνων, ὡς πόνος καλῶν δώτης;“ 10
 Μὴ λῆγ' ἐπάδων ταῦτα τοῖσιν ἀεργοῖς
 ἀεργίῃ γὰρ πᾶς τις οὐ καλῶς πράττει.

88.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

Χειμῶνος ὄρη γηπόνος τις ὠράκει
 ἔχιν κατ' ἀγρὸν πεπηγότα σφόδρῳ κρυμῶ.
 ὤκτειρε τούτου, καὶ λαβὼν θέτ' ἐν κόλπῳ,
 καὶ παρέθαλπεν αὐτὸν ἀλεθθῆναι.
 ἀπαλλαγεῖς δὲ τοῦ κρύους κἀνανήψας 5
 ἔμψῃ ἐπληξε γηπόνου τὸν σωτήρα.
 εὐθύς μεθήκε, κείπεν ὁ τλήμων θνήσκων
 „δίκαια πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτεῖρας.
 „ἔδει γὰρ αὐτὸν κὰν ὑγιῆ κατατρέβειν.“

(ΧΕΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΑΡ.)

Χειμῶν ἐτώθαζεν εἰς ἕαυ τάδε συνείρων
 „σοῦ δὴ φανέντος οὔτις ἀτρεμῶν μίμνει.
 „ὁ μὲν γὰρ ἄλσῶν ἀμόσε γ' ἠδὲ λειμῶνων,
 „τρέχει βαδίζων, ἢ νύπας [τε] κοιλάδας,
 5 „ὄτω γ' ἐραστὸν ἀνθέων τε καὶ κρίνων
 „ἢ καὶ ῥόδων ἄσπον ἠδὲ πνειόντων
 „δοῦποιτι τέρεπιν ὄμμα καὶ στέφειν κάρην.
 * * * * *
 „ἦρος μὲν οὖν τάδ' ἄλλὰ τῶν ἐμῶν ἦτω.
 „νηὸς γὰρ αὐτὸς ἀβάτης ἀλιπλάγκτου
 10 „κῦμ' ἐκταράσσω κἀνέμους ἀπορνύω,
 „ὄμβρους ἐπάγων παγέτους τε χαλάξης,
 „καὶ μὴν χιόνος τολύπευμα κρυμώδους,
 „ὡς πάντας οἴκοις ἐμμένειν ἀπλανήτως,
 „ἦτοι παρ' ἐστίησιν ἠδὲ τραπέζαις
 15 „ἠδονκτύπω λύρη τε καὶ χοροῖς παιδῶν,
 „ῶδαίς χλιδῶντας μουσικῶν ἀκουσμάτων.
 „ταῦτ' ἐξ ἀμοιβῆς ἐστὶ σοι τὰ χειμῶνος
 „εἶπερ-δὲ καὶ κλύουσιν ἄνδρες εὐφήμως
 „ἐράσμιον σοῦ τοῦνομ', ἄλλα καὶ τοῦμόν
 20 „ἠδύφθογγον πέφυκεν ὀρθίη γνώμη,
 „τέρεψιν χέοντος ἐν δόμοισιν ἀνθρώπων.“
 Μὴ οὖν τὰ σαύτου μείζον' εἶπε τῶν ἄλλων.
 ἔνεστι καὶ γὰρ τῶν καλῶν τι κἀκείνοις.

(ΧΕΛΙΔΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΙ.)

Χελιδόνες κύκνοισι κερωτόμου λένκοις,
 ὡς φυγγάνοιεν τὴν διαίταν ἀνθρώπων,

ἄλλ' ἀμφὶ λειμῶνάς τε τοῦσδ' ἐπίπτασθαι,
 ἠδὲ ποταμούςς καὶ νάματα λιμένα,
 5 φιλοῦντας αὐτοὺς μὲν βιοῦν ἐρημαίως
 μακρὰν δὲ καὶ τὴν μουσικὴν ἀποικίσειν.
 „ἦμῶν δ' ἐφασκον, αἱ πόλεις μὲν ἐντάνδρος,
 „ὄτεγαι τε καὶ θάλαμοι, ὄμοιοι τε σὺν αἰθούσαις.
 „καὶ περιλαλοῦμεν ἱστορήμαθ' ἠδίστως,
 10 „ἐκεῖνα δῆτ' ἐκεῖνα, φημί, τὰρχατα
 „παλαίθετα θρυλλοῦμεν Ἀθίδος χώρη,
 „Θράκην, Ἀθήνας, Πανδλονά τε σὺν Τηρεῖ,
 „ἐκδημίην, κηδός τε, κἀκτομήν γλώσσης,
 „Ἴτυν τε νηπίαχον, ὕβριν, καὶ δέλτους,
 15 „χῶπως μετηλλάγημεν ἐς φνὴν πτηνῶν,
 „τέως ἔχουσαι ταυτόμορφον ἀνθρώποις.“
 τοιαῦτα πόλλ' ἄττ' Ἀθίδας συνειρούσας
 μόλις μὲν ὄψε τ' ἠξίωσαν οἱ κύκνοι
 λόγον, στρυγούντες πουλυμυθίης ταύτης.
 20 ἔμπης δὲ γ' ἠξίωσαν οὐκ ἄτερ μούσης
 „ὦ γηρούουσαι πολλά, τέκν' Ἀθηναίων,
 „ἦμῶν μὲν εἵνεκα πᾶς τις ἂν ἀφικνοῖτο
 „ἐκῶν ἐρήμην μουσικῆς ἐπαῖδων,
 „ὅταν πτέρωμα Ζεφύριόν ποτ' ἀνώμεν,
 25 „ἡμερτὸν ἠδ' εὐηγον ἄημα ὄπιζον
 „ἀκούσεται γὰρ ἄρμουλης μελιφθόγγου.
 „τούτου χάριν δῆ, κἂν τινα σμικρὰν ῥοδὴν
 „ἄδωμεν ἡμεῖς, κἂν ἄπωθεν ἀνθρώπων,
 „κἂν μηδὲ πολλοῖς τούτο δὴ τῶν καλλίστων,
 30 „εἰ φιλοσοφοῦμεν ἀσματοργίην μέτρον,
 „μηδὲν θορούβοις μινύοντες τὰς μούσας.
 „ὑμῖν δὲ πάντες εἰκότως ἀπιῶνται,
 „ἄλλ' οὐδὲ φέρουσιν ἠδέως συνοικούσας,
 „λάλην δὲ τὴν ἄμουσον ἀποστρυγοῦσι.

- 35 „καὶ ταῦτα δ' ὑμεῖς πάσχετε καθηκόντως,
 „αἶπερ παθεῖναι μὴ τιν' ἔκτομῃν γλώσσης
 „οὐκ ἴστε σιγῶν, οὐδὲ μὴ τιτυβίζειν,
 „ὅπόσσ' ὑπέστητ' ἐν δόμοισιν ἀνέδην.
 „ἔπειτα δ' ἐστὶ καὶ λαλίσταται πάντων,
 40 „οὐδ' εὐστομεῖτε μουσικῶν τινα φθόγγων,
 „αἰεὶ δὲ θρηνεῖτ' ἔκτομῃν τε τῆς γλώσσης,
 „ἢδ' Ἴτυλον θανόντα φασγάνῳ Ζήθου.“

91.

(ΧΥΤΡΑΙ.)

Χύτρας ποτάμιον ἔνυμα δύο κατώθει,
 ὧν ἡ μὲν ἦν ὄστράκινος, ἡ δὲ χαλκείη.
 αὕτη δ' ἔφησεν ἐγγὺς οὖσα χαλκείη·
 „μακρὰν κολύμβα, μὴδὲ πλῆσιον πλοῖαι.
 5 „εἰ γὰρ τι μικρὸν ἐγγίσεις, κατακλώμαι.“
 * * * * *

Ἐπισηφαλῆς πένητος οἶκος δυνάστην
 ἔχων πάροικον [δεινὸν ἄν τι καὶ τλήσοι].

92.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΗΣ.)

Ψύλλα καθῆσθ' ἐπὶ πόδ' ἀνδρὸς ἀθλητοῦ.
 σοβοῦντος ἤλτο, δῆξασα τόνδε γενναίως.
 ὠργίζεθ' οὗτος, καὶ λαβεῖν ἐπεξήτει.
 ἡ δ' αὖθις ἤλτο, κάποδραῖσ' ἐσαώθη.
 5 τοιαῦτα πάσγων ἀθλητῆς παρὰ ψύλλης
 στένων ἀνεῖπεν· „Ἡράκλεις, οὐκ ἂν ἀρήξαις;“
 Θεοὺς ὑβρίζειν τάλαχιστα παραιτεῖσθαι.

93.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.)

Ψύλλα δάκνουσα πόδα τινὸς παρηνώχλει.
 ὁ δὲ συλλαβῶν, „τίς εἶσθα; φησί, καὶ δάκνεις,
 „καὶ πᾶν ἀνέδην σώμα μόν σὺ λογγεύεις.“
 ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „ἔνθεν ὁ βλῶς ἐστ' ἡμῖν.
 „μηδὲ κτάνης με, κοῦ μέγα τι κακὸν πράττω.“ 5
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπεν ἀγανακτήσας·
 „παρ' αὐτὰ χροσὶ ταῖς ἑμαῖς σὺ τεθνήξεις.
 „τὸ γὰρ κακὸν πέφυκεν εἶθε μὴδ' εἴη
 „αἰεὶ κακὸν κἂν μείζοσι κἂν τ' ἐλαχίστοις.“

94.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΒΟΥΣ.)

Ψύλλα τις ὄδε βοῦν τινά ποτ' ἠρώτα·
 „τί δὴ παθῶν βροτοῖσι τοῖα δουλεύεις,
 „κάμνεις ὄσημέραι τε, καὶ τὰδ' ἀλκήεις
 „πελώριός τε τυγχάνων; ἐγὼ μέντοι 5
 „μικρὰ περ οὖσα σάρκας αὐτέων δάκνω,
 „πίνουσα χανδὸν αἵμ' ἐρυθρὸν ἀδείμων.“
 βοῦς εἶπ'· „ἐγὼ τις οὐχ ἄχαρις ἀνθρώπων . . .
 „στέργουσι γὰρ με, καὶ φιλοῦσι βοῦν πάντη,
 „καταφάοντες θαμὰ μέτωπον ἢδ' ὤμους.
 „κνῶντες δὲ με τρίβουσιν ἐν θυμηδείῃ.“ 10
 ἔφη δ' ἐκείνη τῷ βοῖ πολυτλήτῳ·
 „ἀλλ' οὖν ἐμοίγε τῇ μάλιστα δειλαίῃ
 „ἢ σὴ γε τρίψις οἶκος αἰνὸς ἐμβαίνει,
 „ὅταν τυχὸν λάβωσιν ὄνυχες ἀνθρώπων.“
 15 Στέργει τις αἰεὶ παρ' ὅτου καλῶς πάσχει,
 τίνει δὲ τὸν βλάπτοντα θυσμενεῖ γνώμη.

(ΟΝΟΤ ΣΚΙΑ.)

Ὄρη θερεῖη τισποτοῦν Ἀθηναίων
 ὀνηλάτη κἀνθῶνα συμβαλῶν ἤητοῖς
 ἐξ ἄστεος Μεγάραδ' ἐτύγγανεν βάλων.
 ὀδοιπορῶν δὲ μεσημβρίας ἐφεστῶσης,
 5 ἥλιος ὅταν ἀκτῖνας ἀλεῖς πέμπη,
 ὀδίτης ὄνειρην ἤθελε σκιῇ δύναι,
 ὑπεκφυγεῖν φλογᾶδες ἥλλον καῦμα.
 ὀνηγρὸς ἀντέλεξε, μὴ σκιῇ στήσαι,
 ὄνον δὲ μόνον ἐφιζάνειν συνειρηῆσθαι.
 10 ὄ δ' ἀντέθηκεν ἀνθις, ἐκμεμισθῶσθαι
 ὄνον ἅπαντα τῆς σκιῆς ὀπηδούσης.
 οὔτως ἐρις [δὲ] περὶ σκιῆς μάτην ἔρρει.

POETAE MELICI.

I.

EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τῷ γὰρ Ἴσωμάτῃ καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ἅ καθαρὰ . . . καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχουσα.

II.

TERPANDER.

I. ΕΙΣ ΔΙΑ.

1.

Ζεῦ πάντων ἀρχά,
πάντων ἀγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ σπένδω
ταύταν ὕμνον ἀρχάν.

II. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

2.

Ἄμφι μοι αὔτε ἀναχθ' ἑκαταβόλον
ἀειδέτω φρήν.

III. (ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΣ.)

* 3.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας
 παισὶν Μώσαις
 καὶ τῷ Μωσάρχῳ
 Λατοῦς νίει.

IV. (ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΣ.)

* 4.

ὦ Ζηὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτήρες.

5.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγῆρην ἀποστέραντες αἰοδᾶν
 ἐπιτατόνῳ φόρμιγγι νέουσι κελαδήσομεν ᾠμους.

6.

Ἐνθ' αἰχμὰ τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
 καὶ δίκαι εὐθυάγνια, καλῶν ἐπιτάρροδος ἔργων.

IV.

ALCMAN *).

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑ ΔΥΚΑΙΟΝ. 1—11.

1. [1.]

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮
 ⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮
 ⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελές
 αἰεναίοις μέλος
 νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις αἰεῖδεν.

2. [31.]

... Ἐγὼ γὰρ δ' αἰεῖσομαι
 ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

3. [78.]

Ἰμέ τε καὶ σφετέρως
 ἵππων ...

4. [2.]

Καὶ ναὸς ἄγνος εὐπύργῳ Σεράπνας.

* 6.

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πίτνει.

7. [6.]

Ἄ Μῶσα κέλευγ', ἃ λίγεια Σειρήν.

* 8.

Τῶς τέκε οἱ θυγάτηρ
 Γλαύκω μάκαιρα.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΣ. 12—17.

12. [3.]

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮
 ⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

Κάστῳ τε πάλων ὠκέων δματήρες, ἱππῶται σοφοί,
 καὶ Πωλυδενέκης κυδρός.

* 13. [66.]

Καὶ κῆρος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἤμενος μάκαιρ ἀνήρ.

* 14.

Μάκαρος ἐκείνος.

16.

Pagina I.

Τὸν ἔκτα Πολυδεύκης,
καὶ σέ, Λύκαισ', ὃν ἐν καμουῖσιν ἀλέγω,
Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
Ἄλκιμον τε τὸν βιατάν,
5 Ἴππων τε τὸν κορυστάν,
Εὐτείχη τε Σάνακτα φαρήιον,
Δορκέα τ' ἔξοχον ἡμισίων,
καὶ στρατῶ τὸν ἀγρόταν
Εὐμήδη μέγαν, Εὐρυτόν τε
10 ἔσλόν ἀν πάρω κλόνον,
ἄλλως τε τὼς ἀρίστως
ἦρωας παρήσομες.

Οὕτω γὰρ αἶσα παντῶν
ὃν τέκον σιῶν γεραιάτοι
15 Πόρος τε Γᾶ τε, δεινὸς ἀλκᾶ,
ἔργων ἀπερώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω
μάστιγς ἀρρήτων γάμων τὰν Ἀφροδίταν.

Pagina II.

Ἄλαστα δὲ
ἔργα πάσον κακὰ μνησάμεναι.
ἔστι τις σιῶν τίσις.
ὁ δ' (ὄλβιος), ὅστις εὐφρων
ἀμέραν (δι)απλέκει
5 ἀκήρυκτος· ἐγὼν δ' αἰείδω
Ἄριδῶ τὸ φῶς ὄρω-
ρ' ἐνθάλιον, ὅνπερ ἄμιν

Ἄριδῶ μαρτύρεται
Φαένναν ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινῶν
οὔτε καμῆσθαι μιν ἂ Κλεινὰ
οὐδ' Ἄως ἔη· δοκέει γὰρ ἡμῖν αὐτὰ
εὐπρεπῆς τῶς, ὥπερ αἱ τις
ἐν βᾶτοις στάσειεν ἵππων
Καιρὸν ἀεθλοφόρον καναχαδὰ (θέοντα).

Π(αυ') ὑποπετριδίων ὄνειρων.

οὐχ ὄρης, ὁ μὲν κέλῃς

Ἐνστικός, ἂ δὲ χαίτα

τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιάς

Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ

ἀούσας ἀκήρατος

τὸ φαργύριον πρόσωπον.

* Διαφράδαυ τί τοι λέγω;

Ἀγησιχόρα μὲν αὐτὰ

ἂ δὲ δευτέρα πιδ' ἀηδῶ τὸ εἶδος

ἵπποσύβην κόλαξ Διὸς δραμεῖται.

ταὶ πελειάδες γὰρ ἄμιν

Ἵορθία φάρος φεροῖσσις

νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἀπ' ἐσχάτων

ἄσσον ἀνειρομέναι μέχονται.

Οὔτε γάρ τι κορυφῶς

τόσσοι κόρος, ὥστ' ἀμύναι,

οὔτε ποιλλος δράκων

παγγούσιος, οὐδὲ μίτρα

Λυδία νεανίδων

Pagina III.

Φιανοφόρων ἄγαλμα,

οὐδὲ γύνυος κόμαι,

ἀλλ' οὐδὲ ταφῶς εὐειδῆς,

οὐδὲ κύπασσις Ἥρας,
 5 οὐδ' ἐς ἄσας — ἀνθεμα φασεῖς —
 ἀσταφίς.

* 17. [22.]

Ἐπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκιάν
 εὐρε, γεγλωσσαμένον
 κικκαβίδων στόμα συνθέμενος.

(EIS HPAN.)

18. [29.]

Καὶ τὴν εὐχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιγρῶσα πνλεῶνα
 κῆρατῶ κυπαίρω.

(EIS AΠOΛΛΩNA.)

19. [67.]

Ἐμέ, Λατοῖδα, τέο δαυγοφόρον.

E I S A P T E M I N.

* 20. [113.]

Ἐπαμμένα πέρι δέματα θηρῶν.

* 21.

Οὐδὲ τῷ Κνακάλῳ οὐδὲ τῷ Νυρσύλῳ.

22. [18.]

Θριδακίσκα τε καὶ κριβανωτός . .

E I S A Φ P O Δ I T A N.

23. [33.]

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιφρούταν.

(ΠΑΙΑΝ.)

24. [37.]

Φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
 ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσιν
 πρόπει παιῶνα κατάρχειν.

25. [11.]

Οὐκ εἰς ἀνήρ ἄγροικος οὐδέ
 σκαιοῶς οὐδέ παρὰ σοφοῖσιν
 οὐδέ Θεσσαλὸς γένος
 οὐδ' Ἑρυσιατοῦ οὐδέ ποιμήν,
 ἀλλὰ Σαρδίῳ ἀπ' ἀκρῶν.

26. [12.]

Οὐ μ' ἐτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
 γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
 ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκνόμεσσι ποτῆται
 νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

27. [13.]

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρῶν, γυναικῶν δὲ Πασιχάρηα.

28. [21.]

Δύσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις Ἰέρακος ὑπερπταμένα.

29.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἶη.

30. [79.]

Σφραῖ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

31. [80.]

Τῷ δὲ γυνὰ ταμῖα σφραῖς εἷξε χώρας.

32. [114.]

(Ἄρκτον δ') ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

33. [23.]

Καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ὦ κ' ἐν λε' ἀγείρης
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκυῶν
ἢ ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς
οὔτι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθαι,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

34. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρεων, ὅκα
θεοῖσιν ἄδη πολύφαιμος ἰορτά,
χρῦσιον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσι,

ἢ χερσὶ λεόντειον γάλα θήσασ,
τυρὸν ἐτύρῃσας μέγαν ἄτρυφον ἀργυρόνταν.

* 35. [14.]

Ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρω τὸ καλῶς καθαρίσθαι.

36. [26.]

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος Φέκατι
γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἰαίνει.

37. [27.]

Τουῦθ' ἀδεῖαν Μωσῶν ἐδειξεν
δῶρον μάκαιρα παρθένων
ἀ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

38. [34.]

Ἄφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα παῖς
παῖσθαι
ἄκο' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μῆ μοι θίγῃς, τῷ κυ-
παιρίσκω.

39. [30.]

Χρῦσιον ὄμοιον ἔχων θαδινῶν πετάλοισι καλῶν.

40. [50.]

Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.

41. [51.]

Καὶ ποτ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ὦαθ' ἑταίρων
Κίρκᾳ ἐπάλειψ . . . ασα.

ANTHOL. LXX.

42. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλα νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

43. [124.]

Καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ἀμπέλων
ὀφθαλμῶν ὀλετήρα.

44. [116.]

Τῷ δὲ σκομύνθηα κατ' ἄν κάρφρα μάρως ἐπίαξεν.

45. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
ἕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

46. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

47. [7.]

Εἰπατέ μοι τάδε, φύλα βροτήσια.

48. [47.]

Οἷα Διὸς θυγάτηρ
ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας [θίας].

49. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἄπας.

50. [60.]

Μέγα γείτονοι γείτων.

51. [65.]

Οὐ γὰρ ἐγώνγα, Φάνασσα, Διὸς θυγάτηρ.

52. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

* 53.

Τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

* 54.

Σὲ γὰρ ἄξομαι.

55.

Ἔχει μ' ἄχος, ᾧ' λὲ δαίμων.

56. [81.]

Σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
κᾶρα καὶ φόνον.

* 57.

Μηδέ μ' αἰείδην ἀπέφυκε.

58. [123.]

Ῥίπας, ὄρος ἀνθίου ἕλα,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

59. [5.]

Μῶσα, Διὸς θυγάτηρ,
ὠρανίαφι λίγ' αἰέσομαι.

60. [10.]

5 -----
 x -----

Εὐδουσι δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρῶνες τε καὶ χαράθραι,
 φύλλα θ' ἔρπετά θ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θῆρες ὄρεσκῶσι τε καὶ γένος μελισσῶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἄλως
 εὐδουσι δ' ὄλων
 φύλα τανυπτερύγων.

61.

Ἦρ' αὐτὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

62. [45.]

(Τύχη), Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθείας θυγάτηρ.

63. [59.]

Πειρὰ τοι μαθήσιος ἀρχά.

64. [121.]

Ἔσσι παρέντων μνάσθιν ἐπιθέσθαι.

65. [72.]

Ὡς ἀμὲς τὸ καλὸν μελίσκον.

66. [73.]

... Ὅσαι δὲ παῖδες ἀμείων
 ἐντὶ, τὸν καθαριστὰν αἰνέοντι.

67.

Οἶδα δ' ὀρνίχων νόμους
 πάντων.

68. [52.]

Δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας αἵματ' ἄ τε Μέμνων.

69. [48.]

Ὅς φέθεν πάλοισ ἐπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσματο.

70. [19.]

Κῆπι τᾶ μύλα δρυφῆται κῆπι ταῖς συναικλίαις.

71. [26.]

Αἶκλον Ἀλκμάων ἀρμόξετο.

72.

Ἦσκέ τις σκάφους ἀνάσσων.

73. [36.]

Πρόσθ' Ἀπόλλανος Λυκῆω.

74. [17.]

Κλίνας μὲν ἐπὶ καὶ τόσαι τράπεσσαι
 μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι,
 λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχλαις
 πέδεσσι χρυσοκόλλα.

75. [28.]

Ἦδη παρέξει πυάνιον τε πόλτον
 χίδρον τε λευκὸν κηρίων τ' ὀπώραν.

76. [24.]

Ὡσας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
 καὶ χειμα κώπώραν τρίταν,
 καὶ τέτρατον τὸ γῆρ, ὅκα
 σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
 οὐκ ἔστιν.

77. 78. [74. 75.]

..... Αἰ γὰρ ἄμιν
τούτων μέλοι . . .

Ἄμιν δ' ὑπανλήσει μέλος.

79. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάφιον.

80.

Οἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

81.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεῆς δ' ἀνάγκα.

82. [63.]

~~~~~

Φρύγιον αὐλήσεν μέλος Κερβήσιον.

83. 84. [35.]

Περὶ σόν' αἰ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκηνος.
Ἴνώ σαλασσομέθοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων.

85. [7.]

Ἐκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

86. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ
ὁ χορὸς ἄμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

87. [53.]

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Ἄνηρ δ' ἐν ἀρμένιοισιν
ἄλιτρος ἦστ' ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας
ὄρεοντι μὲν οὐδέν,
δοκέοντι δ' (ἰοικώς).

88.

Ὅποτε ὑπὸ τοῦ Ἴππολόγου, κλέος δ' ἔβαλλον οὐ νῦν
ὑπεστάντων.

89. [83.]

Νικῶ δ' ὁ κάρφων.

90. [85.]

Μῆρον ἢ κοδύμλου.

91. [87.]

Μάραδιν δ' ἀποθέσθαι.

92. [100.]

Ταυσία παλλακίῳ.

93. [105.]

Καὶ Κέρκυρος ἀγέται.

94. [106.]

Ὅκκα δὴ γυνὰ εἶην.

95. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

96. [118.]

Λᾶδος εἰμένα καλόν.

97. [120.]

Τὰν Μῶσαν καταυσεῖς.

98. [103.]

Καλλὰ μελισδομέναι.

99. [76.]

Τὰ ἑὰ κάδεα.

100. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

101

Ἄρτέμιτος θεράποντα.

V.

ARION.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5

10

15

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Ἔψιστε θεῶν,
 πόντιε χρυσοθρίαινα Πόσειδον,
 γαῖαοχ', ἐγκύμον' ἀν' ἄλμιν
 βραγχίους περὶ δὲ σὲ πλατοί 5
 θῆρες χορεύουσι κύκλω,
 κούφοισι ποδῶν ἠίμμασιν
 ἐλάφῳ ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
 φριζαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφίνες, ἔναλα θρέμματα 10
 κουρᾶν Νηρείδων θεῶν,
 ἄς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα
 οἷ μ' εἰς Πέλοπος γῆν ἐπὶ Ταιναρίαν
 ἀκτᾶν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῶ ἐνὶ πόντῳ,
 κυρτοῖσι νῆοις ὀχέοντες, 15
 ἄλοκα Νηρείας πλακός
 τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
 ὧς μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπορφύρον λίμνας ἔριψαν.

VI.

SAPPHO.

1. [1.] *)

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
 παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε
 μή μ' ἄσαισι μήτ' ὀνίαισι δάμνα,
 πότνια, θῦμον'

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

- 5 ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἰποτα κἄτέρωτα
 τᾶς ἑμας αὖδως ἀίοισα πῆλυι
 ἐκλυές, πάτρος δὲ δόμον λείποισα
 χρύσιον ἤλθες
 ἄρμ' ὑποξενύχαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 10 ἄκεες στρουῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
 πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἰθε-
 ρος διὰ μέσσω.
 αἴψα δ' ἐξίκοντο· τὴν δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσαισ' ἀθανάτω προσώπῳ,
 15 ἦρε', ὅτι δῆν' τε πέπονθα κόττι
 δῆν' τε κάλημι,
 κόττ' ἔμω μάλιστα θέλω γενέσθαι
 μαινόλα θυμῷ· τίνα δῆν' τε Πείθω
 ματς ἄγην ἐς σὴν φιλότατα, τίς σ', ὦ
 20 Πάφῳ, ἀδικήει;
 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διαίξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶνκ ἐθέλοισα.
 25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
 θυμὸς ἰμέρρει, τέλεισον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θείοισιν
 ἔμμεν ὄνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει, καὶ πλασίον ἄδν φωνεύ-
 σας ὑπακούει

- 5 καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μάν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·

- ὡς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φάνας
 οὐδὲν ἔτ' εἴκει·
 ἀλλὰ καμὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ'
 10 αὐτίκα χροῦ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἄκουαι.
 ἂ δέ μ' ἴδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
 πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 15 ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλγῶ πιδεύης
 φαίνομαι (ἄλλα).
 ἀλλὰ πᾶν τόλματον, [ἐπεὶ καὶ πένητα].

3. [3. 106.]

"Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλιαν σελένναν
 ἄψ ἀποκρύπτουσι φάεννον εἶδος,
 ὀπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
 γᾶν . . .
 . . . ἀργυρία.

4. [4.]

"Ἀμφὶ δὲ [ὑδωρ] ψῦχρον κελάδει δι' ὑδῶν
 μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
 κῶμα καταρρεῖ.

5. [5.]

. . . . "Ἐλθε Κύπρι
 χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσιν ἄβρωσ
 συμμεμιγμένον θαλάισι νέκταρ
 οἶνοχοεῦσα.

6. [6.]

"Ἡ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

7. * 8. [7.]

Σοὶ δ' ἔγω λέυκας ἐπὶ βῶμον αἶγος
 * * *
 κάπιλείψω τοι.

* 9.

Αἰθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,
 τόνδε τὸν πάλον λαχόνην.

10. [90.]

Αἰ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
 τὰ σφὰ δοῖσαι.

11. [47.]

... Τάδε νῦν ἑταίραις
 ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

12. [87.]

... Ὅστινας γάρ
 εὖ θέω, κῆροί με μάλιστα σίνου-
 ται . . .

* 14.

Ταῖς κάλαις ὕμιν (τὸ) νόημα τῶμον
 οὐ διάμειπτον.

16. [8.]

Ταῖσι (δὲ) ψῦχος μὲν ἔγεντο θῦμος,
 παρ δ' ἴεσι τὰ πτέρα . . .

17. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντες ἄμοι φέροισιν
 καὶ μελεδάναις.

18. [12.]

Ἀφτίως μ' ἄ χρυσοπέδιλος Ἀῦως.

19. [83.]

... Πόδας δέ
 ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Ἀύδι-
 ον κάλον ἔργον.

20. [84.]

... Παντοδάπαις μεμιγμέ-
 να χροῖταισιν.

* 21.

... Ἐμεθεν δ' ἔχρισθα λάθαν.

* 22.

... Ἡ τιν' ἄλλον
 (μἄλλον) ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

26. [135.]

Κεῖνον, ὃ χρυσοθήρονε Μοῦσ', ἐνισπες
 ὕμνον, ἐκ τῆς καλλιγύναικος ἐσθλῆς
 Τήμιος χώρας ὅν ἄειδε τερπνῶς
 πρέσβυς αγαυός.

27. [93.]

Σκιδυαμέναις ἐν στήθεσιν ὄργας
 μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

28. [61.]

Αἰ δ' ἤχες ἐσλων ἱμερον ἢ κάλων,
 καὶ μὴ τι φείπην γλῶσσ' ἐνύκα κάκον,
 αἰδῶς κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππατ',
 ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίως.

29. [62.]

Σπᾶθι πάντα φίλος . .
καὶ τὰν ἐπ' ὅσοις ἀμπέτασον χέριν.

30. [66.]

Χρῦσειοι δ' ἐρέβενθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

31. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραί.

32. [16.]

Μνάσασθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἄμμεων.

33. [14.]

Ἡράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτιθι, πάλαι πότα.

34. [27.]

Σμίκρα μοι πάϊς ἔμμεν ἐφαίνεο κάχαρις.

* 35.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

36.

Οὐκ οἶδ' ὅτι θεῶ' δύο μοι τὰ νοήματα.

37. [9.]

Ψάνην δ' οὐ δοκίμοιμ' ὀράνω δύσι πάχεσιν.

* 38 [75.]

Ὄς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπιτερόγωμαι.

39. [36.]

Ἦρος ἄγγελος ἰμερόφωνος ἀήδων.

* 40. [37.]

Ἦρος δαυτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

* 41. [37.]

Ἄτιθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσθην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότη.

42. [74.]

(Ἦρος δαυτὶ ἐτίναξεν ἔμοι φρένας),
ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

43. [40.]

Ὅτα πάννουχος ἄσφι κατάγρει.

44. [25.]

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων
πορφυρᾶ. . .
καὶ τὰντα μὲν ἀτιμιάσεις,
ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας
δῶρα τίμια καγγόνων.

45. [24.]

Ἄγε δὴ χέλυ διά μοι
φωνάεσσα γένοιο.

46. [26.]

Καπάλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλα δέρα.

47. [122.]

Γέλλως παιδοφιλωτέρα.

48. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως.

49. [94.]

Βρενθείω βασιλήϊω.

50. [54.]

*"Εγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.*

51. [79. 70.]

*Κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κρᾶτηρ ἐκέκρατο,
Ἐρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες κορχήσιά τ' ἤχον
κάλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῶ γάμβρω.*

* 52. [55.]

*Δέδυκε μὲν ἅ σελάννα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὦρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.*

53. [56.]

*Πλήρης μὲν ἐφαίνεται ἅ σελάννα,
αἱ δ' ὥς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.*

* 54. [46.]

*Κρησσαί νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.*

* 55.

"Αβρα δηῦτε παχῆς σπόλα ἄλλομαν.

56. [30.]

*Φαῖσι δὴ ποτα Λήδαν ὑακινθίνου
(ὑπ' ἀνθέων) πεπνυκαδμένον
εὖρην ὄϊον.*

57. [39.]

Ὄφθαλμοῖς δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος.

58. [58.]

"Εχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοιβῆν.

59. [58.]

Ψάπφοι, τί τᾶν πολυύλβον Ἀφροδίταν;

60. [50.]

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

61.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

* 62. [128.]

*Καθνύσκει, Κυθέρη, ἄβρος Ἀθωνίς, τί κε θείμην;
Κατιτύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.*

* 63.

Ὡ τὸν Ἀθωνιν.

64. [21.]

*"Ελθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυροῖαν [ἔχοντα] περθέμενον
χλάμυν.*

65. [22.]

Βροδοπάχες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

66. [88.]

... Ὁ δ' Ἄρευσ φαῖσί κεν Ἀφαιστον ἄγην βία.

67. [15.]

*... Πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφεις.*

68. [19.]

Κατθανοῖσα δὲ κείσεται, οὐδέ ποτα μνημοσύνα σέθεν
ἔσσειε' οὔτε τότ' οὔτ' ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις
βρόδων

τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κῆν' Αἶδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμύρων νεκρῶν ἐκπεποταμένα.

69.

Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσίδουσαν φάος ἄλλω
ἔσσεισθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

70. [23.]

Τίς δ' ἀγροῖωτίς τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκ' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

* 71.

"Ἦρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν ταυσιδρομον.

72. [29.]

... Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω ...

73.

... Ἀντὰρ ὄραται στεφανηπλόκευ.

74. [81.]

... Σύ τε κῆμος θεράπων Ἔρως.

75. [20.]

'Ἄλλ' ἔων φίλος ἄμιν λέχος ἄρνησο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνολήην ἔσσα γεραιτέρα.

76. [42.]

Ἐύμορφοτέρα Μνασιδίκα τῆς ἀπάλας Γυρίνως.

77. [42.]

'Ἀσαροτέρας οὐδαμ' ἐπ', ὦ ῥαυνα, σέθεν τύχοισα.

78. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φό-
βαισιν

ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
εὐάνθεα γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μάκαιρα
μᾶλλον προτέρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

79. [43.]

'Ἐγὼ δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καὶ μοι τὸ λάμπρον
ἔρος . . . ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

81. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευθ' (ἔων) ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

82. [72.]

Ἄντα δὲ σὺ Καλλιόπα.

83. [86.]

Δαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

84. [77.]

Δεῦρο θηῆτε Μοῖσαι, χρύσειον λίποισαι.

* 85. [76.]

"Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλάϊς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τῆς ἔγω οὐδὲ Λυδῖαν πάσαν οὐδ' ἐράνναν.

86. [80.]

Πόλλα μοι τῶν
Πολυανάκτιδα παῖδα χαίρων.

87. [53.]

Ζὰ δ' ἐλεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

88. [52.]

Τί με Πανδίοις ὦ ῥαννα χελιδων.

89. [31.]

... Ἀμφὶ δ' ἄβροισι λασίοισι εὖ σε πύκασσεν.

90. [32.]

Γλύκεια μήτερ, οὔτοι δύναμαι χρέκην τὸν ἴστον,
πόθω δάμεισα παῖδος βραδίαν δι' Ἀφροδίταν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

91. [73.]

Ἴφιοι δὴ τὸ μέλαθρον
Ἰγῆναον
ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες·
Ἰγῆναον.
γάμβρος ἐρχεται ἴσος Ἄρειν,
(Ἰγῆναον)
ἄνδρος μεγάλα πόλν μείζων·
(Ἰγῆναον).

92. [69.]

Πέροχος, ὡς ὄτ' αἰοῖδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν.

93. [35. 133.]

Οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεῦθεται ἄκρω ἐπ' ὕσθω
ἄκρον ἐπ' ἄκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδροπῆες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

94.

Οἶαν τῶν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι ποιμένες ἄνδρες
πόσσι καταστειβοῖσι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος. ...

95. [68.]

Ἔεσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔωσ.

98. [38. 110.]

Θυρώω πόδες ἐπτορόγγιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

99. [63.]

Ὅλβιε γάμβρε σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἐγῆς δὲ πάρθενον, ἂν ἄραο.

100. [64.]

Μελλίχροος δ' ἐπ' ἱμέρω κέχνηται προσώπω.

101. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἰθην, πέλεται (ἄγαθος),
ὁ δὲ κάγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔσσεται.

102. [71.]

Ἢρ' ἐτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

* 103. [78.]

Χαίροισα νύμφα, χαίρετώ δ' ὁ γάμβρος.

* 104. [34.]

Τίω σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐκάσθω;
ὄραται βραδύνω σε κάλιστα' ἐκάσθω.

105. [49.]

. . . . Χαιρε, νύμφα,
χαιρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

106. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἕτερον πάϊς, ὦ γάμβρε, τοιαῦτα.

109. [51.]

A. Παρθενία, παρθενία, ποί με λίποις' οἴχη;
B. Οὐκέτι ἤξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἤξω.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

118. [137.]

Παῖδες, ἄφωνος εἶσα τόδ' ἐννέπω, αἴ τις ἐρηται,
φρονῶν ἀκαμάταν κατεμμένα πρό ποδῶν
Αἰδοπία με κόρη Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
Ἐμοσλειδαία τῷ Σαῦναῖάδα,
σὺ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν' ἔ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν ἐνκλέισον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἄδε κόνης, τὰν δὴ πρό γάμοιο θανούσαν
δέξαιτο Φερσεφόνας κνάνεος θάλαμος,
ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθάγι σιδάρω
ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γοιπέι Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κῦρτον καὶ κῆπαιν, μνάμα κικροζοίας.

VII.

ERINNA.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρόμναθεν ἐμὴν ἀδείαν ἑταίραν.

2.

Πανρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

Τοῦνεκεν εἰς Ἄιδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγῇ δ' ἐν νεκύεσσι τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατέρρει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἐξ ἀταλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶστε Προμαθεῦ,
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τιν ὁμαλοὶ σοφίαν
ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰ καυδὰν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχίς ὄλα.

5.

Στάλαι καὶ Σειρήνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσε,

ὅστις ἔχεις Ἄϊδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἶπατε χαίρειν,
 αἰτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἰδ' ἑτεροπόλιες·
 5 ᾗδ' ἔμε νύμφαν εὐσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό-
 ᾗδ' ἔμε πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, ᾗδ' ἔμε γένος
 Τηναί, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἄ συνεταιρίσ
 Ἦρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βανκίδος εἰμὶ πολυκλαύταν δὲ παρήρων
 στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἄϊδα·
 „Βάσκανος ἔσσ', Ἄϊδα“ τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ'
 ὁρῶντι

ὁμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
 5 ὡς τὰν παῖδ' Ἰμέναιος ὑφ' αἴς (ἄγεν) ἦδετο πενύκτας,
 ταῖσδ' ἐπὶ καθεστᾶς ἐφλεγε πυρκαϊάν·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ἰμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
 ἐς θρηνηῶν γοερὸν φθέγμα μεθηρηόσσω.

VIII.

ALCAEUS.

YMNOS.

1. [20.]*)

EIS AΠOΛΛΩNA.

Ὁ ἄναξ Ἀπολλων, πατ' ἐμὴν Ἄϊδος.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianae.

5. [22.]

EIS EPMHN.

Χαίρει Κυλλάνας ὃ μέδεις, σὲ γὰρ μοι
 θυμὸς ἕμην, τὸν κορύφαις ἐν αὐταῖς
 Μαῖα γέννατο Κρονίδα μίγνισα.

9. [54.]

EIS AΘHNAN.

Ἦνασσ' Ἀθανία πολεμαδόκος,
 ἄ ποι Κορωνήσας ἐπίδω
 ναῖω πάροιδεν ἄμφι . .
 Κωραλλῷ ποτάμῳ παρ' ὄχθαις.

11. [71.]

EIS HΦAICTON.

Ὅστε θεῶν μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ φέθεν.

* 13. [24.]

. . . . Δεινότατον θεῶν,
 (τὸν) γέννατ' εὐπέδιλος Ἴρις
 χροσοκόμα Ζεφύρῳ μίγνισα.

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· πᾶσα δ' Ἀρη
 κεκόσμηται στέγα
 λάμπρασιν κυνίασι, κατὰν λεῦκοι κατ' ἑπερθεν
 ἵππιοι λόφοι
 νεύουσιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα, χάλκισι δὲ
 πασσάλοις

ἔ κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος
 ισχύρω βέλεως,
 θώρακές τε νέου λίνω κοίλαι τε κατ' ἄσπιδες βε-
 βλήμεναι·
 παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλλα
 καὶ κυπάττιδες·
 τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ Φέργον
 ἔσταμεν τόδε.

18. [2.]

Ἄσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἐνθεν κύμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἐνθεν ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
 ναὶ φορήμεθα σὺν μελαίνα,
 ἔ χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαίφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτό·
 γόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηῦτε κύμα τῶν προτέρων ὄνω
 στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλιν
 ἄντην, ἐπεὶ κε νᾶος ἐμβᾶ.

20. [4.]

Νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

21. [7.]

Μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν.

22. [10.]

Λόφον τε σείων Κάρικον.

23. [11. 12.]

Ἄνδρες πόλῃος πύργος ἀρεῖοι.

25. [14.]

Ἦνρη οὔτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος
 ἀντρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἂ δ' ἔχεται ῥόπας.

26. [94 h.]

Οὐδέ πω Ποσείδαν

ἄλυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

* 27.

Ἐπταξον ὥστ' ὄρνιθες ὠκύν
 αἰετον ἐξαπίνας φάνεντα.

* 28.

Ἄρεν δαίφοβος δαίκτηρ.

* 29.

Ἄρενος στρατιωτέροις.

* 30.

Τὸ γὰρ

Ἄρενι κατθάνην κάλον.

* 31.

Μίξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρενα.

33. [67. 8.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
 λάβαν τῷ ξίφει χρυσοδέταν ἔχων,
 (ἐπειδὴ μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
 συμμάχεις τέλεσας, ῥύσασθ' ἐκ πόνων,
 κτέννας ἄνδρα μαχαίταν βασιληῶν

παλαιστειαν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὸ πέμπων.

III. ΣΚΟΔΙΑ.

34. [27.]

Ἦτοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χειμῶν, πεπάρασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίοναίς οἶνον ἀφειδέως
5 μέλιχρον, ἀντὰρ ἀμφὶ κόρσῃ
μάλθακον ἀμφὶ . . γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χοῆ κάκοισι θυμὸν ἐπιτρέπην
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειακαμένοις μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἄλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέροιαισιν
περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
καδ δὲ χενάτω μύρον ἄδν κατ τῷ
στήθεος ἄμμι.

37 A. [5.]

Τὸν κικοπάτριδα
Πίττακον πόλεως τῆς ἀγόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινεόντες ἀόλλεες.

* 38.

Τριβώλιετ' οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λῶβα.

39. [28 a.]

Τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἀ δ' ὄρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων φάδεα τέττιξ, πτερυγῶν δ' ὑπο
κακχέει λιγύραν (πύκνον) αἰοῖδαν, ὅτι ποτ' ἂν
φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδεῖη. 5
ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γυναῖκες μιαρῶταται,
λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
ἄξει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὸ λύχρον μένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
καδ δ' ἄειρε κωλίχραις μεγάλαις αἰ τὰ ποικίλαις
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαδικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχυε κίοναίς ἓνα καὶ δύο
πλείαις κακ κεφάλας, ἀ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ 5
ὠδήτω.

42.

Κατ τῆς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῷ πολλῷ στήθεος.

43. [35.]

Λάταρες ποτέονται
κωλιγῶν ἀπὸ Τητῶν.

44. [30.]

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28 b.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάου ἐρχομένοιο.

* * * * *

ἐν δὲ κίρνατε τῷ μελιάδεος ὅτι τάχιστα
κράτηρα.

* 46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσαι,
αἱ χρῆ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἐμοὶ γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

48. [26.]

Κρονίδα βασίλῃος γένος Ἄλαν, τὸν ἄριστον πεδ'
Ἀχιλλεα.

49. [49.]

. . . Ἀχιλλεῦ, ὃ τὰς Σκυθίας μέδεις.

50. [50.]

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον
ἐν Σπάρτα λόγον
εἶπεν· χρῆματ' ἄνηρ, πένιχος δ' οὐδεὶς πέλει'
ἔσλος οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσης τέκνον . . .
. . . ἐκ δὲ παιδῶν χάνουσι φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

52. [60.]

Ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης Δινομένη παρίσθων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

IV. ΕΡΩΤΙΚΑ.

55. [41. 42.]

Ἴοπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι,
θέλω τι φείπην, ἀλλὰ με κωλύει αἰδώς.

56. [40.]

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

57. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παι, καὶ ἀλάθεα.

58. [43.]

. . . . Οὐκέτ' ἐγὼ Λύκον
ἐν Μοίσαις ἀλέγω.

59. [69.]

Ἔμε δειλαν, ἔμε πασῶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

60.

Ἐπειτον Κυπρογενῆς παλάμαισιν.

61.

Τερένας ἄνθος ὀπάρας.

* 62. [124.]

Κόλπῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες, Κρήνοι.

* 63. [25.]

Ἄεισον ἄμμι τὰν Ἴοκολπον.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.*

64.

Καὶ πλείστοις ἔνασσε λάοις.

65. [96.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Δελέγων πόλις.

68. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἔκ σ' ἔλετο φρένας.

* 69. [123.]

Καὶ τις ἐκ' ἔσχαταῖσιν οἰκίαις.

70.

Μίγδα μάλευρον.

71.

Ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

* 72. [73.]

Ἐμ' αὐτῷ παλαμάσομαι.

73. [80.]

Ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

74. [81.]

Ὀκῶ τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

75. [99.]

Εἰς τῶν θυοκαιδέων.

76. [89.]

Καὶ κ' οὐδὲν ἐκ θένος γένοιτο.

77. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα.

* 78. [74.]

*Νόον δὲ φαίνω
πάμπαν ἀέρρει.*

79.

Κάπιπλεύση νάεσιν.

80. [15.]

*Ἄμμιν ἀθάνατοι θεοὶ
νίκαν.*

81. [47.]

*Νῦν δ' οὔτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' Ἰρας πύκινον λίθον.*

82. [85.]

*Αἰκ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, (ἢ κεν) ἀκούσαις, τὰ κεν οὐ
θέλοις.*

83. [79.]

*Τὸ γὰρ θεῶν ἰότητ' ἔμμε λαχόντων γέρας ἄφθιτον
ἀνθήσει.*

84. [53.]

*Ὅρνιθες τίνες οἶδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περράτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδετροι ταυσιπτεροί;*

85. [68.]

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἐξ αἰγυγῶ φαῖσι τετυγμέναις.

86. [94 e.]

Αἰ γάρ κ' ἀλλοθεν ἔλθῃ τόδε, φαῖ κήνοθεν ἔμμεναι.

87. [75.]

*... Σὺ δὲ σαύτω τομίας ἔση
(πρὸς πόσιν.) . . .*

88. [72.]

Μηδ' οὐκίαις τοῖς πέλας ἔμμεων παρέγγν.

89. [48.]

Οὐδέ τι μντάμενος ἄλλυι τὸ νόημα.

90.

Ἐρραφεώτου γὰρ ἄναξ.

91. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανηφάγοι.

92. [65.]

Ἄργάλεον πενία κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμναις
 λαῶν ἀμαχανία σὺν ἀδελφείᾳ.

93. [51.]

(Ταντάλω)

κεῖσθαι παρ κεφάλας μέγας, ὧ Ἀλσιμίδα, λίθος.

94. [70.]

Ἦρ' ἔτι, Διωνομένη, τῷ Τυροαδῆφ
 τάρμενα λάμπρα κρέμαντ' ἐν Μυρσιλήφ;

95. [66.]

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

96. [77.]

Οἴτινες ἔσλοι

ὑμμεων τε καὶ ἄμμεων.

97. [44.]

Ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

98. [94 d.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἰκνηται.

99. [92.]

Πάλιν ἃ ὕς παρορύνει.

100. [78.]

Ἄμμεσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἄλλὰ σάντω μετέχων ἄβας [πρὸς πόσιν].

102. [87.]

Ἐγὼ μὲν οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

103. [90.]

Καὶ Σκυθίκαις ὑποδησάμενος.

104. [94 e.]

Ἄπ πατέρων μάδος.

IX.

PITTACUS.

.....
 .....
 .....
 .....

Ἐχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διγόμενον ἔχουσα καρδίᾳ νόημα.

X.

BIAS.

.....
 .....

Ἄστοισιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἰκε μένης
 πλείστην γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
 πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

XI.

CHILLO.

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
 διδοὺς βάσανον φανεράν·
 ἐν δὲ χρυσῷ
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

XII.

THALES.

Οὐ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονιμῆν ἀπεφήματο δόξαν·
 ἔν τι μάτευσ σοφόν,
 ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ·
 παύσεις γὰρ ἀνδρῶν κοτίλων γλώσσας ἀπεραντολό-
 γους.

XIII.

CLEOBULUS.

1.

Ἄμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν
 λόγων τε πλήθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει.
 φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθαι.

2.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνάδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
 παῖδες δὲς τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
 αἱ μὲν λευκαὶ ἴασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαινα·
 ἀθάνατοι δὲ τ' εἶναι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

XIV.

ECHEMBROTUS.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθθηκεν
 τῷ Ἡρακλεῖ
 νικήσας τὸδ' ἄγαλμα
 Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
 Ἕλλησι δ' αἰείδων
 μέλικα καὶ ἑλέγους.

XVII.

STESICHORUS.

I. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑΙ.

1. [1.]*)

.....
 .....
 .....

.....

Ἐρμείας Φλόγεον μὲν ἔδωκε καὶ Ἄρπαγον ὠκέα
 τέκνα Ποδάργας·

Ἦρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον. ....

..... ἐλισσομένους
 παρὰ σιδαρωτῶν ἐπισσώτρων (ἄκρα.)

2. [2.]

.....
 .....

Σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
 ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

.....

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
 Μελέαργος.

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

.....
 .....

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

.....
 ... Σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας
 Ταρτηρσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας, ἀργυρο-
 ρίζους,
 ἐν κενθμῶνι πέτρας.

7. [7.]

.....
 .....

Σκύρπειον δὲ λαβῶν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγνον
 πίνεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

8. [10.]

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

5

Ἄελιος δ' Ἵππεριονίδας δέπας ἑκατέβανεν
 χρῦσειον, ὄφρα δι' Ὀκεανοῦ περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἔρμυνᾶς
 ποτὶ ματέρα κορυθίαν τ' ἄλοχον παιδᾶς τε φίλους·
 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα

5

δάφναισι κατάσκιον ποσσὶ πάς Διός.

VI. ΣΥΟΘΗΡΑΙ.

14. [15.]

.....
 .....

Κρύψαι δὲ ῥύγχος
 ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

VIII. ΕΡΙΦΥΛΛΑ.

* 17. [72.]

Πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

IX. ΙΔΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

* 18. [24.]

Ἐικτερε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλευσίν.

X. ΕΛΕΝΑ.

* 26. [44.]

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο πέργαμα Τροίας.

27. [46.]

Πολλὰ μὲν Κυθῶνια μᾶλα ποτέρριπτον ποτὶ δίφρον
 ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

XII. ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

* 32. [96.]

(.....)
 (.....)

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . . .
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας καὶ θα-
 λίας μακάρων.

* 33. [75.]

* * Ὄταν ἦρος ὄρα κελιδῆ ἡελιδῶν.

34. [39.]

Τοιάδε γῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμεν
 ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἀβροῶς ἦρος ἐπερ-
 χομένου.

* 35. [74.]

Οὔνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς
 μούνας λάθεται ἠπιωδώρου Κύπριδος· κείνα δ' ἄρα
 Τυνδάρεω
 κούραισι γολωσαμένα διγάμους τε
 καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας * .

42. [43.]

Τᾶ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κᾶρα βεβροτωμένος
 ἄκρον
 ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

XIV. ΡΑΔΙΝΑ.

44. [55.]

Ἄγε, Μοῦσα λέγει', ἄρξον αἰοιδᾶς ἐρατωνύμου
 Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾶ φθεγγομένα λύρα.

XV. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

45. [78.]

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λῆγεια.

46.

Μέτεμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

48. [71.]

Αὐτόν σε Πυλαμάχε πρόωτον.

49. [84.]

Κοιλωνύχων ἵππων πρότανις, Ποσειδάν.

50. [68.]

... Μάλα τοι μελιστᾶν
παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπᾶς τ' Ἀπόλλων
κάθεα δὲ στοναχᾶς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

51. [79.]

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

52. [80.]

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶς ἀπόλλνται ποτ' ἀνθρώπων
χάρις.

53. [77.]

Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

XVIII.

I B Y C U S.

1. [1.] *)

.....

.....

.....

.....

..... 5

.....

.....

.....

.....

..... 10

Ἴηρι μὲν αἴ τε Κυθώνια

μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν

ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων

κῆπος ἀκήρατος, αἴ τ' οἰνανθίδες

αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν

οἰναρῆοις θαλέθοισιν ἔμοι δ' ἔρος

οὐδεμίαν κατάκοιτος ὦραν, ἄθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων

Θρηῆκος βορέας,

ἄσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλείαις μανίαισιν ἐρεμνὸς

ἄθαμβῆς

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianaе.

10. ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει

ἡμετέρας φρένας.

2. [2.]

ἀντ.

5

Ἔρος αὐτὲ με κτανέουσιν ὑπὸ βλεφάροις τακίρ' ὄμ-
μασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι
βάλλει·

ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέξυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήρατ' ἀέκων
5 σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἄμιλλαν ἔβα.

3.

Φλεγέθων, ἄπερ κατὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφα-
νόσωντα.

4. [3.]

Αἰεὶ μ', ὦ φίλε θνυέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

5. [4.]

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,

* * * * *
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

ἃ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέουσιν ἐν ἄνθεσι,
θρέψαν.

6. [7.]

Μύρτα τε καὶ ἰα καὶ ἐλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

7. [8.]

Τᾶμος αὐπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν ἀηδόνας.

9. [15.]

Γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν
Πριάμοιο
φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν.

16. [27.]

Τοὺς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἄλικας ἰσοκεφάλους, ἐνιγυλοῦς,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὀρέφ
ἀργυρέω . . . . .

17. [43.]

Πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

20. [37.]

Οὐδὲ Κνώρης ὁ Μήδων στρατηγός.

21. [52.]

Δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἦστο τάφει πεπηγώς.

22. [32. 33. 34.]

Παρά χέρσον
λίθινον ἐκλεκτον παλάμαισι βροτῶν
πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτάν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

24. [51.]

Δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

26. [39.]

Ἐριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριν ἐμοὶ κορύσσοι.

27.

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωῆς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

XIX.

ANACREON.

EIS ARTEMIN.

1. [1.]*)

Γουνοῦμαι σ', ἐλαφροβόλε,
ξανθή παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν
ἢ κον νῦν ἐπὶ Αἰθιαίου
δίνῃσι θρασυκαρδίαν
ἀνδρῶν ἰσκατορῆς πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

5

EIS ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ὄναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κνανώπιδες
πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
συμπαίζουσαι· ἐπιστρέφει δ'
ὑψηλῶν κορυφᾶς ὄρεαν,
γουνοῦμαι σε· σὺ δ' εὐμενῆς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ὦ Δεύννα, δέχεσθαι.

5

10

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἔρω,

*) Numeri adiecti sunt editionis meae.

Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλευβουλον δὲ διοςκέω.

4. [4.]

ὦ καὶ παρθένιον βλέπων,
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κίεις,
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἠμοχεύεις.

6. [7.]

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδητῶν
ἔστηκεν, νεφέλης δ' ὕδαρ
ᾠμβριον Δία τ' ἄγριοι
χειμῶνες κατὰγουσιν.

8. [8.]

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίδης
βουλομένη κέρας οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησσοῦ βασιλεύσαι.

9. [9.]

Τί λήν πέτει
συρίγγων κοιλώτερα
στήθια χρυσάμενος μύρρῳ;

13. [11.]

Ἔρωσ παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

14. [15.]

Σφαίρη δηντέ με πορφυρέη
βάλλων χουσοκόμης Ἔρωσ
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

συμπαλζειν προκαλεῖται
ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γὰρ, καταμύμφεται,
πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

15.

Οὐ δηντέ ἔμπεδός εἰμι,
οὔδ' ἀστοταὶ προσηνής.

16. [51.]

Μυθῆται δ' ἐνὶ νήσῳ
μεγίστη διέπουσιν
ἱερὸν ἄστυ (Νυμφέων).

17. [16.]

Ἡρίστησα μὲν ἱερίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδου, νῦν δ' ἀβρωῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κομᾶζων παιδί ἀβρωῇ.

18. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι (Λυδόν)
χοροδῆσιν μαγάδην ἔχων, ᾧ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβῶς.

19. [17.]

Ἀρθεῖς δηντέ ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολὺν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

20. [18.]

Τίς ἐρασμῆν
τρέψας θυμὸν ἐς ἤβην τερένων ἠμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

21. [19.]

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων
 πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
 καὶ ξυλίλους ἀστραγάλους ἐν ὄσσι, καὶ ψιλὸν περὶ
 5 πλευρῆσι (δέσφιον) βοός,
 νήπλυτον εἰλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀροπώλισιν
 κάθελοπόρνοισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον·
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,
 10 πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάλιστα θωμιχθεὶς, κόμην
 πάγωνά τ' ἐκτετιμένος·
 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων καθέρ-
 ματα
 πάς Κύνης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὐτως.

22. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

23. [21.]

Ἐκ ποταμοῦ πανέρχομαι πάντα φέρονσα λαμπρά.

24. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερόγεσσι κούφαις
 διὰ τὸν Ἐρωτ' οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

25. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον
 ὑποπόλιον χρυσοφαένων πτερόγων ἀήταις
 παραπέτεται.

28. [26.]

Ἀσπίδα ἴψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ὄχθας.

29. [122.]

. . . Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράτιν εἰ κομήσει.

31. [28.]

Λακρυνέσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

32. [29.]

Ῥινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
 οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

33. [30.]

Οὐδ' ἀργυρέῃ κω τότε ἔλαμπε πειθῶ.

35. [32.]

Ἴπποθόρον δὲ Μυσοί
 εὐρεῖν μίξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

36. [36.]

Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόφομαι.

37. [34.]

Τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης.

38. [35.]

Χήλιον ἄγγος
 ἔχον πυθμένας ἀγγειοσελίνων.

39. [36.]

Ἀσήμων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι.

40. [37.]

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
 περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

41. [38.]

Σὲ γὰρ φη

Ταργήμιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

42. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λόγῳ καὶ τρῦγα πίνει μελιθεῖα.

43. [40.]

Καθαρῇ δ' ἐν κελύβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχέισθων.

44. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοὶ κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἤβη πάρα, γηράλει δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείπεται
διὰ ταῦτ' ἀνασταλόξω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἄιδεω γὰρ ἐστὶ δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἑτοιμὸν καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

45. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων (ἐμῶν) εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

46. [43.]

Ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

47. [44.]

Ἀστρογάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

ΠΡΟΣ ΣΜΕΡΔΙΗΝ.

48. [45.]

Μεγάλῳ δὴντέ μ' Ἔρωσ ἐκοψεν ὥστε χαλκεὺς
πελέκει, χειμερὶή δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

49. [46.]

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

51. [48.]

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ' οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. [49.]

Ἄγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεραιέσσης
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. [50.]

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροῦ.

54. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη παίζων.

55. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀσπὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

* 57 [55.]

Οὐδ' αὖ μ' εἴσεις μεθύοντ' οἶκαδ' ἀπελθεῖν;

58. [56.]

Φίλη γὰρ εἰ ξένους, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

59. [57.]

Ἐκδύσα θεσμὸν μέγαν * *

60. [58.]

Ἐκδύσα χιτῶνα δωριάζειν.

61. [59.]

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

62. [60.]

Παρά δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

63. [61.]

Φέρον ὕδαρ, φέρον οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἐνικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

64. [62.]

Ἄγε δὴ, φέρον ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέξ' ἐγγέας
ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἶνον
5 κνάθους, ὡς ἀνυβριστί
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

* * *

Ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὔτω
πατάγω τε κάλαλητῶ
Σκυδικὴν πόσιν παρ' οἴνω

5 μελετῶμεν, ἀλλὰ κίλοις
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

65. [63.]

Χθόνιον δ' ἱμαντὸν ἤρην.

66. [65.]

Ἄλλὰ πρόπιπε
ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

67. [66.]

Ἄδνμελές, χαρίεσσα χελιδόι.

68. [67.]

Μυῖται δηῦτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

69. [73.]

Καλλίκομοι κούραι Διὸς ἀρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

70. [74.]

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέριον οὔτε καλόν.

72. [76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεως ὄλωλεν.

* 72 B.

Ἄστερις, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμῖν εἶναι.

74. [78.]

..... Ἐγὼ δὲ μισέω

πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι θυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μегίστη,
τῶν ἀβακίζομένων.

75. [79.]

Πῶλε Θρηγίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπονσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκτεῖς δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἠνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρατα δρόμου.

5 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα
παίξεις·
δεξιὸν γὰρ ἵπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρε χροσόπεπλε κοῦρα.

77. [81.]

Εὐτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμειζονται τρίχες.

78. [82.]

(Ἐν) μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίξει.

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέσφην ἔκοψε μέσσην, καθ' δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἱ δέ μεν φρένες

ἐκκεκωφέεσθαι.

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύφρον Ἐρξίῳ
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

* 84. [85.]

Ἔστε ξένοισι μελίχοις εἰκότες,
στέγης τε μῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγή-
ματο.

87. [87.]

Κνίξη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

Κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διέξῃσι βαλῶν
ἤσυχος καθεύδει.

89. [89.]

Ἐρῶ τε δηῦτε κοῦκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὄστε κύμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δὴν τε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

* 92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὡ ῥαννὲ δὴ λήν,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὅς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον θακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκειται εὐφροσύνης.

95. [68.]

Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

96. [71.]

Οὐκέτι Θρηκίης (πῶλου) ἐπιστρέφομαι.

97. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

98.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

99. [70.]

Ἄρχου δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

100. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

101. [Ep. 14.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

102. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυγόροιο Κορίνθου
ἄγκεται Κρονίδα, μνάμα ποδῶν ἀρετᾶς.

103. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

104. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἔστασαν, τοῖς χάριν ἀντιδίδου.

105. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
νιός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

106. [Ep. 7.]

Παιδί φιλοστεφάνω Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μνάμα χοροῦ νίκας νιός Ἀρηιφίλου.

107. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέματα.

108. [Ep. 1.]

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς, ἧ τε παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχρῶ ἐρχομένη,
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρονσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

109. [Ep. 3.]

Πηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

110. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

111. [Ep. 10.]

Εὐχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἠπιον, ὃς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροισ
Ἐρμῆ τε κρείοντι καθέσασατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

112. [Ep. 13.]

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δῶρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δῆμῳ
ναλεῖν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθῆν.

113. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κληρορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαροσήσαντα Νότον λαίλαπι χειμερῆ·

ὦρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἐκλυσεν ἠλικίην.

114. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλειδῆ, πρώτου οἰκτεῖρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουλητῆν.

115. [Ep. 17.]

Βουκόλι τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βόδιον ὡς ἔμπουν βουσί συνεξελάσῃς.

116. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χράνοισ τετυπωμένον, ἀλλ' ἐπὶ γήρας
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XX.

ANACREONTEA.

1. [65.]*)

Ἀνακρέων ἰδὼν με,	Ἔρωσ ἐχειραγώγει.	10
ὁ Τήτος μελωδός,	ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνον	
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·	ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·	
κἀγὼ δραμῶν πρὸς αὐτὸν	τὸ δ' ὡς Ἀνακρέοντος.	
5 περιπλάκην φιλήσας.	ἐγὼ δ' ὁ μαρὸς ἄρας	
γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ,	ἐδησάμην μετώπῳ.	15
καλὸς γε καὶ φίλευνος·	καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν	
τὸ χεῖλος ὤξεν οἶνον·	ἔρωτος οὐ πέπανμαι.	
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη		

*) Numeri adiecti sunt editionum vulgarium.

2. [48.]

ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ ΒΑΣΙΛΕΙΟΤ.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης
 φονίης ἀνευθε χορδῆς· μετὰ βαρβίτων ἀείδων
 φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν, τὸ παροίνιον βοῆσω.
 φέρε μοι νόμους, κεράσσω, δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 5 μεθύων ὅπως χορεύσω, φονίης ἀνευθε χορδῆς. 10

2 B. [49.]

(ΑΛΛΟ.)

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε, Ἰλαράς τε καὶ γελώσας. 5
 λυρικῆς ἄκουε μουσῆς·
 φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι ἑτεροπνόους ἐναύλους·
 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΤΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων ποίησον ἀμπέλους μοι,
 Ἦφαιστὲ μοι ποίησον καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
 πανοπλίαν μὲν οὐχί, καὶ Μαινάδας τρυγώσας. 15
 τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 5 ποτήριον δὲ κοῖλον, ποιεὶ δὲ ληνὸν οἴνου 15
 ὅσον δύνῃ, βαθύνας, ληνοβάτας πατοῦντας,
 ποιεὶ δέ μοι κατ' αὐτοῦ τοὺς Σατύρους γελῶντας,
 μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν, καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
 μὴ στυγρὸν Ὀρίωνα· καὶ Κυθήρη γελῶσαν, 20
 10 τί Πλειάδων μέλει μοι; ὁμοῦ καλῶ Ἀναΐω 20
 τί γὰρ καλοῦ Βοώτου; Ἔρωτα κάφροδίτην.

4. [18.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Καλλιτέχνα τόρευσον Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν·
 ἕαρος κύπελλον ἤδη· μύστις νάματος ἢ Κύπρις
 τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά ὑμεναίοις κροτῶσα.
 ῥόδα φέρουσιν Ὁραὶ χάρασσ' Ἐρωτας ἀνό-
 5 τὸν ἄργυρον δ' ἀπλώσας πλους
 ποιεὶ πότον μοι τερπνόν· καὶ Χάριτας γελώσας 15
 μὴ τῶν, παραινῶ, τέλε-
 τῶν ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
 μὴ ξένον μοι τορεύσης, εὐβότρονον, κομῶσαν·
 μὴ φευκτὸν ἱστόρημα· σύνναπτε κούρους εὐπρε-
 10 μᾶλλον ποιεὶ Διὸς γόνου ἄμα Φοῖβος ἀθύροι. πεις·

5. [59.]

(ΙΟΥΔΑΙΟΤ) ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποθ' εὐ- ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·
 ρον λαβῶν δ' ἐπινον αὐτόν, 5
 ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα· καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
 καὶ τῶν πτεροῶν κατασχὼν πτεροῖσι γαργαλλεῖ.

6. [11.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες, εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 Ἀνακρέων γέρον εἰ· οὐκ οἶδα' τοῦτο δ' οἶδα,
 λαβῶν ἔσοπτρον ἄθρει ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας, πρόπει τὸ τερπνά παλζειν, 10
 5 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον. ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεια, τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·

οὐδ' εἰλέ πώ με ξήλος, τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν; 10
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοις. ὡς οὖν ἔτ' εὐδία ἴσθιν,
 5 ἐμοὶ μέλει μύροισιν καὶ πίνε καὶ κύβευε,
 καταβροχέειν ὑπήνην· καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν μὴ νοῦσος, ἣν τις ἐλθῃ,
 καταστέφειν κάρηνα. λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν. 15
 τὸ σήμερον μέλει μοι,

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΥΣΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι, δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
 πειν πειν ἄμυστί· καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 θέλω θέλω μανῆναι. ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
 ἐμαίνετ' Ἀλκιμέων τε μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 5 ἧ ῥ' λευκόπους Ὀρέστης, τὴν Ἐκτορος μάχαιραν· 15
 τὰς μητέρας κτανόντες· ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς, καὶ στέμμα τοῦτο χαιταῖς,
 πῶν δ' ἐρυθρὸν οἶνον οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῆναι. θέλω θέλω μανῆναι.
 10 ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρὶν

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω, τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρέυς
 τί σοι, λάλη χελιδόν; ἐκεῖνος, ἐκθερίζω;
 τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα τί μεν καλῶν ὀνείρων
 θέλεις λαβῶν ψαλλῶ; ὑποσθραῖσι φωναῖς
 5 ἢ μᾶλλον ἐνδοθέν σευ ἀφήρασας Βάθυλλον; 10

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἐρωτα κήρινόν τις ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
 νεηνίης ἐπώλει· πόσον θέλεις, ἔφην, σοί

5 τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι; Ἐρωτι παντορέκτα.
 ὁ δ' εἶπε δωριάζων, δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 λάβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς· δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
 ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς πάν, Ἐρωτος, σὺ δ' εὐθέως με
 οὐκ εἰμὶ καροτέχνας· πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ 15
 10 ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν κατὰ φλογὸς τακήση.

11. [13.]

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην λάλον πίνοντες ὕδωρ
 τὸν ἡμίθλην Ἄττιν μεμηνότες βοῶσιν.
 ἐν οὔρεσιν βοῶντα ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
 λέγουσιν ἐμανῆναι. καὶ τοῦ μύρου κορησθεῖς 10
 5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης
 δαφνηφόροιο Φοῖβου θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω θέλω φιλήσαι. ἐμαρνάμην Ἐρωτι.
 ἔπειθ' Ἐρωτος φιλεῖν με, ἐβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφηνγον·
 ἐγὼ δ' ἔχων νόημα ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' οἰστούς,
 ἄβουλον οὐκ ἐπέισθην. ἤσχαλλεν· εἶτ' ἑαυτὸν 15
 5 ὁ δ' εὐθὺν τόξον ἄρας ἀφήκεν εἰς βέλεμον,
 καὶ χρυσέην φαρέτρην μέσος δὲ καρδίης μεν
 μάχη με προῦκαλεῖτο. ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσεν·
 κἀγὼ λαβῶν ἐπ' ὤμων μάτην δ' ἔχω βοεῖην·
 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς, τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
 10 καὶ δοῖρα καὶ βοεῖην μάχης ἔσω μ' ἐχούσης; 20

13. [32.]

ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΕΑΥΤΟΤ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
 ἐπίστασαι κατειπεῖν, τὰ τῆς ὄλης θαλάσσης,

5 σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
ἐρωτας εἰκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.
10 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θὲς ὀρμαδοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γὰρ ἔστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
15 καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίας Ῥόδου τε

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμὴ πέλεια,
πόθεν πόθεν πετᾶσαι;
πόθεν μύρων τοσοῦτων
ἐπ' ἠέρος θέουσα
5 πνέεις τε καὶ ψεκάξεις;
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἐπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλ-
λου,
τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
10 κρατοῦντα καὶ τίρανον.
πέπρακέ μ' ἢ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
15 καὶ νῦν, ὄρᾳς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω.

δισχιλίους ἐρωτας.
τί φῆς; ἐκηριώθης;
οὐπω Σύρους ἔλεξα,
20 οὐπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἄπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσιν
Ἔρωσ ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
25 καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτρῶν τε κίνδων
ψυχῆς ἐμῆς ἐρωτας;

τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
35 ἔχεις ἄπαντ' ἀπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδῆς κοίρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,
5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶ-
τον
ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεού-
σας.
10 γράφε δ' ἐξ ὄλης παρειῆς
ὑπὸ πορφύραισι χαιταῖς
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρονον δὲ μὴ μοι
διάκοπτε, μήτε μίσηγε·
15 ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύννοφρον
βλεφάρων ἱτυν κελαινῆν.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον
οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
τὰς μὲν ἐνδοθεν μελαίνας,
5 τὰς δ' ἐξ ἄκρον ἠλιώσας·
ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κείσθαι.
ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέντω μέτωπον ὄφρὺς
10 κναυωτέρη δρακόντων.

27*

μελαν ὄμμα γοργὸν ἔστω, μεταμάξιον δὲ ποιεῖ 30
 κεκερασμένον γαλήνη, διδύμας τε χειρᾶς, Ἐρ-
 τὸ μὲν ἐξ Ἄρτος ἔλκον, μου,
 15 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης, Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται, Διονυσίην δὲ νηδύν.
 τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶ- ἀπαλῶν δ' ὑπερθεμηρῶν
 ται. μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων, 35
 ῥοδίην δ' ὅποια μῆλον ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
 χροίην ποιεῖ παρειήν Παφίην θέλουσαν ἤδη.
 20 ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς φθονεργὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον. ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 τὸ δὲ χεῖλος — οὐκέτ' δύνασαι τὰ δ' ἠν' ἀμείνω. 40
 οἶδα, τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 τίνι μοι τροπῶ ποιήσεις — λάβε μισθὸν ὅσσον εἶπης
 ἀπαλὸν γέμον τε Πει- τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 θοῦς. καθελῶν ποιεῖ Βαθύλλον.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλ-
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ. θης, 45
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλ-
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθῶν λου.
 ἑλεφάντινος τράχηλος.

17. 18. [21. 22.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖ- τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώ-
 κες των,
 Βρομίον πιεῖν ἀμυστί· κραδίη, τίνι σκεπάζω;
 ἀπὸ καύματος γὰρ ἦδη παρὰ τὴν σκίην Βαθύλ- 10
 προδοθεὶς ἀναστενάζω. λου
 5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων κάθισον· καλὸν τὸ δέν-
 στεφάνους, οἴους πνυκάζω· δρον·
 τὰ μέτωπά μου πικαίει. ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας

μαλακωτάτω κλαδίσκη. τίς ἂν οὖν ὄρων παρελθοί
 παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίξει καταγώγιον τοιοῦτο;
 15 πηγὴν ῥέουσα πειθοῦς·

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἰ Μοῦσαι τὸν Ἐρωτα] λύσασθαι τὸν Ἐρωτα! 5
 δῆσασαι στεφάνοισιν κἂν λύσῃ δέ τις αὐτόν,
 τῷ Κάλλει παρέδωκαν. οὐκ ἐξεῖσι, μενεῖ δέ·
 καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια δουλεύειν δεδίδακται.
 5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα

20. [66.]

Α Δ Δ Ο.

Ἦδυμελῆς Ἀνακρέων, τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ, 5
 ἠδυμελῆς δὲ Σαπφώ· καὶ Διόνυσος εἰσελθῶν,
 Πινδαρικὸν τόδε μοι μέλος καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
 συγκεράσας τις ἔγχει. καὶ τὸς Ἐρως ἂν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

Α Δ Δ Ο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει, τὸν δ' ἥλιον σελήνη. 5
 πίνει δὲ δένδρε' αὐ γῆν· τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι
 πίνει θάλασσα δ' αὔρας· καὶ τῷ θέλοντι πίνειν;
 ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με·
 λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις, ἐγὼ χιτῶν γενόμην,
 καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη ὅπως αἰεὶ φορῆς με.
 Πανδίωνος χελιδῶν. ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
 5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην, ὅπως σε χρῶτα λούσω· 10

μύρον, γυναί, γενοίμην, καὶ μάργαρον τραχήλω,
ὅπως ἐγὼ σ' αἰείψω. καὶ σάνδαλον γενοίμην 15
καὶ ταινίη δέ μαστῶν, μόνου ποσὶν πάτει με.

23. [1.]

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ατρείδας, καγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
θέλω δὲ Κάδμου ἄδειν Ἡρακλέους ἴσθη δέ
ἅ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτας ἀντεφώνει.
Ἐρωτα μόνου ἤξει. χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν 10
ἡμεῖψα νεῦρα πρώην ἤρωες ἢ λύρη γὰρ
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν, μόνους Ἐρωτας ἄδει.

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις, γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
ὄπλᾶς δ' ἔδωκεν ἵπποις, τί οὖν; δίδωσι κάλλος
ποδακίην λαγωοῖς, ἀντ' ἀσπίδων ἅπασάν, 10
λέουσι χάσμ' ὀδόντων, ἀντ' ἐγγέων ἁπάντων.
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι, καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

25. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν φίλη χελιδόν ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
ἐτησίη μολούσα ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη. 10
θέρει πλέκεις καλιήν' βοῆ δὲ γίγνεται αἰεὶ
χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος κεχρητότων νεοσσῶν.
ἢ Νεῖλον ἢ πλ' Μέμφιν. Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
Ἐρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μεν οἱ μείζονες τρέφουσιν.
ἐν καρδίῃ καλιήν. οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς 15
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται, πάλιν κύνουσιν ἄλλους.

τί μῆχος οὖν γένηται; Ἐρωτας ἐκσοβῆσαι.
οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους

26 A. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΡΙΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης, οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες 5
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς· στρατός δὲ καμὸς ἄλλος
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις. ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.
οὐχ ἵππος ὄλεσέν με,

26 B. [55.]

Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρωῶντας 5
πυρὸς χάραγμα ἔχουσιν ἰδῶν ἐπίσταμ' εὐθύς·
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας ἔχουσι γὰρ τι λεπτόν
ἐγνώρισεν τιάραις. ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27 A. [41.]

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΤ' ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.]

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης ὁ δ' Ἐρωσ, τόδ' ἐστίν,
παρὰ Δημνίαις καμίνους εἶπεν,
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωτῶν βαρὺ πειράσας νοήσεις.
ἔποει λαβῶν σίδηρον. ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·
5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις ὑπεμειδίασε Κύπρις.
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας, 15
ὁ δ' Ἐρωσ χολὴν ἔμισγεν. βαρὺ, φησὶν ἄρον αὐτό.
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς ὁ δ' Ἐρωσ, ἐχ' αὐτό, φη-
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων σίν.
10 βέλος ἠντέλιξ Ἐρωτος

27 B. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλήσαι χαλεπώτερον δὲ πάντων
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλήσαι ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27 C. [46.]

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
σοφίῃ, τρόπος πατεῖται διὰ τοῦτον οὐ τοκήες
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν. πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
5 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας. διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες. 10

28. [44.]

O N A P.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶ-
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤ-
μων. δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ὁ δ' Ἔρωσ ἔχων μόλιβδον ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
περὶ τοῖς καλοῖς πο-
δίσκοις διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
5 ἐδίωκε καὶ κίχανεν. ἐν τῷδε συνδεθῆναι. 10

29. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ταινθίνῃ με χάβδω καρδίῃ δὲ ῥινόσ ἄχρῃς
χαλεπῶς Ἔρωσ ἡπίξων ἀνέβαινε, κἄν ἀπέσβην.
ἐκέλευε συντροχάζειν. ὁ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν. 10
5 ξυλόχων τε καὶ φαράγγων σὺ γὰρ οὐ δύνη φιλήσαι.

30. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερεΐναις, μέθῃ μοι διακονεῖτω.
ἐπὶ λατίναις τε ποίαις τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα
στορέσας θέλω προπίνειν. βίλοτος τρέχει κυλισθεῖς
ὁ δ' Ἔρωσ χιτῶνα δήσας ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
5 ὑπὲρ αὐχένος παπύρω κόνις ὀστέων λυθέντων. 10

τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν; πρὶν ἔρωσ ἐκεῖ μ' ἀπελ-
τί δὲ γῆ χέειν μάταια; θεῖν
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ, ὑπὸ νεοτέρων χορείας,
μύρισσον, ῥόδοις δὲ κράτα σκεδάσαι θέλω μερίμνας.
15 πύκασον, κάλει δ' ἐταί-
ρην.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποτ' ὄραις, ἀνέφξα, καὶ βρέφος μὲν
στρέφεται ὄτ' Ἄρκτος ἦδη ἔσορῶ φέροντα τόξον
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου, πτέρυγας τε καὶ φαρτέρη.
μερόπων δὲ φύλα πάντα παρὰ δ' ἰστίην καθίσα,
5 κέεται κόπῳ θαμέντα, παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ 20
τότ' Ἔρωσ ἐπισταθεῖς μεν ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαιτῆς
θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας. ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδαρ.
τίς, ἔφην, θύρας ἀράσ-
σει; ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
κατὰ μεν σχίζεις ὀνει-
ρους. φέρε, φησί, πειράσωμεν
10 ὁ δ' Ἔρωσ, ἄνοιγε, φη-
σίν. τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν 25
βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι βλάβεται βραχειῖσα νευρή.
βρέχομαι δὲ κάσέληνον τανύει δὲ καὶ με τύπτει
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι. μέσον ἥπαρ, ὥσπερ οἶ-
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας, στρος
15 ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἄψας ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
ξένε δ', εἶπε, συγχαρήθι. 30
κέρως ἀβλαβὲς μὲν ἔστιν,
σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

32. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ, βασιλεὺς ὅπως αἰδέεις
ὄτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων σὰ γὰρ ἔστι κείνα πάντα, ὅ
ὀλίγην δροσὸν πεπωκῶς ὅποσα βλέπεις ἐν ἄγροῖς,

χωπόσα φέρουσιν ὦραι. φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 σὺ δὲ φιλία γεωργῶν, λιγυρήν δ' ἔδωκεν οἴμην·
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων· τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει 15
 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν, σοφὴ, γηγενῆς, φιλύμνε,
 θέρους γλυκὺς προφήτης· ἀπαθῆς, ἀναιμόσαρκε·
 φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι, σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

33. [40.]

Εἰς Ἐρωτά.

Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν ὄλωλα κάποθυήσκω·
 κοιμωμένην μέλιτταν ὄφρις μ' ἔτυψε μικρός 10
 οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
 τὸν δάκτυλον· παταχθεὶς μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 5 τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν· ἅ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς πονεῖ τὸ τὰς μελίττας,
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, 15
 ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν, Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. [23.]

Εἰς Φιλάρκτρον.

Ὁ πλοῦτος εἰ γε χρυσοῦ θανεῖν γὰρ εἰ πέρωται,
 τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς, τί καὶ μάτην στενάξω; 10
 ἐκαρτέρου φυλάττων, τί καὶ γόους προπέμπω;
 ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ, ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 5 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ, πίνοντι δ' οἶνον ἠδὴν
 εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πριάσθαι ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς, ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις 15
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με; τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. [8.]

Ο Ν Α Ρ.

Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων γεγανυμένος Ἀναίφ
 ἀλιπορφύροις τάπησιν, ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς

5 ὄρομον ἄκην ἔκτανύειν διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας. 10
 μετὰ παρθένων ἀθύρων. ἐθέλοντα δὲ φιλήσαι
 ἐπεκερτόμου δὲ παῖδες φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 ἀπαλώτεροι Ἀναίου, μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων·
 δακέθυμά μοι λέγοντες πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. [41.]

Εἰς Στμποςίον.

Ἴλαροὶ πίνωμεν οἶνον, τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν, 15
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον, τὰς δὲ φροντίδας μεθώ-
 τὸν ἐφευρετῶν χορείας, μιν·
 τὸν ὄλας ποθοῦντα μολ- τί γὰρ ἐστὶ σοὶ τὸ κέρδος
 πᾶς, ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
 5 τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι, πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης· ὁ βίος βροτοῖς ἀδηλος· 20
 δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη, μεθύων θέλω χορευεῖν,
 δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη, μεμυρισμένος δὲ παλῆειν
 10 δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία. μετὰ καὶ καλῶν γυναι-
 κῶν·
 τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθέν μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες· ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις. 25
 τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχ-
 θέν Ἴλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ. ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

37. [47.]

Εἰς Πρεσβύτην.

Φιλῶ γέροντα τερονόν, τρίχας γέρον μὲν ἐστίν,
 φιλῶ νέον χορευτῶν· τὰς δὲ φρένας νεάζει. 5
 ἂν δ' ὁ γέρον χορευῇ,

38. [24.]

Εἰς Ἐάττον.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθη βίον τριβὸν ὀδεύειν,

χρόνον ἔγνω, ὃν πα- μηδέν μοι καὶ ἡμῖν ἔστω.
 ρηλθόν· πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ παίζω, γελάσω, χορεύσω
 οἶδα. μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου.
 5 μέθετέ με φροντίδες·

39.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Τὶ καλόν ἐστι βαδίσειν, κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν, 5
 ὅπου λειμῶνες κομῶσιν, ἤντ' ἐπὶ τὰ πέταλα δύναι,
 ὅπου λεπτήν ἠδυτάτην ἀπαλὴν παιδα κατέχων,
 ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὐτῆν, Κύπριν ὄλην πνέουσαν.

40. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου φθόνον οὐκ οἶδα δαίκ- 10
 φιλοπαίγμονος χορείας· τόν.
 φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου φιλολοιδόροιο γλώττης
 μετὰ συμπότου λυρίζω· φεύγω βέλεμνα κωφά·
 5 στεφανίσκουσ δ' ὑακίν- στυγέω μάχας παροίνους.
 θων πολυκώμους κατὰ δαίτας
 κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας νεοδηλῆσ' ἅμα κούραις 15
 μετὰ παρθένων ἀθύρειν ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
 φιλέω μάλιστα πάντων. βίον ἤσυχον φέρωμεν.
 φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,

41. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοι- ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
 σιν κατακίσσοισι βρέμοντας 5
 ἡοδίνους συναρμόσαντες πλοκάμοις φέρουσα θύρ-
 μεθύωμεν ἀβρὰ γελῶντες. σους

χλιδανόσφυρος χορεύει. ὁ δ' Ἔρωσ ὁ χρυσοχαίτας
 ἀβροχαίτας δ' ἅμα κούρος μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου
 στομάτων ἀδὺ πνεόντων καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 10 κατὰ πηκτίδων ἀθύρων τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς 15
 προχέει λγείαν ὀμφάν. κῶμον μέτεισι χαίρων.

42. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν Ἐρωτίων στέφεται καλοῦς ἰούλους 10
 μίξωμεν Διονύσῳ· Χαρίτεσσι σνγχορεύων.
 τὸ ρόδον τὸ καλλίφυλλον στέφον οὖν με, καὶ λυρί-
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες ξων
 5 πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες. παρὰ σοῖς, Διόνυσε, ση-
 ρόδον, ὃ φέριστον ἄνθος, κοῖς,
 ρόδον εἰλαρος μέλημα· μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 ρόδα καὶ θεοῖσι τερονά· ἡοδίνουσι στεφανίσκουσ 15
 ρόδον, ὃ παῖς ὁ Κυθήρης πεπνυασμένους χορεύσω.

43. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον, τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 εὔδουσιν αἱ μέριμναι. πίνωμεν οὖν τὸν οἶνον,
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων, τὸν τοῦ καλοῦ Ἀναίου·
 τί μοι μέλει μεριμνῶν; σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 5 θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ εὔδουσιν αἱ μέριμναι. 10
 θέλω·

44. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος ἀπαλύνεται γαλήνη·
 Χάριτες βρῦνονσι ῥόδα· Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης Ἴδε πῶς γέρας ὀδευεῖ.

ζαφελῶς δ' ἔλαμψε Τί- [καρποῖσι γαῖα προκύν- 10
ταν· τει.]
νεφελῶν σκιαὶ κλονοῦν- καρπὸς γαίης προκύνπει.
ται· Βρομίον στέφεται νᾶμα
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν κατὰ φύλλον κατὰ κλώνα
ἔργα· καθελῶν ἤνθησε καρπός.

45. [38.]

ΕΙΣ ΕΛΑΤΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι, ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
νέων πλέον δὲ πίνω· παρέστω καὶ μαχέσθω.
κἂν δεήσῃ με χορεύειν, ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ, 10
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν μελίχρον οἶνον ἠδύν
μιμούμενος χορεύσω, ἐγκεράσας φόρησον.
σκήπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν· ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι,
ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν. (νέων πλέον δὲ πίνω.)

46. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, ὄπλιξ', ἐγὼ δὲ πίνω.
εὐδουσι αἱ μέριμναι * * *
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
θέλω καλῶς αἰεῖδεν· μεθύοντα γάρ με κείσθαι
5 κισσοστεφής τε κεῖμαι, πολὺ κρείσσον ἢ θανόντα. 10
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.

47. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΕΩΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος, ἔχω δὲ τι καὶ τερπνόν
ὁ λυσίφρων ὁ Ἀναῖος, ὁ τᾶς μέθας ἐραστίας·
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς
εἰσέλθῃ μεθυδότης, τέρπει με κάφροδιτα,
5 διδάσκει με χορεύειν. καὶ πάλιν θέλω χορεύειν. 10

48. [39.]

ΕΙΣ ΣΤΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, βιότου μέλπω γαλήνην. 15
τότ' ἐμεῦ ἦτορ λανθέν ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
λιγαίνειν ἄρχεται Μού- μύρω εὐσάδει τέγξας
σας. δέμας, ἀγκάλαις δὲ κού-
* * * * * ρην
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, κατέχων Κύπριν αἰεῖδω.
5 ἀπορρίπτονται μέριμναι ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, 20
πολυφροντιδὲς τε βουλαὶ ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
ἐς ἀλικτύπους ἀήτας. τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, θιάσω τέρομαι κούρων.
λυσιπαίγμων τότε Βάκχος ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις τοῦτό μοι μόνω τὸ κέρδος· 25
δουεῖ μέθη γανώσας. τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον, τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάν-
στεφάνους ἀνθεσι πλέξας, των.
ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,

49. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μὴ με φύγῃς ὄρωσα δῶρα, φίλα, διώσῃ. 5
τὰν πολιὰν ἔθειραν ὄρα κἂν στεφάνοισιν
μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ἄνθος ἀκμαῖον, τὰμά ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τοὺς νόμους διδά- μᾶλλον δίδασκε πίνειν 5
σκεις ἀπαλὸν πόμα Ἀναῖον·
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας; μᾶλλον δίδασκε παίξεν
τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων, μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
τῶν μηδὲν ὠφελούντων; πολιὰν στέφουσι κίραν·

10 βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ᾧ βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπ-
 παί, τεις·
 τὴν ψυχὴν μου κάρωσον· ὁ θανάων οὐκ ἐπιθυμεί.

51. [54.]

ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

ἽΟτ' ἐγὼ νέοις σ' ὀμιλεῖν νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 ἔσορῶ, παρέστιν ἦβα· Διονυσίης δέ μοι τις
 τότε δὴ, τότε' ἐς χορείην φερέτω φούν ἀπ' ὀπώρας, 10
 ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι. ἴν' ἴδη γέροντος ἀλκήν
 5 περιμεινόν με Κυβήβα· δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 παραδός· θέλω στέφε- δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 σθαι· χαριέντως δὲ μανῆμαι.
 πολὺν δὲ γῆρας ἑκάς·

52. [35.]

ΕΙΣ ΕΤΡΩΠΗΝ.

ἽΟ ταῦρος οὗτος, ᾧ παῖ, τέμνει δὲ κῆμα χηλαῖς·
 δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς· οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
 φέρει γὰρ ἀμφὶ νότοις ἐξ ἀγέλης ἔλασθεις
 Σιδονίην γυναῖκα. ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
 5 περᾶ δὲ πότον εὐρύν, εἰ μὴ μόνος ἐκείνος. 10

53. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρον μετ' ἦρος τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 μέλομαι ῥόδον τέρεινον χαρὲν φυτόν τε Μου- 10
 συνέταιρον ἀξιόμολον· σῶν·
 τόδε γὰρ θεῶν ἄημα, γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πει-
 5 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάσμα, ραν
 Χάρισίν τ' ἀγαλμ' ἐν ᾧ· ἐν ἀκανθίταις ἀταρποις·
 ραῖς γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλ-
 πολυανθέων Ἐρωίων, πειν
 ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα. μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις

15 προσάγειν τ' Ἐρωτος ἄν- θαλάις τε καὶ τραπέζαις
 θος. Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
 τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ'
 τερπνόν ἄν;

54. [53.]

(ἌΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥώς, ἐλόχευε Πόντος ἀφροῶ,
 ῥοδοπήχες δὲ Νύμφαι, πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 5 ῥοδοχόρους δὲ κάφροδίτα κορυφῆς ἔδεικνυε Ζεὺς, 15
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖ- φοβερὰν θεῶν Ὀλύμπω,
 ται. τότε καὶ ῥόδων ἀγῆτόν
 5 τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ, νέον ἔρονος ἠνθισσε χθάν,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει, πολυδαίδαλον λόγευμα·
 τόδε καὶ χρόνον βιάται· μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος, 20
 χαρὲν ῥόδων δὲ γῆρας ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 νεότητος ἔσχεν ὀδμήν. ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 10 φέρε δὴ φύσει λέγωμεν· ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης φυτόν ἄμβροτον Ἀναῖω.
 δεδρωσμένην Κυθήρην

55. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΕΣΟΝ.

ἽΟ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ πεπεδημένον ὀπώρας
 νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ, ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
 καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν ἴν', ὅταν τέμνωσι βότρυν, 10
 τελέων θεὸς κατήλθεν, ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον ἄνοσοι δέμας θεητόν,
 πότον ἄστονον κομίζων, ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
 γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον, ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

56. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ἽΑρα τις τόρευσε πότον; ἄρα τις μανείδα τέχνα

ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
5 ἄρα τις ὑπερθε λευκίαν
ἀπαλὸν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερόθεις,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνίαν,
10 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτάν,
βροῦν ὡς ὑπερθε λευκόν,
ἀπαλόχροος Γαλήνη
15 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόδιον πάροιδεν ἔλκει.
ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν

ἀπαλῆς ἐνερθε δαιρῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον αὐλακος δὲ Κύ- 20
πρις,
κρίνον ὡς ἰοῖς ἐλιχθέν,
διαφαίνεται Γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς
δολερὸν νόον μερόπων 25
Ἔρος, Ἰμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων δὲ κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα. 30

57.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ χρυσός,
ὅταν με φεύγει κραπνῶς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
αἰεὶ δ', αἰεὶ με φεύγει
5 οὐ μιν διώκω· τίς γὰρ
μισοῦν θέλει τι θηρῶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
τῷ δραπέτα τῷ χρυσῷ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αἴρῃς
10 φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἑλὼν αἰείδω
ἔρωτικὰς αἰοιδάς.

58. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρην ταλάροισ φέρουτες ἄνδρες

μετὰ πυρθέτων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
5 μόνον ἄρσευες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἔρατον πίθους ὀρῶντες
10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὄν ὅταν πίνῃ γεραίός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιάς τρίχας τινάσσων·
ὁ δὲ πυρθέτων λοχήσας

59.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἄνα βάρβιτον δονήσω· λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἐπεστι παντὶ
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
5 ἔλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φογγίῳ ἠνθμῷ βοήσω,
ἄτε τις κύκνος Καῦστρου
ποικίλου πτεροῖσι μέλπων
10 ἀνέμῳ σύνανλος ἤχθη.
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
ἱερὸν γὰρ ἐστι Φοῖβου
κιδάση δάφνη τρίπους τε.
ἔδοκει τελεῖν Κυθήρην. 20

60.

Ἄγε θυμέ, πῆ μέμηνας σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλ-
μανίην μανεῖς ἀρίστην;
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης 5
28*

ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα. ἀπὸ νέκταρος ποτοῦ
 τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ, παραμύθιον λαβόντες
 τὸν ἀοιδίμον μελιστήν. φλογερὸν φυγόντες ἄ-
 φιάλην* πρόπινε παισίν, στρον
 10 φιάλην λόγων ἐραννήν. * * * * *

61.

Σὺ γὰρ δόλω, σύ τοι οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν·
 φθόνῳ ξείνοισι σύ δ' ἄγγι μουσῶν
 ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν· δόλοισι ἀπίστοις ἀνδρά- 10
 λύρην δ' ἄλυπα παστάδων νοις·
 φιλαμάτων τε κεδνῶν ἔμοι δὲ τῷ λυροκτύπῃ
 5 πόθων κύπελλα κρίνει. μουσαῖσι φρεσὶν ἀποίκους
 ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις· ἀχανδέας ὀρίνεις
 λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδῶν αἰγλήν τε λαμπρύνεις.

62.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν ὄδε καὶ θεῶν δυνάστης,
 μέλομαι βρῦντα μίτραις ὄδε καὶ βροτοὺς δαμάζει. 5
 πολικανθέμοις ἀείδων·

63.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, τὸ ποτήριον λέγει μου,
 ὦ παῖ, ποδαπὸν με δεῖ γενέσθαι.
 μέθυσόν με καὶ κάρωσον·

64.

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

65.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἦδε,
 λαλέειν τις εἰ θελήσει.

XXII.

L A S U S.

1.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Δάματα μέλω κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον Με-
 λιβοίαν,

ὑμῶν ἀναγνῶν Αἰολῆδα
 βαρύβρομον ἁρμονίαν.

XXV.

TELESILLA.

1.

Ἄδ' Ἀρτεμις, ᾧ κόραι,
 φεύγοισα τὸν Ἄλφειόν.

XXVI.

SIMONIDES.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙ ΝΑΤΜΑΧΙΑΝ.

*4. [9.]

-----

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianaе.

5
 5
 5
 5
 5

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχη, καλὸς δ' ὁ πότιμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνων δὲ μνάστις, ὁ δ' οἶκος

ἐπαινος
 ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐφῶς
 5 οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμανρώσει χρόνος.
 ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδαο
 ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λειοπῶς
 κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

ΣΚΟΠΙΑ: ΤΩ: ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩ:

5. [12.]

5
 5
 5
 5
 5

Στο. α΄.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι
 χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόφ' τετραγώνων,
 ἄνευ νόγου τετυγμένον·

ὅς ἂν ἢ κακὸς μῆδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδῶς γ' ὄνησί-
 πολιν δίκαιον

ὑγιῆς ἀνήρ· οὐδὲ μὴ μιν ἐγὼ
 μωμῆσομαι· τῶν γὰρ ἠλιθίων

ἀπείρων γενέθλα.
 πάντα τοι καλὰ, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

Στο. β΄.

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον
 νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλε-
 πὸν φάτ' ἐσθλὸν ἐμμεναι.
 Θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι
 μὴ οὐ κακὸν ἐμμεναι,
 ὃν ἀμάχενος συμφορὰ καθέλη.
 πράξις γὰρ εὖ πᾶς ἀνήρ ἀγαθός,
 κακὸς δ' εἰ κακῶς (τις)
 καὶ τὸ πλεῖστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέουσιν.

Στο. γ΄.

Τοῦνεκεν οὐποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι
 δυνατὸν διζήμενος, κενεῖν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα
 μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
 πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐφροδίδου ὅσοι καρπὸν αἰνῶ-
 μεθα χθονός·
 ἐπὶ τ' ὕμνῳ εὐφῶν ἀπαγγελέω.
 πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
 ἐκῶν ὅστις ἔρδη
 μῆδὲν αἰσχρὸν, ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

20

7. [17.]

ΑΝΑΣΪΙΑΑ: ΡΗΓΙΝΩ: ΑΠΗΝΗ:

Χαίρειτ' ἀελλοπόδων θυγάτρεις ἵππων.

8. [20.]

ΓΛΑΥΚΩ: ΚΑΡΤΣΤΙΩ: ΠΥΚΤΗ:

.....
 .....
 .....

... Οὐδὲ Πολυδεύκειος βία
 χείρας ἀντείνειτ' ἄν ἐναντίον αὐτῶ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

10. [28.]

ΑΣΤΥΛΩ: ΚΡΟΤΟΝΙΑΘΗ:

.....
 .....
 .....

... Τίς δὲ τῶν νῦν τοσσάδε
 πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο
 νίκας
 ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

12. [18.]

.....
 .....
 .....
 .....

Ὅς ὅποτεν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκη
 Ζεὺς ἅματα τέσσαρα καὶ δέκα, λυθάνεμόν τέ μιν
 ὄραν καλέοισιν ἐπιγθόνιοι
 ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλης
 ἀλκύνος.

13. [19.]

.....
 .....
 .....

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
 ἔλθων ἐς εὐδενδρον ἀγλαὸν Διὸς
 τέμενος.

14. [11.]

.....
 Πίνε, πίν' ἐπὶ συμφοραῖς.

* 15. [15.]

.....
 .....

Ἴπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
 ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὄπαδει.

* 16.

.....
 ... Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμάνιος ἄφθη.

* 17. [16.]

.....
 Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

* 23.

.....
 .....
 .....

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 ἐνπρόσωποι σφας παρὰξαν ἔρωτες ναῖας
 κλαῖδος χαραξιπόντον δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

29. [43.]

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύννα
 Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
 ἔλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων.

30. [44.]

5

Οἶος (δὲ κύνων) ἀνὰ Δωτίον ἀνθεμόεν πεδῖον
 πέταται θάνατον κερδέσσα
 εὐρέμεν ματεύων ἐλάφῳ
 τῶν δ' ἐπ' ἀνέμι στρέφοισαν σφέτερον κάρα
 πάντ' ἐπ' οἶμον.

31. [45.]

Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν,
 ἐλαφρὸν ὄρχημ' οἶδα ποδῶν μιγνύμεν·
 Κρητὰ μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

ΘΡΗΝΟΙ.

32. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΗΔΑΣ.

Ἄνθρωπος εἶν μὴ ποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται αὐριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσειται·
 ὠκεία γάρ, οὐδὲ ταυπτερέγῳ μνίας
 οὕτως ἅ μεταστάσις.

36. [51.]

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάγκων ἐγένονθ' υἱεὶς ἡμίθεοι,
 ἄπονον οὐδ' ἄφδιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
 ἐς γήρας ἐξέκοντο τελέσσαντες.

* 37. [50.]

S T R O P H A.

5
 10

E p o d u s.

15
 20
 25
 30
 35
 40
 45

Στρ.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέῃ
 ἄνεμος τέ μιν πνέων κινηθεῖσά τε λίμνα
 δείματι ἤριπεν, οὐτ' ἀδιάντοισι παρειαῖς,
 ἀμφί τε Περσέει βάλλε φίλαν χέρα,
 5 εἶπέ τ' ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον·
 σὺ δ' ἄωπτις, γαλαθηνῶ τ' ἤτορι κνώσσεις ἐν
 ἄτερπει

δούρατι χαλκεογόμφῳ,
 νυκτὶ ἀλαμπεῖ κνανέῳ τε δυόφῳ σταλείς·
 ἄλμαν δ' ὑπερθε τεῶν κομᾶν βαθειᾶν
 10 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
 οὐδ' ἀνέμου φθόγγου,
 πορφυρέῃ κείμενος ἐν χλανίδι, καλὸν πρόσωπον.

Ἐπ.

Εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπείχες οὔσας.
 15 κέλομαι δ', εὐδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
 μεταβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
 ὅτι δὲ θαρσαλέον ἔπος
 εὔχομαι νόσφιν δίκας, σύγγνωθί μοι.

* 38. [52.]

15
 20

Πάντα γὰρ μίαν κινεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
 αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

* 39. [54.]

15
 20
 25
 30

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μελη-
 δόνες,
 αἰῶνι δὲ πάντῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
 ὁ δ' ἄφνικτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἱ τ' ἀγαθοὶ
 ὅστις τε κακός.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

40. [18.]

15
 20
 25

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύες ὄρθοι
 κνανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν ἀοιδᾷ.

41. [18.]

15
 20
 25

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἄητα τὸτ' ὄρετ' ἀνέμων,

ἄ τις κατεκόλυε κιδναμέναν μελιαδέα γάρην
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

42. [69.]

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

43. [72.]

Σχέτλιε παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα
τὸν Ἄρει κακομαχάνῳ τέκεν.

44. [73.]

Ἐνθα χειρὶ βεσσιν ἀφύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνόν ὕδωρ.

46. [75. 77.]

Ἄ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόφως γεύει τὸ παρὸν μόνον,
ἀλλ' ἐπέροχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπάνει', ἐπέπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

47. [76.]

Ὅμιλεῖ δ' ἄνθεσιν, (ὥστε) μέλισσα
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

49. [91.]

Καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παῖδων μᾶτερ, Ἰλαθι.

50. [94.]

Κορινθίους δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

51. [7.]

Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἀλὸς ἀμφιταρασσομένας
ὄρνυμαγδός.

52. [26.]

(Εὐρυδίκας) ἰοστεφάνου
γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

53. [25.]

Ὅς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἰωλκοῦ
οὔτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

54. [29.]

Φοινίκεον ἰστίον ὕγρῳ
πεφυρμένον πρινὸς ἀνθεῖ . . . ἐριθάλλον.

55. [30.]

Βιότου κέ σε μᾶλλον ὄνασα πρότερος ἐλθών.

57. [10.]

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ' ἰσύνος Αἰνίου ναέταν Κλεό-
 βουλον
 ἀεναίοις ποταμοῖσιν ἀνθεσί τ' εἰαρινοῖς
 ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
 καὶ θαλασσαιαῖσι δῖναις ἀντία θέντα μένος σταλάς;
 ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
 καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἄδε
 βουλά.

58. [32.]

Ἔστι τις λόγος
 τὰν ἀρετῶν ναεῖν ὄνσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,
 νῦν δέ μιν θοᾶν χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.
 οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
 ὃ μὴ δακέθνημος ἰδρῶς

Ἔστι τις λόγος
 τὰν ἀρετῶν ναεῖν ὄνσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,
 νῦν δέ μιν θοᾶν χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.
 οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
 ὃ μὴ δακέθνημος ἰδρῶς

ἐνδοθεν μόλη, ἵκηταί τ' ἐς ἄκρον
 ἀνδρείας.

59. [83.]

Τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρ' ἔστυγε πύργ.

60. [24.]

Ὄνθρωπε, κείσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς
 ἐκείνων.

62.

Οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ
 πάντα μεταρρίπτει θεός.

63. [104.]

Ἐσχατον δύνεται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

Παρὰ χρυσὸν ἐφθόν
 ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φνρόμαχον.

66. [107.]

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

67. [109.]

Πόλις ἀνδρα διδάσκει.

68. [110.]

..... Ἐπεὶ
πάσαις κορυθαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἔστιν χάρις,
εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

71. [117.]

Τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινός ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

..... Πορφυρέον
ἀπὸ στόματος λείσα φωνὰν παρθένος.

73. [120.]

Εὐτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωροκύνεες, ελαριναί.

74. [121.]

Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἄδνύομον,
κνανεῖα χελιδοῖ.

75. [124.]

Ἐξελέγχει ὁ νέος οἶνος οὐπω πέρυσσι δῶρον ἀπέ-
λου· ὁ δὲ μῦθος ὄδε κενόφρων, κούρων δέ.

76. [125.]

..... Τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλάθειαν βιάται.

77.

Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

79. [133.]

Οὗτος δέ τοι ἦδυμον ὕπνον ἔχων.

80. [147 c.]

Ἔνα δ' οἶον ἔνεικε θεᾷ μέγαν εἰς δίφρον.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

82.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΝ.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἱ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,

29*

παντοίης ἀρετῆς ἰδρὶες ἐν πολέμῳ,
οἳ τε πόλιν Γλαύκωιο, Κορίνθιον ἄστν, νέμοντες,
οἳ * κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
5 χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καὶ σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐθείαν κληθόνα καὶ πατέρων
ξεινοδόκων δ' ὄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῆμ' ἐμπεδον αἰεὶ)
ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν ἀνήρ·
οἷη περ φύλλων γενεή, τοῖη δὲ καὶ ἀνδρῶν·
παῦροι μὲν θνητῶν οὐασι δεξάμενοι
5 στέρονοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἀνθος ἔχη πολυήρατον ἤβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
10 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ἦ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἳς ταύτη κείται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βίοντος ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίοντος ποτὶ τέραμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

86. [11.]

* * Οἶνον ἀμύνητορα δυσφροσυνάων.

87. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦθος ἔχει.

* 88. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ γλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει·
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.

89. [148.]

Δίρφνος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρύπουν δημοσίᾳ κέχεται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τροχελαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

* 90. [149.]

Ἐλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶν
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

91. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

92. [151.]

Ὁ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ὄημασι πειθόμενοι.

* 93.

Τούσδε ποθεῖ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθύνόμεον Ὀπόεις.

94. [152.]

Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

95. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθεροῖην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγγραντῶ χρώμενοι εὐλογίη.

96. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλη πατρίδι θέντες
κνάνειον θανάτου ἀμφεβάλλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνήασι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετῇ καθύπερθευ
κνδαίνουσ' ἀνάγει δάματος ἐξ Ἄιδου.

97. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείο
τηῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστον δὴ τόξων τε καὶ ὀκνηπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

98. [157.]

ὦ ξεῖν', εὐνδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἰαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ἠυσάμεθα.

99. [158.]

Ἄμᾶς ἔστακνίαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ἠυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὅστ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατρίς δὲ Κόρινθος
ἂντ' εὐεργεσίας μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.

100. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

101. [160.]

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνον τάφος, οὗ διὰ βουλᾶς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

* 102. [161.]

Ἄμφι τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνου, ἰχθνύεσσαν
ἠνόμενοι χάραν, ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

103. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετᾶν οὐχ ἴκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερία τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

104. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἱ θάνου εὐμηλοῦ ἠνόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέλγηται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

105.

Οἶδε παρ' Εὐθυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταί, περὶ τε καὶ ὀκνηπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνήμ' ἔλιπον φθίμενοι.

106.

Τῶνδ' ἄμμιν ἐν στέροισι τάννυγλῶχινος οἰστούς
λοῦσεν φοινίσσα θυῶρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

107. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀξέειν
λίμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
ἄγνῶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐμπροσθεν Σαλα-
μίτος,

(ναῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἀρη.)
 τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἰππομάχους ἰέναι.
 10 ἄστοι δὲ (μνάμ') ἄμμι τόδε γέρας ὀμφαλῶ ἄμφι
 Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγρόφων.

108.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
 κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἰπποσύνη,
 οἳ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
 πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρναμένοι.

109. [168.]

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοῖβῳ ἄγοντας
 ἐν πέλαγος, μία νύξ, εἰς τάφος ἐκτέρισεν.

110. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνητῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
 φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λάϊνος ἐμβεβαῶς.
 [ἀλλ' εἰ μὴ θνυμὸν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν,
 οὐκ ἂν ἐγὼ τῷβω τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.]

111. [170.]

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἦδε κέκενθε κόμισ'
 ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
 παίδων τ', οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

112. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ εἴκειν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχε-
 ναύτεω
 κελσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν
 Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέγονον, ὃς ποθ' ὑψι-
 πύργου
 σήμαινε λαοῖς τέρεμ' ἔχων Κορίνθου.

113. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλῆος ἐντ' ἂν ἰδῶμαι,
 οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλιὰ, οἷ' ἔπαδες.

114. [61.]

Φῆ τότε Πρωτόμαχος, πατρός περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἦνίκα ἄφ' ἱμερτην ἐπνεεν ἠλικίην'
 ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήξεις
 οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

115. [62.]

Αἰαί, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχάισι μεγάριεις
 ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν
 ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
 ἦϊθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

116. [63.]

Ῥοτατα δὴ τὰδ' εἶπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργῶ
 δακρυόεσσα, δέξης χερσὶν ἐφαπτομένα'
 αὔθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρα
 ἄλλην, σὼ πολιῶ γήραϊ καδεμόνα.

117. [64.]

Ἡερὴν Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὄφελεν Ἴστρον
 τῆλε καὶ ἐκ Σκυθῶν μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
 μηδὲ πέλας ναίειν Σκυριωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
 ἄγκει νειφομένας ἄμφι Μεθουριάδος
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κενερός νέκυσ, οἳ δὲ βαρεῖαν ὀ
 κεντιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

118. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
 Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

119. [175.]

Σῶμα μὲν ἄλλοδαπή κεύθει κόνας, ἐν δὲ σε πόντῳ,
Κλεισθένες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκχευεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἰκαδε νόστου
ἠπλακας, οὐδ' ἔκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

120. [176.]

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀεναόν στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλευνόν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔσθηκ' ὄνομα.

121. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιῶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε πόλη.

122. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

123. [179.]

Ἐνθάδε Πυθῶνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαί', ἐρατῆς ἤβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατῆρ Μεγάριστος ἔσθηκεν
ἄθνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

124. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ
ἄνδρός
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰκανός·
οὐκ ἐπιδῶν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφικτον
Γόργυππος ξανθῆς Φερσεφονῆς θάλαμον.

125. [209.]

Ἄργειος Διάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κέτται

νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ὀλυμπία δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
θύω δ' ἐν Ἴσθμοι, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμείῳ,
τάς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθυῆσαι.

126. [181.]

Σάμα τόδε Σπίνθηρι πατῆρ ἐπέσθηκε θανόντι.

127. [182.]

Κρής γενεάν Βρόταχος Γορτύμιος ἐνθάδε κείμεαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἔλθων, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

128. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξέν', οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντες ὄναιτο βίου.

129. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὅς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χεῖριν.

130. [185.]

Ἢ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὄστέα τῶδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἐτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τῶν δ' ἀρετῶν οἶδεν μέγα Πήλιον ἢ τ' ἀρίδηνλος
Ὅσσα, Κιθαιρωνός τ' οἰονόμοι σιοπία.

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

131. [187.]

Ἢ μέγ' Ἀθηναίοισι φῶς γένεθ' ἠνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἰππαρχον κτείνε καὶ Ἀρμόδιος.

132. [188.]

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων θαμίσαντες
παῖδες Ἀθηναίων ἐργασίην ἐν πολέμῳ

δεσμῶ ἐν ἀγλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

133. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ
Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

134. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ θυσιμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὄπλ' ἀνέθεν Λατοὶ μνάματα ναυμαχίας.

* 135. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεᾶς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῶδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

136. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβalon ἐν πελάγει
πέντε δὲ νῆας ἔλεν θηίων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρὸς
ῥύσατο βορβαρικῆς Λωριδ' ἀλισκομένην.

137. [194.]

Αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιτηῶν
ἑστάθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

138. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Πανσανίας, Φοῖβῳ μνάμ' ἀνέθηκε τότε.

* 139. [195.]

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτήρης τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγεραῆς ῥυσάμενοι πόλιας.

140. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες νίκης κράτει ἔργῳ Ἄρης,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῳ Ἑλλάδι κοινόν
ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

141. [196.]

Φημι Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένους, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἕξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαμαρέτιον χρυσοῦ, τῶς δεκάτας δεκάταν,
βάρβαρον νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἑλλήσιν χεῖρ' ἐς ἔλευθερίην.

142.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἐνειμειν
καὶ πόλιας θνητῶν θούρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδέμιν πᾶ κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

143. [200.]

Τόξα τάδε προλέμοιο πεπανμένα δακρυόεντος
νηῶ Ἀθηναίης κείται ὑπαρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ φωτῶν
Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

144. [201.]

Οὕτω τοι, μελλία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
ἦσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένονσ' ἰερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρον ἀντά τε τέτρυνσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

145. [202.]

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο τάνους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσαῖα δ' ἱμερόεντα διδασκόμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

146. [204.]

Μνήμην δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδη ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

147. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίους, ὄτ' ἐνίκα
Ἀντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Σεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ·
ἢ ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδη ἔσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

148. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μέτρασι δὲ καὶ ῥόδων ἀσπίσι
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,

οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάγτρον Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὐ δ' ἐπιθρηεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστον

Ἄργετος ἦδ' πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αἰλοῖς·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρον Ἰππόνικος,
Στρούθιος υἱός, ἄρμασι ἐν Χαρίτων φορηθεῖς, 10
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαῖν τε νίκαν
θήκαν, ἰοστεφάνων θεῶν ἕκατι Μοισᾶν.

149. [206.]

Γνώθι Θεόγγητον προσιδῶν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
παῖδα, παλαιμοσύνας δεξιὸν ἠνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἔστεφάνωσε πόλιν.

150. [207.]

Στρούβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὐτ' ἀνέ-
θηκας
Ἐρμῆ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὐδ' Ἀκαδημειαν πολυγαθία, τῆς ἐν ἀγοστῶ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσίοντι λέγω.

151. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὀπις Ἀθήνας,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αἰλούς
τούσδε σὺν Ἠφαιστῷ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτη,
καλοῦ δαμασθεῖς ἱμέρω Βούσανος.

152. [210.]

Πατρίς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ
Γλαύκου
υἱὸς καὶ νικῶ πύξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

153. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυδοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἄλμα, ποδωκλήην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

154. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἑσσί, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνίκης;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ρόδιος.

155. [213.]

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνου λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἐξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου.
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέα τρις ἐπισχερώ, οὐδ' ἐγένοντο
ἀκτίων τομίδων ποταθμοί
καὶ Νεμέα τρις ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέα καὶ ἐν Αἰγίνα κρατερῶ τ' Ἐπιδαύρω,
καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμω.
ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
ἠΰφρανεν μέγαν Κόρινθον.

156. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

157. [215.]

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα — διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθός
δραχμαὶ τὰ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος —
ἀσκητῶς ἐποίησεν Ἀθηναῖος παλάμῃσιν
Ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

158. [216.]

Κρής Ἄλκων Διδύμου Φοίβῳ στέφος Ἰσθμῷ ἑλών
πύξ.

159. [217.]

Τόνδ' ἀνέθηχ' Ἐρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
ἐν προθύροις.

160. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περθόμενον Ἰλίου ἀκρόπολιν.

161. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν
τὴν δ' ἐξιόνταν δεξιάν Διονύσιος.

162. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος οὐκ ἐν μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

163. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὄμοισιν ἔχον τραχίαν ἄσιλλαν
ἰχθύς ἐξ Ἄργου ἐς Τεγέαν ἔφερον.

164.

Εὐχέοι τοι δῶροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρήναι
Ἀητοῖδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρῦτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναλοῦσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις Χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

165.

Σῶσος καὶ Σωσῶ σωτήρια τόνδ' ἀνέθηξαν,
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

(ΠΑΙΓΝΙΑ.)

168. [227.]

Τῆ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρᾶς ἐκάλυψεν
ὠκνὸς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀγλαίων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἐν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεῖτω μέρος οὐ γὰρ εἰκεν
θεομῆν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

169. [186.]

Πολλὰ πινὼν καὶ πολλὰ φαρῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

170. [288.]

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

171. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου νῖον ἄειδε
νῖον Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

172. [230.]

Μιζονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σφέλιος ἰχθύς
πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἀνακτος
βουφόνου οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

173. [231.]

Φημι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπητιάδῃ δώσειν μέγα δειπνον Ἐπειῶ.

174. [224.]

Φοῖβος ἐσαγείται * Τυνδαρίδῃσιν αἰοῖδῃσαν
ἄμετροι τέτιγες ἐπεστέψαντο χορῶν.

175. [156.]

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὅς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἐδειξε νόου.

176. [66.]

... Ὅ τοι χρόνος ὄξυς ὀδόντας
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

177.

Χρυσῶ δ' ἀγλήεντι συνήρμωσεν ἀμφιδασείας
κόστας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμάσιν.

EPIGRAMMATA FALSO SIMONIDI TRIBUTA.

178.

Βοῖδιον ἠύλητος καὶ Πυθιάς αἰ ποί' ἐρασταί
σοὶ Κῦροι τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορηγέ, τὸ σὺν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἰ ζῶναι καὶ πόθεν αἰ πίναιες.

179.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσεν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὕετόν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἔχνος
βουφρυγος εἰς κολίην ἀτραπὸν ἔκτο λέων·
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σφέθε χειρὶ 5
ἤραξεν, κενναχῆ δ' ἔαχεν ἀντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βροῦμον ὑλονόμος θῆη
μείναι, ἀν' ὑλήην δ' ὠνὸς ἔθνηεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὅς τάδε Πείρα 10
ἔνδοντα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

180.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόνκλες, ἀνθος αἰοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

181.

Βωμοὺς τοῖσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρώτος,
ὅς πλείστον Μοῦσῆς εἶλε κλέος τραγικῆς.

182.

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατοί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαῖς Θυρεῖαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἔχγνια πρᾶτον
ἀρμόδαμεν, ταῦτα καὶ λήπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρονάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον 5
καρύσσει, Θυρεῖα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίαν.
αἰ δὲ τις Ἀργείων ἔφηνγεν μόρον, ἧς ἅπ' Ἀδράστου,
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φηγεῖν θάνατος.

183.

Ἦμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώμας,

30*

οὐλῆς ἢ σκολιὸν πλέγμα φύνεις ἔλικος,
 Τηλὸν ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ γωμάτι τοῦδε ταφον·
 5 ὡς ὁ φιλάκροτος τε καὶ οἰνοβαροῦς φιλόκωμος
 παννύχιος κροῦον τὴν φιλοκαίδα γέλυν,
 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρομόνων,
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγει νοτιοῦ θρόσος, ἣς ὁ γεραῖος
 λαρότερον μαλιακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

184. [171.]

Οὗτος Ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
 ὕμνοπόλον πάσης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὺν ἐς παῖδιον ἕμερον ἠμύσατο.
 5 μῦθος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
 ἤλιον, Ἀθήνης ἐνθάδ' ἐνύρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠιδέοισι Μειγιστέα
 καὶ τὸν Σμερόλεω Θοῖηκα λείλοιτε πόθον·
 10 μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτεπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνον
 βάρβιτον οὐδὲ θανάων εὔνασεν εἰν Ἄλδη.

185 A.

A. Τίς αἶδε; B. Βάχχα. A. τίς δέ μιν ξέσε; B. Σκόπας.
 A. Τίς δ' ἐξέμνη, Βάχχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

185 B.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
 Χάρης ἐπολεῖ πηγέων ὁ Δίνδιος.

186.

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπέλεμ', εἰκόνι τῆδε
 τίμησ' εὐνοίης εὐσεβείης θ' ἔνεκα.

187.

A. Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; B. Λωριεύς ὁ Θούριος.
 A. Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; B. Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
 δεινὰ γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.

188.

Ἴσθμια δίς, Νεμέα δίς, Ὀλυμπία Ἰσπεφανιώθην,
 οὐ πλατεῖ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέγγει.
 Ἀριστόδαμος Θοῖσιδος Ἀλείος πάλα.

XXVII.

TIMOCREON.

MELI H.

1.

Stroph a.

E p o d u s.

5

ἀντ.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον
 αἰνέεις
 ἢ τύγε Λευτυχίδα, ἐγὼ δ' Ἀριστείδα ἐπαινέω

ἄνδρ' ἱερῶν ἀπ' Ἀθανῶν
ἔλθειν ἓνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,
ἐπρωδ.

5 ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα
ξείνον ἔοντ' ἀργυροῖσι κυβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ
κατάγειν

ἔς πατρίδ' Ἰάλυσον, λαβῶν δέ
τρι' ἀργύρου τάλαντ' ἔβα πλέον εἰς ὄλεθρον,
τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
καίνων,

10 ἀργυρίων ὑπόπλεως·
Ἴσθμοι δὲ πανδόκενε γλοιῶς ψυχρὰ κρεῖα παρέχων·
οἱ δ' ἤσθιον κηῦχοντο μὴ ὄραν Θεμιστοκλέους
γενέσθαι.

2.

.....

.....

.....

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,
ὡς εἰκὸς καὶ δίκαιον.

3.

.....

.....

.....

.....

5 .....

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μόνος

Μήδοισιν ὠρκατόμι,

ἄλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·

οὐκ ἐγὼ μόνον κόλονρις·

5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκις.

6.

.....

.....

Σικελὸς κομφὸς ἀνήρ
ποτὶ τῶν ματέρ' ἔφα.

8.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

.....

.....

Ὠφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλουῦτε, μήτε γῆ μῆτ' ἐν θα-
λάσῃ μῆτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γάρ
πάντ' (ἔστ') ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Ὡι ἐμβουλεύειν χέρος ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κῆτα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κῆτα φλυαρία.

XXIX.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

.....

Τοῦ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τοῦ Ποτειδάωνος, ἄναξ
Βοιωτέ.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

2.

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
 Ὁσίων, χάσαν τ' ἀπ' ἐοῦς
 πᾶσαν ὠνούμηεν.

9.

Ἡ διανεκῶς εὔδεις; οὐ μὲν πάρος ἦσθα Κόριννα.

10.

Ἴωνει δ' εἰρώων ἀρετᾶς
 χεῖρωιάδων (ἄιδω.)

11.

Περὶ τοῦς Ἑρμῆς ποτ' Ἄρενα πονκτεῦν.

14. 15. 16. 17. 18.

δ

Δώρατος ὄστ' ἐφ' ἵπκω.
 Κάστα μὲν βριμᾶμενοι.
 Πόλις δ' ἐπράδομεν.
 Προφανεῖς γλονκὸν δεῖ τις ἄιδων.
 δ Πελέκεσι δονεῖτη.

19.

... (Εὐωνυμίας)
 πῆδα φόν θέλωσα φίλης
 ἀγκάλης ἐλέσθη.

20.

Κλία γέροντ' ἀσομένα
 Ταναργίδεσσι λευκοπέπλως
 μέγα δ' ἐμῆς γέγασε πόλις
 λιγυροκοκωτίλης ἐνόπης.

21.

Μέμφομη δὲ κῆ λιγυρὰν Μουρτίδ' ἰώνγα,
 ὅτι βανὰ φουῖς ἔβα Πινδάρου ποτ' ἔριν.

23.

Θέσπια καλλιγένεθλε φιλόξενε, μουσοφίλητε.

XXX.

LAMPROCLES.

1.

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐργεκύδοιμον
ποτικλήζω πολεμαδόκον, ἀγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

2.

Αἶτε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι νείσθε.

XXXI.

PRATINAS.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
5 ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
10 ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν
ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν ᾠδὴν

Τίς ὁ θόρυβος ὄδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυ-
μέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος· ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ πα-
ταγεῖν

ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὑστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἔσθ' ὑπηρέτας.
κώμῳ μόνον θυγαμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει
παροίνων

ἔμμεναι στρατηλάτας,
παῦε τὸν Φθγγ' ἀοιδῶν
ποικίλου προυχέοντα·
φλέγε τὸν ὀλεθισιαλοκάλαμον,
λαλοβαγνύπα παραμελορηθμοβάταν θ'
ὑπαὶ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοῦ· ἄδε σοι δεξιὰ
καὶ ποδὸς διαρρηφά, θριαμβοδιθύραμβε·
κισσόχαιτ' ἀναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Διῶριον χορείαν.

2.

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυκος ἐς χορόν.

3.

Οὐ γὰρ αὐλακισμέναν ἀρωῶν, ἀλλ' ἄσκαρον μα-
τεύων.

5.

.....
 .....
 * * *

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὴν ἀνεμύμεναν Ἰαστὶ
 μοῦσαν,
 ἀλλὰ τὴν μέσαν . . νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

* * *
 Πρέπει τοι πᾶσιν αἰοιδᾷ λαβράκταις Αἰολίς ἁρμονία.

XXXII.

P H R Y N I C H U S.

E I S A Θ H N A N.

1.

.....
 .....

Παλλάδα περσέπολιν κλήξω, πολεμαδόκον, ἄγνάν
 παῖδα Διὸς μεγάλου, δάμνικπον αἰεὶ παρθένον.

2.

.....

Λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος,

E Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

3.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόθεν, ὅσσ' ἐπὶ πόντῳ
 κύματα ποιεῖται χεῖματι νῦξ ὀλοή.

XXXIII.

D I A G O R A S.

1.

E I S A P I A N Θ Η Ν A P T E I O N.

.....
 .....

Θεός, θεός πρὸ παντὸς ἔργον βροτείου νομᾷ φρέν'
 ὑπερτάταν,
 ἀντοδαῆς δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἔρπει.

2.

E I S N I K O Δ Ω Ρ Ο Ν M A N T I N E A.

.....
 .....

Κατὰ δαίμονα καὶ τύχην
 τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐτελεῖται.

XXXV.

C Y D I A S.

1.

.....
 .....

Εὐλαβεῦ δὲ μὴ κατέναντα λέοντος
 νεβρός ἐλθὼν μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν.

XXXVI.
 P R A X I L L A.
 ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΑΧΙΑΛΕΤΣ.

1.

Ἄλλα τεόν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

Α Δ Ω Ν Ι Σ.

2.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
 δευτέρου ἄστρα φαεινὰ σεληνάης τε πρόσωπον
 ἠδὲ καὶ ὤρειους σικυῖους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

Π Α Ρ Ο Ι Ν Ι Α.

3.

Ἄδμητόν μὲν λόγον, ᾧ ταίρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
 φίλει
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γινούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

4.

Ἐπὶ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ᾧ ταίρε, φυλάσσεο.

5.

Ἦν δὲ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
 παρθένε τῶν κεφαλῶν, τὰ δ' ἐνεργθε νύμφα.

XXXVII.
 B A C C H Y L I D E S.
 ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.]*

⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄

Ὀλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορευ
 σὺν τ' ἐπιζάλῳ τύχῃ ἀφνειὸν βιοτᾶν διάγειν·
 οὐ γὰρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφν.

2. [3.]

⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
 μῆδ' ἄελίου προσιδεῖν φέγγος·
 Ὀλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

* 3. [34.]

⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄
 ⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄⋄

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμονι
 δᾶκεν

πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιονορόταρον
 γῆρας ἰκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύα.

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

4. [2.]

Ὄς δ' ἄπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πνικινὰν κέρδος ἀν-
θρώπων βιάται.

* 6. [5.]

Ξανθότριχα μὲν Φερέμιζον
Ἄλφειόν παρ' εὐρυδίαν πῶλον ἀελλοδόμον
εἶδε νικάσαντα.

* 7. [6.]

Ὄ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσον θεόδατοι πύλαι.

* 8. [7.]

Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

* 9. [8.]

Νίκα γλυκύδωρος . . .
ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηγὶ παρισταμένα κρήνη
τέλος
ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

Y M N O I.

11. [10.]

Αἰαὶ τέκος ἀμέτερον,
μείζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέρηκτοισιν ἴσον.

Π Α Ι Α Ν Ε Σ.

13. [12.]

Τίται δέ τε θνατοῖσιν εἰράνα μεγάλα
πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
γυμνασίων τε νέους αὐλῶν τε καὶ κόμων μέλειν. 5
ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
ἀραγρᾶν ἱστοὶ πέλονται
ἐγχεᾶ τε λογγωτὰ ξίφειά τ' ἀμφάκεια δάμναται εὐράς·
χαλκεῶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
οὐδὲ σὺλάται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων, 10
ἀμὸν ὅς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βροῦθοντ' ἀγνιαί, παιδικοί δ'
ὕμνοι φλέγονται.

14. [13.]

Ἐτερος ἐξ ἑτέρου σοφός τὸ τε πάλαι τὸ τε νῦν.
οὐδὲ γὰρ ἤϊστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
ἐξευρεῖν.

Π Ρ Ο Σ Ο Δ Ι Α.

19. [18.]

Ἐῖς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἰ τις ἔχων ἀπειθῆ δύναται
διατελεῖν βίον· ὅς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ παρ' ἀμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν

5 ἔδον λάπτεται

κέρω, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

Ἐῖς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἰ τις ἔχων ἀπειθῆ δύναται
διατελεῖν βίον· ὅς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ παρ' ἀμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν

5 ἔδον λάπτεται

κέρω, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

20. [18.]

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

21.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

21. [19.]

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν
ἄλλους.

Υ Π Ο Ρ Χ Η Μ Α Τ Α.

22. [20.]

Ἀνδρία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατῆς ἐλέγχει
ἀλάθεια.

Ἀνδρία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατῆς ἐλέγχει
ἀλάθεια.

23. [21.]

Οὐχ ἔδρας ἔργου οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἰτωνίας

Οὐχ ἔδρας ἔργου οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἰτωνίας
χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι.

Ε Ρ Ω Τ Ι Κ Α.

24. [23.]

Εὐτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

Εὐτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

* 25. [24.]

Ἡ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾶς.

Ἡ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾶς.

* 26. [25.]

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούνῳ
παρὰ τὴν φίλην γυναικίκα φεύγεις.

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούνῳ

παρὰ τὴν φίλην γυναικίκα φεύγεις.

* 27. [26.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Γλυκεῖ' ἀνάγκη
 σενομένα κολίκων θάλλησι θυμόν,
 Κύπριδος δ' ἐλπίς δικαυόσσει φρένας

Στρ. α'.

ἄμμυγνυμένα Λιονυσίοισι δάφοις.
 5 ἀνδράσι δ' ὑφοτάτω πέμπει μερίμνας·
 ἀντίχ' ὁ μὲν πόλεων κρηδεμνα λύει,
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ·

Στρ. β'.

χρυσῶ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἴκοι,
 πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα (καρπόν)
 10 νᾶες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
 πλοῦτον· ὡς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.

Στρ. γ'.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

28. [27.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πορ-
 φύρχει τάρητες, ἀλλὰ θυμὸς
 εὐμενῆς

Μουσαῖα τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἴ-
 νος ἡδύς.

* 29. [30.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Ω Τρῶες ἀρηϊφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὅς ἅπαντα δέφ-
 κεται,

οὐκ αἰτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσφ
 κείται κχεῖν

πᾶσιν ἀνθρώποισι Δίκην, ὀσίαν,
 ἀγνάν Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς Θέμιδος·
 ὀλβίων παῖδες νιν εὐρόντες σύνοικον.

30. [4.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Φάσωμεν

πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετᾶν·
 πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

31. [22.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Ω Περίκλιε, τᾶλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὐ σ' ἔλλομαι.

33. [32.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

Ἔσται δ' ἐπὶ λάλνον οὐδόν, τοῖ δὲ θοῖνας ἔντυου,
 ὠδέ τ' ἔφα·

Ἀντόματοι δ' ἀγαθῶν δαίτας εὐόχθους ἐπέρχονται
 δίκαιοι

φῶτες.

34. [33.]

⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯
 ⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯⋯

ι υ υ (υ ε) υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Οἱ μὲν ἀδμαῖτες ἀεικελιᾶν νόσων
 εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
 οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

35. [35.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
 βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Θνατοῖσι δ' οὐκ ἀνθαίρετοι
 οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἀκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις
 στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἢ πάνδαρος αἶσα.

37. [37.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Μελαγκευθὲς εἰδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

39. [39.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Τὴν ἀχειμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακῶδεα Νεῖλον.

40. [40.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἐκάτα δαδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ.

41. [15.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ποσειδάκιον ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα
 χαλκοδαυδάλοιςιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

42. [42.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἀβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

43. [43.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρὸν.

44. [60.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ὅργαι μὲν ἀνθρώπων διακεκοιμέναι μυρία.

45. [41.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Πλήμμυρον πόντου φυγῶν.

46.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δυσμενέων δ' αἰδής.

47. [59.]

υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Νωμάται δ' ἐν ἀτρυγγέῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

48. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, κότνια Νίκα,
 πρόφρων Κραναϊδῶν λιμερόεντα χορόν
 αἰὲν ἐποπτεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρασι Μουσῶν
 Κηῖφ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

49. [29.]

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων πιωτάτῳ Ζεφύρῳ.
 εὐξαμένω γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
 λιμνήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχῶν.

XXXVIII.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1.

.....
 .....
 .....
 .....

5

.....

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρεν μορφῆν ἐνειδος,
 οὐ διαίταν τὰν γυναικείαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὐδί'
 ἄλσει,
 πολλάκις θήραις φρένα τερόμεναι,

ἱερόδακρον λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε ὁ
 πατεῦσαι,
 τέρενα Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

2.

.....
 .....
 .....
 .....

..... Ἄ μὲν Ἀθίνα
 ὄργαν' ἔρριψέν θ' ἱερῆς ἀπὸ χειρός,
 εἶπέ τ' ἔρηρετ' αἰσχευ, σώματι λύμα,
 οὐ με τῶδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

.....
 .....

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίης
 ἄχρα βροτοῖσιν προχέων Ἀχέρων.

4.

.....
 .....
 .....

Πάντες δ' ἀπεστύγειον ὕδωρ,
 τὸ πρὶν ἔοντες ἀδριες οἴνου,
 τάχα δὴ τάχα τοι μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
 τοὶ δὲ παράκληκτον χέου ὄμφαν.

5.

Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

Κλῦθι μοι, ᾧ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζῶον μεδέων ψυχᾶς.

7.

Γλυκὸν γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πρᾶπίδεσσι
πόθον.

XL.

ARIPHRON.

5

Ἐγεία, προσβίβστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ
λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺν δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἶης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ
πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἄφροδίτας ἄρκυσι θηρεύομεν,
ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέφρις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαρ' Ἐγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔασι,
σέθεν δὲ χάρις οὔτις εὐδαίμων (ἔφν.)

XLI.

LICYMNUS.

1.

Μυρίαϊς παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρῦει.

2.

Ἀχέρων ἄγεα
βροτοῖσι πορθμεύει.

3.

Ἔπνος δὲ χαίρων ὁμιμάτων ἀνγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις ἐκοίμιζε κούφον.

4.

Λιπαρόματε μάτερ, ὑψίστων θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεία ποθεινά,
πρηνῆ γέλωσ Ὑγία.

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκνῶν,
ἢ τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχάς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XLII.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

Κατὰ χειρὸς δ'
ἦλυθ' ὕδωρ ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέῃ πρόχῳ
φέρων ἐπέχευεν
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
κλάδων δισύνυκτον.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέρων, ἄλλοι δ' ἑτέρων μέχρι οὐ
πλήρωσαν οἶκον.

ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἐστιλβον ἀγνάς
εὐστεφάνοις λακάναις παροφίσι τ' ὄξυβάφων πλήρεις
σύν τε χλιδῶσαι
παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς ὅ
δ' εὐλεασματίοισιν.

* * * πάφφρον ἐν κανέοις μάζας χιονόχρους, ἄλλοι
δ' * * *

(τοῖς δ') ἐπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάρκαβος, ὦ φι-
λότας, ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ
μέγιστον

πάντ' ἔπαθεν λιπαρὸν τ' ἐς ἐγγελέα τινες ἄριστον,
γογγροϊτωϊωνητεμων πλήρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος. 10
μικρὰ δὲ κακκίβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ναρτίον ἄλλο, * * * * *

* παρῆς ἕτερον πῖον ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυ-
ποδείων

(τῶν) ἀπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὄλος νῆστις συνόδων 15
πυρρός, ἔπειτα βαθμοὺς ἀμύζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, κἄξανθισμέναι καρίδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον.

θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις ἐπέταλοι χλωραὶ ὅ
ἀδυφάρυγγες

πύρρων τε στεγαναὶ φουσαι μεγάλως κακὰ κακκίβου
γλυκνου ὄξιος * *

ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὴν καὶ τίν, 20
σάφ' οἶδα.

ἐς τὰδε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτόν ἐκείθεν

θερμόν, ὅθεν γλυφίς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
τὰς ὑπογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε

* * π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'·
25 ἄλλ' ὄθεν ἔλλκπομεν, θοίνα παρήης, ὄτ' ἐπαλλάξαι
δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ'
ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.

πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγγρον, ἔπειτα δὲ νῆστις
δέλφικος οἰκετικῆς καὶ νῶτος ἐσηλθε καὶ ὄσφης καὶ
μινυρίγματα θερμά'

καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθηγὸς
ἀλεκτοτρόφου πικτικῆς ἐρί-
φου παρέδθηκεν·

30 εἶτα διέφθ' ἀκροκόλια, σελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχορούς, ὄγγη, κεφάλαια, πόδας τε,
χρυσμάτιόν τε σεσίλιφι-
μένον.

ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὄπτά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ
ἀρνῶν·

ἀθυπέρωμα κερὸς χορδὰ γλυκίστα,
μιξεριφαρνογενής, ἄν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτων (σὺ
μέν), ὦ φιλότας, ἔσθους
κε· λαγῶα δ' ἔπειτ' ἀλεκ-
τρονόων τε νεοσσοί,

35 περδίκων φασέων τε χύδαν ἤδη παρεβάλλετο θερμά
πολλά...

καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ'
ἐπεισηλθεν μέλι καὶ γάλα
σύμπακτον, τό κε τυρὸν
ἄπας τις

ἡμεν ἐφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν· ὄτε δ' ἤδη
βρώτωος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἡμεν ἐταῖροι,
τήνα μὲν ἐξαπαίειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νύκτ'
ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,

σηήμασιν ἱρινομίκοις χλιεροθαλπῆς ὕδωρ ἐπεγ- 40
χέοντες
τόσσον, ὅσαν (τις) ἐχρηξ', ἐκτριμματά τε * * λαμπρά
σινδοννηῆ, δίδουσαν (δὲ) χρίματα τ' ἀμβροσίοσμα
καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

3.

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαρηνγείς,
πορθημίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας (δευτέρας),
ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας.

ταῖσι δ' ἐν μέσαις καθιδρύνθη μέγα χάσμα βροτοῖς, 5
λευκὸς μυελὸς γλυκερός,
λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι
πέπλοισι

συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὑπο, μὴ κατίδη τις
μυλογενῆς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις

ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίων παλιρρῦτοισι παραῖς·
τῶ δ' ὄνομα ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον
μαλεραῖς *

* * * * * τὰν δεξαμέναν ὄ τι κα διδῶ τις· ἄ 10
Ζανὸς καλεῦντι

τρούματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγνατακνακομιγῆς πε-
φρυγμένον

πυρρομολενκερβινδοξάνθωμ' ἐκκριτον ἀδύ
βρωμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικήροιδηστίχης πα-
φργίνετο τούτοις

σταιτινοκογομαγῆς ὄ τε σεσελαιοξανθεπιπαγκαπύ-
ρωτος χοιρίνας.

ἀδέα δὲ * * κνκλώθ' ὀλόφωκί' ἀνάριθμα, 15
καὶ μελίπηκτα τέτυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυτος ἦς
 ἄμυλος πλαθανίτας·
 σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ξεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σα-
 σαμόπαστα

πέμματα, κατ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμυγείς ἀπαλαίς
 θάλλοντες ὄφρας,
 20 φά τ', ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοῖδων . . . τε
 τρωκτά τε πιασίν

ἀδυῖδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
 ὀλβιόπλουτον (ἔμεν)· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί
 τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·
 ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀδυομάτιον καὶ θαν-
 μασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤνη-
 σαν. = =

4.

* * Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου
 εὐδροσον πλήρη μεταπιτριδα δέξαι·
 πρᾶν τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοῦς ἐπὶ τέφρην
 πάντας ἄγει. * *

* 6.

Συμβалоῦμαι τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

8.

Ω καλλιπρόσωπε
 χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφανε, κάλλος ἐρώτων.

9.

Οἶφ' μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

... Ἔθυσας; ἀντιθύση.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

13.

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

* 14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσῶ . . .
 χρυσορόφων Νυμφέων εἶσω (ἴσαν) θαλάμων.

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρρῆς Ἐρμῶν ἀφειήριον ἔρμα
 ἰσοδρομοῖς θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 δις δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπώσάμενοι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

16.

Εὐφείτας οἶνος πάμφανος.

XLIII.
TIMOTHEUS.

EIS ARTEMIN.

1.

Μαινάδα, θνιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.

* 2.

Διὰ κνάνεον πόλον ἄστρον,
διὰ τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

* 3.

ὄτ' ἀέξεται ἄλλον ἀγῆαις.

ΚΤΚΛΩΨ.

4.

Οὔ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰδαναβήσει.

5.

Ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῆ βρονάζον
εἰκοσιν δὲ μέτρο' ἀνέχευεν, ξμισγε δ'
αἶμα Βακχίου νεορρῦτοις δακρῦοισι Νυμφῶν.

ΝΙΟΒΗ.

* 6.

Ἔρχομαι τί μ' αὔεις;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

7.

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτροφεῆ.

ΠΕΡΣΑΙ.

8.

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

9.

Σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δοριμάχου.

* 10.

Ἄρης τύραννος χουσὸν Ἑλλάς δ' οὐ δέδοικεν.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

11.

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθτε, κᾶρυξ ὄτ' εἶπεν
νικᾶ Τιμόθεος Μιλήσιος
τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν.

12.

~~~~~  
 ~~~~~  
 5 ~~~~~

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά,
 καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
 νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
 τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
 5 ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

13.

~~~~~  
 ~~~~~  
 ~~~~~

Σὺ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
 ἀκτίσι λαμπραῖς Ἄλιε βάλλων,
 πέμπων ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
 σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἴε Παιάν.

* 14.

~~~~~

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

15.

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔρως,
 ὁ Κύπριος κυναγός, ἢ φρενῶν ἄκτις,
 ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὄρκιον δίκας.

XLIV.

TELESTES.

ΑΡΓΩ.

1.

~~~~~  
 ~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Ὅν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόφ
 δρυμοῖς ὄρειοις ὄργανον
 δῖαν Ἀθάναν,
 δυσόφθαλμον αἰσχὸς ἐκφοβηθεῖσαν,

αὐθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν,
 νυμφαγενεὶ χοροκτύπῳ φησὶ Μαρσύα κλέος.

τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος
 ὄξυς ἔρως ἔτειρεν,
 ἢ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῶ;
 ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

5

10

5

10

ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
πόλων,

σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος,
τῶν οὐ μεριδοτάτων Βρομίω παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερθῆν πνευμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαῶν
ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

2.

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

"Ἡ Φρύγα καλλιπνύων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
αὐλὸν ὃς ἤρμωσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νομοαἰολοῦ ὄρφυαί
πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

4.

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

"Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱεῖς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
ἐν πενταράβῳ χορδῶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστραφῶν τάχος.

5.

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὄρειας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον
τοὶ δ' ὄξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Ἀύδιον ὕμνον.

XLVI.

LYCOPHRONIDES.

1.

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τί ν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἂν μὴ κόσμιον πεφύκη.
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν

καὶ τὰν θηροφόνου λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα
κέχεται
ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XLVII.

CASTORIO.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΕΩΝ.

1.

Ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἠλιόμορφος ξαθέοις
ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

2.

Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναίονθ' ἔδραν, θηρονόμῃ Πάν, χθόν' Ἀρχάδων,
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
συνθεῖς, ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
5 μωσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὃς μέλιγμ' ἴεις.

XLIX.

CLEOMACHUS.

Τίς τὴν ὑδρίην ἱμῶν
ἐψόφησ'; ἐγὼ πίνων.

L.

THEOCRITUS.

I. (XXVIII.)

ΑΛΑΚΑΤΑ.

Γλαύκας ὃ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
θερσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νεῖλεω ἀγλαάν,
ὄππα Κύπριδος Ἴρον καλέμω χλῶρον ὑπαὶ πάγῳ·
τυτὶδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός, 5
ὄππως ξείνου ἐμὸν τέρφομ' ἰδῶν κἀντιφιλήσομαι
Νικίαν, Χαρίτων ἱεροφώνων Ἴερον φυτόν,
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγενημέναν
δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν·
σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις, 10
πόλλα δ' οἶα γύναικες φορέοις ὑδάτινα βράκη·
ὃς γὰρ ματέρες ἄρτων μαλακοῖς ἐν βότᾶνα πόκοις
πέξαιντ' αὐτοῖνει Θευγένιδός γ' ἔννεκ' εὐσφύρω.
οὔτως ἀνυσίεργος· φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες·
οὐ γὰρ εἰς ἀλύκρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν 15
ὄπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθονός.
καὶ γὰρ τοι πάτρις, ἂν ᾧξ' Ἐφύρας κτίσσει ποτ'
Ἀρχίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν.
νῦν μὲν οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκόμεν, 20
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων,
ὡς εὐαλάκατος Θεύγεις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μνάστιν αἰεὶ τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένω.
κῆνο γὰρ τις ἔρει τῶπος ἰδῶν σ'· ἢ μεγάλα χάρις
δῶρω σύχνη ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ' φίλων. 25

ΠΑΙΔΙΚΑ.

II. (XXIX.)

ΟΙΝΟΣ ΑΛΑΘΕΙΑ.

Οἶνος ὃ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεια,
 κᾶμμες χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυγῶ
 οὐκ ὄλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,
 5 γινώσκω τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζωίας ἔχω
 ζᾶ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 χῶτα μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἄμεραν, ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης τύ, μάλ' ἐν σκοτῶ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
 10 ἀλλ' αἶ μοι τι πίδαοιο νέος προγενεστέρω,
 τότα λῶτον αὐτος ἔχων ἔμ' ἐπαινέσης.
 ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δεινδρίῳ,
 ὅπποι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχης κλάδον,
 15 ἄλλον δ' αὐριον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάτης.
 καὶ κέν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ἠέθως αἰνέσαι,
 τῶ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένει φίλος,
 τὸν προῦτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκασ'
 ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνέειν.
 20 φίλη δ' ἄς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχην αἰεί.
 αἶ γὰρ ὠδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσσαι
 ἐξ ἀστῶν, ὃ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 25 ἀλλὰ πραυγέλω στύματός σε πεδέρομαι
 ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἤσθα νεώτερος,
 γῶτι γηραλέοι πέλομεζ πρὶν ἀποπτύσαι

καὶ ἦνσοι νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φόρει,
 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλάβην.
 30 ταῦτα χρῆ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνέραν ἀδόλωζ σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένων ἀνδρείαν ἔχης,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
 35 αἶ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπης,
 ἐν θυμῶ δὲ λέγης, τί με, δαιμόνι', ἐννόχλης;

νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χροῦσα μάλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκῶν πεδὰ Κέρβερον
 τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
 40 προμολοίμῃ κε, πανσάμενος χαλεπῶ πόθῳ.

III.

Ὅμαι τῶ χαλεπῶ καινομόρῳ τῶδε νοσήματος
 τετορταῖος ἔχει παῖδος ἔρωζ μῆνά με δεύτερον,
 κάλω μὲν μετρίως, ἀλλ' ὀπόσον τοι παῖδι πρόπει.
 καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν ταῖς μὲν ἔχει, ταῖσι δὲ μ' οὐκ
 (ἔχει)

τᾶς παῖς ὦτ' ἄχαρις, τᾶς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδίαι.
 τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω πτύχην ἔσσει' ἐρωτα
 5 ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὄφρῶν,
 αἰδεσθεῖς ποτίδην ἀντίος, ἠρέυθητο δὲ χροῶ.
 ἔμεθεν δὲ πλέον τᾶς κραδίας ὠρος ἐδράξατο.
 εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καὶ τε(θολωμένος.)
 10 πολλὰ δ' εἰσκαλέσας θυμὸν ἔμαντῶ διελεξάμαν.
 τί δὴ ταῦτ' ἐπόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσειται;
 λεύκας οὐκ ὀδησθ', ὅτι φόρσις ἐν κροτάφοις τρίας;

ᾧρά τοι φρονέειν μὴ οὐ τι νέος τῶν ἰδέων πέλη.
 15 πάντ' ἔρδ', ὅσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι.
 καὶ μὲν ἄλλος ἐλάσθη· τὸ δ' ἄρ' ἦς λώϊον, ἔμμεναι
 ξείνων τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔραν (τι προγενεστέρῳ).
 τῷ μὲν γὰρ βίος ἔρπει προγόνοις ἴσ' ἐλάφω θοᾶς,
 20 ἀλλάσσει δ' ἐτέρῳι ποντοπόρῳν αὐριον ἀμέραν,
 οὐδ' αὐτῷ γλυκερᾶς ἀνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλικῶν
 μέλει· τῷ δ' ὁ πόθος κατ' τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
 ὀμμυναςκομένῳ· πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια.
 παύσασθαι δ' ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἔδνας ἄλις.
 ταῦτα χῆτερα πολλὰ προτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμφάμαν.
 25 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ'· ὅτις δοκίμοι τὸν δολομάχανον
 νικάσειν ἔρον, οὗτος δοκίμοι τοῖς ὑπὲρ ἄμμεων
 μετρεῖν βραϊδίως ἀστέρας, ὀπποσσάκις ἐννέα.
 καὶ νῦν εἴτ' ἐθέλω, χρῆ με μακρὸν σχόντα τὸν ἄμφρα
 ἔλκειν τὸν ζυγόν, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γὰρ ἄγαθος
 30 βούλεται θεός, ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον
 καῦτας Κυπρογενίης· ἔμε μὲν, φύλλον ἐπάμερον,
 σμίκρας δεύμενον αὔρας, ὑμάλως αἶσα κακὸν φορεῖν.

IV. (XXX.)

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Ἄδωνιν ἢ Κυθήρα
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
 στρυγνᾶν ἔχοντα χεῖταν
 ᾧχράν τε τῶν παρειᾶν,
 5 ἄγειν τὸν ἔν' πρὸς αὐτᾶν
 ἔταξε τῶς Ἐρωτας.
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
 πᾶσαν δρεμόντες ὕλαν
 στρυγνὸν τὸν ἔν' ἀνεῦρον,

δῆσάν τε καὶ πέδασαν.
 10 χῶ μὲν βρόχῳ κατάφας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαίνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 15 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήραν·
 τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·
 πάντων κάμιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 20 σὺ μὲν τὸν ἄνδρ' ἔτυφας;
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὧδε·
 ὀμνυμί σοι, Κυθήρα,
 αὐτᾶν σὲ καὶ τὸν ἄνδρα,
 καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
 25 καὶ τῶσδε τῶς κυναγωγῶς,
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σου
 οὐκ ἤθελον πατάξαι,
 ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
 30 γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν
 ἐμαινόμαν φιλάσαι.
 καὶ μὲν κατεσίναξε.
 τούτους λαβούσα τέμνε,
 τούτους κόλαξε, Κύπρι·
 35 τί γὰρ φέρω περισσῶς
 ἐρωτικὸς ὀδόντας;
 εἰ δ' οὐχί σοι τᾶδ' ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτά μου τὰ χεῖλη.
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
 40 τὸν δ' ἤλέησε Κύπρις,
 εἶπέν τε τοῖς Ἐρωσι

τὰ δεσμά' οἱ ἐπιλύσαι.
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
 κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε,
 45 καὶ τὰν Κύπριν προσελθῶν
 ἀκαλλε τῶς τ' Ἔρωτας.

V.

ΣΥΡΙΓῆ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα, Μακροπολέμοιο δὲ μᾶτερ,
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυνηῆρα,
 οὐχὶ κερᾶσταν, ὃν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ ἀπυλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σά-
 κους,
 5 οὐνομ' Ὀλον, δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον
 κούρας γηρυγῶνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος,
 ὃς Μοῖσα λιγὴ πᾶξεν Ἰοστεφάνῳ
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρῖσφαράγου,
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν Ἰσανδέα
 10 Παπποφόνου, Τυρίαν τ' ἐξείλετο,
 ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
 πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας.
 ψυχάν, ᾧ βροτοβάμων,
 στήτας οἶστροι Σαέττας,
 15 κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
 λαρνακόγνιε, χάροις
 ἄδῃ μελίσδοις
 ἔλλοπι κούρα,
 Καλλιόπα
 20 νηλεύστῳ.

LI.

S I M M I A S.

I.

O Π Ε Λ Ε Κ Υ Σ.

Ἀνδροθέα δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοῦνας ἦρα τῶν Ἀθῆνῶν
 τέμος ἐπεὶ τὴν Ἰσάν κηρὶ πυρῖσι πόλιν ἠθάλωσεν
 οὐκ ἐνέφθιμος γέρας ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν
 νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβα κέλευθον
 τρις μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ
 ὄδ' ὄλβος

... τὰς βαινῶν κλυτὸς Ἴσα θοοῖς, ὡς εὖρε Ῥόδου γεγᾶς ὁ πολύτροπα μῦθος
 (Ἴσας) μέτρα μοιπᾶς
 αἰεὶ πνέει

Ἰλαος ἀμφιδερχθῆς

σὴν γέρον ἄγνᾶ πολίβουλε Παλλάς

ἀλλ' ἀπὸ κρανῶν Ἰθακῶν νῆμα κόμψε δυσκλήης

Ἀφραυδῶν χροσοβαρεῖς τ' ἐστνιπέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας

ὄπασ' Ἐπσιὸς πέλεκυν τῷ ποκα πύργων θεοτεύκτων κατέραιψεν αἶπος.

Versus hoc ordine legendi sunt:

Ἀνδροθέα δῶρον ὁ Φακεὺς κρατερῆς μηδούνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ
 ὤπασ'· Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποκα πυργῶν θεοτεύκτων κατέφειψεν αἴπας,
 τᾶμος ἐπεὶ τὰν λεγὰν κηφὶ πυρῆπυφ πόλιν ἠθάλωσεν

Δαφνειδῶν, χρυσοβαρεῖς τ' ἔστρυφέλιξ' ἐκ θριπέλων ἄνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγῶς ἐν προμάχοις Ἀγαῶν,

ἀλλ' ἀπὸ κροανῶν ἰθαράν νεῖμα κομίζε θυσαλῆς·

νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβη κέλευθον,

οἶαν γέρον, ἀγνά πολύβουλε Παλλάς·

τρῖς μάκαρ, ὃν σὺ θυμῷ

Ἰλαος ἀμφιδερχθῆς·

ὄδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

5

10

..... τὲς βαίνων κλυτὸς ἰσα θεοῖς, ὡς εὔρε Ῥόδου γεγῶς ὁ πολύτροπα μούνος
 (ἴσας) μέτρα μολπᾶς.

Ω. Ο. Ν.

2.

Κορίλιας

τῇ τὸδ' ὦν νεόν

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο δὴ γὰρ ἀγνάς

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἐρμᾶς ἔδειξε κάρυξ

ἀναγε δ' ἐκ μέτρον μονοβαίμονος μέγαν πάροσθ' ἔειξεν

θεοῖς δ' ἠπεσθεν ὠκὺ λέχριον φέθων νεῖμα ποδῶν (στοράδων) λίφασκεν

θεοῖς ἰσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ', ἀλλάστων ὄρσιπόδων ἑλάφων τέσσειν

παλιγκραῖπνοισ' ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσι λοφῶν κατ' ἀρθμίας Ἰγρος τιθήνας

καί τις οἰμόθυμος ἀμφιπάλτων αἰψ', ἀνδῶν θῆρ' ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων ποικωτάτων

καὶ τῶσδ' ὠκα βοῶς ἀκοῶν μεδέκτων ἄφαρ ὄγε λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὄρεων ἔσσυται ἄγρος

ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἰσα θεοῖς ποσι δονέων πολίπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς

ῥίμφα πετροκόκοιτον ἐκλεπῶν ὄρουσ' εἰνῆν ματρὸς πλεγκτὸν μαομενος βαλίας ἑλεῖν τέκος

βλαχὰ δ' οἶων πολυβότων ἀν' ὄρεων νεμῶν ἔβαν ταυνοφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν

ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς φάοντ' αἴψα μεθ' ἱμερόεντα μέσον

ἔχρει θεῶν * * * τῶν παναίολον Πιερίδων μονόδοιπον αἰδῶν

ἀριθμὸν εἰς ἄκρον δεκάδ' ἱγρίων κόσμων νέμοντα θυθμῶν

φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἔλων περοῖσι ματρὸς

ἀγριά μιν καὶ ἀμφὶ ματρὸς ὠδῆς

ματέρος Δωρίδας

ἄτροιον.

Versus hoc ordine legendi:

Κωτίλας
ἄτριον

τῆ τοδ' ὄνν νέον

ματίεος Δωφίας.

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἀγνῆς

λόγιά μιν κάμ' ἀμφι μάτρος ὀδῆς.

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἰρμάς ἐδειξε κάρυξ

φύλ', ἐς βροτῶν, ὑπὸ φέλλας ἐλῶν πτεροῖσι ματρός.

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρον μονοβαμονος μέγαν πάφουδ' ἀέξεν

ἀριθμῶν εἰς ἄκρον δεκάδ' ἰγνίων, κόσμον νέμοντα φυθμῶν.

θιοῶς δ' ὑπεφθεν ὠκὺ λέχρον φέρον νεύμα ποδῶν (σποριάδων), πίφανσκεν

ἰγνε φενῶν * * * τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδοιτον αὐδαν,

θοῶς ἰσ' αἰόλας νεβροῖς κῶλ' ἀλλιάσων, ὀσειπόδων, ἐλάφων τέκεσσην.

ταλ' δ' ἀμβρότω κόθω φέλλας μάτρος φωνῆ' αἰψε μεθ' ἱμερόεντα μάζον,

καί τις ὀμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' αὐδάν θῆγ' ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πονικωτάτων

βλάχαι δ' οἶων πολυβότων ἀν' ὀρέων νοῦον ἔβαν ταυνοσφύρωντ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν.

καί τις ὀμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' αὐδάν θῆγ' ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πονικωτάτων

ὄμιφα πετρόκοιτον ἐκλιπῶν ὄρονσ', εὐνάην, μάτρος πλαγκτῶν μαιόμενος βαλιῶς ἐλεῖν τέκος,

καὶ τῆσδ' ὠκα βοῶς ἄκρον μεθέπων ἄφρα ὄγε λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσεται ἄγκος.

20 ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θεοῖς ποῖ δονέων πολυπλοκα μεθίει μέτρα μολπῆς.

ΑΙ ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΕΡΩΤΟΣ.

3.

Αεὐσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρρον ἄνωγ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδῆς ἐδράσαντα,

μηδὲ τρέσης, εἰ τόσος ὦν δάσκια βέβροθα λόγρια γένεια.

τάμος ἐγὼ γὰρ γενόμεν, ἀνίε' ἔκραιν' Ἀνάγκη,

πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγροῖς

ἐγπετά, πάνθ' ὄσα' ἔσπει

δι' αἰθέρας.

Χάους δέ,

οὔτι γε Κύπριδος παῖς,

ἠκυπέτας [δ'] ἀέριος καλευμαι.

οὔτι γὰρ ἔκραινα βία, προῦννοσφ' δὲ περθεοί.

εἶκε δὲ μοι γαῖα θαλάσσης τε μυχοὶ χάλκεος οὐρανος τε.

τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισιάμεν ὠγγίμον σκάπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

4.

Μᾶτερ ὦ πότνια, κλυῖθι, Νυμφᾶν ἀβρᾶν
Δῶρι, κυμοκτύπων ἤραν' ἄλλων μυχῶν.

5.

Σοὶ μὲν εὐίππος εὐπῶλος ἐγγέσπαλος
δῶκεν αἰχμᾶν Ἐννάλιος εὐσκοπον ἔχειν.

6.

Σέ ποτε Διὸς ἀνὰ πύματα νεαρὴ κορὴ νεβροχίτων.

7.

Χαίρε ἀναξ ἔταρε, ξαθίας μάκαρ ἤβας.

8.

Τὸν στυγνὸν Μελανίππον φόνον αἰ πατροφόνων
ἔριθοι.

9.

Ἰστία ἀγνά, σ' ἄ τ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

LII.

DOSIADAS.

ΒΩΜΟΣ.

Ἡμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ δίσαβος
τευξ', οὐ σποδεύνας ἱνίς Ἐμπούσας, μόρος
Τεύχοιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας ἀτας' ἄμος ἐψάνθηα 5
τὸν γνύχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
ὄν ὠπάτωρ δίσεινος
μόγησε ματρόςφιπτος.
ἔμον δὲ τεύγμ' ἀθρήσας
θεοκρίτοιο κτάντας, 10
τριεσπέροιο καύστας
ἄιξε νᾶν ἰύξας
χάλεψε γὰρ νιν ἰφῶ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἔλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ 15
Πανὸς τε ματρός εὐνέτας, φώρ
δίλωος, ἱνίς τ' ἀνδροβρωῆτος Ἰλοραιστῶν
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἀγαγον τρίπορθου.

LIII.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΣ.

ΒΩΜΟΣ

Ὅλος οὖν με λιβρὸς ἰσῶν
 Διβάδεσσιν οἷα κάχλης
 Ὑποφωινίησι τέγγει·

Μαύλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίης θοοῦμεναι
 5 Παμάτων φείδοντο Πανός· οὐ στροβίλω λιγνύτ

Ἴξος εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίου.
 Ἐς γὰρ βωμὸν ὄρης με μήτ' Ἀγούρου
 Πλίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοισ·
 Οὐδ' ὄν Κυνθογενῆς ἔτευξε φύτλη

10 Λαβούσα μηκάδων κέρα,
 Δισσαίσιν ἀμφι δειράσιν
 Ὅσσαι νέμονται Κυνθίαις,
 Ἰσόροπος πέλοιτό μοι.

Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
 15 Εὐιάς μ' ἔτευξε γηγενῆς·
 Τάων δ' ἀέλζων τέχνην
 Ἐνευσε πάλιν ἀφθίταν.

Σὺ δ' ὦ πῶν κρήνηθεν, ἦν
 Ἴνις κόλαψε Γοργόνος,
 20 Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι

Τμητιιάδων πολὺ λαοτότερον
 Σπονδῆν ἄδδην· ἴθι δὴ θαρσέων
 Ἐς ἐμὴν τεύξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγώ

Ἴον ἰέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος
 25 Ἀμφι Νέαις Θρηκίαις, ὄν σχεδόθεν Μυρίνης
 Σοί, τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

LIV.

PHILISCUS.

1.

Τῇ γθονίῃ μυστικὰ Δήμητρί τε καὶ Περσεφόνη καὶ
 Κλυμένῳ τὰ δῶρα.

2.

Καινογραφοῦς συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί,
 δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.

LV.

THEOCLES.

ΙΘΥΦΑΛΛΟΙ.

Ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
 πάντες οἱ τεχνίται,
 μεθ' ὧν πῶν τὸ δίκρας ὡς τὸν φίλτατον
 βασιλέα πάριμι.

LVI.

MELINNO

ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ.

Χαιρέ μοι Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος,
 χρυσεομίτρα διαφρων ἄνασσα,
 σεμνὸν ἄ ναιεῖς ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον
 αἰὲν ἄθρανιστόν.

5 σοὶ μόνῃ πρέσβιστα δέδωκε Μοῖρα
 κῦδος ἀρρήκτω βασίλῃον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιράνην ἔχουσα κάρτος
 ἀγεμονεύης.

σᾶ δ' ὑπὸ σδεύγλα κρατερῶ λεπάδνω
 10 στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλλάσσης
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλῆως κυβερνήης
 ἄστυα λαῶν.

πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν
 καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως
 15 σοὶ μόνῃ πλησίστιον οὐρου ἀρχᾶς
 οὐ μεταβάλλει.

ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κρατίστους
 ἄνδρας αἰχματᾶς μεγάλης λοχεύεις,
 εὖσταχυν Δάματρος ὅπως ἀνείσα
 καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

LVII.

THEODORIDAS.

1.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΙ ΔΙΟΤΡΑΜΒΟΣ.

~~~~~  
 ~~~~~

Πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων
 ἔσταζεν οἶον ἀπὸ καρὸς λαμπάδων.

2.

~~~~~  
 ~~~~~  
 Θύννοι τε διοιστρήσουσι
 Γαδείρων δρόμον.

LVIII.

EUPHRONIUS CHERRONESITA.

ΠΡΙΑΠΕΙΑ.

Οὐ βέβηλος, ᾧ τελεταί, τοῦ νέου Διονύσου,
 κἀγὼ δ' ἐξ εὐεργεσίης ὄργιασμένος ἦκα,
 ὀδεύων Πηλουσιακὸν κνεφαῖος παρὰ τέλμα.

LIX.

SELEUCUS.

ΓΛΑΡΑ ΔΙΣΜΑΤΑ.

Κἀγὼ παιδοφιλήσω· πολὺ μοι κάλλιον ἢ γαμῖν·
 παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κῆν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

LX.

HERACLIDES.

ΔΕΣΧΑΙ.

Δώσω σοι χρυσέους δέκα στατήρας.

LXL.
MESOMEDES.

1.

ΕΙΣ ΜΟΤΣΑΝ.

Ἄειδε Μοῦσά μοι φίλη,
μολπῆς δ' ἐμῆς κατάρχου·
αὔρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλσέων
ἐμᾶς φρένας δονεῖτω.

5 Καλλιόπεια σοφά,
Μουσῶν προκαθαγέτι τερπνῶν,
καὶ σοφὲ μυστοδότα,
Δατοῦς γόνε Δήλιε, Παιάν,
εὐμενεῖς πάρεστέ μοι.

2.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ

Εὐφραμεῖτω πᾶς αἰθῆρ,
γᾶ καὶ πόντος καὶ πνοιαί,
οὔρεα, τέμπεα σιγάτω,
ἦχοι φθόγγοι τ' ὄρνιθων·
5 μέλλει γὰρ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν
Φοῖβος ἀκερσεκόμας εὐχαίτας.
Χιονοβλεφάρου πάτερ Ἄοῦς,
ροδοῖσσαν ὅς ἄντυγα πάλων
πιανοῖς ὑπ' ἰχνησσι διώκεις,
10 χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,
περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανοῦ
ἀκτίνα πολύστροφον ἀμπλέκων,
αἰγλας πολυδερχέα παγάν
περὶ γαλαν ἔπασαν ἐλίσσων·

σοὶ μὲν χορὸς εὐδῖος ἀστέρων
κατ' Ὀλυμπον ἄληκτα χορεύει,
ἀνετον μέλος αἰὲν αἰείδων,
Φοιβῆϊδι τερπόμενος λύρα·
γλαυκὰ δὲ παροῖθε Σελάνα
20 χρόνον ὄριον ἀγεμονεύει
λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μύσχα·
ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότου
τίκτουσιν ἐπήφατον ἀμέραν,
γάννται δέ τε σοὶ νόος εὐμενῆς
25 πολυεῖμονα κόσμον ἐλίσσων.

3.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

Νέμεσιν θεὸν ἄδομεν ἀφθίταν,
νηγίαν, τανυσίπτερον, ὄμβροίμαν,
νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκας.

Νέμεσι πτερόεσσα, βίον ῥοπά,
κνανῶπι θεά, θυγάτηρ Δίκας,
5 ἂ κοῦφα φρονήματα θνατῶν
ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλιῶ·
ἔχθουσα δ' ὕβριν ὀλοῶν βροτῶν
μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις.
ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον ἀστιβῆ
10 χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα·
λήθουσα δὲ παρ πόδα βαλνεις,
γαυρούμενον ἀνγένα κλίνεις·
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς,
νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ὄφρονι κάτω,
15 ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.
Ἰλαθι μάκαιρα δικασπόλε,
Νέμεσι πτερόεσσα, βίον ῥοπά,

ἅ τὰν μεγαλονορίαν βροτῶν
20 [Νεμέσεως] ἀφαιρεῖς καὶ Ταρτάρου.

4.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζεν
κόφιας ἐργάτας ἀνήρ·
ἔς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
ὡς σίδηρον εὐσθενῆ·
5 ἅ δ' ὕελος ὅποια κηρός
ἔξεχεῖτο παμφάγοισιν
φλοξίν ἐκπυρουμένα.
θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὄλκον ἐκ πυρός θέοντα,
10 καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
μὴ πεσὼν διαρραγῆ·
ἔς δὲ διπτύχων ἀκμάς
χειλέων ἔθηκε βῶλον.

5.

Ἔρπουσα, βεβῶσα, ποτωμένα [κούρα]
νόθον ἰγνος ἀειρομένα δρομάς, [λέαινα]
οὐθ' ὄλκος ἀπέτρεχεν, οὐ γυνά,
οὔτ' ὄρνις ὄλον δέμας, οὔτε θήρ·
5 κούρα γὰρ ἐφαίνεται ἄνευ ποδῶν,
κεφαλὰν δ' οὐκ ἔσχε βρέμουσα θήρ·

φύσιν εἶχεν ἅτακτα κεκοιμέναν,
ἀτέλεστα τέλεια μειγμένα.

Πτερόεσσα μὲν ἢ τὰ πρόσω γυνά,
10 τὰ δὲ μέσσα, βρέμουσα λέαινα θήρ,
τὸ δ' ὀπισθεν, ἐλισσόμενος δράκων.

LXII.

GNOSTICORUM CANTILENA.

Νόμος ἦν γενικός πρῶτος νόος,
ὁ δὲ δεύτερος ἦν τὸ χυθὲν χάος,
τοῖτατον ψυχῇ δ' ἔλαχεν νόμον.
διὰ τοῦτο τάφου περικειμένη
κοπιᾷ θανάτου μελέτημα.
5 ποτὲ μὲν βασιλεία βλέπει τὸ φῶς·
ποτὲ δ' εἰς ἔλαιον ἐρομένη κλαίει,
ποτὲ δὲ κλαίεται χαίρει,
ποτὲ δὲ κλαίει κρίνεται,
10 ποτὲ δὲ κρίνεται θνήσκει.
ὅτε γίνεται ἢ μελέα, κακῶν
λαβύρινθον ἐσήλθε πλανωμένη,
ζητεῖ δὲ φυγεῖν τὸ πικρὸν χάος,
κούκ οἶδεν ὅπως διελευσεται.
15 εἶπεν δ' Ἰησοῦς· ἐσόρα, πάτερ,
λαμα κακῶν, ὅ τ' ἐπὶ χθόνα
ἀπὸ σῆς πνοῆς ἐπιπλάζεται.
τούτου με χάριν πέμψον, πάτερ·
σφραγίδος ἔχων καταβήσομαι,
20 αἰῶνας ὅλους διοδεύσω,
μυστήρια πάντα δ' ἀνοίξω,
μορφὰς δὲ θεῶν ἐπιδείξω.
τὰ κεκοιμένα τῆς ἀγίας ὁδοῦ
γνώσιν τελέσας παραδώσω.

SCOLIA.

1.

ΠΥΘΕΡΜΟΤ.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τάλλα πλὴν ὁ χρόσός.

2.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηναῖ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ σιάσεων
 καὶ θανάτων αἰῶρων σὺ τε καὶ πατήρ.

3.

Πλούτον μητέρ', Ὀλυμπίαν αἰίδα
 Δίμητρα στεφανηφόροις ἐν ὦραις,
 σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη'
 χαίροστον, εὐ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

4.

Ἐν Δῆλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
 Φοῖβον χρόσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
 ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέρων
 Ἄρτεμιν, ἧ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

5.

Ὡ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλειενναῖς,
 ὀρχηστά, Βρομίας ὄπαδὲ Νύμφαις,

γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοδαῖς κεχαρημένος.

6.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
 καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
 παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηναῖν.

7.

Εἰθ' ἔξην ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
 τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

8.

(ΣΙΜΩΝΙΔΟΤ.)

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δευτέρον δὲ φρὴν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

9.

(ΚΑΛΔΑΙΣΤΡΑΤΟΤ.)

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστορείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

10.

Φιλταθ' Ἀρμόδι', οὐ τί που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδάκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδείδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

11.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὡς περ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἴππαρχον ἐκαινέτην.

12.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἴαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον καινέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

* 13

Οὐδεις πώποτ' ἀνήρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

14.

Αἰαί, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότε ἔδειξαν οἴων κατέργων ἔσαν.

15.

(x i o) ----- x

----- x

----- x

----- x

* * * Ἐκ γῆς χρῆ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

16.

----- x

----- x

----- x

----- x

Ὁ καρκίνος ᾧδ' ἔφα
χαλᾶ τὸν ὄφιν λαβῶν
εὐθύην χρη τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

17.

----- x

----- x

Παῖ Τελαμῶνος Αἴαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἔλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

18.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δευτέρον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἔλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

19.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἑλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.

20.

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη υἱόν.

21.

ΠΡΑΞΙΑΛΛΗΣ.

----- x

----- x

Ἀδμήτου λόγον, ᾧ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.

22.

Α Σύν μοι πίνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένω μαίνεο, σύν σώφρονι σωφρόνει.

23.

(ΠΡΑΞΙΑΛΗΣ.)

Ἐπὶ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ταίρ', ὑποδύεται
φράζεν, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἐπεται δόλος.

24.

Ἄ ὕς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λα-
βεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λα-
βεῖν.

25.

Πόρνα καὶ βαλανεὺς τῶντὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταῦτά πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν τὸν τε κακὸν λόει.

26.

Ὅστις ἄνδρα φέλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἑμὸν νόον.

27.

Ἐγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρῆς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνογοεῖν.

28.

ΤΥΒΡΙΟΥΤ.

----- (-----)

Στο. α'.

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρον καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός·
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἀδύν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότης μνοῖας κέκλημαι.

5

Στο. β'.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρον καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπηγῶτες ἄμῳν
..... (προσ)κνευντί (με) δεσπότην
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

10

29.

Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρα τε κάμοι μετὰ Θεσ-
σαλῶν.

* 30.

Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔραν,
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδη.

CARMINA POPULARIA.

ΙΟΥΤΛΟΣ.

1.

Πλείστον οὔλον ἴει, ἱουλον ἴει.

ΛΙΝΟΣ.

2.

Ὡ Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν

34*

τετιμήμε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
 πρῶτον μέλος ἀνθρώποισιν
 φωναῖς λιγυραῖς αἰεῖσαι·
 5 Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναρρεῖ,
 Μοῦσαι δὲ σε θρηγνέουσιν.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

3.

Ἄρτεμι, σοὶ μέ τι φρῆν ἐφίμερον
 ὕμνον νεναί τε ὄθεν

Ἄ δέ τις ἄλλα χρυσοφάεσσα
 κρέμβεβα χαλκοπάρα χαρσίν.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

4.

Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
 ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΕΟΝ.

5.

Καλεῖτε θεόν.
 Σεμελή' Ἰαχχε πλουτοδότα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΕΟΝ.

6.

Ἐλθεῖν, ἦρω Διόνυσε,
 Ἀλείων ἐς ναόν
 ἀγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
 ἐς ναόν
 5 τῷ βοέφῳ ποδὶ θύων.
 ἄξιε ταῦρε,
 ἄξιε ταῦρε.

7.

(Ἀνάγετε πάντες,) ἀνάγετ', εὐφροναίαν
 τῷ θεῷ ποιεῖτε·
 ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφουδαμένος
 διὰ μέσου βαδίζειν.

8.

Σοὶ, Βάνχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαίζομεν
 ἄπλοῦν ὄνθυμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
 καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
 κεχρημέσαν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκῆρατον
 κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

9.

Πάριθι, κόρη, γέφυραν·
 ὅσον οὔπω τρεῖς πολέουσιν.

10.

Ἰερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
 Βριμῷ βριμόν.

11.

Τίς τῆθε; πολλοὶ κἀγαθοί.
 Ἐκκέχεται· κάλει θεόν.

12.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

13.

Ἀχαιῖνην στέατος ἐμπλεων τράγον.

14.

Ἄρχει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
 ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
 μηκέτι μέλλειν.

15.

Βαλβιδι ποδῶν
θέντες πόδα παρ πόδα (θεῖτε.)

16.

Αἴγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

17.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

18.

Ἄμμες πόκ' ἡμεῖς ἄλκιμοι νεανίαί.
Ἄμμες δέ γ' εἰμέξ' αἱ δὲ λῆξ, ἀγγάσδεο.
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶ κάρρονες.

19.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἰα, ποῦ μοι τὰ
καλὰ σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἰα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

20.

Χαλκῆν μυτιαν θηράσω.
Θηράσεις, ἀλλ' οἱ λήψει.

21.

A. Χέλει χελώνη, τί ποῖεις ἐν τῷ μέσῳ;
B. Μαγνύμ' ἔρια καὶ κρόκην Μιλησίαν.
A. Ὁ δ' ἐκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;
B. Δευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἄλατο.

22 A.

Ἐξεγ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

22 B.

Ἐξάγω χαλὸν τραγίσκον.

23.

Ἴομεν εἰς Ἀθήνας.

24.

Μακροὶ δοῦτες, ὦ Μέναικα.

25.

Ἐκκόρει, κόρη κορώνη.

26.

Στοίγγ' ἀποπομπεῖν
νυκτιβόαν (γᾶς),
στοίγγ' ἀπὸ λαῶν,
ὄρνιν ἀνώνυμον (ἐχθρῶν)
ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας.

27.

Ὡ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἱκετεύω
πρὶν καὶ μολὲν κείνον, ἀνίστω
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σὲ
καμὲ τὰν δειλάκρον
ἄμέρα καὶ δὴ τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ὄρης;

28.

Ἐς τε μέσον πεδίου Στεννυλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
εἶπειτ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

29.

Ἐν φανερᾷ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρὸν ὕδαρ
ἀμφὶς ἔχει μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῦτο πάξ.

30.

Ἦσων ἀλγῆσας παῖδα τὸν ἐκ Θέτιδος
ἀνέθρεψεν.

31.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

32.

Τί ταῦτόν (ἔστιν) οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

33.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίνει.

34.

ΠΑΝΑΡΚΟΤΕ.

Αἶνός τις ἔστιν, ὡς ἀνήρ τε κοῦκ ἀνήρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδών τε κοῦκ ἰδών
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην,
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

35.

Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον.

36.

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκυθος,
σπυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, ῥαφίς.

37.

Ἔτνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλῖς,
σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἄλμη, κρόμμυον
σκόλυμος, ἐλαία, καππαρίς, βολβός, μύκης.

38.

Ἄμης, πλακοῦς, ἐντιλτος, ἱτριον, ῥόα,
ᾠόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρυς,
ἰσχάς, ἄπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.

39.

Σίτου ἐν πληῶ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

40.

Λιψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἰθρία ποιεῖ,
Ἀργέστη δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἔπεται νεφέλη.

41.

Ἴηθ', ἦλθε χειλιδών,
καλὰς ὥρας ἀγούσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἶνον τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον
καὶ πύρρα χειλιδών
καὶ λεκιθίταν

5

οὐκ ἀπωθεῖται. πότρε' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔασομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τοῦπέρθρονον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημένηαν·
μικρὰ μὲν ἔστι, ῥεθλίως μιν οἴσομεν.
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δὴ τι φέροιο.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χειλιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἔσμεν, ἀλλὰ παιδία.

10

15

20

42.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχην, δέξαι τὰν ὑγίαν,
ἂν φέρομεν παρὰ τὰς θεοῦ, ἂν ἐκαλέσσατο τήνηα.

43.

Ἄλει μύλα ἄλει
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

44.

Ὡ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ'
ἑσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὄρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλίαν·
σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Καλ-
κιδέων θάλλει πόλεσιν.

45.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχώρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
λή Παιάν.

46.

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεσιν·
ἐνταῦθα (γὰρ Διμήτρα καὶ) Δημήτριον
ἅμα παρήγ' ὁ καιρὸς.
5 γῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ', ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' Ἰλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

ὦ τοῦ κρατίστου καὶ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κάφροδίτης·
ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
15 ἢ οὐκ ἔχουσιν ὄτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν,
οὐ ξύλινον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
εὐχόμεσθα δὴ σοι.
20 πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,
25 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντι ἀναρπάσας φέρει,
κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακορημνεί,
ἢ σπῖλον ποιήσει.

FRAGMENTA ADESPOTA.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ὡς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἂνὰ τρηχέταν ὄνων
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται
εἰ δὲ δίκην βλάβηται, πούλῃ χειροτέρη.

3.

Θοραὶ (δὴ) τὴν γρηῦν ἐπιπνεύουσι κορώνην.

4.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

5.

Οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

6.

Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.

7.

Ἄνδρῳ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
ἀλλ' ἅμα τῷ φύσῃν χά' νόος ἐκπέταται.

8.

Ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

Ἦν θεὸς ἢ κρέσσων δὴ τις ὀνησόμεθα.

10.

* Οὐ πάντα θεοὶ πᾶσιν ἔδωκαν ἔχειν.

11.

Ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

Ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλῆς πόντον ἀπεπλέομεν.

13.

Τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρή, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

14.

Κούραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἰχνί' ἀειράμεναι.

15.

Ὀλίγησ' ἐστὶ διδασκαλίας.

II. IAMBŌI.

16.

Ξάνθη παλαιῇ γρηῖ πολλοῖσιν φίλη.

17.

Περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή.

18.

Ἄνθευσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλει πόλις.

19.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως.

20.

Πολλὰ δ' ἐν μεταχειρῷ
Νότος κυλίνθει κύματ' εὐρείης ἁλός.

21.

Καὶ παχυσκελῆς ἀλετοῖς πρὸς μύλην κινουμένη.

22.

Βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραγγήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

23.

Δῆμος ἄστατον κακόν
καὶ θαλάσση πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορυβσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπειεν.

24.

Πέλλα γάρ (πλείη)
τρογὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδάων.

25.

Ὁ τὸν κυσὸν τραθεῖς
ἦδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεία.

26.

Βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις.

27.

Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη.

28.

Κέρδαιν' ἔταρε καὶ θέρουσ καὶ χειμῶνουσ.

29.

Μέλλοντασ ἦδη παρθένουσ ἀλινδεῖσθαι.

III. ΜΕΛΗ.

30.

Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα.

31.

Ὀφόμενουσ φελέναν ἐλικώπιδα.

32.

Νέστορα δὲ φῶ παιδῶσ.

33.

Ἄμῆσ δ' Ἰριόηναν, τὲ δὲ, τάρροθε Μῶσα λίγεια.

34. 35. 36. 37. 38.

Κῶ τοξότασ Ἡρακλέησ.
Κάλλισι' ὑπαυλέν.

Κά μεγασθενήσ Ἀσαναία.
Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε.
Ἄρχοιμεν γάρ γάρ κῶθρασίων.

39.

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

* * * *

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

* * * *

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

* * * *

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

Οἱ δὲ νυ καλόν

σῶμα περισταδόν, ἦντε θηρόσ,

τουδ' ἀάσαντο κύνεσ κρατεροί πέλασ

Ἄλκαινα πρώτα' μετὰ ταύταν δ' ἄλκιμα τέκνα

Αυγκέουσ καὶ Βαλλοσ πόδασ αἰνετόσ

ἠδ' Ἀμάρονθοσ.

* * * * *

καὶ τότε Ἀκταίονα κτεῖναν Διὶσ ἐννεσίησιν

πρώτοσ γάρ Μέλαμποσ σφετέροιο ἄνακτοσ

Σπαρτόσ τ' Ὀμαργόσ τε Βορῆσ τ' αἰψηροκέλευθοσ...

* * * * *

οἷδ' Ἀκταίονοσ πρώτοι φάγον, αἶμα δ' ἔλαφαν

τοὺσ δὲ μετ' ἄλλοι πάντεσ ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτεσ.

5

10

5

10

* * * * *
ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

40.

Ἄ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρῦσεον αἶψα ποτήριον . . .

41.

Μήτ' ἐμῶ αὐτᾶς
μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκείας
τρύσης.

42.

Καὶ τὸ Διὸς θυγάτηρ μεγαλόσθενες.

43.

Καὶ τὸν φίλιππον ἔθηκεν.

44.

Ἄλλ' ἂ πολυνεικῆς
δὲ Ἑλένα.

45.

Ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησίπῳ.

46.

Εἴμ' ὦτ' ἀπ' ὑσσάκῳ λυθείσα.

51.

~~~~~  
Τοιοῦτος εἰς Θήβας πάς ἀρμάτεσσ' ὀγήμενος.

52.

~~~~~  
Μᾶλιν μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχουσ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

53.

Ἐγὼ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

69. 70. 71.

Ἴστοπόνοι μείρακες.

Οὐδὲ λέοντων σθένος, οὐδὲ τροφαί.

Ἄ Κυθερῆας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου.

72.

Ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

73.

Κιδαλῆς κρηνίδος ἐπλανήθη.

74.

Τυιδ' ἂν κολῶναν Τυνδαριδᾶν.

75.

Πόθεν δ'

ὠλκὸς εὐπετέες ἐβλης;

76.

Ναρκίσσου τερενώτερον.

77.

Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

78.

Ἐπὶ δ' ἰαχε

Ζηνὸς ὑπερεφῆς δόμος

ζάχρυσος.

79.

Κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης

ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ

Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

80.

~~~~~

Γλυκυστάτων πρότανιν ὕμων.

ANTHOL. LYR.

35

81.

Μέλεα μελιπτερότα Μωσαῖν.

82. 83.

Κλῦθί μοι Ζανός τε κούρη,
Ζανί τ' ἔλευθερίω.

84.

S t r o p h a.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

E p o d u s.

.....
.....
.....

Στρ.

Ἄνθρωπον (ὡς) ἄνδρακε γαῖα πρώτα ἐνεγκαμένα
καλὸν γέρας
..... τὸ δ' ἐξευρεῖν χαλεπὸν,
εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισίδος
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχευ,
5 εἴτε Κουρήτες ἔσαν γένος Ἰθαῖοι θεῶν,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,

οὓς Ἄλιος πρῶτους ἐπέιδεν δενδροφνεῖς ἀναβλα-
στόντας,

εἴτ' Ἀρκαδία προσελευναῖον Πελασγόν,
ἢ Ῥαρίας Δίαυλον οἰκιστῆρ' Ἐλευσίς,

'Αντ.

ἢ καλλίπαιδα Λάμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον ¹⁰
ὄργιαν,
εἴτε Πελλάνα Φλεγραῖον Ἀλκνοῆα Γιγάντων πρεσ-
βύτατον.

* * * * *

Επ.

* * * * * φαντὶ δὲ πρωτόγονον Γαράμαντα
Αἴβυες ἀνχηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς
ἀπάρξασθαι βαλάνου'

Νεῖλος δὲ
σαρκούμεν' ὕγρῃ θερμοτάτι ζωᾷ σώματ' ἀναδίδοι. ¹⁵

85.

.....
.....

Ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλώσσαν ἔλθῃ.

86.

.....
.....

Οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κείται δῶρα δυσμάχητα Μωσαῖν
ταῖπιτυχόντι φέρειν.

87.

.....
.....

Ναὶ τὰν Ὀλυμπον καταδεχομένην σκαπτοῦχον Ἥραν
ἔστι μοι πιστὸν ταμίειον ἐπὶ γλώσσης.

35*

88.

.....

Ἀφροδίτας ἄλοκα τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμειστος.

89.

.....

.....

Ὡ γλυκεῖ' εἰράνα,
πλουτοδότειρα βροτοῖς.

90.

.....

.....

.....

.....

δ .....
.....

Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρῳζει
ὡς ἀπὸ κροναῶν φέρτατον ὕδωρ
θ' ἄλειον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἂ σιὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεύς ἐλίνυ' ἐν δόμοις·
εἰπέλλαι γὰρ λίθινοί τε πίθοι πλάσθεν ἅπαντες.

91.

.....

.....

Ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθος
βάλλει.

92.

.....

Νυκτὸς ἀδναῆς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κούρανον.

93.

Εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στο-
μάτων.

94.

Οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πετρὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν
τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμὸν.

95.

.....

.....

.....

Ἐπειτα κείσεται βαθυδένδρῳ
ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρῶν ἄμοιρος
λαχῆς τε παντεροπέος ἀνλῶν.

96.

.....

.....

.....

Ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν
τηλαγγὲς ἀμβροσίον ἐλασίππου
πρόσωπον ἀπέλιψ' ἀμέρας.

97.

Οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βροιθομένα γλυκερόν
φάος ὀρώσα.

98.

.....

.....

Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν,
ἀμφὶ τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰσδυσις οὐδ' αἰ-
θέρι.

99.

.....

Ἄλλον τρόπον ἄλλον ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

100.

Πρὸ χειμάτος ὧστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος.

101.

... χαροπὰν κύνᾳ· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιῶν φθεγγομένης ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα,
Θρηϊκίαι τε φιλήγεμοι πέτραι.

102.

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

103.

Ὁ τὸν πίτυος στέφανον.

104.

Ποικίλλεται μὲν γὰρ πολυστέφανος.

105.

Πολύμνια παντεσπῆς κόρα.

106.

Οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

107.

Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔθρον.

108.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐννάλιε, πολεμομέλαδε πάτερ
Ἄρη.

109.

Ἴακχε θριάμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ.

110.

Σοί, Φοῖβε, Μούσαις τε σύμβωμον.

111.

Κέχνται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

112.

Λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυντα μέλα.

113.

Ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ θέμας ἐλάφου
πτεροφόρον χερσὸν καθημένα.

114.

Ξεῖνε, τὸν Ἀρχιλόχου τάφον.

115.

Ἴθι μάτερ μεγάλη.

116.

Τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

117.

Οἱ δ' ἐπέγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοισιν.

118.

Κρησίοις ἐν ὄνυμοῖς παῖδα μέλψωμεν.

120.

Ὁ Πύθιος μεσομφάλοις θεὸς παρ' ἐσχάταις.

121.

Γαλλὰ μητρὸς ὄρειης φιλόθυρσοι θεομάδες,
αἷς ἔντα παταγείται καὶ χάλκεα κρόταλα.

122.

Κλάδα χρυσεόκαρπον.

123.

Καὶ τὰν ἀπόροστον ἀνάταν.

124.

Διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκῆλα.

125.

Εὐθύς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

138.

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελ-
πίστῳ βίῳ, οὐδ' ἀδάμας,
οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν'
ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρῖθοντες ἀντάρξεις
γῆαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

139.

5

Τύχα, μερόπων ἀρχή
καὶ τέμα' τὸ καὶ σοφίας θακεῖς ἔδρας,
καὶ τιμῶν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις
καὶ τὸ καλὸν πλεον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
ἃ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσεῖαν. 5
καὶ τὸ τεῶ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὸ δ' ἄμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαρες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα
θεῶν.

140.

Κλωθῶ Λάχεσις τ' εὐώλενοι
κοῦραι Νυκτός,
εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράναι χθόνιαί τε δαίμονες'
ὦ πανδείμαντοι, πέμπετ' ἄμιν
ῥοδόκολπον Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, 5
Δίκαν
καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν
πόλιν τε τάνδε βαρυφρόνων
λελάθοιτε συντυχιῶν.

ANTHOL. LYR.

35 **

141.

Μισέω μνάμονα συμπόταν.

142.

Ὅδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἱ τὰν πρώταν λελόγησι τιμάν.

143.

Χῶπερ μόνον ὄφρῦσι νεύση,
καρτερά τούτῳ κέλῳστ' ἀνάγκη.

FR. JACOBS ET VAL. CH. FR. ROST.

- Aeschinis oratio in Ctesiphontem, notis instr. I. H. BREMI. *sp. 18*
8. mai. 1826 74
- Aeschyli Agamemno, illustr. R. H. KLAUSEN. Ed. II. ed.
R. ENGER. 8. mai. 1863 . . . . . 1 74
- Choephorae, illustr. R. H. KLAUSEN. 8. mai. 1835 224
- Anacreontis carmina, Sapphus et Erinnae fragmenta, anno-
tatt. illustr. E. A. MORBIUS. 8. mai. 1826 6
- Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est W. S. TEUFFEL.
Ed. II. 8. mai. 1863 12
- Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et
comment. instr. FR. JACOBS. 8. mai. 1826 18
- Demosthenis conciones, rec. et explic. H. SAURPE. Sect. I.
(cont. Philipp. I. et Olynthiacae I—III.) Ed. II. 8.
mai. 1845 10
- Euripidis tragoediae, ed. PFLUGK et KLOTZ. Vol. I, II
et III. Sect. I—III. 4 27
- Einzeln:
Medea. Ed. II. 15 *ngl* — Hecuba. Ed. II. 12 *ngl*
Andromacha. Ed. II. 12 *ngl* — Heraclidae. Ed. II. 12 *ngl*
Helena. Ed. II. 12 *ngl* — Alcestis. Ed. II. 12 *ngl*
Hercules furens. 18 *ngl* — Phoenissae. 18 *ngl* —
Orestes. 12 *ngl* — Iphigenia Taurica 12 *ngl* — Iphi-
genia quae est Aulide. 12 *ngl*
- Hesiodi carmina, recens. et illustr. C. GOETTLING. Ed. II.
8. mai. 1843 1
- Einzeln:
Theogonia. 74 *ngl* — Scutum Herculis. 5 *ngl* — Opera
et dies. 10 *ngl* — Homeri certamen, fragmenta et vita
Hesiodi. 15 *ngl*
- Homeri Ilias, varietat. lect. adi. SPITZNER. Sect. I—IV.
8. mai. 1832—36 . . . . . 1 15
- Einzeln:
Sect. I. lib. 1—6. 9 *ngl* — Sect. II. lib. 7—12. 9 *ngl*
Sect. III. lib. 13—18. 13 1/2 *ngl* — Sect. IV. lib. 19—24. 13 1/2 *ngl*
Die einzige Ausgabe der Ilias, welche den kritischen Apparat voll-
ständig enthält.
- Lysiae et Aeschinis orationes selectae, ed. I. H. BREMI.
8. mai. 1826 15
- Lysiae orationes selectae, ed. I. H. BREMI. 8. mai. 1826 9
- Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect.
adi. et comment. illustr. L. DISSEN. Ed. II. eur.
G. SCHNEIDERWIN. Vol. I. 1843. . . . . 1 9
- Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.)
1846. 47. (à 15 Ngr.) 1
- Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commen-
tariis instruit G. STALLBAUM. X Voll. (21 Sectiones).
8. mai. 1836—65., compl. 21 15

Platonis opera omnia. Einzeln: sp. 157.
 Apologia Socratis et Crito. Ed. IV. 1858. 24 *ngl.* —
 Phaedo. Ed. IV. 1866. 27 *ngl.* — Symposium c. ind.
 Ed. III. 1852. 22½ *ngl.* — Gorgias. Ed. III. 1861. 24 *ngl.*
 Protagoras. Ed. III. c. ind. 1865. 18 *ngl.* — Politia
 sive de republica libri decem. 2 Voll. Ed. II. 2 sp. 15 *ngl.*
 Einzeln: Vol. I. Lib. I—V. 1858. 1 sp. 12 *ngl.*, Vol.
 II. Lib. VI—X. 1859. 1 sp. 3 *ngl.* — Phaedrus. Ed.
 II. 1857. 24 *ngl.* — Menexenus, Lysis, Hippias uterque,
 Io. Ed. II. 1857. 27 *ngl.* — Laches, Charmides, Alci-
 biades I. II. Ed. II. 1857. 27 *ngl.* — Cratylus cum ind.
 1835. 27 *ngl.* — Euthydemus. 1836. 21 *ngl.* — Meno
 et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae
 et Hipparchus. 1836. 1 sp. 12 *ngl.* — Timaeus et Cri-
 tias. 1838. 1 sp. 24 *ngl.* — Theaetetus. 1839. 1 sp.
 12 *ngl.* — Sophista. 1840. 27 *ngl.* — Politicus et incerti
 auctoris Minos. 1841. 27 *ngl.* — Philebus. 1842. 27 *ngl.*
 — Leges. Vol. I. Lib. I—IV. 1858. 1 sp. 6 *ngl.*, Vol. II.
 Lib. V—VIII. 1859. 1 sp. 6 *ngl.*, Vol. III. Lib. IX—XII.
 — Epinomis. 1860. 1 sp. 6 *ngl.*
 Sophoclis tragoediae, rec. et explan. E. WUNDERUS. 2 Voll.
 8. mai. 1847—57 . . . . . 3 —
 Einzeln:
 Philoctetes. Ed. III. 12 *ngl.* — Oedipus tyrannus. Ed.
 IV. 12 *ngl.* — Oedipus Coloneus. Ed. III. 18 *ngl.* —
 Antigona. Ed. IV. 12 *ngl.* — Electra. Ed. III. 12 *ngl.* —
 Ajax. Ed. III. 12 *ngl.* — Trachiniae. Ed. II. 12 *ngl.*
 Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII, explan. E. F.
 PORRO. 4 Voll. 8. mai. 1856—1866 . . . . . 4 —
 Einzeln:
 Lib. I. Ed. II. 1 sp. — Lib. II. Ed. II. 22½ *ngl.* — Lib. III.
 18 *ngl.* — Lib. IV. 15 *ngl.* — Lib. V. 15 *ngl.* — Lib. VI.
 18 *ngl.* — Lib. VII. 15 *ngl.* — Lib. VIII. 15 *ngl.* —
 Indices et de historia Thucydides commentatio. 20 *ngl.*
 Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. F. A. BORNEMANN.
 8. mai. 1838 . . . . . — 15
 — Memorabilia (Commentarii), illustr. R. KÜHNER. 8. mai.
 1858. Ed. II. . . . . — 26
 — Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. R. KÜHNER. 1852. 1 6
 Einzeln: a 18 *ngl.*
 Sect. I. Lib. I—IV. Sect. II. Lib. V—VIII.
 — Oeconomicus, rec. et explan. L. BRÜTENBACH. 8. mai.
 1841. . . . . — 15
 — Agestilaus ex ead. recens. 8. mai. 1843. . . . . — 12
 — Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844. . . . . — 7½
 — Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. 8. mai. 1859. — 12
 — Sect. II. (lib. III—VII.) ex ead. rec. 8. mai. 1863. 1. 18

Unter der Presse befindet sich:

Pindari carmina edd. L. DISSEN et F. W. SCHNEIDWIN. Sect. II.
 Fasc. III.: Commentarius in Carmina Nemea et Isthmia nec
 non in fragmenta ab E. DE LEUTSCH collectus.